

פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה:

ספר

תקוני הזהר

שחבר התנא האקי רבי טמעון בר יוחאי זיע"א

אשר נלד סודו שבשים פנים להרד מנם דמאיים כמלה כראשית
תוקבע בדפוס פעמים רבות והן דיום יצא לאור בתוספת נוסף באותיות

נדולות ובסדר קוח

ועוד חיבה יתירה פירוש נפלא קב ונקי הנקרא בשם

בניהו

מאה הרהג דגאון דאדיד דספורסם בכל קצוי ארץ אשר כל רז לא

אנים ליד וכל מתום לא עסמורו כי סלאך ד צבאות הוא

כמוריד יוסף חיים יציו בכמהר ד אליהו בכסדר"ד משה חיים וציל

ע"י דסשתדלים ודטול האדום סל ישראל" וטו נתנאל

וסי בנימין שוואלף יצו

כרך ראשון

פעה"ק **ירושלם** תוכב"א

שנה תרס"ג לפ"ק

ע"י המנהל בני-ציון מרדכי חזן יצו

אשרי אדם שומע לי לשקוד

התחלת

התחלת

נל עיני וחביבה נפלות סודותך:

התחלת

זכרון סהודתא מהרב המובהק כמהר"ר חיים אלפאנדארי זלה"ה

הנני ענו בי אך נגד ה' בדרך נחנני ועברתי בארץ מצרים ואשב שם ימים אחדים, משתאה סחריש לדעת ההצליח ה' דרכי, כי אמרתי אשורה נא ואראה את המראה הגדול כתב ידו של רבינו הקדוש האריאל זצ"ל, כי שם נגלו אליו האלקים. וכה ענני ויביאני אל גבול קדשו הבית הגדול של תלמידו הנאמן מהרח"ו ז"ל, ובצפיתי צפיתי ספר התקונים כתובים באצבע אלקים סגולים מכל סיג והאלה כי אף הרב בעל דרך אמת ז"ל אשר עשה והגיה לא ראי זה כראי זה ויתגני ה' לחן ויתגוהו לי זה הספר והנה הוא כמוס עמדי עוד נמצא אתי מבית החכם החסיד כמה"ר יוסף ו' וילייסידי נ"ע ספר תקונים מוגה מרבנן קדישי תקיפי דארעא דישראל ז"ל, קורא אני אליהם ועמדו יחד חשבתי דרכי זה לי ימים במספר ירחים לזכות את חרבים ולהדפיסם והמלאכה היתה כבודה לחוציא דכר מתוקן ומדפיס תמימים לבדק הבית.

הן עתה כי עכבו אותי מן השמים לשבת פה העיר הגדולה קושטנדינא יע"א עוד ימים אמרתי אני אל לבי גם זה לטוב ויעבבני זה לחוציא כלי למעשהו, ואקדמה פני האדון התנא האלק"י הרשב"י במנחה ההולכת ואחרי כן אראה פניו בהר הקדש גליל העליון, תוב"כ וחלית"י והייתי הוא ברחסיו יעורני על דבר כבוד שם אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי

חלא כה דברי חיים בכמהר"ר יצחק אלפאנדארי זלה"ה

הסכמת גאוני רבני קושטנדינא יע"א

בצפיתננו צפינו טראות אלקים ראינו עולים מן הארש ארש הצני תפארת ישראל אשר אליו נגלו האלקים ויגד לחם את בריתו ומסתוריו גלה להם הלא לא-יקים פתרונים סודות נפלאים אשר בתורתו ושמותיו הקדושים בהם עולם קיים חלק מחכמתו ליראיו גוי צדיק שומר אמונים טוב עין הוא יבורך דין גלי רזיא תנא האלקי הרשב"י ומיעת מרחמוהי טובים ומטיבים לאחרים דברים שהם כבשוננו של עולם ותקונו העלו על ספר ויוחקו ויקרא שמו ספר התיקונים מזה שנים רבות עלה על שלחן הדפוס אלה מפה ואלה מפה אשתרכובי אשתרכב בכל תפוצות ישראל לפי רוב השנים וממבע הדפוס בגפילת המעיות הן חסר הן יתר ואותיות מתחלפות וחלופיהם בגולם התיבות דין גרמא כי פסו אמונים

ובחמלת ה' על עמו שומרי בריתו להרים המכשלות מדרך עמנו המתאווים אמיתות שמו הגדול נלגל זכות על ידי זכאי התייר הגדול בר אבהן ובר אוריין משיירי כנסת הגדולה דוכב שפתי ישנים החכם השלם הדיין המצויין עצום הרב

לביא היוצא מגזית הארי כמחר"ר חיים אלפאנדארי נר"ו, סחית חיים יתן לו חיים ארוכים ומתוקנים דרך הלוכו בארץ מצרים, אור נגה אליו מכית מדרשו של סחר"ח ויטל ז"ל תלמיד נאמן של המאור הגדול כמחר"י לוריאי זצוק"ל, אשר שם היה ושם נמצא ספר התקונים סוגה מכל מיני ספני תרעומת המינים אמת מארץ תצמח דבר דבור על אופניו אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו שפת אמת לעשות למלאכת השמים, כיונים שלח ירו בשלומיו ויאמרו לו בא ברוך ה' הואיל ויקח ויטב לך ולאחרים אתך זכה זיכה את הרבים הביאו אל הדפוס כאותיות סחכיסות ומאירות את העינים יקרה היא מפנינים והמלאכה סרובה והפועלים עצבים, שלא יקום איש הנראה כונתו רצויה להרביץ תורה בישראל להדפיס ספר התקונים הלזה ומעשיו אינם רצויים שהרי הוא משיג נכול רעהו הוא לא עשה אלא לפנים

על כן להרים המכשול מדרך עמינו נזרנו אומר בכח אלוה הברית שבעוד עשר שנים רצופות נמנות מהיום כל יראה וכל ימצא איש אשר ישלח ידו להדפיס ספר התקונים הלז, לא על ידו ולא על יד זולתו בין שהוא בן ברית בין שאינו בן ברית לא בעיר הזאת ולא בעיר אחרת בלתי רשות המדפיס ה"ה החכם הנעלה כה"ר יונה אשכנזי יצ"ו כי יעשה ה' דין עני משפט אביונים ושומע לנו ישכון בסח ושאנן יראה זרע יאריך ימים דשנים ורעננים

כה דברי החותמים בקושמאנדינה בסדר אכא אליך וברכתך שנת על תצני כמשיחי כי יבא שילה וחשיב לב אבות על בנים

אברהם קמחי שמואל הלוי חיים קמחי יאודה רוזאניש

הסכמת וחרם הגאון הגדול המקובל האלקי המופלג והמפורסם בדורו כבוד מהר"ר נפתלי הכהן צדק זצוק"ל

אשר היה אב"ד ור"ם בק"ק אוספרא ובק"ק פוזנא ובק"ק פרנקפורט דמיין יע"א יוסע משם לעלות וליראות לעיר האלקים והי בדרך במלון נתבקש בישיבה של מעלה פה ק"ק קושמאנדינה יע"א יום ד"כ למכת שנת כי לא תקוב נפשי לשאול ולא תתן חסידך לראות שחת תנצב"ה

אנכי הרואה טראות אלקים זה הספר הקדוש ספר תיקוני הזוהר מהתנא האלקי הרשב"י זצ"ל והנה עלה כולו קטשונים מינים סטינים שונים וכולו מלא מעיות ושיבושים ולקרות בהם נלאו אנשים ובין טוב לרע היו מחליפים ומשנים ואף גם לא נמצאים אפילו במסמונים כי אם אחד או שנים והן עתה כי הקרה ה' ספר התיקונים הנונים ומתוקנים מונהים באצבע אלקים מיד הרב הקדוש האלקי סחר"ר חיים ויטל זלה"ה מפי הרב הקדוש האלקי האר"י לוריאי זלה"ה וראיתי והנה טוב מאד לא יחסר בו אפילו אות ואין בהם נפתל ועקש וכל אדם אליו יבקש

והביא אותו מארץ מצרים זה דודי אלופי יידידי אהובי הרב המוכהק כמחר"ד חיים אלפאנדארי גר"ו, אלקים חיים יתן לו חיים בתשלומי כפלים וכאשר העיד הוא בעצמו עליו למעלה וזכה את הרבים זכות הרבים בו תלויים

הנה העיר ה' את רוח המדפים האלוף התורני כהר"ר יונה בכמה"ר יעקב מולאיין יצ"ו לעלותו על מזבח הדפוס, ונכון הדבר מאת האל לזכות את ישראל שיצא לאור העולם הספר הקדוש הזה נקי ומיופה ביי"ג נפה מנופה לכן הנני נותן לו רשות הורמגא ולו תהיה למנה שידפים אותו כרצונו למען תמלא הארץ רעה את ה' כאמונה ולמען שלא יכנס זר כנבולו אשר לא עמל בו ולא גירלו לכן הנני גוזר בגזרת נח"ש על המדפיסים שלא יעשה איש כמתכונתו ולא יפקד מעשהו ולא ידפיסו ג"ד ספר התיקונים עד מלאת עשר שנים והאיש אשר יעשה בזה בין יהודי בין שאינו בן ברית יהול עליו כל הארורים הנשנים באלה הדברים

ופל השומע לבלתי נוגע עליו תבא ברכת טוב נאם המתנועע על כנפי התנועה לעוף בנבעות ולדלג בהרים לעזוב את הארץ אדמת נכר להתהלך לפני ה' בארצות החיים ללחוך עפרותיה ולנשוך רגבותיה, ההותם פה עיר העדינה ק"ק קושטנדינה היום ר"ח א'ני ל'דודי ו'דודי ל'י שנת תנוור עלי חיים לפ"ק

נפתלי הכהן

הסכמת גאוני רבני קושטנדינא יע"א

זה יאמר לה' אני מבחר עצמים הוא מרומים יתן לעמל אור כהיר הוא בשחקים עין חיים הוא למחזיקים אשר פריו יתן, בעתו ועלהו זה מורה כאצבע הכתב והמכתב מכתב אלקים הוא דין גלי רזי"א עיר וקדיש מן שמיא דין הרשב"י ז"ל התנא האלקי עבד אלה היא שאפילו במיתתו אור תורה מחייהו זה היה בשע"ר מערה כל ימיו של אותו צדיק היה עולה בכב"ש הני כבשי דרחמנא כרו"ך מפיו יקרא רוי רחמנא במתיבתא דרקינא וארה לחברה עם נשמותיהם של צדיקים וי"ך אחר אליהו וישרתהו זה ספר כתב איש רב"י חכי קרא שמו ספר התקונים לתקן עולם במלכות שדי, על דברת די ינדעון הייא די שליט עלאה במלכות דשמיא לעלם ולעלמי עלמיא ויגידו פועל אלקים ומעשהו זה מעון ברכה ברוך שחלק מחכמתו ליראיו הקדיש קרואו והמה באו בית לח"ם לאכול ולשבעה משלהן נבוא, איש אשר כברכתו משם הפר אוכל ויאכל תנובות שד"י ויניקהו זה יצא ראשונה לאויר העולם בדפוס מנסוכה וירבו הימים ודבר ה' היה יקר שאו"ר לא ימצא אפילו אחד מני אלה, ולא אמר אדם לחברו ספר התורה מצאתי ותקח אזני שמץ מנהו זה סדר קרשים בהדפסה ראשונה על העלם דבר עם שגנת המעשה וממנש"ה נפלו עליו טעיות וחלוף גרסאות אשר יתנו אותו אל יודע ספר לאמר קרא נא ואמר לא ידעתי ואמצאהו

זה היום שקיינוהו מצאנו ראינו לאור באור החיים כי הפלה ה' חסיד לו ה"ה הרב המופלא ארי בן ארי כמהר"ר חיים אלפאנדארי זלה"ה מירי עכרו בשליחות מצוה מקצה גבול מצרים ועד קצתו זה כלל גדול בתורה ארי שבחבורה עשה והצליה דרך, נכנס כני טוב בבית מדרשו, של מהר"ז זצ"ל אשר יצק מים ע"י הרב הקדוש האר"י זצ"ל כי בכל לבנו דרש איש האלקים וימצאנו זה ת"ח דסליק ליה שמענתא אליבא דהלכתא דק, אישכח מרגינתא בתורתו של ר' מאיר עיני חכמים ספר התורה מצא כתוב וך, גקי מוגהה באצבע אלקים ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו זה היה מעשה בשנת התק"ט במצות הרב הגו' ואחותו מרעיו השרידים אשר ה' קורא יגדו על נפש צדיק ומפתהת הגזר"ה בידיהם בכרך המביא הוציא לאור ספר הבהיר העיר סמור"ח צד"ק יקראה"ו

זה וזה טען הלל בעשייתו אשתכח כתחמתא מכ"י הרב המקובל כמהר"ר יעקב וילנא זלה"ה בגלין ספרו ביאורין ופירושין מועתו הרחכה והגהות כמה זכאי ק"ט בנרן גן אלקים המה איש על דגלו ואיש על מהנהו זה ת"ח בן ת"ח מימיו מן המקדש הם יוצאים שדולה ומשקה מתורת רבו ואכיו החכם השלם סיני בקדש כמהר"ר חיים רוחם וילנא יצ"ו, כר אכהן וכר אוריין נטיעה של הקדש אשר זרעו בו למנה זה היום ומה גם עתה כי פני מועדות לחזור ולקבוע דירתו בא"י ת"ו לנבד את בורא התוא אמר להעלות על מזבח הדפוס ספר התורה ע"פ ההגהות של הרב מ"א איש איש במקומו הן הראנו אות"ו ואת נוהו

זה הוא ר"י, ומחטבה מ עלת לדברי תורה והאישי משתאה מחריש לדעת פן יסיגו אחרים את גבולו כי לחם הוא והיה הד"ס תוה לפרנסת אנשי ביתו אם לחסד ימציאוהו זה הכלל היה במקדש תמן אמרי לפועלא טבא וישר אשר ע"כ יהיו דברינו אלה בגזרת ג'ירן ובמאמר קדישין כי לימים עוד עשר שנים אסור בכל יראה טרפים סבר הלז ואת הכנית לכל מעשהו זה מסורת בידינו מאכותינו כל המקיים את דתוה ומחזיק כיד למדיה הנה שברו אתו ישא ברכה מאת ה' אורך ימים בימינו כשמאלו עושר וכבוד והדר העפרתו זה האשה אשר תקריבו לה' לקוח את ספר התורה בעין יפה ודמ"ה מעון מתנה יפה לא נצרכה אלא להעדפה והיה סחרה ואתננה קדש גש"ע, ונמל כל חותמי כרכות הרחב פיך ואמלאהו זה תלוי לאלף דור וצדקתו עומדת על ספר הזכרונ' להניח ברכה שמורה בכל וערוכה מאוצר טוב סדר המערכה ותמיד כל היום יברכנהו החו' בקושט' בין שלשים לכ"ח למטמונים הת"ק והיה זה שלום

אברהם בכמהר"ר יוסף רוזאניש שבתאי הלוי יצחק בכ"ר דוד יצ"ו חיים קמחי

נעתיק כאן ממה שמצאנו מכל הכתוב על אור תורת הרשב"י

בראשית יצורף א"ת רשב"י ר' ת אור תורת רבי שמעון בן יחא,
הוא אשר שלחו אליקם למחיה להאי עיני ישראל באור תורתו
[סה"ק אנרג דכלה, בחש"ך צידוסי בראשית סי ג"ה]

(א) כה נאמר למעלה על תורת רשב"י [זח"צ י"ד] דין הוא רשב"י דבשפתא דפתח פומי
למשרי למלטי באורייתא, ליתוין לקליה כל כרסוון וכל רקיעין וכל רחיקין, וכל
חינו דמשבחין למאריכוך לית דפתחין ולית דמסיימין, כולוה משחכין עד לא אשחמע
בכל רקיעא דלעילא ותתא פתחא [מפני שאין בקב"ה חפץ אלא בשבח תורתו הנקיה
והטבוכה, וחידושי תורתו מיוחדין קב"ה ושכינתיה לעולם ועד, אור החמה שם], כד
מסיים רבי שמעון למלטי באורייתא מאן חמי שירין, מאן חמי חדותא דמשבחין
למאריכוך, מאן חמי קלין דאזלין בכולכו רקיעין אחיין כולכו בגיטת דרבי שמעון, וכרעין
וסבדין קמי דמאריכוך, סלקין ריחין דבוסמין דעון עד פתיק וימין, וכל האי בגיטת
דרבי שמעון

(ב) מלכא משיחא אמר לרשב"י [זח"א ד'] רבי זכא את, דאורייתך סלקא בש"ע
נהרין, וכל נהורא ונהורא תפרשת לתרי"ג עממין ואסתחין בנהרי
אפרסמנא דכ"א, וקב"ה איכו תחיס אורייתא ממחיתך כו', ואמא לא אחינא למחיס
ממחיתך, ופי' [שם בארבי"מ] דמשיח משבח לרשב"י שלא בא לחוסם ולאשר ולקיים
תורתו, כי תורתו ובדודותיו הקב"ה תחיס ומאשר אותם שהוא יותר מעלה, וכמ"ש
בש"ש שאמר אליכו לרשב"י זכא חולקך דמילי יכתבן על ידך, ודילך יכתבן ש"י פתיקא
קדישא עכ"ל

(ג) אליהו הנביא ז"ל, אמר לרשב"י [זח"ג קכ"ד] וכמשכילים יחירו כוזהר הרקיע,
בהאי חבורא דילך דליכו ספר הזהר כו', אילנא דחיי דליכו האי
ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי, וכה אמר אליכו ז"ל לרשב"י [בתי' תו' ו'
כ"ג] דנשמתי קדישין וכמה בני גשא לתתא יתפרסון מהאי חבורא דילך כד יתגלי
בדרא בתראח בסוף יומיא, ובגיטת וקראתם דרור בארץ וגו', ובכח [זח"ג דרמ"א]
רבי שמעון הוב אזיל לטבריא, פגע ביה אליה, אמר ליה שלמא עליה דמר, א"ל רבי
שמעון במאי קא עסיק קב"ה ברקיעא, א"ל בקרבנות עסיק, ואמר מילין חדתינן משתק,
זכאה את ואחינא לאקדמא לך שלם, ומלה חדא בשינא למשאל מנך לאכסמא, במחיתתא
דרקיעא שאילתא שאילו כו' [ש"י"ש השאלה], א"ר שמעון וקב"ה מאי קא אחיב לון
א"ל אמר קב"ה הא בר יוחאי יימא, ואחינא למשאל מנך [ש"י"ש מה שא"ל רשב"י],
ואמר אליהו לרשב"י, רבי, חייך מלה דא בשי קב"ה למימר, ובגין דלא למחוק טיבו
לגרמיה קמיה כמ"י, סליק מלה לגרמך, זכאה את בעלמא דמארך משחבה כך לעילא,
ועלך כתיב ד"ך מושל צירחת אלהים עכ"ל, ועיין [בספר כחו דרשב"י מערכה א'
סי י"ב] מה שאמר אליהו ז"ל על תורת רשב"י

(ד) הסבא אמר לרשב"י [בתי' תו' כ"ב סי"ג] רבי רבי, בולגיא קדישא, דפומא דילך
ממלא כרבין דאורייתא, וכ"כ [זח"א דרס"ב] קס חד סבא מאילין דנתחו
ממחיתתך כו' זכאה חולקך דבולגיא קדישא דכ"י נהר"א ביה אורייתא, ושנין [בספר
כחו דרשב"י, מערכה א', סי' י"ג] מה שאמרו הסבין על אור תורת הרשב"י
(ה) רבי פנחס בן יואר אמר לחתנית רשב"י [זח"א ג'] אפילו המלאכים בעלונים
במיוחדין למעלה, אין להם פתחון פה בתורה לפניך, וכה אמר רשב"י

לרשב"י [זחי"ג דרי"כ] זכאה דרז' דשמעין מילך באורייחא, חכאה חולקי דחזינא לכך, וסיין [ש"ש דר"ג] כ"ד רפב"י חייב את דברי תורכ של חמנו רשב"י, ח"ל איך פנחם אורחא דא כיה מתקנא לי למשמע מילין חלין משחיק יומין, זכאה עלמא דלחנא שרי בצויה כ"ו, מלה דא אהדרנא בגין דיתבסם לפומי כמתקא דודנא, וסיין [בספירו כחו דרשב"י, מערכה א', סי' י"ד] מה שאמר רשב"י על אור תורת רשב"י

(ו) רשב"י בעלמא מנכש ואומר [גיטין ס"ז] בני שנו מדוחי, וסיין [בספירו באור השור בר יוחאי כ"ד] מש"ש כי רשב"י באור תורתו יחד כל עשר ספירות וכל הסולמות שיש, וכה ארשב"י על דברי תורתו [זחי"ג ק"ד] ומילין חלין זמיון לאתפחדא קמי עתיק יומין בלא כסופא כלל, וכה ארשב"י [שם קמ"ג] ולאעטרא מילין דיתמא בליילא דא קמי עתיק יומין, וכה ארשב"י [בקהלת התיקונים] מבאי זכר זכרין כמה בעלמא דאיטן זכרון כלבו ברקיע, וסיין [בספירו כמו דרשב"י, מערכה א', סי' ע"ז] מר שארשב"י בעלמא על אור תורתו

(ז) ינוקא קדישא אמר לרשב"י [בסו"ס התיקונים] בולגא קדישא פתח פיך באורייחא, דהא פומך איכו סוין, קלין והבלין דנפקין מפומך עליכו אחמרא וכל הכס רוחים את הקולות וגו', וכו' וייתין למלוך שלחן ותחאין, דאיטן שיתין רבא דמתפחדא עלאה וייתין רבא דמתפחדא תחאה, ואנת בדיוקנא דמאכר, דבומנא דפתח באיכו, שור לא נחא, אריכו לא שאג, שוף דאיכו גשרא לא פתח, וכל חייילן דחליין מיייכו בצורסייא יקרא, ואדם לשבח על כרסייא דאיכו קוציב, איכו ייית למלן דילך, בגין דמטרויחא דילך דאיכו אורייתא קדישא סליק בפומך

(ח) רבי אבא אמר [זחי"ג ס"ח] דמלן דרשב"י יתהירו בעלמא עד דייית מלכא משיחא, וכן איך אבה [זחי"ג דרמ"א] אלמלא לא אחמסר אורייתא בעורא דסוין, אלף דלחנא קבוציב, הא בר יוחאי, אורייתא וסחרין דיליה די לעלמא, ובה ינואר רבא בכוחו דרבי אבה שבכא ואמר [זחי"ג פ"ג] חיי כד יסתלק רשב"י מעלמא, מאן יתביר הורא דאורייתא, וכה איך אבה לרשב"י [זחי"ג כ"ג] וויי מאן יכול לאכבא מילן דאורייתא, [שם ס"ח] נהירו דרשב"י סלקא השתא עד רוס רקיעא דכורסייא עלאה, לבח דיסתלק מר, מאן יתביר נהירו דאורייתא, [שם קמ"ג] דאיך אבה מאן יתביר ויגלי נהירין דאורייתא, מלה דא בחשוכא אחטמר עד השתא דפיסק מחמך, וכה נהיר עד רוס רקיעא, ובכורסייא דמלכא רשים, וקוציב חדי השתא בבאי מלה, וכמה חדו על חדו אחוסף מקמי מלכא קדישא, [שם דרי"א] איך אבה מאן יתביר נהירין דאורייתא לעלמא, וכה איך אבה [זחי"ג דרמ"א] מאן יתביר בולגא דאורייתא, וסיין [בספירו כמו דרשב"י, מערכה א', סי' ע"ז] מה שאמר אבה על אור תורת רבו רשב"י

(ט) רבי יוסי אמר [זחי"ג קמ"ז] רבי שמעון דנהיר כל עלמא באורייתא, וכן איך יוסי [זחי"ג קמ"ט] בולגא קדישא דאיכו מתקן חנשילין מתקין כמה דאתקין לן עתיקא קדישא סחומא דכל סחומין, וסיין [בספירו כמו דרשב"י, מערכה א', סי' ח"י] מה שאמר יוסי על אור תורת רבו רשב"י

(י) רבי חזקיה אמר על תורת רבו רשב"י [זחי"ג פ"ו] אחת התורה אשר שם משה, אשר שם משה אהב יכול לומר, דלא שם משה אי אחת יכול לומר כע"ל יחא רשוא משמיה שאור תורת רשב"י יגן ויאיר לנו ולכל ישראל ועל העולם כלה, וישלח לנו בקרבן במהרה בימינו את הגואל דק משיח דקמו באמיתא לגאלנו מעלמא המר והגמבר של הכיור והליבון והצירוף האמרוץ אמן

נפתק מספר אדר הודו להרא"י מרגליות ד"ל

הניזוני המתבר ספר בנירו נר"ז.

הני מילי סחיים סודעת זאה בכל תארץ מוכן אשר הזיץ חרת אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הנוהר קיימו וקבלו דיהורים קהל עדת ישראל להנתיב בלימוד הקדוש של התיקונים הנוהר יודד רבנים פנעד ועד זקן והגם דאין לאל ידם לרשינו ולהבין סוד אמרות מהורות שכספרים הקדושים האלה אעפ"כ שותים בצמא את רבירדם ומתלהבין בקריאתם מאד מאד ברם אם החזיקו במקום אחד בלימוד זר"ק סאה אנשים, הגה בלימוד התיקונים מחזקים אלה אנשים כי כמעט רוב בעלי בתים מחזקים בלימוד התיקונים. וזה דרכן ומנהגם בכל שנה ושנה מן ר"ח אלול עד יוד"ב והמעט שנחפשמ ליסוד רתיקנים בימי החשובר יותר מן הוהר, ספני כי כל אדם אשר יחפא הוא פוגם יותר בעשיה באב"ע שבה. וידוע כי השבעים תיקנים שעשה רשב"י ויע"א ביון שנררשים יותר בדרך המספר, על כן ליסודם מתקן בעולם העשיה יותר, ששם הוא סוד המספר והחשבון לכן בימי החשובר שהם מן חידש אלול רגילים הבל בספר דתיקונים:

ועד מוב זכר שמו של אותו צדיק המזכר את הרבים רוא הרב י'בחק פרחי ולה"ה הוא הראשון אשר עשה חידש בארץ להרפים שתי דאורות הקדושים באותיות גדולות מרובעות לעזרת האנשים אשר אין להם כח לעמוד בקריאה באותיות קטנות מחסת שכרו מאורות עיניים מחסת זקנה או מחולשת גופם בחושיהם, ודרבססה באותיות גדולות מרובעות תריה להם לעזר וסיוע ולא יקצו בליסודם, ואוריו הלכו כסה מדפיסים ועשו השתלרות חרפסה וזרד ותיקנים באותיות גדולות מרובעות וזכרו את הרבים בכך ולפעלא מנא אמרינן יישר מד מוב חלקם ומה נעים נודלם

הזאת ריא מן המורעים כי אשרקד ריתר יד שלהות אלי מאיש הבינים מוב לכריות ואהוב לשסים חרין במצות איש חסרות מרוב כי נבבדה ויודעי שגם המשתדלים עתה במלאכה חרפום בעז"ק יודשלים תוב"ב אותה נפשם לדרפים ספר התיקונים באותיות גדולות ואחד שרנד להם שיש לי אגא עברא זערא וקמינא חיבר קמן, הנקרא בשם **בנייהו** ביאידים ונימוקים פשוטים ברברי הוהר ותיקונים גרבה רוחם להרפים ספיו חלק קמן לחשבונם על ספר התיקונים אשר סתעסקים בהדפסתו בזר"ז ואנכי רצעדי נעתרתי לבקשתם ולקחתי מאסתתי מילי קמיני המובנים לאנשים פשוטים ושלתחים לידידי איש הבינים הגולל לספרם להמדיפסים כרי להביאם תחת מכשש חרפום כותך ספר רתיקנים הקדוש

איכיו רשהא אתן תדאא השואות הן הן להמשתדלים הגו' דסמיכותיהו עשו שאיני זוכה כוכה לייבא מן ההורים מילי זעירי לסדרו על שלחן סלבים הוא השלחן המפרד ספר רתיקונים הקדוש ואני תמלה בה עשה אלקים וכה יוסף לעזר האנשים כרי לבב המשתדלים בהרפסה הזאת להרפים גם ספר זע"ק כולו באותיות גדולות ומרובעות ומתורדות, ואלי אגנה להיות חלק לספר **בנייהו** גם בספר זע"ק, והשי"ת ברחמי הרבים יעזרנו ליסוד תורה לשמה אגא ה' אר"א בוחן לבות וכליות הערב נא את רברי תורתך בפני ובפסיות עמך בית ישראל תהיה אנהו וצאצאיו וצאצאי סכך ולסודי תורתך לשמה, כ"ד הקסן המצפה לישיעת ה' הדבוסה בחסד אל להאיר עיני באור תורתו ותרדת חיים.

רצעדי יוסף חיים יצ"ו

בכסוד"ר אליהו בכסוד"ר משה חיים זע"ק"ל

תפלה קודם הלימוד

קבלה מסארי • זלטיס

רבון העולמים ואדוני הארונים אב הרחמים והמליחות מודים
אנתנו לפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו בקידה ובהשתחויה
שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש ונתת לנו חלק
בסודות תורתך הקדושה מה אנו מה חיינו אשר עשית עמנו הסר
גדול כזה ועל כן אנתנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחול והסלח
לכל חמאתינו ועונותינו ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לביניך;
ובכן יהי רצון מפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתכונן את לבבנו
ליראתך ולאהבתך ותקשיב אזניך לדברינו אלה ותפתח לבבנו
הערל בסודות תורתך ויודה למודינו זה נחת רוח לפני כסא
כבודך כריח ניחוח ותאציל עלינו אור מקור נשמתינו בכל בחינתינו
שיתנוצצו ניצוצות עבריך הקדושים אשר על ידם גלית דברך אלה
בעולם וזכותם וזכות אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדושתם
יעמוד לנו לכל נכשר בדברים אלו וזכותם תאיר עינינו במה
שאנו לומדים במאמר נעים וזמירות ישראל גל עיני ואכימה נפלאות
מתורתך. יהיו לדצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צודי וגואלי:
כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה;

א הקדמת תקוני הודר בערב ר"ח אלול

רבי שמעון אצל ליה וערק למדברא רלוד ואיתגניז בחד מערתא הוא ור' אלעזר בריה איתרחיש ניסא נפק לתון חד תרוב וחד מעינא דמיא אבלי מהווא תרוב ושתן מהווא מיא הנה אליהו ז"ל אתי לתון בכך יקמא תרי זמני ואזיף לון ולא ידע אינש בהו וכו'. בוזרר תרש פ' תבוא כתוב שש ודא אתקרי:

תקוני הודר

דאינון שבעין אנפין לאורייתא דפריש רבי שמעון בר זחאי במלת בראשית מספרי אורייתא. קום רבי שמעון אפתח מילין קמי

שבינתא פתח ואמר:

והמשבירים יהודו בוזר הרקיע וגו'. והמשבילים אלין רבי שמעון וחברייה יהודו בר אתבנשו למעבר האי הבורא רשותא

קום רב שמעון חפחה מן קמ שכ נחא. ראה כשרחל רשבי למדש ויריש כשכס הקום אלו עם רחב ריש תלמודו בל אליה וכו' לטוב שלח מן רשם לרות נחאל כמה בחא זחא של רשב ורחב ריש וקודם שפחה רשבי לדרוש בה קום אלו אמר תלמודו וכו' לטוב קום רבי שמעון הכחה מילין קמי שבינתא ודברי זר רוא נח נחא רשות מן קבא לדרוש כבודיה אלו כ הוא שלח מרקה כ בדבר זר, ואמר קמ שכ חא דרשב עסקו ולמדו כבודיה רחורר גורם להעמד רשב נר עם כ כבי לכ, אמר לו קמ שכ נחא, קמי ד קא לאור לטוב קבא ודוע כ מטעם זר נקרא ח רחבם אש שכ נחא ועוד יראה כבוד דאל לשפחה מל, קמי שבינתא לר דע כ ספר רח קונס רוא תחדש ו התקן כשבורת קון רעשה כבוד, ודוע דמלכותא מקנא כעשיה והיא נקראת שכ נחא פתח ואמר והתשכלם יוהרו כבורר ריקע, נראה כבורי וכשעו כ זה מוזר עס שמה ז המהלכה כוהר הרקע דארו כלל כל גוון וכו' כ כחה רשב ואמר והמשבילים זרו כבורר הרקע וכו כוהר הרקיע דאיהו כליל כל גוון וכו חבלתם והמשכלם אלקי אלקי רב שמעון וחברא וכו' עד דחא דמלכא משיחא אן דברם אלו רם מדברי רשבי תלמי רם מדברי רמטת ק ספר הת קונים שכח כשכח רשבי וחברא וכשכח הסודות שננו על דם וכו' חכב זה בחיות קטנות לסימן אף המטת קים וסידיכ טים עיבו אותם עם דברי רשב כאלו רם מדברם שפחה רש וחזר ובאמתה לם לא עבן ועל רדוב יראה שכח זה דבי אבא שזא מד מגדלי חברא שריה רוא הסופר היענות סודות אשר תחדשו וחללו כחית בחא דרשב י חמיד ובאשר תמלא כרש אדרא זוטא דאמר רשב רב אבא תכוב וכן כסוף חזר רב אבא ואלה כבהא וכו' וכן רשען כאן כי רוא היה הסופר שבר כותב ספר רח קום כעת שנתחדשו וגיסו כמה בחא דרשב שכח כחלתה רספר כחא דרשב וחברא ויהמשבירים אלן רב שמעון ותכריאל ראה כבוד המשכלם אותם המושבי כלם דאות כף יתחבר לאותו שלעשר ושלמטר ודוע דאותם פלו נקראם כלם ככבוד שב דת רבליס, וכוה פ רשמי כבוד מאור היענה כסוף מסכת כלים דארו ום אשרך שנגסת כשומאה ולאח כבורר ורשב"י ותכרו ע' לימוד הסוד וכשרע סודות רת קונים שרע קרם נה סוד לת קון ועלם רשעיר רו מושב כס לטות ר.קראים כלים מליטעו יתקום יירדתם לרעלותם למעלה ולכן אחזיר על דר ומשכלם ויזירו כוורר ריקע כלוורר רמושבי כלם ויהיו וכו' ועוד נראה כבוד אותות ורמשכילים פלו אותות וישיה חלבם כי תפארתה ולמכות שהם וזן נקראים מליכס כבוד שרי מליכס וכו' ולימוד רסוד שזה אותם להשליטם כוד ספ דות או יוכן כס' ע"פ מ"ש רבנו זל כשער ההקדמות דף ע' שרמחם סם יתרגלות דריות אבלי כאמוראים סם ספקטנות דאלהים וכי כשער דרוריק ונמוז זה בחיות המשכילים שהם אותות רכל שם ס ידוע דנגלות דריות נקראם בשם שמים והמלאים כם ין הכל ירגלות דריות וכן דר די כהר עיקב ר"ש פרש

אמריב

מסחר

הקדמת תקוני הזהר

אתה יודע להזן ולא ילדיהו עמהו וזלכל נשמתינ דמתיבתא לנחתא בינייהו
ולכל מלאכיה באתכבויא ובארה שקלא ועלת על כלא יהוב רשו לקל
שמתינ קדישין ולכל הויין ולכל כניין לנלאה לון רזין טמירין כל שם
בדנא דרית. ורשותא יהוב לעשר כפיתן לנלאה לון רזין טמירין דלא
אתהיב רשו לנלאה לון עד דלא דייתי מלאכא משיחא :

בזנה הרקיע דאיתו כליל בר גנון. תאנא והמשבילים יותירו כוזר תרקיע
זנה טמיר וגניו. זנה כהור
בשחקים. זנה זריק נצוצין ומבהיק
כברק לעינין. זנה זהר תוור
בסיהרא. זנה זהר סומקא במאדים.
זנה מבהיק כליל ירוקא בחמה. זנה
ירוק ככבב. זנה כליל תוור וסומק.
זנה זהר לכל עיבר במאן רמחא
בפטיש וזריק שביבין לכל סמרא .
הבי מלא' זנה זהרין במה נשמתינ

דאינו זהרין ביהו ברקיע זארין אינון נשמתינ מאלין משבילים דאית ברין
שכך לאשתמודעא בהין דמאריהון. בלהו רשימין ומצוירין במלכותא
דרקיעא. ככוכביא דנהרין ברקיעא . ותיעו יותירו בזנה הרקיע. מאי

ד דוע ת ש יניו ראר זל כשגר רייול ס רשכ הוא סוד וסבר רזי טיס תלכו רזי טיס עשר טפן ש גלא מינו
נמלא ר ש וחבר א כולס רס כ סוד ר דוע דה סוד קרא משכל כנו כווק ק ולכן דר ש והמשכלים אל רכ
שמען וחבר ה יין איח תהיכ ועל יתי חמור וקן אוסס אלטיס ברקיע השמים יאה על הארץ רקיע הות יסוד
דספארס ריקרא ש"ס שמקבל מלא לא בר רמס ולרא ר למלכות כן רס רזו ברוקס ר סוד לקבל אריות מלמעלה
לרא על הארץ רק רתיבות עכ רזי לנחתא בני יסו פרוש אלו רזי יתלכ ה את ה כ רשואל לנחא כ רז
כ רזיניו שיהיבס ס ביובס כוז רסבא דרשפטס וכוולא אך לכל יתלכ ה את ה כ רשואל לנחא כ רז
כאהכס א כמו שר ר טרי ריו ד עס יין זל שאן רואר דבר בע ו אללא רק שומג קולו וגס את ר כ רשואל
אי או גשמת ומיכאן לנחא בחיה שכל ש פכשו בשכל ריש וחבר א שיוא אן מיכ הס סודות אחס ס כאלו
למודס חרבותס וכאשר ינא כהריא רבא שכל אחד קס על כלל ו יוול א זכו בודות כרוס/ק כללו למס מרבו
עיד שאחר ה כח רוח ר' דבר כ ותלחו על לשון וכן נמי אחד ד ה כ רשואל לשמות רקודש ש ארו כשכלס ויהו
רשפטס כשכלס ירס כ דבר אמה לחייתו כסודות חסודס שלא שמתס או.ס ועל זה חתולא ככ רקודש של ככ ו
האר זל חסודס ס כשגר תאמר רשכ שסה כותב כסוך דכרוי עד גרר גל ט כוח ממרוס אלכתיס כס גו
אלו זכור לגוב יסה איהו לק כ כדק זר ש תלבס כשלו וכו' על האמת מאלו כאלו כשלו חויר לו דבר וז
שמה קד ש הס שחוס ירס איה וכוולא וכל רזי הס ריזס ס שלס כ כשס ורס ש כ לוכס וכשס
אר ה כ וכסס אר' כ ר וכסס שדי שגר ולכל כו' רס שיהו חמיכס סל שחיות רקודש כיון מלכ וכוולא

הקדמת תקוני הודו

ב

תְּרַקְעוּ. דַּהֲרִין בִּיה נִשְׁמָתִין דְּמִשְׁפִּילִים כְּבֹבְבִיא בְּרַקְעוּ... הִבִּי נִהְרִין
 בְּכֹרְסִיא. וְכִלְהוּ פְּרוּחִין מִן רַקִּיעַ וְנָא צְדִיק חַי עוֹלָמִים דְּמַצִּיה פְּרוּחִין
 נִשְׁמָתִין צְדִיקִיא וְנִהְרִין בְּסִדְרָא. וְעֵלִיהוּ כְּתִיב וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים
 בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאֲדִיר עַל הָאָרֶץ. וְאִיהוּ רַקִּיעַ דְּאִיהוּ לְעִיל מַחְזִין הַהִ"ד
 וּמִמַּעַר לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רֵאשִׁים. וְהַפּוֹךְ רַקִּיעַ וְתִשְׁכַּח לִיה עֵיקָר
 וַיִּסְדָּא דְּמַרְכַּבְתָּא עֲלֵיָה דְעֵלִיה קִיָּמִין הַיּוּן וּכְרִסְיָא דְּמַרְכַּבְתָּא
 עֲלֵיָה וְעֵלִיה אַתְּמַר וְצְדִיק יִסּוּד עוֹלָם עַל צְדִיק דְּלֵעֵלָא קִיָּמָא
 עֲלֵמָא דְּאַתְבְּסִיא וְעַל צְדִיק דְּלִתְתָּא קִיָּמָא עֲלֵמָא דְּאַתְגִּילִיא. וְהַיּוּן
 מְצַדִּיקֵי דְרַבִּים מַהֲהוּא צְדִיקָא דְעֲלֵמָא תְּרִין מַאי דְרַבִּים. אֲרִין דְּאַתְמַר
 עֲלֵיָהוּ תְּלָבָה כְּרַבִּים דְּאִינִן מַסְמָרָא דְאַבְתָּן דְּלִית רַבִּים פְּחוּת מַתְלָת.
 תְּלָבָה כְּרַבִּים דְּאִינִן שְׂכִינְתָּא. וּמַתְמָן וְעַמְךָ כֻּלָּם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ
 אֲרִין הִיא דְּאַתְמַר בָּה וְהָאֲרִין הָרַם רַגְזֵי דְּאִי שְׂכִינְתָּא דְּאִיהוּ כְּלִילָא
 מְעַשֵּׂר סְפִירָן וּמַתְמָן אַתְקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל מַלְכִים. צְדִיקִים. חוֹזִים נְבִיאִים
 מְאִירֵי תוֹרָה. גְּבוּרִים. חֲסִידִים נְכוּנִים חֲכָמִים. רֵאשִׁי אֲרִפֵּי יִשְׂרָאֵל.
 וְרֵשׁוּתָא אַתְהִיב לְאֲרִין נִשְׁמָתִין דְּאַתְתְּרִכוּ מְאַתְרִיָּהוּ בְּתַר קַב"ה
 וְשְׂכִינְתֵיה לְקַנְנָא בְּהָאִי חֲבוּרָא דְאַתְמַר בָּה כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנְיָה
 בֵּן אִישׁ נוֹדֶד מִמְקוֹמוֹ וְלִית צִפּוֹר אֱלָא שְׂכִינְתָּא דְּאִיהוּ מַתְתְּרָא
 מְאַתְרָהּ הַה"ד שְׁלִיחַ תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְאֵת הַבָּנִים תִּמְכַּח לָךְ. אֶת לְרַבּוֹת

דְעֵלִיה אַתְמַר וְצְדִיק יִסּוּד עוֹלָם עַל צְדִיק דְלַע לֹא קִיָּמָא עֲלֵמָא דְאַתְכְּסִיא סִיבוּשׁ דְרַם זֶה מִן אוֹת וְאִי עַל
 צְדִיק כִּי לֹא וְאִי לְרַבּוֹת בָּה לְרַבּוֹת עַל דִּק דְלֵעֵלָא וְכִן דְעֵלִין קִיָּמָא עֲלֵיָה דְאַתְכְּסִיא לֹא לֹאן בָּה
 צִימוּ נִסְתַּר כְּרַבּוֹ אוֹת וְאִי וְרִיחָה עֲלֵמָא דְאַתְכְּסִיא לֹא וְעֲלֵמָא דְאַתְגִּילִיא רַחֵל וְגַן בְּשַׁעַר רִפְסוֹקִים כְּפִסּוֹק
 וְרִיחָה עֲקָב אֶת רַחֵל מִן רִז"ל וְעַתָּה נִבְחַר עֵינִי וְזוּג זֶה עַם לֹאֵר וְכִי עֲלֵיָה וּבְכַרִּים הִרִים בִּן סָדִין סוֹד זֶה
 שֶׁל רַת קוֹנֵס רִיטְבֵן דְּלִית רַבִּים פְּחוּת מַתְלָת הִלְכֵה כְּרַבִּים דְּאִי שְׂכִינְתָּא פְּרוּשׁ רַבִּים תִּלְתָּא קִיא עַל תַּחַת
 שֶׁסֵּד דְרַגִין דְּאַבְרָהָם וְרִז"ל חֲדָר וְכַבִּים הִלְכֵה כְּרַבִּים פְּרוּשׁ כְּלוּמַר חֲדָר סוֹד וְכַבִּים תַּחַת שְׂמַשְׁכֵּס אֹרֹת
 תַּחַת סוֹד וְתַחַת סוֹד מַלְכוּת שְׁנַקְרָאֵת הִלְכֵה אוֹת וְרִיזְרֵל כִּי וְעַתָּה עַל כִּי לְרַבִּי שֶׁהָאִי שְׂכִינְתָּא דְּאִי חֲלִיבוֹת
 תַּחַת כְּרַבִּים שְׂמַעֲלָה עַל הַשְּׂפֵעָה וְזוֹ לְחַנְיָה שְׁנַקְרָאֵת רַבִּים שְׂמַעֲלָה וְהִיא סְבוּד בַּת שְׂבַע וְאִי רַבִּים זְוֹג וְאִי וְרִזְרֵן
 הַדּוּם רַגִל דְּאִי שְׂכִינְתָּא דְרִישׁ רַגִל רַגִל יוֹד שְׂרֵא סוֹף וְדִי סִפִּירוֹת וְכֹלְהֵי יִתְלֵן. רַגִל רַגִל סוֹף וְרֵשׁוּתָא אַתְרִיב
 לֹאֵלן נִשְׁחִיף דְּאַתְתְּרִכוּ מַתְרִיכוּ כְּתַר קְבֵר וְלִקְנֵנָא בְּהָא חֲבוּרָא כִּי רֹשׁ אוֹתָם רַשְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּתַחַת יִסֵּס
 צְבוּר וְרוֹגֵל מִמְקוֹמָם לְמַדְכּוֹת וּמַעֲרֹת כִּי לְרַחְבּוֹד שֶׁסֵּבַע תְּרַחֵד סִיבּוֹת רַעֲלוֹת לְעוֹרֵד יִסּוּד קְבֵר וְ
 וְאִי אֲלוֹ רֵשְׁמַתָּה עַתָּה אַחֵר פִּעֲרָתָם וְכִי לְעוֹר וּמַתְלַבֵּשׁ בְּגוֹת וְרֹגְמָה מַלְכֵי אֲשֶׁר בְּתַחַת אֲלוֹ אֲבִירֵיט
 אַע"י דְּכַח וְרִנֵּי שְׁלֵר אֲנָשִׁים נִבְכֵּס עַל וְגַלְרֵי תוֹרָה לְרַשְׁבִּי וְחַבְרֵי עַה וְאֲכַשֵּׁי נִמְלָא כְּבִבֵּל דְּמַשְׁפֵּט
 וְעוֹד קְמַה מַשְׁפֵּט כִּי כֹלָּא בּוֹר בּוֹבֵק. וְכִרְמִי וְלִית לְעוֹר אֱלָא שְׂכִינְתָּא דְרִישׁ לְעוֹר כִּי וְדִקְרָאֵת בְּתַר לִיק וְיֵשׁ
 אִם לִיקְרָא וְנִמְלָא לְעוֹר גִּי שְׂכִינְתָּא עֲשֵׂי כְּמִין חוֹד בֵּן שֶׁ, וְעוֹד רִיחָה לְעוֹר אוֹתוֹ לֹא פִּר

שְׂכִינְתָּא

הקרמת תקוני הוֹדֵר

(א ע"ב)

שכינתא תתאה. האם שכינתא עלאה הה"ד ובפשעיעם שלחה אמכם
 דתרוניהו אתתרכו מאתריהון. ובג"ד שלח תשלח תרין שלוחין. חד
 מבית ראשון. וחד מבית שני. לקיימא ביה אני ה' הוא שמי וכבודי
 לאחר לא אתן. שכינתא עלאה. ותהלתו לפסילים. שכינתא תתאה.
 בן אישנורד ממקומו דא קב"ה דאתמר ביה ה' איש מלחמה דאתתרך
 אבתריהו. ועוד בן איש נודד ממקומו דא משה רבתיב והאיש משה
 ענו מאד דאתתרך דהיה אבתריהו ועוד בן איש נודד ממקומו מאן
 דאיהו איש צדיק דאול גע ונר מאתריה בשכינתא דאתמר בה ולא
 מצאה היונה מנה. דהבי אוקמה רבגן בומנא דאתתרכ בי מקדשא
 גזר על בתי הצדיקים דיתרכו ראולין כל חד נודד ממקומו דריו לעבר
 למוחי כרביה. וקרא דמלה נרד הוא ללחם איה איה דמרחם עליה
 אוף הבי אין מנהל לה וגו'. ובג"ד ריו לעבר למהוי כרביה. ולית להם
 אלא אורייתא האי גרם למארי תורה דאולין מתתרכין. זכאה איהו
 מארי מתיבתא. מארי מדרש. מארי תורה. דגם צפור מצאה בית בית
 דנשמעין ביה פתגמי אורייתא דבאתר דאית תמן תורה דאיהו עמודא
 דאמצעיתא גם צפור מצאה בית תמן. ובגין דא אוקמה רבגו כל בית
 שאין נשמעין בו דברי תורה לסוף תירב ואלין דנשמעין דברי תורה
 בהון אתקראו ביצים. אפרוחים. בניב. ביצים מארי מקרא. אפרוחים
 מארי משנה. בניס מארי קבלה. ועלייהו אתמר והאם רובצת על
 האפרוחים או על הביצים שלח תשלח מנייהו. אבל על מארי קבלה
 אתמר לא תחם האם על הבנים. דלית סבלתנו לאשתמודע בשכינתא
 כאלין מארי קבלה. ואלין עבדין לה דיה ולקבה ופרחין עמה בכל
 אתר דאיהו פרתת כלהו מנודין עמה בשליחותא דילה. אבל אפרוחי
 לית גרפין דלהון שלמין דפרחין בהון דאנין פכודין רעשה כל שכן
 ביצים. ובגין דא אתמר עלייהו לגבי אימא שדה תשלח את האם עד
 דאמר מלין אלין הא סבא אורמן ליה ואמר. והא כתיב ואת הבנים
 תחם לך. אמר ליה סבא כל אתין דרבויו ובגין דא לא אמר והבנים

כ השכינה מקוננת כעשיה עשם מזיר אל חוץ שטולס מספר ט ושם הוא סוד פ ר דמנפס"ך דלכן נקרא ישר
 שהוא גי' פ"ד כנודע מאלל שכינתא היא סוד ל"ו פ"ד שהוא ל"דוף נסוד בן איש נודד ממקומו דא קב"ה פ רזש
 הקח

הקדמת תקוני הוהר

תמח לך אלא ואת לרבות אפרותם. אמר ליה בריך את בוצינא קדישא דרבי הוא ודאי ובגנים אינון נדאי תחות אימא עלאה. תסידים. גבורים. מארי תורה. תוויים. נביאים. צדיקים. תסידים מספרא דחסד דרנא דאברהם ואקמוה עליה אין חסד אלא המתחסד עם קונו דעביד ליה קן דאיהו אכסניא דיליה. וקא שכינתא. דאיהו יקן דיליה בת דיליה היכל דיליה מלון דיליה. ולא רעא קדישא איהו יהודיה וביניה וקאו מלון ואכסניא אלא בפום יהוא בר נש דתמן לה. ובגין דא יהיב כדת חסד לאברהם. גבורים מספרא דגבורה. דיהבין תוקפא למאריהון לכבוש עבד תחת רבו ושפחה תחות גברתה בקשורא דתפילין. דמאן דיליה ליה תפילין בשעת קריאת שמע מספרא דיליה שליט עבד ושפחה על עלמא ובהדיא שעתא רנא שכינתא הה"ד תחת עבד כי ימרוך ושפחה כי תירש גבירתה ואוף קבי איהו רנא יתיר על גבול כי ישבע לחם. דאתמר ביה לבו לחמו ברחמי דאיהו קמפן נבל במקוניה. נבל שמה. דלאו איהו נריב ולא איהו מודעא דאבהן דאתמר עלייהו נריבי עמים נאספו. דהא קמפן איהו עני דדעת בתר דהא עביד טיבו למארי תורה לכהוי מחזיק בידיהו. ואורייתא בלא פמוניא לאו איהו תורת ה' מארי תורה. מספרא דעמוקא דאמציעתא דביה חצות לילה היה קם חוד לחברא ליה בשכינתא דאתקריאת לילה ואיהו טומר

כאן קר לטוד כשם קב וקא בעולם העשר קן דלר בם דלה רכל דלס תלון דלה נדאר קן דלר בעולם העשה ב כח דלה בעולם ר לרה היכל דליה כבריאה תלון דלה כאל לוח וס ת רבות מקיב שהוא רח מלון קן בית דע מעט טלהט עשו ותקלו נכנ נכנ להו תלון קן ב כח נס חלוק שס דר בל ת דש כנז רוא מק ב ושס זה רוא כחול שהא קן מלון ב כח ועין בשגר הטסקוס פפ מחוה דר חוה פש ורבות קטו תסב נה תפרי גביאם ובתיקון שלג לכן ד' תוארים אלז נדיוו כסוף שנות רבות וסוף שמו של מעשר אחר אות ה וסוף נקמיה ר ת ד' תוארים הנו' תחל לספור שבער שבעות לספור לטון זיוה ואורה טעך ספר ו הלום ומספר נקמיה שהס תוארים של השכינה עולה קמ"ו כמנן זכ אר"ה שהס זק דא חל המושפטים בשכננה נס ד הנו' רס אוחות קס כה ורייטוקס הסוד כסוד רמתה הכדית והכן רמניא אספון לקבל תסב נה תפרי גביאם ובתיקון שלג לכן ד' תוארים אלז נדיוו כסוף שנות רבות וסוף שמו של מעשר אחר חלש חמלא כספר קרא מועד כליל תג השבעות ונכאם תרין הס לכת ירוד שמשם נקת ריבואים והס נקראים תרין גביא קשטו וכח"ס לקצין דף טו ע"ב דאיהו קמלן ככל במחנה נכל שמה נראה הכונה כי הדקס רל סוד ה כדוע וסוה מתקנת ומקשטת ומאירה את המלכות הנקראת לכנה והלך קיס המתקנים אוחה קראים על שמה כח"ס דיל פנ יהושע כפנ לבנה וכן אחר השי ת ללכנה דיקים יקראו על שמה ולכן זה הקמל שמועס חסד ודקס שרס כסוד אות ה' יסלק אות ה' משס לבנה טנקראים בו ישראל שנמשלו ללכנה כמו שסקט דיל במשפס כ"ת רלכנה וללכנה אחר שסתחדש עטרס תפארית לעמוס כפן שנס הס

הקדמת תקוני הזוהר

(ב ע"א)

מה מליקה. ליל ה ליל. שמורים הוא לה. ובנינה אתמר כל העוסק בתורה בלילה הקב"ה מושך עליו חוט של חסד ביום שגאמר זמם יצוה יי חסדו ובלילה שיהיה עמי. הזים נביאים מסמךא דנצח יהוד דבהון בלילין תרין שמקון דאינון יאקדונקי דבהון תמניא אתוון יקבל תמניא ספרי נביאים ונביאים תרין הא עשר לקבל עשר ספירן לקבליה חווא יחזקאל עשר מראות. צדיקים מסמךא דצדיק ער בר ארין אתמר לא תמח האם על הבנים. ועוד ארין דעסקין באורייתא לשקוה ונטרין פמוךא דאינון תרי"ג מצות דתלילין משם יקו"ק בענבין באתבלא כרי ליתא בהון לשם יי בשכינה כבר נש דמתיחד עם בת זוגיה בכל אברין דיליה לאפקא זרעא מעריא. אתמר בהון לא תמח האם על הבנים. וארין דלא משתדרי באורייתא לשקוה אתמר בהון שרית תשלח את האם. את רבות שם יי דאסתלק עמה מההוא בר נש. ועוד ארין דאוקרין שבתות וימים טובים אתמר עלייהו לא תמח האם על הבנים דעכרין עזבדא דבנין עם שבת מלכתא ועם קודשא בריך הוא דאיהו יום השבת. מאן דקיים ביה וכברתו מעשות דרביקה. הא איהו כבר את

טעדין לחדש כמותה. ל כן סתלק אותה משל לבנה ש לו שייכות זו כשאר ישראל וישאר אללו אותה וכל שהם אלויות למפרע מן השאר באלות לבנה אחר סילוק אותה כבר נש התחילת עם בת זוג ר כלל א בר ליה לאפקא זרעא מעל א פירוש ש פ מ ש חכמי הטבע שילת הרע יחזר האדם הא נעם פ ברין כל ראיבר ש שחאס שבי"ס רואם כל האו להנחתו כי מתחלתו של הרע תמסכט כח הראוה מכל האברים ומקבלו ותיאלו למקום אחד לבלו שם כמו שיהבשל הדס בדדי האשה עד ש טוב חלב ומאחר שהחילו נמשך מכל האברים לכן כל האיברים נהגם ביצתו ומרגישם בהנחה וכאשר הארכו חכמי הטבע בענין זה ועל כן ישייר בזר הזרע ר ולא מן הארס לורת גוף שלם בכל האבר ש ען כי הוא נמשך יוכל האבר ש שחאס וזו א כול כבר נש דמת מד עם בת זוגיה בכל אבר ליליה לאפקא זרעא מעל א כ התאוה תמשך הרע מכל האבר ש שחאס ולכן תמסכט האשה מן זרעו הוא ולר שלם בכל האבר ש ו"ש זרעא מעל א ואם תמק עוד בדבר זה חב"ן כי בהתחברות גופא דזכר שהוא רמח אבר ש בטופא דנוקבא שרוא ר. ב ישי"ס מספיק ק בין שגם שהוא ילינו שם עד להאר בזרע והוא משניהם לעשותו זרעא מעל א לכן מולקן זילת שבת שהוא זמן רווג דתי חישת נרות לרמוח להתחברות ה' כי ב' פ' ניר הוא ת ק כוונת דעברין עובדא דבנין עם שבת מלכתא ועם קבה דאסו יום השבת פרוש ראלו הלויים ממוזגים רק לביל שבת בליב כדי לרוד כנס מווג עלן דשבת חזרו וכברתו מעשות דרכך דיקאר רמו לתשמם דרך גבר בשלמה שגם זה בכלל כבוד שבת שמו ע כחול ומשמש בשבת בלבד ומ שם שבת מלכתא וגם קבה דאסו חש השבת אסוד קר ל קבה דרוע כי השבת הוא במלכותה שהא שבת ויכן נקרא שבת מלכתא וכל שבו חש השבת ליסוד אך דבר זה מפורש ולא בשער הכוונות בדורות תלמוס שבת שכל העולמות נעם ש שבת בבת נה' א' עד רישא מלאה הנקרא עתיק יומן וזו שם שאמנו קורן את השבת שבע וישן כ בה נה כל השבעות הם כבוד כוונת לן אמורים המלאכס א אותו השיר הנזכר בספר פירק ה כלות התחיל הארתה ויאמנה לה העולמים

הקדמת תקוני הזהר

וב ד'ט

ואי תמרון אמאי צריכין למתני תרוניהו בקל בר גיש בכל יומא. בגין דלא
 תשתכח שכינתא דאיהו י"ד מן אדני' יחדא בלא קודשא ברך
 הוא דאיהו י"ד מן יקו"ק. ועדיך בר גיש דלא ישתכח בכל יומא פחות
 מתרוניהו. ואי לא. עליה אתמר ונרנן מפריד אלון דאפריד אלופיה
 דעלמא משכינתא. נוקבא אתמר בה אזת היא לעולם דכנרא ברית
 מלח עולם הוא ובנין דא אזת תפלין נוקבא אזת ברית דבניא. ודיא
 דמלכהמי יעלה לנו השמימה בר"ת מל"ה ובסופי תיבין יקו"ק. בתפלין
 נוקבא הה דודיה לאות על ידיקה יד כהת. ועל קן דצפורה דא אתמר וסכה
 תדיה לצל יומם וגו' ואיהו לשון סכך שמשכבת בה אימא על בנייה.
 אפרוחים דיקה תלת הדסים ותרי כרי ערבות ולולב. או ביצים דא אינון
 אהתני דכל חד שיעוריה בכביצה. ואלין דרשימין בהו כתיב עלייהו לא
 תבא דאם על דבנים. תלת הדסים ומיזין לתלת אבהן. תרי כרי ערבות
 לתרי נביאי קשומי. לולב צדיק כתמר יפרה. אתרוג. רמיו לשכינתא
 סכך רמיוא לאימא דמסכבת עלייהו. הא אינון תמניא לקבל יאקדונק"
 דאיהו הושבן סוכה כ"ו ה"ס. ואלין דלא נמלין ארץ סימנין בדיהון כתיב
 בהון שלת תשלח בת"ד חכמ"ה. דלא שרין ארץ בארץ תמניא. למתני
 כלהו עשר ספירן בכל גענוע ונענוע דלולב ומיזין בכל פקודא
 ופקודא. ועל האי צפור קא רמיו רבנן בהגדה דבתרא דרבה בר בר

בנין דלא תשכח שכנחא דא רי וד מן ארכ. ת דר כ"א קב ז דלירי יוד מן הו ה כראה שבי יוד ון אלו רמיוס
 בשג יוד ין של אות א ולק"א אשכח פתוח מתרוי רי. קרא מפריד אלון כוח לוח שכו רמון ש"י יוד ון אלו
 וכוה וכן רמו הכתוב פותח אל דך ודשו רז ל אל פקר ידך היא יודיך רמו לשני יוד ין אלו שרס עומדים
 א כנחש השליש של ארדו ה ואל' בסוף השלש ו שאר' כשס השליש ששה אחרים שרוא מספר ו' שרוא לוח
 נקוד פחה וז ש כחה ריו למשר אות וס הא שערטס בנקוד פחה אל יוד ין הס שג וד ון הנו' יפחדו יחד
 ירשג על לל ח רנו' ועל הא כטרי קא רמו ו רבנן ביגדר דכתיב דרכס בר בר מנה דהוה אל ז כספ מלא
 וחזא להטוא נפרא דמא מט' עד קיסלוי כראה פשוט כספר הס קו. ס רראשון אשר רופקא מכה כה יד
 חכמ רזורר כך כתוב קא רי ו רבנן להטוא נפרא דימא יתי' עד קיסלוי אלך חכס אחרון שראה דבר זה
 כהוב כנמלא דכתיב נמאמר רכב ח רוסף על רגלו ח כוח אלו ברנדר דכתרא דרבינ' דרוה אל ז כספינתא
 וחזא ואחר כמה שנס רמדיס ס רכסיס כפנס מה שרוא כתוב בגלין ועל חנס הנאון יעד' הרעיש העולם
 לערער בדבר זה וכאלו כו מרו מלנו לרבינו מהרחו זל בהקדמתו לשער ההקדשות דפוס רוסל ס שוב כ
 קרא חיי' על מולא דבר על ספר רזורר קדבר זה וכאלו כו וכחכ וזל מ פתי יסור סנס יעביח ורחר כי
 כל יברי הכשב" ע ה ס כרוק וריס רואר צעינו כל בשמות החכמס אף אוקס רעחדיס להבראות
 וכמפטר שא רע גס לרבי ישעאל ככיק היכלוח וגס זה ע. ריב ז ע ר שאחרו עליו שלא הנ ח יקרא ומשה
 וכו וכו דמתי וככא פס שהו אחרים וס ס לכך והכך בדברים אלו עכ"ל וגריה גס לפד מהרחו זל

חנה. דהוה אויל בספנתא ויחזא להחיא צפרא דימא מטי עד קרסולוי
 וקאן צפור הבא. חד מאלין אפרוחי או מאינון ביצים אפרוחים כגון פרחים
 דלאו אינון נמר פרי מתתא לעילא. או מביצים שית דאינון מעילא לתתא
 תחת אימא עלאה דהא ביצים מספרא דאימא תתאה אינון דאיהו ביצה.
 אפרוחים מספרא דצדיק מתתא לעילא. וקא הוה אלא מאלין אפרוחי.
 וצד קי שפיה עמוקא חדא מארעא עד רקי עא. וימא מטי עד קרסולוי ארין
 נצוהוד דאימא עלאה אידי ימא דאתפשטת לחמשין תרעין ער קרסולוי
 דהווא עופא. כגוונא דא י' איהו עשר ה' המש. עשר זמניה ה אינון חמשין.
 עשר בכל ספירה מאלין חמש מחסד עד הוד. יסוד נטיל לון כרהו
 ואקרי כליל מאלין חמשין. וקרסיא דלתתאים המלה כסא דין. עוף
 דאיהו צפור דיליה איהו מטטרוין. עליה אתמר בי עוף השמים יולך את
 המול קול דקריאת שמע. דאיהו כליל שית זימן דהזר ושלש עליהו
 ונטיל ההוא קול ופרח ביה עד עמוקא דאבצעייתא דא חו קול י' על
 המים ולית מים אלא תורה ואיהו קול ה בהדר עד שית קלין ואיהו שביעאה
 לון באימא. ובעל בנפים יגיד דבר דא צלותא דמטי לה גר צדיק חי
 עלמין כליל ח"י ברכאן דאתמר בהון ברכות לראש צדיק חי העולמים.
 וצלותא איהו רבור דרכיבת עליה ואיהו מרכבה לגבה ביזמן דחול. ודא
 שכינתא ודא אדני". קול רכיב בפומי דאיקו"ק. וקוא דדבור אדני שפתי
 תפתח וגו'. ואיהו מרכבה לתרין הו כגוונא דא יאקהנק" ודכי סליק
 מלאך בהושבן תרין שמהן כחדא. ובגין דא אתקרי מלאך שר הפנים.
 העל יד שמהא דא מתחדין בשית זימי דחול אכל ביומא דשבתא לא
 סלקין תרין שמהן ארין דאינון עמוקא דאבצעייתא ושכינתיה ולא מתחדין
 ע"י שליח אלא בצדיק חי עלמין ועליה אתמר בי עוף השמים יולך
 את המול. קול דקריאת שמע. ובעל בנפים יגיד דבר. רבור דצלותא
 ולא ע"י שליח ובגיד וצדיק יסוד עולם הוא כליל כלא. וביה מתחדין
 תרין שמהן ארין. ועל תרין שמהן ארין אתמר אז ירננו עצי הער.

אלו מוכרח לומר דשם רמסכתא ושם רפרק רמכ"ס כאל, כס רת קוקס וגם לקין כגון ר"א בן כדח וגם מ"ס
 כר מ פרשח כחם דף רפ"ג ועוד פ פנחס דף ר ו וגולא רנד שם רמסכתא ושם רפיק רר כחוב כגלין
 מכחין לוחות מורר מקוס ולח כ רמפס כס רכנס כוס כפס ועל מר, שמר, אל, אחמר אז כנטו על
 ונענד

הקדמת תקוני הזהר

(ב צ"א)

ונענה מלאך מנו אשא משמיה ואמר הן הן מעשה מרכבה והוה מתקבצין
מלאכי השרת. כבמוזמיו התן וכלה. אומר רעיא מהימנא בריך יהא
בוצינא קודשא דאמר מלין ארין ליתדא ברון קודשא בריך הוא ושכינתיה.
קום אלהי נביאה ליקרא וקודשא בריך הוא ושכינתיה ויתערון עמך
שאך נביאי. ועבד ליה קנא בהאי הבורא ולכל משרין דאזלין מתתרכי
בתר קודשא בריך הוא ושכינתיה. לחברא לון בהאי חבורא ראשתכחא
ביה ניקחא. לארין משרין דנשמתי. דאזלין מתתרכין. משכינתא
דאיהו יחודא איכה ישבה בך. ולאשתכחא ביה ניקחא למשרין
דקודשא בריך הוא דאתמר בהון הן ארלאם צעקו הוצה מלאכי
שלום מר יבבין ולית שלום ארא קודשא בריך הוא. קום לחברא לון
בהאי חבורא דהא בך אית בישראל משכילים מארין דאתמר בהון
והמשכילים ויהיו בזהר הקבוע דא. דאתקרי ספר הזהר. דידעין למפלה
למריהון ולאפקא אוכרות דשמין דקודשא בריך הוא ושכינתיה בכונה
ולחברא לון בקוד דקריאת שמע ובדבור דצלותא. דאינון תרין שמין.
יאקדונקי רבהון בלין כל הויין ובנוין ועשר ספירן כמה מלאכין
דאינון הויין דמרכבתא ושרפים ואופנים וכל עשר כרות דכלין בהון
דמשמתי לעשר ספירות כלהו. ופניהם וכנפיהם פרורות לפומי לקבל
ארין אוכרות דאינון יאקדונקי בין בקריאת שמע בין בצלותא
בין בשירות ותשבחות והודאות דבכל אוכרה דיפוק מפומי
בכל אתר ובכל ממלא. צריך לבונא דבור בארנות קול ביקוק.
וליתדא לון בחברא ביחודא דאיהו יודי נעלם דמהבר לון וציתוד לון בחברא.
וביה צריך הכונה דלא תריא למימר ביה קול ודבור ארא מחשבתא.

ר פ' וגר תלך מיו השא ימי א ואמר הן הן מעשה מרכבה פירוש מרן שמין שיש ריו ה ארני עול
מסכר ייהק וחס ח' ארום בת. אז וכשריש כסוק זר של או רנו על ס' ע' ג' שג שמוס אלו שרס
מפכר מתק נכרא מלאך הן הדישה רואת מיו אשא משח א דה נו משולס ה לרה שמסכר בשס שמיס
ואיי' אוהו יתקך שרוא נכרא מדיוס זה שרנש על ב' שמוס אלו הן הן מספר מרכבה כ כשג שמוס אלו
ר ה שלגס אחר ש' רי' ארני שמוס. צאת דבריות ואחד על ארני רי' - שמוס. צאת דקס וכל
ש לוב רוא סוד תרכבר ואמר הן הן כנפלים כגד ב שלוב ס ינו' וד מה יקבוק מלאכי השרת כבמוזמיו
חמן וביה כ ב' שמוס אלו סס סוד חתן וכלה צריך לבון א דבור כדודס קול כסו' - סנה מספר דבור עס
מספר ארני עולה מספר זרע ויש (תריס כ כ) זרע יעבר ו סופ' לארני לדור נקס עס ארני דיקח והס מד
ור קרא זרע ורוא יאר לשס אר כ סופ' לבון וו ואור ואס חתק מסכר קול עס מספר הו' ה ר ה

הקדמת תקוני הזוהר

כד נחית קודשא בריך הוא בקריאה שמע אתמר בחיזון ואשמע את
 קול כנפידים. בעשר מיני הלולים בשיר פשוט דאיהו י' בת"ר. כפול דאיהו
 י"ה חכמ"ה ובינ"ה. משולש ביקו דאיהו חס"ד גבור"ה תפארת מרובע
 ביקו"ק דאיהו נצ"ח תו"ד יסוד מלכות דנטרין צפרא קדישא ישאל
 ביניהו וקראן פה לישראל דאיהו עמודא דאמצעותא. ותיינו שמע
 ישראל. הא נהית לגבת. צריך לקשרא ליה בהרה וליהרא לון ביחודא
 תדא בלא פירוודא כלל ובגין דא מאן דשה בינתים. עבירה היא ביד
 הדיא שיהי. ואמאי קשרין ליה בהרה קאח עם ד' בליקא מארבע פרשין.
 בגין דלא יהא פרח מונה ואשתארת יודיה איבה ישבה ברה. ובגין דא
 קשרין ליה בהרה בכמה קשורי תפלין בכמה קשורי דציצית דלא יזו
 מינה. וכל קשר איהו מסטרא דאת י' ותדין קשרין אינון. דאינון קשר
 דרישא קשר דדוועא שמאלא ואינון י' מן יאקדונק". יקו"ק ארבע
 פרשין תפלי וראו כל עמי הארץ כי שם י' וכו' אדנ"י ד' בתי
 תפלי. אקו"ק אשר אקו"ק מלואו תפלי. בכ"א אזכרות תפלין
 דרישא ובכ"א אזכרות תפלין דיד. ודא אימא עלאה תפלי
 דמארי עלמא קרינן ליה. תפלין על רישא דעמודא דאמצעותא.
 כסי ליה אימא בנדפחא דאנון רצועין תפלי. וקשרין ליה
 ישראל בשכינתא תתאה בתפין דיד. וליה אמרין שמע
 ישראל ברא דסבא דסבין ודא חכמה עלאה. ועל שמה
 אתקרי. עמודא דאמצעותא. ישראל שיר אל. שיר משמאלא

זור מסכר זקנה ולכן כתב (י"ג ע"א) וגד זקנה א' הוא כ' בזכור זה יולא מסס כו"ה והמכו' בזה. וקרא
 בן י' ירקב ס' כמנן ס' הו"ה וקול שגולר מסכרס בן ימן ואר' סות רגלות הוא שאין אדם שס' על לבו
 לבין זכור כאלו שגולה מספרם זרע ולו' א' הלך י"ך וכנס בגלות רמ"כ נושא משך הורע שמהעלם בתקן
 הורע רטו ולכן רמשהדל זור נקרא זרע קודם ולו' א' זרע קודם מנכתר מנכח ר"א שה' א' סוד רמלכות שסס
 רוח ח' זכור בזכור באוגי' ולכן ראש ש' א' בסוד ר' וקבא שסס רוא' ח' זכור בזכור בלוג' נקראח עור זכס ב
 אפשר לו עור כנערו ולכן דוד הע"ה שהוא בסוד התלכות כתב זה (בפרלס ס' ט) וחאמר שו"ס עור על גבור
 הכימותו בזכור מ"ס מלואח דוד עבדי והבן ועל אס חרף קול ודובר יעלו מספר שמת ובוה יזן רפסוק
 (במשל יז) לב שמה טיב גהה כלומר לב רמכו' בקול ודובר לתקבס י"ט ג' רר כלומר בחנוט של אוח
 רוח' אחור ר' שסס לאה ורחל רגדולר ורחל הקטנה כ' שמיס רמר כמ"ס עס ר' אדונ' אבי מורד ר' אל ר' ז'
 על מאמר הגמרא רמייא בפר רח' לא אילא וכן פירש ג' כ' על מאמר זכר של רח"ל נודמן ל' וזקן אחד מנר גו
 זכ' הו' א' של רחלים רחל הגדולה ורחל הקטנה נודמן ל' וזקן אחד רצו' לאבא מנה גו וכנו' בספירו מדרש אל ר'
 ט"ס ורפס' רבנין דא מאן דש' כנפיים עברה ר' א' ב' דו' הה' ש' חר' פירוש כל' ללמד גס' למ' שקרא' ק' ש'
 שיר

הקדמת תקוני הזדר

(ג ע"ב)

שיר דלויים אל מימינא דכהנים עמודא דאמצעייתא ישראל בריר
 תרנייהו. הקמה נחית בברכתא דכתנא בימינא וביה הרצה לתחום
 ידרים. אימא נחית בקדושה דלויא משמאלא וביה הרצה להעשיר
 יצפין. עמודא דאמצעייתא קשורא דתרנייהו הודא דתרנייהו. אום הכי
 יסוד הי עלמין קשורא דעמודא דאמצעייתא ושכינתא תתאה באן אתר
 בצלותא דביה בליין ה"י ברכאן וביה מתיחדין תרין שמהן כחדא.
 אינון יאקדונק"י ותבורא דתריין שמהן ציונין בחשא. וקא דמלה
 בעמדם תרפנה כנפיהן בעמדם ישראל בצלותא דעמידה חיוון תרפנה
 כנפיהן דלא למשמע בהון קלא. דתמן קול דממה דסה. קדש תמדישם
 דאיהו בעמידה בגין דתמן קאתא מלכא. דהא ברוח גרולה וברעש
 וקאש ראשתמעון בהון גרפי חיוון לא אתא מלכא אלא בקול דממה
 דקה דאיהו בתר רוח רעש אש. ואיהו דביעאה לון. ועלייהו אמר
 יחוקאל יארא ונהה רוח סערה באה מן הצפון. ענין גדול ואש מתלמחת
 הא אינון תלת דרכיבין בהון תלת אתון קו"ק. קול דממה דסה דא
 י מן קוק"י ואיהו י מן אדני"י תמן קא אתא מלכא דאיהו יקו"ק. דכל
 דיה דשליש הי על ו. ה על י נוקבא איהי ההויה. כען טפה
 דנוקבא בר שליט על טפה דדבורא. בת איהו. אתא אליהו וכל מארי
 מתיבתא ואשתמחו קמיה ואמרו סיני סיני. מאן יביר למימר מלין קמך.
 אלא בקול דממה דסה דבפומך קא אתי מלכא. קום אליהו תקין לבושי
 מלכא ומטרוניתא דאנת כהנא תקין ליה לקודשא בריך הוא ארבע
 בגדי לבן וארבע בגדי זהב למטרוניתא דאתמר בה כל כבודה בת
 מלך פנימה. ממשבצות זהב לבושה. ארבע בגדי לבן כולהו תמי
 בשמא דיקו"ק. ולית מאן דמחיל בהון עריין אלא איהו. ארבע בגדי
 זהב כולהו דינא מסמרא דאדני"י ולית מאן דמחיל על ע"ז אלא איהו.
 דשקאן שפחה באתר דגבירתה. כשמיה כן כדסייה. כן לבושה ובארין
 לבושיין לא אתלבש עד כען מיומא דאתתרב בי מקלשא. דהא כתיב

כלא ברטא אלא קורח ק"ס בעונתא או על המטה או כוס אחד שפער ומנה ק"ס אלא הו מקן לבושי מלכא
 וטי נמלא ס קון ארבע וארבע דנו רחוי להו על יד אלא רו זכור לעוב וזה נמלו דנכר כל אלא סו בארבע
 אלב ש

אֶלְבִישׁ שְׁמַיִם קְדוֹת. וְשִׁבְנִיתָא אֲתַמְר כְּה אֵל תְּרַאנִי שְׁאֲנִי שְׁתַּרְחֻרַת
 בְּגִין דְּאִידֵי בְּגָלוּתָא וְכִרְסִיא דִּיקָה פְּנִימָא בְּחֻזְבִּין דִּישְׂרָאֵל. דְּתַמְן נִשְׁמַתִּין
 דִּישְׂרָאֵל. וּבְגִין דָּא וְכָאָה אִידֵּו מָאן דְּתַמְן דְּהָ כִרְסִיא בְּצֻלוּתָא דִּילִיה
 בְּפִסְחוֹדִין דִּילִיה. בְּתַר דְּאִידֵּו מִתַּמְן כִּרְסִיא פְּגִים בְּגִינֵיהּ. וְאַפְתַּלְק
 שֵׁם יְקו"ק מִתַּמְן דְּאִידֵּו לָא שְׂרִיא בְּאַתְר פְּגִים. הַה"ד בְּרַ אִישׁ אֲשֶׁר
 בּו מוֹם לֹא יִקְרַב אֹופ הֵבִי בְּנִשְׁמַתָּא פְּנִימָא לָא שְׂרִיא. וְכָאָה אִידֵּו מָאן
 דְּאֲשֵׁרִים נִשְׁמַתִּיה לְשְׂרִיא בִּיה שֵׁם יְקו"ק וְעֵבִיד לִיה כִּרְסִיא לְגַבִּיהּ.
 וְכָאָה פּוּמָא דְּמִתְחַבֵּר בַּה קוֹדֶשָׁא בְּרִךְ הוּא עִם שְׁכִינְתֵיה דְּאִידֵּי תוֹרַת
 ה. וְכָאָה אִידֵּו מָאן דְּלְבִישׁ מְלָכָא וּמְטוֹנִיתָא בְּעֶשֶׂר סְפִירָן דְּבִרְיָאָה
 דְּכִרְיָן בְּשֵׁם יְאֻקְרוּנְק" כְּשׁוּמֵיהּ בֵּן לְבוּשׁוֹהִי. וּמָאן דְּתַמְן לִיה סוּסְיָא
 דְּאֲתַמְר בַּה לְסוּסְתֵי בְּרַכְבֵּי פְּרַעֲזָה דְּמִיתֵךְ רַעֲיִתִי. דְּאִידֵּי מְרַכְבָּה
 דִּילִיה דְּבוּזִי דְּשִׁבְתוֹת וַיִּמִּים טוֹבִים אִידֵּו לְבוּשׁ לְבוּשֵׁי מְלַכּוּתָא דְּאִינוּן
 עֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּבִרְיָאָה. וּבוּזִי חֲחוּל לְבִישׁ עֶשֶׂר כְּתוֹת דְּמִלְּאֻכְיָא
 דְּמִשְׁמַשִּׁי לֹון לְעֶשֶׂר סְפִירָן דְּבִרְיָאָה. דְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּאֲצִילוֹת מְלָכָא
 בְּהוּן. אִידֵּו וְגַרְמִיה חַד בְּהוּן. אִידֵּו וְחִיּוּי חַד בְּהוּן מַה דְּלָאוּ הֵכִי בְּעֶשֶׂר
 סְפִירוֹת דְּבִרְיָאָה דְּקָאוּ אִינוּן וְחִיּוּן חַד. לָאוּ אִינוּן וְגַרְמִיהוּן חַד. וְעֵלְת
 עַל כְּלָא. הוּא נְהִיר בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּאֲצִילוֹת וּבְעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּבִרְיָאָה.
 וְנְהִיר בְּעֶשֶׂר כְּתוֹת דְּמִלְּאֻכְיָא. וּבְעֶשֶׂר גְּלַגְלֵי דְּרִקִיעַ וְלָא אֲשַׁתְּנִי בְּכַל
 אֲתַרְקוּם יְחֻקָּאֵל נְבִיאָה לְגַלְגָּאָה אֵלִין מְרֵאוֹת קְמִי שְׁבִינְתָּא. דְּאֲתַמְר בְּהוּן
 וְדַמּוֹת הַחַיּוֹת מְרֵאִיהֶם כְּנַחֲלֵי אֵשׁ בְּנַמּוּדֵי אֲרִיִּיתָא וְטַעְמֵי דְּאֲרִיִּיתָא
 דְּעִלֵּיהּ דְּאֲתוּן אֲתַמְר וְדַמּוֹת הַחַיּוֹת מְרֵאִיהֶם כְּנַחֲלֵי אֵשׁ אֵלִין אִינוּן
 נְקוּדִין. בּוּעֲרוֹת כְּמֵרֵאָה הַלְּפִידִים אֵלִין טַעְמֵי. וּבְהוּן וְהַמְשַׁכִּיִּים
 יְזִהִירוּ בּוֹזֵר הַרְקִיעַ וְהַמְשַׁכִּלִים אֵלִין אֲתוּן. וְזִהִירוּ אֵלִין נְקוּדִין דְּנִהְרִין
 בְּהוּן. כּוֹזֵר אֵלִין טַעְמֵי. וְשְׁבִינְתָּא כְּלִיקָא מְכַלְהֵי. עֵקָה אֲתַמְר הִיא
 מִתְּהַלְבֵּת בֵּין הַחַיּוֹת. דְּאִינוּן חִיּוּן עֵלְאִין דְּנְקוּדֵי דְּטַעְמֵי. וְחִיּוּן תַּתְּאִין

ז' ארבע דעשר ספרות ואלולות מלכא כרון אירו וגמלו חד כהן ארו ומו חד כהן וכו' וזכרם אלו
 מכוולר סר עב כדבר רבינו זל כריש ספר עולות תמיד חל דאלולות רוח עלם הספירות וחדום כלם ס רוח ע
 העלמות המתפשט כרם רר שרם ג חלקם חלק ראלים וחלק העלמות וחלק הספירות עלמם ולאלו רשגשר
 נרמו כמיקובם כרקומר (דף ג עב) מלכא אירו וגמנו חד כהן ב ס קלא מלכא לא"ס וגמנו לחלק העלמות

הקדמת תקוני הזהר

(ד ע"א)

הנקודי דאיתון כנושא דא ואינן מגולתא לעילא. תלת חזון עלאי
דרמון יי בראש תיבות יהיה יהיה יהיה. ואינן יק"ק מלך. יק"ק
מלך יק"ק ימלך. אנפי תלת חזון עילאין דאינן חסד גבורה תפארת.
אלתא **ע"ל** דאינן חזון תתאין אנפין נצ"ח הו"ד יס"ד. דרמון
ביבך ב' י"ד י"א. נקודה ראמצעיתא תיה ששמה. אדם. כנושא
דא ה' ה' מתהלכת בין תחיות דאינן תלת לעילא ותלת לתתא כנושא
דא ה' איהו רביעאה לכל תלת ושביעאה לשית. וקרא תלת חזון תתאין
עליהו איהו קא רמזו יהי בשלשים שנה ועל נקודא ראמצעיתא קא
רמזו ברביעי דאיהו ארבע אנפי אדם חכמה עלאה כח מ"ה. דאתמר
ביה דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. וכלא ברוך הנקודי דאת ה.
בתמשה לתלש דא את ה'. דאיהו אלוים כנפי לשם יק"ק. ואיהו
כססא דהכי סליק הכסא בחושבן אל"ק"ם ואיהו כתר עליון חמישאה
לארבע חזון עלאין וחמישאה לארבע תתאין. ואיהו כרסא למארי
כלא ארון על כלא דאיהו סמיר ונגזו. ואי תיקא דרוז דא תוא יחוקאל.
לא הנה אלא דמות דאילין חזון. וקא דתוא חזון אלא כמלכא דשלה
שטר בחותמיה ודיוקנא מלכא רשימא על שענה מחותמיה דבספירן
דאצילות איהו דיוקנא דמלכא ממש. ובספירן דבריאה חותמא דמלכא
בבספירן דיצירה ובמלאכת דאינן חזון ציורא דחותמא בשענה ובג"ד
אתמר במראות יחוקאל דמות כמראה אדם. ודמות תחיות ודא תחיות
ממש. למאן דכל יסו"י לא תוא מלכא ונהה בן כפר ושאר בניניה
ורשימין ליה על טבא או על ני"ר דיוקניה. ואית נקודה דכל
עקמא תליא תחותה כגון שמשא לגבי תתאין אתחזיא לבני נשא

ובין לחיק הספירות ונ"כ נרמז באותו איכו וזו ו חוד ברון וקרא חיוו לעלמות שם מ ס רתלויים ממנו חך
רבראה אינו דומה רבראה ע"ה ה' דבר אה שרם העפ"ס ד"ס של אללות סת"ב"ש כבדיאה חן חוד
האמת ה' אלף כאליות כ' שם לעולם חן לך רנע שא' נש מיוחד ס' ג' בחיותו הנו' ל חך כבי ע הוא חוד לפרק ס
וכל ספלותיו רס ג'א ס סבדך חך לכה וז שא' אהמנו כלים לכמותו כשום כנו ושם לזה אהמנו מספלותי ע
די הספרות והשמות כ' כל רכניו הם והשמות הם שמות הפלמות המפסגס בספירות וכו' עכ"ל ע"ה. וע' בן
מ ס עבר סוד אכ ע ובן חבן את אשר לפניך כבחונא דא ר אה רכעאה לכל חלת ושכ עאר לש' מ
נראה רכונה דהמלכות עומת אחר נה' דז א ופרעופה הוא בלוך נה' דז"א לכן היא רביעאה לחלת חג' מ
שרם למעלה מן נה"י וגם רביעאה עוד לחלת שהם נה' הסומדים כנגדה ולו' א לכל חלת ר"ל בין לחת מ
ש"מפלה מינה בין לנה"י שצ"היה וגם עוד רביעאה לחלת הס' ג' אות ויה' ו' ושם היו הול"א לכל והיא שביעאה

חיות

הקדמת תקוני הזוהר

ה

תחות רקיע בנקודת קמ"ץ ואיהו כמה זמנין רב מכל י"ד ע"א קל שכן
 נקודין דאורייתא לגבי גובה דהוון ואתחזיון לן נקודין עד כאן. ואני
 בתוך הגולה על נהר כבד דא נהר דינור נגד ונפק מן קדמוהי אלה
 אלפין ישמשונה. ורבוז רבון דמלאכיא קדמוהי יקומו. דינא יתיב
 וספרין פתחו. דאינון ג' ספרין דנפתחו בר"ה. וספרין נשמתין בהאי
 נהר דינור מוזהמתן דמוזהמין בעלמא שפלה ודא מטטרוץ בדויקנא
 דצדיק יסוד עלמא. דאיהו נהר דינור מטמרא דגבוחה. נהר פלגיו
 מטטרוץ דחסד פלגי מים. והאי איהו על נהר כבד. מאי כבד. דא
 מטטרוץ רב"ב לעמודא דאמצעייתא. וירכב על כרוב ויעף. ואיהו
 רבב אש וסוסי אש. בריל שתין רבוא מרכבות. ומטמרא דצדיק
 הי עלמין הוא בריל י"ח רבוא מרכבות ותיינו רבב אלקים רבותים
 אלפי שנאן. ואוקמוה מאדי מתניתין תרי אלפי שאינן מתין רבוא
 דאינון ג' רבוא עשרת אלפים רבותים עשרים אלפים. תרי שאינן
 אשתאדה תמניסדי אלפי דנהתין עם מטטרוץ לקבלא י"ח בדבאן דציוותין
 דישאל לסקא לון קמי קודשא בריך הוא בח" ערמין צדיק יסוד עולם.
 וברכות רראש צדיק. ואני בתוך הגולה דא שבינתא. נפתחו השמים
 ה זמנין רקיע דיומא תנינא. הי דתשמים. דבה רשימין חיוון דמקוריהון.
 יוד קי ואו קי (גי' יוד ק"א ואו ק"א) יקום ואראה מראות אלקים תמש אור
 דיומא קדמאה. לקבל ה' קדמאה ברילא מתמש אור דאיהו אאאא
 פתויו חותם קדש דה'. ובל חד אחויו אקי"ק. ונקודין אלן סלקן אלודים
 דבהון שבע נקודין תלת לעילא תלת לתתא. הלם באמצעייתא וחד
 רקועא תמינאה לון דאתמר ביה ויתן אתם אלודים ברקיע השמים.
 ושבע נצוצי דנקודי אאאא לקבל שבע בבבי לבת תלת מבאן ותלת

לשית סכירות שרם תנ ונהי גרוספ חד ונקודין אן סיקין, אלר ס דבסו, שבע נקודן תלת לעילא תלת לתתא
 ח"ס בחלמט חא גראה דנך לגרוס כן תיה לע לא ארכבע לתתא וי ע וחד רק גא חז. אה י' קא על גג רקמן
 דוגמא ו נטוי כרק ע שאלו עויד וקוף ורשבעה נקודן עס ו' של קמין מספרס פ ו כמ, חלטיס כ כל נקודס מספרס
 עשר והוא"ל ששה וחומרנו ושבע גלוז דנקודי אלהא לקבל שבעה כוכבי לבת תלת מכל, חתה בחזעוסיא
 דסדרן הוא שז ס חכג ל דחמר ריא בחלמג ומ"ס רב עאה לכל תלת ושב עאה פירוס כלשר תינה של ס חכג ל מע לא
 לתתא תה ס חתה רב ע ט גשט ת וכאשר חמיר מתתא לע לא חתיה רב עיה למכ. וי ע שביעאה לשית כלשר
 חתה מן ככל וחומר לשלם תה ס חתה שביע ע וי"ס וחד גלורת חו"ס ה ס חתיה ס ס חתפלת סנקודתו
 סכאן

הקדמת תקוני הודר

(ד ע"ב)

מכאן היתה מאמצעיתא רביעאה לקל תלת ושביעאה לשית ואיהו
 בצורת חל"ם. באלין תמש וקמין הכהן משם מלא קמצו קמין איהו י
 כד אתפתח בה נקודין איהו ה תמש אצבעאן דבהון אתפתח קומין
 דאיהו י לתמשין תרעין דחורו. ואתון י"ק בחשבון חל"ם דאיהו אמצעי
 וחר"ק בחשבון ו"ה. ו דוועא ה כהן. קמין י"ד פרקין דאצבען ותאי
 איהו ויאמר כי יד על כם י"ק ואינן רמזין יק"ק אלקינו יק"ק.
 ובהמש אצבען דיד שמאלא י"ד פרקין רמזין כו"ו במוכס"ו כו"ו.
 ואינן כח דאתמר עזיהו ועתה יגדל נא כח יי. והכי סליק איה
 או"ה. כ"ח דרמזין בכסא קבוד מרום מראשון. מיד דאסתלקו. וילכו
 בלא כח לפני רודף. ובגנייהו אוממוה מארי מתניתין כל האומר אמן
 יהא שמיה רבא בכל כחו קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה.
 דאינן שבעים שנין בתר אלק ואתון שנין דאתתרכ בי מקדשא
 ואית דחשיב לון מטכוטרל תתמיד בנין דבדרנא דיעקב תריא
 קין דפורקנא דרדגיה אמת הה"ד תתן אמת ליעקב דאיהו סימן
 אלק מאתים תשעים. ואית דאוסף ביה ב' קרוב ה' לקל מוראיו לכל
 אשר יקראוהו באמת. לדעת בארין דרבה. אוף הכי ארין א' ר"ן
 חול"ם בארין חמש וקמ, הכס ממש חולא קומטו כירוש כאל, חמש אלפין שסס סוד חמש וקמין רבה, שהוא
 כבוד החסד ממש חלא קומטו כ קומן ה' ד כולל חזר אלבעות שסס כנגד חמשה חסדיו סג' קמין א' רו ו'ד
 כד תכחה כחמש א' רו ב' חמש אלבע, פירוט רקומן של האדם כשקומן חמש אלבעות דיו מהיה קמילת ו
 דוגמת וד וכש פתח קומן של דו ה' ו נפרט'ס לחמש אלבעות וגמלא קומן ה' ד ככללותו הוא ו'ד ובפרטותו כחשו
 הכחול הוא חמש אלבעות שסס אות ה' וספחא הכר רכללות שהוא ר' ד רעמחה בקומן ה'ד על הפרטות שהיו
 חמש ככת חת ר' ד חלמר ו'ד טמס חמש סבי חמש ס ור' הרמו ירמו לחמשן חמשין יחירו ואתון ה
 בחשבן חלס דרך העולם לכרש חלס במ"ק טו כמל, ר ומדק במ ק א כמנן ו ה כ אומרים שבעה היה קומיס
 חמשים רשב ז א ח בתיק אד' א' אומר א, טרך לרשמות כור וכיוולא בזה במ ק אלף ה ה חשבון בת לוף
 אלפח בה דא ק בכר ו א גן רמז, ה אליהו ר כ רוב קאי על יד פרקין ולאצבען רומס ה ל' ד איתוי
 של ר' חזיהו ס ש כפטוק שיע יסחל חור ד של מין שסס חמר אד' ד של שמאל שרוא דין רומס ה: א'
 יד אות זה כו"ו במוכס' כו"ו רבא ס חמר אות ה אליהו ה שסס דין, וזה"כ סל ק א ה איה כ ח דרמ' ז
 בכסא כבוד מרום מרהשון, פירוט א ה ממש אר ה בלת ה'א דאשגור ווא"ה בשס ארו ר בלתי ה' רישונה ויס
 שול ס כ ח רומס ס אירי בכסא כבוד שסס רתוח איה של איהה כ איהיה הוא בבינה רנקרלח כסא הכבוד כמדע
 ווא ה דס איהיה הוא סוד העוק והוא רתוח כר מ אה השמ ס וואס הארין כמדע וכנגד זר חמר מרום מאלסין
 בנין דבדרגה ד עקב ת' א ק, דבורקנא דרנה ה אמח פרוס כא יבאר טעם למה רשכעס שנה רקס ס היו
 בתר אלק וימחה ש, ויחירי מווס דבדרנא ד עקב חל א קן דבורקנא דרנה ה אמח ולכן עקב מספרו ז' ריו מ
 שסס כנגד ז' ככ רות ח' מ נר ס ושבער אלו כח חמה כלולה מעשר הר שבע ס ואלו השבעס ס שנה הס כנגדן
 ורמז לנרי רבת ס ר י"י אה עקב שבעס ית ש ואת דואוסף ב' ב' פירוט דסדך לה על פסוק קרוב ה'
 סאהיה

הקדמת תקוני הזדר

ט

מאתים ותשעים לקיימא בהון אמ"ת מאר"ן תצמת כד ידון לכד בחושבן
אך"ן אכל גזר דינם שבעים שנים. ריא והמשכילים אינן נקודי. זהו
דנהרין באתון דאינן נקודין עגלין. אתון מרובעין. דבאתון אתבריא
ארבע חיוון דכרסיא דאתמד עליהו בענינא דחזקאל ודמות היות.
מראיתם כנחלי אש ארין אינן נקודי דאורייתא דאינן תשעה. דברון
אתבריא תשעה גלגלי דכרסיא. כרסיא איהי עשראה לתשעה גלגלים
דנהרין בהון אתון דאינן יוד קא ואו קא. ובהון אתבריא. וארבע אתון
דאינן יקוק נהרין בארבע חיוון ובהון אתבריא. ושם יק"ק איהו
עמודא דאמצעיתא אמת ושכינתיה תורת אמת בה אתבריא כרסיא
דאיהו אלהים. והיינו בראשית ברא אלקים באורייתא דאיהו ראשית
ברא כרסיא דאיהו אלקים דהכי סליק הכסא לחשבן אלקים ואית
אורייתא דבריאה ואורייתא דאצילות. אורייתא דבריאה ה' קנני ראשית
דרכו. ואורייתא דאצילות תורת ה' תמימה. ובה תמים תהיה עם ה'
אלהיה ומסמךא דיהא אתמר על ישראל בנים אתם לה' ומנא לן
דאורייתא דאצילות איהו תורת ה' דתליא בשמיה. אלא הכי אוקמוה
זה שמי לעולם שמי עם י"ק שם"ה. זכרי עם ו"ק רמ"ח תורה בהשבן
אתווי תרי"א ועם אנכי ולא יהיה לך איהו תרי"ג. והיינו ב' דאתוספת
בתורה. זאת התורה אדם לא יוד קא ואי קא ובנין לא כבוד תכמים
ינחלו. ואוקמוה רבנן דמתניתין אין כבוד אלא תורה. ואית כבוד נבך
ואית כבוד נאצל מסמךא דאורייתא דבריאה אתמר בישראל בי לי בני

לכל קורא ו לכל אשר יקראוהו בלחם דה טוספת אות ב של אמת לדעת בלחן דכך חוף הכ ארץ חלף
רן. נראה זו דרשה בפ ע היא שכל לפרש טוב התשטן של חלף מלחם ט וטעם ט הרמזו בת ארס גם רוח רמזו
בתיבת ארץ אורייתא ובר אה ה' קנן ראש דרשו פרוש כי אצילות ה ט כבוד בית וטולמוס ב"ע הט דרך
לאל לוח ולכן הכר אה שרם ראשונה נקראת ראשית דרכו ואורייתא ידון ריא מבר שה ט סוד כר אר נפקא לכן
מתחלה בבית אכל אורייתא דאל לוח ריא פנימיות של הסוד הרמזו ב' חלקם של פרוס ה ט א ידברנה חמשת
בפרס ט בסוד כל הלומד תורה לשמה שפירש רבינו מהר"ו זל בפרקי אבות שהוא ר"ל לשם ה' זו פגמ ות
של הסוד ורוח תורה דאלילות לכן על תורה דאל לוח כה תורה ר' תמימה תמים ה' ו ט דנל א בשמ ה ב זו
מדרגה חמשה ג כ רמזה בשם הוי"ה דפרס ט רמזים בלרבע אות וט השם וו פגמ ות רסוד כנגד קון של יוד
דשם הוי"ה והיינו ב דחוספת בתורה כלומר ב' של בראשית וריש ליל בראשית ופוסף ב' לרמזו על שן מלות
עשה וצ"ס של אכ"י ולא יהיה לך שיש בהם הפירש משאר מלות מפני דשפס"ח אלה מפ הבזכר שחמטם א"ן כבוד
אלא תורה יש תורה דאל לוח וטורה דכריאה וטירס בטיים בכ ב אותות ונרמז זה באותות כבוד שדאל ז כ ב

ישראל

(ד)

הקדמת תקוני הזוהר

(ה' ע"א)

ישראל עבדים. ומספרא ראצילות בניים אתם ל"י וגו'. וְעֵלְיָא עַל כְּדָא
עֵלְתָּ עַל כְּדָא דְלִית אֶלְקָא עֵלְיָהּ, וְלֹא תַחֲזוּתִיה, וְלֹא רָד' סַמְרֵי עֲלֵמָא וְאֵי
מַמְיָא כִּד עֲלָמִין וְאֵיחִי אַסְתְּר וּמִקְבֵּל בַּה יִסְרִין וּמְדַעִין וּמְכַאֲוִבִין
בְּדַחֲלוֹ דְמַאֲרֵי אֲתָבָה בַּסּוּפָה כְּגוּנָא דְאוּקְמוּהָ מַאֲרֵי מִתְנִיתִין
עַל אֲרִין מַאֲרֵי קוּשְׁיִין וּמְדַחֲוֹקוֹת. אֶת וְהֵב בַּסּוּפָה, וְאוּקְמוּהָ אֲתָבָה
בַּסּוּפָה דְמַה דְחֵת לִוֵּן שְׂכִינְתָא סוּף דְכָל דְרֵגִין קוּשְׁיָא וְדִין
מַסְפָּרָא דְגִבּוּרָה אֲתַחֲזַרְתָּ לִוֵּן אֲתָבָה מַסְפָּרָא דִּימִנָא אֲתָבַת חָסֵד,
וּבְגִין דָּא כָּל הַמְּקַיָּים אֶת הַתּוֹרָה מְעוּנֵי סוּפֵי דְקִיּוּמָה מְעוּשֵׁר וְהָא אֵי
אֲתָבָה בַּסּוּפָה, וְכִי מֵאן דְּלָא מְקַיָּים לָהּ מְעוּשֵׁר לָא יְקַיָּימָה מְעוּנֵי:
דְּרֵגָא חֲמִישִׁיָּהּ בִּירֵאתָ י"י. אוּקְמוּהָ מַאֲרֵי מִתְנִיתִין כָּל הַמּוֹדָם יֵרֵאתוּ
לְחֻבְתָּו חֻבְתָּו מִתְקַיָּיִמָת וְכִי הַמּוֹדָם חֻבְמָחוּ לִירֵאתָ חֵטָא אִין חֻבְמָחוּ
מִתְקַיָּיִמָת. דְּכָל הַמּוֹדָם חֻבְמָחוּ לִירֵאתָ לְמַה הוּא דוּקָה לְמִי שְׁמַסְרוּ
לִו מַפְתַּחֹת הַפְּנִימִיִּים וְלֹא מְסֵרוּ י"ו מַפְתַּחֹת הַחַיצוֹנִיִּים בְּמָה יִכְנֵם,
וּבְאֵתָה הוּא אֲדֵי תִמְן י. וְרֵאתָ י"י. וְאִין אַרְבַּע אֵינִין אֵינִין מַפְתַּחֹת
הַחַיצוֹנִים יְדִמִּיָּהּ. י מִן יִקָּב אֵיחִי חֻבְמָה, וְאַרְבַּע אֵתִין דְּהָא שְׂמָא
אֵינִין מַפְתַּחֹת הַפְּנִימִיִּים, וּבְגִין דָּא אֲקָרִימוּ בַּצְלוֹתָא אֲדַרְיָ שְׁפָתֵי
תַּפְתַּח וְלִבְתָּר חֲתָמִין לָהּ בִּשְׁם יִקְוָב כְּאִי מְנָן אַבְרָהָם, וְאִיף תְּבִי
אֲקָרִים שְׂבָא דֵאֵיחִי וְרֵאָה בִּשְׁם יִתָּה לֵאחֲבָה דֵאֵיחִי קִמִּין רַחֲמֵי.
שְׂבָא מַסְפָּרָא דְגִבּוּרָה כִּי בְּאִשׁ ה' נִשְׁפָּט, קִמִּין מִימִנָא וְקִמִּין רַחֲמֵי
מְמָהּ. בְּגִין דְּמְעַלִּין בְּחֻדָּשׁ וְלֹא מְזִרִדִין, וּבְגִין דָּא אֲקָרִימוּ שִׁסְיָה לֹא

וְיָ יְיָ שְׁסָ וּמִקְבַּיָּי כִּי סוּף וּרְעָרָא, וְיִחְזַקִּין חֲדָשׁ לִו דְּמֵאֲרָה אֲחֵבֵר כְּסוּפֵר וְזֶה דִּכְרַב עַל וְחַסְרֵי
לְשׁוֹן קָתַתְּ מַחְסְרֵי דְכִרְסַב כִּי וְאֵי חֵטָא אַסְתְּר י"ב, וְיִקְבְּלֵי כֵּה וְכִי וְאֵיחִי אֲרִיבָה כְּסוּפֵה רַעֵן, כְּאֵשֶׁר מַפְרֵשׁ
אֲחִי דְמַה דְרֵוֹת לִו, שְׁכֵנָתָא סוּף דְכִי דְרִי, קוּשָׁא וְדוּ, מַסְגֵּרָא דְגִבּוּרָה אַתְּמָחוּת לִו, אֲחֵבֵהּ מַסְגֵּרָא דִּימִנָא
כ' ע"ד דְּאֵי דֵאֵיחִי רַחֲמֵי מְקַיָּיִמָת גִּבּוּרָה כִּי י"י וְאֵי לְשׁוֹן מַפְרֵשׁ וְשַׁלְחָה וְכִי, אֲחֵבֵהּ כְּסוּד הַבֵּי י"ז כְּסוּד וְעוּן לֹא
אֲחֵבֵהּ כְּסוּפֵר וּבְגִין דְכִי חֵטָא סְטוּרָה תַעֲנוּ, סוּפֵלֵק חֵטָא מְעוּשֵׁר, דוּעַ שְׁלָחָה נִקְרָאת חֵטָא כְּסוּד וְיִקְבְּלֵי חֵטָא וְחַסְרֵי
כְּוִסְיָק בְּעֵלֵי דְרֵם וְקוּס רַחֲמֵי עַל עַשֶׁק הַסּוּרֵס רׁוּחַ לְשִׁיתָ לְשַׁם הָא שְׂרָא לְחַסְרֵי עַל קָתַתְּ חֵטָא
הַמּוֹרֵס מְעוּ שְׂרׁוּא לְיַיִד כְּסוּרֵר מַתְקוּ עוּנֵי גִרְיָה מַסְפֵּר חֵטָא עַם מַסְפֵּר עוּנֵי וְכִי מַסְפֵּר עוּשֵׁר
וְאִין חֵטָא אֲקָרִים מְקַיָּיִמָת דֵּאֵיחִי לִירֵבָה דֵּאֵיחִי רַחֲמֵי וְכִי, דְּמַעֲלִין בְּקֻדְשׁ וְלֹא מְזִרִדִין,
כִּי כִי דְרֵם רַחֲמֵי וְלֹא כְּשֵׁר מַחְזִירֵי רַחֲמֵי וְכִי דְרֵם עַשֶׁר עֵתִי מַחְזִירֵי עַשֶׁר מְכַלְשֵׁי מְכַלְשֵׁי כְּשֵׁר,
שְׂרָא לְרַחֲמֵי חֲתָמֵר כְּשֵׁר וְכִי מְכַלְשֵׁי עַשֶׁר כְּלוּמָם וְזֶה שְׂקִדְמוּ רַחֲמֵי לְשַׁם לִפְ שְׁלָחוּ, הֵיכָּא לְרַחֲמֵי
חֵטָא, רַחֲמֵי רַחֲמֵי כִי דְרֵם עַם כִּי גִבּוּרָה לִפְ שְׁלָחוּ רַחֲמֵי, רַחֲמֵי מַחְלָשׁ סְבִיב דֵּאֵיחִי אֲשֶׁר מְנִד

תעשר

הקדמת תקוני הזוהר

תעשה דאינון דחילו לרמ"ח פסודין דאינון דחימו. הה"ד זה שמי לעלם
ובו שמי עם י"ה שס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח :

דנא שתיקא ביראת יי'. ויהי אמונת עתיק וכו'. אמונת זה סדר
זרעים. עתיק סדר מועד. חסן סדר נשים. ישועות סדר נזיקין.

חכמת סדר קדשים. נדעת סדר מהרות. אי איכא יראת ה' אין ואי לא
לא. וסימן זמ"ן נק"מ וארין שית סדרי משנה בארץ רזא. אינון מעמדא

דאמצעייתא דבליג שית סדרי מתנותין. ומאן דבעי לנמלא ליה בלא
שכינתיה דאיהו יראת יי' עליה אתמר ונרנן בפריד ארופ בארין

עביד קצוץ ופרוד בין קודשא בריך הוא ושכינתיה. ובגין דלא
יעברון פורא אעג דאולף אדם שית סדרי משנה ולא אקרין

ליה יראת יי' דאיהו שכינתיה קודשא בריך הוא לא שריא רביה.
ובגין דא אי איכא יראת יי' אין ואי לא לא. בארין לא הנה כלום

בידיה. אמונה איהו אימא עיקרה מסמרא דחסד. דבה קריאת
שמע דאיהו אמונה. ואיהו עתיק מסמרא דגבורה רביה אתמו

ואל יבא בגר עת צאל הסדש וכו'. חסן איהו מסמרא דעמודא
דאמצעייתא. ישועות אתמריאת מסמרא דנצח וגם נצח ישראל לא

יטור ולא ינחם. חכמה איהו סדר קדשים דאיהו הוד. ונדעת איהו
יסוד דאיהו סדר מהרות. ואית דיימא בהפובא. מסמרא דשכינתא

תתאה איהו אמונה. ומסמרא דצדיק רביה כליין תרין שמותן אמן.
דאינון יאקדונקי. ובצדיק עין פרי עשה פרי דמינו אשר זרעו בו על

הארין. ובגין דא אתקרי סדר זרעים. עתיק איהו מסמרא דהוד דאיהו
עלמן רס דיגס כ רס אחריגות שבר וגם הכ נה עלמר ארין לגבורות תחמר. מ מה ולכן גס רמוחן המהלכין

בחוק רנה י' הו' רס דכן אבל לעולם רס גביהם כמעלה ולכן תקדס שם ה' לאו, לרמ"ח עשן דמעלן
בקודש וא' מורדן ואך זכרס אחר העשן וכן רענן ב"כ בנקודות רנו דקודת השב ח שריא ליה שבס
הו ה' רמוח לסוד שם ה' לאו, ונקודת הקמן רומח לרמ"ח עשן שסס כבוד רחס דס ולרבי קדס כדו ר

רנו רשבא לקמן כ רשבא ה' חתח אוח יוד שבסס שש שרוא שס ר שסס השס ר לאו, ורקמן
רוא בחלק ו"ה שסס סוד עשן ולכן הקדמו דמעלן בקודש ואן מורדן וס"בן זי"ן

נקט כב עשה להס סמ בשת מיות אלו שרס זי"ן נקט ללמדט ע"ך לקבוע זמן לעסק
דחורר כמ ש קבעט עסס לחורר משוס דכל הקבוע כמחלס על מחלס דמ ויכן ל"ך למנקט זמן בעסק
חורה שבע פ שסס שסס סוד משנה וכל כ"ל לעקב שחיה כ זמן ק"ש עולר מספר כנו ומ ש איוט
מעמודא דחלמט ה' אעג דחורה שבע פ ה' א' בחינת מלכות ר ה' שרש הששה סדר ה' ס' ב' א' ר' ל' ו' א' וכן אמר

סדר

הקדמת תקוני הזהר

(י ע א)

לא ידע אורייתא ואגרא דפקודינא דיקה ועונשין דיקה למאן דעבר על פקודינא. ומאן הוא דבגא אורייתא ומאן הוא דיהיב לה לישקאל איך דחיל ליה נמסר פמודוי. ובגין דא אמר דוד לשלמה בנו דע את אלחי אביך ועבדהו. דאי בר נש לא אשתמודע ההוא דיהיב ליה אורייתא ומני ליה לנמרא לה איך דחיל מינה ועביד פמודוי. ובגין דא אוקמוהו רבנן ולא עם הארץ חסיד ואין בור ירא חטא. בגין דאורייתא דאיהו תרי"א מתרין רבנין אתיהיבת מחסד גבוהה. דמתמן תרין פמודין אהבת חסד ודחילו דגבוהה דאיהו יראה. דבהון אשתלימו תרי"ג פקודינא ובגין דכל אורייתא ופקודא מתרין סטרין אתיהיבת אוקמוהו רבנן ולא עם הארץ חסיד ואין בור ירא חטא. ואי תימא הא חסד גבוהה דמתמן מלכות איהו אהבה ויראה איך אוקמוהו רבנן גדולה תורה שמביאה לאדם לידי מעשהו. דמהבא משמע דכל המודם יראתו לחבמתו חכמתו מתקיימת. אלא בולא קשוש תפארת אתקרי אדם כגונא דיליה הנה אדם הא דלתתא דאוקמוהו עליה דתנה ראשון למחשבה ואחרון למעשהו. ובגין דא אוקמוהו רבנן ישראל עליה במחשבה ליבראות דאתמר עליהו אדם אתם אוף הכי תפארת דאיהו יקו"ק איהו ראשון למחשבה דאיהו חכמה עקאה. ואחרון למעשהו דאיהו י' מן אדני חכמה תתאה. יראת ה' מלכות דיליה ובגין דא אתמר בה אשה כי תזרע אתתא אית לה לאקדמא בכל פקודינא דאתמר בה אשה יראת ה' היא תתקדל. ובגין דא מצא אשה בקדמיותא. מצא טוב דאתמר ביה טוב י' לכל. ואי אקדים לה בעלותא כמה דאוקמוהו אדני שפתי

דיפקא מן התפארת גשה שקיל וחייר ליה ר' שר א רחלום בבין דלור סה דלר' סר א חסד, דנין, אה רבם יחסד גבוהה דיקתן סר, כקוד, ארנס חסד ירח' י' ד בריר דלר' רחס ג' סר, כקוד, רס דבור ס' ס' שרוא י' דקבלה אלוהו הנכר ורגש, רס בסוד רחס ד'ס וזיו ארנס חסד ודבור י' ר' ר' א' רוח ל'ס וה'און, סס בסוד רגבויות וזיו דל' ד בריר דהר' רחר ו' יאלר ע'ד ת'ס אור סא שר א סר א' בת ל'יחו בליתוס סר א' סר א' ל'יחר שג אותוס ה'לף ור' כלן, רסוח סוד שג ח'כ'ס סגה שג'רלס רסוכר קודס בר חל' רע'ל'ס כ'ס ה' ו'ער' ש' ל'יחו בליתוס סר א' דר' ו' אותוס סר ר'יחו על' סר, פקוד, ר'ז שרס א' כ' יאל' ר' ר' ל'ך וכווס ח'ל' ס'ל' סר א' ר'יחו ש' דר'י' שרס חסד וגבוהה שרס כנגד, ור' לו אות' א'לף ב'ח'ל'ל' אות' ח'ל' ר'ס חסד ר'כ'ב ס'ס' ח'ל' כ'ל' ר'וס ו'אות' כ'ל' ר'יחו יגבוהה כ' שרס' ר' סס צפר כנגד' ססס ש' ח'ישר יונתוס ובגין' דכל אור' סא ו'כ'קד'רל' ו'תר' ס'ר, ס'ר, ס'ר' ס'ר' ס'ר' ו'ל' ע'ס דלר', חסד' ו'אן ס'ר' י'ח' ס'א, צ'כ'ר' ד' י' ש'ס' כ'ס'ר' ח'יירו ו'ל' ע'ס' ס'ר' ח'סד' ו'כ' ס' מ'וס' ל'י'פ' שרס' גבוהה' ססס' הכרח

• מניד

הקדמת תקוני הוהר

יב

תפתח מיד ויפק רצון מי. ובנין דא כונה דאיהי מחשבה צריך
לאקדמא למצוה. ובנין דא שויאו רבנן כוון מחשבתא דצלותא
בברכה קדמאה. דהבי אוקמוהו אם לא כוון בברכה ראשונה תוור
לראש. ובנין דא צריך לאקדמא יראה מסמרא דשכינתא בין
באורייתא בין בפסוקי. אבל מסמרא דקדושא בריך הוא צריך
לאקדמא אורייתא ליראה בכל פסוקיא. דיראה דאורייתא אית דאתקרי
נוקבא תורה שבעל פה דבנינה אתמר תמן אז ירננו עצי היער ענה
מלאך מן השמים ואמר הן הן מעשה מרכבה. מהאי אז תליין עב
שמחן דהיינו חסד דביה צריך לאתקנא ברסוי למאריה בכנפי מצוה
וישב עליו באמת עשור אמת מה. יוד קא ואו קא מוריד הקד
לאנתרא רנבי ה"א. דאיהו בריל תלת ברקאן קדמאין דצלותא ותלת
בתראין. ודא עשר ספירות בליקא. דאינון לקבליהו תרין שמחן יקוק
אדני ותמניא אתוון. דאינון עשרה עשרה הכף בשקל חכוש. ודא כ
מן כתר עשרה מן לשכינתא תתאה אדני מתתא לעילא מן אנ"י עד
אי"ן עשרה. מעיקא לתתא מעמודא דאמצעייתא דאיהו יקוק. ובנין דא
כי בריל רון ובקץ דפורקנא מדרג על ה'הרים דא מ"ה ולית הרים אלא
אבהן דאינון מרכבתא אוף ה'בי מקפץ על הגבעות אינון אמהן אק"ן
אדני. בתהוא זמנא אז ישיר משה וכו' וכלא אתקשר ואתבריל
בתי עלמין הה"ד ובככות לראש צדיק. ואית כבוד נברא כנוינא
דכבוד נאצ"ל. מסמרא דכבוד נברא אמרון ישכא רנבי אדון על כלא

סוד ראה אחר וף בור רח תלח שזכר ירחר בזר דבנינה אתמר אז ירננו על רעד כ"ב או רמו
לחור שבע ש ש ברה דרגין שספרס אז ומ ס מהלי אז תליין עב שמר, דהיינו חסד וכו' ש רופ כנפי
מלור ש בכל כקף ח חוש, כמנן אז וישב עלו בלחם עשור אחס מה כ"ב עשור חס רוח מ ד ולוח א'
אן במספרו עשור אלף ש בטרטו דרי ו אות א ש לורס ו"י והוא כחמה ו' ש לורס ו' ד ורוח צב נה
כידוע כמות מונח ש' הסעודר וזו הלירה של ו' ד רמוז בה מספר עשר כ אות ו' מספרס עשר ועשור
שלה רוח אחד ריי נלס מספר מ"ה ודא עשר ספירות כל מה דלנון לקבלי הו תרין שמה סוי"ס אדנ"י וכו'
כ צבס ור"ה רמוז עשר ספרות כל קולו של ו"ד כתר החו צ ו' ות ס כרי ר' ר' מלכות וכסא אדנ"י ג"כ
רמוז עשר ספרות שרס מן כתר דקרא חן עד רמלכות שר א' ד' כנודע וס מה הכתר שרוח רלש העשר ספרות
ריזו בחות וס א"ן דס אדנ"י ורמלכות שס א סוף רעשר ספרות רמוז בלוח ד דס אדנ"י ורמ"ש ותמנא ל' רמון
דא טו עשר עשרה בשקל ירקדש כ"ב תינא א חמון קא על שס רש לוב שרוח ארדורג שחתל ל' בור שמספריה
לשרר ומס ס בור שסכריה עשיר ואית כבוד ככלא כנוונא דכבוד לאלל כ צ רמוז לכרי קרט תרוס כבוד

הקדמת תקוני הזר

(ו' ע"ב)

אם בעבדים, ומסמרא דכבוד נאצל אתמר בהון אם כבנים איהו עלת
 על כלא לית אלק עליה ולא תחותיה ולא לארבע סטרין דעלמא איהו
 ממלא כל עלמין ואיהו אסתר לכל סמרא דלא מתפשטין יתיר מנבול
 דשוי לכל חד, ומדה דשוי לכל חד, וכלהו ברשו דליה ברשות היחיד
 ארנ"י, מרכבה ליקו"ק, ובה אתעמף, ואוף הכי יקו"ק אתעמף
 באיקו"ק למברי עלמא אכל שם יקו"ק איהו מרכבה למאריה דכתר
 עקאה ובגין דא אין קדוש בה, עלת על כלא ממור ונגיז בכתר
 ומינה אתפשט נהוריה על יקו"ק דאיהו י' חכמה, ה בינה, ו כליל
 שיה ספין, ה מלכות, והאי איהו אתפשטותיה מעילא לתתא
 ואוף הכי אתפשט נהוריה על י' מן ארנ"י מתתא לעילא עד
 אינסוף דאתרמיז בארנ"י אין, ובגין דא יי מן יאקדונקי עשרה עשרה
 הכף דא כ' מן כתר, ומארי דבלא לית ביה ציור דאות
 ונקדה, הה"ד ואל מי תדמינני ואשנה, ואל מי תדמיון אל
 ומה דמות תערבו לו, איהו צייד בתרין אתון תרין עלמין, באת
 י' צייד עלמא דאתי, ובאת ה' עלמא דין, הה"ד כי ביה יי צוד
 עולמים, ומקורין דכל שמקן אינון יוד קי ויו קי יקו"ק, יוד קא ואו קא
 יקוק כל יוד איהו אחוי יקו"ק, כל א' אחוי אקיק לעילא, אדני לתתא
 חכא שם יקוק איהו בכנזית חד בגין דמניה אשתכח כנזייה אכל מסמרא
 דעשר ספין דבריאה לאו שם יקו"ק ובנזיית חר הה"ד כל הנקרא
 בשמי ולכבודי בראתיו וכו', הרי ספירות אתקריאו בשם יקו"ק ובשם
 ארנ"י ואינון בארנ"י אתבראו, ובגין דא אית שמקן דמיין לחותמא
 דמלכא דבהון אשתמוצע דיוקנא דמלכא ומטרוניתא ציורא ממש,
 ואית שמקן דאינון כנונא דרשימו דציורא דחותמא בשענה, והכי
 דחילין מהווא רשימו כאילו הוה מלכא ממש אכל ארון על כלא
 לית ליה מכל אלין ציורין כלל הה"ד ואל מי תדמיון אל וכו', ומסמרא
 דציורין דשענה תמא יהוקאל כל אלין מראות דתמא, ובגין דא אתמר
 בהון נדמות כמראה אדם ולא מראה אדם ממש כמראה חשמל ולא

תקדמות תקוני הזוהר

10

השומר במראה איש בית לה סביב הוא מראה דמות כבוד יי ולא כבוד
 יי למש אלא מראה. ציור דלילה, פתה ואכר יחוקאר נביאה, קום
 משינתך ונלמה הקא מראות דאתגליין לך. דבלתו לנכך בארה סתים
 ובאתגליא באתגליא ציורין. אבך בסתימו דעינין דיוקנא דמלכא
 ומטרוניתא. כל שכן וכל שכן ההוא דלית ליה דיוקנא. דכניניה
 אתמר האי קרא לקאן דצייר ביה דיוקנא. אדרג האיך אשר יעשה
 פסל וכו'. ושם בסתר בסתר של עולם ואפילו מכל מה דבר נש
 יכיל לאסתכלא בעינא ואפילו מכל דיוקנין דאהו לנביאי צורת דיוקנא
 דכלילא מכמה נחורין. חד וממער לרקיע אשר על ראשם כמראה
 אבן ספיר דמות כסא דא אבן ספיר דמות כסא ואיהו לעילא כגוונא
 דא וותחת רגליו במעשה רבנת הספיר כגוונא דא וכולא א
 נקודא דא הוא מגון חלם לעילא בתר עליון דרכיב על י"ק
 דאינן חכמה וזנה. בהשכן חלם ותחת רגלי. כמעשה יבנת
 הספיר חירק ודא מלכות והארץ דרום רגלי איהי תחות ויה דאיהו
 השכון חר"ק והכי מריק א יקו"ק יו". ועוד רקיע דא עמודא
 דאמצעותא דכריל שם יקו"ק, ואיהו כריל שית ספדן באמצעותא.
 דעליה אתמר גמוי על ראשיהם מלמעלה דעליה אתמר נוטה שמים
 כיריעה כגוונא דא באמצע א. נוטה שמים לבדי. מאן נטה ליה.
 עלת ער כלא. לבדו. יחידא בלא תניינא למעור ליה. תניינא ועל דמות
 הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה דא איהו יוד הא ואו הא
 כריל תשע נקודין ועשיראה שבינתא כרילא מבלתו ובקרא א דלית אדם

ב' כבוד ולא א סלח הוא אכך קנך הוא עשך וימונך מלח כננך ר ת כבוד כנרא כבוד נאלל ומ ש ומסמרא וכבוד
 נכרא אמר שראל אס כעבדים נכר מלחן רול א רבינו רשע זל הכור ביום ר ה שמומרים אס בכנס ש ש לו
 מן אל לוס ואס כעבד ס מן ב' ע ש רקיע דא עמודא דאמנע חא דכליל שס ר ו כ ב כוהר ויקרד (דף א)
 אמר שיתחאר הו ה רמט של מו הכלא עקרא נכולא וכו' ופ רש רבינו רארי זל בשער מאמר רשב טעם מה
 נשחר ספר רח הספארט מאשר עשר ספר רוח לר ות כה שס הרו יר בשל מוסא ע ש וכוז סבן מ ש כן דא עמודא
 דאמנע חא דכל ל שס ר ו ר כלל ד קאכ כלד לוח וס שס ר ו נמלאים חד כספ רח רמפארס שרוא עמודא דאמנע חא
 דעליתא חמור נטויעל ראש רס מלמעלה לכראש ה ס שהואר ח רוד סוד מלכות ר ס וראש של רוד סוד מלכות רממו ס
 בלוחות ה"ס הוא רנח שרוא למעלה והספארס שרוא עמודא דאמנע חא עלן על רנח שרוא ראש ה"ס נוטה
 שמים לבדו מלן נטה ל ה עלת על כלא לבדו מידא בלא חנ כל למעור ליה כ ב הטנה כרזנו הפשוט בלתי על ימין אלא
 סיה מיה ובה דא איהו ו ד ה א ו ה"א כליל תשע נקודין קסה והלא רנקוד שדכוס רס חול ס ומגיל

הקדמת תקוני הזוהר

יד

וחמש־עשר לחדר דמתמן בניניא דעלמא. ההיד עולם חסד יבנה. הי
 עֲלֵאָה אַתְפִּשְׁתָּ עַד הוּד נִ' תרעין ובגין דא קא רמז עֲלֵה רֵאִיתִי
 בְּמֵרָאָה אִישׁ בֵּית לֵה וְכֵה שִׁית מְרֵאוֹת. שְׁבִיעָאָה כְּמֵרָאָה חֲקִישָׁת .
 חֲקִישָׁת דָּא צְדִיק יְסוּד עֲלֵמָא. כְּמֵרָאָה דִּלְהָ לְתַתָּא מְטַטְרוֹן דָּא תָּוּא
 יְחֻזְקָאָר דֵּאִיהוּ כְּרִיד כֹּל מְרֵאוֹת. חִיזוּ תְּמִינָאָה כֵּן מְרֵאָה הִנְגָּה סְבִיב
 דָּא שְׁבִיעָאָה תְּתָאָה דֵּאֲתַמְדָּ בְּתַ נִּקְבָּה תְּסוּבָּב גְּבַר. וּבְגִין דָּא כֵּן מְרֵאָה
 הִנְגָּה סְבִיב אֲשַׁנְגָּה. תְּשִׁיעָאָה הוּא מְרֵאָה דְמוֹת כְּבוֹד הַ חֲבֵמָה עֲלֵאָה דְמוֹת
 דִּלְהָ, תָּוּא יְחֻזְקָאָר לְתַתָּא וְלָא חֲבֵמָה. וְכֵר מְטָא לְדְמוֹת כְּתִר דֵּאִיהִי
 דְרָגָא עֲשִׂרְדָּאָה תְּוִי מֵר כְּתִיב בֵּיה נִאֲרָאָה וְאִפּוֹר עַל פְּנֵי דָּקָא יְבִיל
 לְמִסְבָּל וְאִם מְרֵאוֹת דְלִתְתָּא תְּבִי כֹל שְׁכֵן וְכֹל שְׁכֵן מְרֵאוֹת עֲלֵאִין
 דְסַפִּירוֹת דְבְרִיאָה. כֹּל שְׁכֵן וְכֵר שְׁכֵן מְרֵאוֹת דְאֲצִילוֹת וּבְרָגָא דָּאָת אִ
 תְּשִׁבָּת חֲלָ"ם חִיר"ק שִׁיר"ק כְּנוּנָא דָּא וְאִיהִי גִלְגִּיל דֵּאֲתַחַפֵּךְ
 לְשִׁית סְטְרִין לְעִילָא וְלִתְתָּא וְלִאֲרַבְעֵ סְטְרִין. אֲתַחַפֵּךְ לִימִינָא וְסָחִיד
 עַל עֵלְת עַל בְּלָא דְלִית אֲלֵךְ אֲחֵרָא לִימִינָא דְעַמָּא אֲתַחַפֵּךְ לְשִׁמְאֵלָא
 וְסָחִיד עֵלְתִּי וְהִבִּי לְכֹל כְּטָרָא סָחִיד עַל יְחוּדִיה דְלִית אֲלֵךְ אֲחֵרָא עֵלְתִּי
 וְתַתָּא וְלִאֲרַבְעֵ סְטְרִין. הָאִי אִיהוּ דֵּאֻקְמוֹתוֹ מְאִירִי מְתַנִּיתִין כְּרִי

כן ראשית רחמנותו ממו יבם בכל הילוף מלש משל"כ בשל"כ כל מ"ע שרוב רגשם כגוריות וילוף וד רח
 דא רס נ לז ויואל בשמאל ששם סוד נצטרות וכל ת"ח לדמות כתר דלרו דא עש דלר חז יז
 נהז ביר ואלרח ואלכול על ענ דלא כל ימסבל אחר רקורא אלי התחר על זר מייס בד אלי חז רוס
 עד דכרסון רמו ועמק ומן חז עמלא ערלר עמק ומין שרות סוד רבחר כ דבר זר תפריש במאלרו
 ש' רבנו זל בספר דלקולס הנדפס ברשלים סובב בפסקו ורעבר שמואל משרת אס ר' ח' וכשר בש"ס
 רומשנס רוא ברמלכסות זה האור למער וכל אחד רה משג לכ ערכו וזר חורן כ ד אל רלר
 עמק ומן מיר שלל רלח מרע ד ואך רר זר חלל מה שרשב דהל רוא עמק דגשר לפ שכלי הגליות
 דלכ ע ש בהם עשר וש בכל ש"ים כל הכרופס וכו וחוקאל רר רשג ברר ורה בו כח לרלות
 כל המראות וכשרע למחר שר מריר עשרת לא רר בו כח לרשי וגל על פנו וליאו זכור לגוב רשג
 צבר אה וכו עכ ל ע ש רבן וברוא דלות משכח חוליס ח"ק שיר"ק כיוול דלו ו ארו גלגל דלחפרך
 לשם כטרן וכו י' כ טרמ אום רוא י'ד מית י'ד משאל ויואל רוא בלחל ויר זכ ורואו
 שרוא בלחלע ש בזריתו ברלשו נקודר לחת קלגר מרר לגר י' דה ט למן של רקורא וש נקודר לחת
 קענה בסופו נועה לגל שמאל רקורא כאשר חרלר בזרית רלות רבנוב בשם ואליו ריקנות שברלשו וסופו
 קר לרו מולס וחירק מפני דלחת היא למעלה דוגמת רחוליס ולחת למטר דוגמת חרק ועל נקודת דבוק
 רוי'ן של אום משחת מרס דבוקר בלחלע שלו קר לר שרק מינע דנקוד רבוקר רוא בלחלע הלום
 ולו א ואלו גלגל דלחפרך לשית סטרין כ ב' נקודות רנויל שהם ברלש וסוף הוואו ש' א' יש ברס ריוז
 למעלה ומטה כשחירר בר ענה שכתוב עלה ש זקופר דלו רוא זקוף מעמוד ויש ש ברס רמו למעבר ומירת
 כשחסיסה ריער עמוה דלו הוא שמוה אלל לפון ודיום ריוז ש בשם ודן ריוזחריס עמו לחת לריוזו

שהמליכהו

הקדמת תקוני הזהר

(א ע י)

שתמליכיהו על השמים ועל הארץ ועל ארבע רוחות העולם. ו' כליל
 תלת נקודין עילא ותתא ואמצעי'תא דספרין. ותלת ספרין תחותיהו
 רתגא על עלת על כולא דאיהו ראשון ואחרון ומבלעדין אין אלהים
 דאיהו כליל שית נקודין בחשבון ו' דספרין על עלת על כלל דלית
 ארץ אחרא לשית ספרין אלא הוא. הא תשע נקודין דבלעדין באת ו'
 מן ו' ואת א' ביה אשתלימו לעשר וביה ברהו אולין לאתתהו. הא
 הבא הא דבננינא דיחוקאל יברוא הנקודין. ועוד הוא נקודי צריך
 לאתורא עלייהו. פתח בחושבן אותיותו איהו יו"ד ובתיב פותח את
 ידך ומטיביע רבר הי רצון ואוקמוהו אל תקרי ידך. אלא יודי'ך ואינן
 י' מן יאקדונקו. ובאן אתר מתפתחין. ברקיעא דאיהו פתח ואיהו
 מפתח כליל אקדונ'ק שית אתון באמצע י'. ותרון יודין עם רקיע
 דאיהו ו' סדיק לחושבן יק'ק קמין רקיע וניצוין אינן י' איהו קומין
 ק' נקודין דאינן שית סרי בחשבון שית סרי אנפין דח'ן וכנין הא
 איהו קומין ק' נקודין צר"י איהו חושבן ו' ותחות צד"ק תבין נצוצין
 דאינן י' את שני המאורות הגדולים ואינן ו' י' סלקין ל"ב ואינן
 ר"ב נתיבות פריאות חכמה. ונקודה תחות ר' מן צר"י דאיהו עשר
 ספירות הרי מ"ב. ובנין הא צרי ביה צייר עלמין. וייצר תמן צר"י ביה
 צייר אדם. הרי הוא הנקוד גי' מ"ב. ותלת אתון הרי מ"ה בחושבן
 אד"ם: שב"א אוף ה'בי את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור

ואתם לכונו ירי כל שה סערי רייוז כמן וכו' דאיהו במלוחו מספרו אחד לכך מוכר על אחדות וחוד
 לין ויהי אהרבה למ א וסר ד על גלה על כ"א כלו ר איה וחי' שבאמצע לוד איה א' אס פתלתי ר ה
 מסכיו חמד שרוא סרד על אחדות וחות ו'ד של מ' רוחות על עלת על כלל וכן רוחות איה ו'ד שבאמצע
 ריות ו'לו א' על איה וחי' שרוא מספר אחד אהרבה למ הא ד'ר שסס איה ו'ד רוחות על עלת על כלל
 וסרד בחאזיה ד'ת ח'ר'ה למ הא דעלמא בר מ'ר וכן לשמאלא דעלמא דרומוה בלד השג ומ"ס ו'
 כלל תלת נקודין ג'א ותתא ואמצעיתא דספרין ו'ן סן תלת נקודין של ו'ד סגול ויר שבנר רואו שכלו
 חות א' ותתא סרדן חתופה ר'ו יסרדא על גלת על כ"א רס תלת נקודין שב'ד התחטונה שבנר השג של
 ריות ו'ר טו דנוע מ"ס צורך (ו'קרא דף א') דכל ו'ד טרסה תלת קולן חד לגלא חוד בחאמצעיתא וחד
 יתתח ונדך הסוכר לכו' בכה צחר צדק וכיו ש ר'טו ז'ל בשער מחמד רשב' סס וניזאל בשג ודן אלו
 ש' שר נקודן והס סודן לשית סגור וכתבה לעל דלות וחי עלמנו ש' שבטו נקודר א' בראשו שונה
 לת' ונקרא חו"ס ועוד בסוכו וקרא ח'רק ועוד בחילעו במקוס רחמברות הו'ן ונקרא שורק וכנו ל
 ר'ר נס בנכו ענינו ש' רחמ' יתית נקודן וסר כגשר תשג נקודן ועס נקודה של רחמברות ו'ד רשית צו
 ר'י שלס עשר ויהי ויקום א' בר השכל מו' נעשר פתח בחושבן אותורו א'רו ו'ד וכו' ל' זה רחמברון
 דקסן

הקדמת תקוני הוהר

הקמן וגו' וביה ק'א מ"ב וביה ק'א דאדם כנוונא דא. חשבן שבא ו' ותלת ניצוצות וק'יע יי' ורחושבנהון ל"ו הרי מ"ב. ותלת אתון שק"א הרי מ"ה. וק'א דמלה ואמרן לי מה שמו מ"ה אוקר אלהם. ונקוד שב"א נקוד בשם יקו"ק באורייתא * סגול ח"י השבניה ואיהו ווי' מן ויסע ויבא ויט ותלת נקודין יי' איהו ח"ם: וארבע אתון מן סגול איהו חמ"ד. ותיבה הא אינון חמה פני משה כפני חמה חלם חסר ו' חושבניה י ק. ותלת ניצוצות יי' הא אינון מ"ה. שקא מפרש יוד קא ואו קא ועם תלת אתון ותיבה הא איהו מ"ט כחושבן מ"ט ארוון דשמע ישראלוכו' ברוך שם כבוד וכו'. ואוקמורו רבנן דמתני' ג' שערי בינה נבחרו בעולם וניתנו למושה חוץ מאחד שנאמר ותתפרחו מעם מאלקים. ולתתא במלאכים אינון מ"ט פנים מהור מן ממורין דאיהו חלם כמלאכים. חרק עם חושבן אתון איהו א"ם. חרק חושבניה ו"ה. ותלת ניצוצות י י' תלתין הא איהו א"ם. שרק איהו חושבן אתיוו וחמש ניצוצות חמסין הא ג"ו. תלת אתון ותיבה דא אינון ס' סוד יי' ליראיו וביה רנ"ו ליעקב שמח"ה נוקריקון שור". דכל נקודי מחבמה עלאה מתפשטאין תשעה עד מלכות ומעמי מכתר עד מלכות. ושור"ק צדיק יסוד ערמא ביה סוד שורק הניינא בתוספת ו מ"ב. ועוד קמ"ץ אוממוהו מארי דקודק דאיהו תנועה גדולה בגין דאיהו קדמאה דכוגהו נקודין דספינאן. אע"ג דכלהו שמקן קדישין אתעבידו דא כסא ד'א כגון ברא דצריך למפליח לאבוי ולאמיה ולמעבר לגמיה רנבייהו כעבר ושמש וקדסייא וקצב תחותיהו. הכי אינון ספינן דא

שבעוד ור הוא במק ו ה ט פחה במק עשר ס כמן ו ד ביולאר ואל חויר דחשבון רוא בא ס כ כ - חשבן שק"א ותלת טעות וקע י י' דחשבנרון ל"ו רר מ כ נב דבור אלות שכל במק שער וקחות סנו שרם שכל וקמין שרם שלשה וד' ולות ו' דקתן שרם מספר לו רר סך רכל' מ צ ועם טילג' מ אלות שכל ררי מה וכו' דמלה ואמרן ל מה שמו יר אומר אל סם ס תל מה שמו מר רוא אלות ר' ב ושר קמ"ץ קיע ונעץ אנון י' איהו קומץ כל נקודן דאנון שסר' כב דקמין אס חמיקטו לשנס י' ר נודת פחה למעלה ולורת מרק תחתי והפחה נורת ו ורחק נורת יי' ש דאיהו קוין כל קודן דאנון שסרי דאלו סתשעה מי נקודות רר מהס עור נקודות אחרות אשר צן רכל ירו ל' ז' כ דקמין רוא נקודת אחס ואס תחלקט לשנס ה ס ממנו נורת פחה ולורת חייק לכן נחשב בשלשר ורכל' רוא סנ' דן אס תחלקט סה ס ודן סנ' א' חולס ואל' מרק נחאל רוא נחשב בשנס רר חמשר וסגול וקבון שרם א חולס ואל' שורק ואל' מרק שרם שלשר ושלשר רר י' א ושכל רוא שסס רר י' ג וחולס ושורק ואל' ק רעקרים סס

לדא (17)

הקדמת תקוני הזהר

(ו ע"ג)

קדא. ובנין דא אית נקודה מלכא ואית נקודה עבדא לגביה כגון שב"א
 דאיהו עבד לקמ"ץ ורין בשליחותיה ומזנב אחריו אכל בשתריה מלכא
 איהו. ודא רקמ"ץ הושבן קמין י"ד ותלת ניצוצי ורקיע נ. מ דאיהו
 מרד אינון רמיון ארבע יודין מן י"ד הי וי"ו הי ולאו למנא אתמר
 ביה מרד. דאידו מרד גדול על כל מרכין. פת"ח איהו מ"ב. הושבן
 פתח איהו כ"ז זניצוין ותרון רקיע וי"ו הא מ"ב. כ"י בי השק ואפ"טו.
 פתחו לי שערי צדק אבא גם וכו' גם ארבעים ותרון כי בי השק
 ואפ"טו. השק הרק שבא קמין מן אבני"ה קמין קומין פתים באת יוד פתח
 אתפתח ביה בהמש אצבעאן דאינון ה'. וכמה רזין בנקודי. ודא
 איהו אבא גם אורה י"ק. ופתח עליה אתמר פתחו לי וכו' זה
 השער ל"י. מלאכין אית דמשמשין לארין נקודין. ואינון אתון. דאינון
 כסוסון נקודי ומעמי כגדוני לון ואינון תנועות לגביהו. כגון על פי
 י" יהנו ועל פי י" יסעו ואינון נקודין לגבי מעמי. כשאנא בתר רעין
 דאנתיגין לון לכל כמרא לסלקא ולנתתא עיקא ותתא ולאנחנא לון לכל
 כמרא לימינא ושמאלא לקמא ולאחורא ומעמי אינון נשמתין ונקודין רוחין.
 ואתון נפישין. ארין מתנהגין בתר ארין וארין בתר ארין. אתון מתנהגי
 בתר נקודי. ונקודי בתר מעמי. כי גבוה מעל גבוה שומר. ועוד
 אתון אינון אש. נקודי רוח. אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו
 ואינון כמבועי מוא דאתמר עליהו המשי"ה מענים בגללים ישקו
 כי היתו שרי וכו' ארין אתון. ואית דשוי לון לאתון מים אש רוח
 ועפר ארבע תגלין דכרסאי. נקודי אדם לשבת על הכסא מספרא
 דאבא יודין יעיקא. מספרא דברתא יודין רתתא מספרא דבן ויין
 לעיקא כגוונא דא וי". מספרא דאבא ויין רתתא כגוונא דא וי". הה"ן
 דאימא כגוונא דא הה"ן הה"ן. הה"ן דברתא כגוונא דא יהיה ות"ה.
 והכי בכל תורה ותורה ועוד מאן דאולף ארין תיין צריך לאולפא לון
 למבני בהון בנינא לקודשא בריך הוא דאתמר בה ירפא את מזבח
 י" ההרוס ורוא דמיה דיכלין למדרס באתוי דשמה הת"ד פן יחרסו
 אל י" ובנין דא דיהרסו לון בחובייתו צריך למבני לון בצלותהון. דאת
 י איהי אבן יסדא דבנינא. מן י"ק מן י"ו מן וי". בהון אבנים

הקדמת תקוני הזוהר

זח

שלמות תבנה את מזכה ה' אלקיה דא ה'. ו' דא קורה ועמודא לסמוד
 עלה בית. ובגין דא חבורא דתלת אתון. בית ב בנינא. י' יסוד בנינא.
 ת' ת'ת. ואינן ב' מלכות. י' יסוד ספירה תשיעאה דאיהו סומך
 גאולה לתפלה וביה סומך יי' לכל הנפלים. ת' תפארת דאתמר
 ביה בתפארת אדם לשבת בית. וביה כל הזקף וזקף בשם.
 אבל לגבי יסוד כל הכורע בכרוך הה"ד בככות ראש צדיק. ואיהו
 עירוב דישפיר ביה המזכה אם היא למעלה מעשרים דאיהו יו"ד דלעיקא
 מעשרים דאיהו כ' כתר איהו עלת העלות על כולא דלית עינא שליט
 עליה. ובג"ד מבני דאיהו שבינתא תתאה דאיהו י' זעידא עשרה טפחים
 שעורה. ביה צריך להשפיר הקורה דאיהו ו' אבל לגבי סכה דאיהו
 אימא דשיעור דיקה יוד דאיהו כ' כתר. לעיקא מכתר לית אדם
 דמרכבה דר בית גז סכה דליה עינא שליט עליה. ומקור דאלוי הויין
 כחושבן קסד דבהון צריך למבני בנינא דא דאינון מחסד דמקור
 דהנוימיה איהו יוד קי ווי קי דסליק לע"ב הנויין כחושבן חסד. כלהו.
 אבן. וקורה. ובנינא דאתבני בתרווייהו. ואלין אינון ע"ב הנויין דנפקין

*וא"ר מצאה בספר אחר
 קו וק וק י"ק ק י"ק ק ק
 יקק קו יקקקקו ויק קקו יקו יקק קו יקק
 קקו קו יקו קו יקקו יקו קו יקק
 י"ו יקקקק ק ק ק קקו קקו קקו קק קקק
 ו קקקו קיוו קקקקו י"ו יקק קו יקק ק ק יק
 קו קקו קו ק ק יקק יקקו קו י"ו יקק קקו
 יק קקו קו קקו יקו קו יקו יקק קקו קקו
 יקק קקו קו יקקו קקו קקו יקק קקו יקק קקו
 וק קו ק

מן יוד קי ווי קי

יקן קין קמ קמ קמ יק יק יק יק יק יק יק
 קק יק קק יק יק קן וקי וק וק וק וק יק יק יק
 ויק ווי ווק וקן יוו יקו יקו יקו יקו יק יק יק ווי
 וקי וקן קו יקן ייק י"ו קיי קיי קו יק יק קקו
 קקי קיק יקק ייק ייק קק קק יק ויק ויק קו קקו
 קקו וקן י"ו י"ו י"ו י"ו י"ו ויק ויק קו ויק ויק

ג"א בשם בן עב וכתוב בחסרונות של בחיבר זקני רבך וקק קין
 ר הדר וכו דיה ירו הנה ירו הוי וטי הוי
 ר ורה רוו יסה ריו ורה הוי וטי הוי יבו
 ה דרו ויה דה וס דרו נדי הו ירו דו
 רו הו וס ריו הו ס ריו יקו טו ורי
 הוי ורי ריו וס ייר ורי וו ירה
 רד יוס רו הו ררי
 הס

סו הלו דיו סר סה וס
 רוה סיו ור סרה ו וסה
 רו סה סיה יוס

תקדמת תקונו הזוהר

(ח ע"ב)

שם יקוק. י' דיליה ברישא תרבא. דלית מאן נצת ודאי למארי
 תרבא דא. ובה נצת לכל סמרון אחרנין ולית חד קיימא קמה גופא
 דהאי תרבא ו' זכאה איהו מאן דידע לאניף ליה בידיה לכל סמרא
 עיקא ותתא וארבע סמרון בשית ספירן. תרין פיפיות דחתוך בהון
 עילא ותתא מתרין סמרון אינון ה"ה ונקודא אלקים. והיינו נרתק דיריה
 ובג"ד בינה נקודה אלקים כגוונא דא יקוק כמה דאתמר. והאי איהו
 דאוקמוהו מארי מתניתין כל המורא ק"ש כאלו אוהו תרב פיפיות בידו
 והא אוקמוהו על מטתו להגן מן המזיקין. אכל בקריאת שמע דצלותא
 ארון המזיקין קשור לית ליה. רשו למברת. וזכאה איהו מאן דשחית ליה
 בתהוא זמנא. לתיים (בא להרנד) השבם להרגו בצלותא דאתמר בה
 וישבם אברהם בבקר. כל שכן מאן דלא חשש ליקריה לשחמא
 יצירה ושנאיה דלית שנאיה לחור אלא שנאיה דקודשא בריך הוא
 דבבך יומא תבע חובין דבגוי לשחמא לון. ואוף הכי צריך לאעברא
 ליה משמא וארעא כגוונא דאעבריה משמא וסיהרא. ואוף הכי צריך
 לאעברא ליה ולבת זוגיה מתרין ברכין ההר כסא כבוד מרום
 כראשון דתמן קודשא בריך הוא ושכינתיה בתרין ברכין. ותמן קודשא
 בריך הוא ושכינתיה בשממא וסיהרא וער שמיהו אתקרי כי שמש
 ומגן יי' אלקים. ובהוא זמנא יתקיים ביה לא יבא עוד שמשך וירחך
 לא יאכה. והכי צריך לאעברא ליה משמא קודשא בריך הוא ראיה
 גבורה דמתמן מצפון תפתח הרעה. ותמן ייתי למתבע חובין מאלין
 דאתמר בהון בניים אתם רה' אלקיכם. מתמן ואילך אינון שרים. ועבדים.

שליש יר סך הכל ט' כמספר לורת קמ' שהו' י' ודוע כ' הקמ' רוא נקודת הכתר לב אמר איהו
 קומן כל נקודין שהכל נשדשים ככתר זכאה איהו מאן דחט ל' בהרוא זמנא ל' ענין שם ג' ו' א'
 לפסיד ממנו הרע ולכן סידר יבט הרשע ז' צבקה בכל וס' אחר ר' הפסד נא מעל ט' ל' הרע
 שילכר ובי' ושמיהו לשון הרעה ריא וט' לקים בא לר' השכם להרגו כללות דאתמר בה' ושכס אכדריס
 כבקר גרמו בת כה השכם נס על הקטורת שהיא שמה' ס' מניס כמנ' רשכס ואש' דכוהר כרומה גבו משל
 לבן המלך והשפחה ונמאל הוא מקיים מלומו תכרך עכ' נחשכ שונא גמור כי ע' פ' מר שנלנוהו די לו שיחיה
 וד' החטא לפני מלכו של עולם ומה לו לתבוע דן על ישראל לשחמא לון ומי רגישו ככך הכר השופט כל
 הארץ הוא יעשה משפט ולכן כדבר זה עודע כ' שונא הוא לשאל ולאכתיב עבשמים והכרי לניד
 לאשכנא ליה משמאלא דבך דלדיה גבורה נ' יעברט מן ספירת הגבורה שנקלחת בשם שמאלא כי רחסד
 נקרא מין והטבורה נקראת שמאל ומחרת כי ספירת השמאל היא בריאה שצדקה הקנה לבן מן חס אמתה
 ליקבר כמו וחי נשכתי מלכי וכן לא תפעל נפשי אחשכ וכמ' ש' מן ז' כחשיכוהו באכנת רועל מתמן

סמטרא

• ט ע א כשמטרא

הקדמת תקוני הוהר

ז

מסטרא דתיוון דברסאי שרים זממנו. מסטרא דככניא דנתרין בשמיא
 וארעא עברין. והאי איהו אם ככנים אם בעכרים. והאי איהו דצריך
 לאנפא ליה חרבא לשית סטרין דאינון שמיא וארעא שמשא וסידרא. כסא
 דין וכסא רחמים. לאעברא סמאל ונתש מנייהו. דמסטרא דלהון
 שליט סמאל ונת וצריך קשרא ליה ברצועין דתפלין. תרין בתרין
 קרני וחד ברועא. וזכר שחוט ל ה בקריאת שמע בנין דלא יתקרב
 לסטרא דגבורה. אבל מסטרא דכפירן והיות דלהון אתמר לא יגורדע.
 והור דמרב יומת. ועוד ה' יד כה דאיהו יונה קדישא מצפצפן דה
 בנהא בכמה צפצופין דומיות שירות ותשכחות והודאות עד דנתרין לה
 לגבייהו. דא נחתת לה לגבייהו קשרין לה ברצועת דאיהו ו' שית תיבין
 דיהודא. והיינו רוא והיה לאות על ידכה קשרא דתנייהו דא י. ודא
 יהוד. ובגין דא בקשרא דתנייהו מאן דשח שיחה בנייהו דאיהו
 שיתת חולין עבירה היא ביה. דעבר בה פורא בין זק דאיהו עמא
 דאמצעייתא ומלכותיה. תפלין דרישא דקורשא בידך הוא דאיהו ו'
 איהו ד' עלאה. אימא עלאה עטרת תפארת. עלה אתמר פארך הבוש
 עריה. אלו תפלין שבראש והאי איהו רוא הויה דאתמר ביה הנה יד
 ה' הויה וכו. ובג"ד אוקמוז קאר דתלמודא יושלמא היות
 באמצע. יד יקוק מימנא דאתמר בה וירא ישראל את ה' הנולה
 מסטרא דחסר יד רמה מסטרא דתפארת דאתמר בה ובני ישראל
 יוצאם ביד רמה. יד הוזה באמצעייתא דאיהו יד יקוק הויה. דלחוי
 רחמי מכל סטרא. ודינא כבוש באמצעייתא יד רמה עלה אתמר והיה
 יי למך על בר הארץ. ותרית זמנין יד אנון מב אוקרות דתפלין דיד
 ותפלין דרישא. יד שכינתא תתאה איהו ה' הנולה מימנא דחסר
 דתמן חכמה. יד החוקה מסטרא דגבורה דתמן בינה. יד רמה מסטרא
 דעמא דאמצעייתא מעוטר בכתר על רישיה תפלי דמארי עלמא.

ואילן לינון סרס ועברים יב לא במחל שאלמה אשהו של ריביו וכי חנינא גדול מתק איל אל דומר
 כשר לפני המלך והוא כעבד לפני המלך ובוראי דבר קן חלו עטור שלו דוראי הוא מדריגה כגם אהם לה'
 אלכ כס ובג"ד אוקמוז מארי דתלמודא ירושלמי הוה כאלמע. מראה כרוז מילוח אלו אינם מדברי החוקים
 אלא חכס אחד כנה כגון של החוקים ובר זה לסייע מן תלמוד ירושלמי ואח"כ המדפיסים הכניסו
 שין

הקדמת תקוני הזהר

(ט ע"א)

שין של תפלין הלכה למושה מסיני. ש דתלת ראשין ש דארבע ראשין
לקבל שבוע הנעוהו הראויות לתת לה מבית המקדש. ואינון בשחד
שמים לפניה ואחת לאחריה ובערב שמים לפניה ושמים לאחריה.
ולקבל אליון שבועה. אית שבועה רואי פני הכולך היושבים ראשונה
במלכות. ותפארת איהו כבוש באת יוד עם ה' תתאה. ונפשו
קשורה בנפשו. ואיהו חבוש עם אה י' מספרא דה' עלאה. ובגין דא
אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורין דאיהו בגלות עם ישראל הה"ד
בכל צרתם לו צד וכו'. לא צד בא' בהוא זמנא דאיהו עם ישראל
לא צד ודאי ולית צד אלא יצר הרע דחור הסרב וזמנא. ורוא רמזה
כי בי השק ואפלטוהו כי בי בנימטרא מ"ב אזכרות דתפלי אשגבהו
כי ידע שמי יקראני בקריאת שמע ואענהו. הה"ד אין תקרא והי יענה.
יקו"ק בר' בתי דתפלי דרישא דאינון ארבע אתון אהי"ה. ווי יענה.
יהוה בארבע בתי דתפלין דיד דאינון ארבע. ואי תימא לאו אינון
ביד אלא בית א חמישאה יד ביה. הכי הוא נראי. דאיהו חמישאה
ואיהו רביעאה רביעאה ליק"ו יד ביה. יק"ו איהו אקו"ק וקליק לחשבן
כ"א וארבע אתון בכלל. כ"ה ה' מן יקו"ק רביעאה ליק"ו וחמישאה
לאקו"ק דאיהו ארבע בתי. ואיהו בית חמישאה ועוד אקיק ארבע סלמי
לחשבן אלקי"ם דאיהו כללא דחמישה בתי תפלי יקוק ארבע פרשין. י
קדש לי ודא חכמה. ה והיה כי יביאך ודא בינה ואינון לימינא
דשמאלא דאינון חסד גבורה. ו' שמע ישראל תפארת כליד שית תיבין
דיחודא ה' והיה אם שמוע מלכות שכינתא תתאה. תלת רצועין
נצח והוד ויכוד. יסוד רצועה דקשיר וא"ו עם ה'. כי כל בשמים וקארין
דאחד בשמיא ובארעא. תרין רצועין נצח והוד דאחדין בה' עלאה
והמרגים גבוהים והאחת גבוה מן השנית אוף הכי תרין רצועין חר
ארוכה וחד קצרה קצרה עה תחות. ארוכה עד סבורא. ואתפשטותא
דה' עלאה עד חוד. באת י' איהו דאיהו קשר של תפלין דרישא.

הנה פ' ו' סבגליון בתוך דברי הסויקוס שין דחלה ר' ש' דארבע רישין לקבל שבוע הנעוהו הראויות
למק לי מבית המקדש ל"ב דלו א הכבוד והמבטן בשם וחסדן משי שם ס' ב' ש' סג' ולכסך משי וי"ש שם אלוים
בה זס תפלין דאית ביה ב' ס' מן ססט ש' סג' נכס' בלגרי ע' פ' מ' ש' בגמרא מויה דכרת סובא ואל תפלין

דאורי

הקדמת תקוני הזוהר

יח

דאיהו ה' עֲלָאָה סליקת רַחֲמַשׁוּן. חֲמֵשׁ זמנין עֲשָׂר בָּאָת י'. והיינו ה"י מן אֲלָקִים חֲמֵשׁ זמנין ה' בָּאָת י' חֲמֵשׁוּן. בחֲמֵשׁ ספִּירָן יסוד בְּלִי נְטִיר לִזְוֹן בְּרַהוּ. וְרִית לִזְוֹן לְבִלְתָּה. והיינו בְּלִי. בְּלִי"ה בָּאָת ה' תְּתַאָּה קִרְן אַחַת וְרִוא דְּמַלְאָה אִנְקִמֹהוּ רַבְנָן שׁוּר שְׁהַקְרִיב אָדָם הָרֵאשׁוֹן קִרְן אַחַת הִיְתָה לֹז בְּמִצְחוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מִשׁוּר פֶּר מִקֵּן מִפְרִים מִקֵּן חֶסֶד יו"ד כְּתִיב וְדָא רְצוּעָה דִּיד דִּתְפִלִּי דְמֵאֲרִי עֲלֵמָא. כ כְּתָר. דְּמֵאֲרִי עֲלֵמָא אִיהוּ שְׁמִיה תְּפִלִּין דְשׁוּי. אַבְד כְּתָר תְּפִלִּין עֲלִיה וְרִוא דְּמַלְאָה אִין קְדוּשׁ כִּיּוּ כִי אִין בְּרַתְהָ. לִית פְּמוּדָא דְקָא אַתְבְּרִיָּן בִּיה עֲשָׂר ספִּירָן. וְעִיקָר דִּתְפִלִּין מִשְׁמַאֲלָא וּבְנִין כֶּךָ נִשְׁבַּע יי' בִּימֵינוּ זֶה תְּרֻדָּה. וּבְזוּרְעָה עֲזוּ אֵלֹו תְּפִלִּין. וּמִסְמָרָא דְשְׁמַאֲלָא ה' תְּפִלִּין עַל ו'. אִימָא עַל בְּרִיה. פְּנִין דְּבָה אַתְבְּנִי הַה"ד כּוֹנֵן שְׁמַיִם בְּתַבְנִיָּתָה. י אַבָּא תְּפִלִּין עַל בְּרַתָּא. ה' דְּבִיה אַתְבְּנִיָּתָה הַה"ד יי' בְּחֻבְתָּא יְסֵד אֲרִין. וְדָא הוּא הוּתָה. וְדָא הוּאֲרִוא אַרְבַּע מִשְׁמֵרוֹת הוּי הַלִּילָה. וְאִית דְּאִמֵּר הַיּוֹת בְּאִמְצַע כְּנוּנָא דְּאִיהוּ"ו. י קְדֵשׁ לִי ה' ה' וְהִיהָ כִי יִבְיָאָה. וְהִיהָ אִם שְׁמוּעָה ו' שְׁמוּעָה יִשְׂרָאֵל. קו"ק וי' בְּאִמְצַעִיתָא. יתה"ו. ה"ה בְּאִמְצַעִיתָא וּבְצִרוּף דִּי"ב הַיּוֹיִן אִשְׁתַּמְדַּעוּ בְּלַהוּ. וְאֵלִין אִינוּן יְקוּק יְקוּק וְקָב דְּרַמְזֵי בְּשֵׁם יוֹד קִיּוּן קִי. הָאִי שְׁמָא מְקוּרָא דְּאֵתוּן וּמְקוּרָא דְּלַהוּן בְּמֵרָאִי בְּנִקְדוּי יְקוּק יִשְׁמַחוּ הַשְׁמַיִם וְתַגַּל הָאֲרִין מְקוּרָא דְּנִקְדוּי מִן יְקוּקוּ יִתְהַלַּל ה' מִתְהַלַּל ה' שֶׁבַל וְיִדְעַע יוֹק"ק. יְהוּתֵי וְלַצַּלַּע חֲמֵשׁ בִּין הַשְּׁנֵית תְּלַת וְיִין בְּהָאִי שְׁמָא יוֹד קִי וי קִי וְקוּק וְקָב וְיִקָּב. וְנִקְדוּי דְּלַהוּן וְיִראוּ אֹתָהּ שְׂרִי פְּרַעַה וְקִי"ק. וְקָב"י. וְדְבִ"שׁ הַיּוֹ"ם הַיּוֹ"ה יְקוּ"ק. וְיִקָּב. וְיִרָא יִשְׁבַּח הָאֲרִין הַכְּנַעֲנִי. קוּק"י קִיּוּ"ק קָבִי"ו. מְקוּרָא דְּלַהוּן הוּהוּ"י וְכָל זֶה אִינְנוּ שׁוּדָה לִי. קִיּוּק הַמֵּר יִמְרִינוּ וְהִיהָ הוּא. קָבִי"ו. עִירָה וְלִשְׁרָקָה בְּנִי אֲתוּנֵי. קִי"ו קִיּוּ"ק קָבִי"ו. קִי"ו. לִיְקוּ"ק אֲתִי וְנִרְמָמָה שְׁמוּ. קִיּוּ"ק הִנֵּה יד יי' הוּתָה. קָבִי"ו. וְצִדְקָה תְּהִיהָ לָנוּ כִי. וְכָל קָרְאִין דְּקָא אַתִּין הַיּוֹיִן אֵלִין בְּרֵאשִׁי אֲתוּן אֹו בְּסוֹפִי אֲתוּן בִּין מִן הַתּוֹרָה בִּין מִן תְּנַבִּיאִים בִּין מִן הַכְּתוּבִים. יְכִיל לְנִקְדָּא לִזְוֹן בְּנִקְדוּדִיהוּ. אֹוף הָבִי כָל הַיּוֹיִן דְּקָא אַתִּין מִתְלַת אֲתוּן נִקְדוּהָ דְּלַהוּן בְּקֵרְאִין. כְּנוּן יְקָב. מְקוּרָא דִּילִיהָ כִי יְקוּק יְהִיהָ

הקדמת תקוני הוהר

(ט ד ט)

בנסקה. ואית דנקיד לון מראשי תיבין לַהוּה דבסופי תיבין ואם
הוּה בראשי תיבות נקודה דיליה בסופי תיבין. ואית נקודה ברוּא
אתרא. כגוונא דא יק"ק מלך. יק"ק מלך יקוק ימלך. שמלך לעילא.
נקודן דלהן כתיבין דתחתייהו ארבע. שמלך חליון. מכל שמא ושמא.
ועלייהו אתמר וקרא זה לקבל י"ב אנפין דתלת חיוון. אל זה י"ב נדפין
דלתת חיוון. ועל כלהו פני אדם. ותפלין הוא פני אדם. ציצית פני
חיוון ונדפי חיוון. ואוקמוהו רבגן שם בן י"ב כך הודעו והודיר בו כל
תפלותיו מתקבלות. ומקורו יד קי וא"ו קי. כל י' איהו אנפוי יק"ק א
ודמות פנידם פני אדם הקא בהאי שמא. רוא דתפלין וציצית. תח
כל הויה דאיהי ה' על י' ה' על ו נקבא. כל הויה דתרין ההין כתרוא
באמצע אינון אחיות כגוונא דא יק"ק. כל תויה י"ו כתרוא באמצע הויה
אינון אחים. כי ישבו אחים תרו. תרין ההין כתרוא ותלכנה
שתיהן. י"ו דחוקין דא מן דא או קרובים דא מן דא. עלייהו אתמר
שיום שיום לרחוק ולקרוב יעו דהינו קרבן עולה ויורד יק"קו.
ה' דאיהו אימא עולה. סליקא לגבי י'. היא העולה. ה' דאיהו ברתא
נחיתת לגבי ו' ויורד מעשת החטאת על כן יעוב איש את אביו ואת
אמו וגו והאי איהו קרבן עולה ויורד המש אשות סלקין והמש נחתין.
לית הויה דלא אחו על רוא עראה קוק". כד נוקבין שלמין על דכורין
דינא אחו בעלמא ומיתה ועוני. ודא הוא רוא דהפך משה שמה
וקמל למצדי. דאתמר ביה ואמרו לי מה שמו מה ואמשה הפך ליה
כגוונא דא. מה שמו מה לי קוקי ונקודא תוהי. מצרי דמולול בשמה
ואמר מה שמו מה יכיל למעבד לי לקמיל ליה ביה. ואם אתון בסופי
תיבות. נקודין אינון מראשי תיבין. תקונא ה' בראשית ב"ת ראשי
ארה ראשי בית אבותם. בת עלה אוקמוהו מארי מתניתין בת
בתחלה סימן יפה לבנים. ואיהי מן ארני. סתגלית יקרא כלילא מכל
גוונין. דאת מן יק"ק לא תפיס ביה גוון כלל הה"ד אני ה' לא
שגיתי. לא ישתגי בשום גוון כלל. אלא נהיר מלגא הגוונין דשם יקוק
כשסתא בנופא דאניש. או כשרנא כהיכלא. ואת י מן ארני איהו

הקדמת תקוני הוהר

יש

ספיר. נמיל גנון תגתת ואוכם מסמרא דדנא ונהיר ביה נתורא תורא
 מסמרא דרחמי. ואהו את י מן אדניי אודם מסמרא דגבורה. פמנה
 מסמרא דימינא. ברקת מסמרא דעמוא דאמצעיתא איהו ארף דלית
 גוין יו"ד כליקן מיב גונון. וכלהו משולשין באבהן משולשין בכהנים
 לויים וישראלים. קדושה לך ישראל. כל אכן גנון דיקה חנור נמיתת
 מחסר. ואיהו סגולה דרייה רחמי וקא דמלה ואהבת עולם אהבתך
 על כן משבתך חסד. אבנא סומקא נמילת מן גבורה. וסגולה דילה
 לפדוי איתנו מוקלת על ברין דעלמא אבנא כליא מתרין גונון חנור
 וסומק איהו מעמוא דאמצעיתא. ירוק כזב. מסמרא דאימא עיקאה
 דאיהו תיטובה קו ירוק דאסתר כל עלמא ואית גוון פשוט כפול משולש
 מרובע עד דמליק לעשרה גונון דנהירין בהון " אתנון דאינון י יק יקו
 יקו"ק. וכלקין ארין י. לע"ב נהורין. דנהורין בעב גונון חש"ק
 חלים שב"א קמיין אינון נסוד צבאות. גגה ווהר יסוד. וכלהו
 גהרין באבנא ימירא מלכות כליא מכל סגולות. שבא גוון
 סומק דגבורה דנמיל מניה חוד. קמ"ץ גוון חנור ולא צריך
 לארקא בהון רהא אתמרו לעקא. ועוד תמונא ו והמשכילים זיהורו
 ארין אינון דידעין קא בפמוא תננא. במלת בראשית דאיהו אהב"ה.
 דאיהו לחשבן זעיר בראשית במתקלא חדא בלקין דא לבדא דא
 תליסר ודא תליסר. ודא אהבת חסד דאיהו עב בחושבן. קמבל שמא
 מפרש ויסע ויבא ימ. דביה ואו בחושבן אה"ד. דהיינו מאמר אחד
 דאיהו בראשית. דאוקמה עליה. והלא במאמר אהד יכול להבראות
 והאי איהו רחמי דמאריה מאן דקסר נפשיה באהד ברחמינו. ובגד
 ואהבת את ה' אלהיך אפילו נוטל את נפשך דאם חביב עליה נפשיה
 מגופיה לךך נאמר ובכל נפשה. ואם חביב עליה מגופיה ממנוניה לךך

קא נמחא כי הלכטי בגדי ישע זה על ט גדול מעל ערקא יעמט זר ללס קטן כל אכן גנון דלה חוד
 נמילת מחסר כ כ לכן מספר שם עב שרוא חסד עם כולל עשר חסותו הוא מספר לכ"ן ואית גוון
 פשוט כפול משולם מרובע עד דמל ק לפער גונון כ כ רמו לדבר וריולא מפיכס חששו ר יד אן יולאה במבטא
 נמאל מפכס ר"ח משולם פשוט כפול מרובע שסס מורים על חלוקת של י"ס ודבר רולא דן רפר כלל מן
 י"ס כ בכללות הסר ש י"ס ולכן מעלת דבדור גדולה שלך רחום לקיים דבורו לקבל שמה מפרש וסע
 וכל וס דבר וואו נחשבן אחד כ כ שכל פסוק משלטה הנו' מחלל בואו ש מספרו אחד כמילואו ומ"ש

הקדמת תקוני הוזהר

(י"ב)

נאמר בק"ל לבבך, ואם תביב עליה קמונא מנופא רבך נאמר בכל מאדך. במה דתביב עלך מסור ליה ברחימו דמאריך בעת צנדה. ודא איהו נסיון דעתי'ין ישראל לאתנסאה בשבעין שנין דנלוותא בתראתא. דעני השוב במת וכאלו נמלי נפשיה. נופא ונפשא ומנונא בלחו שקולין במה דתביב עליה. מסור ליה ברחימו דמאריה. ובההוא זמנא אתקשר במלת אהב"ה דאיהו בראשית וכלו ביה כרא עלמא ומאן דלא מסר נפשיה או נופיה או קמוניה ברחימו דמאריה בשעת השמד כאלו אתור עלמא לתהו ובהו. ומאן דמסר נפשיה ונופיה וממוניה בשעת השמד ברחימו דמאריה דא איתקרי רהימא דמאריה ודא ובההוא עלמא פית לעילא מיניה. ובגין דא קרא סמך ליה והארץ היתה תהו ובהו. ואהבת ה' איהו מלכות כלילא מכל ספיקו. ואיהו פקודא דקודשא בריך הוא בכל תרי"ג פקודין ובנינה אתמר מדוע אתה עובר את מצות המלך. ואיהו בנין ערמא. שפחה בישא איהו תרבן ערמא. ובגין דא אתמר בת והארץ היתה תהו ובהו. ואיהו רצושה בידא דקודשא בריך הוא. לאיקאה ביה חיבויא ובגין דא מאן דרחים לקודשא בריך הוא מגו נפשיה או נופיה או קמוניה דינשיר ליה קודשא בריך הוא. הא רחימו דליה תלונה בההיא דתביב ליה ולאו עקר רחימו דלאו איהו עקר רחימו. עד דמסר נפשיה ברחימו דמאריה. ואם בר תלת שקולין לגביה ימסור לון בלחו על קדושת שמייה ברחימו. והאי איהו ערמא דרחימו דאיהו אהבת, ה'

דריי מאמר אחד דא הו בראשית דאוקושו על ה וכו' כי"ב חשור ואמר א כל ויש עשרה מאמרות ארז ל בראשית ה ז מאמר ועל יחזיר זה של בראשית אמר סגנא והלא במאמר אחד יכול להבראות דקרי ליר מאמר אחד ה נו משום כ בראשית בת ק עולה מספר אחד ויש ריא א הו רחמו דמאריה וכו' רכונה מה שרמזו ימסר אחד כחמסר ארבר שרוא מספר בראשית בח"ק העין רוא שיראם לרך למסור נפשו בלחוד בלחבר דמארה דלרבה מספריה אחד זמנא ללא מסר נפשיה או גופר או ממוניר ברחימו דמארה בשעת השמד כאלו אמר עליא יתהו וברו כב ממון גוף נפש רת מגן כ מסרת שלשה אלו הם מגן לעולם ועל דם ה' ה' מן לחוסם בו ובלעדם ראו להיות העולם סהו ובהו ובמלת ואהבת ש אויתו סהו וס אויתו וכו' לרמו דרא על א ככא שר' סלו ברחמו דמארה הרמזו במלת ואהבת ואהבת ה' א' ה' מלכות כ כ כת ואהבת אע"פ שיש פסח חתת פ'ו' הנה הנה כה במצוא יש כה אוית ככו וחסת בלא ה' א' וס וחסת כעסק כה כה ה ואמר ו' אוית ה' ה' היולא כה כה ואהבת כסופר סיה המלכות שנקראת אהבת מלכות

הקרמת תקוני הזהר

כ

מלכות. דאיהו אהבת חסד. ריאה מספרא דגבורה איהו. ומתקד איהו
 מלכות אהבת יי כמה דאתמר. מגבורה איהו יראת ה' ואורייתא
 דאיהו תרי"א מתרנייהו אתדיבת לישאל ודא עמוקא דאמצעיתא.
 מספריה אתקריאת מלכות תורת יי (תמימה) ואיהו מצוה דיקיה בכל
 תרי"ג פסודי דתליין משמיה. דאינון שמי" עם יי ק שם"ה. זכרי עם
 ויה דמ"ה. הוא בצלמו כדמותו. ועוד תמונא ז' והמשכילים יזהירו.
 ארין דידעין במלת בראשית פמוקא תליתאה דאיהו ברת מילה.
 והיינו בראשית ברית איש. וברית איהו י' ועם איש אתעבד איש
 ואוף הכי את ה עם איש איהו נוקבא. ועל תרין אשות אתמר
 בקדמיתא כתנות אור דבהון עקבו מכתה גלגל חמה. והיינו בורא
 מאורי האש דאינון בהבדקה י"ה מן איש ואשה בתר דתבו ויעש
 ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור ויגבישם והיינו בורא מאורי
 האש ודא עור של נחש. לאתדבא במה דחאב. ובגין דא צדיקים
 דגמרי ברית שוב אינם תזורים לעפרן דאיהו עור משכא דחויא דאתברי
 מעפרא דאתמר ביה ונחש עפר לחמו. ובגין דא מאן דלא גמיר ברית
 אתרן בחבוט המקר בהוא עפרא. וארין אנון דגופא דלהון אינון לון
 קבר בחייהון. דרחקין לו שעתיא בכל יומא. ובמלאכה דלהון
 דאתבמע דמא בצפריניהון. ובגין דא תמינו לאתוואה צפרינים בהבדקה.
 דהוה אדם מלוכש בכתנות צפרינים דהונו נהרין בעניי כבוד. ואיהו
 בהבדקה מנייהו. וידעו כי עירמים הם מנייהו בנופא וגשמתא
 ורוחא ונפשא עירמים מכתנות אור דאינון מאורי האש. ובגין דבשבת
 אתווא לון בהרלקת שרפא דשבת בתרין פתילות דאש ובמוצאי שבת
 יתעברון מנייהו תקינו למימר במוצאי שבת הבדקה באש. ובגין

דאיהו כליה מכל ספרן ולכן אות ה במלואה ה ה טולה מספר עשרה ולכן מטה ז של ואהבת לריכס
 להיות בכל חרי ג כי כל מטה ומטה לרד לקיימה ברחמי דמאר ה ודע שהמטות הם במלכות והטורה בתפארת
 ומ"ש ובנינה אתמר מדוע אהה שוכר את מטה המלך כאל ללמו כפסוק זה שהמטות הם במלכות כבוד
 את מלות המלך ומ"ש ואי כיון עלמא כי חרי ג מלות הם כה והאדם הנקרא עולם קטן בנינו בחרי ג
 שהם רמ"ח אברים ושם ה גידן וכן טוה"ז ככללותו נכנה בחרי ג מטה ולכן המלכות ג. היא טור שם בן
 שהוא לשון כיון דטוה"ז נכנה כה ונשפט על ידה כבוד ומלטותו ככל משלה ובגין דנשבת זין מ מתלבשין
 בשמטין ככתנות אור אמר הגביא על כן בבורס ככדו ה' כ כ בשבת ויר"ט עולים זין עד אר"א ולכן מתלבשין

דבשבת

הקדמת תקוני הזהר

(יא ע"א)

דבשפת יו"ט מתלבשין נשמתין בכתנות אור אמר הנביא על כן
 באורים כברו יי ואוקמוהו רבנן כבדוהו בכסות נקיה מייד דאמר מלין
 אלין אשתפחו קמיה כלהו בני מתיבתא. דלית חזקה בנייהו כחזקה
 כד אתחדש בנייהו קא דאורייתא. ובגין דא מאן דנמיר ברית אש אקרי
 איש צדיק תמים. ואות יי דשדי איהו חוליא על צואר דשד יצר הרע
 חוליא דשלאשלאה ובגיד רשים שד"י בבית ורשים במזוזה דמודעזעין
 כלהו מהאי שלשלאה. דאידו אות ברית. אות י"ט. אות תפלין. ומיד
 דאיהו תפוס בה יצר הרע דאיהו ש"ד. נפיל בר נש רבא דאתמר בה
 רוממות אל בגוונם דאיהו יי רישא דתורבא. ו' גופא דתורבא. ה"ה תרי
 פיות דלה. ושחוט ליה. ובנייהו אתמר תבא דהרגך השכם להרגו
 בצלותא דאתמר בה וישכם אברתם בבקר. ועוד קריאת שמע איהו
 רומ"ח משיית תיבין דיהודא ומרמ"ח תיבין עם יי ארקיכם
 אמת. והוא קירטא והא אתמר. ה' אבנין דאתעבידו חד אבנא באת
 יי וקמיל בה ליצר הרע. ובאן אחר אידו קירטא. בתפלין חוט דקלע
 דכריך ביד. דא רצועה דיד דאיהו כחוט דזרקא. ואיהו קריאת שמע
 קשת. דזריק חצים כסטרא דכרוך שם כבוד מלכותו ונבכות לראש
 צדיק דאיהו קשת הברית. רוממא דא עמוכא דאמצייתא. בחמש
 אצבעאן. דיד דאיהו ה' תתאה ואידו לימנא דחסד דנהא דאברתם
 דחושבניה רמ"ח ועם ו דעמוכא דאמצייתא אתעביד רומח קלע ה'
 עלאה רשמארא. יי אבנא דקלעי. יי ק דתפלין. וכלא. יי ק עם שמ"י
 שס"ה זכר"י עם ו"ק רמ"ח ומאן דאיהו נמיר יי בתמניא יומין דמיליה.
 בתמניא אלפי תחום שבת בתמניא פרשיין דתפלין. איהו נמיר מבר
 מזיקי דתחות ידא דיצה"ר דאיהו ממנא על שתין רבוא. כל שכנ מאן
 דקשיר ליה בשלאשלאין וקמיל ליה. ועוד ברית דתמינו ליה מנא בעפרא

נשמתן ככתנות אור דבייטו הדרת אורא וליא בצורים כברו ה' כ' אור ס סת אורות אורא ולכן מרליקין
 בשבת ויוט שתי נרות וכוונת דא הו נסיר יוד בח' יומין דמילה וכו איהו נסיר מכל זקן דתחות ידא
 דיצה"ר כ' בשלשה מלות אלו כסם מילת סה סה כשמונה ושבע ש' לי תחומין ח אלפס ח לר רוחות ותפלין
 ס ס ח' פרשיות סס מנין, מן מזיקין דליה ידכר יוס ביומו כ כל כיד שמוט ס יליכר בפיע מנחך מקלפס
 וכ"ד בסוד מאמר רזל שאמר יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום ולכן ג מוטס אלו שיש בכל אחד מן
 לשדייא

הקדמת תקונ הזור

כא

לְשׂוּדֵיִיא לָהּ בַּעֲפָרָא וְדַם דְּאִמְפִּין מִינֵיהּ אֲתַחְשִׁיב כְּאֵלּוּ עֵבִיר לִיה עֹלָה
וְהִיא עֲפָרָא לְתַקְנָא בֵּיה מִזְבַּח אֲרָמָה. וְדַם דְּבֵרִית כְּאֵלּוּ דְּבַח עֹלָה
עֲלוֹן תְּהִיד מִזְבַּח אֲרָמָה תַּעֲשֶׂה לִּי וְגו' וְשׂוֹיֵב לִיה בִּהְיוּא עֲפָרָא מְחַבֹּשׁ
הַקֶּבֶר וּבְרַם מִלָּה שׂוֹיֵב לִיה מִשְׁחִישַׁת מְלֶאךְ תְּמוֹת וְאִם הִיא רְקִיבִל
בְּרִית אִיהוּ כְּמוֹד הִיא עֲפָרָא תִּמְן לִיה לְחוּיָא דְּאֲתַמַּר כֶּה וְנִחַש
עֲפַר דְּהַמּוֹ. וְאִיהוּ מִן הָאֲרָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה יי'. דְּאֲתַמַּר כֶּה אֲרָרָה
הָאֲרָמָה. וְאִיהוּ עֲפָרָא מְהָא דְּאֲתַמַּר כֶּה וְהָאֲרָץ הָיְתָה תְּהוֹ וְנָהוּ
דְּאֲתַמַּר כֶּה וְהָאֲרָץ בְּכַנְדָּר תִּנְלָה עֲמִיה יְהִיא חוֹלְקִיה. כְּאֵלּוּ קִשְׁיִר לִיה
לְמַעַבְד עֹלָה לְע"ז. דְּהִיא בְּן אֵל בַּת אֵינִן פְּסַל וּמִסְכָּה. וְעַל דְּאֲתַמַּר
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פְּסַל וּמִסְכָּה. וְאֲתַמַּר וְשֵׁם בְּסַתֵּר בְּסַתֵּר שֶׁל עוֹלָם.
וְאִמַּר כֶּה הָעַם אֲמֵן דְּהִיא בְּרַם מִנְחַש הַקְּדוּמוֹנִי אִיהוּ תְּגִירִים מְוֹת לְאֲדָם
וְלִאֲתַתִּיה דְּאֲתַמַּר בֵּיה אֲרוּר אַתָּה מְכַל הַבְּהֵמָה וְכו'. קְלִיפָה דְּעֹלָה
דְּכִסִּי עַל י' אִית לָהּ תִּלְת קְלִיפִי כְּנִלְדִי בְּצִדִים דָּא עַל דָּא. וְאֵינִן
קְרִיפִין דְּאֵינִן דְּאֲתַמַּר עַלִּיהוּ. וְהָאֲרָץ הָיְתָה תְּהוֹ דָּא קוּ וְרוּק קְלִיפָה
קְרִיפָה דְּאֵינִן. וְנָהוּ אֲבָנִים מְפֹלְמוֹת דָּא קְלִיפָה תְּנִינָא דְּאֵינִן
קְשָׁה בְּאֵבָן. וְחִשְׁךְ קְלִיפָה תְּלִיתִיא וְנָהוּ אֲוֹקְמוֹהוּ רְבִנִן אֵין דְּזוֹרִשִׁין
בְּעִרְוֹת בְּשִׁלְשָׁה. שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לְכֶם עֲרִים. וְלִקְבֵל מוֹחָא אִיהוּ
וְכִשְׁנָה הַרְבִּיעִית יִהְיֶה כֶּר פְּרִיז קִרְשׁ הַלְלוֹים לִי. וְנָהוּ מְסַמְרָא
דְּעֹלָה אֲרָבֵעָה נִכְסוּ לְפִרְדָּם ג' אֲבֵלוּ מֵאֲרִין קְרִיפִי וְתוֹ רְבִיעֵאָה אֲבֵל
אֵיבָא זֹרֶק קְרִיפִין נְהִי. כְּנִוְנָא דָּא אֲתַמַּר ר' מֵאִיר רִמּוֹן מְצָא תִּזְכוּ אֲבֵל
קְרִיפָתוֹ זֶרֶק. וְכִנְוִנָא דְּאֲרִין קְרִיפִין. אֵינִן קוּשִׁין דְּחַפִּין עַל הַלְבָּה.
דְּאִיהִי מוֹחָא מְלִנְאוּ. וְרִית בְּרַם נִשׁ יְכִיד לְמִיכַל בְּנֵהמָא דְּאֲרִייתֵא דְּאֲתַמַּר
כֶּה עַץ חַיִּים הִיא עַד דְּזִרִיק קוּשִׁין מִהַלְבָּבוֹת. וְאִית הַלְבָּה דְּכֶל
קוּשִׁין דְּקָה. אֵינִן כְּאֵינִן דְּקְלִיפָה דִּילִיה וְקָנָה רִיבִית וְעִצּוֹ וְעִרִין

שמונה מגין על אדם מן חוקן ד לטר של כד שעות כ גפ ח' הוא כד ורת ג' מלות אלו שכת מילר
תפילן הוא שמת וכוה יוכן לכו חו מפעלות אלהים אשר שס שמת בלרין אין יולא במכמל אלא רק שמת
ואלו הם המגנס על הארץ ודם דברת כאלו דבת ליה עלון כ"כ מזבח אדמה עם האומיות מספר עול ס
עם האומיות ומש שזכ לם בהוא עפרא מחבוס הקבר איס נילול לגמרי כי הוא לרין להיות בשכל וזוהמת
הנפש הכלושה ענוף להפיריה אך אם לא היה כמול היה לרין חבוס גדול בקבר להפירי וזהם שבעד
העולם כ"כ ומ"ם וכדם מילה שזכ לם משחטת מה"מ פירוש אם זכש לשמור בריתו אח כז וזה עלא

ואיבא

(א')

* יא ע"ב

חקרמת תקוני הזהר

(א ע"ב)

ואיבא. ברהון שוין רמיב. ועלה אתמר גרד וטרבם וכו' ובגין דא
לאו כל קשוין שוין. פקדא רביעאה במלת בראשית. דא אורייתא
דאתמר בה יי קניי ראשית דרכו. ודא שכינתא תתאה דאיהו ראשית
לנכראים ואיהו אחרית לחבמה עלאה ובגינה אתמר מגיד מראשית
אחרית כד אתגמילת מבתר אתקריאת עמדת תפארת עמדה בראש
כל צדיק תגא דס"ת ובגינה אתמר כל המשתמש בתגא חלף כד
אתגמילת מדאי חכמה עלאה דאיהו ראשית אתקריאת על שמה. וכד
אתגמילת מבניה אתקריאת על שמה תכנה. וכד אתגמילת מהסד
אתקריאת תורה שבכתב דאתיהיבת מימינא דכתיב מימינו אש
רת למו. וכד אתגמילת מגבורה אתקריאת תורה שבעל פה דהבי
אוקמיהו מארי מתניתין. תורה שבעל פה מפי הגבורה ניתנה וסתמן
גבורים עומדים בפנין. ולא יביל למיקם בה אלא גבור
במלחמתה של תורה. גבור ביצרו. ובוזא תליתאה נחיתת
לעמודא דאמצעייתא ע"י דמשה הה"ד ויהי ביום השלישי בהיות
הבקר בתרי לחי אבגין נצח והוד הה"ד כתובים משני עבריהם ואינון
תרי נביאי משוט. ומסטרך דעמודא דאמצעייתא. אתקריאו נביאי
האמת. ושכינתא תורת אמת הה"ד תורת אמת היתה בפיהו.
ואתקריאת מראה הנבואה ורוח הקנש מסטרך דתרווייהו וביום הו נתנה
דא צדיק יכוד עולם ובדרגא דריה מלכות מליץ עמהון והא אוקמיהו לר
מרכין שמה דא יכודו דכבר על פה אחר. נגע בבית וכלל בה כל הי. ודא

ימות ע"י מה"מ אלא ע"י מלאך טוב דקדושה ומ"ש ואלו ההוא דקבל ברית ליהו ממור וכו' הכונה לא הו
הספר דגמח החובב כ"ס לגיל בחובב ארמה פטשה לי אלא היה מחוקק לחו"א ומכאן נראה כשמן
לא יכיו עפר בכלי לשון דם המל' מן הפה אלא ישפוך בארץ ואפשר שגם הערלה יזרוק לארץ ולא
ימינה כמין עפר שכלי ודא שכינתא תורה דאיהו ראשית לנכראים ואיהו אחרית לחכמה כ"ס נחא
תתאה היא מלכות דאלימות א"ה ראשית ל"ס דבריאש ואחרת לחכמה דהי עו לאל לות שהיא בסוד חכמה
ומ"ש ובגינה אתמר מגיד מראשית פרוש שכל עולמות ב"ע נקראם ח' לות ומלכות דאל לות כטוע
ומ"ש כד אמעלה מסכר אתקראת עשרת השפלות הסג הארה וו חקיקים לעס ד שגנדל רמלכות וסר ה כסוד
אשה חל עשרת פעלה ובדרגא דריה מלכות מליץ עמהון והא אוקמיהו לעשרת מלכין שמה לא וכלו לדבר
סל סה אחד כ"ס טעום לשון שכל וצדיק לחוקק חיבת לא וכך לל שמה וכלו לדבר ויכוונה דאריזל כל
עשרת הדברות נאמרו בדבור אחד ועשו משל של זה לעשרה מלכין שמה וכלו לדבר על סה אחד והס"ת אמר
כל עשרת הדברות כפה אחד והביא בחקיקים כאלו מאמר זה של עשרה מלכין להוכיח כי עשרת הדברות
בצורת מלכות דבר אחת עמהם ולכן היו עשרת כנגד י"ס שבמלכות והוכיח לומר שחל לטעם משל בעשרת

י בת אחת. תחות הי מן אלקים י מן אדני. י מן שרדי כליקא מכל בנינו
 זמכל תנין כנון קוקי או כנותיה דיהא י תחות ה. בכל שם דינינו והויה
 איהו נקבא ובני דאורייתא מינה אתיהיבת אמר למשה וראית את
 אחורי וכו' דרית נביא ותבם יכיל לאעלא לעלא פחות מן דא. ובנין דא
 אתקריאת מפתחות החיצוניים אנפין דיקה. ואנפין דלנאו מפתחות
 הפנימיים. והא אתמר לעיל דאם בר נש לית ביהו מפתחות החיצוניים
 במאי ייעול. ובגד אתמר בה זה השער ליי ובנין דרית השנה לנביא
 וחזקה ותבם פחות מינה. אמר הנביא כה אמר יי אל יתהלל הקם
 בחכמתו וגו' כי אם בזאת יתהלל וכו' וידוע אותי. ובנין דא יעקב אוליה
 לה לבנוי ויהיב לון קבלה מינה הה"ד וזאת אשר דבר להם אביהם.
 וקוד דהיה ליה קבלה מינה אמר לנבה אם תחנה עלי מחנה וכו'.
 רמז לה בהאי תנא. וסליק מחשבתיה לנבה ואמר לא יירא לבי וכו'
 ואחרן דהיה ליה קבלה מינה לא היה עאל לפני ולפנים פחות מינה הה"ד
 בזאת יבא אהרן אל המדש דהיה ידע דאיהו עמרא דכלא. דאיהו קרבן
 ליי עולה ליי אשה ליי. וישאל דהיה לון קבלה מינה. לא בעו ממודשא
 בריה הוא משכונא אחרא דיפרון לון בנינה מן גלותא אלא זאת.
 הה"ד ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו' ונביא אמר בנינה
 כד תנא בנבואתא דותקא דישאל תמיפא אמר זאת אשיב אל לבי
 וכו'. וזאת ליהודה ויאמר איהו מרגלית כליקא מכל גוונין גדרין
 דאינון גדרין מגרמיה וסגולה דיריה בכל גמורין דאתון וטעמי בכל שם
 ושם מסמרא דחלים איהו סגולתא. חולם מלא בוא"ו סליק באתווי אביק.
 ותלת ניצוצין ייי' יבחשבן יקוק דאיהו כ"ו וארבע אתון. סליק לחשבן
 יקו"ק אקי ק נא. ברנא יקו"ק דיי"ו וסגולה דיריה אל נא רפא נא לה.
 אָנָּא יי השיעה נא אקיי"ק ב"א. כ' בטר א' אין סוף אין קדוש ביי' וגו'.

דכרות לעשרה מלכין לרמזו לנו סגולותיו היו במלכות וכן מוכרח נמ בלאה כי ה'א בחינת דבור נגע ככת
 וכלל בה כל רעשר וכו' הכס בת קול על המלכות שקראת בת כסוד בת ה'ה לו לאכרס אכ ט אף תכת נגע
 אינו מוכן ולריך למר טעות דפוס הוא ובמקום תיבה נגע ים להניח תיבה ש'ן וקאלי על ש'ן דשבת שראו וס
 השניש דאירי ביה ורש' אוסיות שכת ש' ככת שהיא המלכות דסודן שרמזים בלות ש' הכת כב' ס דכלל
 כפ כל סוד נמלא שכת הוא יוד כת ומור ופירש מה הם השלשה ור"ן דשין שאלמתי שכלס ככת הכו'
 וחמר טעות ה"ן מן אלהם שרמזות למלכות ש יוד אחת ועוד וד סב' ר'א אות וד דש' אלג' יוד
 חולם

הקדמת תקוני הוזהר

(יב ע א)

והולם סוגלתיה להלמא רביה אתמר. ויהלם והנה סלם מצב ארצה וכו'. ועוד חולם מוחל עונות ישראל חלם חסר איהו ה"י מן אלקים תלת ניצוצות ל' מן אלקים. אשתאר א"ס דאתמר בה כי אם לבניה תקרא ולא צריך לארכא בנקודי דהא אתאמרו. ד"א והמטכילים ארין דידיע בפסוקא תמישאה במלת בראשית יר"א שב"ת. אזהרה דיליה דל"א להלל"א ברתא דכלבא בט"י מלאכות דאינון מ' מלאכות חסר א' לקבל מ' מלקיות חסר הוד. רצועה לאלקאה איהי שפחה בישא. שעמנו פלוקא משוד וחמוד דאמר יעקב ויהי לי שוד וחמוד. ער כל דבר פשע ער שוד ער חמוד דאין מקין בשבת. דל"א שלמא שפחא בישא ער עלמא ווי ליה למאן ראשית לה על עלמא. ובג"ד את שבתתי תשמרו דא בת יחידה דאיהי שמירה א' לשבתות הרבה. בת תליין כל שמירות די ספירות דאתקריאו שבתות הרבה. ולשמו בני ישראל את השבת דא בת יחידה דאיהי שמירה לישראל בכל שבת ושבת. ומאן דמחיל לה לאו איהו נטיר מסודשא בריך הוא ולא עוד אלא דאתמר בה מחלליה מות יקמת מאן דאעיר ברשות דילה שפחה תללה זונה. דרשות דילה איהו תחום שבת כנונא דתחום וגבול דמא דאתמר שמתי חול גבול לים. ומאן ניהו והיה מספר בני ישראל כחול הים וזית ים אלא אורייתא. ושבת שקילא לכל אורייתא. מאן דעבד עלה כאלו חזר עלמא לתהו ובהו ובג"ד קרא סמיד ליה. והארץ היתה תהו ובהו. דאיהו חול לים כחוליא דשלשלאה לכלבא מאן דאפיק ליה משלשלאה גרים כמה נשוכין דיטורין דנשיך ליה. ובגנייה אמר חוד הצילה מדרב נפשי מיר כלב יחידתי. ודא סמאל דאיהו תפס בקולד מסמרא דארין הקשרין ליה באות דתפלין. ורצועה בקשר ער דרועיה וקשור בתרין רצועין על קרנוי דאיהו שוד מועד ושכינתא שבת יחידה איהי רשות נחיד דעלמא דאיהו גבהו י' אתון לשמא מפרש יוד קא ואו קא. ורחבו ד יקוק. ענג שבת בהפוכא נג ע. מאן דאית ליה וקא מקיים ליה. אתהפך ליה לנגע צרעת שפחה דחריבת ביתיה. ונתן את הבית את אבניו ואת עציו. ודא הוא ענינתא דאיהו באתר

דנע צרעת. תוד בתיובתא. וטהרו הכהן לא מיכאך כהן גדול ממנא תחות יד חסד. עניג איהו נהר ויצא מעדן להשקות את הגין. דאיהו עדון נשמתינו. ו' נהר דנפיק מעדון מבין י"ק. ולית עדן אלא כתר עליון דאיהו מופלא ומכוסה. ובג"ד אתמר בעדן עין לא ראתה אלקים זולתה להשקות את הגן דא ה התאה. ארבעים מלקיות חסר חד כתשבן ט"ו. מאן הנסיר לה מנייהו. נהית טל עליה דאיהו יוד קא ואו. ט"ל להחיות המתים. ועליה אוקמוהו רבנן דמתניתין בל העוסק במל תורה טל תורה מחייהו :

עוד והמשכילים וזוהרין ארין דידעין בפסוקא שתיבתא דאתרמיזת במלת בראשית בי"ת תמן. דאתמר ערה גם צפור קצאה בית ודרור קן לה. והא יגוקין ירעין דדרור קן לה ופאי אתא רוד למיטר ברות קודשא אלא דא מצות קן צפור דאית ביה כמה רזין ועליה אתמר גם צפור קצאה בית. דכתיב בנינה כי ביתי בית תפלה דא בי כנישתא. ודרור קן לה דא בי מדרשא. אשר שנה אפרותיה ארין מארי תורה מארי משנה מארי קבלה דבנינהו לא וזה שכינתא מישראל. בראשית ברא אלהים. פזחריבי שמעון ואמר והמשכילים וזוהרין כוזר הקייע ארין אתון. דאינון לבושין דאורייתא מרקמן מכל גונא דגרא. חווד וסומק וירוק ואובם ומנהון אתפרשן לכמה גוונים. וכלהו גוונים אינון מרקמן במשקא דגופא דבר נש דאיהו בגנתא דעדן. ודקייע בארין אתון איהו מצוייר ומרקם בנין דבהון אתברי. וזוהרין ארין נקדין דנהרין באתון. ובהון נהירין ככביא ברקייעא בגנתא דעדן. וכלהו נהירין בעינין דגופא בגנתא דעדן כוזר ארין מעמי אורייתא דבהון מתנהגין אתון ונקודי ובהווא גופא דגנתא. כוזר דא נשמתיא דאיהו תנועה דאתון ונקודי דנהרין באנפין ובעינין. ונפשא איהו כללא דאתון ואיהו שותפא דגופא

הג. ס"א אות י"ד דער וירא דרלך לפרש על וד דס אלרם ולא אתר בק"ר אחת ר"א וד דס אלרם כדקייק בקיור כוז דלדג וד דער ה טו ללמדנו י"פ דכרו דלות י"ד זו כון דעומדת חסות אות ה כסס אלריו יש כס רמו יותר למלות משא כ כדך והמשכילים זכרו אלן ד דע כפקודא החשאה כדאר רמוי פקודא חתישאה על אות ר"א של המשכילים דס"א חירס דרס ל' משכילים ולית עון אלא כתר עליון ל"ב עון ר"ת על ד נכרות כי ד נכרות הם כנגד אלויות שס"ו ר"ת סכס חכמתם והכמר יוא קין על וד סנהא לתעלה מהס יעוד והמשכילים וזוהרין ארין נקדין דע כפקודא שחאר כ"ב דרס וד על אות ו'או של רוחץ

הקדמת תקוני הזהר

(יב ע"ב)

ונתא איחי כ'ל'א דנמנדי דגהרין בעיינין. קם סבא חד פתח ואמר בוצינא
 קדישא כמה חיילין נטרין דך בגנתא דערן כמה משריין דמלאכין מסתכלין
 ממשקופי רקיעא בגנתא בומנא דתעול תמן. וכלהו מסתכלין בך.
 וגוונין דרקיעא בך יודירו. בגין דבך נהרא שכנינתא דאיהו זהר דרקיע
 וגו' איהו פתים וחתים עד דתיעול ביה שכנינתא הה"ד גן נעול אחתי
 כ'לה וגוונין לא נהרין ברקיעא עד דיעול תמן קודשא בריך הוא. ומיד
 דיעול תמן אתמר בהון נפתחו השמים ואראה מראות אלקים. מאי
 מראות אלא מיד או"ת. מד דאתמר ביה מלאכי שלום מד יבבון ואיהו
 את בצבא די'יה. ליה מתפתחין רקיען וביה נהרין כל גוונין דלהון
 ובצן בוצינא קדישא קום נהד גוונין דרקיעא באתון דאורייתא ונהיר
 ככביא בהון נמנדי. בזהר דא כרמא יקרא דכל נשמתין קדישין מתמן
 אתגודו. קם בוצינא קדישא פתח כמלקדמין ואמר והמשכילים יזהירו
 אין אתון. דכלהו כ'ר'ן בא'ת ב' מן בראשית. ב' איהו בית בי מקדשא
 דתמן ב'ה נהרין כל אתון ראשית נקודה בהיכדיה כנוונא דא ב על'ה
 אתמר כל כבודה בת מלך פנימה. תשע נקודין תלין מינה. ואיהו ספיר
 גזרתם עשירית לון. וארין אינון דנהרין בא'ת ב' דאיהו בי מקדשא
 דרעילא. וספירים אתקריאו על שם השמים מספרים כבוד אל ולבתר
 דאינון מספרים כבוד אל. אתקריאו עשר ספירות בלי מה. ונחית
 בהו יו"ד ק"א וא"ו ק"א לאנתרא בהון. דעל שמיא אתקריאו וכלהו
 נהרין באתון ארין ספירן. ואתון די בהון אתבניאת. דאיהו ב' כנוונא דא
 ודא איהו ה'א דמ'לה. בחכמה יבנה בית. וכיתא דא אית ליה ג' גנין.
 ואינון תלת עמודין דסמכין לה ואינון וו"ו עליהו אתמר ווי העמודים
 וחשוקיהם בסף. תלת עמודין ארין תלת אבתן דסמכין לביתא דאיהו
 שכנינתא וחשוקיהם ארין תרין סמכי קשומ דאתמר בהון יבין ובעזו.
 ועליהו ביתא קיימא. והברית התיכון. דא נקודה מלנאו. דסתים מלנאו
 מברית דא ו'. אתפשוטא דהיא נקודה דאיהו י' מברית ודאי מן הקצה
 דא ה על'אה אל תקצה דא ה תתאה. קטורא דתלת עמודים דאינון
 ווי העמודים דא ח"י עלמין. דבך אינון סלקן תלת וו"ו לחושבן ח"י.

הקדמת תקוני הזוהר

כד

דאיהו צדיק יסוד עולם. היה. כד נטרין מעמקא דאמצעי'תא דאתקרי
 תברית התיכון אתקריאו אינון בריחים על שמה החרד והמשה
 בריחים לקרשי צלע המשכן וכו'. ותמונה דמשכנא הנה ציורא דעובדא
 דבראשית ונתתא דערן ובאלין ציורין תמודין ורקינו דגוונן דתמן
 והמשכילים יהודו וכלא בראשית ב ראשית. בה והמשכילים יהודו
 בזוהר נא אלקים. והוא הבסא לחשכנא. אדהכי הא סבא אתתוד
 במלקדמין ואמר בוצינא קדישא חוזר כך. עאלת לנתתא ואתבהילת
 דנפקא מתמן. ומתמן עאלת למשכנא דאיהו ציור דעובדא דבראשית.
 ונפקת מתמן אית לך לאחזרא תמן דהא כמה תידין נטרין לך מעמא
 קדישא למשמע מאן ציורין דתמן דאינון בנוונא דדיוקנין דשכינתא
 דאתמר בהון ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם חרתי משכנא ומנרתא
 ומקדשא ומדבתא ופתורא כלא איהו דיוקנא דדיורין דשכינתא לעיקא
 ותתא. מיד פתח רבי שמעון ואמר ויעשו כל חכם לב בעושי
 המלאכה וגו'. מאי כל חכם לב. הוהו דאיהו חכם בתבנה. ובר"ב
 נתיבות דיריה. דאינון כלי'ן בשית יומי דבראשית. ודיינו שיש משור.
 דאינון שית יומי דבראשית כלי'ן מעשר אמין ור"ב שבלין דאינון ל"ב
 זמנין אלקים בעובדא דבראשית. והמשכילים בתון. אשתמורעו אתון
 דאתמר בהון יודע הנה בצלאר לצרף אורניות שבתם נבראו שמים
 וארץ. ואינון כ"ח אתון וארבע סרי אתרנין גניזין בהון. ואלין אינון

והמשכלים והכי קחמו שהוא פקודא שפיחא המשכלים יזכו. פתח ר' ש ואמר ויעשו כל חכם לב מה
 כל חכם לב פירוש קפיד ליה כיון דאמר ויעשו לשון ימים הולל חמיי לשון רבים ולא חכם לשון יחיד
 ומתוך דקאי ויעשו על החכם נחמה ועל ל"ב נח בות ד לר שפספסו בהטופקים שסס פוסי המלאכה וס
 וס ינו שש משור פירוש שש יי בראש הו משור בשפ הבח טח אלו שסס עשר אמין ול ב שבלין ואינון
 כח אתון וארבע סרי אמריין גניזין בהון פירוש שס הו"ס פסוס בתלואו ומלוי מלוא סן של ע"ב סן
 אל סג סן של מס ש בת לוי סרלו כח אוריות אבל הפסוס והמלו רס "ד אוריות כי הפסוס הוא לרבעס
 ולא תחלס יבו עשרה ח"ש ארבעה סר אמריין גניזין בהו דח אחר בתלו סיולו סס סללים כל ד אתון
 שסס הפסוס והמלוי ומ ש ואלין און כח אתון בראשית פרוש בפסוק וס יס כח אוריות כנגד כח
 סס וסו כח מסיוו סד ד לעיו "ד אחר נ"א חנו ס חלסנו ס' פירוש אורס "ד אתון דפסוס ומלוי סני' לרמזס
 בשלשס שמות ס' חלסנו ס' וסיון אור לרבעסס עשר ר"ל יחוד של שמש ישראל המאיר לרבעסס" סססס ג
 שססס סנו בודקין את סתמן רמו לב רור פסולס סתון אוכל לזור סר הו ספס עסס האור סמסך מן יסוד
 הוול וכלין יד אתון אורס פרוש כלין יד אתון דשלסס שמות סנו כחוד שמש ישראל סיסס הפסוסס
 שסססס ג ד סני' ועל זר קאי ס כח ד כפסוק כי ד על כס יס ו"ס וסס כלסר יס ס מסס דו נגבר יסרלל
 כ"ח

הקדמת תקוני הזוהר

(יב ע"ב)

כ"ח אתון בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ. ועלייהו
אתמר כח מעשיו הגיד לעמו ובגלותא אסתלק האי כ"ח מנייהו
ואתמר בהון וילכו בלא כח לפני רודף. ובגין דא אמרין בקדיש ועתה
יגדלנא כח יי. לקבל ב"ח אתון אחרנין דאית בארין תיבין דאינון היא
שמה רבא מברך לעלם ועלמי עלמין ודא איהו העונה אמן יהא שמה
רבא בקל בחו. י"ד אחרנין אינון יקוק אלהינו יקוק וטימן. אור לארבעה
עשר בודקו את התמין לאור הנר. ובארין י"ד אתון אומא ה"ד כ"ד על
כסיה. קם סבא ואמר בוצינא קדישא בודא. אלין ארבע סרי. דפורי אינון
בארבעה עשר בו ובחמשה עשר בו. דא י"ד י"ה. אבל סימנין דב"ח אינון אור
ארבעה עשר י"ד קדמין דב"ח. י"ד תניינן אינון בראשון בארבעה עשר
יום וכו'. ואינון י"ד פרקין ד"ד ימינא וי"ד שקמא י"ד פרקין דגופא. ואינון
ג' פרקין דרועא ימינא וחלת דרועא שמאלא. וחלת דשוקא ימינא
וחלת דשוקא שמאלא וחתיך דגופא ורזא דמלת שרשה פנינים ימה ושרשה
פנינים נכה וכו'. וכך דא כגוונא דדא. תקונא דג' אומא בתמונא דמשכנא
הא תלת זמנין ארבע סרי. פורים כ"ד בו. פסח אור לארבעה עשר
תליתאה בראשון בארבעה עשר יום וסלקין רמ"ב זמין ודא איהו
ויעשו כל חכם וכו' ועשו ארון. דא שבת. דמשכנא איהו שלש משור
כילי שית זמין דבראשית דאינון תרין דרועין חסד וגבורה. וגוף עמודא
דאמצעיחא. ותרין שוקין תרין נביאי קשוט וצדיק אות ברית בנייהו.
משכנא שכינתא תהא כרילא מבלהו תקונא דגופא. צלע המשכן
דא מטטרוין. שפחה דמטרוניתא עלה אתמר עצם מעצמי עצם
השמים למטה. ארון נרא דא ר"ב גור דליק כריל ר"ב נתיבות ואיהו

יז דוקא כ"ח ד תנין א"ג כראשון בלכבר עשר לחודש כ"ב יום עשות דפוס כאן וזל כחודש השני
בכרבעה עשר וס ולא גירסין בראשון בלכבר דהוא דרש ד ראש.ס של כח אוחות של שני אותות
ס כנגד ד פסח ראשון וניסין וי"ד אוחיות סכס של י"ה כנגד יד פסח שנ דליך ומש עור תליתאה
בראשון בלכבר עשר יום גם כאן נפל עשות כהך דלעיל וזל תל תאה כחודש השני בלכרבעה עשר וס
וסלקין למ"ב יומן וזא א סו ועשו כל חכס לב כז איל לפ דרשר דרש לעיל חכס לב ארו חכס
בכחוס וכל כנת טת דלה דא טו כלל כשח ויך בראשית טרס כללוס חפסר אחיכו ול כז סל דין לן טן
לכז אלר ס דעובדא דבראשית ספס מספר מ כזכנדס הסג כרנות ד ומין רי' ספס מ כ ארון וזא דא לב
סור דליק כז עמס רביט רלר יזל דנרת אות א רוא יו אלך אות ו חלק בלכרנו לשנים וח"כ נמלא
אות א דנרת ו יו טרס מספר לב כז נשאר בלרון אותות טר כרי נחמו בלרון לב נור דכליל לב נחיות

שבת

* יב ע"ב

הקדמת תקוני הזהר

בה

שבת. וביה שכינתא עלאה דאיהו תורת הקב"ה. ובה לב מבינ. ואיהו
 נשמה יתירה דשבת. ואיהו חירו דשבת דבנינה לא שלטין מארי
 דגיהנם על עלמא. ומאי ניהו גיהנם בגופא. דא כבד ואיהו כזבח החולשת
 לאעברא ליה מעלמא. וכבד ביה מדה גיהנם דאקיד ביה כפרת הלב
 דא פרישו דסבת שלום דאתמר בה הפורש סבת שלום. מנתא דא
 רישא ושבעה נרותיה עליה אינון תרין אודנין ותריין עיינין ותריין נקבי
 חוטמא ופומא. ומנתא לימינא ואתמר בה תרועה לתכים ידים
 בגין דתמן מוחא ברישא. וחכמה במוחא שריא. וביה גהר מנתא
 בגין דאיהו משתא דאתמר ביה בשמן הטוב על הראש כנפי ריאה
 עליהו אתמר והוה הכרכים פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם
 על הכפרת דא כפרת הלב. פתורא דא לבא ואתמר ביה שלחן בצפון
 ודא שכינתא תתאה. איהו מנתא. כד נמלא מימינא ושריא עדה
 חכמה ואתמר בה תרועה לתכים ידים. וכד נמלא משמאלא דאיהו
 גבורה אתקריאת פתורא. ואתמר בה תרועה להעשיר יצפין ושריא
 עדה בינה דאתמר בה ברכת יי' היא תעטיר. וכד נמלא
 מגופא דאיהו עמודא דאמצעיתא אתקריאת משכנא כליל מתריויהו
 כבוד וכנו אינון תרין בליין וברון שריין תרין סמכי קשומ. מוחא עליה
 אתמר לפני אריה אל הימין. ותמן מנתא דליק. לבא לפני שור
 מהשמאל ותמן פתורא מתתקנא בגין דלבא איהו לשמאלא. גופא
 עליה אתמר לפני נשר ותמן משכנא מתתקנא. ושכינתא איהו
 דמות אהד לארבעתם ואיהו ד דאהד. ואיהו ד אנפין דכל חיה.

בגין דבה ד' אתון נהירין דאינון יקוק ואיהו דמות אדם דאיהו יוד קא
 חכמה כליל ל ב נביחוס ואלו שבת כ ב לכן מוח הארון אמתס וחל ארכו ואלו וח' רחבו ואתר וח' וחי
 קומתו שס חמש אמות וחל עולם ל ג עפחים מסכר לב עם רטולל וכן רשבת ש ב מוסרי לב שרוא
 עלתו כד שעות ויש לו חוספת בחילתו מוס שש שבת שעות דרריה שבת מתחילת חשער חת שבת כסוד ר א
 דוס השטי' ומשכנת הארצו בסופו שער אחת ריראשה של לל יונלא שבת ררי לב וביה שג רחא עללר
 דא ה תורס חכס ובה לב מן. כ ב שכתא עללר ביה דא ה תורסו ש' חכס רוא אחא ובר לב מן. כמ"ש
 כ, ר לבא ורתורר שמונתא בלרון נחיר לנו מעולם רבר חא שס כ כה ולכן יתחילת התורה כב ת ומס מח
 בלמ ד שרס לב ומאן ג ריו ג.ה.ס בגופא דא כבד, י"ב לב גי כבוד אך הכבד הוא כנגד גירס. לב חסר
 וא"ן מן כבוד שהוא רוחו לחוסי ושאר כבד כבוד גרנט ודחכמה בר ש' א' כ ב כור מוכן רמו רכחוב
 חכמות כהה ב הה חכמה עמודה שבעה הם תר' אודן, תרין ע' כ' ותר' יקב דמוטמל וכומל פתורא

חקרמת תקוני הוֹדֵר

(ב' ע"ב)

ואו קא. ועשר אתון אליו אנון שעור קומה דנופה דא דאיהו משכנא ועליהו אתמר עשר אמות ארך הקרש ואמלא אתו רוח אלקים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה בחכמה דא י בתבונה דא הו. ובדעת דא הו. ובכל מלאכה דא הו. ד"א והמשכילים אליו ד' יסודין דנופא. יוהדו בהון ארבע חיוון דאינון מזל אריה מזל שור מזל גשר מזל אדם. דפרצופא דבר נש אשתמודע בהון באנפוי דבר נש ודא איהו הברת פניהם ענתה במ. כוהר דא נשמטא ומצדיקי הרבים. כאברין דנופא. יהון נהרין מזליהו ככבבים לעולם ועד ד"א והמשכילים אליו ד' סטרי עקמא. יוהדו אליו ד' מלאכיא דאינון מיכאל ונבריא ורפאל ונוריא. כוהר דא ברסיה יקרא. דא והמשכילים אליו שפון דאתמר בהו ושפתותיהו שבת ובהון אחא"ע בומ"ף גיב"ק דמלג"ת זסט"ר"ן דמשמשין בנופא ככ"ב אתון. ובהון חתוך דבנדא דצלותא לשבחה למלאך יוהדו אליו עיינין דאתמר בהון ועיינינו מאירות כשמש וכירת. ז גלדי עינא אינון דנהרין בהון ז ככבי רכת. ושמשא וסיהרא דאתמר בהון ועיינינו מאירות כשמש וכירת הא תשעה. כנונא דתשע נקדין דאודייתא והא חמה ולבנה בכלל שבעה ככביא אינון איך השיב לון תוספת על ז. אלא חמה איהו נוקבא לגבי שמשא. לבנה נוקבא לגבי ירח ושמש ירח אינון נהרין לשבעה ככבי לכת דאינון כשבעה גלדי עינא. ושמשא וסיהרא הא תשעה. בת עין עשירית לון כלה דכלילא מכיהו. כוהר הרקיע דא אכפקלריא דנהרא כאנפוי דאדם. דמינה תליון אודנין ועיינין וחוממא ופומא דאינון מנהיגי נופא ואברין דלית. כנונא דמעמי דאינון מנהיגי אתון ונקדי דאודייתא כמה דשפון. ושניים. וחך. ולשון. וקרון. אינון משמשין לאתון. הכי כנונא דא כנפי עינא ועפעפי עינא. ותלת גונו דעינא. אינון משמשין לעינא. וכלא אתקשר בחמש נקודין כנונא דא אאאאא אתון ונקודי חמש בנו חמש ועליהו אתמר ראשיכם שבטיכם זקניכם ושמריכם כל איש ישראל הא חמשה מפכם נשיכם וקרד אשר

בקרב מתנייה מחטב עציקה עד שאב מימיה הא חמש אחרנין. חמש
 לנו חמש ארין ה"ה. ומנייהו אתיהיכו עשר דבין דא"י. וכל העם ראים
 את הסולות מסטרא דוי. ד"א והמשכילים ארין מארי מקרא בעשייה.
 ויהיו ארין מארי משנה בעיניה. דאינון מארי מתניתין מ"ט - אנפין
 מהור ומ"ט אנפין סמא. מ"ט אנפין מהור אינון מ"ט אתון דפרשה
 דיהודא עלאה דאיהו שמע ישראל כ"ה אתון. וכד אתון דפרשה
 תנינא דיהודא דאיהו בשכמל"ו. כ"ה אתון עליהו אתמר בה תאמר
 רבית יעקב ובכ"ד אתון דכרין בהון כ"ד ספרים דאינון כ"ד דשאיב
 מן ימא דאורייתא. אתמר בהון ותניד רבני ישראל. ומאי ניהו דשאבין
 מניה האי כ"ד דאיהו שבינתא כליקא מכ"ד ספרי דאורייתא דא צדיק
 דאיהו נהיר דנפיק מעון עלאה. בני דנחית ביה ו' דאיהו בן י"ה.
 ובגלותא אסתלק מניה ואתמר ביה ונהר יתב ויבש יתב בבית
 ראשון ויבש בבית שני. ואיהו דך בכ"ד ספרים. ועכ"ד דאיהו רב
 ויבש אתמר ביה אל ישוב דך נכבם. אל ישוב דך דאיהו צדיק
 בטכמל"ו ד"ך בשבינתא דאיהו כ"ד אתון דיהודא. עליה אתמר
 והמלך שלמה ברוך ועל ארין כ"ד אתון אתמר ושמתי כ"ד כ"ד
 שמשותף וכו האי עני איהו דך וכת זוגיה דכ"ה. ואיהו ככ"ה על
 שבמה. כ"ד ה דאיהו חמשה חומשי תורה. ואינון ה' אצבעאן דבהון
 אתמר ותמלא ככ"ה ותעל. ומאי שאבין מכה אתון. וקא דמלה
 כה תברכו את בני ישראל את ודא. במאי אתברכת
 ואתמריאת באת ו' דאיהו בריל שרת תיבין דיהודא דאינון
 שמע ישראל יי ארתינו יי אחד. וביה אתעבדת אות כ"ה
 איהו אימא עלאה ימא דאורייתא. ו' נהר דנפיק מתמן ומניה

דא לבח ואתמר ביה שלמן בלפון כ"ד לכן רשלמן אתם חרטי וחזרי רחבו ואלמה ואל קומטו הו כ"ז עפ"ס
 ויש לו מסגרת טופח סביב הו כח יעם ארבע רגלו נשלם מספר לב אהמך כ"ה א"י שוב דך נכ"ס
 פרש ברגפות שקוף י"ה ארי ע"ש וגל ס"ת במלך ע"ד מ"ש עשר דות ל במלך וגם נהור ומ"ש אל שוב
 דך דאיהו דך נראה דריש דך ר"ל ד' עפ"ס כ' שעולה שמונים מספר יסוד דא ר"ו לך ואל ונהר דנפק
 מתמן מן כ"ד חמלייתא כ"ד דאיהו שבינתא חמשה וכו ה' אשחקיא מ כ"ד ודא דמלה וממכר ומורד כ"ה על
 דיה ומשקטו כ"ד הכונה ע"פ מ"ש רביש בשטר רכבות ברוש כל ל"ה סוף דרוש ג' דך נב ע"ג שהכלל הוא
 שלשום חין שום מן עולם לנורך ענמן אלא לנורך זולתם וכו' ויחה נלמוד לענין ו' כ' כלשאר ז' ו' כ' כ'
 אחמלייתא

הקדמת תקוני הוזהר

(יד ע"א)

אתמליאת כ"ד דאיהו שבינתא תתאה ומנה אתשקיא בגלותא. מה דתה בקדמיתא היא אתשקיא מגיה וקנא דמלה ותמיה ותד בנה על ידה ותשקוהו. ועלה אתמר ותאמר שתה אדוני דאיהו אהון דיקה ותכל להשקותו ותאמר גם לגמירך אשאב. ארין רמת תיבין דקריאת שמע דאינון שקלין לרמיה פסודין דאורייתא דבהון גמירי תלב נקין ועתיקי משדים דאתמר בהון שני שדך כשני עפרים תאמי צבקה ואינון תרי לוחי אורייתא. כ"ח איהו שבינתא עלאה דבה נפקו ישראל ממצרים כד"א מה אמר יי כהצות הלילה וכי. איהו כ"ה אתון דיהנדא דשחרית. וכ"ה אתון דיהנדא דערבית. ושמתי כ"ד כ"ד שמשתיך דא שבינתא תתאה. דאיהו כ"ד אתון דיהנדא קדמאה דשחרית וכ"ד אתון דיהנדא דערבית. כ"ה כ"ד דשחרית אינון מש אנפין. ואית מ"ט אנפין לתתא מסכרא דישראל וזמא דאיהו מטטרוין. ואיהו מ"ט אנפין. ובהון יהודי מארי משנה דאיהו תנינא דהלקה. שפחה ריליה בגין כי מרדכי היהודי משנה למך בנונא דא ששנה משנה למך. ובהו יהודי מארי מתניתין. כוזהר תרקיע דא הלקה דאיהו קבלה למשה מסיני. וכמה עוקמתאן אית זה דאינון הלכות פסוקות דאתמר בהון ועלמות אין מספר ואיהו סלקא על כוהנו הה"ד ואת ערית על קלנה. ואיהו עם כהנו כמה דאוקמאוו הלקה כרבים. ומצדיקי קדבים בה יהון ככבים לעולם ועד ככבים ודאי דלית לון חושבנא. דכל כוכבא וכוכבא אתקרי עלמא יחודא. וקא הוא ועלמות אין מספר. וארין עלמות אל תקרי עלמות אלא עלמות. ובגין דצדיקיא אינון ככבים וקד חר אית ליה כוכב. בגין דא אוקמוה קדמאין קל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו. וקל קאן דזכה

שכרם לקבל מותן או יריהם הם לגיות כס"ת, ומה ינריך נוקבא ונוקבא לירך וזא דאיהו קבלי למשה ייט. וכי נתייר כסוף שמוח האבות שסא אכררס מחן ושרלא רספ שזוחס הוא רת קבלה למשה מסכ וליק חרער חיר וזיר לאכררס' למח וי שרלא עבדך ולא אמר ול עקב ומ"ט וכמר של מחן את לה דא ון רלכות פסוקות כ"ז רלכות פסוקות של חמח רדירות שח דשוס והסל אוס מהלכה השרש ש עקב מיע"ד יוסג ומלי ה"כר יחול אס ת"ס של ה"כוסוממל רחתיס בעל רלכות פסוקות אלו סס שולמות דשכ נחא שר א ל"כר רשריש ה' ואדיו סלקא על ל"רו וז' ר' גס כולוה פרוש שולה על נכס לשלל ל"ס שכע ח"יעיר ית ש ר"זל עכ' ר' איע"ה מרחא של אוס וז'ס גס טולכו שזכנג כחך חוחס יזכס ולו א רלכס לרלכר

הקדמת תמוני הזהר

לְהִלָּכָה חַד יָרִית עֲרָמָא חַד כִּד יִשְׁכֵּן מָאן דְּזָכִי לְמַסְכְּתָא תְּרָא אֹרְתָרִין
אוּ לְשִׁתִּין דִּאֲתָמֵר בְּהוּן שְׁשִׁים הֵמָּה מַלְכוּת דְּכִד מַסְכְּתָא מִטְרוּנִיתָא
אִיהִי בְּנִרְמָה. וְזָכָא אִיהוּ מָאן דִּירִית לָה בְּרָאִי עֲרָמָא. דְּהִלָּכָה עֲרָמָא
דְּמִטְרוּנִיתָא דִּאִיהִי קְבֵלָה. וְזָכָאִין אִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּשִׁכְנִיתָא דִּאִיהִי
עַל בְּרֵהוּ בְּהִלָּכָה. לֹאֲפָקָה לָה מִן גְּלוּתָא דִּאֲתָמֵר בָּהּ וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלָתָהּ
אִמְכֶם. וְלִמְיֹזֵל לָה לְגַבִּי בְעֵלְתָּ לְמִתְוִי לָה קְבֵלָה בְּרוּעוּי לְקִינִים בָּהּ
שְׁמֵאֲרֹן תַּחַת לְרֹאשֵׁי וְכוּ'. דְּבִנְלוּתָא מִשְׁנָה דִּאִיהִי מִטְטְרוּן שְׁלָמָא
וְאִיהוּ מִשְׁנָה לְמַלְךְ בְּאֵתֵר דְּמִטְרוּנִיתָא, יִתְבָּא מִשְׁנָה וְדָא אִיהוּ וּשְׁפָתָה
כִּי תִירַשׁ גְּבִירְתָּהּ וּבִיּוֹמֵי דְמִשְׁחָה לָא שְׁלָמָא שְׁפָתָה אֶלְמָא מִטְרוּנִיתָא .
לְבַתֵּר דְּמִית מִשְׁחָה וִירִית יְהוּשֻׁעַ דִּאִיהוּ גַעַר. בְּאֵתֵר מַלְכָתָא שְׁלָמָא
שְׁפָתָה. כְּדָא אֲנִי שָׂר צְבָא וִי עֵתָה בְּאִתִּי. וְהָא אֹקִימָנָא מִטְטְרוּן
אִיהוּ מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר אִין דּוּרְשִׁין בְּמִרְכָּבָה בִּיחִיד מְאִי
בִּיחִיד בִּיחֻדָּא דְעֲרָמָא אֲאִ"כ הִיָּה חֵקֶם וּמִבִּין מַדְעֵתוּ חֵקֶם בְּחֻבְקָה
וּמִבִּין בְּבִינָה וִיזְדַע בְּדַעַתָּה. דִּאֲתָמֵר בְּהוּן וְאַמְלָא אֲתוּ רֹחַ אֲלֵקִים
בְּחֻבְקָה וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַתָּה. בְּגִין דִּאִיהוּ מִשְׁכְּנָא דִּאֲתַמְלִי בְּתַלְתָּ דְרָגִין
אֲרִין וְכַל מְלָאכָה דָּא מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה. דִּאִין דּוּרְשִׁין
לָה בְּעֻזְבָּא דְּבְרֵאשִׁית בְּשָׁנִים אֶלְמָא בִּיחֻדָּא דְעֲרָמָא מְרַכְבָּה דִּלְיָה
אִיהוּ מִטְטְרוּן גּוֹף שְׁכִינְתָּא וְשְׁכִינְתָּא אִיהִי מִיָּה יוֹד קָא וְאוּ קָא

כְּרַבִּים הַלְכֵר שְׂרָא סוּד הַשְׁכִּינָה נַעֲשֵׂה תְּרַבִּים אֶלְמָא עוֹלִימָאן דְּלֵה שְׁכַלְלַת בְּחֻן מוּחַ וּלְבַּי שַׁל כֵּל אֲרִיָּא וּמַעֲ
אֶל חֲקֵרֵי עֲלֵמוֹת אֲלֵא עֲלֵמוֹת כִּי כֵּל דְּרָק הוּא כְּנֵגֵד כֵּל הַעוֹלָם כּוֹלֵו כַּמּוֹשׁ וְדִק סוּד עוֹלָם בְּשִׁיטָא אִירוּ
מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה פִּירוֹת מַחֲפֵשֶׁת אֹזֵר הַשְׁכִּינָה בְּקִרְבּוֹ כְּסוּד כִּי שְׁמֵי בְּקִרְבּוֹ שְׁמֵי דִי קַח גַּמְלָא פִּירוֹת וְתוּ אֹזֵר שְׁכֵנֵה
וּחִיּוֹנוֹתוֹ מֵלֶאךְ חֻבוֹ מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּר שִׂרְוֹ מוֹרְכָב. וּמַעֲשֵׂה וְעַל דִּי אֲתָמֵר אִין דּוּרְשִׁין בְּמִרְכָּבָה כְּסוּד רִינָה מֵלְבַד
כּוֹחַ דְּכִרֵי רַחֲקוּנִים יֵשׁ לְפָרֶס בְּשַׁבַּת אִין הַהֲנַגְנָה ע"י מַעֲשֵׂה כַּמּוֹשׁ כְּסוּד רִלָּה וְהַסְלָא לְנוּ וְהַשְׁכַּח קִרְבָּא יִחִיד כַּמּוֹשׁ
רִזְלָא אֲמִירָה שְׁכַח לְפָנֵי הַקְּבִיָּה לְכֵל הַיּוֹמִים נַעֲמַן בְּן זֹבֵג וְלֵי לָא נַעֲמַן בְּן זֹבֵג וְיֵשׁ אִין דּוּרְשִׁין הַשְׁתַּלְשֵׁלוֹת
הַשְׁפַּע בְּמִרְכָּבָה רֹוּא מַעֲשֵׂה בְּשַׁבַּת שְׁהוּא יוֹד וְשְׁכִינְתָּא אִירוּ מִיָּה וְדִי וְאוּ הִיא אֲתָקֵר אֲתָ וְכוּ' קִשָּׁא
וְהֵלֵא שְׁכַחָא אֲרִיָּא שְׁכַח דְּהֵאִין אֲבַל שְׁמַע דְּאֲלֵפִי רֹוּא כְּדוּכְרָא וְלֵי לְכַסֵּד עַפְמַע רְבִינוּ זְל
כְּשַׁעַר מֵאֲתֵר שְׁכַח" (בְּהַקְדָּמָה בְּרַחֲשֵׁה דְרָק ט' ע"ד) וְלֵי רִינָה הַכְּלָה בְּהַשְׁעוּרְכוֹת רַחֲמֵנוּס וְהִרְאוּת בְּמַקְדָּשׁ
תְּחֻזָּר הָא לְרִיזוּז וְכַר מַעֲשֵׂה וְלִרְחֻקָּשׁ בְּמֵאִיר וְדוּכְרָא וְהִרְאוּת כַּה בְּרִית קוּדָשׁ כְּדִמוֹת הַכְּנֵס שְׁעַס הַיּוֹשֵׁב
טוֹקְבָא אֲחִסְתִּימוֹת כְּדוּכְרָא וְהַשְׁתַּלְשֵׁלוֹת בְּשֵׁשׁ קְלוֹת הַזְכָּר אֲשֶׁר שִׂימוֹס הוּא הַ סוּד וְאוּ קִרְבָּא בִּינָה בְּן יֵה סוּחַ
וְהִיא הַכֵּל דְּכַר אֲחַד וְכֵן יִסְדֵּר לְמַלְכוּת עַל דִּי הַשְׁעוּרְכוֹת הַחַחֲמוֹס כְּנֵי עַכְלָל חַס כְּלָן שְׁכִינְתָּא אִירוּ מִיָּה
יִוִּד הָא וְאוּ הָא אֲתָקֵר אֲתָ וְהִי כְּאֲשֶׁר תַּחֲסֵלָה עַי הַשְׁעוּרְכוֹת הַחַחֲמוֹס לִרְחֻקָּשׁ בְּמֵאִיר דְּכוּרָא וְכוּ'
פְּרַשְׁתִּי כְּסִיד עַעֲס שְׂרַחֲשֵׁה אִירוּ דְּרִיק לְגַטְס בְּנַע עַלְכְּשִׁים לְכוֹת דְּכוּרָא כְּנֵי כְּוֹהַר (חֲלָק ג') עַיִשׁ וְהַנֵּה כּוֹס
עַר שַׁעַר דְּכַר מוֹר אֲבַל רַחֲמֵי הַכְּתוּב יִרוּשָׁלַם שְׁמַחַה חֲלָק הַסִּיכֵר שְׁמַחַס וְקִי כַּסֵּס חַסֵּס מַה וְיִסְטוּ

אֲחִיקָרְיָא

(יד)

הקדמת תקוני הזהר

(יד ע"ב)

אתקריאת בנין ראיהו כקלא רעשור ספיתן. רבב דילה מסמרוין עליה
 אתמר רבב אלקים רבתים ארפי שנאן. מאי שנאן שור גשור אריה
 אדם. ודא איהו מוד מרבכה רבב מיה ודאי. ומסמרוין איהו ארון
 גופא לאריותא דבבכתב ראיהו עמודא דאמצעייתא. ואיהו שלחן פתורא
 דשכינתא דאיהו ל"ב דאתמד ביה ל"ב מבין ואיהו לשמאלא. ובגין
 דא אמרו מארי מתניתין שלחן בצפון. ואיהו מנורה נוד לריק מסמרא
 דשכינתא דאתמר בה גר יי. וצריך למדוי לימנא לקבא משחא.
 ובגין דא מנורה בדרום. דא איהו מאנא לקבלה פתיחה ומשחא ונהורא
 פתיחה שכינה. משחא דילה צדיק שמן כתיב נהורא דילה עמודא
 דאמצעייתא. כגוונא דא נפשא דאיהו שתופא דגופא איהו פתיחה
 דוח דא משחא. נהורא דא נשמחא. מאנא דא גופא. איהו עבר ואיהו
 רבב לתלת סטרין ארין. דאינון קיטורא דיהודא תדא דאינון גר יי
 נשמת אדם. והאי עבר איהו כנויא לכל שמחן שנוי לכל שמחן. וביה
 מרכיבין כל אלנין עלאין מסמרא דמוזב. מרכבות דסמרא דרע
 עליהו אתמר ולא בעריות בגי. מאי עריות סמ"א ונחש לא צריך
 למחוי בשלשה דאינון משחית אף וחמ"ה למחוי תליתאה בינייהו
 דלא מתקשרין בהון ארא דיהון תרתייהו בפרודא ובגין דא אין
 דורשין בעריות בתלתא. ועוברא דבראשית בהפוכא אין דורשין במעשה
 בראשית בשנים דלא יעברון פרודא אלא ביחיד דאיהו יחודא חד.
 ובגין דא לא יאכל אדם תרי ולא ישתה תרי ולא במרבכה ביחיד בגין
 דיחיד לית ליה שתוף דאיהו ממסרוין כגוונא דנשמחא דלית לה שותף
 בגופא. ואמאי אמרו אלא אם כן הנה חכם ומבין מדעתו. הךא משמע
 דאית ליה מרבכה לעיל לקודשא בריך הוא דאיהו מלאכה דר"ה ומאי

רשעים המלכות אחא מחאר שהא רשכנה מפגלה ותהה שס מ ה ונפסוק רמדכר על תרמין רחו בו
 על הכנן וסע"ו וע" דפח מ בא"י שהן שור גשור אריה אדם מראה דרריס אוס' דנשנן ככפל על אר ה
 ועל אדם ונון אמרונה לא דריש לה שהא כפולה ובמ"ש איהו ארון גופא לאור יפא דככסב דא כו פמודא
 דאמצעייתא רטובה דחש ט עולט ב צירס דתמן מורה שככסב פיזורא דאחזע מח פתיחה שכנה זשחא ד לה
 צדיק וכו' רב לכן גמאר פנים כפלים דכר ה' פתכס והוא פנים ד פ יחוד כרודא משחא פתיחה שנוי לכל
 שחק פירוש שני לשון כיו שנו השם ולקטו שהוא שם נאשות הפעולות המת יחם ס לכל שמחן כ' לכל שם
 יש פעולת פרישם לרמז"ו כשיש דא טון זשח מ אף ומי"ה וכו' הגר אור ות שמחן שס מ ומש הס מחת
 א"י

הקדמת תקוני הודר

כה

איהו היהו דאיהו כלילא סחבמה וכניה ודעת דאינון יהו. מלאכה
 דתלת אתון איהו ה' שכינתא תתאה שלימו דתלת אתון. עלה אתמר
 ותכל קל עבודת משכן וגו'. ואיהו ה' דיום הששי ובגין קא. אע"ג
 דאמרינן אין דורשין במרכבה ביחיד. תור ואמר אלא אי"כ היה חכם
 זמבין מדעתו. ודאי בארין תלת דורשין במרכבה ביחיד. וכלא ארין
 תלת לאו איהו יחודא דליה. וקא איהו קא דאיהו קודשא בריך הוא
 לעיקא חד בשכינתיה וכד איהו לתתא במטטרוין כלא שכינתיה
 אשתני ביה ובגין קא אמר אלישע אחר שמה היו שתי רשות יש.
 ובגין קא אמר אך תמירי בו כי שמי בקרבו. בגין דמטטרוין איהו שני
 למקד. וכד איהו שכינתא כלא בעלה אתקרי קאי מלאך משנה לה.
 ואשתניאת דלא אשתמודעון בה חילין ומה דאיהו מטרוניתא. במקאי
 היא מתכסיא בהיזא דאתקריאת אמה וקא היא דאמר קרא ובי
 ימכור איש את בתו לאמה. איש קא קודשא בריך הוא. בתו קא
 שכינתא. לאמה בת זוגיה דמטטרוין דאיהו מטטרוין בתוספת ו'.
 דשפחה בישא היא אמה דערב רב ובגין דהיא שפחה בישא ובגהא
 לא אשתמודעין בה. איהו מתכסיא בעבדא דילה כגשמתא בנופא.
 ובגדוהא קדמאה דלא חזרת למלכותהא כרתא דמלכא ולא נפקת
 מההוא נופא לא נפקת חפשית. ובגיהא אתמר בתון עבדים היינו
 לפרעה במצרים בגין דהו תחות רשו דההוא עבד ובגין קא אמר פרעה
 בהאי אתר לא ירשתי אתי וגם את ישראל אשלח. ובג"ד נפקו במנוסה
 כעבדא דלית ליה כתב חרוז וברח מרבניה. אכל בפוקנא בתראה לא
 נפקת כרתא בהאי עבדא כשפחה. לא בקודשא בריך הוא בגין דאורייתא
 דאיהו חרוז איהו עמה בגדוהא בתראה דאיהו חרוז דילה מה דלא
 הנה הכי בגדוהא קדמאה דלא הנה לה ולבגהא אורייתא דאיהו חרוז
 דאורייתא ודאי איהו חרוז במלכותא דילה ביקרא דילה הה"ד יקרה
 היא מפנינים ובגין קא לא תצא מצאת העבדים. וקא היא דאמר כי

סבס ר"ס משמים אף חימה דלא רוח לה ולכנסא חור סא דחייס חרו סאן נפסקו דרכים וחלזו חמר
 דחור יסא ודאי יסכו חרוז כמלכותא דילה וכו' וכו' חכמא דילה סא סוד חנויות סלה וכ קרא דילה סא סוד
 ספנימיות סלה ולכן סביא פסוק יקרה סא מפניס נומר קרא סלה קא סל הפנימיות סלה ומ"ס ודאי
 לא

הקדמת תקוני הזדר

(טו ע"א)

לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תירכנו כי הולך לפניכם יי יקו"ק ודאי
 איהו יוקים לון מעפרא ואיהו נהיר על אנפוי דישאלא וביה ישתמודעין
 כל עלמין דאינון ורע בנדך יי' ואתפשט קודשא בריך הוא מכל כנויין
 ומרכבות דמטטרוין דאינון כוזו במוכסז כוזו מצפין. ואתמר ביה
 ולא יכנה עור מודיק והו עיניה ראות את מודיק בההוא זמנא כי
 עין בעין יראו בשוגב יי' ציון. ואתפשט ממרכבות דלתתא ואתלבש
 במרכבה דיליה דאיהו אדני שם המרכבה דא יקו"ק. כנוי דא אלקיים
 דקליק לחשבן אקו"ק אדני. ואיהו כנוי דב' שמין אליו. וביה אתכסין
 אקו"ק איהו יקו"ק. ו דאיהו כלילא דשית סטרוין דבהון חתים שית
 סטרוין ואינון יקו קוי וקי ויק קיו זק. נטיל ליה ימינא דאיהו חסיד
 וחתים ביה לחכמתא. וביה הרוצה דהחכים ידרים. קו"ק נטיל לשמאלא
 דאיהו נבוכה וחתים ביה לעותרא וביה הרוצה דהעשיר יצפין. וקו"
 פנה למזרח ונטיל ליה עמודא דאמצעיתא וחתים ביה בני. וייק נטיל
 ליה ירכא ימינא ואסתכל ביה לעילא וחתים ביה חיי. קו"ק נטיל ליה
 ירכא שמאלא ואסתכל לתתא וחתים ביה מזוני. אסתכל לעילא לגבי
 חכמה ואתקשר בירכא ימינא וחתים ביה חיים בגין דחכמה עליה
 אתבר והחכמה תחיה בעליה. אסתכל לעילא לגבי אימא עלאה
 ואתקשר בירכא שמאלא וחתים ביה מזוני. ויק. פנה למערב בצדיק
 דאיהו ערוכ דתמן מתערבין כל חיילין ואתכליל בתי אתון דאינון יקו
 קוי ויק קיו ויק וקי. ארין אינון יי'ה אתון דבהון חיי עלמין אתקרי.
 וצדיק בהון אתקרי חיי עלמין כל הויות אליו מאמא עלאה
 תלין דאיהו חיים וצדיק על שמיה אתקרי הי חיות המרכבה
 על שמיה אתקריאו. בגין דאיהו אימא עלאה חיים כדא עין
 חיים היא למחזיקים בה ואיהו מרכבה לחכמה. מלכות תמן הי ובה
 אתקרי יקו"ק בשלימו. שבעה זמנין אתקריאת בה יקו יקו יקו יקו
 יקו יקו יקו יקו. ואית בהון כ"ח אתון דאתמר בהון ושתי יגדל נא
 כח יי' ובארין שבעה שמין אתקריאת היא בת שבע. ועליהו אתמר
 שבע בים הללתי. יי'ם תלתין ותרון זמנין בתלתין ותרון אלקים אינון

הקדמת תמיני הזור

כט

ל"ב נתיבות חכמה. א' עם י"ק א"ה מקום כבוד. והמשכילים אינן
 היכלין וציוירין הנתא דערן כלהו מצוירין ומרוקמין באתון. א ציורא
 דהבלא גניא דאיהו אנכ"י דסליק לחושבן כס"א. ואיהו מצויר בנסורין
 דאינון ככבבא דנתרין ברקיעא. ובהון מצוירין נשמתין ורוחין ונפשין
 דצדיקיא. וציורא דיליה בנונא דא י' דא איהו דיוקנא דקמין. דאיהו
 ניצוץ ורקיע. ניצוץ איהו ככב ועדיה אתמר דרך ככב מעקב. רקיע
 וקם שבט מישדאל. ניצוץ איהו ככב. חמה דנהרא בקיע עטרה על
 דישיה לתתא אתפלג א כגו"ד א סהרא דתות רקיע ותרווייהו בציורא
 דא א. (ג"א) = נ"ד י"תי סמא"ל לאסתכלא בה לתתא. אסתכלת לעילא
 ואתכסאת ((אנפקא מיניה = ודררת אנפקא מיניה לתתא. ואיהו
 אתרתקא מיניה ב"הוא זמנא תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו.
 באן ירחא בירחא דאתכסא ביה סהרא. ומאן הוה דמכסי עלה יקו"ק
 דבן סליק א בהשבן. י' לעילא י' לתתא ו' באמצעיתא. ואיהו נטיר ליה
 הה"ד אני יקו"ק הוא שמי וכו' ב' היכלא לנקודה. גג דיקה איהו רקיע
 ואיהו פתח עליה אתמר נוטה שמים כיריעה ואיהו ו' דמכסי על נקודה
 עלאה ותתאה ואמצעיתא כגוונא דא ו'. צ. תרין נצוצות דא' צ אינון
 צר"י. תרי כאשין ד' אינון תרין דע' ש' אית לה תלת ראשין. ואינון
 סגו"ר. ואינון תלת נקודין שר"ק ו' רישא דילה חל"ם חיר"ק שור"ק בו.
 קוצא מלגא חיר"ק. מוצא דא' ג'. וכלא אתבמוז. בא'ת א נקודה
 לעילא חל"ם. נקודה לתתא חיר"ק. באמצעיתא שור"ק כגוונא דא ו'.
 ועוד תרין נקודין דא'ת א אינון צר"י ואינון שב"א. ואינון בריוקנא אחרא.
 א כגון י' לעילא ו' באמצעיתא ד' לתתא. א איהו קוצא לעילא קוצא
 לתתא. קוצא באמצעיתא. ואיהו סגו"ר ואיהו שור"ק תלת נקודין כלא
 איהו א. אתון אחרנין היכלין וכסוין לארין אתון. וכלא איהו מדתקם
 ומצויר לבכרסא. ו' שית דרגין לכרסא. ס' שתין גלגלוי דכרסא. דאתון
 דאורייתא אתמר בהון אין מוקדם ומאוחר בתורה. אבל בכרסא
 כללה מתתקנן כרסא יאות ודנא דא לחכימי לבא אתמסר. ד"א
 והמשכילים תדירו אלין אינון אתון דנהו לון שקל לאעלא קדם מלכא

הקדמת תקוני הזדר

כל חד על תמונאי מסמקא דגבורה עאלו בלהו למפרע בגין דאיהו
 דרועא שמאקא תשרי. ודא איהו בקראשית ב"א תשרי. בגין
 דבמרתה דרין אתברי עלמא. ובגין דא עאלו למפרע. והא אנקמוהו
 דכימינא אתברי עלמא. וביה עאלו אתון כסדרן ורזא דמלה אמרתי
 עולם חסד יבנה ובגין דא בד עאלו אתון למפרע ומנייהו כסדרן לא
 בעא קודשא בריך הוא למברי בהון עלמא. עד דשתף לון כימינא
 ושמאלא וברא בהון עלמא. גמל א"ב מסדרן. ונמר תשרי מלמפרע
 ושתף בהון אתי מן שמיא וברא בהון עלמא. בגין דיתקנים בניינא
 ואינון אב" תשרי. אבי אשר בידו נפש כל חיי ת' תורת י" תמיכה.
 ש' שבת. ר' ראשית חכמה יראת י". ובבלהו לא בעא למתחל אלא
 באת ב' בגין דאיהו בגין אב בניינא דעלמא. ובה שארי למתחל. בגין
 דבה עתיד למבני ירושלים כד"א בונה ירושלים י" דאם י" לא יבנה
 בית שוא עמלו בוניו בו. ובניינא דאורייתא ודעלמא באת ב עתידה
 למבני ועלה קיימא עלמא ובהווא זמנא דאתבנינא כאלו בהווא זמנא
 יתברי עלמא ויתבני. ודא בראשית ברא אלקים. אכל בד תרב בית
 ראשון כאלו הוה עלמא תהו ובהו. ודא אידו והארץ היתה תהו מיד
 דאתבנינא ניאמר אלקים יהי אור. בגין דכל אתון נהירין בה. ואע"ג
 דאור הוא א אור ריחיה דנתרא בה ב בתמש נהירין דאינון ה' עלאה
 דשמא קדישא. ג עמוקא דסמך ביתא דאיהו גמילות חסדים טובים.
 איהו סמך דר דאיהו רלות. ובגין אתר סמך לה בגלותא. א' סמך ונהיר
 רב. ג גמיל חסד עם ד'. ובמא. ג איהו גלגל ובה כל אתון מתגלגלין
 בכמה גלגלי דתקבא. הה"ד ידיו גלגלי ובה ממלאים בתרשיש
 קא בתרשיש אלא בתני שש. ואינון בתרין דרועין גדולה
 גבורה דבתון שרי אורייתא בב'. ובהון שית פרקין דאינון ו
 אתון דבראשית דכלין בעמוקא דאריציתא דאיהו ו' ועליה אתמר
 ערא ראשית לו. לו דאת ו'. כי שם חלקת מחוקק ספון. ד דלת

כהר על אנשי ישראל פרוס לפסוק הנסס לפסוק כמ"ס כי הולך לפני ה' אלא נאות ב' בגין דאיהו
 בגין אב פרוס כי א לבדו לא יריס בו מכה עליהו וימורה אבל כלירוף ב הוה מינה שטיא פ סנס אב
 מא' בתרשיש נחרי שש ואתון במרין דרועין וכו הגמ' ככל יד יש שש סקקים וסס ששס כאלגמות ופרק
 דביתא

הקדמת תקוני הזוהר

דְּבִיתָא דִּירוּשְׁלָיִם. וְעַמּוּדָא דְסַמִּיךְ לְדִלְתָא. וְאִידוּ דְלִלְתָא דְתַרְבִּין תְּרַעֲנָן
 דְּאִתְמַר בְּתוּן פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָקָא וּבְנִין דְּאִתְּרַעֲנָן לִילְתָא תְּרִין גִּנְזִין .
 וְאִינוּן בִּי דְרוּעִין כְּלָאוּ דְאִינוּן שִׁית פְּרָקוּן. אִידוּ דְלִלְתָא וְקָא אִידוּ דְלִלְתָא
 זְלִי יְהוֹשִׁיעַ. וְאִתְּרַעֲנָן דְּרִיזָא דְאִתְּרַעֲנָן בִּיה תְּרִין אֲמִין. ה' שְׁלִימוּ דְתַרְבִּין
 דְרוּעִין וּנְפָא דְאִידוּ כְּלָלָא דְתַלְתָא אֲבָהוּ. ו' יְהוּדָא. שְׁלִימוּ דְאִתְּרַעֲנָן דְּרִיזָא
 סִידְרָא. כְּד נְהִיר בְּה אִתְמַר בְּה וְדִיה אִזְר הֶלְבְּנָה כְּאוּר תְּחַמָּה. וְאוּר
 תְּחַמָּה יְהִיה שְׁבַעֲתִים כְּאוּר שְׁבַעֲת הַיָּמִים. וְקָא שְׁלִימוּ דְתְּחַמָּה וּסִידְרָא
 דְאִינוּן ה'ה. בְּנִין דְאִידוּ ז' כְּלִיל י"ו. וּבְנִין דְּאִידוּ זְכוּר וְשְׁמוֹר זְכוּר
 מִסְטָרָא דְה עֲלָאָה שְׁמוֹר מִסְטָרָא דְה' תְּתָאָה ה אִית לָה תְּלַת גִּנְזִין וְאִינוּן
 וְזוּי דְכְּרִילִין בְּח"י עֲלִמִין ה אִידוּ מִפְּשֵׁר חֲלִמִין טְבִין בְּט'. וְקָא אֲוִקְמוּה
 חֲלִמָא טְבָא מִסְטָרָא דְאִתְּרַעֲנָן דְּרִיזָא סְחוּר לָה כְּמָה דְאֲוִקְמוּה חֲלִמָא טְבָא
 חֲוִית וְדָא מִתְמוֹן קָא אִתְּרַעֲנָן. בְּנִין דְּאִתְּרַעֲנָן ט' אִידוּ סְפִידָה תְּשִׁיעָאָה מְעִילָא
 לְתַתָּא. ה' סְפִידָה תְּמִינָאָה מִתְתָּא לְעִילָא ח' מִסְטָרָא דְאִתְּרַעֲנָן א. י' סְפִידָה
 עֲשִׂירָאָה עֲשִׂירִית הַאיְפָה. כְּד נְחִית ח' לְגַבְהָ אִתְּעַבְדִּת ח"י וְאִת י' כְּד
 סְלָקָא בְּכ אִתְקִרְיָאָת כְּתֵר עֲלָאָה וְעִלְיָה אִתְמַר כְּתֵר יִתְנוּ לָה. יק"ק
 אֲקִינוּ אֲבָא וְאִימָא. מְרַאבִּים הַמוֹנִי מְעַדָּה אִין נִשְׁמַתִּין. דְאִינוּן מְרַאבִּים
 מִסְטָרָא דְמַלְכוּת. יַחַד כְּלָם קְרוּשָׁה לָה יִשְׁלִטוּ. קְרוּשָׁה וְדָא אִידוּ
 שְׁבִינְתָא. לָה יִשְׁלִטוּ אִינוּן תְּלַת אֲבָהוּ דְאִינוּן קִק"ק י' צְבָאוֹת. מָא
 צְבָאוֹת אֲלִין תְּרִין נְבִיאִי קְשׁוּמ. מְרַא כְּד דָּא צְדִיק. הַאֲרִיץ כְּבוֹדוּ דָּא
 שְׁבִינְתָא. דְאִידוּ קְרוּשָׁה דְעֵלָה אִתְמַר אִין קְרוּשָׁה פְּתוּת מְעַשְׂרָה. וְדָא
 אִידוּ כ' כְּתֵר. ל וְיַחֲלוּם וְהִנֵּה סְלָם מְצִיב אֲרֵצָה דָּא שְׁבִינְתָא תְּתָאָה
 וְרַאשׁוּ מְנִיעַ הַשְּׁמִימָה דָּא שְׁבִינְתָא עֲלָאָה. וְהִנֵּה מְרַאבִּי אֲלִקִּים דָּא ט'

הכף ופרק סודות ופרק הממוכר לכסף וזרו תר שש עהס שני דרועין ימין ושמאל ובגין דא אית ללילת
 תרין גנין פירוש שני וירין אחד שטוח ואחד עומד וקרי לואו העמוד נכ כשס נג מפני שאס חסס הכח
 לרמבו יכר וואו זה שטוח וכל שטוח הוא כמו נג וכן נמי אמר אח"כ ה אס לה תלת גנין ניכ הוא מ"ד
 שאמרט דכל וואו נס השומר נקרא נג שאס חטטו לרמבו יהוה שטוח ד' מסטרא דלת א' פרוש כאלפא
 ביתא דלחה פ וכן כאלפא ב חתא דלח ס כט פ הח"ת המחלף כאל"ף יוד ספרה מעיראס מעשירי ס האסס
 פירוש מעשירא ללות א' לכן נקראת מעשירית ראיפס ולכן היא ראלס למספר השטרות ועל כן אית א' שטוח
 ריש החמירס חרבו יוד ואות יוד כד סלקא כ"ף אחקריאס כמר פירוש אית יוד סמוכה היא ללות כ"ף
 שטוח כמר כבוד כי מחתך היא מנחתס וכאלכר פתמל סוד הסיס מספר מעשירי ומוצות סאריס
 סס מספר כמר ולו א כד סלקא ככף אחקריאס כמר קרושׁה ודאי איהי שבינתא נכ נקראת המלטס קרושׁה

על"מ

הקדמת תקוני הזהר

עלים בל' ויודים בנ' דאתמר איך נפלת מלשמים הלל בן שחר. אתמר
 ביה ויודים בו. אבד בס' בה סלקין בגין דאיהו סג'יה איהו סל'ים לסלקא
 בר. ע בה מסתבל ובה מצפה וקא דמקה ובל' עין לה תצפה. פ בה
 כל לשון קה תשבח בזמנא דסליק לאתריה. וכי כען לא משבחין ליה
 כל לשון. קא. עד דיתקיים קרא ויהי יי' למלך. למלך ודאי בא'תל. ובהווא
 זמנא דתקיים כל פה וכל לשון יתנו הדר למכותך. צ בהווא זמנא
 אתמר בה צדקה תרוםס גוי. ולית צדקה אל' צדוהא הא אוקמוהו.
 ואיהו אימא על'אה דנחמא לנבי צדק ואתעבידת צדקה צדיק ואתבליד
 י"ה בתרווייהו בצדיק וצדקה. ק בהווא זמנא יסלקון ליה קרין דצלותין
 קרין דאורייתא ובהווא זמנא. יהא המול קול יעקב. ר ראשון דציון
 הנה הנם ולירושלם מכשר אתן. ש בה שלום שלום קרחוק ולמרוב
 אמר יי' ורפאתיו. לרחוק שנתקרב דקרוב קרוב (נ"א דרחוק רחוק)
 הנה. ת בה תם עונך בת ציון לא יוסף להגלותך :

"הקדמה אחרת לתקוני הזהר דר"ה יום א' בראשית ברא אלקים וגו'

כתיב והמשכילים זהירו כוזר הרקיע וגו' אלן אינון ר' שמשון בן יוחאי
 תבקיין רבי אלעזר בריה ור' אבא ור' יוסי ור' חייא ור' יצחק ושאר
 חבריא דאודיהו זהירו לעילא כוזר הרקיע. מאי כוזר. אל' כד עברו
 הא' הבורא אסתכמו עליה לעילא וקראו ליה ספר הזהר ומצדיקין תרבים
 ביה יהון נפישין בכבדים לעו'ים ועד דק' אתחשיך נהורא דלהון

שהוא קדוש ה' כי נכלל בה קדושה ג"פ קדוש ואנחנו מוקבלים הקדושה ממנה למלך ולא באות למ ד פירוש
 למד כמלואו ג ע ד והכתוב אמר כעתו כה עדי עד וכמו הרב זל כספר הלכות ס' לריך לכוין כעטמות פרי
 עד כה ש רשבי ע"פ שן א מקרא עד כה"ש עד חלות נבשות שולס כלומר ז"א חלות נבשות שולס ע ש וזהו
 למ ד שהוא מספר ע"ד רוא מלך דלא אתחשיך נהורא דילהון לבלס ולעלמי עלמ' ניכ כיון דויטו את הרב כ
 צבילו סודות הסודים כפסוקי הסגן בשאר אור תורתם וורת לעלס ולעלמי עלמין דאפי"ס שגפירו מהאר
 עלמא הנה הסודות כולם כירין מאור תורתם וגם אור תורתם וורה נב'ע שלומדים עס דכר ס אלו גס אמר
 דלא אתחשיך נהורא דילהון כי אור תורתם וורת גס כלילות שפס יסכים ששולס שפסמס לקבל סודות הסודים
 וכני ידירי כס'ר יעקב נרו פירש לא אתחשיך נהורא דילהון פ"ד שאר ל כל המוכה את הרב ס אין מסא כה
 לעלם

לעולם ולעלמי עלמין. בההוא זמנא דאתתבר האי חבורא רשותא
 אתיהיב לאלהו לאסכמא עמהון ביה. וכל כארי מתיבתא דלעילא
 ותתא וכל חילין דמלאכין עלאין ונשמתין עלאין רמחוי עמתון
 באסכמותא ורעותא כתרוא. פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא
 חד ולא בחשבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין
 לית בחשבה תפיסא בך כלל. אנת הוא דאפיקת עשר תמונין. וקבינן
 לון עשר ספירין. לאנדנא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין. ועלמין
 דאתגליין. וברון אתכסיות מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון ומחד
 לון. ובגין דאנת מלנאו. כל מאן דאפריש חר מן חבריה מאלין עשר.
 אתחשיב ליה כאלו אפריש בך. ואלן עשר ספירין. אינון אזלן כסדרן
 תד אריך וחד קצר וחד בנגוי ואנת הוא דאנהיג לון. ולית מאן דאנהיג
 לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא. לבושין תקינת לון דמני הו
 פרהין נשמתין לבני נשא וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא קבני
 לבושין דמכסין עליהון. ואתקריאו בתמונא דא. תמד דרועא ימינא.
 גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד תרין יטוקין. ויסוד
 סיוקא דגופא אזה ברית קדש מלכות פה. תורה שבעל פה קרינן לה.
 הבמה מזהא איהו מחשבה בלנאו. בניה רבא וזה הלב מבין. ועל אלן
 תרין בתיב הנסתרות ליי אלקינו כתר עליון איהו כתר מלכות. ועליה
 אתמר מגיד מראשית אחרית. איהו קרקפתא רתפלי. מלנאו איהו יוד
 קא ואו קא דאיהו ארץ אצילות. איהו שקין דאילנא בדרועוי וענפוי.
 כמא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקין :

רבון העולמים אנת הוא עלת העולות סבת הסבות דאשקי לאילנא
 בההוא נביעו וההוא נביעו איהו כנשמתא דגופא דאיהו חיים
 לגופא וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלנאו ולכך זכרית שמיא
 וארעא. ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וככביא ומזלי ובארעא אלגין
 על ידו א נמי שזכו לסוד חבדי ולכן אין הילוך יכול לשלוט בהם מכד נרו וליל כסוד וזר דואו' א הכ ר' ז'
 סתמות דבינה שנקראת ה' וליא בזהר וזכירו כמו' א הכ שנתן לים האלהים משם לנסתחם כמורה בהרוא ולחמכר הלי
 חיבורא רשותא אחיביב לאליו לאסכמא עמהון ביה יאע וחיבור סכר סת קונים היה לנכרן סקון העשס
 ששס סוד שס היי' דבין דהסין ס שהוא סוד שמו של אליהו זכור לטוב לכן רשותא אחיביב לאליו זכור לטוב

הקדמת תקוני הזהר

(יז ע"א)

וְרֵשָׁאִין וּגְתָא דְעָרָן וְעֵשְׂבִין וְחִיּוּן וְעוֹפִין וּגְנִיז וּבְנֵי גִשָׁא. לְאִשְׁתַּמּוּדְעָא
 בְּהוּ עֲלָאִין וְאִךְ יִתְנַתְּנִין בְּהוּ. עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וְאִךְ אִשְׁתַּמּוּדְעָן מִעֲלָאִי
 וְהִתְאִי וְלִית דִּידַע בַּד כְּלָרְזַבֵּר מִיְנָךְ לִית יִחְדָּא בְּעִלְאִי וְתַתְּאִי וְאִנְת
 אִשְׁתַּמּוּדְעָ אֲהוּ עַל כְּרָא. וְכָל סְפִירָן כִּי הָד אִית לִיה שֵׁם יִדְעָ. וּבְהוּ
 אִתְקְרִיאוּ מִלְּאִבְיָא. וְאִנְת לִית קָךְ שֵׁם יִדְעָ. דְאִנְת הוּא. מִמְלָא כָּל
 שְׂמָהָן. וְאִנְת הוּא שְׂרִימוּ דְכִלְהוּ וְכִד אִנְת תַּסְתַּלְתֵּם מִנְהוּן אִשְׁתַּאֲרוּ
 כִלְהוּ שְׂמָהָן כְּנוּפָא בְּלָא נִשְׁמַתָּא. אִנְת חִכִּים וְלָאו בְּחֻכְמָה יִדְעָא.
 אִנְת הוּא מִבְּן וְלָא מִבִּינָה יִדְעָה לִית לָד אִתְר יִדְעָה אֲלָא
 לְאִשְׁתַּמּוּדְעָ תּוּקְפָךְ וְחִיָּדָךְ לְבִנֵי גִשָׁא וְלֵאחֻזָּאָה לִין אִיד
 אִתְנַהֵג עֲלֵמָא בְּדִנָּא וּבְרַחְמֵי דַאֲיִנוּן צִדְקָא וּמְשַׁפְטָא כְּפֹם עוֹבְדִיהוּן
 דְּבִנֵי גִשָׁא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מְשַׁפְטָא עֲמוּדָא דַאֲמֻצְעִיתָא. צִדְקָא מְלֻכּוּתָא
 מְדִישָׁא מְאוּנֵי צִדְקָא תְרִין סְמִכֵי מְשׁוּמֵי. הוּ צִדְקָא אוֹת בְּרִית כְּלָא לְאֵחֻזָּאָה
 אִיד אִתְנַהֵג עֲלֵמָא. אֲבָל לָאו דַּאִית קָךְ צִדְקָא יִדְעָ דַּאִיהוּ דִּין. וְלָאו
 מְשַׁפְטָא יִדְעָ דַּאִיהוּ רַחְמֵי וְלָאו מְכָר אֲלִין מְדוּתָא כְּלָל. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וִיתְחַדְשׁוּן מִלִּין עַל יְדָךְ דְּהָא רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לָךְ לְגַלְתָּאָה דִּין טְמִירִין
 עַל יְדָךְ מַה דְּלָא אֲתִיְהִיב רְשׁוּ לְגַלְתָּאָה לְשׁוּם כִּי גִשָׁא עַד בְּעָן. קָם רַבִּי
 שְׁמַעוֹן פִּתַח וְאָמַר לֵךְ יִי הַגְדִּילָהּ וְהַגְבוּרָה וְכוּ' עֲלָאִין שְׁמַעוֹן אֲיִנוּן
 דְּמִיבִין דְּחִבְרוּן וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אִתְעַרְו מִשְׁנַתְּבוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוּכְנֵי
 עֶפְרָא אֲלִין אֲיִנוּן צְדִיקָא דַּאֲיִנוּן מִסְטָרָא דְּהִתּוּא דַּאֲתַמֵּד כִּי אֲנִי יִשְׁנָה
 וְלִבִּי עַד וְלָאו אֲיִנוּן מַתִּים וְגִנְזִין כִּי אֲתַמֵּר בְּהוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ וְכוּ' ר"מ
 אִנְת וְאִבְהוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ לַאֲתַעְרוּתָא דְּשִׁבְיַתָּא. דַּאִיהִי יִשְׁנָה כְּגַלְתָּאָה

ש שחף עמהם כח בור זה ואמרו ולכל מאור יס כחא דלעילא ותחא וכל מ לן דמלאכין וכו נראה מאר
 מח כחא דלע לא ותחא הס נשמות שב לרה ושכנאיה ומילין דמלאכין עלאן יס נשמות דאלילות שנקרא ס
 מלאכ השדה כח ש רבינו הארי זל כשער רגלגולס וכמלא יגשחין עלאן הס נשמות דכריאה דנקראיס
 נשמה כסחם קם ריש פתח ואמר נראה שזה דרכס לומר חרות מיריב משעמד לכן איתר קס ר ש והסס כפסוק
 זה יש מוח שבער ספירות הכן שבהם הירגמ העולס לכך פתח כו כחל לה הדירות שהוא ללוצך ויקון העולס
 עֲלָאִין שמש אֲיִנוּן דמִיבִין דחברון ורעיא מה מנא כל ד' דִּיקִיס אלו ריס מַתִּים ונלח סמכרִיס כפסוק
 הגדולר והגבויר והתפארת והנלח ונראה מה שקורא כאל ועוד ככמה מקומות למרעה ככס רעא מה מנא כי
 מספר רעיא מה מנא עולס מספר סוד בלל שדי גם עולה מספר ככסח' דשס כה ס הוא פניס של עד ומרעיא
 אחוה כו והוא זין עלו שבי סגל אס המלך וכמ"ס רבינו זל ע פ למת חסד רעיוכו הורג אס חייבי שרלל
 וקרא לנכות כסס דמיי חכרון ולא קראס כשסס או כסס אכנה כססס לימוח על שכת שסס להס כקבורתס

דער

הקדמת תקוני הזהר

לב

דעד כען צדיקיא בלחו דמיבין ושינתא בתוריהו. מיר יהובת שכינתא
תלת קלין לניב ר"מ ויימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עלך אתמר
קול דודי דזפק לנבאי בארבע אמותן דיליה. ויימא בהון פתחי לי
אהותי רעיתי וינתי תמתי דהא תם עונך בת ציון לא זסיף להנלותך
שראשי נמלא מל מאי נמלא מל. אלא אמר קודשא בריך הוא אנת
השיבת דמיומא דאתחרכ בני מקדשא דעאקיא בביתא דיליושאקיא
בישונא. לאו הני דלא עאלנא כל זמנא דאנת בנלותא הרי לך סימנא
שראשי נמלא מל. ה"א שכינתא בנלותא. שלימו דילה. וחיים דילה
איהו מל. י"א איהו יו"ד ה"א ואו. וה"א איהו שכינתא דלא מחושבן
מ"ל. אלא יוד קא ואו דסריקו אתון לחשבן מ"ל. דאיהו מליא לשכינתא
מנביעו דקל גזרין עלאיו מיד קם רעיא מהימנא ואבהן קדישיו עמיה
עד באו רזא דחונא. מכאו יאלד פרשתא כדמא דסתרי אורייתא
ע"ב. פתח ר"ש יאמר בראשית ברא אלמים מוד י"ו ליריאו ובריתו
להודיעם. סו"ד אלן אינו שבעין אנפין דאתפרש מלת בראשית בהאי
פרשתא :

תקונא קדמאה ליום ב

בראשית ב' ראשית. זה השער ליי' צדיקים יבאו בו. דא איהו
תרעא דצדיקיא דאית לון רשו לעאלא תקן. ואתרנן ודלוא

אשר עשה בא לשור אוחס משס הוא כמ"ס רביו בחיי וז בפסח ח שרה דנקראח חברון על שם כל
הקבור שם נפשו מחברתא למעלה בעיר איהים עס ד' מחנות שכ"ה ולא לתם חמדה אבות העולם אלא
משס זכות השמות והמכר שם שה"כ כסא הכבוד חרו ק"ס ארבע הא חנין ע"כ כולדו דמ בין
וסינחא בחיריון מפרס היה לוח פרש בחור הו"ל נמר הס ולדכו לרך ב אור למה תלה ההנה בחיור ס
שהוא רחוטס ונראה מפני כי הנשמה שהוא חות רנוף הא בחוטס דכתב נשמת רוח חיים בלפו וכן יושפ
בלפו נשמת ח וכוין שנפטי האדם אן מה עש בלפו ולכן בדרך כבוד כנה כ טול השמה בשם שינה ועוד
י' ל בחיריון ר'ל בעפעפ עירס מתי' לפעפטי חממה וחוריון ר"ל לובן של עיר. סלהס כ הפפעפס
שוכס על לובן המקף אח הע' מיד היכת שכחה תלת קלין לני רמ כב טעס לתלת קלין כענד ג
אותיות שמו העוב שהס סוד מנ"ח כמ ש רבינו הא"י ז'ל בשער רשוק ספ שמות בסוד ותקרא שמו משפ כי
מן המס משיח הו שהוא מ' בחסד ש כפתרת ה' בגבורה עש או וכן כי רשכנה נקראת זאת כנדע ומספר
זאת עולה ג"פ קול לבן סבת תלת קלין או וכן הא עומדת אחר ה' דוא ולכן היכת תלת קלין כענד ג'
ספר רות נה והוא בראש נה"י ובני יודי כה ד יעקב נר"ו פרש תלת קלין כענד ב"ע עקך אסמר קול דודי
דזפק כב משה בואו במקום חולס עולה מספר נש"ל רמו לנדב נש"ל אח ראש בני ישראל וספסר קול דודי
דזפק עם הכולל גי נש"ל או א' בארבע אמותן דילי' כ בלרוף ואו' שהוא במקום חולס נעשש שמו ארבע אמותן.

איתן

הקדמת תקוני הוהר

(יה ע"א)

אינון צדיקניא אתנחין מתמן. בה רשימין ומצויירין ומתחקין דיוקנן דעלאין. ותתאין ציורא ראדם רשימא תמן ואיהו דמות אדם רשימא דאריה תמן לימינא. ורשימא דשור לשמאלא. ורשימא דנשדא באמצעיתא. ורזא דמלה דמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם וכו' לקר תוותא ארבע אנפין. אין ארבע אתון דשמא קדישא יק"ק. דנהור בהון מלכא דבלהו חיוון דא אדם דאיהו יוד קא ואו קא. דמליק בחשבן חר. דמות אדם דא שכינתא קדישא דאיהו דיוקנא. איהו חותם דיליה. ועלה אתמר שימני בחותם על לכה. דהכי אמרת שכינתא אע"ג דאנת תכתלק לעילא דיוקנך לא אתעדי מנאי לעלם. כהוא חותם דבהוה אתר דאתרבק ביה רשימו דמארי חותמא. לא אתעדי מיניה דיוקנא דחותמא לאשתמודעא ביה. ובג"כ אמרה כ"י בנזותא שימני בחותם על לכה ברשימו דתפלין דיד דאינון לקבל רבא. כחותם על זרעק דתפלין דרשימא דאינון תלין דצועין לקר סמרון עד לקא דרועא ובהון אינון רשימין דאינון עמיה דקודשא בריך הוא. ועוד שימני בחותם דא חותם דאות בריה קדש והוא אות בריה שבת קדש וימים טובים. כי עזה כמות אהבה. תכופא איהו אפרשותא דקודשא בריך הוא ושכינתא מישראל כפרישו דנשמתא ורחא ונפשא מנופא. ותו כי עזה כמות אהבה כד ישראל מיחדין שמא דקודשא בריך הוא ברחימו ואמרין הבודד בעמו ישראל באהבה קשה כשאל קנאה. דקודשא בריך הוא. יקני עקידו בזמנא דיפקון מן גלותא דאיהו יהא בהוה זמנא קנא ונוקם ובעל המה. רשפיא רשפי אש בהוה זמנא יתער שמאלא בשלהובין דיליה דאינון רשפי אש שלתבת י"ק ויוקיד כמה היקרין דבתי ע"ז וישור נוקמין מעמלק דאיהו אומי בתרין אתון דשמא קדישא דאינון י"ק לנמלא נוקמא מיניה הה"ד ויאמר כי יד על כס יק. ודא איהו רשפי אש שלתבת י"ק. וישראל אמרין רבון

ו דוע משה גי' אל שרי שהוא סס רמז - בכר אה שמסס ימנה מורה כס' בסוד בכר איהו שכרלט לכבודו וכו' ולכן נמנה מורה על די מרע"ה ולילא ומא בהון פתחי ל אחות רע סי ונת סמתי רי"ס ד' סולס ס אלו מר א' כמתינ מורה ולכן יתורס נקראט על שיו זכרו מורס משה עבדי ביה רש מינ ומתיירין ומתחקין לכ כס מן בסוד רמס ר ומתי רן בסוד ס לרה ומתחקין בסוד הכר אה כ ככל במי יס ביע' ודוע פ ש רבינו עלמן

הקדמת תקוני הוהדר

ל

עלמין אע"ג דאנא בגלוגתא מרתקא ממך. שימני כהוהם על רבך ולא יתערי מינך דיוקנך דאיהו חותם דילך שכינתא דילך. דבנינה אנת הוית דכד לך בגלוגתא. והותמא דקודשא בריך הוא ודאי איהו שכינתא בראשית ברא ודאי בה פתחת אורייתא בב' ודא בראשית ב' ראשית ב איהו ודאי אוצרא דכפא. עלה אתמר ידאת יי היא אוצרו :

ודא (תיקונא תניינא)

בראשית זמנן סגיאן אינן באורייתא ראשית וכר חד אתפרש באתריה. קדמא איהו יי קנני ראשית דרבו ודא אורייתא דאית בה טעמי ונקודי ואתון וכמה פסודין דעשה ולא תעשה דבלהו תליין בשם יקו"ק הה"ד זה שמי לעולם וכי שמי" עם י"ק שס"ה זכרי עם ו"ק רמ"ח שס"ה משמאלא מדחילו דגבנה אתיהבו פחד יצחק) :

(תקונא תליתאה) תקונא תנינא ליום ג.

בראשית תקן ידא"ת. מה אשתאר מאינן אתון ש"ב. ורזא דמלך שב' ביראת יי ואם ליה דחילו ליה חכמה כמה דאוקמוה אם אין ידא"ה אין חכמה בגין דירא"ה היא אוצרא לחכמה. איהו גניון דילך. איהו טמירו דילך איהו כיתא דמלכא :

ודא תקונא תליתאה כנוונא דא

בראשית רא"ש ב"ת ורזא דמלך בחכמה יבנה בית וקאן דבעי למחוי למלכא ליה ליה רשנו למחניה אלא בביתיה. ורזא דמלך חכמה לא אשתמודעא אלא בביתיה כנוונא דא עמודא דאמצעיתא דאיהו יקוק לא אשתמודע לנביא וחזקה אלא בהקליה דאיהו ארני ורזא דמלך ויי בהיבל קרשו ואיהו כלילא מו' היקלין מו' ארעין. ועלייהו אמר דוד אתהרך לפני יי בארצות החיים ועמודא דאמצעיתא איהו כלייל שבע רקיעין ועליהו אמר דוד השמים שמים ליי. ולית

הארי ז"ל כ בי ע הס ח' לוח המלטס דירא"ה א"י אולרא לחכמה היא גניו י"ל וכו' ל"ב נקיע ארבע לשוטס אולרא גנ' ו' עמ'רו ביחא כנגד חנקיס מירס שי"ש בחכמה וכנגד הפקס נקיע אולד וכנגד הרשו נק' ע גניו וכנגד הדרש נק' ע טמירו וכנגד הסוד נק' ע ביחא כסוד כמחלפת ארס לשכח כ' כ' כי הוא כנגד אל' לוח וכל ארבע חלקים אלו לר' כין ליראה כי קום שלחם ב' י' יראש שם' ע ועליריו אמר דוד השמים שם' ל' ל"ב כתי ודיש השמים הם חמשה רמזים בלוח ס' שספסרה וכשאר שמים שמים ב"פ הם שני רקיעין כתי ז'

דיעה

(יז)

הקדמת תקוני הזוהר

ידיעה כלל במלכא ובמלכושיה ובתמוניה לבר נש בערמא עד דיעור
 מלכא לביתיה ודהיכליה דאיהו ב ועלה אתמר כי ביתי בית תפלה
 ימרא לכל העמים. ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דעמודא דאמצעייתא
 עליה נאמר אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת והוא
 אוקמוה מארי מתניתין. ומאן דנמיר ברית אתקרי איש תמים ותמן
 בראשית ברית איש דנמיר ליה מאשא דניהגם. אבל מאן דאתעסק
 באורייתא ונמיר לה אתקרי אדם בדיוקנא דההוא דלעלא הה"ד
 כתפארת אדם לשבת בית. ת"ח כל מאן דנמיר אות ברית דיוקניה
 רשים בשכינתא וצדיק. ומאן דאשתדל באורייתא דיוקניה רשים
 בעמודא דאמצעייתא :

תקונא רביעאה

בראשית כתיב פתחו לי שערי צדק אבא במ אודה יק. פתחו לי דא
 אינון תרין עפעפי עינא דאינון פתחין וסגריין. ועלייהו אתמר
 והיו הכרובים פרשי כנפים למעקה אלין תרין כרובי עינא. פרגי
 כנפים עפעפי עינא ועוד פתחו לי שערי צדק אלין אינון ב' עיינין בזמנא
 דאינון מסתכלין בארץ מישר אתמר בהון ופניהם איש אל אחיו ובזמנא
 דקאו אינון מסתכלין בארץ מישר הא נחיש עמלתון תמן. עליה אתמר
 כי המות יפריד וגו' תת גונוני עינא אינון תרת אבהן דאתמר בהון
 אלה ראשי בית אבותם. בת עין דאיהו דקיקא ועיקרא דא שכינתא

רס לה שמואל דחמלו הוא דכל ל שבט רקען וליח ידיעא כלל במלכא נב אין השנה לשום נביא באל לוח
 ממש עד דישל מלכא לב חיר וריכליה דאיה ב דהיו רבר אה סהא רמוזה בלוח ב דבראשית דאירי סוד ב כה
 דלע לו מרע ר לא נחנכא מאל לוח לבדו ממש כ על אל לוח לבדו נאמר לא ראל האדם וח וכמ"ש מהרת ו
 בשער קדושה בסוד הנבואה ויש ועלי אתמר כ כתי בה תפלה פירוש דאמא שרא כ כר עסס הוא סוד
 שער תפלה הא מקננא דבריאה האן דגור כרם חקר אש תמים כ כרעס עפ מש דכנו האר
 זל בשער רוק בח לוח. שפאדם יש ללס יחסי אלה ס והות ו ד דסס אלסיס רוא ר סוד שבו שהוא אכר
 רבת ס שפאדם והות מס דסס אלר ס בשפריה שבו תמלא באכר רברתי יש אוסוים ס דסס אלסיס ולכן מאן
 דנמיר כרם חקר איש תמים שהוא תמים כלומר תס כחיותוים יש דסס אלסיס האן דנמיר ברית דיוקניה
 רשים בשכ הוא ולדיק נב כ הכרית עלמו רוא יסור שנקרא לדיק וסעטרה של הכרם היא מל' כנודע ומאל דאשמדל
 באורייתא דיוקניה רשים בעמודא דאמצעייתא סה ס חודשה ס רוח כרובים אלין תרין כרובי עינא ליב כי בשפן ראס
 מרא לוח חרס שהוא כמראה הלשונה והוא כרובי עינא כי הכרובים לוח חרס ס ופוצפי כנפים ס רעפעפיים
 חננה כנפ ס פתחין וסגריין פתח לי שער דק אלין אינון כ עינן כ כ כי ריאהס וילס ר כל אחד נקרא
 לב והלק עושה ליה"י כר מוב ומש רוצ עפ כ ריאה חל לבנו נאמן לפנך וכן וחיבתא חל היא בכל
 דאשתתפתא

דאשתתפת באבקהו. ועלה אתמר יטמרני כאישון בת עין וכלא ברוא
 דבראשית תמן ראשית תמן ב"ת. קם ר"ש על הנלוו ואמר רבון עלמין
 אפתח עיני לאסתכלא בהון לעילא אבא ק"ם בארבעים ותרין אתון דשמא
 מפרש למנדע כל את ואת עליתמוניה בראשית וכו' והארץ היתה תלו
 זבחו ואינון אב"ג ית"ן. קר"ע טפ"ן. נג"דיב"ש. בט"ר צת"ג. חק"ב מנ"ע.
 יג ר פז"ק. שק"ז צי"ת. בשכמ"ו. כל את ואת את ליה מאמר ואת
 ליה נתיב עשר אמרין אינון ור"ב שבילין. וכלהו תליין מן אי"ק. ודא
 איהו אבא בם אודה יו איה בחושבן אודה יק. י"ק חכמה וכניה. א'
 בתר עלאה ואינון שבע ספירן. בליין בשבע שמקון וכלהו בליית מן
 בת שבע. ודית ספירא מכלהו ספירן דיהא לה רשו לארקא ברכאן
 ולאשפעא לתתאין אלא בבת שבע בגין דאיהו משווא דכלהו ספירן
 דאי ספירן הוו מריקין לכך מינה הית פרודא ובגין דא לית ישו
 לארקא ספירא לשום אתר בר מינה לגבי תתאין. ובגין דא אתמר בה
 אל יתהלל חכם בהכמתו וגו' כי אם בזאת. בזאת יבא אתרן אל
 הקדשו. דלית רשו לנביא וחכימא למנדע לעילא שום מדע אלא בת.
 זבגינה אתמר ומשה עלה אל האלקים וידר בגינה אמר אם אתן
 שנת לעיני לעפעפי תנומה. עד אמצא מקום ליי. איהו שלימו דאדם.
 שלימו דיוחודא. שלימו דשמא קדישא. שלימו דבך ספירא וספירא :

לכך כש יכנות וכל יגר תחית פולחו בע, ואם חליף כפ ל כ עם מספר ע, ריה מספר דק וכל זה
 כלד ק שמסקי ש, ל כ בעין שלו חבל רכש א ו מחבר בען שלו חלל לב אחר שרוף ילה ר כלבר ולין כזה
 מספר דק חלל מספר קס"ג י' גלג וס"ן כעלכ חלוי כנס אידו שלמו דאדם שלמו דחודא וכו' ל כ
 דר ש זע על מקום שה א השביעי שנקראת מקום דעלה אמר דוד עד אמלא מקום לב ומ"ש שלימו דאדם כ
 אדם ג' שס רייה דאלי, דמילואו עיר י' ע כמנין חור וירמלי נקרא יקוס לפשוט כי אהות הפשוט
 עומד ס על אות וס רמלו חס על מקום האזור כפסוק עד אמלא יקוס לה אמר ארו שלמו דאדם או
 רכברי ע"ד מה שפרש עפר חודו יור חזי זלה ס כמדרש אלרו כזאתר רז ל חן מקומו של אדם מכבר
 אומו חלל דאדם מכבר את מקומו ד"א נקרא אדם ורוף ע"ס אך סתלכות שה א י' ס משלמותו ל ס ח"ש
 חן מקומו רמלכות שנקראת מקום מכבר את האדם שרוף ז א חל"ו י' שר א משלמותו ל ס חלל האדם שרוף
 ז א מכבר את מקומו שר א רמלכות עכ ד ודפח"ח ולום דר ש כח עד אמלא מקום לר' ארו שלימו דאדם
 והבן ותמרו שלימו ד חודא דר ש עד מקום על יחודא שרוף שס הוי ד יודין, שעולה ע כ עם שס אסי' יודין
 שעולה קס"א שזה מילואו מ"ז ויר מילואו ק ש שהס זיכוף מקום כ' ו כרכי רכ ע האר' ז ל ויחוד זס רוא
 חוד עליון, וגם על זר רמו עד אמלא מקום לר' והוא סוד ב' יסודות דוא ח ולכן אמר שלימו יחודא ושאר
 שלמו דשמא קדישא הוא ע"פ מ"ש כתיבונם לקמן דס רר ס עולם מספר מקום וזה ידוע ושאריו שלימו

בראשית

הקדמת תקוני הזהר

תקונא חמישאה ליום ד'

בראשית ב ראשית. נקודה בהיכרית. והאי נקודה אידי מחשבת סתימא
 איהי. אמר רבי אבהו אורמן לגבי דר"ש. א"ל. רבי רבי והא ב' פתיחא
 איהי. אם כן במקאי אידי מחשבת סתימא בת. לא בריש הורמנותא
 דמלכא בוציא דקרדינותא כד מרדד משיחא האי נקודה נפיק מינה קו
 דסתים מחשבת כגוינא דא. יבקרמיתא אידי מ"ם סתימא וכד אתפשט
 קו דאידי ו' מן המדה אידי אתפתחת ואתעבדת ב'. ודא בראשית ב'
 ראשית נקודה בהיכרית. וכד אידי ם סתימא אידי מ"ם רבתא מלסרבה
 המשרה ואתעבדת עזקא. ובגינה אתמר לגבי בלה תהא לי מקודשת
 בטבעת זו ם ועלה אתמר קוטרא בגולמא נעוין בעזקא. ואידי לא חוור
 ולא סומק ולא יחוק ולא גוון כלה. וכד אתפשטא לאנתרא אידי עבדת
 גוונין לאנתרא. ורזא דמלה עושה אור בשלקיה וכו'. כד אידי אור
 מעזקא ולא אתפשט ואידי סתים. אתקרי אויז אור סתים באת זיד
 נקודה בהיכרית. וכד אפיק י' מאוי"ד אתגליא אור ודא איהו ויאמר
 אלקים יהי אור וחמש זמנן אור אינון בעזקא דבראשית ואינון ה'.
 ועליהו אתמר כזי מדד בשערו מים ודא דרועא ימנא ואיהו גוון חוור.
 ושמים בירת תבן דא דרועא שמאלא דאיהו גוון סומק וכד בשליש
 עפר הארץ דא גופא עמודא דאמצעיתא ודא גוון יחוק. ושקל בפלם
 הרים זונבעות במאונים תרי כמבי קטומי. והאי ה' אידי אתפשטת
 לאנתרא בחמש גוונין דאינון ה' זמנן אור י אידי מדה דריתה. ה' עלאה
 המש אור. ה' תתאה חמש גוונין דנרין בהון חמש אור. וכד אתפשטת
 ה' עלאה לאנתרא בה' תתאה בחמש גוונין (דנרין) דילה. מיך אתפשט

דכל סכרה וספרה כ ריחוקת רח עשרים וכלל ספירה וספרה דעשר ספירות יש בר ם והא משלמת
 העשרה בכל חד וחד ולכן נקראת כן שר א כן של כל העולמות ושל כל הספירות כסוד אסתר קרקע עולם
 רפה אל רבי רב ככל רישון הוא דרך ח בה ומה ש רול במדש ע פ וחמר משה משה ועוד נלאר הכונה
 רב בחכמת הכסף רעלה רב בחכמת יסוד הנסתר וכוזאת סמאל בכמה מקומות כוזהר ות קונים ור מ ועלה
 אסתר קוטרא בגולמא נעון בעזקא פ רות קוטרא ר ל קשר גולמא ר ל גולם עזקא ר ל טבעת והכונה מ ם
 סתומי ר א דוגמת רעכטע שמקדש כר את רכלר אשר רבעל מסקשר עמה כקדושן אלו כעודה גולם שלא
 נפתח ונמר הפתח שלה דכל דבר שלא נמר ושלים נקרא גולם ונמאל הקשר אשר מסקשר האיש עם הכלה
 כעודה גולם נעון ומלו בעזקא ו הטבעת שנות לה לקדושין שה א דוגמת מ ם סתומי ואידי לא חוור ולא סומק ולא

ו' לנגבה. וְדָא אִיהוּ נֹטְהָ שְׁמַיִם כִּירְעָה. וְדָנְאִי כִד אִיהוּ נִחְרָא בְּגוֹנֵן
 דִּיקָה אֲתִמְר בְּה וְרֵאִיתִיהּ לִזְכוּר בְּרִית עוֹלָם. וְרֵאִיתִיהּ בְּתַבְשִׁימָדָא
 כְּכִלָּה דְמִתְקַשְׁטָא לִגְבִי בַעֲלָה וְנִיךְ נֹטְהָ שְׁמַיִם כִּירְעָה דְאִתִּי בַעֲלָה
 לַגְבִּיהּ וְדָא אִיהוּ קְוָאֲרִקוּ הַמְּכָה דֵאִיהוּ מִהֵרָא מְכָה דְאִיהוּ יִזְבַּתְר דְאִתִּי
 נִמְלָא שְׁמָא קְדִישָׁא אֲתַעֲבִינִת אִיהוּ מְכָה מִתְנָא לְעִילָא. כְּמָה דְנְקוּדָה י'
 אִיהוּ מְכָה לְעִשְׂר יִרְעֵן כְּך אִיהוּ אִמָּה מִסְמָרָא דְאוּת ו' כִּלְיָא מִי אִמּוּת
 הַהִ"ד עֶשֶׂר אִמּוּת אֲרִךְ תְּמַלְשׁוּדָא י' וְאִמָּה ה' עֲלָא. וְחֲצִי הָאִמָּה ה' תְּקָאָה.
 אֲרִךְ תִּירְעָה הָאֲחַת דָּא ו'. וְאִמָּאִי אֲתַקְרִי ה' תְּתָאָה חֲצִי הָאִמָּה בְּנֵן
 דְאֲתַקְרִי כְּעָה פְרוּסָה לַחַם עוֹנִי. וְהָאִי נְקוּדָה כִד סְלֵקָא לִגְבִי א' דֵאִיהוּ
 אֲוִיָּדָא סְתִים אֲתַקְרִי קַמִּין. קֹמֵץ סְתִים בְּנֵן וְקֹמֵץ הַבְּהֵן מִמֵּה מִלָּא
 קְמֻצָא וְאִיהוּ מִתְשַׁבֵּה סְתִימָא ם סְתִימָא מִפְתָּחָא דִילָה מָאִי נִהוּ. פְתָח
 וְדָא ו'. וְאִיהוּ נְטוּי כְּגוֹנָא דָא י' (נ"א) כִד אֲתַפְרִישׁ מִנְקוּדָה אִיהוּ רְקִיעַ
 פְתוּחַ וְדָאִי. נְטוּי עַר רְאִשִי הִיָּה דֵאִיהוּ נִיצוּצָא דְקַמִּין הַהִ"ד וְדִמּוּת עַל
 רְאִשִי חֲתִיָּה רְקִיעַ. מָאֵן תְּהִי. דָּא מְלֻכּוּת דֵאִיהוּ נִיצוּץ לְתַתָּא מִן רְקִיעַ
 כְּגוֹנָא דָּא י' (נ"א) מָאֵן רְקִיעַ. דָּא צְדִיק. וְהָאִי אִיהוּ תְּהִי אֲשֶׁר תַּחַת
 אֲרִקִי יִשְׂרָאֵל וְרֵאִשִי חֲתִיָּה דְלַתְתָּא נְצַח וְהוּד. וְאִית תְּהִי עֲלָאָה כְּגוֹנָא
 דָּא י' וְדָא י' עֲלָאָה דֵאִיהוּ עַל הַרְקִיעַ וְאִיהוּ מִתְשַׁבֵּה עֲלָאָה. כְּתֵר
 בְּרִישָׁא דְכִלָּה. רְכִיעַ דִּילָה ו' עֲלָאָה. וְהָאִי אִיהוּ עֲמֻרַת תְּפִאֲרַת. דֵאֲשִׁין
 דִּיקָה. תְּרִין דְרוּעִין וְאִיהוּ עֲמֻרָה בְּרֵאשׁ אֲבָא וְאִימָא. וְאִיהוּ כְתֵר
 עֲלָאָה וְדָאִי. וְרִישִׁין דִּיקָה לְעִילָא אִינוּן אֲבָא וְאִימָא אִיהוּ י' בְּכַל אֲתֵר
 קוּצָא דִילָה לְעִילָא וְגוֹי דִילָה בְּאִמְצַעִיתָא וְסוּפָא דִילָה לְתַתָּא כְּלָלָא
 דֵאֲתִין דְשִמָּא מִפְרָשׁ. רִישָׁא דִילָה לְעִילָא בְרָזָא דְטַעֲמִי. וְגוֹי דִילָה
 בְּאִמְצַעִיתָא בְרָזָא (נ"א כִלְלָא) דֵאֲתוּן גּוּפָא לְתַתִּיָּהוּ. וְקוּצָא דִילָה לְתַתָּא
 בְרָזָא דְנְקוּדָה. וְלַתְתָּא אִיהוּ הָאִי נְקוּדָה מִיָּן נּוֹקְבִין וְלְעִילָא מִיָּן דְכוּרִין

אוכס ולא רוק ולא גוון כב סומק רל אוזס אוכס רל שחור הרי ג' ססס חור סווק אוכס וס עוד שניס
 ססוא ירוק ככרתי ועוד גוון סססוס שקרין ככרתי אלס ר וכנגד אלס סב' אמר ולא ירוק ולא גוון וממלל סס
 תמסס ור'אירייה כככשערל רכ דרס סיכח ורל סיר ורל סו' ו' וסכו סככשערל ומ"ס ומיר טעס שמיס
 כיריעס כי כח' יוד דמחל קד סל סול ר סס סל'ל דמחל קדיסח כסוד חלכו רעיס וכלן אמר שמיס ססוא
 סוד ול' דמחל קדיסח סול כיריעס חלק סיכח כיריעס ללכסס חלוקס וקרי כס כוד ריע ס' רל יסיס כמו
 רקיע (יח)

הקדמת תקוני הזוהר

רקיע באמצעותא כוונתא דא א עלה אתמר ויהי מכריז בין מים למים.
 והאי איהו מחלוקת שהיא לשם שמים דאיהו סופה להתקיים ולא עלה
 שלם ויתורא בתווייהו. וקאו מחלוקת דפרודא כגון מחלוקת קנה
 ועדתו באהרן. ומחלוקת דא איהו לשם שמים כגון דמים התאין אינון
 בזבין ואמרין. אנו בעינן למתוי קדם מלכא עלת העלות ובענן לסלקא
 לעלא. רקיע אפריש בנייהו עד לעלת העלות שזי לון שוין. מספרא
 דא וי' מספרא דא. ו באמצעותא. כוונתא דא יו"י דאיהו א ואלין בלהו
 קרבין לעלת העלות וקאו דמלה ויעש אלקים את שני המאורות
 הגדולים ואינון שוין. הה"ד וקאו אור הרבנה כאור חחמה. ת"ח קמין
 איהו סתים באת' ו' ככל ספרא עילא ואמצעותא ותתא. ודא קומין
 סתים בתלת ספירן. פתיחו דיקה איהו בחמ"ש אור. דאינון ה' אצבען
 עלאין. ואינון ה' עלאה חמש אאאאא דאינון אור אור אור אור ה' זמנן.
 ה' גהרין דעובדא דבראשית ונקודא דלהון אאאא חמש דסקין לעשר
 וקאו דמלה והנה אנתנו מאלמים וגו' והנה קמה אלמתי וגם נצבה. דא
 א' בחולם דאיהו לעלא מכל נקודין בקומה וקוף. וביה אסתלק נ"א
 אסתכל' זוסף בחמ"א וכן יעקב הה"ד ויחלום והנה סלם מצב ארצה
 וראשו מגיע השמימה דא א דאיהו ראש והנה מלאכי אלקים עולים
 ויורדים בו. אמרו קארי מתנתין עולים תרי ויורדים תרי ואנון אאאא
 והאי את דאיהו אלף חלם דאיהו באמצעותא איהו כתר עלאה דאסתר
 על דישא דעמודא דאמצעותא. ובגין דא והנה תסבינה אלמתיכם
 ותשתתוין לארמתי דאי כתר איתמר בה אכן מאסו הבונים היתה
 לראש פנה ואיהו אכנא דאתגורת דקא בידין הה"ד עד די התגורת
 אכן די לא בידן וגו' ובגין דקא אישכתן לה אתר מאן אתגורא שארין
 מלאכי קדישא. איה מקום כבודו להשריצו. וקא אישכוין לה אתר
 עד דאמרין ברוך כבוד יי' ממקומו. נ"א אדהכי דא סכא לגביה ואמר
 רבי רבי האי כשכינתא תתאה דלית לה תמן אלא אצילותא ודא הוא
 אתגורת אכן כגון דאיהו גורת מלכין וכה גודין דנא רפאי דא דין

כח דר שו"א י"ע ל"ב א' רמב"ם ות' ש ודא ארי כוז דקו סמיה דא סו' ו' ש כוס אים סכ"א ס"א כ"לס' וז

בחדא

הקרמת תקוני הזהר

19

בתראה ובתר מלכות אתקריאת ספיקה דלית ספיקה שליקה בר מינה לתתא. והאי אבן איהו סגולת מלכים. איהי שיחת מלאכי השרת. שיחת חיון ושרפים ואופנים. שיחת כל עלאין ותתאין. ידיעת שמשא וסיהרא בשתים עת וזמן לכלא. כל טעמי ונקודי ואתון ברילין בה. קלא דבדו ומחשבה. ברילין בה. איהו בטר תורה ובתר כהונה ובתר מלכות. ואיהו תנא בריש כל אתון כנונא דא ש ועל האי אבנא אמר רבי עקיבא לתבריו. כשתגיעו לאבני שיש מהור אל תאמרו מים מים. ואיהו קוצא דכל אתון. ב כנונא דא ד קוץ דכל את ואת. שיעור קומה דלהון ו מעילא לתתא ומתתא לעילא. והוא דמיה מקצה השמים ועד קצה השמים. והוא דא דה"י הגדלה והגבוהה והתפארת וגו' דה"י הממלכה דא מלכות דאיהו בכלא. ואיהו צפצפון עופין קרישין דאתמד בהון כי עוף השמים וליך את הסור. צפצפון דכל צפרין דאינן נשמתין קדישין דמצפצפין בכמה צלותין. שיחת חיון דאינן ת"ה. ובגינה. אתמר ויצא יצחק לשוח בשדה וכו' ולית שיהו אלא צלותא. ובגינה אתמד תפלת שחרית חובה. תפלת ערבית רשות. דאיהו רשו דלילה. בפני עצמה. ובג"ד לית לה קביעות ברילה דמ"א לניחוא. אלא זמנין אשתכחת תקן וזמנין לא אשתכחת. וקאם איהו מאן דפגע בה כגון יעקב דאתמר ביה ויפגע במקום וילן שם עמה כי בא השמש עד דאתא בעלה ונטיר לה ובת תמן עמה מתמן ואילך קבעוה חובה. אבר בשבת איהו רשות היתוד דאיהו ברשותא רבעלה ולאו כנונא דליליא דהות יחידה ברשותא דילה. הה"ד. איבה ישבה בדה. ויעקב בנין דקריב. לה לבעלה בפגיעה דיליה ודאי עבד לה חובה. ובר אתא שמשא בשחרית דאתמד ביה כי שמש זמנין וי אלקים אתמר ביה ויודח לו השמש. מתמן ואילך קשר לה עמיה דאיהו קשר דתפלין דיה. קשר לה עמה דלא תזוז מיניה לעלמין. מסמךא דשקאלא קשר לה בתפלין דיד דאינן בררועא שקאלא. מסמךא דימנא שוי לה בתרא על רישיה תפלין דרישא. והאי. ביומא דאיהו

הקדמת תקוני הוזהר

(כ ע"ב)

קשידא עם בעלה אתמר בה ישחרונני ואזי ימצאונני. אבל בליליא דאיהו גלותא. דאיהו לבר מבועלה ואיהי רשות בפני עצמה אתמר בה אל תתודע לרשות ובנין דא אמר חוד אם אתן שנת לעיני וגו' עד אמצא מקום ליי. עד כאן רזא דקמין דאיהו רזא דמחשבה עלאה ותתאה נ"א עילא ותתא) דאיהו נקודה ברשות בעלה דאיהו ו' רקיע. ופת"ח בלא נקודה רשו בפני עצמו ונקודה בלא פת"ח רשו בפני עצמה. דכמה דאתון אינון דבר ונוקבא. הכי נקודין אינון דבר ונוקבא. אבל אתון אינהו לגבי נקודי כגון גופא לגבי רוחא וכן נקודה בו' כגון חל"ם או חיר"ק או שורק חל"ם לעילא מן ו' אתעביד ו' חיר"ק לתתא אתעביד זנב גימל. שור"ק באמצעיתא. קוצא דאת ר באמצעיתא וכךא חד. אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים. שבא כאן איהו כאשר יהיה האופן בתוך האופן ואינון את המאור הגדול ואת המאור המסמן ואינון גוף וברית ולקבליהו חמה ולבנה דאינון לקבל אימא עלאה ותתאה. והנה אופן אחד בארץ אצל החיות דא נקודה דתחות סג"ל נקודה דלתתא אצל החיות דאינון צירי את שני המאות הגדולים. וכן איהו בתוך האופנים שור"ק אופן חד לעילא ואופן חד לתתא. ואיהו עמודא דאמצעיתא בנייהו. והנה אופן אחד בארץ דא חירק דאיהו לתתא. כל ניצוין איהו. וכל רקיע ו' יקוק שב"א איהו דנא. קמין רבמי. שמאלא וימינא דמתמן אורייתא אתייהיב דאיהו עמודא דאמצעיתא. ובזמנא דאינון שב"א קמ"ץ חל"ם איהו רמוז כי בי חש"ק ואפ"לטהו רב באבותיהו חש"ק ו' מסטרא דא דאיהו יו"ד דסליק יקוק הנה קודשא בריך הוא הוא ושמהו לחד בכתבא קדם דאתברי עלמא. עד דסליק במחשבתיה למברי אדם דאיהו י ברישא דא תנא לעילא ונתתא נקודה ובנקודי דאתון אשתמודעאן כל ספירן דתשע נקודי אינון. ובהון י"ד ניצוצין ועלייהו אתמר ובני ישראל יוצאים ב"ד רמה ואינון לקבל פרקין דה אצבעאן דאינון י"ד וב' רקיעין תמן חד מן קמ"ץ וחד מן פת"ח. לקבל תבין קני דדועי. וכל ניצוין איהו פרק איהו מדה ורקיע

הקדמת תקיני הוזהר

אִמָּה וְקִנְיָה וְקוֹ הַמִּדָּה טַעְמֵי אֵינֻן מִן כִּתְּרָא וְאֵינֻן בְּרִישָׁא דַעֲמוּדָא
 דַּאֲמַצְעִיתָא נִקְדִּין מִן מוֹחָא וְאֵינֻן בְּרַבְּאָן עַל רִישָׁא דְצַדִּיק כְּרִיא בְּרַבּוֹת
 לְרִישָׁא צַדִּיק וְאֵינֻן ג' טַפִּין דַּאֲתַמְשְׁבוּ מִן מוֹחָא לְגַבִּי בְרִית מִילָה. אֲתַנּוּן
 מִסְפָּרָא דְאִימָא עֲלָאָה וְכִלְהוּ אֲתַכְלִילִין בְּמַלְבוֹתָא. וְנִקְדִּין לְאֲתַנּוּן
 כְּנַשְׁמָתָא לְגוֹפָא. הַגּוֹפָא אִיהוּ בְּסוּס קְרוּכְבּ. וְאֲתַנּוּן אֵינֻן פְּתִיחִין לְנִקְדִּין
 לְקַבְלָא לֹון וְעֲלִייהוּ אֲתַמֵּד וּכְנַפִּיהֶם פְּרָדוֹת מַלְמַעְלָה לְקַבְלָא עֲלִייהוּ
 נִקְדִּין. וְנִקְדִּיא בְּכַל אֲתַר בַּת קוֹר. טַעְמֵי אֵינֻן טָאֵי קְרָבָא רַפָּ"ה אִיהוּ
 לְעִילָא מֵאֲתַנּוּן וְעֲלִיה אֲתַמֵּד וְדַמּוֹת עַל רִאשֵׁי דְהִיה רְקִיעַ בְּעֵין הַמַּרְחַח
 הַמִּרְבָּא נְטוּי עַל דְאֲשִׁידֶם מַלְמַעְלָה. נְטוּי דָּא אִיהוּ רַפָּ"ה נְטוּי עַל רִאשֵׁי
 חִוּוֹן דְאֵינֻן 'קו"ק ד' אֲתַנּוּן נְדָאֵי דַג"ש אִיהוּ מַלְגָּא דַּאֲתַנּוּן כְּגוֹנָא דָּא
 יְקוּק רַפָּ"ה מַלְבֵּר כְּגוֹנָא דָּא יְקוּק וְאֵינֻן כְּמַתְג וְרַסֵּן לְאוֹתִיּוֹת. וְכַהֲוֹן
 וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוֹב רְצוּא כְּדַגִּישׁ וְשׁוֹב בְּרַפָּ"ה :

בְּרַאשִׁית קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר יִלְלֵאלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי בַּאֲזַקָּתָא
 עֲרַךְ בְּמַלְבוֹתָא קְדִישָׁא דַּאִיהוּ נְפִילָא בְּגוֹלָתָא. מַלְג דִּשְׁוֵתָא
 רַבָּא תַזוּז מִיַּיִן דְּהָא שְׁבִיבְתָא וְחִילָהָא נְטַרִין לָךְ. בְּלֵאֲבִי הַשְׂרֵת דַּאֲתַמֵּד
 כַּהֲוֹן הֵן אֲרַאֲלֶם צַעְקוֹ חוֹצֵה לְבַר מַהֲיָבִין. לֹא אִית מֵאֵן
 דַּמְקַבֵּל צַוּתִין דִּישְׂרָאֵל כְּמָה צַפְרִין מַצְפַּצְפִּין בְּצַוּתִין לְגַבִּי אֲמֹהוֹן
 דְאֵינֻן מַקְנִין עַל אֲרַעָא דְנְטַרִין לָךְ. יְכִלְהוּ אֲתַקְרִיאוּ צַפְרִים עַל שְׁמֵי קֹן
 צַפּוֹר דַּאִיהוּ אִימָא קְדִישָׁא דַּאֲתַמֵּד כֵּה כִי יִמְרָא קֹן צַפּוֹר יַפְיָנָה.
 וְעִלָּה אֲתַמֵּד גַּם צַפּוֹר מַצְאָה בֵּית וְרָא בִי מַבְרָאשִׁית דַּאֲתַמֵּד כֵּה
 בְּחִבְבָּמָה יְכִנָּה בֵּית. וְדַרוֹר קֹן לָה. דָּא אִימָא עֲלָאָה יוֹבֵל דַּאֲתַמֵּד כֵּה.
 וְקַרְאֲתֶם דַּרוֹר כְּאֲרִין בּוֹמְנָא דְצַפּוֹר מַצְאָה בֵּית דַּאִיהוּ בִי מְקַדְשָׁא
 וְאֲתַבְנִינָתָא וְאֲתַתְקַנְתָּ מִיר דַּרוֹר דַּאִיהוּ שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה אֲשַׁכַּחַת קֹן
 לָה לְעִילָא וְמִיר אֲשֵׁר שְׁתָּה אֲפֹרוּחִיָּה אֵלִין שִׁית בְּנִין דִּילָה שִׁית טַפִּין

ולא כלום די וזה אום ו' שכתוב אום הה א נמשך מן ו ד דשיח קדישא אריהו אלו ר' בנחמיה טב' במלכות
 קדישא נב ע פ מ ש רכטו רלרי זיל נקרא אלו שכול מספר בן כמין שס הו ס דמלי הר"ן שמספרו
 בן שהוא במלכות ולכן משבישו בשם בן שריו מלכותא רמזו בשמו ודוע שם ב"ן הוא בששים ומה ש רכטו
 זיל כסוד פרקי ש"ל סגל ס אומר ס בלו שמתחום ונכרעה נכרעה לפני ס עששו וספר הח קוג ס ח כרו רשב"י לקוון
 ששים לכך אל טו רשו דלא חזו מן סלסל לשחק אום אלו זכור לטוב ממו בח בור זה ומ ש דהא שכינתא
 דיאנין (י"מ) חקונא שתיחאד כ"א ע"א

הקדמת תקוני הדרה

(כא ע"א)

דאינון ששנת ימי המעשה כלהו פרחין לגבה בכמה תנין וזמנין וי"ם .
 ואפרוחים דאינון ישראל לתתא כלהו פרחין עמה בגלותא. וזומנא
 דאינון בעים. דלית לון גרפיץ בפחדין לעשה לפרחא אתמר בה לא
 תמח האם על הבנים אי הכי קאי כי ימרא קון אלא בזמנא דלית לה
 לשבינתא אתר לשריא תמן בקביעו איהו אולת במקרה ודא איהו בר
 המובע מקום לתפלתו וכו'. כמה דנשמתי עבדין הכי שרייא שכינתא
 עמהן. נשמתא ראיה קבועה בצלותא או באורייתא איהו אתר קבוע
 לשרייתא בה שכינתא. אבל נשמתא דלית לה קביעו בצלותא או
 באורייתא אלא אי אורמנת לה במקרה הכי איהו שריא עלה במקרה.
 ודא איהו כי יקרא קון צפור לפניה וכו' ודאי נשמתא איהו
 קון צפור וכן הדא נשמתא רבר גש אתקריאת קון צפור. ונופא
 קון דנשמתא. וכן נשמתי דאינון עוליבאן דלה דאתקריאו
 בתולות אחריה רעותיה יתבין בגופין דאינון קון דלהון בארת מקדה
 בזמנא דלא אינון קבועין בכתו כנסיות. ובבתי מדרשות. ודא איהו
 כי ימרא קון צפור לפניה ועוד קון צפור לעילא איהו כרסיא. וקון דלה
 לתתא מסטרוין ועליה אתמר ונקח לא יגמח דתמן קון. ואיהו קנא
 ונוקם. בזמנא דלא אטכחת קנא לשרייתא. בדרך דא דאתמר בה
 מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים. ועוד בדרך דא קבורת רחל
 דאיהו בפרשת אורחין. ועלה אתמר מי יתנני במדבר מלון ארחים.
 ואינון ב' משיחין דמתמן קא עברין כד אתאן למפרק לישאל בכל

וחלחא נטון כך סב. הא מלכות דאל לוח וחילר ב' ע' שהם חילות רמלטים כ' ודע דודאי נשחא א' ה
 קן לעור ונופא קון ונשמחא כ"ב בשמר כנב אור שטינר דשריא עלה א' ה' נקרות קון ורנין לגבי רכשמה סה א
 בקרבו ב' כ' קרא קון וזכה יבון כ' ד' מאמר רחנא אל חסכל בקנקן אלא כמה שיש בו קון קון הוא הנוף
 והגשה אלא כמה שיש בו רוח אור השכר דשרי על נשחא ומ' וכן נשמחין ואינון שולמי' וילע' חבין
 כגוף. דא טן קון דלהן בארת חקרה. פרש בני רידי כה ר יעקב ג' קאי על נשמות שרש' מן חקונים ובאים
 לשוה' כבוד העיבור לרהעבר ככ' אדם כעוריו' שרם משרשם כוי' לזכותם וכבוד בשער הנגלות' ו דאלו הכלים
 כבוד רעיוור קראים אירח' דא' מוכרח' להשאר בעבור אלל המתעבר' כי דאם חטא ולא נח להם בו
 חסכל' ממת חק' ולא א' כגוף. דא טן קון דלהן ר"ל משרשם וכאין דרך מקרה כמו אורח' שכל ללאה מביח
 בעש"ב כגלגל עכו' גריו' ועליה' אחמר וקרא לא' נקס' פרוש דריש' מיב' ונקס' הכי' והקון הוא חש"ש שבים
 קון לא' נקס' וחלח' מטעו' וכל ריך וי"ש' כי יקרא קון לעור לפניך בדרך ועליה' אחמר' מינני במדבר
 מלון ארח' ואל טן ב' משיח' כ' ע"פ ע"פ ר"ל' בע"ר מליכרי רש"י' פרש' חטא' ומשיח' בן דוד ומשיח'

הקדמת תקוני הוהר

לח

עין דא איהו עין החיים דאתמר ביה עין חיים היא למחזיקים בה .
ועלה אתמר כי האדם עין השדה. ועוד בכל עין דא צדיק דאתמר
ביה עין פרי עשה פרי למינו. ודא יום השבת דתמן זונא דשבינתא
עם קודשא בריך הוא ותמן אית לה נייחא. ועלה אתמר והיה כעין
שתול על פלגי מים אשר פרוז יתן בעתו דא עתו דצדיק דאיהו ליל
שבת. דצדיק מניה פרחין נשמתין חרותין בישראל ערב שבת דאתקריאו
פנים תלושות אפרוחים ארין ת"ח דבנינהון שריא שבינתא על ישראל
או בצים ארין אינון תינוקות של בית רבן דבנינהון שריא שבינתא על
ישראל וארין אינון מארי מקרא. ובזמנא דאינון עסקין באורייתא או
במצוה דאינון קודשא בריך הוא ושבינתיה. וגרמי לתברא לון לתרא
ירתי מתמן נשמתין ואתקריאו בנים דקב"ה בנין דמארי מקרא ומארי
משנה אינון למנדפין דילה. ובנין דא והאם רובצת על האפרוחים או על
הבצים. איהו רביעא עליהו בארבע גרפין דילה דאתמר בהון וארבע
כנפים. זנקין אנפי זמרי ואינון ארבע אנפין לגד חד וחד. ובהון איקא
רביעא עליהו. וזמנין איהו עליהו וזמנין אסתלקת מניה. אקל לבנין
דאינון מן מעוין בנין דרחימו דהמו מיערא עליהו דאינון מארי קבלה.
אתמד בהון לא תמה האם על הבנים. דאיקא לא זזה מניהו לעלם.
דנדאי קודשא בריך הוא איהו אורייתא ושבינתא היא מצוה וקאה מאן
דמתעסק בהון ליתרא לון. וכן זכור ושמור אינון קודשא בריך הוא
ושבינתיה. וקאה איהו מאן דמחד לון ביום השבת דאיהו יסוד .

בן יוסף ג. הס ביסוד אלף דמשיח בן דוד הוא כבוד לאלה ומשם בן יוסף הוא כבוד רחל עם ש ודוע מ ש
מא א ז ל כש וור ק דה סוד מכוונה כשם אורח עם ולכן קרי לבס משחין כשם אורחם ודריש לפסוק של
רחל ג כ שרם עשיה ששם מאיר אל ארתי ג' לו ושם סוד פ ר דינין מספר ער וורו לפסוק לו פ ר ודא יום
שבת דתמן זונא דשבינתא עם קב ר פירוש לתפלת קרי ליה קב ר ומחא בלות ש דשבת שהיא ג' קיין והוא
מכריע בן מסר ובין גבורה ושאר כס ר א ש כחא דאקרייתת בת אבל בן דלונן מן מעוין דאתמר בהון
היו מעי לו כ ב איש ישראל שיבא לטוב לו לוקח מהלה מן בחינת עיבור ואחר שיגדל ויפשה מלת לוקח מבחינת
י קה וחד ש גדל עוד וסוף תורה ומלש ומע ק יוסר לוקח ממוחן דגדלות הנקרא ש כשם מוחין כסמם ור ח
מעין הוא עיבור יקנה מוחן ולכן על מאר קבלה שהיא גדולים ביותר אמר דלינון מעו שגלמנו בע כור יניקס
מוחין דאתמר לנביאיהו סמו מעי לו ועוד כל קראס מעי אוחיות עם ור כ הקבלה היא סוד יוד דשמה
קדישא דודאי קב ר א ה אור סא ושבינתא איהי מלש פירוש לתפלת קרי ליה קב ר כמ ש לל וסמק
הסוד מתקן כתפלת שהם לרה ובמלות מתקן כמלכית שהיא עשיר וכן כתיב ויפק אש עם ושכ אלהים

וברחמי

הקדמת תקוני הזהר

(סא ד"ב)

ובדחימו ודחילו די"ה דאינון אבא ואימא זכור ושמוד אינון לקבל תפלין
דרישא י ותפלין דירא ה' דכד ונוקבא. וזכאה איהו מאן דמיחד לון
בקריאת שמע בדחילו ודחימו בזמנא דישאל משתדלין באורייתא
דבכתב ובאורייתא דבעל פה בדחימו ודחילו אתמר בהון לא תסת
האם על הבנים וזמנא דלא משתדלין בהון בדחימו ודחילו אתמר בהון
שלח תשלח את האם. בזמנא דישאל נמרין שבתא בזכור ושמוד
בדחילו ודחימו אתמר בהון לא תקח האם על הבנים ואם לאו כתיב
בהון שלח תשלח וגו'. תנין תרוכין. ובזמנא דישאל מיחדין לקב"ה
בתפלין דיד ובתפלין דראש בדחילו ודחימו אתמר בהון לא תמח האם
על הבנים ואם לאו שלח תשלח. ובזמנא דמקיימין מצות ברית מילה
ואעברן מנייהו ערלה ועברין פריעה בדחילו ודחימו אתמר בהון לא
תמח האם על הבנים. ואם לאו שלח תשלח את האם. בזמנא דמתיחדין
בווגייהון בקדושין וז ברכאן דאינון יחודא דהון בקדושה ובברכתא
אתמר בהון לא תמח האם על הבנים. ואם לאו שלח תשלח זכו.
ואינון ישאל בגלותא ברשותא אתרא דכד לא מתיחדין בווגייהו
בקדושין ושבעה ברכאן דאינון יחודא דהון בקדושה ובכרה באתר
דקדושה. שרייא עלייהו מסאבא. ובאתר דברכה שרייא עלייהו למותא
ובאתר דיחודא שרייא עלייהו פרודא. ודא גרים גלותא לשבינתא
דאתרבת מאתרהא ומסנהא דאיהו ירושלם הה"ד ובפשעיקם
שלחה אמכם תרין שלוחין שלח תשלח חד מבית ראשון וחד מבית
שני. ואי תימא דקדושא בריך הוא לא אתתרך עמיה בנין דא אמר
קרא בצפור נודדת מן קנה בן איש נודד ממקומו. בנין לנטרא קה
בגלותא מרשו נזכראה. הה"ד אני ה' הוא שבי וכבוד לאתר לא אתן
וגו'. לאחר דא אל אחר דא ממא"ל. לפסילים ארין ממנן דעל שבעין אומין .

סכ רח תורה מלות נס ר"ח תפארת מלכות שמלמן סס כהיומו יושב אהלים וז"ש שומר סס ורחס יסר ומ ס
שבת יסוד הוא כמ ס בשער הכונות דבחינת השבעיות ושבת סס כ סוד שרוח חי רעולמים ולכן המלאכים
אומרים שיר זה בשבת ע ס אכל כסוד הימים השבת הוא במלכות שלח תשלח תרין תרוכין כ כ תורה שבכתב
ושכ"פ סל עסקו בהם סס כעג וזכר ושמוד שעברו עליהם בקדושין ושבע כככאן דלינון יחודא דליהון
כ כ סוד יבק הוא ר"ח יחוד כרכה קדושה והוא ר"ח ישעני כיוס קדושו וא"י תימא קכ ס לא אתתרך עמה
ובנינו

ובנינה קודשא בריך הוא איהו כולך אסור ברהטים. איהו אסור עמהון בתפלין דרישא דאינון פאר דרישא דתפלין דרישא אינון באמר דרהטי דמוחא. ודא איהו אסור ברהטים. ואיהו חבוש עמהון בתפלין דיד בקשר שר יד. ודא הוא דכתיב פארך חבוש עקיף. ובנין דאיהו חבוש עמהון בגלותא אתמר בית אין חבוש מתיר עצמו מביית האסורין. ושכינתא איהו בית האסורין דיליה בנין רחמו דילה איהו אסור בה. ודא דמלכה צרור המור דודי רי בין שרי ילין ובגיד מאן דבעא לאשגא למלכא לית ליה רשו לאשגא ליה אלא בשכינתא. הה"ד אל יתהלל וכו' כי אם בזאת וגו'. ואהון כר עאל לקלש קדשין בזמא דכפורי בה הנה עאל דכתיב בזאת יבא אהון אל הכדש דאיהו עת לעשות לה'. ומשה בנינה אתקיים בעלמא הה"ד וזאת הברכה אשר וגו' ובה עביר עשר מכתשין לפרעה הה"ד ואולם בעבור זאת העמדתיה ויעקב בנין דהנה ידע דכל רעותא דמלכא בה מני לבנוי עלה דלא יעלו קדם מלכא אלא בה. וכל שארתין דלהון בצלותין ובעותין למלכא. דידון בה הה"ד וזאת אשר דבר להם אביהם וגו'. זכור בנין דהנה ידע דכל רעותא וחילא ותוקפא דמלכא בה. אמר אם תחנה וגו' בזאת אני בוטח. דאתמר עלה ומלכותו בכל משלה. ומאן דלא שית לביה גם לזאת עליה אתמר ובסיל לא יבין את זאת. ובנין דא כד ישראל בעאן בעותין למלכא אמרין לה אנה הלך הדרך. דאתמר ביה ברה דודי אנה פנה הדרך. ונבקשנו עמד בבמה בשעות דצלותין ובעותין. דבניך איהו נחית עלין.

כ"ב כאן גמי מחבר את הספארת בשם קב ה דע דאין הדבר כפשוטו דאסתך ח' אלא מחמת דגורמים ש טע פ לחיגוס סכוד הכחוב סה ה' רוכב על עב קל ובה מלרס קאמר אסתך. וכל שאלמין דילסון כלליון ובעותין כב ללוטין רס כרכוס יח דעמידה בשמ"ע ובעותין סס סתמוטס דאמר דעמידה לית לה רשו לאשגא ליה אלא בשכינתא סה"ד אל יתהלל רמתרלל כי אס בזאת ר"ב נקראת זמב ר א נקראת בת שבע וגם היא סוד כב אזותים מן אלף ועד סיו ולכן נקראת זמא ו' א ס דודר בנין דהסכדכל רעותא וחילא ותוקפא דמלכא בה כב נקיש סלס מילי רעותא וחלא ותוקפא כנגד ג ספילות שחר ס ותמס וערכוס כי ריש סעטר סנכוסס סס ספילות סכוד ארס ספסי ספסח ולכן סס ארעי כמלוז סרעיא ססור רל סטר ועוד ליל כס"ד קיש סלס מילי סו כנגד ב"ע ססס מילות סמלכות דאלילות או וכן כנגד סה' דוא"ל כי היא עומדת אחורי נהי' דז א רמו לברר חרס על סלוות חר"ה ר ס חילא רעותא סוקפא וזכו יוכן כס"ד ויסעו סחמת ויטו כהרס ססס רמו למלכות מדרגה סחמוכה ויטו כהרס ל"ח סוקפא רעותא חילא ססס כנגד סה' דוא"ל

דלא

(כ)

* כב ע"א ** דע

הקדמת תקוני הזהר

(כב ע א)

דָּלָא זֶה מַגְנָא. אֵלָא בְּנִין דְּלֵא נְהַנְנָא יִקְרָא בְּךָ דְּבִגְיָךְ הוּוּ אֲסִיר עֲמָנָא
 כִּל שְׂרֵת זִמְנֵן הוּוּ דִּי יְהִי כְּגוֹר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּכְזִים הַשְּׁבֵת יִפְתַּח
 וּבִזִים הַחֲרֵשׁ יִפְתַּח דְּהָבֵי אִיהוּ שְׂכִינְתָא סְתִימָא עֲמִית. בִּיזְמָא דְחוֹלָא.
 כְּשׁוֹשְׁנָה דְאִיהוּ אֲמִימָא וּבִיזְמָא דְשִׁבְתָא וּבִיזְמָא דְחֲרָשָׁא וּבִיזְמֵן
 מְבִין אֲתַפְתַּחַת לְקַבְלָא רִיחֵן וּבִזְמֵן וְלִירְתָא גִפְשֵׁין וְעֻזְגִין לְבִגְיָהוּ.
 וְיִי לֶזֶן לְבִנֵי נְשָׂא. דְקַב"ה אֲסִיר עֲמֵהוּן בְּגֻזְתָּא. וְשְׂכִינְתָא אֲסִירַת עֲמֵהוּן.
 יֵאֲתֵמַר כֶּה אִין תְּבוּשׁ מְתִיר אֵת עֲצָמוּ מְבִית דְאֲסִירִים. וְפֻרְקָנָא דִּילָהּ.
 דְאִיהוּ תְשׁוּבָה אִימָא עֲלָאָה אִיהוּ תְלִיא בִידֵיהוּן. דְחַמְשֵׁין תְרַעֵן דְחִירוֹ
 עֲמָה. לְקַבֵּל חֲמֵשֵׁין זְמַנִין. דְאֲדַכֵּר יְצִיאַת מְצִירִים בְּאוֹרֵייתָא. דָּא הוּוּ
 נִיפָן כִּיה וְכ"ה בְּאֵלֵין חֲמֵשֵׁין אֲתֵנִין דְמִיחְרִין לִיה בְּכָל יוֹמָא פְעֻמִים שְׂמַע
 יִשְׂרָאֵל דְאִית בְּהוּן כ"ה וְכֵה אֲתֵנִין. וְיִרָא כִי אִין אִישׁ. דְאֲתַעֲרָ לָהּ
 בְּנִיחָהוּ וְאִיהוּ מְשֻׁנֵת מִן תְּחֻלּוֹתָא דְאֲתֵמַר בְּהוּן חֲלוּ נָא פְנֵי אֵל
 וְיִתְנֶנּוּ. לָהּ הִיא דְאֲתֵמַר כֶּה. אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ דְאֲסוּתָא בִידֵיהּ. דְאִיהוּ
 דִּי פְשׁוּמָה לְקַבֵּל שְׁבִים. וְיִרָא כִי אִין אִישׁ. זְאִיהוּ בְעַד תְּחֻלּוֹן נִשְׁקַפָּה
 וְתִיבֵב בְּתֻרְעָה דְאִיהוּ יִכְבֵּא דְאֲתֵמַר כֶּה וְיִפְתַּח נַח אֵת תְּחֻלּוֹן תְּתַבָּה
 אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָא יוֹם רַב־פְּגוּרִים דְתִיבַת נַח הִיא אִימָא עֲלָאָה. תְּחֻלּוֹן
 דִּילָהּ הוּוּ עֲמֻדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְבִיהּ אֹר. וְתוּדָה אֹר. וְאִיהוּ אֹר
 הַגְּנֵזוּ נִיפָן כֶּה וְכֵה מְצִיץ מִן הַחֲרָבִים אֲלוֹ עֲשֵׂרֵת יָמֵי תְשׁוּבָה. וְיִרָא
 כִי אִין אִישׁ. וְעוֹד מְשֻׁנֵת מִן תְּחֻלּוֹתָא. אֵלֵין תְּחֻלּוֹת רַבֵי בְנֵי־שֵׁתָא
 דְאָבָא וּבְנֵי אִינוּן. בְּבִית (תְּכַנְסַת) אֲסִירָן וְאִיהוּ בְכָל יוֹמָא אֲשַׁתְּוִיתֵיהּ

וְסַעַר מְתִירָא י"ח הֵנוּ וְיִמְנוּ בְּמַחְסֵי לֶשַׁן מִיּוֹק רַחוּ לַמְגִיטָא שֶׁסֶם מַעֲוֹק הַגְּבוּרֹת כְּסֻדִים דְּבִגְיָךְ רִחוּ אִם ר'
 מַמְלָא כִל שְׂרֵת זִמְנֵן הוּוּ דִּי יְהִי כְּגוֹר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה כִּב פ"ט מ"ט רכ"ו ז' ל כַּעֲשֶׂר רַפְסוּק ס פ כַּהֲר ו' ל
 וְכֵן כִּי מִי הַמֹּל יוֹרְדִים סְטוּלֹת וְחֵהִיבִים לְמַסָּה מְחֻרְבָּסָס כִּי לְרַחַת וְלִסֵּי אֵן לְכַרֵּד הוּוּ מְלַכֵּס ו' ס הוּס
 ז' אֲלֵילוֹת וְרִדִים וְתַמְלָכִישִׁים כְּשַׁבְתָּר מִיִּם סָל מַעֲשֶׂר כִּי לְכַרֵּד לֵז' אֲחַמְסֵ אֵן כִּח אֲלֵלֵרֵק כִּז אֵל לְכַדֵי וְכֵן
 סֵס שֶׁשׁ מִי הַמֹּל כִּי ו"ק דָּא הֵס הַמְכַרְדִּים כִּל יִמ הַשְׁבוּשׁ אֵן כִּיּוֹם הַשְׁבֵּעַ שְׁהֵא וּס הַשְׁבַּת כְּגַדֵי רַחֲלוֹת
 אֵל אִין כִּח בְּחַלְכוֹת לְכַרֵּד כִּי מִי שְׁהֵא פִלְיוֹן אִיגַט מַחְפַּח לִירַד לְמַסָּה מַחְקוֹתוֹ מַשָּׂא כִּח בְּחַלְכוֹת וְכֵן אֲרִיכָה פ"י
 כִּח מִה שְׁנַחֲקֵן כִּיּוֹם הַשְׁבוּשׁ הִיא עוֹלָה כִּיּוֹם הַשְׁבַּת שְׁרִיחַ כְּגַדֵי הוּוּ אֵל מַחְמַכְרִים עֵס ז' אֵל וְלוֹ מוֹלִילָן כְּשֻׁמוֹת
 חֲדוּשׁ עַבְל פ. פ וְפֻר מוֹבְרִים סְבָרִים כֵּלֵן הִסְבֵּד דְאֲתֵמַר כֶּהוּן הֵלֵן כֵּל פְּנִי אֵל וְיִתְנֶנּוּ כִּב פְּנִי לֶשַׁן
 פְּטִימוֹת דְקֵאֵי עַל הַמִּילֵי וְהַסֵּה חֲלוֹי אֲוִיחֹת אֵל הוּוּ קַמְדִּי כְּמִין עוֹלֵס הַכֵּל הִיא סְבִינָה שְׁקֻרָחַת עוֹלֵס הַכֵּל
 וְלִזְלֵל לְהַכֵּה דְאֲתֵמַר כֶּה אֵל נָח רַפָּא חָל לֵב וְכִי נֵן אֵל נָח גִּי כֵּסֵא עַס סְבוּלָל וְטוֹל סְבִינָה שְׁקֻרָחַת כֵּסֵא
 סְכַדֵּד הִיא חֶסֶן לֵב רַפְשֵׁה יֵאֲוִיחָת כִּיּוֹם מְצִיץ מִן הַחֲרָבִים אֲלוֹ עֲשֵׂרֵת יָמֵי תְשׁוּבָה לִב דְרִישׁ מְחִירֵי
 עֲלִירִי

הקדמת תקוני הזדר

ט

עליהו ויהיב לון מזונא. ויפן כה וכה אם אית מאן דיתער בתיבתא
 לתברא בית אסורין דלהון הה"ד לאמר לאסורים צאו ולאשר בחשך
 הדרו ויפן כה וכה וירא כי אין איש. אלא איש דדרכו פנו בעסקין דלהון
 באורחין דלהון איש לבצעו מקצהו בבצעא דהאי עלמא לירתא האי
 עלמא. וקאו אינון מספרא דארין דאתמר בהון אנשי חיל יראי אלקים
 אנשי אמת שונאי בצע. אלא. קלהו צווחין בעלותין ביזמא דכפארי
 כבליים הב לנא מזונא וסליחה ופירה וחי. כתבנו לחיים. ואינון עין
 נפש בכליים דאינון אומין דעלמא דצווחין גביה וזית לון בלשת אנפן
 דלא אית מאן דקרא ליה בתיבתא דיתחורר שכינתא לקב"ה דאיהו
 מרחקא מיניה. למתדר לנביה ואדמין לכבליים דאתמר בהון ויתערכו
 בגוים נילמדו מעשיהם. ואינון ערב רב דכל חסד דעברין לגרמיהו
 עברין. ועוד אינון שארין מזונא וכספא ועונה דאיהו עונת-זוגיהו
 דאתמר בה שארה בסותה ועונתה לא יגרע ולא אית מאן דשאר
 מזונא דאיהו תורה שארה דשכינתא ואיהו אימא עלאה דאתמר בה
 ואר תמש תורת אנה. כסותה דא כסויא דציצית ועטיפו דליה.
 ותפלגין דיד דאתמר בה. תפלה לעני כי יעמה. ועונתה דא קריאת שמע
 בעונתה. דאם שלש יארה. לא יעשה לה לשכינתא. ויצאה חנם
 אין כסף לית ליה כסופא מן שכינתא חציף איהו. ועוד אין כסף לא
 יהא ליה כסופא דעלמא דאתי וזן כל אלה יפעל אר פעמים שלש עם
 גבר. ובגין דא כי היא כסותה לברה דא לגרמא קדמאה. היא שמלתו

אומות הוילא סבמכתא הס כחרס ועייט הסרס טעות לתברא בת ראסורין ד להון לכי היא מ"ס סמוטה
 של למרכה הסמטר אשר למטר חשכר באלכסון וטה ה ב דלחן של דוד רעה כמט לשקוד על דלחות יום
 יום ח"ס לאסורים חלק רמ כה לשם וקר כה לאסור מ"ס סמוטה בעסקין ד להון באורחין ד להון ככ
 בהס לשם לק ס מ ש ככל דרכך וערו אלא כונסה להנאם שלמס כלכר בבצעא דרא עלמא ככ קר
 להנאם עוה"כ בשם כלע כי עוה"כ. ברא בירד ועור"י נברא בה א שהוא חל וד וכזה פרשתי בס"ד בברכת
 אבות אל מהיו כעבדים המשמשין את הרב ע"מ לקבל פירס רל לקבל שכרך בטולס הוה שהוא פרס ולכן
 קר להנאם עוה"כ בשם כלע שרוא חתכה דיו ד ולכן כלק כח ב אכסי אחס שונאי כלע ששונא ס הנאם עוה"כ
 שרוא כלע לשון כליסה אל המוליא לא רח לם כסופא לעלוא דחאי פירוש אין לו מחוה שאין לבו ממחווה
 לעוה"כ שסם עירון הסממות ועוד יל כסופא לשון כושה דרוש שפליקים כושה"כ אן מוכרנאם שוה אלא
 כל אחד נכוח מחוספו של חבירו וכמ ש בנמרא על כן שס מוכרנא שיהיה לכל אור כושה מחברו הגדול ממנו
 לעורו

הקרמת תקוני הזוהר

(כב ע"ב)

לעורו. דא גלגולא תניינא. במה ישכב. דא גלגולא תליתאה ואלין
 אינון. תלת לבושין דתלת כסוין דתלת גונון דעינא. דאינון לבושין
 לבת עין דאירו נשמתא. ובאלין תלת אתמר שלש פעמים בשנה
 יראה קל-זכורא ולקבל תלת זמנין אינון תלת גונון דשרגא דאתמר
 בהון וירא מלאך יי' אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא הא גוון הד
 בלבת אש מתוך הסנה הא גוון תניינא. וירא והנה הסנה בוער באש
 הא תתא. ואינון לקבל שלשה גונון דעינא בלבת אש דא בת עין. בההוא
 זמנא דיהון נהירין תלת גונון דעינא דאינון לקבל תלת גונון דקשת.
 מיד וראיהיה חזקור ברית עולם. ובההוא זמנא בי עין בשין ידאו
 בשוב הי ציון. אור דעינא הוא עמוקא דאמצעינא. בת עין ביתא
 דיקא. בההוא זמנא דיתפני עגנא מן בת עינא דאתמר בה סכנה
 בשין לך וגו' דאיהי תכלול דעינא דא רזמי רבתא. שכינתא עלאה
 עתידה למימד לקדשא בריך הוא. דמה תעמוד בחוץ ואנכי פניתי
 הבית אנכי דיציאת מצרים ואף על גב דאין הכוש מתיר עצמו מבית
 האסורים. דאיהי שכינתא דאיהי אסורה בגלותא. שכינתא עלאה יפרוק
 לה הה"ד אם יגאלך מוב יגאל ואם לא יחפוץ לגאלך וגאלתיך אנכי
 הי יי' שכבי עד הבקר דאיהי ימינא פשוטה לקבל ישנים. דגית מלתא
 דא תליא. אלא בתרובתא ימין עלאה דשכינתא. בההוא זמנא
 שכינתא עלאה כנשר יעיר קנו דאיהו ירושלים ק"ו. על גונון
 ירחף יפוש כנפיו יתהרו ישיאיו על אכרתו הה"ד ואשא אתכם על
 כנפיו נשרים ואביא אתכם אלי. רבזמנא דשכינתא איהי בגלותא דאתמר
 בה ולא קצאה הינה מנות וגו'. אלא בשבת וזמין שבין. ובההוא
 זמנא אתיחדת עם בעלה. וכמה נפשות יתרון קא נחתין עקה דליירא
 בישראל. הה"ד ושברו בני ישראל את השבת לדרתם. זכאה איהו

על אשר לא רגיע למרגשו אך זר סחרם אין לו מקום ומזור במחילת הסדוקים כדי שיהיה לו כושט מהגדול
 ממנו אלא בדר מושבו ועוד ל"ל כי לעלמא דהא יריקי לדיק ארבע מאות עליין ואלו תי' עלמין נקבא ס
 כוזה ק ואורא כסס עלמן דכסופן מלשון נכספה וגם כלתה שכל ככספין ומתאוס אליהם ולו ח לא
 הא ליה כסופא לעלמא דאדי כלומר אין לו חלק בעלמין דכסופן הנו דרורה נאה עליוס וכו' ל"ב דיה
 כלים אשר רת דכ' כזה יוכן תשכ אנוש עד דלא וקאמר שוכו בני אדם תשכ ככסופן אהון שבת יגיע אנוש

תקונא שתיתאה

מא

מאן דמתמן לה ריה נאה בלביה. וכלים נאים באברים דילה. ואשה
 נאה דאיהי נשמתיה. דבגינה שריא שכינתא עלאה דאיהי נשמת כל
 חי עליה. וקודשא בריך הוא איהו שבת בחד. וינפש בחד בשכינתא
 עלאה איהו שבת עליהו. ובשכינתא תתאה איהו וינפש עליהו ויהיב
 לון נפשאן יתרון דאינון בתולות אחריה רעוניה דקא אתיין עמה.
 וכמה מלאכים ממנו ומשמשין דלהון קא אתיין עמהון דאינון ע' דתליין
 מן זכור ושמור. ודא איהו ויכל"ג. כליל שבעין ותריין ואתקריא ארין
 נפשות אושפיון בנין דלא שריין בישראל אלא בזום השבת וכד
 נפיק שבת בלחו חורין לאתרייהו ונשמתין דאינון מספרא דשכינתא
 עלאה אתקריאואפרוחין. ונפשין מספרא דשכינתא תתאה אקרון כצים
 ודא איהו רזא דהפורש סבת שלום עלינו אימא עלאה דאיהי סבת
 שלום דמסכך עליהו ושלום עמה דאתמר ביה הנני נותן לו את
 בריתי שלום ואית סוכת. לתתא כ"ו ה"ם דאיהו יאכהנמ" סוכת שלום
 כ"ם ת' דאיהו תפארת. ובהוא זמנא יהון בניו ברשותא דקודשא
 בריך הוא וקלא נפק וימא לא תקח האם על הבנים. מיד דנפיק זכור
 ושמור דשבת וייתי ריבא דוקא קמא דשבתא. קלא תנינא נפיק.
 שלח תשלח. ותו כי יקרא קן צפור לפניה. דא סוכה דאיהי אימא עלאה.
 בקר עץ הה"ד ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר אפרוחים
 ארין שבעת ימי הסכות אז ביצים דבהון עבדין ז' הקפות. וקא דמלה
 נקבה תסובב נבר. פרי עץ הדר אימא תתאה. עץ איהו ריב"ב. ר"ו
 ר"ב נתיבות. דאיהו אתרוג. וצריך לעענא ביה. רשית סטרין ארבע
 רודון ועירא ותתא לאתערא עליה ו'. ותלת נענעוין לבל סטרא. סלקין

עד דכא ר"ת הגו שיה לו דיה גלה בל דה וכלים גאם באכרין דלה ואשה גלה דאר נשמתה ובה
 יובן מרום וקודש אשכון ואח דכא ושל רוח גס יל אכרס נשמה לכ רת אילן אס מניח חרק סתחם שבוה
 יסיה הארס דומה לאלן כדכתיב כי הארס עץ השדה ודא איהו וכלו כל לשבען וסרין כב סוך זכור ושמו
 ש מספר עבד ומש ותקריאו אלן נפשות אושפון וכי' בוס מוכן מאמר ר'ו גדולר הכנסת אורח'ס יוהר
 מרקבלת' פנ שכינה אפרוחים אלן שבעת ימי הסכות כב אפרוח'ס דס אוח'ת אורח'ס שבעת ימי
 סוכות ש אורח'ת שהס סוככים ומחפ'ס על שראל היושבים בללא דמה מנוחא גס אפרוחים הוא אוח'ת רוח
 אפ'ס כ כהס מנשך אור מוח'ן דגדלות שר'ס הפנים גס אפרוח'ס ע'ה רעון שהס מ רעון שכולס חסריס גס
 אפרוחים חלק רת בה לנפ'ס וקרי בה אפרוח'ת מ הלנה שנקראת מ והמ'ס ררס כל אחד דס נפע לכ
 חלקוים נקדבטת אר' ביצים דכסון עבדין ז' דקפות ר'ב הסקפות הס כמו גגלל המור וכן רבליס רס מגולגליס

ח"ח

(כא)

תקונא שתיתאה

(טו זכ)

ח"י. וצריך ארבע זמני ח"י. חד בנטילת רלוב ותרין באנא יי תרין
 אחרנין כהדו ליי תחלה וסוף. ובארין נענועין אינון משפירין מעליא
 לתתא לשבעין ותרין אומין ולקטר דנצחי לון אמרי אנ"י והו תושיעה
 נא תרין זמנין דאינון. וא"ו מן וק"ו. אני וק"ו מן ויסע ויבא ויט ובההוא
 זמנא לא תסח האם על הקנים. ביצים אינון מסטרא דאפנים אפרוחים
 מסטרא דער מטרו"ן. קנים מסטרא דכרסא דאיהו סוכת שלום
 דאיהו קנא דשכינתא. דאימא עלאה מקנא בכרסא בתלת ספירן
 עלאין. עמודא דאמצעיתא. כריל שית ספירן. מקנן במטטרו"ן. אימא
 תתאה. מקנא באופן דאתמר ביה והנה אופן אתד בארין.
 ועוד שכינתא מסטרא דכרסא אתקריאת נשר ומסטרא דנער
 יונה. ומסטרא דאופן צפור וטכינתא דמות אדם קהנה ועוד
 שלח תשלח ת"ח מלאכא אית דממנא על עופין דאינון נפשין
 דאתקריאו צפרין וסגדלפון שמה ובזמנא דישאל מקיימי האי פמקא
 ואולת אימא מתתרכא ובנין צווחק. איהו אורף וכו על עופין דלילה. ויימא
 לקודשא בריך הוא והא כתיב כך ורחמו על כל מעשיו. אמאי גזירת
 על האי עופא דאתתרכת מקינה וכן מטטרו"ן אורף וכו על עופין
 דלילה דאינון רוחין. דפרחין בבני נשא דמכרסא אינון נשמתן ומקאי
 תיה רוחין. ומאופו נפשין. ואינון בכריאה יצירה עשיה בשבת וזמן
 טבין. נחתין עליהו נשמתן ורוחין ונפשין בארץ אצילות דאינון רוחא
 דקודשא מעשר ספירן וכל ממנא אורף וכו על עופין דלילה דאינון
 נשמתן דפרחין בבני נשא. ובזמנא דישאל, מקיימן האי פמקא כל
 ממנא אורף וכו על עופין דלילה. וקודשא בריך הוא מה עביד כנייט
 לכל תירין דלילה ויימא וכי (נ"א הא) כל ממנא דעופי דלתתא אורף

כחונתם וגם כחוסם החלבון מקף החלמן לך רומים להקטות משפירין מעילא לחחא לשבעין ותרין
 אומין אפי' דכס יק שבטים אומות וכמ ש רז"ל בכל מקום נקיט כחן שד חן לרמוז על גו ג ומגו וחמנו לוס
 הרעם עמהם דאלו אינם בכלל ע אומות ועדין לא באו ומעשה משפיל ס אוחס בחלות הלוב תרין זמנין
 דא טון ואלו מן ורו פירוש שכנס והיו ש ע ווי"ן וכופל, אוחס ררי ד ויין רמו לסוד הענוע לשיה ספרין
 ארבעה פעמים ועוד שכ נחא מסטרא דכרסא אחקראת נשר וכו' פירוש כרסא עולם הכריאה עקראת
 עולם הכסא ומסטרא דנער וז לירה ומסטרא דאופן וז העסה וכן אמר להרא חס וזל ואינון בכריאה
 יצירה עשה והנה רמז ב ע המו דקרי לרו כורסא נער אופן הוא אל"ף למפרע רמו לנכר הכס ה' נכב על

תקונא שתיתאה

מב

זכו על עופין דליה דממנא עלייהו ולית בכו מאן דאוריף זכו על בני דאינון
 ישראל בני בכורי ישראל ועל שכניתא דאיהו בגלותא דקנא דיקה
 דאיהו ירושלים חרבה. ובנוי בגלותא תחות יד אדונים קשין אומין
 דערמא ולית מאן דבעי עלייהו רחמי ויריף זכו עלייהו בההוא זמנא
 צונח קודשא בריך הוא ואמר למעני למעני אעשה ואעש למען שמי
 וכדא יתער רחמי על שכניתיה ועל בנוי דבגלותא. קם רבי אלעזר
 ואמר והא קדם הגלו ישראל ושכינתא במקאי הוו מקיימין שלוח חסן.
 אמר ליה ר' שמעון ברי. בגין לאתערא רחמין על אינון נפשין ורוחין
 ונשמתין. דהוו אורין. בגלותא בגלגולא מתתרכין מגופיהון דאתחברו
 דעלייהו אתמר דקודשא בריך הוא הוה בונה עלמין ומתריבין דאשתארו
 חרבין גופיהון מנייהו. ומניעו דבבכאן לעילא גרים ונהר יחדב ויבש
 והכי אוקמוהו אתחברב בית ראשון. ותארין הויסה תהו ובהו יאתחברב
 בית שני וחשך על פני תהום. ובגין ארין נשמתין דאתבראו קדם
 דאתברי ערמא ולית לון גיפין. בגין לאתערא רחמי עלייהו הוו מקיימי
 האי פסוקא. א"ל אבא. אם כן תלמיד חכם דאיהו מסמךא דמחשבה
 דאתמר ביה ישראל עקה במחשבה ליבראות האי אנרייתא איהו בן
 לתלמיד חכם אם כן אתתא ידיקה אמאי צדיקה יבום דהא לא שוו
 אפרשותא מארי מתניתין לתלמידי חכמים משאר בני נשא. א"ל ברי
 ודאי צדיקה יבום לארין נשמתין דאזקין ערטיקאין משיית יומי בראשית
 א"ל והא כתיב לא יחליפנו ודא ימיר אתו וגו וכי האי אתתא דאיהו
 קודש קדשין תהא קינא רמאן דקאו איהו ממינה דהא כתיב תוצא
 הארין נפש חנה למינה ולית לה חרבה אלא ממינה. א"ל בני גלגולין

חומת אלק וכו' ואלו וכן נדבר ס נמאל שבי חא חתקריחא עשר יוגר לשור ולמפרע ר"ת ס וי"ס מדבר ס
 שמקדש בו מר ס שריא סוד האלכות למעני לחעג אטעסא ד כ כפל רישון חד למגן רחל ומד לתת ללה
 שכן הס ס מלכות שהיא ספר רשע רית ול"א למען וד למען וד אטעסא א כמ למען וד דהו ס שמת קר שא
 ולמען יוד דארט שמת קרישא שרס חר דריש סס סה לוב ומד כסוף סס רש לוב אחר"ב כ ס ראשון והארין
 סימה מורו וברו. כ כ פ פ מ ש ר ז ל ארן כ בו לכרית ק שנלמד ומת ק הארין לכן דרש והארין על ב"ר ק בית
 שז ומשך על פני תרוס כ כ ארז ל כ ס ראשון קראו א א הר ו כ סל קראו לתק אט ס עדה ו כ ס של ס
 קראו יעקב אט ס בית וקודס אומות מהוס יס אומות לשרה וזה נרמז כפסוק ומשך על פני תרוס דבי גו משך
 מרבין פני לשון קודס כמו לפני ס רארין יסוח כלומר משך שרוא מרבין נעשה יסדה שרוא כ ס גי שרמז קודס

תקונא שתיתאה

(כב ז ב)

אינון ר'א דהר'קבה בנון מאן דמרכיב אי'קנא ד'קאו איהו מיניה. בא'קנא
אח'רא. בנון מאן דמרכיבין אל'נין דא בדא א'בל עקרא דאם המר
ימ'רנו צ'דיק דיהא קודש במודש דאי'קנא אית מספ'רא דמס'אבו דאיהו
רע. ובגיניה אתמר לא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב. דהאי איהו
ר'א דצ'דיק ורע לו רשע וטוב לו. א'בל אם המר ימ'רנו ור'קה הוא
ותמו'תו יה'קה קודש ובדא מרכיבין קודש במודש ומקבלין דין מן דין.
ור'א דמ'לה מקבילות הל'ל'את. ומין במינו האי איהו צ'דיק וטוב לו.
וכד היהא נשמ'תא דאיהו קודש לא אשכ'חת מ'נה. אתמר בה ולא
מ'צאה תיונה מ'נות לכ'ה רג'לה. והכי ר'א דקן צ'פור דאתמר בה ש'לח
תש'לח את האם ואולא מנד'דא מן ק'נה והן כל א'לה יפעל אל פ'עמים
ש'דש עם ג'בר ל'קבל ת'לת ש'לוחים דיונה. וכד אשכ'חת אתר לשרי'יא
תמן אתמר בה ולא יס'פה שוב א'ז עוד. למיתו זמ'נא אח'רא בהר'קבה
ובגין דא. ש'לות המן. בכל עופין ק'רישין איהו. ולא במס'אבין דאינון
נשמ'תין דאודין מתתרכין ל'אתערא ר'תמי על'ייהו. ומה כתיב בהו.
גם צ'פור מ'צאה בית דא גלגולא קדמ'אה דהיא נפש. ודרור קן ר'ה דא
גלגולא תני'נא רוח'א. אשר שת'ה אפרו'תיה דא גלגולא תלית'אה
דנשמ'תא. ובגין דא ש'לח תש'לח ל'קבל נפש ורוח. את האם לרבות
נשמ'תא דאתמר בה ובפשע'יכם ש'ר'חה אמ'כם. את האם. את א'תא
לרבות גלגולא תלית'אה. ובגין דא מאן דמקבלין אושפיון דאינון
נשמ'תין יתרון דאינון מרכ'בין על'ייהו בערב ש'בת. באנפין צ'חובין
בחד'ה בענו'נא בהאי ע'למא. כד נשמ'תא ורוח'א ונפש'א נפיק מן גופיה
מ'האי ע'למא הכי מקבלין לון בע'למא ד'אתי. ואתמר בהון גם צ'פור
מ'צאה בית וכו' וק'אה איהו מאן דמקבל אור'הין ברעו ש'לים כאלו מקבל
אנפי שכינ'תא דבמ'דה דמ'ד בר נש בה מודרין ליה. א'תא רבי אל'עזר
בריה ונשיק ידוי ואט'תט'תו ליה כל חברי'יא ואמרו ליה א'זו לא א'תינ'א
ל'ע'למא א'לא למשמע מלין א'רין די :

אד'הכי הא א'ד'הו קא נ'חית מעיק'א בכמ'ה תי'לדין דנשמ'תין. יבמ'ה

אותו תרוס ומקבלין דן מן דין ורזא דמלא מקלות לללאה ל'ב ד'יש ת'בס לללאה ס'מי מילוט ס'סס
מלאכים

תקונא שתיתאה ושביעאה

מן

מלאכים סוהרניה ושכינתא עלאה עמרה על כלהו כתר בריש
 כל צדיק. בתהוא זמנא קלא אתער באילנא דלעילא בנגונא וכמה
 עופין דנשמתין שרין תמן בענפוי הה"ד רבה אילנא ותקוף וכו'
 וייקא דבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ותקוף באורייתא בענפין
 דליך דאינון אכרין קדישין כמה עופין שריין תמן. דנשמתין מדישין.
 כנונא דלעילא דאתמר ביה ובענפיהו ירוון צפרי שמיא וכמה בני
 נשא לתתא. יתפרנסון מהאי חבורא דליך כד יהגלי לתתא בדרך
 בתראה בסוף יומיא. ובגניה וקראתם דרור בארץ וגו'. פתח אליהו
 ואמר כד נפיק שבתא ויומין טובין. וישראל אינון תחות ממשלה דסמא"ל
 ושבעין ממנן ודחקין לישראל קלא נפיק מן שמיא לגביה וייקא דבי ר"א
 בש"ת ודא בראשית. יהא קך כסופא מן שמיא ודא (בראשית ה)

תקונא שביעאה ליום ה

בראשית יר"א בש"ת ווי ליה לסמא כד קב"ה ייתי למפרק לשיכינתא
 ולישראל בנהא ותבע מניה ומע' אומן וממנן דירחקו כל עאקו
 דעאקו לישראל בנדותא. בגין דקדם דגלו ישראל גלי ליה קודשא בריך
 הוא דהו עתידין ישראל למחוי תחות יטעבדייהו (ס"א למפק מתחות
 שעבדייהו) ואחוי ליה ולשבעין ממנן דתחות ידה אנרא דלהון אי הו
 אוקרין לישראל בגלותא. הה"ד ויברך יי' את בית המצרי בגלג' יוסף
 ואיהו וממנן דליה לא עבדין להון יקרא אלא עבדין בהון ובשכינתא
 סלנא דאמרין לון כל יומא איה אלהיה. ובג"ד קלא נפיק גביה כל
 יומא מן שמיא ואמר יר"א בש"ת. יהא קך כסופא מן שכינתא. יר"א
 שמי"ם. יהא קך כסופא כסודשא בריך הוא דאיהו שמים. הה"ד ואתה
 תשמע השמים ודא. (בראשית)

את רלל אמר אל אחותה כמ ש ומקבל דן מן דן פתח אלירו ואמר כד נפק שבתא ומן עכו וכו' וכו' כ
 רעס שחומר דבר ור כמולא שבת ווי מפנ ש שאל מק ימ ס כרס מלות רבדלר ודלו שכתח מלור וו בדלו
 מרס פלוגי וסבע ס שר ס ועכ, רס עומד ס כחל פוטם ואלן בדלן מהסס אלא משתדל ס לרצות כרס ולשלוני
 על הס לכן חומר אלירו וכו' לטוב דכרס אלו וחומריו רל נשח דל ידאה וכו' ככשח המג ע לו יפסד עג
 מ ס ששלט כ שרלל יר"א בש"ת רר קך כסופא עם שג נחל דרס יר"ר על שכתח סהם רלח ד ל ר
 קך נשח יין כח נח רלח שחס השכנר ועוד דריש רל על דתפארט בעלר דרלח ולק,נקראל ידלח שח ס
 בראשית (כב)

תקונא תמינאה ותשיעאה

(כד ע"א)

הקונא תמינאה

בראשית ש' שמי"ם (ורא שמים) יר"א ב"ת רי"ה ר'איהו דא"ש ב"ת,
 דחיל ל"ה כביתי. דא הוא בראש"ת. ואיהו זמנן רי"ה
 לא דחילו מציה וחרובו ביתה בית ראשון ובית שני. ובגין דא תחפרה
 הלכנה דאיהו נחש אשת זונים. ובזשה תחמה דאיהו גהינם. דנחש
 אשת זונים תריכת ביתא דשכינתא. ותחמה דאיהו גהינם סס המות
 אוקדת היכלא. ובזמנא דקודשא בריך הוא. בני לון כמלקדמין הה"ד
 בונה ירושלם יי. בההוא זמנא ותחפרה הלכנה ובזשה תחמה. אימתי
 בזמנא דבי קלר יי צבאות דבניינא קרמאה אתעביד על ידא דבר נש
 ובגין דא שליטו עליהו בגין דאם יי לא יבנה בית שוא עמלו בניו בו.
 ובגין דבניינא בתראה יהא על ידא דקודשא בריך הוא יתקיים ועל דא
 אמר קרא גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון ובההוא
 זמנא דיתבני בניינא על ידא דקודשא בריך הוא לעילא ותתא. אתמר
 בשכינתא עראה ותתאה ויהי אור הלכנה כאור תחמה ותחפרה
 הלכנה ובזשה תחמה דאינון נוקבין דסמאל וזמנן דלא דחיל סמאל מן
 קודשא בריך הוא דאיהו שמים. וכת זוגיה לא דחילת משכינתיה דאיהו
 ארעיה. אתמר בהון כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תכלת הוא
 סמאל וכת זוגיה :

תקונא תשיעאה ליום ו

בראשית יר"א שב"ת. דאיהו שכינתא דעלה אתמר מחלליה מות יומת.
 דעאלו אויבים בחלל דיהא דאיהו קדש קרשים ואתמר בהון. את
 מקדש יי טמא. חלל כמלכה ופדיה. ושפחה עאלת. באתר דגנבדה.
 דאיהו. נדה שפחה נדה זונה. וסאיבת אתרהא דתמן תוה ניהא
 דשכינתא וקלא תוה נהית ואמר ירא שבת. ואיהו לא עבדת כך אלא

ועל זר אחר ראך כסופא חקצר סופא רבאריה בראשית ש שמים רא שם רא ב ב נכ אופיות
 דראש ש ש בים רא ו ש בים ש' שה ש ש ועוד ש ב ב סס ב ב לבח נת שמים ופוס ות ירא שמויה
 לאות ש שרא שם כ"ה רא ש ש וקא נמ על ב ב כלומר רא בים שרא רמלכות שרא ב ב לבחיים
 שם ש שרא הספארת הוא ראש ב ב חרו דח ל לה ב ב סה א המלכות דאליה חס חס ריאה ועל דא
 אמר גדול סה רבים הוא האחרון פרוש ימו ב ב ב דה על סוד יהיה דמבי בפסוק בום הוא יהיה ר'
 אחד ש העלם סס ב ב כבוד רר וורו נגלוטו לו והב"ה הלכנר ובזשה תחמה דלעון טקבין דסמאל ל
 חלל

תמונא תשיעאה ועשראה

מד

חלל מַלְכָּה וּשְׂרָיָה וּבְרִיתָהּ שְׂכִינְתָא וְאִמְרַת שְׁפַחָה. לֹא הָאֵי כְּנוּנָא
 דְעֵבֶרֶת שְׂרָיָה לְשַׁפְּחָה דִּילָּהּ הַה"ד מִפְּנֵי שְׂרָיָה גְבֵרְתִי אֲנִי בְרִיתָה.
 אָמַר קִדְּוֶשָׁא בְרִיךְ הוּא. בְּרִיתָא. דְרִשְׁעֵי חֵיבָא. וְהָאֵ אַע"ג. רִשְׁרֵי תְרִבְתָּ
 לָּהּ אֲנָא רְחִימָנָא עֲלֶיהָ וְעַל בְּנֶיהָ. וְאַתּוּן לֹא עֲבַדְתּוּן חֲבִי אֲלָא גִמְרַתּוּן
 (וְג' גִּמְרַתּוּן) בִּישׁ תַּחֲזֹת טַב. אֲנָא אוֹמִינָא לְאַעְבְּרָא מְלָכוּתָא חֵיבָא
 מְעַלְמָא. וְלֹא יְהִי חֲדוּהָ קֳדָמִי עַד דִּיתְאַבִּירוּ מְעַלְמָא. וּבְהָהוּא זְמַנָּא
 יְהִי חֲדוּהָ קֳדָמִי הַה"ד וּבְאֲבָד רִשְׁעִים רְגָה :

תמונא עשראה

בראשית ש"ד תא"ב והאי איהו שיר משוכח מכל השירים תאב מכל
 השירים ועליה אתמר שיר השירים אשר לשלמה למלך
 שהשלוש שלו. הכי אוקמוהו. והאי שיר קתי יתער. בזמנא דיתאבדון
 סמא"ל וזמנא דיליה. חייביא מזו עלמא. ובההוא זמנא אז ישיר משה
 אז שיר לא כתיב אלא ישיר והא אוקמוהו. והאי שיר באז סריק בפומא
 אבר שיר איהו ודאי חכמת שלמה בההוא זמנא ותרב חכמת שלמה
 וזמנא סריק לה לאתרה לא משה ודאז דמלה אז ישיר משה. באן סריק
 לה בתלשא. האי תנא דתלשא איהו יי שיר. ותקום מן ה' דמשה.
 ושריא על רישא דו' ואתעבידת תנא ז'. וסריק לה עד אתר דאתגזרת
 מתמן כד סריק לגבי יי עלאה אתקריאת שיר זכר וכד נחתא לגבי
 ה' אתקריאת שירה הה"ד אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
 הזאת לה' וגו'. דעלה אתמר. אכן מאסו הבונים וגו' דאיהו אבנא די
 מחת לצלמא דע"ז. בההוא זמנא דאתמחי צלמא דע"ז דיוקנא בישא
 אתמר בה ואבנא די מחת לצלמא הות למור רב ומלאת כל ארעא.
 הה"ד מלא כל הארץ כבודו. והכי סריקת עד דלא אשכחין לה אתר
 ושארין מלאבין בניניה איה מקום כבודו להעריצו ולא אשכחין לה
 שיעורא עד דאמרין ברוך כבוד יי ממקומו. בגין דסלמא ליה עד אין

פ רזש רס ל לית ומחלה והייט ליל ת לבסה ומחלה חמה וכלא אשכחן לר ט טורח עד דחמרן ברוך כבוד ה
 מתקוש פירוש לפעמס אע"פ שלא חשיב הענין לראות יסגו הדבר בהשערה השכל סן מלך הכמות רן מלך
 האכות סן מלך היקום אשר בו, וכלן קאמר לא הו ימוליס להגב ל ולל ר דכר בהשערת רשכל מכל לז וענין
 סף

תקונא עשירא

(כד ע"ב)

סוף דאיהו ו' רישא דא' ובאן סליקת בעמנדא דאמצעיתא דאיהו ו'
עמרה על רישיה כד סליקת עמרה על רישיה אתמר בה אשת חיל
עמרת בעלה וכד נחיתת תחותיה. אתקריאת בת זוגיה יחודיה איהו
תנא לעילא תנא רס"ת בנינה אתמר ודאשתמש בתנא חלף ואיהו
נקודה דקמין א' לתתא. כנונא דא א' יחודיה. לעילא איהו כנונא דא א'
תנא על ספר תורה לתתא כנונא דא א'. נקודה דאורייתא. ובנינה
אתמר מגיד מראשית אחרית. כד איהו תיה בנייהו אומרים ממקומו
יפן ברחמי לעמו. כד אסתליקת מנייהו שואלים איה מקום כבודו
להעריצו ובהוא זמנא דסלקא איהו כלהו חיוון תרפינה בנפיהם.
ואיפתי סלקא איהו לעילא בעמדם ישראל בעמדה הה"ד בעמדם
תרפינה בנפיהם. דסליקת עד א"ס למשאל מוזנא מעלת העלות. וכד
נחיתת מליא מכל זמין. בהוא זמנא חיוון פתחין גרפייהו לגבה בכמה
שירות ותושבתן לקבלא לה בחרה ובאן אתר נחתת. באת ו' דאיהו
באמצעיתא דא'. עמנדא דאמצעיתא ביה קראן ליה שמע ישראל.
שי"ד א"ל. ובהוא זמנא דנחתא מה כתיב בחיוון ואשמע את קול
כנפיהם. קם אליהו ואמר רבי רבי חוור כך. בנדא כד איהו סליקת
כלהו חיוון מצפצפין לגבה בכמה שירין ותושבתן ואיהו סלקא על כלהו
עד אין סוף הה"ד רבות כגות עשו חיל ואת עלית על כלנה. עד
דקראן לה ישראל לתתא בקריאת שמע דתיחות לגביהו. ובאן קראן
לה בבן זוגיה דאיהו ו' ישראל סבא. ואיהו שיד אל שיד רישיה. דאם
לא קראן לה ביה לא נחתא עלייהו. ובהוא זמנא דנחיתת קשרין לה
בתפלה דיד לתתא דתהא קשורה עמיה. וקרא דמלה ונפשו קשורה
בנפשו. וקשר דתנניהו איהו שרק לתתא ולעילא שרשרת תפילין
על רישיה ברזא דמעמי אתקריאת תנועה. מסטרא דנקודה יחודא.
וצריך לאדבא לה בתנועה דאיהו רביע עד אין סוף לעילא וצריך
לנחתא לה בחור"ק עד אין תכלית לאמלקא לה על תתאין. ובשור"ק
צריך ליחדא לה בכעלה. ובחל"ם איהו תנא על רישיה ובחור"ק איהו
ברסיא תחותיה ובשור"ק איהו יחודא לגביה כנונא דא ו' וכד איהו

לעילא

תקונא עטראתא

מה

לעילא. תנא על רישיה. ואידי ברתא (נ"א נתתא) תחות גגליי ואידי
 ביהודא דיליה בחיקיה אתעבידת שר"ק קשורא דיליה. וכד בני
 לתברא קריפין דאינון צלמים בה אתקרי שב"א תביר. ובה שבר
 תשבר מצבותיהם אבל יהודא דיליה בנקודת שור"ק ו דאיהו יסוד ה"י
 ערמין ה"י ברכאן דצלותא בזמנא דאינון ביהודא תדא צריכין ישראל
 למיקם בצלותא בחשאי. ורוא דמלה הביאו לי בחשאי ובג"ד בעמדם
 ישראל בעמידה לאתערא לנבה ח"י ברכאן בחשאי לארקא לה ברכאן.
 אתמר בחיון בעמדם תרפינה כנפידם דלא צריך למשמע גרפייהו
 (נ"א קרא) כגוונא דתנה דאתמר בה וקולה לא ישמע והכי
 צריכין ישראל ליהודא בבת זוגייהו בחשאי בענה באימה ברתת וכויע
 בכסופא כמה דאוקמוהו קדמאין. כמי שכפאו שד. דאידי שד מן
 שד"י דבההיא זמנא אתעבר מתרעא. ודא רוא דמוזנה דאתמר בה
 וכתבתם על מוזות ביתה מוזות כתיב ו' מות. ואם הוא אשתמע
 קריה מיד לפתח חטאת רבין. וליא עוד אלא דאיהו זעיר במהימנותא
 וליא למננא אוקמוהו קדמאין כל המשמיע קולו בתפלתו כרי זה מסמני
 אמנה. בההיא זמנא דמיחד קורשא בריך הוא בשכינתיה. בלהו חיוון
 מקבלין דין מן דין ברכאן. ובלהו בקדושא ובג"ד תמינו קדושין
 וברכאן לכלה ולקבל ברכה וקדושה ויהוד דקדושא בריך הוא.
 הכי צריכין ישראל דיהא יהודא דלהון בקדושה וברכה. והכי כל
 מוזנייהו בכרכה וקדושה. ולית קדושה בפחות מעשרה דאיהו י'. ובנין
 דמכעת אידי י' כגוונא דא ס בה אתקדשת בלה. וצריך לאעלא לה.

ולפי אמרו בריך כבוד ה' מקומו לקבל ברכה וקדושה ויהוד דקביה פירוש רוא סוד יב ק ס ר"ה וסס
 ארכ וסס אה ר ג' שמות אלו עול ס ב ק שהוא ר ס מוד ב כהה קדושה ססס כנגד ג' שמות הנו' ואמר והכי
 נריבן ישראל דיהא חודא דילהו בקדושה וברכה פ רוא קא על שעת מופה שהוא זוגא ד להון לקדושה בברכת
 אירוסין וגם לברכר בשבע ברטום ומכאן אחס לחד דטוב לפשות ברכת ארוסין וברכת שבע דחופה סמוכן ול
 כמהג עה"ק רוסל ס טוב ב שיש הסכמה קדומה בזה ואמר לית קדושה בפחות מעשרה דאיר רד סימו
 דברכת ארוסין בעא עשרר לכחלה ובגין דשבעת איה י' ו ד כגוונא דא בה אחקדשת כלס זה הליוור
 נדפס בטעות ונרן לריוח קר ○ ליוד שניקרה נקודה אחת ○ סהדין דליטין לקבל ס ה כב הקדושין שהיא רבעתם שהיא כבוד יוד
 וליא חמוך רבעתם וזו רומחם ○ אה"ן ואתעבידתו' ולריך מרין ○ סהדין דליטין לקבל ס ה כב הקדושין שהיא רבעתם שהיא כבוד יוד
 שבעתים י' על ידי האלפע שהוא ו ותרין סהדין ססס ה' ה' הכי ארומים סה ס מן דלכר אח כמי נמתי ללש

באנבעא

(כב)

תקנת עשדאה

(כה ע"ב)

בְּאַבְרָמָה דִּילֵה דִּיאִדִי דִּיקָנָה דְּאֵת ו' וְאַתְעַבְדִּית ז'. וְצִרְיָה תְרִין סְהַרִין דִּיאִינוּן לְקַבֵּל ה' ה'. וְכֵד אִיהִי מִכְעַת בְּרִישָׁא דְאַבְרָמָה וְאַתְעַבְדִּית ז' בְּהֵוּא זְמַנָּה צִרְיָה לְבִרְכָא לָהּ בְּשַׁבַּע בְּרַכְיָא דִּירְתָא בְּלָה'. בְּהֵוּא זְמַנָּה דְמַתְרִדִין יִשְׁקֵי מִנְשִׁיקוֹת פְּהֵוּ. סְאִי גִשְׁקוֹת פְּהֵוּ תְרִין שְׁפוּן דִּילֵה וְתִרִין דִּילֵה אִינוּן אַרְבַּע גַּרְפִין דְחִזּוּן דֶּאֱתֵמֵר בְּהוּן וְאַרְבַּע בְּנָפִים לְאַחַת לָהֶם וְכֵד אֲתַפְּלִיָן תְרִין אֲנָפִין דִּילֵה וְתִרִין דִּילֵה וְאַרְבַּע דְרוּעִין דְתַרְוִיּהוּ אֲתֵמֵר בְּהוּן וְאַרְבַּעָה פְּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע בְּנָפִים לְאַחַת לָהֶם. וְאִינוּן אַרְבַּע אֲנָפִין יְקו"ק. אַרְבַּע גַּרְפִין אֲתֵי. בְּחַבְרָא תְדָא יֵאקְרוּנָק" כֵּד מִתְחַבְרֵן אֲתוּן אַקְרִי חֲשַׁמֵּר. חִזּוֹת אִישׁ מִמְלָלָן זְמַנִין חֲשׂוֹת זְמַנִין מִמְלָלוֹת. וּבְגִידֵהוּ אֲתֵמֵר גְּדוּל הַעֲוֹנָה אֲמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבֹרָךְ בְּגִין דְמַתְחַבְרִין חֲתָן וּכְלָה תְמַנְיָא אֲתוּן בְּתֵדָא. אִינוּן אַרְבַּע חִזּוּן וְאִינוּן אַרְיָה שׁוֹר גֶּשֶׁר אָדָם. אַרְיָה מְקַבֵּל עֲלֵיהּ בְּמִוְחָא. וּבְזְמַנָּה דִּאִיהוּ בִימְנָה דֶּאֱתֵמֵר בִּיהּ וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתֶּם הַרְוּצָה לְחַחֲכִים יָרִים. שׁוֹר לְשִׁמְאֵלָא לְקַבֵּל לְבָא ה'. הַבֵּל דֶּלְבָא תַמָּן ה' מְצַפּוֹן זָהָב יָאֲתָה. בְּהֵוּא זְמַנָּה דִּאִיהִי ה' בְּלָבָא הַרְוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִין. י"ק דְהִילִו וְרַחֲמִים. אָבָא וְאִמָּא. הַרְוּעָא יְמִנָּה וּשְׁמַאלָא יוֹעֲבָד חֲסֵד וּגְבוּרָה דְסַלְקִין לְחַיִּשְׁבֵּן ע"ב תִּיבִין וְרִיזוּ אֲתוּן דַּע"ב שְׁמִקֵּן. וְדָא חָזָא תִיעֵבֵר עֵיבוֹר כִּלְרֵ תְרִוּיָהוּ. ו' דָּא אֲוִרְיָתָא דְשִׁרְיָא בְּפוּמָא. וּבְרוּחָא דְפוּמָא פִּרְחַת עַל גֶּשֶׁר. דְגֶשֶׁר אִיהוּ חוּמְפָא תְרִין גַּרְפֵי דִילֵה תְרִין שְׁפוּן נַעֲלָה אֲתֵמֵר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֵת הַמַּלְאָךְ וְבַעַל בְּנָפִים יְגִיד דְבַר וְדָא עַמְדָּא דְאַמְצְעִיתָא דְחֻכְמָה וּבִינָה אִינוּן גִּסְתָּרוֹת בְּמִוְחָא וְלָבָא בְּרַחֲמֵי דְחִילִי. וְאַוִרְיָתָא בְּלָא דְחִילִי

ה' וְהַמַּלְאָךְ הַמְסַפֵּר רֹאשׁ עוֹלָם עוֹב וְלוֹ אֵל מַלְאָךְ אֲשֶׁר מַלְאָךְ טוֹב וְיִפְקֵן יְרֵוּן מִה' שַׁל זֶה נֶעֱשֶׂר בְּסוּד אֲלוּתוֹת שֶׁ רֹאשׁ הַבַּיִת הַמֵּאָרְשִׁי נְשִׁיקוֹת טִיבוֹת מִן שְׁטוֹן דִּילֵה וְתִרִין דִּילֵה נִבְדָּשׁ פַּסוּס ה' וְסַס סְפִירָת וּמְלִכּוֹת חִסְדֵי דִילֵה וְלֵה כֵּד מִתְחַבְרֵן אֲתוּן אַקְרִי חֲשַׁמֵּל כִּבְדִי פְעֻמִים רִוִי ה' אֲדִיגִי מוֹלֵר שֶׁסֵד וְרוּעֵי דְסַסֵּס רִוִי ה' בְּחַפְזָה שְׂבוּלָה וְסַסֵּס מַחֲנֵה גִר" וְסַס אֲדִיגִי בְּמַלְכוּת שְׂבִיחַ סְפִירָה אֲתֵמֵר הִרִי שְׂבַעֲרִי וְרוּעֵי דְחֵלֵי הַסְבַּעֲרֵי רַם כְּפֻלִים בְּסוּד שְׂבַעֲרֵי וְשַׁבְעָה טַל מִן חַסְפֵּר דִּי טַסֵּס שְׂמִיד מוֹלֵה חֲשַׁמֵּל וְעֲלִידָה אֲתֵמֵר כִּי טוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלֵךְ אֵת הַקּוֹל כִּבְדִי טוֹף דְרִים טוֹף טַל חוּמְחֵל כִּי טוֹף כְּפֻל בְּשִׁי נַחֲרִים יִמֵן וְשִׁמְחֵל יִשְׁקֵף לְשׁוֹן כְּפֻל כְּמוֹ מְגִילָה שֶׁפֶת דְרוּעֵי שִׁי דִּיךְ בְּחוּסֵס שְׂבוּלֵה מִמֵּנו הַקּוֹל לְאוּן וְלוֹ אֵל בְּיִ טוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֵת הַקּוֹל וְכַעַל כְּנַפִים יְגִיד דְבַר דָּא סְמוּדָה דְחַמְצִיתָא שְׂבִיחַ סְפִירָה וְקִרְאָה כְּעַל כְּנַפִים כִּי כְּלוּל מִן חַסְדֵי וּגְבוּרָה שֶׁרִים כְּנַפִים וְגִיד דְבַר לְשׁוֹן הַמְסַפֵּר כְּמוֹ נֶהַר דְמוֹר עַד וְיִפְקֵן דְחַסְדֵי אִישׁ וְזִרְיָא כִּבְדִי מוֹלֵל בְּכַמֵּר וְהוּא רַאשׁ ג' רַאשׁוֹת שֶׁסֵס וְרַחֲמִים

תקונא עשיראה

מו

ורחימו לא פרחת לעילא. וכתר ביה תלין בני חיי ומזוני דאיהו מולא
 דברה ואיהו לא תליא במולא ובגין דא אוקמהו בני חיי ומזוני לאו
 בזכותא תליא מלתא אלא במולא תליא מלתא דחסד איהו זכותא. והערא
 דמות אדם בה אשתלים יקריק והיא מלכותא קדישא. איהו מצוה.
 עשיית פהודין. דאיהו שרין ברמ"ת אברים ותורה ומצוה עליהו אתמר
 והנגלות לנו ומצוה בלא חילוי ורחימו לא יבילת לסלקא ולמיקם קדם
 י"ק. איהו כליקא דכלא יער כלא. אד"ם יוד ק"א ואו"י ק"א דא מחשבה
 דסריק כלא ער א"ם במלכותא אשתלים כלא עיקר ותתא. ואיהו
 כליקא סד פרשיין דקריאת שמע דאנון רמ"ח תיבין עסאל מלך נאמן
 ובגין דקא יעברון הפסקא תמינו למהדר שליחא דצבורא יי אלהיכם
 אמת. וכד ישראל אמרן שמע מארי חיון שמפין גרפייהו. באן אתר
 בכנפי מצוה דאתמר בהון על ארבע כנפות כמחוק אשר תכסה בה
 דאיהו כנונא דמעיל האפוד דפעמונים ורמונים אינון לקבל חייין
 וקשרין. שולי המעיל אינון לקבל כנפי מצוה ואימך ה קשרין לקבל
 שמע ישראל יי אלקינו יי. דאינון לקבל ה נימין רבנוד דדוד דהיה
 מנגן באריו. ייג חייין כהשבן אה"ר. דקלא דנגונא סלקא באחד. ודא
 חיי בין חייין וקשרין. לקל ספר. סלקין ע"ב ודא איהו והובן בחסד
 כס"א. חס"ד ע"ב קל מאן דאתעטר בעיטופא דמצוה כאלו אתקין ברסייא
 לקודשא בריך הוא. ואינון יאקוונקי. לקל חר ארבע אנפין וארבע גרפין

כח כף חסד נקרא זכוחא והוא רלע ג חמשיות שסס תב"ס ה זע רע דעית ארס וכו זר הוא ע"ג
 כפ"ע ואינו מקושר ודוכן עם הקודם וקר להא שבסס ה' זע ר"א כ"י ה"א ועירא לנג ר"א אחרונה ודוע כל
 אותיות קטנות הם במלכות קס"ס ה"א אחרונה שבסס ותרודה ומטה על רי אחר וסגילות כ חסד היא וא
 שבס"א קד שא ומטר ה"א ה"א אחרונה וסס ס"י עלה דאסגל וז"ש וז"ש גלות ואח"י עוד ומטר לכו"י דח"י
 לא בילת לסלקא ולמ קס קדם ה"א ח"י כללא דכלא, פרוש תבות כללא דכלא, קח על רמטה ש"ס שבסר
 אותיות וז"ש וזכ מן רמטה הוא בח"ס כ"ס ר"ה ח"י כלל דכלא, ועוד אחר דב"י אחר וע"י כ"א חסד וד
 ה"א ח"י ר"א פרוש חסד מספרו י"ד ה"א וז"ו ה"א שהוא סוד שם מ"ד מ"ך הש"י. סוד שירוש
 ספארת שכל דהוא למטה מן רמטה דריא רמכות ואחר עוד דא מחשבה דסליק כ"א עד ח"ן סוף סוד
 קא על ה"א שהוא הספר הנקרא ח"ן סוף בערך בה"מ דלמטה דפעמונים ורמו"ס ח"ן, לקבל מלין
 וקשרין פרוש ע"ד שאלת לקיטן ש"ס בח"ן, וקשרין מספר ח"י לכל ל"י דס"י יג חלות ומחש קשרים וד פ
 ח"י לארבע כנפות שול"ס ע"ב ודוע דרפעמונים הם לו ורמו"ס לו ח"י ש"ס מספר ע"ב וד"א ח"י, כ"ן
 חולין וקשרין לכל ספר סלין, ע"ב פירוש אות ה של אחר תרסה וד במ לוא"ס מלא אות ה קראת י"ד
 וסרי נפשה חסד אות ה יחד וקרי בסו למפרש ד ח"י וי"ע ד פ"ה עולה ע"ב דכלל חר ארבע אנפין וארבע

תקונא עשיראה

(כת ע"ב)

סלקין ס'ד. ותמניא אתון יאקדונמי סלקין ע"ב. וכנפי מצוה אולפין ר'א
דאינון ח' חושין לקב' סמו. לקבל ארבע אנפין וארבע גרפין דקל תיה.
ובחשבון ועיר דתנך א"ו איהו שד"י. אן ישיר בכר אחר. ואמרו מארי
מתניתין בר מאן דפחית לא יפחות משבע זכר מאן דאוסף לא יוסף
ער י"ג. ואינון ז' לקבל ז' ימי בראשית דרמיון לז' שמתן אבניתין
וגו ועלייהו אתמר שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים
ישש כנפים לאחד דבהון פרתת צלותא לעלא. ואינון תקון מ"ב
לקבל מ"ב אוברות דאינון בתפלין ר'ד ותפלי דרישא. ועלייהו
אתמר וראו כל עמי הארץ כי שם יי' וכי. ואינון תכשיטין דכלה תפלי
דרישא עמרת זקב ברישא דכלה. ותפלי דיד שבעת דירושא. דא
כלה מתתקנא בתכשיטין דילה. צורך לקרא לחתן דילה ההד שמע
ישרא. והא אינון בחופה צריכין עמא קדישא למיקם בעמידה

גדפין סלקין ס' ד כ רוב כל מד יין התם שראו מדבר בהס'אות ר' אלפין ד' גרפ' ו מ ס סלק' ס'ד הטנה
כ' ד' מות שראו יחזקאל רעה' רס ב' לרה וס' דוממס בעשיה ברהלבשות וכו' ודוע ר' לרר ה' סוד
סויה' ועשיה בסוד הדני והסלבשות זה בזה הוא בסוד אסדונה' ורסא המסנן הוא ק' ד' מות שני' רס
י' סדס' ד' אלפין ד' גרפ' נמאל מספר טולס ל"ב סהס אל אלפין וגרפין ונכנסו בעשיר ל' ב' הרי סך רכל ס'ד
ומס' ח' אוסות סויה' אלג' סהס שורס ריל רר ועשיה הר מספר ע' ב' (וכנפי' מלוא אולפ' רוא דא' אלפ' ח'
חושין ללל סטר לקבל ארבע אנפין וכו') פירוש כנפות רילת ס קבלו ולמרו סהו שלסס סהס ח' חושין ללל ז'ר
כנגד ארבע אנפ' וסרבע גרפין דכל ס ה וע' כ' יבא נכון סהס שרסנו ובהשבין וע' דמטרך או איוס שרי
כ' ב' דמטרך הוא מטטרון כנודע גס ידוע כי מטטרון הוא מספר שד"י כמ"ס המקובלים ז'ל ע"פ כי שמי בקרבו
זה ממש ששמו כסס רבו וכתבסן ועיר ר' ל' ב' מ' ק' של איות סד של מטרך סהו מט ט' עולה מספר א"ז
ודוע כי מט' ה' הוא ב' לרה שיה' עוד סס ר"ה' ומח'בסח בעס' סהס' סס אלג'י' סהס ח' איות ומ' כמג'
או סס כנגד ח' חושין דלילית א"ז סר ככל אחר פירוש ככל מקוס שסכרי שירה נקראת או דהיינו אז יסיר
מסח ובג' שראל בשירה סס וכן אז יסיר ישראל בש רר הכהן וכן אז יס' ר' יוסעע ידוע דכל שירות וסמיות
רס צי"רר דסמ' מספר שגור סהו סמנה איות ס' גלוב סויה' אלג'י' סהו סתלבשות ריירה בעס' ס' כדלמין
לע' ל' ואמרו מחרי מסית' כל מאן דפסח לא יפחות משבע וכל מאן דאוסף לא יוסף על י"ג סנס דבר
זה סהו כבר סה' כנמאל דמחוס דק' על' על ס' אלג' רפוחת לא יפחות משבע וסמוס' לא יוסף על שש
לשיר סכוסח לא יכוסח כנגד סבעה רקיעס והיוסוף לא יוסוף על ג' כנגד סבער רקיעס וסשה
אירס סכניהס וכירס רש' לא יפחות משבע חולות ע'ס צי"רר לקרא לחתן דילה סה' סמפ' ישראל סה'
א' ט' בחופה וכו' כ' ב' כסוק שמע ישראל רוא כנגד קר אח סהס' לב ס' סכלה וספילע עמידה דלחס הוא כנגד
עין דסס בחופה וס' כ' בחוסת רספלה עושין קדושה של נקד סך וסוה כנגד רקדוסין של רסחן וסכלה וסרכות
סל סעמדה סאמור סהון כסורה אחר הקדושה סס כנגד ז' כרכות סמכרכין כחופה ועל ז' סיס' וסמר חון
קדיסין סהו מעגן' כגדפ' יאו סרכירר כנס סן רחז כזה על ספלת עמידה דלחס סהו כנגד סחופה ועל ספלת
סחורה סה' א' כנגד קדושין וסבע כרכות סרוב כסהס והיינו דאר"ל על ס' סח' ספס סחוס פסס סמללות' וע' ס'
כג' דיד' כה' ר' יעקב כ' ר' פסס סחוס כנגד עמידה דלחס סהו כסה' ופסס סמללות' כנגד סורה דעמידה
סהו כסג' עכ' ד' כ"י' ולכן סיס' סלן דכרכיס שורס כסס דכרכיס אלו סמכר כלסס חוסה כסומרו סין

תקונא עשיראה

מז

קדמיהון עם תון לברכא לון. בו ברכאן וקדשא תקתן לבלה בקדמיתא
 בקדושין. ובעמדס עמא קדישא ותון לברכא לון. חיוון קדישין דדון
 מנגנן בנרפיהו תרפניה כנפיהו. ש יל תפלין דא אימא עלאה ערה
 אתמר. וראו כל עמי דארין כי שם יקו"ק נקרא עליה ויראו ממך. שין
 סליק אתווי ש"ס. ה' דיד כהה שס"ה. ורמ"ח פסודין דבלין בדמ"ח
 תיבין דקריאת שמע בר פרשין הא תרי"ג עלייהו אתמר זה שמי
 לעלם וזה זכרי דדר דד שמי" עם י"ק שס"ה זכר" עם ו ק רמ"ה. וכלא
 תרי"ג. אורייתא אידי שמא קדושא בריך הוא. ועוד ציצית אידי ברסויא
 תפלין קדושא בריך הוא הנחית על ברסויא דקראן ליה בקריאת שמע
 הא קדושא בריך הוא יתיב על ברסויא. צריבין למיקם בניניה בצלותא
 דעמידה. תלת חיילין דליה אתיין בזמרות שירות ותושבחות בההוא
 זמנא דאיהו על ברסוייה מה אמרין אר מלך יושב על בסא דתמים ומתנהג
 בחסידות האי תמונא איהו רגבי צדיקים נמורים דמתקנין ברסויא
 לקדושא בריך הוא בציצית ונתתין ליה בתפלין וקיימין קדמוהי בצלותא.
 רבינוניים ציצית ותפלין אינון כשור לעול וכחמור למשאווי ובטבת
 אתמר בהון למען יגוח שורף והמורה. לרשעים אינון קשורא לכל
 מקמרגין דרהון. דרבי אינון עשרה כתרין. דהא דא לקבל דא ברא
 קודשא בריך הוא. אבל כתרין תתאין אינון קליפין רגבי כתרין עלאין
 דמתלבשין בהון עשר אתוון בצלותא למהוי כפויין תחתוי. כתרין

קד שין דרוו מנגנן בגדס יהו וכו רבינוגים ללס ותכל לן אינון כשור לעול וכחמור למשאו פרוש כיון
 דעוש רסח הדעת מהס ילונביס לחס מלות אנס ס מלומדי שאל אומרים קודס ליקבסו וכו לפרס צפיסס
 ססס עושיס מלות אלו לק ס מלות כבורא יבדיך ואל יזכרכס על סס אקצ' וכו' ככוס הלכ שאל ודעיס מה
 מוליס ס מפריס לק ידמו כשור שנותס עלו ואלן לו לב לדגת מר שמו עלו וכמו רחזור שנותס עלו משאווי
 ואלן לו לב לדעת מה נותניס עליו אלא נושא רמסל עלו ודולך בו ממקוס למקוס כפ כרגל שיו ולינו
 מרנב ס רפטולר הנעס מרשסמ המשו עלו יבשגת אחמר כסו למען טו שרף וחמוך פרוש כשבת אלן
 מחעגריס ונח ס לכס יליה אלל נחיס לרנחס נופס כמנות שר וחמור אכר כמנותס היל מנותס כוסת
 ולא נפס ת ולרעס ס אנון קשורל לכל מקטרגין ד להון פרוש הכעס טנח ס כח למקטרגיס ס שלכס כשלוכשין
 זיל ת ותפל לין רעס כ שפע מלות שעוש סו כחלקו של טורף כח ומ ס דחל לקבל דל כרל קב ס פרוש
 המקטרגיס סל רעס ס שרס מעשר כתרן מואין שיש עשרה כתרן טמאין כנגד עשרה כתרן קד סן כו ור
 לשמות זה עשר האלס ס זילת ת ופל לן יס כסס מספר עשרה דס תפלין ראש וד כ מלות וכלל א ס
 ארבעס פרס ות הרי שמונה ועליס גדול וטל ת קטן סס כ מלות הרי עשרה אבל כתרין תמלן א סן קל פין
 לכ כתרן עלאן דמתלבשין כיון עשר אחוין פרוש עשר אחוין סס חמש אוח ות מנלך ססס כפולות ויס
 מחס ככוד חסדיס וחמס ככוד גבורות או יוכן אומרו דמתלבשין כהן עשר אחוין הכוסה סס כר"י כמלוי
 תחאין (כר)

תקונא עשיראה וחד סר

(כו ע"ב)

תתאין ובזמנא דצדיקיא מתתקנין בבגפיי מצוה ובתפרין אתכפין
 תחותיהו כתרין תתאין בהווא זמנא יעול מלכא בהיכליה דאיהו אדני
 כזונא דא יאסחונק"י הא מלכא בהיכליה מאן דכעי למשאד שארתוי
 יעול ובג"ד אדני שפתי תפתח. בתלת קדמאין יסדר בר נש שבחוי
 כעבדא דמסדר שבחוי קדם רביה דאלין תלת כתבין כל זבון ותלת
 בתראין תמין. ובג"ד צריד בר נש למהוי כעבדא דמקבל פרוס
 מרביה והלך ליה. דתמן איהו בית קבול חותמא דקשורא ואיהו
 מלכותא קדישא. באמצעות צריך למשאד דתמן ווי. חד מארי בתיבה
 וחד מארי תתיקה ואינן ו' עלאה ו' תתאה בליין י"ב פרקין. תלת
 מקמאין רישא ותרין דוועין תלת בתראין גופא ותרין שוקין. הא
 אתפטר ממלכא. בג"ד צריך למיהב תלת פסיעו לאחורא וזא דמלה
 ניאסוף רגליו אל המטה :

*תקונא חד סר ליום ד

בראשית בר"א ש"ת. ומאי ניהו שית היבדין לסבל שית זימי
 בראשית אלקים אימא עלאה עליהו.
 דאיהו היכלא שביעאה. וכמה דאימא עלאה אפיקת שית הכי
 אימא תתאה אפיקת שית. ומאי ניהו את השמים ואת הארץ ואינן
 שית מאנין דאתמר בהון כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
 הארץ והיבדין תתאין אינן מאנין להיבדין עלאין. וכד ישראל הווי מצלאן
 כל היבדין אלין הווי מתפתחין לגבייהו. וכשן בגזותא אתמר בהון כל
 השערים נגעלו ושכינתא לבר מדיבולה. וקודשא בריך הוא לבר
 מדיבוליה. ומלאכיא דממזן על צלותין לבר מדיבוליהו. הה"ד הן
 אראלם צעקו חוצה. ולא אית לון דצלותין אתר לאעלא ודא איהו בר

אלפין המאיר בלרה הוא עשרה אותות ושם ס"ג רחוקי בדבילר הוא עשרה אותות ורזא דמלה וחסוף
 יגלו אל המטה כב כרגל ז ששס פרקן שהס קף הרגל והסמוך לו והלמטה ותלת פס טן כנגד ב' פרקין
 דרגל דאתמר בהו ויאסוף רגליו אל המטה וכלא א"ת לון לללות, אתר לאטלג ודא א"ת כל השערם נגעלו
 פ דרש שערי חפלה הם כביטוי ויש בריס ים כהשרם דרס רול בשער מאחורי רשפ נגעלו בחרבן ברמ ק אבל
 שערי רחשה בחכמה וגם שם יש "ם והם לא נגעלו רמו לדבר וסחכמה טעמו לחכס זעשורה של טין וזומרו
 עד ד ימי מאלי דמטה הוא מרבה שזכה ליסוד דמכמה ול' היו ימו קך שר כמנין דמטר עם הכלל ולידו

תקונא חד מר

מה

השערים ננעלו. אכר שערי דמעשה לא ננעלו ולית מאן דאפתח לון
לאלין שערים עד דיייתי מארי דמעשה דאתמר ביה ותפתח ותראהו
את הילך והנה נער בבה. ולית היקלא מתפתחא אלא ביה. ודא איהו
ותפתח. ותפתח דאתפתח האי היקלא לגביה. במאי אתפתח ליה
בדמעשה הה"ד והנה נער בבה ומיד ותחמל עליו. ועוד ותפתח בד
ישאל פתחן בהיובתא בבביה מיד ותחמול עליי. ודא איהו בכבי
יבאו. בזכות בכיה דיליה יתכנשון מן גלותא. דאית היקלא דמעשה
דלית לה דשו למפתח אלא בדמעשה. ואית היקלא דנגנא דלית לה
דשו למפתח אלא בנגנא. ובג"ד דוד מתקרב ליהוא היקלא בנגנא
הה"ד והנה נגנן המנגן. ואית היקלא דנהורא דקא מתפתחא אלא
לבר נש דהנה מתעסק בנהורא דאורייתא ואית היקלא דנבואה דקא
מתפתחא אלא לבר נש דהנה חכם גבור ועשיר. ואית היקלא דיראה
דאתקרי היקל היראה דקא מתפתחא אלא למאן דאית ביה דהוה
ואית היקלא דעניים דקא מתפתחא אלא לעניים דהוו מתעטפים קדם
יי בצלותא בעטופא דמצוה דציצית ותפלין ועלייהו אתמד תפלה
לעני כי יעטוף. ואית תרעא דצדיקא דקא מתפתחא אלא לצדיקא
הה"ד זה השער לוי צדיקים: באו בו והא איהו תרעא דצדיק ח"י
עלמין דאתמר ביה ולא ראיתי צדיק נעזב וידעו מכמש חס.
ובען בגיותא אתמר ביה הצדיק אכר מאי אכר אכר למטרוניתא
ואתמר ביה ונהר יחרב ויבש יחדב בבית ראשון ויבש בבית שני.
ובגין דלית ליה מדיקה. עניים צוהין בח"י ברבאן דצלותא לגבי ח"י
עלמין. והא אסתלק מתמן נביעו דכי ברבאן ולית מאן דיהוב לון
ותרעין אחרנין סתימין. ותרעא דצדיק חרבה ויבשה כמה דעני חרב
ויבש. ורזא דמלה ימוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראהו

יפסח לן לאלין שערים דבינה שנעלו שס טשטו ולא וחו שוכר לנשטר דב טה דאל לוח זכ ס גמורה ולית ס כלא
מספתחא אלא כה ודא ארו ופסח ופסח ודאי פ רוח הכסוב אמר ופסח כהסו ולא אמר ופסח אה
רת כה וז ט שבל רכסוב לרמוז על פסח סה כל למעלה ודא ארו בככ טולו בזכות כביה דל ס פירוס
כד שראל פסח. בת וכתא בככ ס טוס ס בכבי סס הסגוררות לסוד ככ סו ואלו בזכות ככיר דל ס חכנשון מן
גמולא ואית תרעא דל ק"י דלא מספתחא אלא לגדיק יא פ רוח ארוס השומר ס אית כרית קודש כיוסר
דיבשר

תקונא חד סד ותריסר

דיבשה ולית תרעא פתיחא אלא תרעא דדמעה. ומאי איהו. בת עין
 דדמעה מינה נפקא. ועלה אתמר שמרני כאישון בת עין. וכה והנה
 נער בכה לגבי קודשא בריך הוא דירחם עליה בגלותא הה"ד אתה
 תקום תרחם ציון. בגין דאיהו לבת אש דאתחזיית למשה בסנה דכתיב
 וירא מלאך יי אלו ברבית אש מתוך הסנה. איהו בית מן בראשית
 ודא בראשית:

תקונא תריסר בראשית

מאמר קדמא דכא כליא מעשר אמרן. ואיהו ל"ב אלקים דעובדא
 דבראשית ומספרא דשמא לא אתיהיבת דאיהו נבורה אשא
 סומקא ובג"ד ברבית אש. ומשה הוה מספרא דיואי מספרא דיליה
 ממיט ומאי אתגליא ליה סנה. לאתחזיה דמות ברחקא בין המוצים ועם
 כלא וסנה אינו אכל. בגין שושנים דאינון בנהא דאינון ישראל דהו
 עתידין למהוי בגלותא בין ערב רב דאנון קוצים. ודא איהו דא כי
 אעשה בלה בכל הגוים אשר החרתיך שמה ואיתך לא אעשה בדה. אמר
 ליה אנרא דבלה דאיהו לבת איש בין המוצים דאינון מיביא בד דחקין
 רשכינתא וישראל אנרא דדהו בלה. נפקת שכינתא בלה מביניהו
 וייתי הין בגינה ודא איהו אנרא דבלה דחקא. ויפרוק לון מן גלותא
 בנינה. ודחקא דגלותא דערב רב לישראל ממדר לון פורקנא ורפיון
 דיהו מעבב לון לישראל פורקנא. בגין דא אתחזי ליה למשה ברבית
 איש מתוך הסנה מנו כובין. בד אתקריב תמן למחזי עובדא דא. אל
 הקב"ה אל תקרב הדום שר נערי. הלא רמו דאתפשט מן גופא
 דייה. דאיהו נער לגבי גופא אתרא דאתלבש בד אתקריב ואית מאן

שס מושטס ו אחוס כ סוד רנקרל ליק דאינון ישראל דרו עתד כן ערב רב דלון קול ס פרוש מרש
 שרר רבה על גלות ארוס וקר לון ע"ב רב כ אחר שגא סמח ר וכלכל רשול נתעברו בלרוס מכל שבע רב
 אוינן ולכן סק גלות ארוס בעד גלות של שבע ס אומות וירב קר לרו ערב שנתעברו ברוס תעבובת רב
 מכל דאומות וקראס קול ס כ ר ו גור ס גז רוס לבעל מהס חורר ויגלות וכונס לסלן מרס חואר אחד דכתיב
 כהו גוי אחד באלן ור טו לרוסיק על דל ס דלחד מספר קן ולעשוטו ר ס ללות לסס חואר גוי אחר כרי ס
 ולכן קר לכו קול ס בעבור טוספת מספר קון הנו ודא א סו כי חנכס כלר בכל הגוים פרוש מחמת
 דסכלר שואו כיוי לאור השכנה חכה צנייחו וישראל לכי יהיר כלה צנייס כ אמות כלה יסו כלה כרפ"ח
 על רגוים אבל כ דראל לא אפעס כלה כ כח הכלה העליוה יעין עליוס דאלל שרל כלל כדגש בלל ד
 ודא א סו אנרא דמלה דחוקא פרוש שכר שיש לנו ככלה כדגש סוא כצבור דחוקא דסכלן ישראל בגלותא

תקונא תריטר

ממ

דייקא דאיהו אתתיה וכלא קשוט דא ודא וכן אחוי ליה רבי מקדשא דאיהו בניינא דבר נש דעתיד לאתהרבא, ויתבני זמנא אתרא עי דא דקודשא בריך הוא ההד גדול יהיה כבוד תבית הזה האחרון מן הראשון, בגין דאתמר ביה ואני אהיה לה נאם יי חומת אש קביב אתמר בבי מקדשא בונה ירושלים ה' ואתמר התם לגבי אדם ויכן יי אלקים את הצלע אשר לקח מן האדם דא תבמה, ויביאה אל האדם דא עמודא דאמצעיתא דרגא דמשה, והא צלע איהו ודאי כלת משה, ועדה אתמר וירא אקיו מלאך יי בלבית אש, דאיהו בת יחידה דמנה נפיק נהורא דאורייתא כגונא דא אתמר ותפתח ותראהו את הילד, ותראהו דא שכינתא דהוה ככי בנינה מיד ותחמול עליו, ודא הוא בבכי יבאו וכתחנונים אויבילם בתחנונים ודאי יקיימא וברחמים גדולים אקבעך בהווא זמנא כל היון יתערן בקלא, ועופן מצפצפין בשיר, לקבלא ברתא בחדוה בנגונא לקבלא קדושין מההו דאינון קדוש קדוש וכו', ולית קדושה פחות מעשרה וקדושין אינון מסמרא דתבמה דאיהו יי קדש ישראל ליי ראשית תבואתה ראשית ודאי, ומתברכין בשבע ברבאן מסמרא דאימא עלאה דאיהו ברבא, ועדה אתמר להגיה ברבא אל ביתה, ושבע ברבאן אינון בשחרית שתיים לפניה ואחת לאחריה, ובערבית שתיים לפניה ושתיים לאחריה, ואינון שבע ספירן דכרילין בתתן וכלה ודא איהו שמע ישראל וגו', הא הקא קדושה וברכה ויהוד ביהווא זמנא אתער דוד בכבוד דאיהו מנגן מאליו בעשרה מתי ניגונין, קדמאה באשרי ודא בראשית :

תקונא תליטר ליום ח.

בראשית תמן אשר יי, ודא איהו אשרי האיש ואיהו אהיה אשר

וע ז סהר רגאולר סבר הר התחברות רכלר עם החק, וכן אחוי לר ב מקדשא דאר בנ א דכר נש דעת ד לאתחייבא נב דגרינו זה בפסוק ורא זלאלך ר' נלבח אש קר בר ב לבח אש כלשור בני הבהו אש אחס שריפת מקדש ראשון ואחס שרפת מקדש שנ וגרמו ברמק בתוך אותות הסבר כ אותות סבר כמלוחס כוה סמך טון יי ר' ממלא אותות רמלו ששומדים כסוך אותות רססו הס אותות דמכון ורוא כהמ ק דכמ ב כה בנה בניו בית זבול לך מכון לשבתך עולם ס שקראו מכון ולו א ב' לבח אש היה לבסמק סמכו בתוך הסבר ששס יס אותיות רמכו ססוא כהמ ק **מסמרא** דהממה דא סו וד קודש ישראל לר ראש ס תבואתו ראש ח דאי פירות סרץ היא ראש ס עמודת כראש סס רו ס וגס כאלפא ב חא ראשית אותיות

אריד

(כה)

תקונא תלימך

איהו רישא לקל רישו ועלה אתמר ראשך עלך ככרמל ודא
 תפרין דרישא. ודלת ראשך כארנמן דא תפלין דיד. וביה משבחין
 לבת בהאי אשרי הה"ד באשרי כי אשרוני בנות. מאן זכי לאעלא
 תמן. אשר לא הלך בעצת רשעים דאיהו עצה בישא מסמא דעין
 הדעת מזב ורע. ובדרך חמאים לא עמד. מאן דרך חמאים יהיא
 דאתמר בה כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו' ובמושב
 לצים לא ישב. מאן מושב לצים דא לילית אימא דערב רב דאיהו
 מטמא כנדה במושבה וכן ערב רב מטמאין במושבם לצדיקים
 דיתבין בנייהו כנדה. ומאן דאתרבק בהאי אשרי דאיהו כתרא ורישא
 דאורייתא אתמר ביה ויהו כעין שתל על פגני מים. ודא עין חיים
 דאתמר ביה ועיהו לא יבול והאי תמונא קדמאה. תניינא בשיר דא
 חכמד. שר' וחקת יודין אינון י' ו' ואינון רישא וסופא ואמצעיתא
 דאת י'. ואינון רמזיון בשמא סתים דאיהו יוד קי' ואו קי'. בארין תלת.
 שבת דוד מרכא לברתא דמכא. הה"ד שיר למעלות ל' מעלות
 אינון ודאי. אינון תלתין דרגין דבהון ברתא סלקא לגבי אבא. בתמש
 נימין דבגוד דאינון חמש אוכרות דאדכיר חמש זמנין י' בהאי מזמור
 חד עזרי מעם י'. ב' י' שומרה. ג' י' צלה. ד' י' ישמרה מקד רע.
 ה' י' ישמור צאתה ובואה. ובהון מרכא אמר לגבי בלה צהלי קולך בת
 גי'ים. בת עשרה נגלים דסליק בהון יוד קא ואו קא בעשרה מיני
 נגונין. ובארבע הוון דסליק יקוק. בשיר פשוטא כפול משולש מרובע
 דאיהו יקוק. דקולו סלקא בגי' ימא. וגרי' ימא דרעקא אינון עשרה

רעירות יקן נקראת ראש ה ודא ראשך עלך ככרמל דא תפלין דרשא נב ככרמל אותות כר תלך כ
 תפלין דרשא י' ו' הנקראת תלך והלא ראשך כתיבנך דא תפלין דר' דר' ש' דלת לשון דלת שירא שפת לחש כ
 עלך ל' ס' תש' החלה נס על רוקבא ינקראת שער כבוד אורי שפת הפתח מאן מושב לניס דא
 ל' ת. ב' ה' פ' דקרי לר' יושב י' כ' ל' ס' ר' ט' רשע' ור' א' ושבת בתוך אותות רשע' כ' מלוי אותות
 רשע' ס' כזה ר' ש' ג' ע' ו' ד' ת' ס' רמלו שהוא בתוך הפסוק מספרו ת' פ' כמנ' ל' ל' וכוה פרשה
 כס' ד' פ' דרשות ל' ק' אוכל לשונע ככשו ובטן רשע' ס' חסר' ור' ט' ל' ל' ס' א' רחום ככפ' אותות רשע' ס'
 חסר' מן' מחלש' ש' ידק' שהוא מכו' לש' ש' ורכל' הולך לקדושה ויכן כהן' קר' לר' מושב לניס' ש' ושבת בתוך
 רשע' ס' שהס' ל' ועוד כין' דכל רפתו' ס' לגב רוח' בא' ס' ממנה' א' כ' קר' לה מושב לניס' בשיר' דא' חכמה
 שר' יוד' ותלת' וידין' א' ט' פ' רשע' דריו' ש' בה' ג' ודן' כ' ש' רז' ל' בשער' מאתרי' רשע' כבוד' הסחיבה' של' ור'
 ונרסה' שיר' למעלות' ל' ד' מעלות' א' ט' ודאי' א' ט' תלת' דרגין' ובהון' ברתא' סלקא' לגבי' אבא' כ' כ' על' זה
 נגלין

תקונא תלמוד

גלגלין. ועליהו אתמר ידיו גלילי ויהב ממלאים בתרשיש בתרין דרועין
 דברתא. ובהון שית פרקין. יאינון שית דרנן דכרסיא. ישש מעלות
 קכסא. וכד סליק ו' בהון יתערן לנביה לקבלא ליה שרפים בגרפייהו
 הה"ד שרפים עומדים ממעל לו שלש כנפים וגו' וזמן דסליק על
 גרפייהו ופרח בהון איהו ו'. כליל שית תיבין דחודא שמע ישראל. ובגנייה
 אתמר כי עוף השמים וגו' וכד סלקא ברתא סלקא בתרין דרועין
 דאינון חסד וגבורה דבהון שית פרקין ראייהו ו'. ורזא דמלה שמאלו
 תחת לראשי וימינו תחבכני. כד סלקא האי שיר סלקא בשית תיבין
 דאינון שמע ישראל וגו'. וכד נחתא נחתא בשית דאינון בשכמלו
 ונגנא כד סליק סליק בשית. וכד מאך מאך בשית. ועלייהו אתמר
 שוקיו עמודי שש. ועשרה גלגלין אינון י'. דאינון לקבל עשר אנבעאן
 דבמשין בנגונא חמיט בחמש ואינון ה"ה. דסלקין ב"י. בשית דרנן
 דאיהו ו' ביה סלקין ונתתין. ואיהו כגונא דסלם דאתמר ביה והנה
 סלם מצב ארצה וגו' והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו וכלא יקוק
 יוד קא ואו קא. יד. ודוד מנגן ביד. ו' איהו גופא. גרפוי ה"ה רישא
 דידיה י'. ביה סליק קלא דנגונא. ועוד ו' איהו מנרתא ה"ה שלשה קני
 מנורה מצדה האחת וגו'. ו' מנורה באמצע. גר על רישיה. ו' כד שריא
 באת ו' אתעביר ז'. ורזא דמלה יאירו שבעת הנרות לקבל מנרתא
 דאיהו ו' שית קני מנרתא דאינון ה"ה שית וו"ן. ורזא דמלה שבעה
 ושבעה מוצקות. עד דסלקין ל"ד דאיהו יחוק יוד קא ואו קא ודא איהו
 ודוד מנגן ביד. י"ד לקבל י"ד. וסלקא ה' באת ו' ולבתר סליק ו' ב"י
 שית זמנין עשר עד דסליק לשתיין. ואינון איתון דרבקות בקריאת שמע

אמר המלך המלכות נקח בשלש עשרה ונגנא כד סליק סליק בשית וכד מאך מאך בשת כירוש טולה
 בשש טעמות וזאת וזאת כדיר דוד דוד מנגן כד ו' אירוי גופא דנפוי רר פירוש דורש ד על שם הוי"ה
 אשר בפשוטו הוא ד' אותות ובתלויאו וד אותות ח"ש מנגן כד שמתכוון לפשות חוד רשם שהוא כבוד ד
 זמפרש נוק ראשם כנגד אות ו' ולכעשות ימ' ושחאל הם כנגד ב' התי' וראש ראשם כנגד יד' ושם הוא רפה
 שמתנו ולא הניגון ולכך דוד הע' שם ה' חפסם הכבוד בשם דיו ומוליא קול הג' גון כפ'ו ר' עשה יחוד השם
 אשר נפוי ודו' וראשו מתוכו ס' להם ועוד ו' איהו מנרתא וס' פרוש דרש ומרתו ס' ה' ס' במנורה דגוף
 המנורה שהוא קנה האמצע הוא ו' וגר שבראש רוא' יוד ושלשה נרות מכלן' ושלשה מכלן' הם ס' ס' כל אות
 ד' ס' ס' שלשה וו' האחד נג' שטוח וש' וו' כך מכלן' ארך מכלן' נמאל' רקס' סולס' רס' ו' ויד' והנרות
 ש' ע' הם שבעה רר שבעה ושבעה מולקות וכפ' ז' טולה י' ד' לחיוב שם הוי"ה ד' בפשוטו ויד' במולאו
 דבגניייהו

תקונא תליסר

(כח ע א)

דבגניניהו אתמר כל המשים ריח בין הדבקים מצננים ליה גיהנם
 ושלמה עליהו אמר הנה ממתו שלשלמה ששים גבורים סביב קה
 ואינון נטרין (נ"א נטרין) ערסיה ולקבליהו ששים המה מלכות. ארין
 דבורין וארין נוקבין. ארין דקריאת שמע דתסין משה דבורין. ארין
 דשלמה נוקבין. וארין בית קבול לארין. דהגין דשלמה אינון בית קבול
 דרתין דמשה. וכו' מתתברן כלא כאחד שלמ"ה אתהפך למש"ה.
 בתיקונין דארבע אתון אתמן שיר. ועלידו אתמר והנה מלאכי אלקים
 וכו'. סלקון תרין ואינון י"ק ונתתין תרין ואינון ו"ה. וכן נלגרי ימא
 סלקין בעשר ואינון יוד קא ואו קא וארבע דיין כד סלקא ברתא בשיר
 נשדא נטיר י בפומא. ועל רישא ו' בגופא. ה"ה בנדפא. ארס יוד קא
 ואו קא רכיב על כלא. ודמות פניהם פני אדם דא סריק על
 כלא. ופני אריה אל הימין לארבעתם דא יקו"ק. ופני שור ופני נשר
 אינון מרכבה לשמא דיקוק. ואדם על כלא. בזמנא דאיהו סלקא בכל
 ארין תמונין. איהו משבח לה הה"ר כחוט השני שפתותיך ומדברך
 נאה. הא תרין מיני נגונין רשבת יוד מלקא. באשרי. בשיר. תליתאה
 בברכה. ודא טכינתא עלאה. ועלה אתמר כרכי נפשי את יי מהאי
 אתייהובת בכר נש נשמת חיים דאתמר בה המשה תמונין מה הקב"ה
 ון כל עלמא הכי נשמתא ונת כל גופא. מה הקב"ה רואה ואינו נראה
 הכי נשמתא רואה ואינה נראת. מה הקב"ה יושב בתדרי תדרים הכי
 נשמתא יושבת בתדרי תדרים. מה הקב"ה מלא כל העולם הכי נשמתא
 מלאה את כל הגוף. מה הקב"ה ון את כל העולם הכי נשמתא דנה
 את גופא ודא דנשמתא ראידי שוה לקודשא בריר הוא. דא בינה
 מ". ועלה אתמר ואר מי תדמוני ואשות. אר מי ודאי והא אולמוהו
 מארי מתניתין חמשה דברים ארין. חמשה ודאי בגין דאינון מסמך
 דה עלאה. ואינון כלהו תמונין ברב. כמה דאולמוהו מארי מתניתין.
 הרב מבין הרב רואה. הרב שומע. הא תלת. ה' איה חמש ורוחא

הרב מבין סלק רואה סלק שומע סא סלק פירוש סלק מממש דהיינו לב מבן כנגד מ ש וזה סא סוף דעומת
 לו סכנה לדעת המעשה אשר יעשה כשציל מווסתיו ולב רואה כנגד מ ש כשאר רואה וא כה נראית לב שומע
 כנגד מ ש הספחה דער י"ה סוף כ' הסומע חמלה ולא כ' ון דכתיב שומע בין אחים ושפמסם לך ושאלר ב'

דפומא

תקונא תליסר

נא

דפוקא דסליק בה קלא ואמירה ודבורא דא ו'. ערקן דלבא אינון
 כתיבין בתר מלכוון. ורזא דמלה אל אשר יהיה שמה יהיה ללכת
 ילכו. הכי מתנהגין ערקן דלבא רגבי רחא. הרי קך רוח ברב דנפיק
 מאון שמאלא דלבא. ואיהו הנה רוח צפונית דכמש בכנור דדוד. ובהאי
 רוחא הנה כמש בתמש נימין דכנור דאינון חמש כנפי ריאה ובקנה
 סליק קול דלבא ואיהו אש אוכלה. מאודנא ימינא דלבא דאיהו כלפי
 קבר. ומניה נפיק דבור הה"ד הלא בה דברי כאש ואי לא כנפי
 ריאה דנשבין על לבא. הנה אוקיד כל גופא. מחשבה ברבא ודא ו'.
 דה"ה אינון אמירה ודבורא. ו' קלא כליל כלא. רביעאה בזמור ודא
 הוא דרועא ימינא הה"ד מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה
 הושיעה לוי ימינו. ועלה אתמר הושיעה ימינה ואיהו בגלותא עם
 שכינתא. ואיהו תמיד לה. ורזא דמלה וזרוע יי על מי נגלתה וביה
 אומאה דפורקנא. הה"ד נשבע יי בימינו ובודיע עוזו. ועוד חי יי
 שכבי עד הבקר. ואמאי אתקרי זרוע יי בגין דכף היר ביה ו'. חמש
 אצבעאן ה. קנה דמינא דאיהו דרועא ו'. כתף ביה ה' ודא עמודא
 דאמצעייתא דאתקשר בימינא לאקמא ביה שכינתא בגלותא. ומשה
 דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא אתמר ביה מוליך לימין משה
 ודוע תפארתו ואיהו בוקע מיא דאורייתא רגבי ודע אברהם דאיהו חמשה תומטי
 למתוי ליה שם עולם. ואתקשר בה' דאברהם דאיהו חמשה תומטי
 תורה. ובה אשתלים משה. ומיד דאשתלים אתגליא עליה ימינא. ודא
 הוא וזרוע יי על מי נגלתה. חמשאה בנגון בגין דהאי נגון סליק
 מיניה כמה נגינות עולימן מסטרא דשמאלא. דמתמן רוח צפון הנה
 נחתא בכנור דדוד והנה מנגן מאליו. הה"ד והנה כנגן המנגן וגו'.
 ומתמן רעמין נפסין הה"ד ורעם גבורותיו מי יתבונן ומתמן רעה
 התרועעה הארץ בתרועה מסטרא דמטה כלפי חסד. מוט התמוטטה
 ארץ בתקועה פור התפודרה ארץ בשברים. בההוא זמנא תלת אבתן
 מתקשרין בנבגדה ואתעבירו בה תרועה שברים תקיעת. ובהון רעה
 תתרועעה וגו'. ודא יהא בסוף יומיא. וכל אתין אלין בארעא דישאל

תקונא תלמוד

נב

הרר גמור והרר שאינו גמור בפסח. לקבל מצה שלימה ומצה פרוסה.
 ואמרין מרור על שם ו' דאתפרש מן ה'. ודא גרים לון דנימרוז את
 חיותם איהו מרור ואיהו מרה הה"ד קראן לי מרה כי המר שדי לי.
 בעבודה קשה בקשאי. בחמד בקל וחמר בין אומין דעלמא ומאן גרים
 דא י מן שדי רשימו דברית דיהיב משה בערב רב. בגין דא נחית משה
 מדרגיה הה"ד לך רר כי שחת עמה. עמה ולא עמי ועל ידיה עתירה
 שכינתא ליחדא עם קב"ה בגין דאיהו אפריש לון. צריך ליחדא לון.
 לתקנא במה דחאב. קמו כלתו חבריא ונשקו ליה ואמרו אי לא אתינא
 לעלמא. אלא למשמעך דא די. שביעאה בנצח דאיהו נצח ישראל.
 ועליה אתמד וגם נצח ישראל לא ישכר ועליה אתמד למצח על
 אילת השחר. למנצח על השמינית. מאן שמינית הוד. ואיהו נצח
 עליה. תמינאה בהודאה וביה הנה משבת דוד הודו ליי. ודא תוד ודאי.
 למנצח הודו. בהון רמזין נצח הודו. ואינון ניסין. וביה שבת משה אן
 הה"ד אן ישיר משה. בגין דאיהו הוד דיהיב למשה אן תקרא נה'
 יענה ואינון תמינא יומין דמילה ובתריה ברית דאיהו יסוד צדיקא
 דעלמא וביה אתגריא י' דמילה עשראה לעשר ספירן. ואיהו הוד
 תמינא יומי דהנוקה. לארבעה ועשרין יומין דאינון בשבטל'ו. ומיד

דמלטה גם דרש החמה רח חיה ר"ל כמו ה א שהא חמות שלה ואמרין יתרו ל' שה' דתאפרש מן
 ד' פרוש ש חוב בחמ רח מרור כלל פסח כיון שרמד רבן נמל אלי אומר כל מ שלא אמר שלשה דברים
 אלו בפסח לא לא די חובתו וא"י ק פסח משה ומרור ר"ה דקדק לתקן. וזו נב מרור ולא קט גב
 מלכ נמ שלא אמר ומלש ומרור והיו לרמות שרמוריה הם על דתפשיש וזו ין רח ודא וד מן שדי
 רז שו דברית דרב משר בערב רב פרוש ירב לון רח אוח במלר שמל אוחס כלל נמ והו נ דס פסח
 ודס מלה שנק על הפסח ופי' היולה נלל מ דעטרס שהס ו דדשס שד כ דעס ואמר וצן דא נחית משר
 מדרס פרוש שביכבו הערב רב פי' שהפסח אף ישראל בעגל ש פתיק תמו אורות אלף רבש ושאלר כי
 אורות אלף זעירא של וקרא כנודע למנצח הודו כהן רת' ז' ילח והוד וא קון. סן פירוש נלח כח כח
 למנלח האוד כח כח סודו ושאלר כאן וכאן אוחיות מול ממלך כך מתחלקס אוחיות לתלמ ירוש שהוא מל' ז'נלח
 סוד ואמר ואן נון נסיס כ נלח הוד עם הסולל. מ קסר דתנין. סם עם סולל האוחיות ואמורין בגין דאיהו
 סוד דייב למשר כיון רביט סלר ז"ל כבוד הסמכו רוח אהרן ומשה הוא משר והאיהו כי מרעס אהג
 דירוח כלה יס' ל' ש טוס כבוד כבוד רחלפות האוחיות כנודע וביה אהגל א וד דין לה כי כמינס עגל ה
 סעטרס שהס א סוד המלכות שהס א סעירה עס רית כמנן וד ורמוזה בלוח יוד דח לה ואיירו סוד תמל א יומי
 דחוטס לארבער ועשרן יומן דאן נון בשכמל'ו פרוש ח' מ חטכס הם כבוד שמתח לים ככס בעגל'ו ומל ריס
 לל ד יח ס שקותנין לרס בלוחו הסודש שהס כנגד כ ד אהון דכשכמלו ומלס ומיד דעלה זס סקך כפס עריל
 כס על ישראל פירוש עלה זס זס גם המטרס ש'עשס בשין זס שטעש כפס ס' כלומר חלק יוס ס' אשר סוח
 דעלה

תקונא תליסר

(כט ע"א)

דעלע זית מָרְף בפיה שרְיָא כ"ה על ישְרָאֵל בכ"ה [בכסליו וארְיֵן אינון
כ"ה אַתּוֹן רִיחֻדָּא דַּאינון שְׁמַע ישְרָאֵל וגו'. וְדָא אִידוּ חֲנוּכָּה. חֲנִיז כ"ה.
אַבְל נַצַּח אַתְמַר בִּיה וְתַנַּח הַתִּיבָה בְּחַדְשׁ הַשְּׁבִיעִי. בְּגִין דְּנַצַּח בִּיה
רְמִיז נַח צְדִיק וְבִיה וְהַמִּים גְּבֻדוּ מֵאֵד כַּד לֹא נִמְדִין ישְרָאֵל בְּרִית
מִלְכָּה מִתְגַּבְרִין אוּמִין דְּעֵלְמָא. דַּאינון הַמִּים הַיְהוּדִים וְכַד נִמְרִין לִיה
אַתְמַר בְּהוֹן וְכַמִּים הָיוּ הַלֶּךְךְ וְהַסּוּר עַד הַחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי. קָא י' דְּמִלְכָּה
דַּאִיהִי מַלְכוּת. עֲשִׂירָאָה לְעֵשֶׂר סַפְרִין וַיַּעֲקֵב בַּהֲרֵיא יִרְבָּא אַתְמַר בִּיה
וְהוּא צוֹלַע עַל יִרְכּוּ דְפָרַח מִנְיָה י' וְאַשְׁתָּאָר עֲקֵב. וְקָא דְמִלְכָּה הוּא
יִשׁוּפְךְ רֵאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֵי עֲקֵב. וְכַד אֲשַׁתְּלִימַת סוּבָה בִּירְךְ דִּילְכָּה
אַתְמַר בִּיעֲקֵב וַיִּבָּא יַעֲקֹב שְׁלֹם וַיַּעֲקֵב וַדַּאי אִיהוּ דִּיוֹקְנָא דְעַמּוּדָא
דַּאֲמַצְעִיתָא מִסַּמְרָא דְלִבְרָ. וְהָא מִשָּׁה תַּמְן הוּא אֵלָא מִסַּמְרָא דְלִגְנָא
תּוּה. דָּא מְגוּפָא וְדָא מְנַשְׁמָתָא. וּבְגִין קָא תִרְיִן יִרְכִין דְעַמּוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא
שְׁלֹם אִינון נַצַּח וְהוּד. וְקָמִי יִדְיָה עַמּוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא שְׁלֹם כַּד
אַתְחַבֵּר בַּשְּׁבִיעִיתָא. הַהִיד וַיַּעֲקֵב נָסַע סַבְתָּה וַיִּבֶן לֹא בֵּית הַהִיד וַיִּבֶן
י' אֵלָקִים אֵת הַצֵּלַע. בַּהֲתוּא זְמַנָּא דַּאֲתַחֲבֵר עִמָּה וַיִּבָּא יַעֲקֹב שְׁלֹם
בַּהֲתוּא זְמַנָּא תַּהֲא סוּבָה שְׁלִימָתָא כ"ז ה"ם יַאֲקוּדוּקָא. קָם ר"א וְאַמְר
אַבָּא אַבָּא אַמְרֵי אַתְמַר בְּיוֹמָא קְדַמָּאָה דְסַכּוּת וְלִקְחַתֶּם לְכֶם בְּיוֹם
הָרֵאשֶׁון פֶּדַע עֵץ הָדָר. א"ר בְּרִי מְאַנִּי קְרָבָא בִּימִינָא נִמְלִין לֹון וּבִאֲרִין
מְאַנִּי קְרָבָא אִינון ישְרָאֵל רְשִׁימִין דְּנַצַּחִין דִּינָא מַתַּל לְמַלְכָּא וְדִתָּה
לִיה דִּינָא וְקְרָבָא בַּע' אוּמִין וְלָא הוּוּ יִרְעִין מְאַן נַצַּח דִּינָא. וְשַׁאֲרִין לִיה

אחר יום עשר ס בחודש אבֵל נַח אַתְמַר כֵּה וְתַנַּח הַתִּיבָה בְּחודשׁ הַשְּׁבִיעִי פְרוּשׁ רַגְלָה הוּא
סַפְרֵי שְׁבִיעִי וְיַעֲקֹב אִתְחַל אַתְמַר נַח הַתִּיבָה בְּחודשׁ הַשְּׁבִיעִי ר"ל כַּד דוּשׁ רַגְלָה שְׁהוּא שְׁבִיעִי בְּגִין דְּנַצַּח כֵּה
רַתְּ מַח רִדְק פְרוּשׁ רַחֵם וְסוּף נַח הוּא נַח וּבַחֲמַלְטָה אַתְּ חוּל לְ שְׁרוּף לְדָק וְתַּם וְכֵה וְהַיִּם גְּבֻדוּ מֵאֵד
כַּד לֹא נִמְרִין ישְרָאֵל בְּרִית מִלְכָּה פְרוּשׁ כַּד מ' הַיִּם בְּכַד הַקְּרָבָא לְדָק וּמִסַּפְדִּי אִוּם ל' הוּא גִיט מַס וְלִכְּן
כַּד לֹא נִמְרִין גְּבֻדוּ רַתְּ מ' אִוּם אִוּם דְּעַלְמָא וְכַד נִמְרִין יִבְרַח אַתְמַר בְּרִין וְהַמִּים שְׁמַס מ' הַיְהוּדִים
הָיוּ הַלֶּךְךְ וְהַסּוּר עַד חודשׁ הַשְּׁבִיעִי שְׁהוּא רִוּמוּ לְמַלְכוּת אַמְרֵי אַתְמַר בְּיוֹמָא קְדַמָּאָה דְסַכּוּת וְלִקְחַתֶּם לְכֶם
בְּיוֹם הָרֵאשֶׁון פְרוּשׁ קַשׁ אִקְוִשִׁי ר' לְ חֲמַדְרֵשׁ שְׁרַקְשׁוּ וְהַלְּטוּ לְ חֲמוּדָה הוּא וְאַחֲרָי קְרִי ל' הַרְשִׁין וְרַשְׁבַּי
הַשִּׁבִּי לֹו מְאַנִּי קְרָבָא כֵּה מִינָה נַעֲלִין יוֹן דִּיהִינוּ בְּחַסְדִּי שְׁהוּא יַעֲקֹב וְלִכְּן אַתְמַר בְּיוֹם הָרֵאשֶׁון כִּי הַסַּד נִקְרָא יוֹמָל
דְּכַל לְ כוּלְהוּ יוֹם וְסַדְרֵי הַסְּפִירוֹת הַלְּטָה הוּא רַחֵם לְשַׁבַּע סַפְרוֹת הַבְּנִין לְכָן יוֹם רַחֵם שְׁל הַשְּׁבִיעִי הוּא מַסַּד
וְדַע דַּמַּס אַבָּא אַבָּא כְּפוּל הוּא לְשׁוֹן חֲמִידָה וְכַמִּיָּשׁ ר' לְ חֲמַדְרֵשׁ עַל מַשָּׁה וְעוֹד אַבָּא כְּמַשְׁמַעוּ שְׁהוּא
אַבָּו וְעוֹד שְׁרוּף יִבְוֹ כֵּה וְעוֹל וַיִּקְרָאוּ לְפָנֵי אַבְרָם וְתַרְגּוּמוֹ דְ אַבָּא לְמַלְכָּא וְכַל לְשׁוֹן כְּפוּל כוּה הוּא עַד
שַׁאֲרִין מַח נַח דִּינָה פְרוּשׁ עַל לַח וְלֹבֵב וְיַמִּינֵי הַס עַנְן הַמַּשְׁכֵּם חַסְדִּים וְשְׂרָאֵל אַשֶׁר הַס נִמְלִין לְלֹבֵב הַס

מִסָּן

תקונא תריסר

ג

מאן נצח דינא. אמר תסתכלון בארין דרשימין במאני קרבא בידיהו ותנדעון מאן נצח דינא. ולקחתם לבם ביום הראשון פרי עין הרר. דא אתרוג דאיהו שכינתא לבא דאיהו עקרא דכל אברין דגופא. דאינון תלת הדסים ולולב ותרי כרי ערבא. לבא באמצעייתא ואברין סחור סחור ליה. ובגין דא אתרוג דא שכינתא. והכי אוקמוהו מארי מתניתין אי נמלה בוכנתו ואי עלה חזוית על רובו פסול. בגין דאיהו דמי לשכינתא. דאתמר בה בלך יפה רעתי ומום אין כך כפות תמרים דא לולב. ועליה אתמר נפרצו עליו פסול בגין דא איהו מקצין בנטיעות מאן דמבך עליה ביזמא קדמאה דסכות. בגין דאיהו קשואא ויהוא דבא ח"י עלמין דאיהו לקבל ח"י חולין דשררה. ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין לולב חמה לשררה וקא דלולב צדיק בתמר יפרה. ודא איהו כי כל בשמים ובארץ. ותרגם אונקלוס דאחיד בשמא ובארעא וצירי לנענעא ח"י נענועין בשית סטרין. דאינון חותם מורה ביק"ו וכו' שית חיות דאית בהון תמני סרי אתון. ובלהו רמזין בספר יצירה בשית סטרין. והכי אוקמוהו מארי מתניתין מולך ומביא למאן דארבע רוחות העולם דיליה. מעלה ומוריד למאן דשמא וארעא דיליה. תלת הדסין גוף ותרין דרועין. ואינון לקבל ענא ותרי כנפי ענא. תרי כרי ערבא לקבל תרין שוקין ולקבל תרין שפון. וכד אינון בלהו אגודה תרא בלולב דאיהו שררה מה כתיב אמרתי

נחו דינא לתקו רבנורוח וסדין בחסדס ואומרו דרשימן במאן קרבא בדו כו ד ריועי שיהו ארוך הוא כנגד גוטי של לולב שהכל תלויים בו ושלשה אלכטות ראשונים כנגד שלשה רדס ושני אלכטות אחרונים כנגד שני ערבות והכך כנגד האתרוג ולו ארבעתן במאן קרבא כד רי ד קא אתרוג דא שכינתא כו שכינתא קראת עברה כבוד אשת חיל עשרת בעלה ונרמוה באתרוג שהוא אוהות אור תג והכך ר' עשרה שהא תגא דמלכא מאן דמבך עליה כו ומא קדמאה דסכות בגין דל הוא קדמא ומורא דכלל כ"ב כו דוס ראשון יפ קשורא ויחורא דכלל מפני שחותם הוס הוא חסד דמקפ' ותחד אור פכמ גמלא בו קשור וחסד אור מ' ואו פ בחסד וחסד ולכן הלולב שהוא קשורא ויחורא דכלל יאו' לבך עליו מדאור יתא כו דוס ראשון דסכות שרוא כו כו קשורא ויחורא דכלל ור' דא לולב דק כחמר יפרח ודא א"ו כ כל בשמס ובחין' כו כי הלולב הוא סוד של תפארת הנקרא שם וראתרוג מלכות שנקראת ארץ ולכן הוסיף רבנו הארי' ז'ל גלא יפירי האתרוג מן הלולב בשעת ט' לה ונעטע והקפות ולהו הדגס אקלוס דאחיד בשמ' א' ואלעא' תלת רדסס אינון גוף ותרין דרועין פירוש תפארת שרוא גוף יתו כו שהס ית'ן ושחאל ולינון לקבל על תדרי כנפ עינא פירוש תלת הדסים שהס כנגד מ"ח דרעין דלכריתס יתקב ויעקב הנה הס כנגד עינא ותרי עפי' עינא ריינו עינא כנגד יעקב רוח לדבר ויטכין ישראל כסח כדד טין יעקב ותרי כנפ עינא אברהם ויתקב כי ע'ן באתמנע ותרי כנפ שהס עטפטיס א'י מכלאן א'י תתקן דוגמס גופא ותרין דרועין בלולב דא כו שררה כ"ב שררה איות ות דס שה

אעלה

תקונא תלמוד

(כט ז"א)

אעלה בתמר א אתרוג ע ערבה ל לילב ה הדם בלהו אתעבדו
 לקבל ד מינין דמרבבתא הרובב בהון איהו יקום זצריך לסדרא
 בהון בהקפה כגונא דמוכת ולמאן לנן דאתנמעו אלן נמיעין ביה
 ורוא דמלה נקבה תסוכב נקר נקבה נ מן נן נקר נ מן נן גין הוא
 בריל תלת ותמשין סדרין דאורייתא דבכתב וז יומין דסוכות הא שתין
 לקבל שתין מסכתות שמיני עצרת תג בפני עצמו ביה נכיעו דאורייתא
 לאשקאה אילנא דאיהו נמוע בנן ושרשו וענפוי איהו כגונא דהוג
 הארץ דכל חנון מתנגנין בה תשיעאה ברנה והא איהו רננו צדיקים
 בני ורא דנא דצדיק נ"י עלמין מתמן רנה וביה פורקנא הה"ד צמח
 צדיק ומתחתיו יצמח מתחתיו וראי יהיא דאיהו עשירית לכלא
 וצדיק נמיל משמאלא ועמקא דאמצעיחא מימינא הה"ד מימינא
 אש תת למו כהוא זמנא דיהון תרין שמתן בתרא אתערת ברתא
 דמלכא בטיר השירים ומשלי וקהלת דאינון שלשת אלפים משל תלת
 יודין דאינון תלת מפין דמוחא דנתתין מן י ולאן אתמשכו לגבי
 צדיק דאיהו קשת הכרית ומה דהיה קמן אתעבד גדול ורוא דמלה
 שוקר הולך פור גדול מתי יהא זריק חין בדוקנא דא פתח רבי
 שמעון ואמר עלאין אתתקנו ואודרוז במאני קרבא לגבי חניא דאיהו
 מקנא בטורין דברבין ואיהו קמיל לאדם קדמאה ולכל דרין דהו
 אבתריה ובג"ד כרואן נפיק בכל יומא מאן דקמיל יהוא חויא דאיהו
 מקנא בטורין דברבין יחבין ליה ברתא דמלכא דאיהו צלוחא דיתיב

דחסד קרא זה כמ"ש כ"ע א מר מנא דסוד הליל כחמדים ואמר מה כח א מרמי אעלה כחמך כ"ב אעלה
 כ"פ ארנוג ע"כ לולב הדם וזאת ות כחמך רס חס רב שחממו וגשמו בלחות רב דמרבבה כי רמס איהו
 נברה חס מית עסא אוחות רב תהר ל חוף תרכב וביה שורקא ה"ד למח דק פרוש כמ ש רבינו זל
 כל גולוס ה"ב דוד כסוד אס גאלך עוב גאל ואומרו מתחתו ודלי דא ב עסיר ת לבלא פרוש מתחתיו היא
 המלכות איהו חסס הסוד והא עשירית ל ס והסודי לומר שרגאל-תהי ע' אהערותא ולתתא שידאל
 מעל מן למלכות חסירא ומלכות ורא מעלה ללד ק סוד עולם ומ"ש ודק נעל משמאל ועיורא דלמשמאל
 מ נא מ פרוש הלד ק שריא ר סוד נעל משמאלא מדת הגבורה כסוד יתק קן מ ומכ ש רבנו זל כסוד שמוס
 ריבות סה ר מ מו אש דת למו לומר מימינא דא מל אש דת א שמאלא למו ר"ת לעמודא מל עול ודק
 תלית ודן דא קן תלם לטין דמורח ד חתן ו"ד פרוש ה"ד עמסה ה"א שלשה חלקים אעס ז ויר
 כתיב רבנו זל כששיר מחזירי רשע כוננת כה בת רוד דאיהו קשת רכד מ ומה דהיה קמן אהעבד גדול
 פרוש קשת לטון קשו ויבשר אלוש סכב ר אלכר יכ"ת ע' קסנו אלכסד ד גדול כן אור ה סוד מחבול
 בעת הפסחא ורוח דייר שפיר ה"ך סוד גדול אסוף נע"ה בדיוקן השופר ובער הסודי דהינו כרקת השפע
 על

תקונת תלמי

נד

על מגדלָא דאתמר בה מגדל עו שם יי בו ירוץ צדיק וְנִשְׁכַּב.
 אדהכי הא רעיא קא אתי בכמה עאנן ותורן ואמרין וחומרא בידה.
 קריק עיניה למגדלָא וחמא חד בר נש עולמא צדיק שמייה דתהו יתיב
 על מגדלָא. קשתא ביהוי ותהו זריק חצים לגבי חוץ. וְדא איהו פֿור.
 גרור. וחויא לא הוה חשיב לון. וקשתא איהו לישנא דפומא. אָנוּא
 דקשתא פומא. חוט השני חוט של קשת דביה הוה צדיק זריק חצין
 דאינון מלולין דצלותא לגבי חוץ. וחויא לא הוה חשיב לון. וְלָאוּ בגין
 חלישו דצדיק ח"י עלמין אלא בגין חלישו דההוא דזריק לון דאיהו צדיק
 דלתתא מניה בר לאו איהו שלים ובגיד לא חשיב לון עד דאתא רעיא
 מהימנא ונטייל חין חד וזריק לגביה דא בתר דא בצלותיה עד
 יפּלח חין כבדו דחויא דאיהו סמא"ל אל אחר דתמן יסודיה ועמריה
 ובגין דא תכבד כועם. במקאי כועם במקרה דאיהו דכונה ביה. וְדא סם
 המות נוקבא דיליה. וְנָבא דיליה. יוֹתֵרֵת תְּכַבֵּד יוֹתֵרֵת אַתְקֵרִיאת
 דְּבִתְרָא דְּעֵבִירֵת נֹאפִין יְהִיבֵת שׂוּרִין לְבַעֲלָהּ. וְנָבֵא אִיהוּ שְׂפַחָה דִּילְיָה
 בְּמֶרְהָ כְּעִים. וְבִנְבֵא קִמִּיל מְרָה אִיהוּ פְּרֻצוּף דִּילְיָה. יוֹתֵרֵת וְנָבֵא דִּילְיָה.
 כְּנוּנָא דְּאָדָם דְּעֵבִיר לִיה פְּרֻצוּף וְלְבִתְרָא וְנָבֵא. דְּהָא אָדָם רַע אַתְמֵר.
 וְדָא כְּנוּנָא דְּדָא דָא אָדָם דְּאֵתְנִטִּיל מֵאִילָנָא דְּחַיִּי. וְדָא אָדָם דְּאֵתְנִטִּיל
 מֵאִילָנָא דְּמוֹתָא. לְבִתְרָא דִּיפְלַח חִין כְּבִדוּ. וְרַע יוֹרְהָ כְּחִין לְגַבִּי בְּלָה יוֹד
 וְרַע דְּאֵתְמִשְׁךְ מִיְנִיה. וְדָא ו'. וְאֵתְמֵר בְּתָא לְשַׁלַּח לִי לְמִטְרָה וְדָא בְּתָא
 עֵין בֵּית קְבוּל לְרַע דְּאִיהוּ ו' וְדָא מֵאִי מְטָרָה דָא יִרְחַ בּוֹ יוֹמָא סִיתְרָא
 קְדִישָׁא מְטָרָה אִיהוּ וְדָא לְבֵת עֵין נְקוּדָה זְעִירָא מְלֵנָא. לְגַבִּי הוּהוּ
 שְׁלַח חֲצִים בְּרַחֲמֵינוּ דְּעֵינִין מְטָרָה וְדָא שְׂבִינְתָא דְּאִיהוּ אֲנִינָתָא עַל
 יִשְׂרָאֵל מְחוּיָא בִּישָׁא סְמַא"ל. וְלִמָּאן דְּאִיהוּ אֲנִינָתָא עֲלִיהָ אַתְמֵר בִּיה
 לֹא תִירָא מִפְּתוֹר לִילָה מַחֲזִין יְעוּף וְיָמָם. בְּאֵבְרֵתוֹ יִסַּךְ לָךְ. דָּא אֲבָר
 מִזֵּה חַיִּי צְדִיק. וְתַתֵּת כְּנָפַי תְּחַסֵּה אֲנִינָתָא דְּאֵתָא ו' אִיהוּ אֲבִרְתוֹ כְּלָרָא

געשה גדול דא רע א קא אחי בכמה טאל, וטורן ואתרין כ כ נקיש ג' מיניס כנגד מנות וחוקים ומשפט ס
 אשר ישעו ישראל ותוסרה ב ד ה כנגד המורה שם א ען חיים ולבך קרלה תוסרה ולכן ארזל הככר ורמקל
 ירדו כרוכים מן רשמים גם מעטאל חספר ודך שהוא כ טג למורה בגין ח' שו דהואה דורק לן, דא הוא לריק
 דלמסא י' כ פירוש חלשות אדם שרוא לריק מתחמן למשר שמספיל' ולומד ופושט מתפס למו' ול מורו מ' ט' ס
 וחתת כספו חססה אינון ס"ה כ ב ד ש כנפיו כק' י"ז כ כק' אום יוד דשמה קדישא טאל אום ה' דלשנס

תקונא תליסר וארביסר

(ל ע א)

י"ו. גופא דיליה ו'. רישא דיליה י'. גרפוי ה"ה זבגין נא ותחת כנפוי
תתקה צנה וסותרה אמתו צנה וסותרה שכנינתא עלאה ותתאה. אמתו
נא עמונא ראמצעיתא. רישא דיליה חכמה עלאה. צדיק איהו בצלמו
כרמותו. ונאה איהו מאן דנטיר ברית מילה. ואורייתא דאיהו עמונא
ראמצעיתא. דתנייהו מגנין עליה חד בעלמא נא וחד בעלמא דאתי :

תקונא ארכיסר.

בראשית עלה אתמר ראשית בכורי אדמתך תביא בית י' אלקיה
נא תבשר גדי בחלב אמו. ת"ה חכמה עלאה עלה אתמר
קנש לי כל בכר דכל בכורים על שמה אתקריאו ושכנינתא מתמן
אתקריאת בכורה. חכמה נבאי עלה אתמר ראשית כל בכורי כל.
זכרא בזכרא דילה קרמאה דבלא נא' עמונא ראמצעיתא בכורי
אדמתך תרי סמכי קשוט מאי אדמתך שכנינתא תתאה. ואינן כל
בכורי כל. מסמךא דצדיק דאיהו כל. ושכנינתא איהו ארעא דבית
גלגין וצמתין אלגין. דעליה אתמר צמה צדיק דאיהו עין פרי אילנא
רבא ותקיף עמונא ראמצעיתא עשבין ודשאין דאינן ת"ח מתמן
צמתין בגן בגין דאיהו אורייתא דבעל פה. ומאן אשקי ותי (נ"א ורבי)
בה אלגין ועשבין ודשאין מעין גנים דאיהו חכמה ראשית כל בכורי
כל. ומאן נפקא מעינא דמאן מבית י' הה"ד ומעין מבית י' יצא.
זבגין נא ראשית בכורי אדמתך תביא בית י' אלקיה. וכן ראשית
דעאני ואמרי הה"ד וראשית גו צאנה תתן לו. וסמך ליה לראשית
בכורי אדמתך וכו'. נא תבשר גדי בחלב אמו מאי האי לגבי האי :
הם רבי שמעון על רגליו פתח במלא סגיא ואמר אליהו אליהו נחית
הבא ברשותא דמארך ואנהיר עינייהו דאלין סבין בהאי מלה. דלא
יתן למיכל כלשך בחלב אדהכי הא אליהו קא נחית ולא אתעכב אמר

שעומד מלך אום י' ו' וכה אום וא"ו דמח קריטא הוא אום ה' אחרונה דאת' א' אום אברכו וכו' נראה
שמעון כהן איהו דברים קודם זה ידוע שספר הח' קוים נשמעו ממנו דברים בכמה מקומות בהעמקה הראשונה
לכן ימלא בו דברים שאין לרס קשר ועו' ואפשר דברים הא' דרשה על פינת הזה שהוא כע' ליסוד דרש
אום י' על ה' על סוד עלמו גופא ד' ליה רוא אום וא"ו כי רוא אום י' ורישא דיליה שה' העטרה ד' ל' ה'
אום י' אורכו וא' י' ד' צ"ע וסומרה שכנינתא עלאה ופתחה נראה זו דרשה כפ' ע דרשים הכתוב הני' גלגלן
בוציא

תקונא ארביסר

נה

בוצינא קדישא. והא רזא דא נדאי איהו רזא רלא תחלוש בשור
 ובחמור יחדיו. כד בוכרא דאיהו ישראל עמורא ראמצעינא לא אתין
 ליה לבית יי. חלב אתערב בבשרא וגרמין לאתערבא שור בחמור. ודא
 איהו כלאים מין דלאו במיניה. אמר ר' שמעון אליהו אליהו והא שור
 איהו מספרא דרכיו ותמור מספרא דמסאבו דא איהו כלאים מב וביש.
 אבל חלב איהו מספרא דרכיו ובשרא מספרא דרכיו. אמר ליה נדאי
 הכי הוא. אבל האי רזא אשתמוצע בקרא דא. תוצא הארץ נפש
 חיה למינה דאף על גב דאינון מספרא דרכיו כלחו אינון דבר ונוקבא
 ואינון זוגין. ומאן דנטיל ממה דלאו איהו מיניה יהוא בר דאתרכיב
 מתרנייהו. עליה אתמר לא תבשל גדי בחלב אמו. אמר בוצינא קדישא.
 בנדאי כען. איהו מלה בדכתהא ודא איהו בריקא דמלה ודא איהו
 מלאתה דרמעה לא תאחר כמר"א שמו יקדמנו אחר ברחמים חוקא
 דא דערב בר נש טפה בוכרא בזוגא נדה שפחה גויה זוגה. דא גרים
 דנטיל אחר בת זוגיה ואיהו מדה לקבל מדה זבגו דא ראשית בכורי
 אדמתה תביא בית יי אלקיה לא תבשל גדי בחלב אמו. דהוא בר
 איהו ערבוביא דנפיק כלאים מאתהא דלאו מיניה דאיהו כנגדו זבגו
 דא זכה עור. בת זוגיה דאיהו עור ליה באורייתא בפמורא ברחלו
 זברחימו עור לו בעלקא רין ובעלקא ראתי. ואם לאו אפרא דלאו איהו
 מיניה איהו כנגדו לאובדא ליה מתרין ערמין. וכל דא גרים ליה בגין
 דלא נטיר טפה קדמאה לבת זוגיה. ועם כל דא אם חזר בתשובתא
 עליה אתמר ושב ורפא לו. ויהיב ליה בת זוגיה דאתמר בה רפאות
 תהי לשרה. ואיהו דיוקנא דאורייתא דאיהו אסוותא ואיהי חיים הה"ד

אחר ומפני שחזרו על רפואת עור לו בעלמא דן ובעלמא דאחי פרוש דריס עליו על עור ופעל עור כ כ למ ד
 ה"ס שלשה ספרות ראשונות שרם כח"ב כמור והס סוד עור כ כידוע וזאת וזו סוף ויק שרם בסוד שוה"ז
 שרם כנגד ששת ימי בראשית וכל דא גרם כגין דלא נטר טפה קדמאר לבת זוגה נקיע ספר קדמאה ס ינו
 קדמאה כב אה דלא איירי ברואה קר או סולאט שזל אלא אי רי בני שבעל כ אה אסורס ולא סמתן עד בואה
 שהיא באשט בת זוגו ועם כל דא אם חזר כס וכתא על ר אסמר ושב ורפא לו פרוש אופו סרמו סרמוט
 כסויס לו על אפסה לו עור כנגדו אסמר אם לא זכה אכך סמרן עלמין רמוזים כסויס לו וכל זה כרפא
 ויזכר למרן עלמין ורוח כי כחמס אמרו הטשא אהס כמחליס שוטות ולו א ויהיב ליה כס זוגיה דאסמר כה
 רפאות תהי לשרה וכל דקרי לה רפאות דין אהס אלא לפריה ורכיה ובה כס רפאות היא לו פ"ר ויהיטו פ"ר

תקונא ארביסר וחמיסר

עין חיים היא למחזיקים בה, ואתתיה איהו בדיוקנהא הה"ד ר'אה חיים עם אשה אשר אהבת. אורייתא איהו טוב הה"ד כי לקח טוב נתתי לכם, ואתתיה איהו בדיוקנהא הה"ד מ'צא אשה מ'צא טוב סוף סוף ע'שור מ'רין אתמר בהאי וע'שור בהאי והא אוקמוהא תברוי'א :

תקונא חמיסר ליום ח'

בראשית דא ישראל, הה"ד קודש ישראל ליי ראשית תבואתה, ראשית בלא ערבוביא אהרא, ובגין דאיהו קדש לא הוה ליה תרובה ממונא אהרא ובגין דאיהו קדש לית ליה תרובה דצריך ביה נטירו לנבי בת זוגיה דאיהו ה' ובגין דא ראשית תבואת ה', לית ביה פנימו הה"ד ויעקב איש תם לית ביה פסולת, צריך למהוי נטירו, איבא דא למלכא אתחזי ובגין דא כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי ד'א איהו עין החיים דאיבא דיליה סם חיים בת זוגיה נטירא ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי עליה אתמר ולמח נם מעין החיים ואכל וחי לעולם, נם לרבנות בת זוגיה סם חיים דיליה ואיהו נטיר ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי, ומאן דבעי לנטרא בת זוגיה בגין אוריה דאקדים לדח אתמר ביה כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי, דבת זוגיה דצדיק איהו מ'צה שמורה לנבי מ'צה שלימה עשירה ומאן גרים דא למקווי בת זוגיה מ'צה שמורה לנביה בגין דנטר טפה דיליה ומאן דפגים טפה דיליה אתקרי בת זוגו מ'צה פרוסה לחם עני, ור'א דמלה כל מאן דמוזלו בנהמא או בפרורין דנהמא דאיהו טפין בכזית, עניות קא רדיף אבתריה, אלא צריך לנטרא טפין דיליה דלא זיריק לון באתר דלא אצטריך, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין אוקירו לנשיכו, כי היכי דתתעטרו, ואוקירו דלהון לנטרא טפה קדמאה דלא יעביד בה פסולת, דפסולת דאברהם ויצחק גרים לאומה דעשו וישמעאל דאשתעברון בבניהון בגלותא ונסיגא דלהון באשא ומסיבא שזיב לזו

ר"ח סר רביר וגם בר יתקפא מחול רכש לנטרא ספר קדמאה ולא יחטבו בה פסולה נראה לכן חמלא קרי אחות קר דגשאר מן קר עשה קר לאשוי וכאמ - אוקירו דלרין וכו' וכל זה ברואר קרי מחמם הכרויים רע ס שהסר בשלח הנשם אבל לאנסו חו על גז הסכר כחוסם עשרס טפן דיוסר טפ'ס אין זה

תקונא חמיסר ושיתסר

נו

משנייפה והיג דלחין יעקב בגין דלא היה ביה פסולת אתמר בזרעיה
 בגלותא נישכון ישראל בטח בדר עין יעקב אתמר הבא בטח בדר
 ואתמר תתם במפקנן דגלותא יי בדר ינחנן ואין עמו אל נכר. לא
 אתערבון בבני ערבוביא דגזורים ובגין דא אין מקבלים גרים לימות
 המשיח דעלייהו דרוע יעקב אתמר גפן ממצרים תסיע מה גפן לא
 מקבלא תרבקה ממין אחרא כן זרעיה הוה גמרין אות ברית ולא מקבלין
 תרבקה ממין אחרא. וכל מאן דגמר אות ברית זכי למלכו בגזונא
 דיוסף. וישאל בגין דגמרין ברית זכו במלכותא ואתמר בהון כל
 ישאל בני מלכים. ומשה בגין דגמר אות ברית אתמר ביה יהי
 בישרון מלך. זכאה איהו מאן דגמר אות ברית:

תקונא שיתסר

בראשית דא חלה הה"ד ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה.
 והא אנקמוהו דאדם חלתו של עולם הוה. ומנא לן דחלה
 איהו ראשית. דקרא אוקה הה"ד ראשית עריסותיכם חלה תרימו
 תרומה מאי חלה אלא שבעה מינין אינון. חטה ושעורה וגפן ותאנה
 ורמון ארץ זית שמן ודבש דהוא דבש תמרים. חטה אילנא איהו
 דאביל מניה אדם קרמאה. ואיהו לא אפיק מתמן חלה. ובגין דא לא
 חל ביה ה' ושריא ביה ח"ט וגרים ליה מותא. והלה איהו שבינתא
 ברילא משבעה מינין ארץ ובה חב אדם מרמאת מפה דא י' עסה צריך
 לאפקא מיניה חלה ומיר חל על ההיא מפה ויהיב ליה זרע בריל
 מתרנייהו דאיהו ו'. וקרא דמלה ה"א לךם זרע ובגין דא חלה ודאי איהו
 פמורא דאתמני לאתתא. דבניה מת אדם דאיהו חלתו של עולם
 צריכה איהו לאפרשא חלה ולאפקא לה מעסתה דאיהו מפה דילה
 לתחזירה על האדם איהו אמפת שדנא דיליה דאתמר ביה נר יי נשמת
 אדם. צריכה לאוקרא ליה בריל שבת באתערין דשלחובין ראשא

בכלל והראיה לזה דאם כ זכר וסך רע ה למיטות וכל מאן יגור אות ברית זכ למלטו ב סטעס דאות
 ברית רמח בלות גר"י אשר מסכרו שולי מספר מלך לך מאן דגטר זכ למלטו ודבש דהוא דבש סמר ס
 גדלה סולך לפרש סמר ס כרי שלא תפסוב דבש דגור ס וס קש מסש ס כו ס י' ספ ס סות רח לגות וסכ מחל

תקונא שיתמר ושיבסר

דרחימו לנבי בעלה. וקא דמלה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. ואתערו דחמימותא דליל שבת מאתתיה צריכה ברחימו ודחילו וקא איהו אשה כי תזריע וילדה זכר. איהו שפכת דמים דאדם. אונריקת דמה. ועל לא צריקה לנטרא ליה מדם גדה. ובגני דא על תלת מלין אלין נשים וזירות בגדה ובחלה ובהדלקת חנר. עד כאן קא דחטה דמתמן חלה. חט"ה איהו קא דעשרין ותרין אתון דאורייתא :

תקונא שיבסר ליום טו.

בראשית עלה אתמר ראשית מעשר הגנה וקא מלכות דאיהו מעשר ואיהו עשירית לעשר ספירות ובגנה מעשרין. ומיץ ותבן דאינון לבושין דחטה בהאי עלמא פטורין ממעשר. וקאן דבעי לאפקא מעשר מחטה בעי לנקיה מן מוץ ותבן דאינון ח"ט ואשתארת איהו ה' נקיה בההוא זמנא יהא זריק בה טפה דאיהו י'. ובגוונא קא בזונא דבר נש צריך לנמאה טפה מחט"א דאיהו יצד הרע. למתוי זרעא נקיה בה. הה"ד הא לכם זרע. אבל בעלמא דאתי חטה איהו נקיה. איהו ולבושה. ואיהו עשרין ותרין אתון דאורייתא. ובג"ד בהמוציא בער הבית צריך לנקרק בה. למהוי איהו נקיה בלא פסולת. ותרין עשורין אינון דאמר קרא עשר תעשר אמאי אלא בגין לקשרא לה בתרין דרועין דאינון כהן לוי דאינון מעשר ראשון ללוי. מעשר מן המעשר לכהן דכל ספירן סלקין לעשר (בשכינתא) עד דסלמין למאה ואיהו אתעבירת רומה לקלתו מאה. ובגין קא שיעור תרומה דתי ממאה לקבל תרין לחזין דאורייתא. דאיהו תורה דאתיהיבת בארבעין זמין. וקא איהו תור"ה מ'. וקה אתעבידו ספירן כלתו עשורנים. תלת אבהן תלת עשורנים. תרי נביאי קשוט אינון עשרון עשרון :

זה ה' ארן רעל וני כל לא מליהו כ הם כנגד ז' ספירות כגוד תרומה תרי ממאה לקבל חרן לחזין דאור חא כ גריוז בזה המאמר דהטורר נחם לנו משולם הכר אה עשס מספר המאות כידוע וזהו חרי עהס חרן לחז דאור חא קבלנו ממאה זה ס עולם הכריאה עשס המאות ובה אהענדו ספירן כולו עשורונ ס כ דום בעולם דבר אה אהענדו עשר ספין כולרו עשורונס דה נו סכל ספירס חן י ס כלור מעשר ועי כ בראשית

תקונא תמני סרי

נז

כס' כ' קטוב כהן תקונא כג כ"ד ולא כ סה קון ח

תקונא תמני סרי

בראשית בר"א ש"ת. אינון שית דרגין דנבואה דאתמר בהון שוקין
 עמודי שש. דאינון שית לתתא הכי אינון שית לעילא. ואינון
 שית סרקין לשתיין. באן אתר ביסוד"ה"י עלמין. אשתאד י"ד מן יסוד"
 דא שכנתא תתאה כלילא מארבע סרי פרקין דיד. דאינון בהמש
 אצבעון. ואינון יקול"ק יוד קא ואו קא. ארבע סרי אתון דקב"ה דכליין
 בה. ודא איהו וביד הנביאים אדמה. ס"ז מן יסוד אינון לקבל שית
 דרגין דכרסא דאתמר בה שש מעלות לכסא. ואת ו' סריה ב"י
 דאיהו עמרה דברית לשתיין שית זמנין עשר. וסרקין לשתיין לקבל
 שתיין נלגלין דסחרין לרסא וכרסא תמן שכנתא דאיהו דמיון ומראה
 דכלא. דמיון הא דאתמר וביד הנביאים אדמה ועלה אתמר ותמונת
 יי יביט. על שם דכל פרצופים דנביאי בה אינון רשימין אתסרי דמיון
 ועל שם דכל נהודין דלעילא מיניה בה אתחזיון אתקריאת מראה.
 הה"ד יי במראה אליו אתודע. בסתימו דעינין אתקריאת מראה
 בחלום ורוא דמלה אני ישנה ולכי ער. וכפתיהו דעינין איהו מראה
 בהקין. ותרין ממנן תמן. חד סגרו"ן וחד פתחו"ן. ומטטרו"ן דאתקרי
 בשם תרנייהו ממנא על תרין מפתחין אליו. מסמרא דעמודא
 דאמצעייתא איהו שכנתא מראה בהקין. ומשה בסמריה. דכתיב ביה
 פה אל פה אדרבר בו ומראה ולא בחידות ותמונת יי יביט. מסמרא
 דצדיק דאיהו אור הננו לצדיקים לעלמא דאתי. (נ"א לעתיד לבא).
 אתסריאת מראה בחלום. והוא דאתחזי"א בה. מסמרא דנפא איהו
 יקול"ק. עמודא דאמצעייתא דאתנמיל מתרין סטריין. ואיהו רכיב על
 ארבע חיוון דאינון פני אדם פני אריה פני שור פני נשר. יוד מא ואו קא
 אתקרי מלגאו דנפא. ואיהו אדם לשבת על הכסא. למאן דאיהו
 אדם אתחזי"א ליה כדמות אדם. למאן דאיהו כשאר חיוון אתחזי"א
 ליה כדמות חיוון דכרסא לכל חד בפום חיליה ואל יתהלל המתהלל

מאל עהס מלח ספיקן בה אתחזיין אתקריאת מראה פרוש כמראה רעוטת שנייה בה כל לוח סהס
 דשכל (כב)

תקונא תמני סרי

(לא ע"ב)

השכל ליה אלא בשבינתיה. דלא יכיל לאשנא ליה שום נביא וחזיה.
 אלא בשבינתא. ואית אדם לעילא מאדם מספרא דחכמה. כ"ח מ"ה
 ודאי ואתמר ביה תבם ערוף מנביא. קם ר' שמעון וכלהו תבריא ואמר
 רעיא מדימנא רבן דכל נביאיא קום אתער משנתך. דאנת איהו בכל
 נביאיא כנונא דשמשא. דסיחרא וכבביא מיניה נהרין. ולית לון
 נהרוא מספרא אחרא. ובזמנא דאנת אתכנישת מעלמא. אתמר בהון
 דעבדו ככבי נשפוי. כום אנהור נהורך. ולא עוד אלא בזמנא דאנת
 אתכניש מן עלמא ביתא דנבואה דאתמר בה לא בן עבדי
 משה בקל ביתי נאמן הוא. איהו סתימא קום אפתח לה דאיהו
 ביהא עילאה גניזא דכל גניזין דלעילא סתימין דמלכא עילאה
 תמן ואנת הוית כבן בית בן דהוא ביתא ב"ת ב' אימא עילאה. י'
 חכמה אבא. ת' תפארת בן בית דלעילא ואנת הוית דריוקניה דבההיא
 בית לא הנה רשו לנביא וחזיה. לאעלא תמן אלא ברשו ואנת הוית עאל
 בלא רשו כבדא דמלכא דלית תמן תרעא סתימא ליה. ולא עוד אלא
 דנביאין אחרנין לא הו עאלין למחמי למלכא. אלא בשעתן דיעאן
 ובזמין דיעאן. כנונא דאשכחנא באחרן דנהה עילאה מכלהו. דאתמר
 ביה ואי יבא בקל עת אל תחדש. אלא בזאת יבא אחרן אל
 תחדש כל שבן אחרנין. ואנת בכל שעתא ושעתא ובכל יומא דאנת
 בעי הוית עייל למחוי למלכא. ולא עוד אלא כל נביאיא הונו חוין
 נבואה דלהון באחרין דמלכא. כל חר וחד באבד דיעא ולא
 יתיר מנהון ברישא דמלכא מנהון בנימין דרישא דאינון ככבביא
 ומצלי דלית לון חושבנא. מנהון בעינין מנהון באודנין מנהון
 באנפין מנהון בחומקא מנהון בפוקא מנהון בעינאר מנהון בידים.
 מנהון במוקה דאיהו גופא. מנהון בשוקין. מנהון באות ברית. מנהון

ואתמר בה חכס ערף י' כ' פירוש נבא י' ס' ג' שרוא כב' ר' ו' חכס רוא ס' ע' ב' שרוא חכמך ערף
 י' ס' ג' סהור מ' נבא' אתמר ר'ון חכסו ככב נשכו כ' ר'ום שכו נכש ו'ו' סהסוכב ס' ס' ככש על ו'ו'
 קום' אנה' כ' ר'ורין' כ' ר'ום ר'ורין' ש'ר'ם ר'ק'לעס ת'ל'ר' אוסס' ב'אור' ר'גלול' ד'אתמר' בה' לא' כ' ס'בדי' י'שר'
 ככל' כ' כ'ו' נ'לח' ר'וא' פ'רוש' מ'רע'ה' זכ'ה' ל'ר'ח' ב'ל'ח' מ'פ'ר'ק'א' ק'דמ'ח'א' ד'ל'ח' ו'ד'ו' ו'כ' ש' ד'כ'ג' ד'ל'ח'ח'א' ו'נ'מ'ל'ח' ה'א'
 נ'לח' ככל' ס'כ' ס'י' י'נ'ב'ו'ח'ה' ל'ו' א' ק'ום' א'פ'ח' ל'ה' ו'כ'ו' ו'כ'ו' ו'כ'ו' ש'ר'ס' ה'ל'ח' כ'ר'ק'ן' ו'ל'ר'ו' ב'פ'ר'ק'א' ק'דמ'ח'ר' ל'כ'ך' א'מר'
 בלבושין

תקונא תמני סרי

נח

בלבושין דמלכא. דלא תהו לון רשו לאסתכלא יתיד. אכל משה בקל
אתר תהו משיג נבואה דיליה. ובכל אבר ואבר יהו נחתת לגביה
מה דלא תהו הכי לשאר כל נביאיא. דכל חד סליק לאבר דיליה דנשמתייה
תהו אצילות מהתא אבר ונהוא אבר תהו ליה אבוי. ובנתא דמלכא איהו
היכלא דכל אבר ואבר מצנה דכל אבר ואבר אדני איהו כחשבן
היכל ונגין דא אתמד אדני שפתי תפתח יק"ק איהו בכל אבר
ואבר. אדני היכל ואיהו נבואה דכל אבר ואבר. מראה דכל אבר ואבר
אתקרי וכל אבר ואבר אית ליה ספקה ידישא היכלא דכרהו שכניתא
תתאה אדני. וכמה ממנן נפוזי תרעין אינון להיכלא דלא יעלון תמן
נביאיא אלא ברשו. קום רעיא מהימנא קום אפתח היכלא דהא כמה
מארי דנבואה אינון דפקין לתרעין דהיכלא ואמדין אדני שפתי תפתח
ואיהו סתימא לגבייהו. עד דאנת תיתי תמן איהו לא אתפתחת. למלכא
דהו צדיבין ליה עברוי ואפרכסוי וממנן ושלטני ארעא למחוי עמיה. כל
חד כפום צרכוי. וכל חד כפום שלטנותיה. וכל חד כפום עסקוי. מה
עבר מלכא. שוי כלא בידא דמטרוניתא. ואמר. כל מאן דבעי למשאר
שארתוי ייתי למטרוניתא דאיהו בית דילי. בית י היכל דילי ותאי איהו
אל יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אם בזאת. בהוא זמנא
דפקן כלהו לפתחא דתמן סגרו"ן דסגרי. ותמן פתחו"ן דפתח. מיד
ייתי רעיא מהימנא ויימא אדני שפתי תפתח קמ"ץ פת"ח. דא סגיר ודא
פתח. תרין שפון (נ"א שב"א) שערי צדק. עליהו אתמר פתחו לי
שערי צדק מלנאו איהו סגולתא סגול איהו בעלה. ואיהו סגולתא עמרה על
דישיה חלם עליה אתמר אבא בם אודה יה אבוי איהו עשר דאיהו נקודת
חלם וביה אודה יק דאיהו כתר על כלהו. זה דא צדי ואינון תרי סמכי
קשוט צדיקים יבואו בו דא צדים דאיהו אות ברית בתרנייהו איהו
חיר"ק תחות צר". ואיהו שורק קשורא דתרנייהו. ובגין דא
אודה כי עניתני ותהי לי לישועה. דא שכניתא דאיהו מסמרא
דצדים שורק לגבי בעלה. קשורא דיליה ואיהו חר"ם תחות צרי תרי
סמכי קשוט. ואיהו סגול תחות תרין דרעין. ואיהו חל"ם לעילא

תקונא תמני סרי

(לג ע"א)

ושכינתיה תמן דצדיק תשיעא איהו מעילא לתתא ומתתא לעילא. תשע נקודין תשע מעמי ועלייהו אתמר גייתן אותם אלוים ברקיע השמים ודא צדיק דביה כל נקודין. דהאיד על הארץ דא שכינתא דאיהו ברילא ככל אתון. מיד מארי שאלתין דפקין לתרעא כמה נטורי תרעא עאלין קדם מלכא וימרון רבון עלמא הא מארי צדיקיא מארי דצלותין דמברכין כך בחי ברכאן בעון לאעלא קמד. מיד מני למפתח לון ולמיהב שאלתיו ואלין אינון מארי דאותה. מספרא דאלין דאתמר בהון והיו לאתות ולמעדים ולימים ושנים. ואלין אינון דסגדון בחי עלמין בחי ברכאן לגבי שכינתא. אלין נפקון הא מארי דקומה דפקין לפתחא דאינון ברעין וסגדון למלכא בצלותין. כמה דאמרון כל הבורע כורע בברוד וכל הוזקף וזקף בשם. כורע לגבי אדני בצדיק דאתמר ביה ותמלך ישלמה ברוך וזקף לגבי יקוני. לחכמא לון תרנייהו כגוונא דא יאקדונק". ועל ברהו אוליפת שכינתא זכו. ואינון כד סלקין לעילא נשמתהון כמה ויוון מקבלין לון על גדיפיהו וסלקין לון עד תרעא דהיכלא דמלכא. מיד דאלין דפקין לפתחא אולפין זכו קדם מלכא בניניהו ומני מלכא למפתח לון. ואלין אינון דממלרין קדם מלכא בחשאי ושאלין מיניה בעותהון בחשאי. יחדים קדם מלכא ומלכא יהיב לון שאלתין דלהון. מיד הא פסרוניתא אחירת ביה ואוליפת זכו בניניהו קדם דיפקון מן היכלא ואמרת רבון עלמין אלין אינון דהו מכסין לי בעמופא דמצוה דציצית בתמש קשרין ותלת עטר הויין לכל סמר ובתלתין ותרין כנפי מצוה. מיד מני קב"ה למראבין דמרכבתא דלעילא לגמרא לון בגרפייהו ולפרחא בהון מאתר לאתר ולכסמא עלייהו מכל מויקין ומלאבי תבדה. הא איין נפקין והא אתנין דפקין לתרעא. מיד עאלין נטורי תרעין ואמרין רבון עלמא הא מארי ידין דקשרין תפלה של ד עד דרועייהו שמאקא בצלותא ותפילין עד רישא קא עאלין ואיין אינון דיתבין דרונא כך בימינא דאיהו

ר א בלוו סקו רחאל ולק אסקר על שרי ספר ח ס בתמש קשרין ותלה מעט חול , וכו' כ כ ליכ חול , יחמש קשר ס ו ג חול וט של ס מסכר ל ב האר ד יס הס מספר ל כ ח י וט ג לפתחא כהון יאמר לחיר ע יזכ תשיל לטוים כולמות כ ע להלוים סג . אשר סגונו כיה סס ותפנ שש ככל שולס מן

תקנת תמי סר

ס

צדקה צי תשעים אמנים ד ארבע קדושות קי מאה ברכאן. ה' תמשה
 חומשי אריותא וזכר כמי לון למפתח לון. ביהוא זמנא וידי אדם
 נפקין. דאינן גדולה נבונה ומקבלין דחונא דלהון ההיד וידי אדם
 מתחת כנפיהם מאי אדם ההוא דאתמר ביה כתפארת אדם ומקבלין
 מיניהון דחונא ויתבין ליה למלכא ואם דחונא לאו איהו כרקא יאת
 לכרמא אתמר ודתיין לון לבר. דאית דלא פתחין לון תרעין ואתמר
 בהון בחוץ תעמוד וממלך מלכא בהון מלכר ויהיב לון שארתוי מלכר
 וארין לון דלאו בלהו עארין רבי מלכא. אלא ארין מארי דביתא דאתמר
 בתו ילדים אשר אין בהם כל מום לא בצלותהון ולא בנשמתיהון.
 ומזבי מראה בכל עובדיהון ומשכילים בכל תבמה ושפירן למחוי
 דעלייהו אתמר דראיני את מראך השמיעיני את קולך כי קולך ערב
 ומראך נאווה. ויודעי דעת ומביני מדע דידען בתבמה ובתבנה
 ודעת דאין דורשין במעשה בראשית אלא אם הוא חכם בתבמה.
 זמבין בבינה ויודע בדעת ואשר כה בהם דא שבינתא עליאה דאיהי
 כ"ח ארתון דעובדא דבראשית לעמיד בכלהו בעמדה דצלותא. ארין
 יעלון דהיכלא דמלכא דאינן צדיקים גמורים. בינונים יהיב לון שארתין
 דלהון מלכר ולא עארין לנאו רשיעיא אדחין מתמן ולא יהיב לון
 שארתין דלתון אלא עלייהו אתמר מי במש זאת מידכם רמוס
 תצרי. וארין אינן רשיעיא דהון מבזין למלכא בצלותהון דמנתן
 למשמע צלותא ופסקון לה על שיחה במלה ארין נפקין. דא אחרנין
 עארין. אינן מארי דצנאר דהון מברכין לקב"ה על מאבדין ומשתין
 דקרבינן דאמרין בכל יומא צו את בני ישראל ואמרת אליהם את
 קרבני לחמי ראשי ייח נידוחי דהון מקרבין לקב"ה ושבינתיה בכמה
 קרבני דצלותין וארין אינן דמהנין בעונג שבת ומברכין לקב"ה. קב"ה

ב ב דו קליסה לפי ערך אותו שולם לך אמר ולבטחה לון מכל מוקן וירי אדם נפקין דליתן בחולה בטובה.
 קר לחסד גדולה כמ"ט סתוב לך ה הנזולה והגבורה לבורות על השואחס דראש וסוף גדולה גבורה שום
 ובא"ר בחמץ גדולה דלו כלומר דלו השפע מכלן שהוא חסד ובשאר תין גבורה אוסיות רוב ר ל רוב ט"ט ש"ט
 עם הגדולר שהוא רחסד דרובה נכלל ב דין דא"ל דרונה לאו איבו דוקא יואוס ללכלא אחסרר דהין שאלטוי
 לכר פירוש הן הספלה כננמח לאלילות אלא דוחין אוסיה לעשיה שהוא שולם סה טן ושם הוא סי"ה דהס"ן
 שטולה כ"ן והקליסה עם נקראת כלב שהוא חספר ב, וכז ש ריבוי ול צבאור פרקי ש"ה במאורי כלב מה

יהיב

תקנות תמני סר

(לג ע"ב)

יהי לון שאלתין דההון. ולא תרנין דהון אכלין בלא צלותא אתרחין מתמן ויתבין לון בידא דכמה מלאכי תבלה דאינון מזיקין. הא אלן נפקין הא מארי דקלין ודבורין בזמירות ותלשכותות והודאות דצלותא דפקין וקארי דקלין דקראן לקב"ה בקריאת שמע שמע ישראל תרין זמנין ערב ובקר. אדהכי הא מארי דקלין קא דפקין לפתחא מארי דעמדה דצלותא דאתמר בהון ואשר כת בהם לעמוד בהיכל המלך המלך סתם דא קב"ה היכל המלך דא ארנ"י דאתמר ביה אדני שפתי תפתח אדני סליק לחושבן היכל ואתמר וז' בהיכל קרשו הם מפניו כל הארץ וקב"ה איהו מאן דזכי לאעלאה להיכליה דקב"ה למחוי למלכא ומטרוניתא וקב"ה פומא דשריא ביה צלותא דאיהו אדני דאמרין לה אדני שפתי תפתח וזכאין שפון דאינון תרעין דהיכלא כנונא דאלין דאתמר בהון פתחו לי שערי צדק. דכד פומיה פתח בצלותא בשכינתא. וי' יענה מיד. הה"ד אז תקרא יי' יענה. אז תמניא אתון יקו"ק אקו"ק. יי' יענה הוא ובית דינו ודא יקו"ק אדני יאקדונקי דקבל תמניא אתון אלן. אינון חיוון דחשמל דאינון חיוון דאשא פעם השות ופעם ממלכות בצלותא מיושב ממלכות בצלותא דמעומד חשות. ות"ח אם בר נש סליק במחשבתיה בצלותא דליה לשכינתא. או בקל פמוקא ופמוקא דעביד מיר דדפיק לפתחא דהיכלא דמלכא נביא או תוזה או חכם או צדיק או חסיד מיד דקרא לה לתרעא. אם שכינה סליקת תמן יקוק יענה מיד. ולא אמתין לעבר או ממנא דאפתח ליה. אלא איהו ממש אפתח ליה מחביבו דחיומו דאית ליה לגביה כהונו לגבי כלה. ואם שכינתא לא סליקא בהווא צלותא או פמוקא. לא חשיב ליה קב"ה למפתח ליה היכליה ואפילו ע"י שלווא. וזלאו איהו כדאי למיעאל להיכלא דמלכא. ועליה אתמר בחוץ תעמוד ומלכר יתבין ליה בעותיה ע"י שליחא או ממנא. ואי לא סליק צלותיה כדקא יאות דחין ליה לקר וסגרין תרעין באנפוי. ועליה אתמר אז יקראני ודא אענה ישחרני ולא ימצאני וזכי כד קראן ישראל כל חד וחד לקב"ה בק"ש או בצלותא או בקל פמוקא. אם שכינתא לא איהו תמן

תקונא תמני סרי

סא

לא נחת תמן הה"ד בכל המקום אשר אוכיר את שמי אבא אליך
 וברכתיה. והדגים אנקרום בכל אתר אשר שכינתי תמן וגו' רבך
 כ"ג סליק שכינתא בפסודין דיליה לגבי קב"ה. קב"ה נחת עליה
 בגינה. ובג"ד אמר הנביא ל' יתהלל וגו' כי אם בזאת וקא אוקמוהו.
 והכי כד בר נש סליק שכינתא בצלותא דיליה לגבי קב"ה. קב"ה נחת
 לקבל צלותיה ושכינתיה אקרימת לאפתתא ליה הה"ד ויהי הוא
 טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת. וקא איהו קא דאוקמוהו קארי
 מתניתין אם שגורה תפלתי בפי ידע אני שהוא מקובל ואם לאו ידע
 אני שהוא משוקף ומזרפין ליה צלותיה באנפיו. ובג"ד יהי הוא טרם כלה
 לדבר ולמלא בצלותיה בשם יקו"ק מיד שכינתא נפקת לגביה.
 ובגיניה נחת שכינתא דרגוזי הה"ד צדק לפניו יהלך וישם דרך
 פעמיו וכד שכינתא איהו עומדת על ישראל וישראל אינו רגלין
 דקמת עליהו בגלותא. קב"ה משבת לה בהון מה יפו פעמיד
 בנעלים וגו'. ועוד מה יפו פעמיד כד ישראל הווי מקיימין שלש פעמים
 בשנה. ועוד מה יפו פעמיד בנעלים בומנא דעמרו ישראל על טנדא
 דסיני דעליהו אתמר ועמרו רגליו ביום ההוא. ועוד מה יפו פעמיד
 בנעלים כד קיימין כר"ה בומנא דדנא בצלותא קב"ה בגיניהו עומד
 מכסא דין ויושב על כסא רחמים. בומנא דאינון קיימין בשכינתא
 בגלותא וסבלין עליהו כמה דינין וכמה יסודין דאמרין כי עליה
 הודגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה וכד בר נש מצלי צריך בקדמיתא
 לנתתא קב"ה דאיהו יקו"ק בק"ש. וליה אמרין שמע ישראל בכל
 שבתות ויומין טובין בגין דיומין החול תרעא דהיכלא פנימאה איהו
 סתימא הה"ד כה אמר יי אלקים שער החצר הפנימית הפונה קדים
 יהיה סגור ששת ימי המעשה. ואמאי בגין דמטטרון שלישי עליהו.
 וביום השבת דייתי בעלה יפתה וכן ביום התק"ש יפתח ובגין דא כד
 נחת בר נש יקו"ק בק"ש צריך לנתתא ליה בארני דאיהו בפומיה.

סא חומרים ע"ג ועוד מה יפו פעמיד בנעלים בומנא דעמרו ישראל כבודא דס"ג כ"ג דריש נעלים סס כולל
 חמשה אות וס כולל חמשה ס"ר ודרש טוד על יום ראש השנה דכתיב ביום כנסה ליום חנוה ודריש בנעלים

תקונא תמני סרי

(לד ע"ב)

ובגין דא אדני שפתי תפתח ופי גיד תהלתך דתלת צלותן אינון
 בשבת. ורביעאה צלותא דמוסף צלותא דערבית אתה קדשת ודא
 שכינתא תתא דאדני מסמרא דשמאלא דתמן ליוצי דאתמר בהון
 וקדשת את הלויים צלותא דשחרית ישמח משה במתנת חלקו ודא
 נשמת כל חי דאדני אימא עלאה עלה אתמר אם תשכבון בין
 שפתים אל תקרי אם אלא אם דעלה אתמר וישכב במקום הוא
 באתר דיש כ"ב אתון דאורייתא שכיבת תמן. וכאה אדני פומא
 דאורייתא דהיא שעתא שכיבת תמן. צלותא תליתאה אתה אחד
 ושמה אחד. דא יקרי עמודא דאמצעיתא דאחיד בתרווייהו ואינון
 נשמה יתרה ורוח יתרה ונפש יתרה. נפש יתרה בערב שבת אתה
 קדשת נשמה יתרה נשמת כל חי. דאתמר בה ישמח משה במתנת
 חלקו. רוח יתרה אתה אחד ושמה אחד. וכאה אדני מאן דאפתח
 פומי בתלת צלותין לקבלאיון בשבת. תפלת מוסף דא צדיק דכליל
 בלחו צלותין וביה אמרין בצלותא דמוסף כתר יתנו לה יי אלקינו.
 וכתר איהו כתר עליון. יי אלקינו אבא ואימא קק"ק תלת אבהו. יי
 צבאות ברית מילה ותרין ירכי קשוש. מלא כל הארץ כבודו דא
 שכינתא. וכאין שפון דאינון תרעין דהיכלא לקבלא בהון צלותין ארין.
 ובגין דא אדני שפתי תפתח. פתחו לי שערי צדק. דכד בר נש אפתח
 פומי בצלותא בשכינתיה מיד או תקרא יי יענה הוא וביה דינו.
 אז תמניא אתון דאינון יקרי אק"ק אבא ואימא. ויי יענה מיד. הוא
 ובית דינו יקרי אדני. כד אינון באבא ובאימא לימינא ושמאלא כל
 חד איהו שם בפני עצמו וכד אינון בכתר עליון אינון ביחודא חדא
 כנוונא דא יאקקו"ק. בתוך וגבורה אינון יקרי אק"ק ענפין מתפרדין
 לימינא ושמאלא. בעמודא דאמצעיתא אינון תרתייהו ביחודא יקרי
 לימינא אס"ק לשמאלא. בצדיק מתחדים. הא הבא הוא דאלנא
 דמתפשטן ענפוי מעילא ומתיחדין בשרשי לתתא ודא עין החיים.
 עין הדעת טוב דלית ביה דע מתתא לעילא כנוונא דא. אדני שכינתא
 תתאה יקרי עמודא דאמצעיתא. ואינון בתרין ירכין ענפין מתפרדין

לימינא ושמאלא והכי בתרין דרועין מתפררין ענפין לימינא ושמאלא
 בצדיק אינון ביחודא תדא יאקרונק" ודא תדא תחשמל חינון דאישא
 ממלכין. כל הבורע בודע בברוך דאיהו יאקרונק". וכל הווקף וזקף
 בשם בתרין שמון ודא יקו"ק אקו"ק ובהון הוה משבח שכינתא בשיר
 השירים מתתא לעילא הה"ד מה יפו פעמך בנעלים בת גדיב חמוקי
 ירכיך כמו תלמים מעשה ידי אמן. שררך אגן הסתר שני שררך צנאוך
 ראשך הא תבא מתתא לעילא והיא משבחת לקב"ה מעילא לתתא
 ראשו כתם פז עיניו לחיו שפתותיו ידיו שוקיו. זכאה איהו מאן דסליק
 צלותא בכל אבר ואבר בתמונא דא. ת"ח יקו"ק אדני איהו קב"ה
 ושכינתיה בתרין שוקין יקו"ק לימינא אדני לשמאלא ואינון אספקלריא
 המאירה ואספקלריא שאינה מאירה. בצדיק תרנייהו חד יאההנהו
 והכי בתרין דרועין יקו"ק לימינא אדני לשמאלא בעמורא דאמצעייתא
 יאקרונק" תרנייהו ביחודא תדא בסוד אמן. ובגין דא גדול העונה אמן
 יותר מן המברך. הא איהו מתתא לעילא. מעילא לתתא יקו"ק אקו"ק
 תרנייהו חד בכתר עליון. כנונא דא יאקרויק"ק. בחכמה ובינה יקו"ק
 אקו"ק. בתרין דרועין יקו"ק אקו"ק. בעמורא דאמצעייתא תרנייהו בתדא.
 בנצח וחד יקו"ק אקו"ק דא לימינא ודא לשמאלא בצדיק תרנייהו
 ביחודא כחדא וכן במלכות תרנייהו ביחודא תדא כנונא דא יקו"ק
 אדני. ובה מתחברין יקוק אקיק ובג"ד איהו קרית ד חבורא דארבע
 שמון דאינון בארבע ערשיין דתפלין דיד ובארבע כתי דתפלין דרישא.
 וכד נביא הוה סליק לעילא ודפיס לתרעא אי הוה סליק בשכינתא הוה
 פתח ליה מיד ויהו אמר ליה בן אדם עמוד על רגליך ואדבר אתך
 דאנת הוא דהוית סביל לשכינתא בצלותא בעמידה. עמוד על רגליך
 דאתמר בהון ובה רגליהם כבה רגל עגל עגלים בנקודים דאינון
 מנהגים לאתוון. ומסטרא ראתוון אינון מרובעין תדא הוא דכתיב
 על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו. ועוד על ארבעת רבעיהם אינון
 ארבע יקדושות דאומר בר נש בכל זמא. ועוד עמוד על רגליך

לשון מטעל וכו' בורע כנרוך דא הי אלהונה" י"ב ע"ס ר"ה מספרו כ"ז ואם שתיב כעס אדני ס"ב
 בקדמאין

תקונא תמני סרי

(לד ע"א)

בקרמאין. ומה שאכתוד עד חצי המלכות באמצעות ותעש בכתראין
 דתמן איהו בר נש כעבד המקבל פרס מרבו והולך לו. ארין נפקין
 דיהיב לון מלכא בעוהותון. הא אתרנין קא רפלי לתרעא מארי דברית
 מלכה ואמרי. אדני שפתי תפתח. וקאין אינון ישראל דאינון רגלן
 רשכינתא דקמת עלייהו בצלותא בעמידה דאיהו ודאי עלייהו תפלה
 מעומד. וקמת עלייהו בגלותא. ובמאי קמת עלייהו. בגין דנחתין
 לגבה יקוק דעליה אתמר כל הזקק זקק בשם. דביה צדיד בן נש
 לוקפא לשכינתא. וארין דלא וקפין לה בשם יק"ק בצלותהון או
 בפיקודין דאורייתא (נ"א דלהון) איהו צווחת עלייהו נתני יי בידי
 לא אוכל קום דסמיכו דיליה איהו בתרין דרועין דאינון חסד וגבורה.
 ועמידה דילה בתרין שוקין דאינון נצח וזהר. וזקיפו דילה בגופא דאיהו
 עמודא דאמצעותא יק"ק שמה. ובגין דא כל הזקק זקק בשם ויתודא
 דילה בצדיק ובגין ארין דלא יכילת למיכס בהון בצלותא ולית לה
 סמיכו ולא זקיפו בהון בגלותא. אתעציבת בהון. ורזא דמלה בן
 הקם ישמה אב וכן כסיל תוגת אמו. ובגין דא ויתעצב אל לבו. ואמאי
 כולי האי לאמיה ולא לאבוהי אלא דא רזא עלאה איהו. פסודין דעשה
 אינון מימינא דתמן חכמה כמה דאוקמוהו מארי מתניתין הרוצה
 להחכים יודים ופסודין דלא תעשה אינון משמאלא דתמן אימא עלאה.
 דבהון אדני ש"מעה אדני ס'לחה אדני ה"קשיבה ועשה אל תאחר.
 בזום הכפורים. וכד לא הזרין בתיובתא. אינון דעברין על לא תעשה
 דאינון משמאלא. אתמר עלייהו וכן כסיל תוגת אמו. בגין דתמן
 אימא לשמאלא. ולבא איהו לשמאלא (ורוא דמלה) ובגין דא ויתעצב
 אל לבו. ותרין תיוות אינון לימינא ולשמאלא כנונא דא יקקו יוסס.
 י לימינא וביה יי בחכמה יסר ארין אב עם ברנא. ה' עלאה עם
 ברא. דאיהו ו' תפלין על רישיה הה"ד ובזוהע עוזו אלו תפלין דרישא
 דבבל אתר דאת ה' על'ו איהו אימא. ודא רזא דקרבן עולה ויורד
 דסליק ה' לגבי י' ונחת ה' לגבי ו'. ואם לאו האי הויה יקקו דאתרמיז
 בהאי קרא כי אם בואת יתהלל ה' מתהלל ה' שכל ו' דווע אותי לא

הוּו ידעין בני נשא קרבן עולה ויורד דבר לא תהו בר נש קריב את ה' עם ה' עם וי. ומאן עולה ויורד. מאן תהו ידע מא ניהי ה' דאיהו בריתא דאית ליה לסלקא לה לגבי אבא וזה דאיהו אימא לנחתא לה לגבי ברא אלא בגין האי הויה דאיהו יקקו דה דאיהו על ו' איהו אימא עלאה ובה אשתמע ה' תתאה דאיהו תחות ו' דאיהו בריתא ודא הוא דקדבנא דצריך לסלקא ה' לגבי ו' ולנחתא ה' לגבי ו' יוק'ק' איהו לימנא תבמה. ו תודה שבכתב. מימינו אלש דת למו והאי איהו דאמרין מוח הבן דאתמשך ממוח האב ה' עלאה לשמאלא ומתמן אתיהיבת אורייתא שבכעל פה דאיהו ה' תתאה. וכאין אינון ישראל דידעין חוין עלאין בהנזות דבהון סלקין צלותין בהקלים דפומרון. ונחתין אינון חיללים בהון ברקא יאות. דכד בר נש סליק שכינתיה בצלותיה קב"ה נחית עליה הה"ד בכל הקום אשר אזכיר את שמי אבא אלקי וברכתיה. וכאין אינון ישראל דאינון רגלין לשכינתא רמיקם עמה בין ברינח בין בעאקו דכד אינון בדינא ביזמא דדינא דאיהו ראש השנה איהו קמת עמהון לדינא דקיימין לה בצלותרון דעלייהו אתמר בהתהלכה תנחה אותך בשכבה תשמור עליה והקיצות היא תשיחה. דבכל אתר דקיימין ישראל בכל פסוקא ופסוקא לשכינתא. איהו קיימת בגינייהו בכל הותקא וצערא בין בארמא בין בישוקא בין בימא ודא איהו בהתהלכה במדברא תנחה אותך הה"ד צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו בשכבה בישוקא תשמור עליה. והקיצות למיזל בימא היא תשיחה. ועוד בהתהלכה כהאי עלמא תנחה אותך בשכבה ככבר תשמור עליה והקיצות בתחית המטים היא תשיחה. הא אלין נפקין והא אחרנין קא דפסין לפתחא ואינון מארי רגלין מסטרא דרגלין דקב"ה דאתמר בהון ועמדו רגליו ביום ההוא ועלייהו אתמר כשש מאות אלק רגלי הגברים לבד מטף. אלין נפסין הא אחרנין עאלין מסטרא דאלין דאתמר בהון והגליהם רגל ישראל. רגלין בעגולא אינון רגל ישראל. ואית רגלין אחרנין מרובעין דאופנים דאתמר בהון על ארבעת דבעידים

תקונא תמני סרי

(לה ע"ב)

בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ. דְּבַחוּן וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוּב כְּמִרְאָה הַקּוֹק. וְאִינּוּן רְגִלִין
 בְּעוֹלָא אִינּוּן כְּנֻסְדִין לְאַתְוֹן. דְּאִינּוּן רְגִלִין בְּרַבּוּעָא וְנִבְיֵא דְאִיהוּ
 מִסְמָרָא דְלִהוּן תְּמָן תְּוֹה מְלִיק רֻחִיה וּמִתְמָן תְּוֹה שְׂמַע כֹּל מַה דְּהוּה
 לִיה לְמִשְׁמַע הַחַיִּד וַיֹּאמֶר אֵלֵי בֶן אָדָם עֲמוּד עַל רְגֵלָה וְאִדְבַר אוֹתָךְ
 וְעוֹד וְתָבֵא בִי רֹחַ כְּאִשְׁר דְּבַר אֵלֵי וְתַעֲמִדְנִי עַל רְגְלֵי. וְאִשְׁמַע אֶת
 מִדְּבַר אֵלֵי. וְתִשְׁאַנֵי רֹחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי וְגוּי בְּגִין דְּדִרְגִין אִינּוּן מִסְמָרָא
 דְּשִׁכְנִיתָא דְאַתְמַר כֵּה וְרֵאִית אֶת אַחֲרֵי אָמַר וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי מְאִי
 קוֹל רַעֲשׂ גְדוֹל. דְּאִית רַעֲשׂ וְאִית רַעֲשׂ אִית רַעֲשׂ דְאַתְמַר בִּיה לֹא
 כְּהַעֲשׂ יִי דְלֹא יִיתִי תְּמָן קב"ה. וְאִית רַעֲשׂ דִּייתִי תְּמָן. אֵלֹא רַעֲשׂ
 בְּהַפּוֹכָא עַר"ש. כְּמַה דְאַתְמַר יִי יִסְעָרְנוּ עַל עַרְשׂ רַיְי וְרָא אִיהוּ כֹל
 מִשְׁכְּבוּ הַפְּכַת בְּחִלּוּ רֵאתְהַפֵּךְ רַעֲשׂ לַעַר"ש. וְמְאִי נִיהוּ עַרְשׂ אֵלֹא
 אִיהוּ עַרְשׂ דְּבַהֲפִךְ אַתְוֹן וְדָא שְׁכִינְתָא רֵאִיהִי כְּלָלָא דְעַשְׂר סְפִינְ דְעֵלָה
 אַתְמַר אִין קְרוּלְתָה בְּפִחוֹת מַעֲשֵׂרָה דְאִיהִי שְׂרֵיא לְרִישָׁא דְחוּלְתָה. וּבְגִינְתָה
 יִי יִסְעָרְנִי. וּבְמְאִי עַל עַרְשׂ רַיְי עַל שְׁכִינְתִיה וְדָאִי. וְאִם שְׁכִינְתָא לֹאוּ
 תְּמָן רֹחַ סְעָרָה תְּמוּ דְאִסְעִיר גּוֹפִיה דְבַר נֶשׁ. דְּכַתִּיב בִּיה וְהֶאֱנִיָּה
 הִשְׁבָּה לְהִשְׁבֵּר דְאִיהִי גּוֹפָא דְסַפִּינָה כֹר לִית שְׁכִינְתָא סְמִיכַת לָתָה. רֹחַ
 סְעָרָה מִתְפַּךְ לָה וְתִבְר לָה. וּבּוֹמְנָא דְשְׁכִינְתָא סְמִיכַת לִיה מִיַּר קְלָא
 נְפִיק בֶּן אָדָם עֲמוּד עַל רְגֵלָה וְקֵאִים מִמְרַעָא רִיזִיה וְנִפִיק מִדִּינָא שְׁלִים
 בְּגּוֹפִיה שְׁלִים בְּמוֹזוֹנִיה. הָא אֵלִין נִפְקִין. הָא אַחֲרֵינִין דְּפִקִּין לְפִתְחָא
 וְאִמְרִין אַרְבֵּי יִשְׁפִתֵי תַפְתָּה וְאִינּוּן דְּסַמִּיבִין לְשְׁכִינְתָא בְּכֹמָה רְגִלִין
 דְּבוֹעֵרִים וְיִזְמוּן מְבִין וְכַד אֵרִין עֲאֵרִין קב"ה מִשְׁבַּח לָה בְּחוּן מַה יְפוֹ
 פְּעַמִּיךְ בְּנַעֲרִים בַּת גְּדִיב דְאֵרִין אִינּוּן דְאַתְמַר בְּחוּן שְׁלֹש פְּעַמִּים
 בְּיִשְׁנָה יִרְאָה כֹל זְכוּרָה. אָמַר קב"ה כְּמַה אַנְת שְׁפִירָא בְּאֵרִין נַעֲרִים דְאַנּוּן
 נַעֲלִית פֶּסַח וְנַעֲלִית עֲצֵרַת וְנַעֲלִית תַּג חֲמוּקֵי יִרְכֵךְ אֵרִין אִינּוּן מִסְמָרָא
 דְחֵרִי יִרְכִי קִשׁוּט דְאַתְמַר בְּרוּן שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי טִישׁ וְאִינּוּן יִשִׁית דְּרִגִין
 דְּנִבּוּאָה מִסְמָרָא דְאֵת וְ דְאִיהוּ צְדִיק עֲמוּד דְּסַמִּיך לֹון. וְאִיהוּ יִשִׁית
 לְקַבֵּל טִישׁ מַעֲלוֹת לְכִסֵּא וְסִלִּיק בְּאֵת יִי לְשִׁשִּׁים כְּטוֹנָא דְשִׁשִּׁים
 וְיִשִׁית גְּלִרִית דְּסַתְרִין לְבָרְסִיָּא. וְאִינּוּן כִּיז מִן יִסוּד. וְהָא אוֹקְמָה אֲשֵׁתָאֵר

תקונא תמי סרי

סד

י"ד. ביה זכיר הנביאים אדמה ודא שכינתא יד חתמת מספרא דצדיק
 יד כותבת מספרא דעמודא דאמצעיתא איהו תמונת כל זבגין דא
 זכיר הנביאים אדמה. הא אלין נפקין הא אתרנין קא רפקין לפתחא
 ואמרין אדני שפתי תפתח ואינן מארי ראות דאיהו ח"י עלמין דמצלין
 בתי ברכאן דצלותין דמקרבין בהון קרבנא לקב"ה דחשיבא לקבל
 שבעה פרים ושבעה אלים ולקבל שתי תורים או שני בני זוגה. דמספרא
 דהאי אות אמר למשה וזה לך האות ואיהו כריל תרין עשר מזלות ושבעה
 כוכבי לכת. מספרא דקדושה דאיהו בת שבע. ומספרא דו' דאיהו ו'
 עלאה ו' תתאה. ועלייהו אתמר ובארת השמים אל תחתו כי יתנו
 הגי'ים מהמה. ה"א אינון שית ככבי לכת ה' בכבא שביעאה וז' תרין
 עשר מזלות. דכל מזל אתקרי אות ואיהו ממנא על כל שעתא דתרין
 עשר שעתין. כל נביא אית ליה מזליה ושעתיה זכפום יהוא מזל
 זכפום פעולה דיליה הכי אתגלייא ליה אות. מן נא"ו דתרין עשר
 מזלות ממנן על תרין עשר שעתין ועל תרין עשר ירחין.
 ואלין מזלות מתמן הון ירתין תרין עשר שבטין נשמתין
 דלהון. ואית מספרא אחרא תרין עשר דאתמר בהון לשנים
 עשר נשיאים לאמתם דאינון אתקריאו מז"ה שו"ד תאומים סרמן וגו'
 דא כגונא דדא עבר קב"ה. שית מזלות אינון מעילא לתתא מחסד
 ועד יסוד. ושית מתתא לעילא מיסוד ועד חסד. מספרא דמלכות
 אתקריאו ז' ככבי לכת משכינתא עד חסד. זכפום פעולה דהוא
 ספידה הכי אתגלייא אות. אות מספרא דחסד איהו רחמי. אות
 מספרא דגבורה איהו דינא ואחזי על קמולא דתייביא ושפיכו דמא.
 ואחזי בצדיקיא דם דבערין למיכל בהדוה וענג דמאכלין בתנן וכלה.
 ובשפיכו דמא דקרבנין הה"ד חכמת עליו את עלתיה וכו'. ועלייהו
 אתמר איהו מקומן של זכדים שחימתן בצפון. ועוד אחזי בצדיקיא
 דם ברית דאתמר בה ואומר לך ברמך חיי ואומר לך ברמך חיי.
 מספרא דעמודא דאמצעיתא איהו. אות תלוי ארוך אם זכון עזרין

תקונא תמני סד

(לו ע"א)

דעלמא ממה כלפי חסד ואם לא כלפי דינא. והכי אינון תלת איתריני
 בגנוזא דא ולחכימא ברמזא. הא אלין נפקין הא איתריני דפקין לפתחא
 מספרא דקשת. דאיהו אוף רבי אות ברית. דאתמד ביה כמראה
 הששת אשר יהיה בענין כיום הנשם בן מראה הנגה סביב הוא מדאה
 דמות כבוד יי נראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר. ואמאי הוא
 נפיל על אנפוי בנין דאסור לאסתכלא במשת. אמר רבי אלעזר אבא
 ואמאי אסור לאסתכלא במשת. א"ל ר"ש רבי בנין אינון קריפין
 דמתלבשין ביה דאינון רוח סערה עני גדול ואש מתלממת ונגה לו
 סביב ודא איהו דהוא יתוקאל ע"ה דאמר וארא והנה רוח סערה
 באה מן הצפון דא קו תהו קריפא ירוקא דאנוזא קו ירוק. עני גדול
 קריפה תגיניא חוודא דאנוזא ודא בהו. ואש מתלממת קריפה תליתאה
 דאנוזא ודא השך ונגה לו סביב דא קריפה ד דאנוזא דאיהו אתאחדא
 במוחא. ומתוכם בעין התשמל דא מוחא דאנוזא ודא יאקרונקי. וכרי
 עד דאלין קריפין דאנוזא מתעברין ומתתברין בתקיעה ושברים ודוועה
 דבהון שברים שבר תשבר מצבותיהם דאינון קריפין דאנוזא. ובתוועה
 תרועם בשכט ברזל. ובתקיעה והקע אותם לה. דאלין גרמו דותקע
 כף יך יעקב בגיד הנשה דאיהו צדיק. ואתפרש מינה שכינה ואידי
 בגלוחא ואתרנבך באתרהא קריפה דערלה דאפירי בין צדיק ושכינתא.
 על בן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה עד דאתעברת האי
 קריפה מתמן. וכרי בר זמנא דאלין קריפין לא מתעברין ממשת. לא
 יהא קשת בגונוי נהרין. וסימנא דא יהא כיךד עד דתהוי קשתא
 בגונוי נהירין לא תצפי רנגלי דמשיחא. ומיד דיהא נהיר בגונוי נהירין.
 מיד דראיתיה לזכר ברית עולם. ומיד אתגלייא תהוא דאתמר ביה
 וזה לה האות כי אנכי שלחתיך. למקיימא ביה כימי צאתך מארץ
 מצרים אראנו נפלאות בתהוא זמנא אתגלייא מ"ה שה"ה הו"א שיועה.
 הא אלין נפקין איתריני דפקין לפתחא ואמרין ארני שפתי תפתח

גדול ורב וזה נרמו בכרך אלו ח כו רב שבעה רב ודריש וזקף כסס ב שם על סס כ"ה אפי' והכי לטין
 חלק אחר כגוונא דא ולחכא חכ ברמזי' גלאה חלק אחר נ קאי על כס דלא אור אום הסוד ג"כ אחרך

ואינון

• לו ע"ב

ואינן מארי דקומה. מספרא דאימא עלאה אתקריאת שכינתא במן
הה"ד מבמן מי יצא הקבת. כעין הקרת הנזרא גוף דלה עמדיא
דאמצעייתא במן עליה אתמר במנך ערמת חמים. שרדך אגן הסדר
אל יחסר המגן וגו' שרדך דא ציון דאיהו סבור עלמא נקודה דמינה
הישתת העולם לארבע סטרין דאינן מזרח ומערב צפון ודרום
ולקבלייהו רישא למזרח. נופא למערב. דרועין לדרום. נגלין
לצפון. אות ברית נקודה באמצעייתא בנוונא דמבור. אגן הסדר
דא נקודה דסיהרא בנוונא דא כ. והיא ראשית נקודה באת ב. בת
קול איהו נדאי. כללא דנמדודין ואתון. ואיהו פתוחה כלפי צדיקיא.
והסדיא. והבימיא. מארי דאורייתא. ופתיחה לגבי נביאיא ולגבי נטרי
ברית וכל אינן דתריין בספירן דאינן שמה קדישא דקב"ה.
ואיהו סתימא מספרא אתרא כלפי רישעיא דכומנא דאתיין לאסתכלא
בה חזרת אנפין לאתרא מינייהו בנוונא דא C ובגין דיעקב דאיהו
דיוקניה חקוקה בסיהרא תמן. אתמר ביה לא הביט און בעקב
ולא ראה עקל בישרא יי אלקיו עמו ותרועת מלך בו. ועל אינן דרועא
דיעקב אתמר נישכן ישראל במח בךד ואתמר התם באהר אהרא
" בךד ינחנו ואין עמו אל נבר. דא יהא כיומו דמלכא משיחא
דלא יהא פסולת בישראל אלא יי בךד ינחנו. ומאן פסולת אינן גרים.
ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין דאין מקבלין גרים לימות המשיח.
ובהוא זמנא מתפשטא סיהרא מארין קליפין חשוכין ומהחדשא
כלבושין שפירין. והאי איהו חדושא דסיהרא. הה"ד ותמר בגדי
אלמנותה מעליה ואתמר בה תתחדש כגשר נעורייכי ומיד דאיהו
מתחדשא מיד אתקיים קרא דנבואה בישראל ואת רודי אתן
בקרבתכם וגו' ונתתי בכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם וכו'.
ונבאו בניכם ונבנותיכם. הא ארין נפקין הא מארי דקומה קא נפקין
לפתחא דאירו קומה דנופא דמלכא דאתמר ביה וגויתו מתרשיש

ביקתם סברים ועל יד אמר ולכן מה ברמיזא ואידי סתימא ייסטרא אחרת כלפי רש עיית ניהא רמו
לכר ואת האלם ס אשר פתח סר רבו בסטר ס למקטין ועד גדול ו לאו למטא ספסח וכן סוף חומרי סלע

תקונא תמני סרי

(לו ע"ב)

והאי איהו דאתקרי לשמים דביה אתפתחון חמש נהורין ההדי נפתחו
 השמים וראיה מראות אלוים. ואינן חמש נהורין דאינון הי ספרי
 דאורייתא בגין דאיהו ויביה אתפתחון חמש נהורין דאת הי דסליקון
 לחמשין תרעין דהורו. ובזמנא דאלין דפקון לפתחא ואמרין אדני שפתי
 תפתח אתפתחת לון תרעא דהיכלא בבמה נהורין מרקמן נהורין מכל
 גוונין דעלמא. ובזמנא דאלין עאלין להיכלא שכינתא אוליפת זכו
 עליהו ואמרת רבן עלמא הא אלין מארי דקומה דקא מנרין בצלותא
 לנבך ארבע זמני. בתלת קדמאן תרי ובתלת בתראן תרי לקבל די
 אתון דירך וקפין ארבע זקיפות בהן לארבע אתון דילי דאינון אדני.
 סלקא ארבע דאינון יק"ק. וצריך למכרע בבלהו בח"י חורין דאינון
 לקבל תמני סרי ברכאן דבירין בח"י עלמין. ודא איהו דתמינו מארי
 מתניתין עד דיתפקון כל חוליות שבשדרה ושדרה איהו לולב אם
 נפרצו עליו פסול. כגוונא דא צריך דלא יפסיק בתמני סרי ברכאן דצלותא
 דאינון לקבל ח"י נענועין דלולב כמה דאוקמוהו מארי מתניתין אפילו
 נחש ברוך על עקבו לא יפסיק בגין דח"י עלמין איהו דאחיד בין יק"ק
 אדני כגוונא דא יאקדונק"י דסליק לחשבן אמן. ובגין דא אפילו נחש
 ברוך על עקבו לא יפסיק כשהוא כורע בברוך. ומה דאתמר אבל
 עקב פוסק בגין דהא אוקמוהו וחי בהם ולא שימות בהם. ועוד בר
 הכורע כורע בברוך הא אוקמוהו דצריך לכלול ביה עשר ספירן. דאינון
 יוד קא ואו קא. דאינון כ' מן ברוך כתר ר' ראשית חכמה. ב' תרין
 הדין שכינתא עלאה ותתאה. ו' שית ספירן הא עשה. ובגיניה אתמר
 וברוך אל עליון וגו'. ויתן לו מעשר מכל. זוסף בגין דנקה לצדיק חי
 עלמין דביה צריך למסדר בכל ספירן לנבי שכינתא. וכה דהאי חלמא
 דה"ד ויהי השמש והירח וגו'. ונביא דסליק דהאי דרנא. שמשא
 וסידרא וכתביא ומזלי בלהו יתבין ביה נביעו בנשמתיה. ורוח דנבואה
 לאתנבאה מבלהו. והאי איהו. משותחים לי. דמבלהו נחית ליה נבואה.
 ומבלהו אתכלילת נשמתיה. והאי איהו אנרא דאלין מארי דקומה. הא

את קדוה ישראל מורו לחור • בגין דת עלמין חסו ולא • בין ר' י' אל • פרוש לוחות ס' שש לוב

א"י

• לו ע"א ארבע א"י בארבע

תקונא תמני סרי

ס

אלין נפקין הא אתרנן דפקין לפתחא ואינון מארי דרועין ואמרין אדני
 שפתי תפתח. מיד עאלין נמארי תרעין ואמרין רבון עלמא הא מארי
 דדרועין קא נפקין לפתחא. קלא נפיק וימא הא אינון מארי דדרועין
 בקשורא דתפילין ובעשיפו דטענה דאתמר בהון נישמו על שבם
 שניהם כנוונא דשם ויפת דאתמר בהון וימח לשם ויפת את השמלה
 וגו' וערות אביהם לא ראו ערוה איהו מספרא דתם ורא איהו יצד תרע
 דמחמם גופיה לדבר ערוה (ניא עבירה) וגלי עריין בעלמא דאיהו מספרא
 דנחש המדמוני דאתמר ביה ארוז אתה סבל הבקמה. ובגין דהאי
 איהו מספרי אמר ארוז כנען וגו'. ועוד אלין אינון מארי מתנן. דעברין
 גמילות חסדים עם שכניתא דאיהו עניא דאינון פתוח תפתח נתון
 תתן הענק תעניק וגו' עשרה אינון. והא אוקמוהו חבריאי מארי מתניתין
 ואינון ידי נדיבים מספרא דאבהן דאתמר בהון נדיבי עמים וגו'.
 ידיו פתוחן בותרנותא לנבי ענין דאינון צדיק וצדק דגמלין עמתון
 בגלותא גמילות חסדים באורייתא דאתייהובת מימינא ומשמאלא.
 הה"ד יומם יצוה יי חסדו וברליקה שירה עמי. אורייתא דככתב
 ואורייתא דבעל פה. דמתריוויה אתיהיבו הה"ד מימינו איש דת למו.
 ועוד רבון עלמא קבל דרוזא דהון דאיהו מתנה טובה דסלקא עלייהו
 דאתמר בה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שקמה. אלין אינון
 דהון עברין צדקה עמה. דאיהו. צ' תשעין אמנים. ד' ארבע קדושות.
 ק' מאה ברבאן. ה' חמשה חומשי תורה מיד וידי אדם דאינון חסד
 גבורה חון נפקין מאדם דאיהו עמוזא דאמצעותא לקבלא דרוזא
 דהון ויהבין ליה למלקא דארין דלא עברין גמילות חסדים עם

במלוא כוח ה' א וי עולם חספסר ה' ד'אונן פסוח חפסח נתון חסן פירוש ככל הלשון הוא מורה פסוח
 יצטר חפסח למעלה נתון לחלוק חסן לחלוק רע ק למברי חפיק למעלה עשרה אינון וסא חקווס חכרי א'
 פ רוח לשונות אלו הכפול כ בענין חזקה הם עשרה ח כוח זה ינו פסח חפסח והעכט חפכטט הם ארבעה
 וכח ב אח"כ חון חסן רבי ששז וכח ב אח"ז על כל אל חילוך לאתר פסח חפסח כרי שמורה וכח ב אח"ז
 רענק חפנן כרי עשרה להורות שכלות חזקה נעשה חיקון וחוספסח על לי נשכנה שיהא סוד חלכות שיהא
 מרה עשר רים אינון נדיבים חספרא דאבסן פירוש טוון חלדקס נקרא נדיב יד כן כ' פ' חסן חלדקס שטון
 כידו מוכח שהוא כן לרקבד שיש ל ישראל דין כיום ואיהו חספרא דאבסן דאתמר בהון נדיבי עם
 אורייתא דככתב ואורי חסן דכח פ דמפרו ינו אחייהבו פ רוח מתריוויה קאי על יתון ושמאל כי שבכחב חוסיין
 ושבכטפ משמאל היד מימי יתן איש שמאל כחן דת ו חמורה למו דארין דלא עברין ג"ח פ' שכינא
 שכניתא

תקונא תמני סרי

(לז ד"א)

שכינתיה בגלותא ואינן קמציני לנבה דרוחא דלחין לכלבא אתמסר.
 ודורחא דשכינתא צריך למעבר בגינה מההוא חביב דאית ליה. זכמה
 דאוקמה קארי מתניתין ואהבת את יי וגו' בההוא דאיהו חביב עלך
 בההוא זמנא כמה חיוון פתחין ידוהו דאתמר בהון וידי אדם מתחת
 בגפיהם. יתבי דרוחא לגשמתא דההוא בר גש מכמה מתנן זמין
 מכמה דדין דנבואה. ועל כלהו יחיבת ליה שכינתא מתנן. דאתמר
 בה ישמח משה במתנת חלקו בגין דמתת אלהים היא וזההוא דאתמר
 ביה פותח את ידיו וגו' יחיב ליה כמה מתנן זמין ופרנסה לגשמתיה
 ולגופיה וכלהו דעאלין בר נפקין מבי מלכא יתבין תלת פסיעין לאחורא
 דלא חורין כתיביו קב"ה דלית דרוחא חביבא קדם קב"ה
 כדורחא דשכינתא זכאין אינן דרועין דסלקין לה לגביה תפלין על
 ידיהו ועל רישיהו זכאין אינן תגלין וגופא וידין וכל אבר ואבר דביה
 סליק דרוחא חביבא דשכינתא זכאה איהו אבר דעביד ביה מצוה
 לקב"ה דבגינה נחית קב"ה לשרייא בכל אבר דלית ועל האי בר גש
 מכריזין לעילא הבו יקר דרוחא דמלכא: בריש הודמנו דמלכא.
 בוצינא דקדינותא לא הוור ולא סומק ולא ירוק ולא אוגס כלל. והאי
 בוצינא איהו קן המדה דאיהו אתלבש באיךא וכד איהו באיךא איהו
 סתימא ולא אתהויא כלל וכד אתפשטת לאתגליא נפיק מהאי אייךא
 נקודה תדא זמה דאשתאר אידו אור. והאי איהו אור קדמאה דעובדא
 דבראשית. הה"ד ויאמר אלהים יחי אור יחי יי אור. והאי דא
 לחכימי לבא אתמסר. והאי נקודה בתר דאתפשט מהאי אור. אתלבשת
 בגוונין ארבע בהיכלא עלאה. וקאי איהו. ב. ועלה אתמר בחכמה
 יבנה בית. ורזא דהאי נקודה איהו מדיד חמש גוונין ועלייהו אתמר
 מי מדר בשערו מים ודא א. ושמים בורת תבן ודא א. וכל בשליש

בגלותא וכו' פ' רוב סט עוש ס ג'ח ואינס עוש ס ג'ס ס אלא לכידיס וירחאס, יחזל לא ענדן ג'ח' עס שכינתא
 אלא עס עולמס כ'ח ס עשו עהו דרונא ד'טון לכלבא דאתמר שנתה לעשו עמסס ונקח קליפס כלביס
 ועל כללו יבנה ל'ס סכ עמס חסן נ'ב כל שעס ס ב'ח סן הסני, קרל כסס מחסס עהו חסן ס'
 הסניסס היא כסוד ס' חרינה עכסס ד'אתמר כס סחח חסס כמתנן חלקו הסכ נ'ה ס חלק סן, כחינה ו'ח'י ו'ח
 חלקו חלקו ו' כ' היא חסלמט ו'ח'א כהקלמס חסס א'סיס היא פ' רוב חסס עהו ל'סן מחסס חס ס'סס א'ס ס

תקונא תמני סרי

עפר הארץ ודא א (נ א א). ושקל בפלס הדים ודא א. ונבעות במאונים
 ודא א דא בליק בארדא. ודא אויל לצפונא ודא לדדומא הה"ד דולך
 אל דרום וסוכב אל צפון. תרי אחרנין סוכב לגבי מזרח ומערב דאינון
 בלהו נקודי בגלי ימא. דא בליק ודא נחית ואינון בחומא חוורא דעינא
 דאיהו אחר עינא ובחומא ירוקא ואובמא וסומקא ותכלא. ארין גלגלין
 בלהו סתרין לכהוא נקודה ואיהו בדה לבלהו איהו בארבע וסלקא
 בעשר. ודא דמלה יקוק יוד קא ואו קא. ארין אינון ארבע גינין
 דסקון בעשר ואינון בלהו לכהיות אשיות ועליון אתמר כי ה'
 אלהיה אש אכלה הוא. שבע אינון מהאי עשר ואינון לקבל שבעה
 דקיעין. ואינון שבע ספירא. ובין כל חד וחד ת"ק שנין. והכי
 פותיא דכל רקיעא ורקיעא ת"ק שנין עד דסקון בלא למדה
 ידיעה. דאיהו נקודה חדא לחושבן ידיעה. והכי איהו רוא לחושבנא
 כטונא דא תשע נקודין ... : : : אינון לקבל במר דאתבריין
 בנקודה וחדל דיכה. ... : : : ובגינה אתמר בחלליה
 מות ימת וכו' קם יהוא ... ○ ... סבאוא"ל רבי רבי באומאה
 עלך בהאי נקודה סמירא ... : : : עלאה. נחית קבא ה'גלאה
 ודא סמירא ודא ליקרא דילי עבירנא אלא ליקרא דשבינתא לאהזאה
 יקרה דהאי נקודה סמירא גניזא דאתמר בה ונעלמה מעיני כל חי.
 ועלה אתמר נתיב לא ידעו עיט וגו' אדרכי הא ר' סלים לעילא
 בארדא למלא רשו מכהיא נקודה דאיהו גניזא תמן והא קא נחית
 בעמודא דאשא דאיהו הכל דפומא דביה היוון רצין ושביין. הה"ד
 ותחיות רצוא נשוב וגו'. ואמר
 "תיקונא תשמרי לים י"

בראשית תמן בת. והאי בת נקודה סתימא בארדא. עלה אתמר
 שמרני באישון בת עין. איהו ודאי גניזא באור וכה
 אתעביד אויר ובגינה אתמר וירא מלאך יי אליו בלבת אש
 סתוך הסנה. תמש זמנין ארכי סנה. ותמש זמנין אור. אינון
 לקבליהו בעובדא דבראשית ואינון יהי אור ויהי אור

תקונא תשס"ד

(לח ע"א)

את האור כי מוכ. ויבדל אלודים בין האור ויקרא אלודים לאור. ואינן
 תמש תסנין קמדה האנין לקבליהו אאאאא ועליהו אתמר מי מדד
 בשעלה מים לא חסד. ושמים בזרת תבן מאי זרת לא גבוהה וכל
 בשעלה לא עמוקא דאמצעיתא דאיהו תליתאי ושקל בפלס דרים
 לא נצת. ונגעות במאזנים לא חוד. ואינן ברזא דאת ה' דהאי נקודה
 קרד בתון ה' נקודין. דאיהו דנפיק מנו אינדא דכנא דאיהו כתר
 עלאה. ובגין דאלין חמש מדידן אינן ברזא דה' עלאה. איהו אויל
 בתון חמש מאה שנין בין כל חד וחד וזאז המלה עין תחיים מהלך
 חמש מאות שנה ובין כל חד וחד חמש מאות שנה. ובעובי דכל חד
 וחד חמש מאות שנה. רכלהו סלקן במתקלא דחמש חמש לכך
 סמרא. וזאז דמלה ועשית בריחים עצי שמים המושה לקרשי צלע
 הכשכן האחר וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה
 בריחים לקרשי צלע המשכן לרבתים ימה לרבתים אינן ידכי קשזט
 ימה מאי ימה לא שכינתא עלאה יהוא דאתמר ביה דמות עד
 ראשי התיה דקנע ואיהו דאוקמוה אין בין מים העלוינים למים
 התחתונים אלא כמלא נימא. והאי נימא עליה אתמר אין מלכות
 נועת בחברתה אפילו כמלא נימא ובה הקב"ה מוקדק עם צדיקניא
 אפילו בחוט השערה והאי חוט איהו חוט דסחיד לאות ברית מידה
 וברית איהו נימא וזי לון קאן דאפריש אות ברית בין מים למים. זמנע
 זרעא מיניה דאחור עלמא לתהו ובהו וזאז דמלה לא תהו ברזא
 לישבת יצרה ודאי. מים עלוינים אורייתא דככתב מים תחתונים
 אורייתא דבעל פה נימא דאיהו בין תרזיהו לא יסוד. דאיהו זאז
 דאורייתא ואיהו יכודא ועקרא דתנזיהו. זמאן דמנע זאז דעקרא
 דתרי תוזות בארו אחרר עלמא לתהו ובהו זאלין אינן דאמרין דלא
 אורייתא אלא בפשטא ולית בה זאז אחרא. ואינן דו פרצופין איהו ג'ן
 סדרים דאתמר בה ג'ן נעול אתיתי בלה גן נעול מסמרא דם' סזומה

נימא דה' בן תרוו וזי לון סוד פרוש כמא אות וזי אמר כ רורר אנה וזאז במכסא ושם כסילוב של סוד
 סוד ס' טורב סכסכ ושל אורי' שה ס' טורב סכסכ' הוא יספר' אמר' ושם רמזו סוד של אמר' והוא כמינע יסוד
 סוד' בין תרוו' ה' גן נעול מסמרא דם' ס' כתייר וז' ה' ה' נעל ג'ם וזי פרוש אות' ו' הוא סוגר אות

תקנת תשטר

סה

ו' איהו געויל בשית זימי השבוע הה"ד יהיה סגור ששית ימי המעשה
 זכיום השבת יפתח ובשבת בגין דלא תהא כנועל דלת כנועל דלת
 בפני לווין דאתמר בהו לוו עלי ואני פורע. איהו פתיחא לנבייה דאינון
 נשמתין יתרון ובארץ דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ימים
 טובים איהו סתימא דהון. ובגין דא כל המוסף מוסיפין ליה ודא תוספת
 נשמתא יתירה ואיהו תוספת הוחא דקדושה. וכל הצורע צורעין ליה
 ההיא נשמה יתירה ואשתאר עני. ואם הוא חכם אמתלק מניה
 חכמתיה. ואם הוא עשיר במקמנא אמתלק מניה ואשתאר עני יבש
 כמה ראייהו קנע מלעילא נשמתא יתירה דאיהו נשמת כל חי ואשתאר
 זם השבת עני ושכינתא יבשה הכי אתמנע ברכאן מניה ואיהו מדה
 כנגד מדה. וכל מאן דאוסף בשבת אזו וכנה זרועיה תצמית. אוף
 הכי נמי אצמח טובה דלית. ומאן זרועיה דשכינתא לעילא. אינון
 נשמות יתירות דזרעין מניה. ויתרון לון לישראל לתתא מזיו כבודה.
 ובזמנא דהיאם סתימא אתפתחת לא אתפתחת אלא בפיוסא. כמה
 דאת אמר פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא מל. והאי
 פיוסא. רגבי' דאיהו ספתחא רסתימלה ובג' דפתחילי ביזמא קרמאה למאן
 לאת' דאיהו נקודה דקמין. כד אתפתחת אתפתחת בפתח דאיהו ו'.
 כד סתימא סתימא בקמין. ואיהו י"ז טפה וזרע דאתמשך מניה ובג' ד
 פתחי לי ביזמא קרמאה לאת' דאיהו נקודה דקמין. אחותי ביזמא
 תניינא רעיתי ביזמא תליתאה דאיהו רעיא מהימנא יונתי ביזמא

ב כחול ונעשית אוח מ ס סחומה זכיום שבת נפחה ופר ר אוח מים סחומה לאות מ כ' ו ודרש כזה יהיה סגור
 שש כלמחר אוח ו' שרוא שש ומתי יריה סגור הוא כימי המססה דוקא אך זכיום השבת יפתח כלמחר ו ב של
 מ כה וכו יום השבת פתח ועין כהס ק נח א ש מ פרשה ויקרל מ זה בסי' פתחוי לי כיומח קדמחה
 לאוח יוד נקודה דקמין י"ז יומח קדמחה הוא כבאברהם שרוא כהסד ש וקן מן החכיר כסוד והוא עומד עליהם
 תתם הפך וקוד החכמה הוא פתח שהוא מהחכר לאוח ו' ד כקוד הקמין שהוא נקוד הכתר כי הקמין לורשו
 פתח ומחמו יוד ו ש פתח ל ר ל פתח לאוח יוד של רקמן ואמר אחותי ביזמא קרמאה למאן לאת' דאיהו נקודה דקמין
 סגורה שה א כסוד מחמו רעיתי כיומח הל מלה דאירו רעיא מה מ'א וט' גל עניך להגיה קד רעיתי
 ב ומח רכ טאה דהו רעיא מה מ'א יונם ב ומח תליפאר שרוא צינעק דרעיש רעיתי לטון רועה והקדים רעיתי
 דקא ברעיא מהמנחל ל ונתי דקאי ב טקב מפני כי משה מלנחו יעקב מלכר ועוד הדרשר מדרש ו'ן קפ דה על
 סדר יום ס מחמי כיומח חמישאר חס עונך בה לון כי הוא כהסרן הע"ה עמל יוד נמס סל חס העין ואמר
 שראשי כיומח שתיפאר דאממר ושחמו שראל על ראש המסה כי יוסף ציטוד שהוא נקוד ראש הנוים מנחל על
 כיומח שניפחח דה ט פס יוד כראש דרעיש מ' טיפה למד' כי הטיפה כלולה מנחל טיפן שסס סוד אוח ל' שסס

רבישאה

תקונא תשכר

(לח ע"ב)

רביעאה תמתי ביזמא חמשאה תם עונך בת ציון. שראשי ביזמא
שתיתאה דאתמר וישתחו ישראל על ראש המטה דאיהו זים הששי
נמלא מל ביזמא שביעאה דא מפה י ודאי ודא נקודה דאת ב. ובני
דא זוגא דתלמידי חכמים משבת לשבת לירתא הויה מפה דאדיו
חבמה מ"ל תורה לבנייהו ולאו למגנא אוקמוהו ז"ל כל העוסק במל
התורה מל תורה מחייהו גל געול גל איהו כמו גלגל איהו רמזו דביה
מעין תתום דאדיו י. ומיד השקו הצאן דאינון איברין קדישין דאתמר
בהון ואתן צאני גאן מרעיתי אדם אתם בלתי רועים ומשה על
בלהון דכתיב ויטב על הבאר וכתיב תפלה למשה איש האלהים וכו
אדיו שולמותיה בשבעה רקיעין צדיק אדיו רקיע דפליג בין מיא למיא
בין ים עראה דאדיו אימא. ובין ים תתאה דאדיו אימא תתאה. ועליה
אתמר אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא במלא נימא
כמה דאוקמוהו מארי מתניתין. ודאי נימא איהו צדיק. ולאו למגנא
אוקמוהו קרמאין דקב"ה מדרקק עם הצדיקים אפילו כחוט השערה
ולית נימא ונימא דשערה דעתיקא קדישא דלא נפמא ממבועא עלאה
והאי נימא איהו מבוועא דליה י דסלקא באיזרא עד אין סוף ונתתא
עד אין תבלית ואדיו עשר. ובגינה אתמר עשר אמות אורך הקרט
אמ"ת אינון מא"ת בהפוכא ואמה וחצי האמה רחב הקרט האמה.
דא קא דשעור קומה דאיהו איל על ק"ו המדה קא ס"ו דא את ו.
דאיהו מדה לכל שיעורא הנפא. איהו מדה בין עינא לעינא. ועדה
אתמר אצבע אלהים הוא. איהו שיעורא דאורכא דחוטמא. ואדיו
שיעורא דכל אצבעא ואצבעא. ושיעורא בין אצבעא לאצבעא (ניא י)
" איהו מדה דשפה ומדה דכל עינא ועינא בענולא. ומדה דפן ופן
דאנפין. ומדה דקמין סתים. וכד אתפתח סמין אתפתח בחמש אצבעין
ברזא דה. דבהו ק"ו איל חמש מאה שנין. וכד (ס"א ו כד)
נתית לתתא לגבי צדיס. אתקרי שיעור. וכד קליס לעילא לגבי אימא
עלאה אתקרי כומה וקא דמלה וימדו בעמר דא שכינתא עלאה
דאיהו עמר לגגלת דאדיו גלגלתא דרישא. ושבנתא תתאה איהו

תקונא תשכרי

סס

ספירת העומר דבה מני שבע ימין דאינון וישבתות דאית בהן מ"ב
 ימין רשיתא דכל שבוע. ושבע שבתות הא מ"ט. (נא דמפסודין) דאינון
 מ"ט אנפין מהוד שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד. דבהון אתדכיאת שכינתא לתתא לגבי בעלה במקוה
 דילה דאיהו מקוה ישראל יי. ואיהו שעור קומה דרבי אינון אתונו דמקנה
 קומ"ה. ואנון סתימא ברוך :: :: דא דהשע נקודין לבל
 סטר בנקודה דאמצעיתא. ... אשתלימו למ' סאן איהו
 שיעורא דמקוה דביה ... אשתלימו למ' סאן איהו
 וקדם דאתדכיאת צדיך ... למקאה שבע ימין דרבי.
 ראשלמא בהון מ"ט פנים דביו דאורייתא ובהון אתתברת אורייתא
 דבכתב ואורייתא דבעל פה ביומא דשבועות דאינון דו פרצופין דאדם.
 ותבורא דתתייהו רחם דאיהו רמ"ח פגודין דעשה. וקרא דמלה גרש
 לי כל בבר פטר כל רחם. בהאי הבורא דשבועות טתקרבין כל פגודין
 דעשה לעצמים בבטן הבורא ובההוא זמנא כל אינון אברין מקבלין עיי
 צנורין דא מן דא. הדא הוא דכתיב מקבילות הלואות אשה אר
 אחותה וכד אינון מקבלין. כל ספיראן מקבלין דא מן דא. ומראבין
 מתתא מקבלין דין מן בין כד"א ומקבלין דין מן דין. וכל חד וחד דייב
 רשו לתבריה לאעלא בתחומא דחבריה כד"א ונותנין רשות זה לזה.
 ומאן גרים דא ישראל. כד מקבלין דא מן דא בין באורייתא בין
 במקובא. גרמין לקבלא לעילא דא מן דא. ולאשפעא דא לדא. ובכלא
 על ידי צנורין הה"ד תהום אל תהום קורא לקול צנוריק וגו' ומאי אמרי

סגול כד מקבלין דא מן דא בן באורייתא בן במוחא גרמין לקבלא יעל לא דא מן דא דרר בזה סג
 רעטס דארז ל סגולא קייס על א ש"ר שטוין בקדיש של הדרכן כי בעט שזרע כלבס מלא רבס טולס מקבל ס
 ממט דברי טורס ב מד ובור אז גס למעל מקבל ס כל רכס רוח ורשמוס מעמודא דאמנע סא כ רחכס דרוש
 כל בור טוח כנגד שמורא דאמנעיתא ומחמס שרס ס מקבל ס ימנו למכר לא מור חומלס גדולר יפעלה ולכן
 ארז ל שנמליס שטותירס וכן סגולין כלדקא אס ראדס טוח נדקר לעס ס ררבר ש לור מפלר גדולה ופר ועולר
 מזה חומלס למעלר זיהר שע"כ מקבליס פרטיפיס רבס ועולמוס רבס ולכן אמר רכמו ר לך על יד מן
 דוגמס רל שרוט מכו כנגד קומת ראדס וטופר שלו וכל מה ש עשר רנון נדרר כלל שלו כן ראדס אס מן
 למטר נתן למעלר וכמ ש נתון ססן לו נתון למעלר ע ברת, למטר חרו לקבלא ד מן דן ולכן וחסו איש כוכר
 נפשו נקרא ונתנו מע לא לחסא ונקרא ונתנו מהחא לעילא ובכלא ע גמרן רר ד טרוס אל טרוס קורא לקול
 נמוך רינה נטר חוט ות רלן, שאס ראדס עושה מוטס נדקא או לימוד שמלמד לאחר ס כרזון לב אז הר הסטוררוס

תקונא תשס"ד

(לס ע"ב)

דא ד'א אבע מ'פ'ה ק'ד ש'ני ר'עים א'ני ש'ומ'ע. ו'אינן ל'קב'ל'ידו ת'רין
 ש'פ'ון ד'את'ק'רו א'פ'יקי מ'ים ו'מ'אן נ'ינהו נ'צח ו'ת'ר ד'את'ק'רון ש'מ'תות
 ה'מ'ם. ו'ת'ר'י'הו א'ת'ש'ק'ין ע'ל י'דא ד'צ'נ'ר'א ד'א'הו ע'מ'ודא ד'א'מ'צ'ע'ית'א
 ד'כ'ל'יל כ'ל'א. ו'א'יהו ב'ר'ית ד'כ'ל'יל'ן ב'יה ב'ל א'פ'ר'ין ד'נ'פ'א. ב'ל צ'נ'ר'ין
 א'ינן א'ת'ש'ק'ין מ'ן א'ת ו' ד'א'יהו נ'ה'ר ד'ג'יד ו'נ'פ'יק מ'ע'ן. ו'א'יהו צ'נ'ר
 ד'נ'פ'יק מ'מ'ע'ינ'א ד'מ'יא ר'א'הו י'. ו'מ'ני'ת א'ת'פ'ש'ט'א ה' ד'א'יהו י'ם ע'ל'א'ה
 ו'ת'יה ת'ש'ע נ'ק'וד'ין א'ינן מ'ן ק'מ"ן ע'ד ש'ו'ר"ק. ו'ב'ל'ת'ון א'ת'ק'ר'יא'ו צ'נ'ר'ין
 ו'מ'ב'וע'ין ל'א'ת'ון ד'אינן כ'ל'יל'ן ב'ק'ר'ק'ע ד'א'יהו ש'ב'ינ'ת'א ת'ת'א'ה.
 ד'א'ק'ר'יא'ת ב'ין כ'ר'ל'א מ'ת'ל'ת ו'ת'מ'ש'ן ס'ד'ר'ין ד'א'ו'ר'י'ת'א. ו'ע'ל'ה
 א'ת'מ'ר ב'ן נ'ע'ר א'ח'ו'ת'י כ'ל'ה ג'ל נ'ע'ר'י מ'ע'ין ק'ת'ום.
 ק'ת'ום ו'ד'א'י ב'ג'ן ד'א'יהו ב'ת'וק'ה ו'א'י'ט ל'א י'ר'ע'ה. ו'א'יהו ח'ב'מ'ת
 ש'ל'מ'ה ד'ע'ל'ה א'ת'מ'ר ו'ת'ר'ב ח'ב'מ'ת ש'ל'מ'ה א'ת'ר'ב'י'א'ת מ'ק'ל
 ש'ק'ין ד'ב'ל ס'פ'יר'ה ו'ס'פ'יר'ה. ע'ל י'דא ד'ה'ה'ו'א צ'נ'ר'א ד'א'הו ו' ע'ד ד'מ'ט'י'א'ת
 ל'ה'ה'ו'א מ'ב'וע'א ע'ל'א'ה ר'א'יהו י' ע'ר'א'ה ח'ב'מ'ת כ'ל ב'ני מ'ר'ם. ו'ב'ה'ה'ו'א
 ז'מ'נ'א א'ת'ע'ב'יר'ת א'יהו ת'ג'א ב'ר'י'ט'א ר'א'ת ו'. ו'ת"ח ש'ב'ינ'ת'א ת'ת'א'ה
 כ'ד א'יהו א'ת'ש'ק'ין מ'ן נ'ק'ד'ין א'ת'מ'ר ח'ר"ק ח'ל"ם ש'ו'ר"ק. ל'מ'אן. ל'ה'ה'ו'א
 צ'נ'ר ד'א'הו ו' ד'כ'ל'יל'ן. ש'ית צ'נ'ר'ין ד'ב'ל'ת'ון מ'ש'ית א'ת'ו'ן. ד'אינן
 א'ב'ג'י'ת"ן ו'כ'ו'. ש'ית צ'נ'ר'ין א'ינן ד'ת'ל'יל'ן מ'ג'ה ו'א'הו כ'ל'יל ש'ית א'ת'ר'נין
 ו'ב'ל'הו ס'ל'ק'ין ל'מ"ב א'ת'ק'ר'יא'ת ח'ר"ק ח'ל"ם ש'ו'ר"ק ד'ה'ה'ו'א צ'י'ור כ'נ'ו'נ'א
 ד'א ו'. ו'ה'כ'י א'ת'ק'ר'יא'ת ל'ג'ב'י י'. ו'ה'כ'י ל'ג'ב'י ה'. ו'ר'ז'א ד'מ'ר'ה א'ני ר'א'ש'ון
 ו'א'ני א'ת'ר'ון ו'כ'ו'. ו'ל'י'מ'נין א'יהו ע'פ'ר'ה ע'ל ר'י'ט'א ד'א'ת ו' כ'נ'ו'נ'א
 ד'א י'. ו'ר'ז'א ר'מ'ר'ה נ'ו'ט'ה ש'מ'ים כ'ר'י'ע'ה ו'ד'א ר'ז'א ד'ר'י'ט'א ר'א'ת י'. ו'ל'ז'מ'נין
 נ'ת'ית ת'ת'ו'ת'יה כ'נ'ו'נ'א ד'א י' ק'מ'ין. כ'ד ס'ל'ק'א ע'ל ר'י'ט'א א'ת'ק'ר'יא'ת ת'ג'א
 ז'ר'ק"א. כ'ה'ה'ו'א ז'מ'נ'א א'ת'מ'ר כ'ה א'ש'ת ח'ל ע'פ'ר'ת כ'ע'ל'ה ו'א'ת'ק'ר'יא'ת
 ח'ל"ם ו'כ'ד נ'ת'נת ת'ת'ו'ת'יה א'ת'ק'ר'יא'ת ח'ר"ק. ו'א'יהו ל'ת'ם. ד'ה'כ'י

למלאה הטור למעלה כל צינורין אינון אשכח , מן אום ו דא הו עבר וכו' פ פרוס וכו' דסס הו ס רוא ג'ר
 ספ'יק של סלטרות יוקס ס ממט דהנהנה שולס הול ע כמ נט וכו' דסס הו ר וכל ספ'לות סס ל' ונרמ
 ו' הול דוגמ סלטר דוגמס סרר סגמסר כ'אוך וברלס ו' י'ס י'ד סרומ סלכמס סק'רל סון ונקן סל ס'ו ד
 ר'חו סכמ'ר ססס סק'ור כל ססס'פ'ות ור'ז'א ו'מלס נ'וטס כ"י ס כ'ר'פס ס'ר'ות א'ות ו' סק'רל סמ ס א'יט ז'וק'פ כ'וס ו'
 א'ל'ל ספ'י כ'ר סב ד'ר'י'ט כ'וז א'ות ו' סל צ'ור א'ות א' סס'ה ס'ו ו'ס'ו ד ס'י'וד ע'פ'יר ל'מ'ל'ה ו'ל'מ'נין נ'ת ס ס'ס'ס'י

איה

• לס ע"ב

תקונא תשטר

ע

איהו חלם בהפוך אתון לח"ם ודא איהו לחם אבירים אכל איש
 דאתמר ביה יי איש מלחמה. מספרא דחכמה אתקריאת חל"ם.
 ומספרא דעמוקא דאמצעייתא אתקרי שור"ק. כד"א ואנבי נמעתך
 שור"ק גלה זרע אמת ההוא דאתמר ביה. תתן אמת לעקב. מספרא
 דליה אתקריאת חר"ק. ובהפוך אתון חקיר. ובנינה אתמר החסר
 אלה תמצא. ואיהו קרח הנורא דאיהו שקא תלוחאה דצלותא דאתמר
 ביה האל הגדול הגבור והנורא. הנורא איהו עמוקא דאמצעייתא.
 ושור"ק איהו טמיר וגניז מספרא דצדיק. דאיהו ברית אור גנוז. דאיהו
 ק"ו בחושבן אור. כמה דאוקמהו מארי מהניתין אור זרוע לצדיק. ודא
 הוא אור הגנוז לצדיקא. דהמש אור דלעילא מיניה כלהון אינון
 באתגלייא. ומאי גיהו. תלת אור סגור ותרון אור שבי"א. כד סלקא
 על גרפייהו דתרון נקודין דאינון שקא אתעבדית שורק. ודא דמלה
 סמכני באשישות. וכד נחתת איהי תחות צרי. אתעבדית סגור.
 ועליהו אתמר רפרוני בתפוחים. ומאי גיהו ארין אשישות. אינון תרי
 אשות דאינון איש ואשה אישא חורא ואשא סומקא דתמן אב ואם.
 דאינון י"ם. ואינון אנפי דינא ואנפו דרחמי. אמאי קעאת לאסתמכא
 תמן. בגין דאינון תרון גנונין דשושנה. חנור וסומק. רחמי ודינא דאינון
 כנונא דא קמן פירוש הוד רמחמה של גור אלף פס ו' שלפטר רוא דוגמא קמן שירא כיה ² דחמש
 אור דלעילא תינה וכו' פירוש חמש אור ר"ה חמש חסד ו' ושלש מהם רחמים כנונא וסג' כ בשב"ל כ רס
 מחלקט שלשה הפשטות וש'ם כל"וח וכללוח דכללוח וד' מ סג'ל שא ש'ם כ מספר חמשה פעמ'ס חסד שעול'
 ש'ם רכל אור רוא חסד אחר כד סלקא על גרפיירו דער נקוד, דא טון שב' א חסעב דת שור'ק הר' ביל'ן
 הכ' א מן רכ' למח' ז' ל' אור לזה שורק בק' בתן חסד רש' כנו' בקף ז' עב'ל והסג'ר' כ' לפ'ל בקף ז' פ'ב אחר
 שורק ש' כו חמש נילוג, דר' יט חמשה ודין' שהם שלש קבוצ' חסד רשי, וש'ם של ז'ר חסד ר"ש ולכן מפנה כא,
 מ"ש חסעבדית שור'ק דסיינו שפ'ס מ' קבוצ' שירא הנקודה שיענה בשור'ק וירוא חסד' וחר' נכון לגירוס ואחשב דת קבוצ'
 ואפטר למר שהשור"ק רוא ביסוד והקבוצ' בהוד שהם סודיים ול' וג'ס דת'ס קלם כ' ברשור'ק רוא נקודה אחת עומדת
 בחלמ'ט האור ונקיב'ן ש' נקודה א' עומדת בחלמ'ט לכך אחר ואחשבדית שורק, ושור'ק לקי'ן דף מ'ו ע'ב כ דלרז' אל, תלם
 נקוד'ן חניני, דא טון שור'ק פ'ס כ' גמלא קורא נקודה הקיבוצ' בשם שור"ק ישוד' כ' א'חל לקמן בקדמ'ו ע'ב סט' בסוף
 רעמוד'ו ולסיקת' האי נקודה דא רומד שור'ק על טר'ן דא טון, שב' א חסעב ד שורק פ'ס כ' ש' וואומרו וירוא דמלה
 סמכני באשישות כלומר סמכה לש' ימות שר'ם שג' נקוד'ן של שב"ל להחשבר עליהם וחס'ר דניתח קבוצ' וכד
 נרדפת' א' ה' חסוד נר' חסעבדית סג'ל ועליהו אחר' רפרוני כפסחים ג"כ הסגול נקרא תפוח שהסגול משולש
 בשלש נקודות והתפוח משולש בשלש חלוא' שהם טעם ר' מראה והנה כ'חל המראה ה' א' בשם פ"ג ש'ס שורדי'ם
 דוגמ' כ' נקודות של לרי ורנאס ררי'ס ה' א' בחוטט שהוא מיוצג כ' ב' ע'גס כגד' נקודה רמחמה של הסגול
 עומדת בחמ'ט בין שתי הנקודות וג'ס כהל'ס כספ'ס כפה שהוא ג'כ עומד ביצ'וט תחת החוטט גמלא נקודה
 רמחמה של סגול שה' א' מיוצגת הרמו'ט שלה כפול שה'ר'ס שחוטט והטעם שפה פרי'ו הו רמוי'ס כ' בחמ'ט כל

תקונא תשמי

(לט ע"ב)

חסד וגבורה. ותמן ריחא לשושנה ורא איהו עמוא דאמץעיתא. ובגין דארחת ביה אמרת סמכוני באשישות וביה אתעבדת. סגול כד נהתא. רפדוני בתפוחים ארין אינון תרי סמכי קשזט דאינון חנור וסומק. ובגין דארחת באה ו' דאיהי גבריה אמרת רפדוני בתפוחים. וכד אתתקרת ביה אתעבדת סגול. מה דהו צר"א אתעבד צייר. הה"ד ויצר יי' אלזים את האדם עפר מן האדמה וגו'. ויצמה יי' אלזים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וגו' דא צדיק איהו עין פרי עושה פרי למינו. ובהאי אתר. איהו דוימו דיקה בהבנרא ויחזרא דבעלה ובגין דא אמרת כי הולת אהבה אני וכד ישראל חאבין גברית מילה אהפסיק נביעו נקודין ויצר דכלילן בשכינתא תתאה ואשתארת יבשה. בהוא זמנא מה כתיב בשור"ק חירק. שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו קמין פתח. דא סגור ורא פתח. ארין תרין אינון דסגורין ופתחן מבעין דאינון נקודין גבי אתון. ואתו בד איהו נסוי על רישו אתון עראין אתקרי רפיה. וכד איהו במציעו דאתון אתקרי דג"ש. אתון ארין אינון חיוון דאתמר בהו והחיות רצוא ושוב רצוא בדג"ש ושוב ברפ"ה כתרין דאתון דאינון תרין במחשבה דאינון בגונא דתגין נקודין תרין בדבנרא. אתון תרין בעובדא. שבע זינין אינון בגונא דא ה"ה י"ו איהו 4. לא צריכין תגין דאינון אתון אתקרו תגין כגונא דא יהוה תגין תרין במחשבה דלבא וכוהא. נקודין בדבנרא דפומא. אתון בעובדא דאקרון ומארין נקודין ומעמי ואתון עבד יהוה. סתים וגניו ברסא ממירא עראה. ועליה אתמר אתה יי' לעולם תשב וכו' מאי

אמנע כלול משתס שעל גבו ומנח רוח כפול ולכן דרש על זה פסוק רפדוני בתפוחים ורא איהו עמוא דאמץעיתא וכו' דאמרת סמכוני כחש שום וכו' אהעבדת סגול פרוש עמואל דאמלטיחא תפארת סעומד בין חסד וגבורה ששם רוח סגול וכו' וכו' דאמרת ביה נעש חסד ר"ל של מה סגול ובעין דארחת באה ו' דארו כבת אמרת רפדוני בתפוחים כ"כ כ בשלם ספרות אחרותי שרס נה ג כ ציור סגול זה סוד סעומד בין גלח ורוד בו נשלים רסגול' כמו שאמרנו בעמודא דאמנע חא שהוא רתפארת סעומד בין חסד וגבורה ולכן כד אחסבדה בה אהעבדה סגול ולר' לרב, למר כחן שמדבר סוד נקס אחסבדת ולעיל דמדבר בפעלרת נקט אל חסד בר ורעטס רוח פשוע כי ר"ל קרובה לסוד אך רחוקה מן חב"ת לכן אמר אל חסד בה חסד וכו' כהתעבד ולבא ומוחא פרוש רמגין כחובים אך יי' קרובא כס חטא בו שום הנדסה כפול אלף רק מבט כרס במחשבתו והנקודים אינם כחובים כס חלל חל' כדבורא דשמוח כי חטושים נכבדים וכראין מכת רקיחיה וחמון כעבודא דאברן פירוש האותות אלפס ואל' כפה בקר אר נמורס ושל חל לל

אתר

תקונא תשטר

עא

אתה יהוא דאתמר ביה יי אלקי אתה ארוממך . ביהוא דאתמר ביה רום ידיהו נשא ובגנייה אתמר למי נזשאין נפיש לרום השמים הקדא הוא דכתיב רום ידיהו נשא ומאי גיהו . יו"ד ק"א וא"ו מ"א דאיהו חכמה כ"ה מ"ה . ועל"ה אתמר כ"ה מ"עשוו ה"ציר לעמו והאי איהו כ"ה פרקין רידין דמלכא עלאה . דאינון כו"ו במוכס"ו כו"ו בניין דיהנדא עלאה דאיהו יק"ק אלקינ"ו יק"ק ובגין דאכתלק האי תילא מישראל אתמר בהון וילכו בלא כח לפני רוקף . יו"ד ק"א וא"ו ק"א אינון עשר אצבעאן דאתמר בהון ידיו גלילי זקב . דבהון כ"ה פרקין כ"ה אתון דעובדא דבראשית . ובגין דא יי אלקי אתה . ומאי אתה . יהוא דאתמר ביה נכון כסאך מאן מעולם אתה . ומאי נכון . דא נאמן יושב . ונאמן עומד באמצע הה"ד בתפארת אדם לשבת בית . ומאי מאן אלא יהוא דאתמר ביה אז תקרא יי יענה ומאי אז אלקי ה' אתון דאינון יאקרונק"י דסלקין לחושבן אמין . ודא איהו העונה אמין בקר כחו ביהוא כ"ה . ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין העונה אמין בקר כחו קודעין לו גזר דגז' שר שבעים שנה . ובגנייה אתמר נכון כסאך מאן מעולם אתה . וביה אתה יי לעולם תשב . אתה . יהוא דאתמר ביה אבינו מלכנו אבינו אתה . ומאי גיהו אבינו אב הרחמן . ואיהו בריל כל אתון דאורייתא ומאי גיהו אורייתא דבכתב עמודא דאמצעיתא ועל"ה אתמר ברוך אתה . וכד ישראל קיימין בעמידה דצלותא . איהו יתיב על כרסיא . ובגנייה אתמר ביהוא זמנא אתה יי לעולם תשב כסאך

כג ליה קך אה שמוליאס דפר בלבד אלה לריך ש היו כל האותיות של הה בות כחוס באזרס דר ו באלכשות רוספר בשל מות שאס כחב אוה אמר חסר אז מלל ר ו פסול אפי"ש שקורא אומו ועול אז יפ"ו כדלכר וזא"ז או כ ה פקך רידן דמלכא עגלה דא טו כוז" במוכס"ו כוז ד חודא עלאה דא ר ו ה אל"ה פ רום שמות ר' אלרינו ה רלמוריס דכסוף שמע שרלל שסס ה חוד רס ד אותות ואותות טו"ו במוכסו כוז רס אותיות המהחלפס רבתיס אמר אותיות ה אלהנו ה ורס גכ י"ד אותות ורכל הוא כח אותות ואלו רן כח פקך רידין דמלכא עלאה כ אותיות ה אלהנו ה סס בית ואותות כוז וכוו המהחלפס סס בשמאל דרוע ש ש כד מין וכו ד שמאל כ"ח פקך שסס כנגד שמות הגו' ד'בדון' כ"ח פקך דא טון כח אתון דעובדא דבראשית פ רום דבראשית כ'רף אל"ה סת השמים וסת רלך . הוא כח אותות וזא"ז נכון ושב ונאמן עומד במלמע רר ד כתפארת אדם לשבת בית פ רום כ נכון ט"ן כרלל וט"ן כסוף רמוס לחסד וגבורה שסס ב' דס וככל יד חמש אלכשות ורמוס כהות ט"ן וטו . זה חמש בעשרות ויה חמש כמאות אלל במלמע . טון ש כו רמוזו לתפארת הנקרא אדם שבו סבו סרו ה כספס שעולה חספר כ ובעמלי אלפן עולה אדם ועל זה אמר כתפארת אדם לשבת בית כ הוא רמוז במלמע ועליו אמר נאמן עומד במלמע ועל חסד וגבורה אמר נאמן ושב לדרו

תקונא תשמי

(ד ע א)

לדוד דוד. ומאי ניהו לדוד דוד. אלא ההוא דאתמר ביה. דוד הולך
 דוד בא והארץ לעולם עומדת. ולית דוד פחות מששים רבוא. ומאי.
 ניהו משה דשקול לשתין רבוא בישאל. ודרבא דיליה אספקריא
 דנדרא בואת יבא אהרן אל הכרש. ת"ח אין אדם ספיק רצונו מ"י
 אלא בואת. דעלה אתמר מצא אשה מצא טוב ויפס רצון מ"י. ודא
 היא עת לעשות ל"י וכמה עתות י"ט. ועלייהו אתמר ואל יבא בכל
 עת. ושמיה אמר עת לשתוק וכו'. דאינון כ"ח עת. וע"ד קב"ה אמר
 ואל יבא בכל עת אל המודש דאיהו קרש ישראל ל"י. וכד שכינתא
 דאתקריאת זאת עם ישראל כד"א ואף גם זאת שהזתם וכו' מאי
 אינון אמרין לה. אלה הלך דודך הופה בגשים אלה פנה דודך
 ונבקשנו עמך בכמה תחננים וצלותין בציצית ובתפלין בשבתות וביומן
 סבין דעלייהו אתמר בינו ובין בני ישראל אות היא לעולם. אות
 ברית מילה אות רשבת ויזמין סבין ואת תפלין עלה אתמר על
 זאת יתפלל כל הסוד אליך לעת מצא. ומצא אשה מצא טוב ויפס
 רצון מ"י ויעקב בריך לבנוי בואת הה"ד וזאת אשר דבר להם אביהם
 דוד בואת הפיס רצונו מ"י כשגורם עם איביו כד"א אם תחנה
 עלי מהנה וכו' בואת אני בומה. והנביא בשראה את ישראל בגלות לא
 ראה להם מנוחה אלא בעבוד זאת ופזרקנא דישאל לא ייתי אלא
 בואת הה"ד ואת אשכנז אל לבי על בן אחיל. ויהודה לא אתברך אלא
 בואת הה"ד וזאת ליהודה. ומטה לא בריך ית ישראל אלא בואת
 וזאת הברכה. ומי שרא שת לבו גם לואת עליה נתוב איש בער
 לא ידע וכסיד לא יבין את זאת. ובין שהאדם בה יפיק רצונו ובה
 מטיג השם יתנו סוד על זאת יתפלל כל הסוד על זאת ודאי לשם ה'
 שהוא על זאת למטה תקנו בשחרית למדה ידועה. וכן במנוחה למדה
 ידועה וכן בערבית למדה ידועה. וכן בשבת למדה ידועה. וכן
 כ"ט למדה ידועה. וכן בעשרת ימי תשובה למדה ידועה. אלא

אין אדם ספק רצונו מה' אלא בואת דעלה אחר מלא אש' מלא טוב פרוש אן אדם יכול לקבל השפע של
 מעלה אלא כאלמנטים המלכות שנקראת וזה ויהי' יתקן שני סמות אל' סגול ויום לך שני סמות אל'
 ומספר רצון שולים מספר' וזה ועי' זה דורש מלא אשה או ילא טוב ופס' יתן מה' וזה הוא פס' נפשות לה'
 מה

תקונא השמר

עב

מה שאמר על זאת היא סורה שהנביא היא על כל ספירה זקופיה . כמו שאמר דוד דה ה' הגדולה והגבורה וגו' . ואין לך פעולה בתחתונים אלא על ידי מלכות שאמר בה וכלכותו בכל משלה . אבל בזמן שצריך קב"ה להצדיק לצדיק ולעשות עמו צדקה שהיא מלכות עם התחתונים נגדלים בו כל הספירות ונקראין צדיקים על שמו ה' נקרא על שמו צדיק . שאמר צדיק י' בכל דרכיו ויחדם על ברוחיו בצדקה אין צדקה אלא תפלה צ' אמנים . ד' קדושות . ק' ברכות . ה' תפלה חומשי תורה והיו צדקה תרומם גו' ועליו נאמר לאברהם ויחשבה לו צדקה וכשהוא רוצה בה נאמר בה וילבש צדקה כשריון מצד ה היא צדקה ומצד י היא כובע על ראש צדיק אות ברית עמך בראש כל צדיק . ומצד ו נאמר בה ארוכה מארץ מדה מצד ה עליונה ורחבה מני ים ובשרצה הקב"ה להמשך נבואה כל הספירות גדלים בהם ונקראים נביאים ומלכות היא דמיון כלם . שאמר וביד הנביאים אדמה כמ"ט הנביא והברתי על הנביאים וגו' שהיא כמו האספקרייא שכל הפנים נראין בה . כן כל הספירות מראין בה . כחם ודמיונם וצורותם לכל נביא כפי השגתו למעלה וכמו כן למטה היא מתלבשת בכסא הקבוד ובכל המלאכים והאופנים וחיות המדוש ובכל הדקושים והכסאות שבהם והמלאכים התלויים מהם שיש מלאכים גבוהים עליהם שאמר כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם . וכן בכל כובב ומזל כמ"ט ומלכותו בכל משלה . והיו וביד הנביאים אדמה . ולכל אחד נרמה כפי כחו שהיא נשמתו והבן אמן בכל כחו יחיה הוא בכתר שתיה קודם שאנברא העולם הוא ושמו ל' ב' ב' ב' כשברא העולם כמדת ראשית ירד עליו ולא היה חסר מלמעלה וכן בכל ספירה כמדויק נר מנר ואינו חסר מן הראשונה ולא מתברתה עד אין סוף ואין תכלית . ומו שמכיר אותו בזאת כמו שמכיר אותו בעליונים ובתחתונים בעבור שהיא כלולה מהעליונים ואיחי יחוד וקשר כלם והיא מתלבשת בתחתונים ועל זה אמר הנביא אל יתהלל המתהלל כי אם בזאת היא אתקריאת נבואה מסמרא הנביאיא חכמה מסמרא דתבימיא דכל

תקונא תשמי

(מ ע"ב)

ספיקן אתקריאו חכמים. וכ"ת אתון אינון דכל עובדי דגראשית וכלהון
 אינון בין לכתובה בין לכל מלה דיתעביד בידין. דעובדי דכ"ה פרוקן
 אינון בעשר אנבעין. ודא איהו רזא מרבה אל הפועל. וכלא בחכמה.
 והא דמלה בלם בהקמה עשית. אית חכמה מסמרא דאתון ואת
 חכמה מסמרא דנקודין. דאתון אינון בת קול. ובהון רזא דדבורא
 לדשא ולכל מלה דתרייא בדשא. תגין אינון למחשבה ואינון ברזא
 דדאי קרא. וקחשוב מחשבות וכו'. וכלהון תליין בשכינתא תתאה.
 ואיהו כללא דכלרו ובהא דא תשבה שעמי ונקודין ואתון. והכי בכל
 את ואת. והא דמלה ש תלת תגין לעילא כמו זינין דספר תורה בה
 רשימין (ס"א רמיון) בתרין ונקודין ואתון והכי בכל את ואת. ש שבת
 הגדול בינה. שבת חסמן מלכות. ב' הדין דרועין גדולה גבוהה ת
 הפארת ביה שקל שבת לכל אוריתא תלת בתרין דש תלת ספיקן
 עדיין וכדו כירין בהיזבתא. דאיהו שכינתא עלאה. ועלה אתמד
 תפלת כל פה. ודא עמודא דאמצעייתא אתקרי תפלת כל פה אלא (כז)
 איהו גין ו"ק מן בינה ואיהו עמודא דאמצעייתא איהו ממוצע בתלת
 אתון דאינון יק"ו דאתכרילין בבניה ואיהו ממוצע בנפא בין תרין דרועין
 ואיהו אות בצדיק דאיהו כיריל בא"ת דאיהו שכינתא תתאה כדילא
 מא ועד ת. ואיהו כיריל תלת ברכאן דצלותא קדמאין ותלת בתראין
 ואיהו כיריל תרין ו"ו דאתמר בהון על שני קצותיו והכר דאינון (נ"א
 ואינון) י"ב ברכאן דצלותא דאתקריאו אמצעיית וכלהו ח"י ברכאן
 דאתכרילין בה דאינון תלת ווי"ן. (נ"א דאתמר בהון יו"ד ק"א וא"ו ק"א) דאיהו
 דז פרצופין ודא איהו ישועד קומה דאתמד ביה עשר אמות ארך
 דהכרש במאי סלקת ישועד באת י. הם סבא חד פתה ואמר ודאי ה'
 אית בה תלת ווי"ן דאינון ח"י ברכאן. כגוונא דא ה' דאתמר בהון וברכות

כ דוש שרייטט נקראת על כדו וכל השפעות אשר ישבם יו ה נעם לל דה וברוא דא השבח שם
 וקודו וחסון פירוש אות א' רוח שלש חלקים ששם נזרת וד למעלה ונזרת ו' בארבע ונזרת י' ד למטר
 דוגמה שם וקודו וחסון דרשעים ש עמוד למעלה והאור בארבע ויקודו למטה והכי בכל את ואת פרוש
 א' כי התכל בשאר אום ות דומת לחוס אל פ ש ש כסס ג' חלקים ששמודן זה למעלה וזה כחמלע וזה למטה כגון
 אות וק' אות ג' ל וק' אות כ וכן אות ל וכן אות מ וכן אות טו ועי' וס' ועדי' וקו' פ'
 וס' כמלש ש' חלקים זה למעלה וזה כחמלע וזה למטה וזה למטה שם קודו חסון שרם זה למעלה וזה כחמלע

לראש

תקונא תשס"ד

לראש צדיק. מאי ראש צדיק דא עמוקא דאמצייתא דביה שריין ח"י
 ברבאן דה' עלאה ומניה אתמשיכו דה' ועידא על דא דצדיק ובגין דא
 גוף וברית השכינן חד ו' דאיהו במציעות ה"ה איהו שיעור קומה ואיהו
 אמה וקליק (נ"א דסליק) באת י' לעשר אמות דאתמר ביה עשר אמות
 אך דק' תגין ביה אתקריאו שתי כתפות חברת דא קתף עלאה
 וכתף תתאה דאינון ימינא ושמאלא ואינון ה"ה. א"ל שני סצותיו אינון
 ו"ו ובהון אתעביר ה"ה בתבואא ובגין דא א"ל שני קצותיו וחבר בכל
 אתר אמה איהו ו'. ובגין דא איהו בת ששה טפחים וחצי האמה דא י'.
 דתרין יודין אינון שעורא דאמה. וא"ת י' שעורא דילך ג' טפחים ידא ג'.
 ועשר אמות דא איהו שעורא דגופא דבר נש לקבל עשרה דברים
 דאתמר בכוס של ברכה. ולא אשתאר בזמנא דא אלא ארבע (סא
 דאשתאר ד מ' דו פרצופין ושעורא יכלא ו' באת י' סלק פ' עטר) כמה
 דאוקמוה ובלהו רמיזי בגופא כגוונא דא בדרועא ימינא תרין אמן מן
 פרקא דפרקא וכן בדרועא שמאלא תרין הא ארבע וכן בתרין שוקין ד'
 הא ח' ובגופא תרין הא עשר דא איהו עשר אמות אך תק'ר' הקש"ר
 איהו בהפוך אתוון בין קשר לקשר ותמשה בריחים לקרשי צלע המשבן
 האחת אינון חמש אצבען דיד ימין ותמשה בריחים לקרשי צלע המשבן
 השנית ה' אצבעאן דיד שמאלא ואינון חמש אצבעאן כלהו מדה
 לבריחים ואינון מי מדד כשעלו מים וגו'. והא אוקמוהו ואינון אאאאא
 חמש נקודין ארין דאינון קמ"ץ צר"י חל"ם חיר"ק שר"ה אינון ברוא
 דאלקים דחבי סליק בחשבון. ורוא דאלקים מרא ק. ודא איהו (נ"א יהו)
 בינה ודאי וחבי ברוא ה' אלפין כליקן בה' תתאה. וארין אתוון אינון
 תלת נשמה רוח ונפש ה' ועירא גופא. בית קבול דכלהו. פתילה (ס"א

זה למטה ואות יו"ד שיעורא דילה ג טפחים פרוש אום רד טרחה היא ג' יוד ו' ד לעילא רד כחצוט
 ו' ד לחחא וכנ"ו כווק ופירש דברו רב' ו' זל כשטר מאמרי רשב' סג'ר' הסופר' לנו, כזה כמח' כחסי ולכן
 אמר ש עורא דלה הוא ג' טפחים כי כל נקודה מן שלשה נקודות הו' היא סוד טפח בדרועא מל' חרן
 פסקין בין פסקא לפסקא פרוש מן פסק רבף עד פסק הכסף ש סרין אמין סהס הורוט אמר אחס ועוד פסק
 שני שמיני' זו חפילין וכן כדגליס מן הגוף עד קף הדגל ש ב פסקין ארוכין סהס חטקס לגסיס וכן כגוף
 ג כ ש טס סהס שני כספס ימין לחוד וכסף שמאל לחוד ומוט השדרס מחלק אחסס לגס ו' ככל אירך
 (רז)

החול

תקונא השס"ד

(מא ע"א)

פתיל ה' דאתארתן ביה תלת גוננין דשרגא דאיהו גר יי נשמת אדם
 זית מותים דא צדיק דאתמר ביה לשמן זית זך. כתית דכתיש כתישא
 באינן אתין (ס"א זתין) דאינן אכרי נופא ודא ברית מילה לנבי שבינתא
 דאתקריאת גר. וקא דמלה והמן כדע גר הוא. פתחא י"ד
 אתעבדת גר. ואמא אתקריאת גר בגין דאיהו כלילא מו ספיראן
 דסלקין דחושבן גר. ואמא אתקריאת מן (נשה) בגין דכלא לא ידעו
 מה הוא דתולת לון קב"ה מן דאיהו כורע גר חור. ועינו כעין הברכה
 דאיהו חור מספרא דימינא ופעמי בצפידית בדבש מספרא דשמאלא
 מה הוא כרי מעשר אתון דאינון י"ד ק"א וא"ו ק"א ודא מנא דאורייתא
 וסריק לחושבן מ"ה. ולא ידעו ס"ה הוא. וערב רב שאילו בשקא וידוב
 לון. ומה כתיב הבשר עודנו בין שניהם מרם יקרת ואף יי וכו'.
 וקא בשר הא אוקמוהו מארי מתניתין בבשר היווד מן השמים. דא
 מנא דאכרי ערב רב ועם כר דא אמרו עלה אין דבר מנא (ס"א רע)
 יורד מן השמים. וקא דקא בשר מאי ניהו אלא במה דאת אמר בשגם
 הוא בשר. וקא דא לחימי רבא אתמר וקא בשר בהפוגא שק"ר.
 ועלה אתמר שבר רעבון בתיכם. אם זכו בשר קדש דאתמר ביה
 ומבשרי אתנה אלוה. ואם לא נטרין בהאי בש"ר אות ברית. אתהפך
 לון בטב"ר (ס"א מצאתי):

ות"ה בר שפא דאיהו מן תרין אתון בגון כי ביה יי צור עלמים תליא
 מן חכמה ומן תלת אתון תלין מן בינה ומן ארבע תלין מן שכינתא
 תתאה. מן חמש תלין בחמש ספירן. ומן שית תלין מן צדיק. ומן
 שבע ותשעה ביה. מן עשר בשכינתא תתאה. דאיהו עשירית האפה
 סלת. ובה מעשרין. ובגין דאיהו כלילא מעשר אתמר ביה אין שכינה
 שורה בפחות מעשרה. (מא מסר) ורק"א האי תנא איהו ונתמא דלה
 ו. וקא אוקמוהו בורכין שמע עם ואהבת את. וקא הו מפסימין בגין
 דאת יי אבנא מרגליתא קדישא יקרא קירטא איהו שפה כלילא מתמש
 תמוגן דאינון אחת"ע בומ"ף וגו וקא ה' זערא. חמש אבנין דקירטא
 דא ה' עלאה דאינון שמע יסראל יי אלהינו יי אתעבידו ה' אבנין אחר

תקונא תשס"ד

עד

כריכו דכלהו ו' ראיהו קליד שית תיבין דיתודא דאינון שמע ישראל
 ה' אלהינו י' אחד . ובההוא כריכו צורך לסתרא קורטא ולארכא בה .
 האי אבנא כרילא מחמש (נ"א מעשר) עד דסליק לה עד אין סוף . והוא
 דמלה למען יאריך ימים על ממלכתו פד האי אבנא בעאת למעבר
 דינא בעמלק או בספרין אחרנין וכן בחיבין . נמלא מנבורה ואתבלקן
 בה כל ספיראן ואתקריאו בה פלהו גבורות וכד בעאת למעבר תנא
 וחסדא בעלמא . נמלא מחסד וכלהו ספירן אתבלקן בה . ואתקריאו
 חסדים . וכד בעאת לרתמא על עלמא נמלא מעמודא דאמצעייתא
 וכלהו ספירן אתכלילו בה ואתקריאו רחמי . והאי י' אידי בקד ספרא .
 א"כ במאי אשתמויעת כד נמלא מאבהן אלא בגמורה . כד איחי נמדה
 מספרא דקמ"ץ נמלא מחסד . וכד אידי נקידה מספרא דשב"א נמלא
 (ס"א ינמא) מנבורה . וכד נקידה מחל"ם איחי מספרא דעמודא
 דאמצעייתא דתלת נקודין אין אינון מיא ואיפא ורהזא (כלל) תסר והוא בתקו מ דכ ע"ב)
 ויאמר אי הקל אחיה ת"ח תרין אתונו אלין דאסתלקו מינה דבהון חב .
 גרמו ליה מיתה א' אמון מופלא ומבוסה . " מחשבה א"ל ר'
 אדעזר אבא והא כמה מחשבין אינון שבינתא תתאה אתקרי מחשבה .
 תכמה עלאה אתקרי מחשבה . גלעילא לעילא מחשבה . גלעילא מכלהו
 מחשבה דלית לעילא מינה והיא סתימא דכל סתימין עלאה דכל
 עלאין . אי תימא דסליק מחשבתיה דאדם תמן . לא דהא אתמר ביה
 ואידא כי עירום אגבי ואחבא . דהאי ערום אחוי דאתפשט מלבושיה .
 ובנין דא אתמד באבא ואחבא . ובברא ויסתר משה . א"ל ברי בכדא
 האב במחשבה דאידי לבושא למחשבה סתימא ובמחשבה סתימא .
 נרא תנה מיתה דלית . דאסתלק מחשבה סתימא דכל סתימין מינה
 דאיהו ח"י החיים"ם . דבאתר דאיהו תמן לית מיתה תמן . ותאב במחשבה

רנף טלו ויאמר אי הכל אחך ת"ח תרין אתונו אלן דאסתלקו וכו' נכאר לר. ע דכסה וו על ספוק ו איר
 איכה דדכ ע זה על א של א כר ו חכן לומר דנקט זר על א רכל אחיך ו ש חסרון דכר ס דכנ א חתלה דרשר
 וו על ויאמר א כה וחור לדכר על א הכל אחך דהאי ערוס אחו דאפשט מלבושא וכד ד אחר כחבא
 ואחבא וכברא ו ססר משה פניו פ ריש אחבא קאי כה כח דאפשט על מלבושו ו לגמר דלגן נחבא ולשן וס אהיוד
 כחבא שרוח ארה ר אכ לכל כנ ארס אכל כברא שהוא מרעה שהה נלגול רכל אחרו ו ססר משה פנא ווא
 זה מוכה על הפשטות מן לבשוש דהא על פה ס אין מלבוש ויכסה ועל ק א רן ססר רחמור כלל יוירר על
 תמיסא

תקונא תשמי

(מב ע"א)

סתימא ואשתאר ערום מינה מבל מה דלעילא מן אימא עלאה דאיה
תשובה האב ואסתלקו מיניה ואי לאו דקמת עמיה תשובה ונלת עמיה.
הוה מבל וכל ובגין דא אם עונות תשמר יק יי מי יעמוד מי יעמוד
ודאי. ובגין דא ובפשעכם שלחה אמכם הויה דאתמר בה שלחה
השלחה את האם. את לאסנאה שבינתא תתאה עמה. אימא עלאה
קמת באדם ואימא תתאה בהבל. דחובא דאדם רב הוה מדהבל. ובגין
דא קרי איי מן אקייק איהו איי דחב ביה הבל ואסתלקו ואשתארת
(נ"א קין ואסתלק ואשתארו) ה"ה ובגין דא איי הבל אחיה.
ואיהו איי מן אדני ואשתאר דין מן אדני חובא דאדם גרם
דאסתלק י"ו מן יקויק ואשתאר ה"ה. איי אבא והא י"ו הוה ליה למתוה
ויי. איי ברי ודאי דא רוא דהב במחשבה עלאה דאסתלק י מן א
ואשתארת ויי. בגין דאסתלק מתמן עלת העלות דאיהו מחשבה
סתימא באת י מן א דלית יחזיא (ס"א מחשבה) בר מינה. והבא רוא
דלא אתגלייא עד השתא ודא איהו כי ידע שמי יקראני ואענהו.
שם י דלית לעילא מינה בלל לא הויה דברא כלא. ולית מאן דברא
ליה. דאית בורא דאתברי בוון מיא דאיהו ברא לעשבים ודגל רון.
ואיהו אתברי. אכל האי ברא וקא אתברי איהו דלית אלק לעילא מינה.
איי אבא מאי איי. הוי. איי ברי האי איהו בר אסתלק א מן אקייק
עם י"ו מן ימו"ם אתעביד איי. איי אי הבני האי א דתמן ויי. לעילא מן

גרשו חו בין דאמר לרדיא פנו משא כ גבי אדם שארז ואחבא זה וזה על רחפסעות הלבוש לבמרי ששאר
ערוס לבמר ולקר מחבא וחיל ברי בכלא חב וכו הענין הוא לפי שמעלתו יחס גדולה שוכה ל קח נר, ממקום
עלן ונבזה מחל לבק נע חובו במקום נבזה וחב בכלא ואירו א מן אדני וואסתלק דן מן אדני סא אי
דאיה אה א מן אדני וואסתלק דן מן אדני שפנס למעלה כסא אסיר ולמטה כסא אדני חובה דאדם
גרם דאסתלק י"ו מן אה וואסתלקו ה"ה אל ורא ו הא ל למתו ו פרוס דר א שמש שנעשה פנס בחובא
דאדם וזוה הפנס נעשה לרוק ו ילקב כשמש מחבו שאמר אסתלקו ו מן רוי ה וואסתלקו ה ה ולא אמר רפנס
שנעשה בחות ות י ו נלמס דמלבד ס לוקס עוד נעשו לירוך ו לב אל אכא י ו ס ל ימיו ו ואסה לז אחרת פנס זה
כ אס דאסתלקו י"ו מן הוי ה והביע לו רשבי דמה ששמש מענין הפנס שנעשה לרוק וי רוא אחת אך לא
נאמר זה כ אס על פנס שנעשה בחות א שהוא לרשו ו וסוא דאסתלק יד עליונה מלור א וממילא נאמר
בלויר זה ארוס ו סה כסדרן ו סה כונג ועל זה קאי מה ששמש איל אבא מלי או פרוס מדקדק דא
על מ ס הכתוב נעלה עטרת ראשנו או נא לנו כ חסותנו דרוה גרין למר או לפ הדיכסה שך שאמרנו דאסתלק
י"ו מן הוי"ה וואסתלק ה"ה וואסתלק יד עליונה על א ונשאר וי דמלא כשאריוס הס הוי שס ה' כסא הוי"ה
וי בחות חלף ואל רשבי כ יו סהו מורס על אשון דאסתלקו דכ דאסתלק א ין אהיס עם ו מן הוי"ה

תקונא תשמי' עה

עה

א מן אַקוּק איהו ומכר שְׁמֵהּ אִמֵר לִיה ברי . אית א דאיה בריוקנא
 דא זיד . י' לעילא ו' באמצע ד' לתתא . ודא א מן אס"ק א מן ארני
 אבל האי א סופה בתחלתה ותחלתה כסופה ובה אִמֵר עלת העלות
 אני ראשון ואני אחרון . ובאת ו' דאמצעיתא ומבלעדי אין אלקים .
 א"ל הא ודאי אתגריא לי מה דלא ידענא עד השתא ולא עתיד
 לאתגריא עד יומין דייתי מרבא משיחא . א"ל אי קבי אשתמודע דאית
 אדם מרמון לכך קדומים ואית אדם אחרא . א"ל ברי הכי הוא ודאי
 אדם דכרא ליה עלת העלות בריוקנא דיליה סתים ונגיזו האי גרם
 דאסתלק עלת העלות . אדם תנינא חאב כמחשבה . ואדם תליהא
 חאב במעשה . דתלת אדם אינון אדם דבריאה אדם דיצירה אדם
 דעשייה . דלאו כל חובין שוין . א"ל ברי עכ"ד תוה ה קיימא קמיה
 דאדם . בתר דאתו ערב רב ועברו ית עגלא גרמו דאסתלק ה' לגבי וי
 ואתעביר הו' זמאן גרם דא תוי גוי חושא . ואשתארת ה בתרדא
 דידה הה"ד איכה לשבה בדר דבקרמיתא ותלכנה שתיהן . ה"ה לבתר
 אסתלק ה' עלאה . אשתארת ה' תתאה בתראה יתידה דאתערבו
 טוב עם רע מה דאפרייט קב"ה הה"ד ויבדל אלקים בין האור ובין
 החשך גרמו דתלת שבינתא ואתערבת בין אומין דעלמא . (כג בין אומין
 דעלמא ובנחא עמה) ומנמרא דון (ס"א לנטרא לה) בגלותא . בהתוא זמנא
 נחית קב"ה בקל אתווי דאסתלקו בגלותא הה"ד אני יי' הוא שמי
 וכבודי לאחר לא אתן וכו' .

תקונא עשרין וחד ועשרין ליום י"א

בראשית ברא אלקים . אלקים . מ"י אל"ה עדיה אתמר שאו מרם
 עיניכם וראו מי ברא אל"ה:

בראשית נתינו תמן תרין קבין . ואמרין אתעסקנא במה דהיהתון
 אהעבד או ואל"ל ר א אי סכ ר א דתמו ו לעלא מן אס ה א - פרוש מר שאמרין סחלי דאסתלק וי
 על וזה על חלק משמע לפי דברך עתה דאן זה ראנף של שס אר ר אלל רוא יתגלה יתר ודש ב לו א ת א'
 דא רי בד וקאל דא וכו' אתעסקנא כמה דרו תון ואן לא סוין כרוש ב ש בר של זעילא ר נו עסוקס בנדשר
 זו של ברשאס ד דכו תון וזרש ס למעס ואלן לא רון ברא עמלא עמכס ובלאו עמר למורש על ברשאס ב'
 סרן כלאס ואתר שאמרין בסין דכריס אלנו אלו סכא עלאר קא נחם ב כ רי דסרן סכין רכנו' ואמר הא אן
 חד ותלס סויין וכטן אן סן חד פירוש עתה ב ר דתו ב למלס נהכברטו ביחד שלשס וועטש טו חד במושב אחד אן
 וינן

תקונא עשרין חדד ועשרין

(פכ ע"ב)

ואנן לא תיבין (נא ולא תיבין) זללא ב' תרין ראשית הא סבא עלאה
 קא נחית בנייהו. אמר הא אנן חד ותלת תיבין. ובען אנן חד אללהים
 ודאי מ"י ברא אלה. מ"י ברא בארין תלת ואיהי רביעאה ושביעאה
 (סא ותמשה וס"א ותשיעאה) בראשית אינן שית סבין. ומאן ניהו אית
 השמים ואת הארץ הא אנן שבעה. ותלת גניזין עלייהו בארין שבעה
 סבין ונת שבת יהודה לקבלייהו שבעה ובנין דא הא אנן שבעה
 שבועות. חד עלימא הוה מונב אבתרייהו. וארין סבין אעלעו כבוצינא
 קדישא וחברוי. אמרו ליה ר' ר' אנת וחברך אשבתתון חד עולימא
 דאיהו בארמא מונב אבתרייכו. א"ל אערענא במשרין סביאן דהו
 קא ארין מסרבא רחויא. ואינון משרין דמלאכין דנחתין. מורין
 לקבלא צלותין מסמרא דג' אתון דמשרין ישאל בקל זמא דבחון
 וחמושים עלו בני ישראל מארין מצרים. דמלאכין דנחתין לאנחא
 קרבא דקא ממנן על צלותין. בלהו הוה נחתין (סא סקין) בתוקפא
 דגבורה בד נצחין לחויא. וכמה חילין דייה דקא ברפין אבתרייהו
 בכמה חובין דישראל. ואינון מארי צלותין ומסתכלין בשם יהוה דאיהו
 בינה דנחתא עלייהו בתוקפא דגבורה. בלהו נפלין ממוימיהו ואתמזים
 בהו סוס ורכבו רמה בים דא ים נ' שערי בינה נ' אתון דק"ש א"ל
 ולחברייהו הוה רבו לעינא לאסתבא בתר ההוא דמונב בתר צלותין
 דאינון חלישין ורית לון רשו לסקא עם אחרנין ולפרחא עמהון לעילא.
 ובנין אינון צלותין חלישין אתמר ויזנב בה כי הנחשירים אחריה

בשנה ש' מפיר תיה ר' , דכל אחד זימנו זקומו בשבר פ"ל ו לא ה טו טילט בשבר אחת ד דוע דרש
 סיבר שוב לעיר ר' של ב"א ס' של שפ"ל ס' של תנ"א ס' או וכן מ"ש הא א"ן חד ותית הו"ן רכונה
 דמותס קר' סב' ר' הר נשיחם מינח חו"ב וסבא עלאר דנח' בחארינה דתה שמתו מ' נח' כמר ו דוע דקודס
 התקן ר' כל' א' ס' כה ככע ואחר התקן נגשו חד קשור ס' זכ' א' אי נמ' ג' ד מ"ש הסבא דמשכ"ס דף ל' ר'
 ע"א שהא חר' דתון תיה ותלת דא טו' כחד ובני ד' כר"ר עקב נרו פ'רש ע"פ מ"ש בווהר בראשית דף
 וא"ו דהל' ק"ס ש"א ס' ג'ור ו' לידו סודות טובה להחזוס לפעמ ס' לא' בואו אלא בחלק הנכש בלבד אך הדוח
 וכשהו שוכים למטה' וא' נכ' ב"א ס' עמהם ולכ' אמרו ר"א ח' חד ותלת הו"ן פ'רוש עתה טולט לא' בואו לשהו
 א"א בנח נח נפש בלבד ולמטה' תלת הו"ן שכל אר'ן שלנו נשלמו וריו מרכבה ז' ו' וכמפורש בשער מאמרי
 רשב' שם עכ' דריו בראשית א' טו' שית סב' , וחזן ינחא את השז"ס ואת רתקן ר"א א' טו' שבעה ז'
 דרש בראשית ששה אלהות כנגד ששה ספירות ששה חג"ת נה' ומא' נכוה הששה אחר את רשעים שהוא ז'
 תפלת הנקרא שם ש' ששה קטנות שיש ח' ת' נה' וזהו רתקן המלכות ר"א א' טו' שבעה ותלת גניז' על יכו
 סס שלשה סודות ראשונות ששה' כח"ג וחור וכו' רש' הדבר' בל"ן שיש ששה ספירות רנו' וכת' שבת י' מדא

דנער

תקונא חד ועשרין

עו

דנער קמן נהג בם. דאלין עשר סלקין ביוז קא ואו קי ובל חד אית ליה צלותיה. ואם חסר חד מנייהו אפילו בתראה דלא סלים צלותא דליה עמיה בגין דאיהו עניא ולית ליה רישו לסלקא צלותיה עם אחרנין. בלהו צלותין מתעבכו לסלקא עד דהיא צלותא דעניא סליקת. ובגין דא תפלה רעני כי עמוף דבלהו מתעטפין בנינה עד דאיהו סלקא עמהון דלית פרודא בה מנייהו. וצלותא דעני איהו שכינתא. מאן עני דא צדיק והאי צלותא אתקריאת עקב רנבי צלותין אחרנין ובנינה אתמר אפילו נחש ברך על עקבו לא יפסיד. אף על גב דסחיר לה רהאי נסודה דאיהו מוציא דאת ד' בבמה חובין לאולפא קמיעור על בניו דשכינתא. לא יפסיד להיא נקודה. דאם יפסיד. בנינה אסתלם קוצא מן ד' מן אחד ואשתאר אחר דאיהו נחש ברך בעקבו ובגין חויא דא יפסיד ולא אסתלם מוציא דאת ד' מן אחד אבל בגין עקרב אסתלק ואיהו פוסס וברה מניה ויעזב בגרו אצלה ויגם ויצא תהוצעה:

אדהכי הא עולמא דקא אודמן רנבייהו מחסר אחר בעיין אמר לון מהו ויעזב בגרו בידה א"ל עקרב איהו עקב ב' דעקרת ביתא דשכינתא. ודא איהו בגרו אצלה דחויא דע"ז בר חויא אתיא לאתחברא עם גוף אדם ישן דאמרת שכבה עמי חצופה זונה. אתמר באות ברית ויגם ויצא תהוצעה ונ"א כ"ו ובגין דא אפילו נחש ברך על עקבו לא יפסיד. אף ער גב דסתיד לה להיא נקודה דאת ד' לא יפסיד דאי יפסיד בנינה אסתלק קוצא מן ד' דאחד ואשתאר אחר דאיהו נחש ברך בגין דחויא לא יפסיד ולא אסתלם ואיהו פוסס

לקבל יכו שר א המלטות שבעה עשר א שביע ה וכו' דא רח אלו, שבער צנועות דאלין עשר סיק, בר"ד ר א וזו היא וכל חד אית לה ללות ה, ב חידבר כאן, על ספלה לבור שר כה עשרה וז, פחות זזה דכל ב עשרה שכ נחא שר א והלעט דבע עשירי כנגד עשר ספרות והאשר מתפילים רעשרד לחסר מחשברים כנגד עשר ספרות של עשיה או של יוצר או של בר אה שהם ח לות רימלות וזו לוקח כל חד ללות דשי באל לה כסבלת רלבור כ כל ברכה ש בה ח קן לורך ככרה אחת כנגד וסלק, חלקי ליות, דעשר ספרות הנו' לאז לות בר"ד ה א וזו היא שחא רשם בתלמוד ש ש בו נכ עשרה אותות ואם חסר חד מי טו די ס הוי' אפלי בפרשה שריא המלטות שב"ט הנו דלא סלק חלק ליותא ד לה עם ה בב, דא סו ענא ולית לה רישו לסלקא ללוזיר עם אחרנין פרוש דהמלטות נקדחה ע. א מחמת חסרון, ש ש נה מלד החסונות ולכן חלק ללותא כש ד לה א חמסעכה להעלמותו וזו כולרו חלק ללותן של שאר ספרות מתעבכו למלקא עד דאם סליקת ובגין דא ספלה לעב כ יעמוף וכו ויר טו ללותא אה שכ נחא שר א רימלות ר ו וחייר עוד מאן ע. דא לדיק פרוש וברחת

תקונת חדר ועשרון

(מב ע"ב)

זכרחת מנייה. אכל עקרב יפסיק במה דעבר זוסף צדיקא הה"ד וינח
 בנח אצלה ויגס וכו'. אדרכי הא עולמיא קא אודמן לנבייתו מחמד
 קתר בעידן א"ל מאי וינח בנח אצלה וכו'. אלא עקרב עקר ב' דעקר
 ביתא דשבינתא כד בעיא לאתחברא עם צדיקיא צידך לאפסקא
 מניה ולא יתהני מניה ואפילו יממשקא דיליה דך לך אמרי נזירא סחור
 סחור לברמא לא תמרב הה"ד וינח בנח אצלה משכא דיצר הרע ודא
 בנח דתויה ע"ז כד איהו קא אתיא לאתחברא עם צדיקיא ואמרה
 ישכבה עמי חצופה וזנה אתמר באות ברית ויגס ויצא החוצה) א"ל מאן
 אנת. א"ל אנא איהו ברא דנגא חדא דשם בימא רברבא ובלע כל נגין
 דימא ואפיק לחון חיים לבר ולזמנן איהו נפיק ביבשתא לקיימא ביה
 וידנו לרוב בקרב דארין תוהו. אמרו ליה בתר דלית רעותך לנלאה
 קאן אנת זכרא דמאן אנת. קאן איהו (נ"א מאי איהו) אתר דדוכתך.
 אמר לון. אתר דדוכתי איהו מגדלא חדא דפרת באירא. תוהו. א"ל
 לא תיקא לן מידי (פ"א סילי) מאי איהו אבוכ אמר לון אבא רילי איהו
 חד נגא רברבא דבר צורי אפדת פומיה ובלע מאי דימא. ועד שבעין
 (פ"א שבעה) שגין לא חדר ימא לתוקפיה. ודין דמלה יבטח בי גיח
 ירדן אר פירו. ואיהו בלע כל כך מן ימא ואתן לא אשתאבתון מניה
 אלא כד חר דאיהו ב"ד ספרי דאורייתא. איך לא אשתאבתון ביה
 בההיא זמנא אדכר ר' אלעזר ואמר ודאי אנת איהו ברא דרב המנונא

מאן נקרא ענ למור בחסותו וחריר דא דק ברא דנגא חדא שסס נגין מרער שסיה יחד כעולם
 דכה כ ולא קס נכ א חר כ שראל כחסה דסל כ יחא דרכבא לא אמר יחא דבא אלא דרכבא מרן שסג לפטימיות
 כבוד שאס לא ר' זשכרס יוח ת רכשנות ה ט משגים אומו כעו"ף אך עתה הלויקים פשגס אומו כג ע
 וכמ רכט מסכרו ו ל כבוד מאיר כל רעוסק כמורי לשמה שראל לשס ה א ב וי חלק חמיס לארכע חלק
 הפדרס ולכן קרא דרכבא שראל חלק ריכוד וחלק רפמייות על רכוד ובלע כל טעין ד מאס דברי טורה הש יכס
 לחלק בשמהו חלקן לן ח ס לבר שרול אס מכו שלמס בלמ שוס חסרון וטעות כלל ולזמן נפיק ד בששא
 כ רוב יבא כעוהו לזכות אס חס לקיימוהו ודנו לרוב בקרב רחין פרוק בוא כחלק כלכד שסס אלהס
 רייזו כמלי רחין שחפסר המול ת"ר כמנין חמשה שמהו אלהיס וחור וחור אבא דילי איכוד חר כונא דרכבא
 כ מרע"ס וכו' ל סוד דלכא רימלכס חוך סוד דליחא ולוא דרכבא מרן וכנ דירי כד"ר עקב כרו פ פרע
 דמכע חמורס דלכא שסס ק"פ ד ופס דא מאס עהס קס א ודמייס כשמו כי קפ"ד וקס א עוליס מספר מסר
 ואמר בלע כל טני מאס שסס ודע כל מה שחלנד ו ת ק עמד להדס עכד נר"ו לשם א ל לא הימא לן חדי
 מאן א ר' אבך כדכא לא כרע ס אמר להס שמו לטריא דכבר אמרו כפ רשס שרס ויעס ס שאל רזאס לומר אמנס
 עסה דלו ס אמר להס כרמו ואל כפ רשס ולכן אמרו לו לא ס מא לן חדי כלומר דכר חמד שכו דעע שס אכך
 ווא אנה הוה כריה דרב המנונא כוא נארר דהרגישו כוה מפני שאמר אבא דל חר כונא דרכבא כי שס

תקונא חד ועשרין

עז

קבא. קרו ביה ואמר. בודאי אי אנת היית בהאי עלמא תינן קא
 נתנין מסוסון דילן ותינן אנן מחמרין בתר בעריך. אמר לון יהוא
 חויה דאתון מניחין קרבא ביה איך אשתובתון מניה דאיהו בלע וקמיל.
 ולא עוד אלא דאיהו קמיל לאדם קדמאה ולקל דרין דקא אתין
 אבתריה וברתא איהו על מגדלא דפרח באוריא. ומכרוין כבל זמא
 ברקיעא דקל מאן דקפיר להאי חויה דיהבין ידה לאנתו בת מלך
 פניקאה ממשבצות זהב לנושה. והאי זהב ז' איהו ז' ימי בראשית. ה'
 חמיש אור. ב איהו ב' מן בראשית עלה אתמר יפה ברבנה תורה
 שבעל פה קראן לה במתיבתא. ובגין דא קרוזא כרוז. כמה גברין .

היא חלקו בקראה לשם וקר בר יר ו א ואותות מה מורן על ידו גדלות כמו מר רב טובך ונמלא
 טגא רוא כשמו יושם ומר יודין שיהו רבדבא וכל דאן כונסא לומר שרוא בנו של רב המנוח סנה אלא כונסא
 לומר שרוא עלמו רב רימו א אלא שהוא כח נח. שם בלגד ולכש קרו לה כרה ומ ש אחר דוכתי מגדלא חדא
 דכיה חורא כיוס א לות שר א כענד ור ישמא קד שא שש הוא סוד אור אור וד בודאי אי אנת
 יות כרה גימח הון קא מהן ומסוכון דין והון אן מחמרן כתר בעריך נראה שנמנה להם מחמר אחר
 כלק וכן ש החלם ריחורא הו שלחא אודמ, אב רן מחיר אחר בערן וכח ש כביא אהר זל דנפס האדק
 סנהא לרפגלות בשוה ז כד לכות את רפחאונס בד ת תמה כלורת חדס מחיר אחר בעירן מפני שיה אה חלק
 רגש ר ורס ורס ורס אן ודעיס דלעולס רנשמר כזור הסהור מרלכת וקל לעג הכוולן דחיר לרס לורס
 ארס יחמר אחר בגר ולק לא רדו מן סוכון ד לרון אלא דכרו עינו בעודס רוכב כ דעו דאן לורה ארס
 ותרס בגר יתש אלא כך נמנה להם אכל באתה רוא רוכב כזור וואנו מחמר אחר בערן ממש כד שנס הס
 יהו ולכו אחרו וברתא אר על מגדלא דפרח באוריא פרוש רמליות רח' אר על מגדלא ריוז לאיליות
 ש קראת מגדל ורס אוד א' וריו מגדלא מגדל א' וס הוא סוד אור אור וד שהוא סוד חכמה וד שמשא
 קר שא ומכרוין כבל זמא ברקעא דקל לרא חו א דרבן לה אנתו בת מלך פניקאה פרוש
 טוהגן יו נכש ממלכות דאל לות שהם פנס ועוד מ. מששבצות זרב לבושר סוד ב ע דובחא לוח הכרוז נעשה
 אילר אחר כפרת מרעיר שנשכחו ש הלכות כמ אכלו דוע דרשכח' כ' באר יוכח ריוח ית א ריחמור
 אותה רב ז קל להאוח חו א כד חר כג אוחו החלק רנכת ולכן הכד' כלב למטה כל מ שלכוד קר ת
 סכר ל שג אוחס דרלכות דכור קל להאוח חו א שגרה שכתס ש ק לו כחו גבסר לאשר והא נחשבת
 כחו של מין דמאן זלכ ריבן וק רה שרמו רס עת. א' כן קנו כפלפולו וזור רכלפול רחמס הרב לריוח חו א
 בחלק ממש ש תכרי בעג, זה וכנו בגמירא דתמורה וק דוגירא לור נעשר למטה שהכרוי שאלו העם ה
 ש דר חל ת דרוה מלך ריוח חו א תן יו כחו של מלך לאשר וק רה דקלט ת ר דוד הו ס ולקח כחו של
 שאלו רלס נמלא גושה רש ת ע נס כחאוחס דוגירא ימה שנעשה בעל וניס כד שגבן ענ גס יעל וס מן
 ר גשה כחאוחס ורס זהב ז ת בראש ת ר חתש אור פרוש ז ספרות חגי' הס ש של מ בראש ת
 וחמש אור הס חתשר חסדיס רתפסעטיס כסס גר הור כ בשג ספרות סוד ומלכות אן שס התפסעטות אלא
 כללות ב סוד וכללות דכללות כחלכות ולו א ב ח' ב מן בראש ת כ סוד ומלכות רס רחש ת באור חויר
 ערה אחמיר פר כלבנה נב כלבני איות כיה ב' שנקראת כלר וגס של מה בשס ת ר דמין שעולה כין
 כמה נכין ממו מאיר תרסן אהכנשו כב יודשא כרוש תרסן רל מננס שמשפתן כסס כחלחיה וכמ'ס
 כס זל ככריות עתי'ס עד ש כנסו בעלי תרסן לכהי'ד ע ש וינס ת ס שעוסקים כחלחמה של חודה
 ברמי'ס ש נלחמ ס על' כחודיס סכריות שמדמס זה אומר כך ועושה סכרה לדכרו וזה אומר להקל ועושה

בכד (לח)

תקונא חד ועשרין

עז

בימא דאורייתא דאינון אגיות עיינין דמסתכלין באורייתא. ובמה אגיות
 מנייהו אתברו ונפלו בימא עד דיימי מורשה דילה וקרע ימא דאורייתא
 וסוס ורזכבו כמה בים. דאיהו חוץא וכת זוגיה דאיהו סוסיא דיליה.
 ואיהו אעבר עלה לישראל דלא מבעו בה תה"ד ובני ישראל הלכו
 ביבשה בתוך הים. בקדמיתא בימא בההוא חמר. בפורקנא בתרייתא
 כלא בימא דאורייתא. מטה דיליה דקרע ביה ימא דא קולמוס בגין
 דעליה אתגלייא זרוע יי דאתמר ביה זרוע יי על מי נגלתה. בההוא
 זמנא דאתעבר ההוא חוץא בישא מן ימא שליט חוץא קדישא ובההוא
 זמנא (שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות) אזלין אגיות
 בהבטחה בימא דלא מבעין. דהא רוח סערה אתעבר שולמנותיה מן
 ימא דאורייתא ובההוא זמנא ישם רמש ואין מספר וגו' ישם אגיות
 יהלכו דויתן זה יצרת לשחק בו ויהא חדי עמהון. תה"ד שיתו לככם
 לחילה וגו' לחולה כתיב כלם אליה ישברון דתת אכילם בעתו (דאינון
 עתותי דאורייתא כמו שאמרו חז"ל קבעת עתים לתורה) דאיהו עתו
 דצדיק. תתן להם ילמוטון דא מנא דאתמר ביה ששת ימים
 תלמזוהו וגו' מסמרא דעמודא דאמצעייתא דאיהו כריר שית סמרון.
 לויתן לעילא דא צדיק דאיהו כדג'קמן על כף ימא נחש ברית דא
 תהוא דאתמר ביה הברית התיבון בתוך הקרשים ודא עמודא
 דאמצעייתא דאתמרי תיבון בגין דאיהו עמודא דאמצעייתא תרון גרפוי
 ימונא ושמאלא דמתמן אורייתא אתייהבת. תרון קשקשו' תרון סמכי
 קשוט. שכינתא עראה איהו ימא. שכינתא תתאה איהו דרך אגיה
 בלב ים דאיהו ל"ב אלקים דעובדא דבראשית ישם רמש ואין מספר

שער סדר יסגרי ושם ס מסכתא בקדמיתא במא כהרוח חזיר כבורקנא כפר תא כלל בימא דאורייתא
 כרוס מוקם במיק רכשל וז כדרחא חזיר שירא חלק רכשל ובכורקנא כפר תא במא דאורייתא כהוא חלק
 רכוד במטה ד' ר דקדע בר מא דח קליטוב ג כ גורר שבע פ ר א ששה סודר ס שהוא מסכר ו שהוא דוגמת
 דקולמוס או וכן כסד קולמוס אופות קול מ ו תורר שכלל ששה כדכרעס וס וכשאר בקולמוס אופות
 וים יתו יסודר שבע פ שר א שער סודר משנר ושם ס מסכתא בגין דגלר חפגליא זרוע ה דאסמך ביה
 זרוע פ על מ נגלתר גכ זרוע ר וז תורה שבע פ שירא סודר משנר מסכר ו שהוא דוגמת הזרוע גכ זרוע
 הוא עוזר ו קולמוס זרוע ר וז תורר שכל"פ על ח רוא מרע ה נגלתה כ מרע ה ריה רכל שהוא סוד אופות
 מ דסס אלס ס שרס כבורוס דפומא חוטמא משא כ קן הוא סוד כבורוס אלר דסס אלס ס כרוע א גי
 מרע ה זכה לכנה שנקראה מ כבוד מ עמוד ולכן קוראו כלל בשם מ לתרת את אלסל בעתו דא הו עתו

תקונא חד ועשרין

כד"א ועלמות אין מספר וכו'. ואינן הלכות פסוקות דאינן בתולדות
 אחריה רעזותיה דשכינתא. היות מסנות ארין אתון דארני עם גדולות
 אינן אתון דיקוק. דאינן מרכבות דמב"ה ושכינתיה. אתו בלה
 חברייא לנשקא ליה פרח ולא חזו ליה ולא מרי:

פתה רבי אלעזר ואמר אבא. והא שבע ימים אינן וים עלאה
 איהו על בלה ועליהו אתמר כי שפע ימים יקו. למאן
 אינן יונקים. א"ל רבי שבועה בשבעה אינן מוצקות. והבי אינן
 רקיעים שבועה בשבעה והבי אינן טורין שבועה בשבעה. והבי אינן
 ארעין שבועה בשבעה ישובין שבועה בשבעה וראשין דלהן תרין.
 והיא דמלה שנים שנים שבועה שבועה. ובלהו זכר ונקבה. ולעיקא
 חד נגזו וטמיר. והבי אינן שבע כרסין שבועה בשבעה. שבע היקלן
 שבועה בשבעה. והבי ממנן אינן שבועה בשבעה. לוינתן דימא דא
 צדיק. רישא דאיהו עמוךא דאמצעייתא מטי עד ימא שביעאה דאדי
 רישא דבלהו ותרין גרפוי ותרין קשקשין בארבע ימים שעזייהו שעור
 דזנבא דחויא מטי עד ימא שביעאה בתראה דאיהו כליל שבע ימים.
 דעליה אתמר שבע ביום הללתי. אמר רבי שמעון ברי. הא
 מארי תריסין מא נחתין מלעילא מלובשין שרין קשותיהון קשתי אש.
 ורומחיהון אשא וסיפיהון להבה. בלהו מארי עיינין בוראי הא מארי
 תריסין בני מדרשא. ואיין בהון יתערון לאנתא קרבא לעילא. וקא
 עוד אלא דהא נזא דברבא הא אתי. רב המנונא סבא ודאי בכמה
 נגזין חילין קדישין דתלמידי הקמים דמתרבינן בימא. כען צריך לפרשא
 לון רשת למתי ברשות דילן למארי תריסין מארי קרבא כען צריך
 לאתקנא בקירטא באבנין דקירטא. במשתא בגרין דמשתא ברומחא

לדקיק כ כ דריש בעסו בעסו וכו' עד הכונה שזכו. ס ככל חות בלחודם אלה. ש ששח ס תן על ותר לברכה
 בעסו בלחן ואומרו חת. להס ילקטון דא מנא כ כ דרש מלו אומיות להס סוה למ ד ס מ ס שלר עם רבולל
 כמין מן הא מארי תריס. קא נחתן מלע לא מלובשן שרין וכו' כ כ מלובשן שר. כנגד חלק רפשי.
 קשתיכון כנגד הרמו ורומחיהון כנגד חלק הדש סייפיהון כנגד חלק הסוד סלבו מחר עיינין פרוש חת ס
 מסוד רחמיה שה ס עינים וכן נמי אחז נקיש בקירטא בלכנין דקלא כנגד חלק הפשט בקשתא כן ון דקשתא
 כנגד חלק רכשו כרומחא דרש כסיפא חלק הסוד הא מארי תריס. דכ מדרשא כ רוב תריסין מלה מורכבת
 שהיא מר סן שיש בידם חלק הנגלה וחלק הנסתר ול מוד ההורר משל לטובע שרא מלבוש ועטמה לראש

בסיפא

תקונת חר ועשרין

עמ

בסיפא החוק מנן וצנה האית מארי תריסין ואינון פנייהו בסמון ואית
 אחרנן דאינון דנגלאן דעלייהו אתמר במפקנהוה דגלותא דמצדאי
 כלשש מאות אלה רגלי וגו'. קס ר שמעון פתח ואמר שמעו הרים
 את ריב יי. מאן ריב. דא שכניתא דאיהו ריב יי. דאיהו ריב. רב. בגין
 בנהא איהו ריב ברבי ורבן ורבא. ריב וראי בכלהו תנאים ואמוראים.
 דאיהו מריבת בהון בשית סדרי משנה בגין פעלה דאיהו עמוךא
 דאמצעותא בריל שית סדרין ועלייהו אתמר או יחוס במעוזי יעשה
 שלום לי שלום יעשה לי תרו שלמי חר בעמוךא דאמצעותא וחד
 בצדיק. דעלייהו אתמר שלום שלום לרחוק וקרוב. דבגלותא
 אתמר בעמוךא מרחס יי נראה לי. צדיק קרוב לה. ובגנייה אתמר
 טוב שכן קרוב מאח רחוק. ובגין דא שמעו הרים אין אבהן. את ריב יי דא
 שכניתא דאיהו ריב עם אבהן בגין דמרחקין לה מבעלה דאינון אתקראו
 אמוראים. והאיתנים מזדי ארץ אין אינון תנאים. וארין תנאים איתנים
 בהפוך איתון. ואינון נצח והוד (עדיקים) איתני עולם. והא איתין בהפוך
 איתון תניא דמסייע ליה בגלותא. ועליה אתמר איתן מושבה ושים
 בסלע קנה. והאי סלע (אתמר בה דלא נפיק אלא טפין טפין דמיא
 דאורייתא בארין פסקות ובגין ויד משה את הסלע במטהו פעמים דא
 גרים ד) דא נפיק מינה אלא טפין טפין ועיר שם ועיר שם. וכמה
 מחלכות על ארין טפין ומאן גרים דא המורים דאתמר בהון בר המורה
 הלכה בפני רבו חייב מיתה. ובגין דא שמעו נא המורים. ובגנייהו ויד
 משה את הסלע במטהו פעמים דאם לא דמחא בת דא הוה מרחין
 ישראל ותנאין ואמוראין באורייתא דבע"פ דאיהו סלע אלא אתמר

ונקרא ס' וכמ ע גמריא (שבת דף ק"ט) וכן כהו מרגינחא א תבא כס ג ו עוד סס (בדף ק"ח) סיניא ער
 פ רוב כובע שמסין כנ ארכ בראש סס וכנו במרוך ט"ט ועלייהו אתמר או יחוק במעוזי יעשה שלום לי
 שלום יעשה לי י"ב ששה טיבות אלו סס כנגד ששה סדרים וכולך לפרש בה השלום כי בחזרה שבע פ ס מחלמה
 ומחלוקת בין רמבם ס אך ארזיל את והב כטופס שאין קמים מכהר א א"כ עושים שלום זה עם זה וכל השלום
 דאמרו כגמרא מנין טופל ס שלום למחך דכתיב שלום שלום לך ומוס למרו דטופלין שלום לרבנן דמחין מלבי דעפ
 ורמורה נקראת עוז היינו ע שבעים פנים למורה ו ששה סדרים מורה שבע"פ א שבעה ספרים תורה שכתב
 חזכה עמודי שבעה לכן אמר יחזיק במעוזי ד'אירי ריב עם אבהן בגין דמרחקין לה מבטלה אינון דאסקריאו
 אמוראים פירוש מ ריב עם אבהן אין הכונה על הקבות אברהם יצחק ויעקב ויע"ל אלא הכונה על אלהי
 כי כל חכם נקרא אב שהוא אב בחכמה וכמ ש רז"ל ע"פ אבי אב אבי חב בחכמה וכו' ובא לומר על אלהי מהם

תקנתא חד ועשרין

(מד ע"א)

ביה ודברתם אל תסלע ונתן מימיו. בלא מורח ויהיה סתמים קהון
 ולא ילמדו עוד וגו' וזהו נפיק מיא בלא קשיא ופחלוקת ופסק בגין
 דשכינתא דאתמר בה הלא בה דכר באש נאם יי הוה שריא
 בפומיהון דישאלאל. דאדיו אורייתא דבע"פ דאדיו סלע ע"פ ס' דאינון
 שתין מסכתות דרבי אהו סלע על ס'. דשכינתא הוה נח על סגרא.
 דבכל אתר דבעי קב"ה למעבד נס שכינתא אקדימת להווא אתר
 וכיון דשכינתא תות תמן לא הוה ליה למחאה בסלע דקלנא תות
 לשכינתא דתות תמן דלא הוה ליה חילא למיתב מיא. ודא איהו
 על אשר לא קרשתם אותי יען לא האמתם בי להקדשני ובגין
 דא אסתלק שכינתא מן הסלע דאדיו י מן מטטרו"ו. ואשתאר מטטרו"ן
 יבשה ורזא דמלה יקוה המים מתחת השמים אל מקום אחד וגו'.
 אחד אדיו מלכות ותרעה היבשה דא סלע מטטרו"ן. דבגניה אתמר
 ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתיה מאי בשר בשגם הוא
 בשר. ועד דנחות לה. לא עקה הסלע ולא יהיב מימיו ובתר דאסתלק
 האי מבושא מתמן. שלישיית מרה באתרנא הה"ד ויבואו מרתה.
 ורזא דמלה וימררו את חיהם בעבודה קשה וגו' דא מושיא. בחמר
 דא קל וחמר. והא אנקמיהו. והכי הוו ישאלאל עד דאחויו לון עין תה"ד
 ויורהו יי עין וישלך אל המים וימתקו המים ודא עין החיים דאתרבי
 על תהוא מבושא דאדיו שכינתא י מבושא דאשקי לאילנא דאיהו וי.
 והאי עין מהךד חמש מאות שנה דאינון ה' וימתקו המים דא ה בתרא.
 דאתמר בה קראן לי מרה דשכינתא תתאה איהו מעין גנים דלית
 ליה פסק. טפה דאתבשכא מן מוחא וכמה טפין אתבשכאן מניה דאינון
 בתולות אחריה רעותיה. מרמפתא איהו סלע ומבושא מלנאו דא מוחא
 על אלין טפין אתמר אשרי הנגר אשר מלא את אשפתו מהם וגו'
 את איבים בשער דאדיו תרעא דצדים אות ברית קדש דעלה אתמר

קאמר רב עם אבסן ומפרש על אינון דאחקריאוי אמורא ס"ב לה ריב עמיהם מפני שאל עוסקס כבודות המורה
 כרשב ומכיריו אלא עוסקס בחלק העגלה בלבד ולכן מרחקין לה מבעלה כי הוונן העלון וספניתי העגשה פ"י
 עסק המורה הוא נעשה ע"י לימוד סודות המורה ונרמנו בזכר אל כ"ת הלמוד אמוראים אי נמי על הלמוד
 האמוראים אר"ל כנראה במחשבים סודיכני זה תימוד ככלי ובגין חא אשתלק שכינתא מן הסלע דא הי"ד מן

תקנות חד ועשרין

פ

זה השער לוי צדיקים יבאו בו. ועוד שמעו הרים את ריב יי אלץ
 תלת יודין. והאנהים מסודי ארץ אלץ תלת וויין דבלהו אחרמזו בייסע
 ויבא ויש. קום אלעזר ונטיל קירמא דאיהו שכינתא (ואקיף לה תנא)
 חרק טפה איהו אבן טפה קרישא דעליה אתמר ואד יעלה מן הארץ.
 ובגין דא'אסתלקת עוקא מן א' מן ורקא' לקבלא עליה אבן יקרה דאיהו
 טפה. ומיד והשקה את פני האדמה. כד סליקת סליקת באימא דאיהו
 א' מן אדני אקיק. ועי קאן סליקת. על עמודא דאמצעייתא דאיהו
 ו' דאיהו כריכא ביה כעוקא באצבעא וסליקת בד' מן אדני דאינון תרין
 דחזין ותרין שוסין עד דסליק לאת' דאיהו אבא חכמה י' עלאה.
 בגין דמתמן אתנטיית ה'הא היא דכתיב יי' בחכמה יסד ארץ. ונטילת
 נביעו ושקיו מניה לעילא. בקוצא דיליה לעילא ובאמצעייתא
 ובקוצא דיליה לתתא. וכד נחיתת נחיתת כלילא מתלת
 טפין. בההוא זמנא אתמר קה הולך סגולתא ואתקריאת יי' בתלת
 יודין. י' עלאה איהו על רישא דא דאיהו כתר עליון על כל עלאין
 ולבתר נחיתת באמצעייתא ונטילא מתמן (בעמורא דאמצעייתא) נ'א
 באמצע) ולבתר נחיתת לתתא באתרהא י' דאיהו לתתא מן א'. קום
 עלוימא כתר טולא אמר. רבי רבי הא טפה קא נחתא. טול קשת
 בידך דאיהו כנונא דאצבע ועוקא ביה. טול ליה ודרד (כ'א וורקה)
 ליה לנגה דסביבת לה עליה. והא כד סליקת מתתא לעילא על רישא
 דאת' ו' איהו כרומחא ו'. אתארבת ביה כשרביטא דכבכא וכד סליקת
 לעילא שריא עליה י' ואתעבידת ז'. וראי תנא על רישא דס'ת בין
 דנחתת צריך למרדך משת לנגה דאיהו צדיק. ומניה נחיתת
 ואזדריקת באתרהא וחרבא דאיהו (דהא) טפה איהו תתיבת לה לתלת
 טפין. בגין דאזילת סגולתא דכד נחיתת עליה תהו י'. ולבתר תתיבת
 לה לתלת קמתי תנא ועמרה ברישא דתלת אבן דתהא כתר תורה
 וכתר כהונה וכתר מלכות. ודא רוא דש'תלת תגין עליה. דרישא
 דחרבא איהו י' גופא דחרבא ו' תרין ספיות דיליה ה"ה. גרתמא דיליה

מטערו וכו' נב טלע במלואו כיה סמך למי' טיין טולה עכ' ד כמן מ'טערין צי' ד ש'מעו כ'ס א'ח
 ריב ה' אל' וויין ורמ'יס מוסר ארץ ריב ו'ס א'ח ט' ס'יא כסוד האבות ט' ל' ע'לסה ויין ו'טלסר ויין

אדני

תקונת הר ועשרן

פס

בצלוחת רעובית סליקת בשמא דאתקרי יקו"ק וקרא דמלה אל
 אלקים יי דבר ויקרא ארץ ואמרו סארי פתניתן הצריך בר נש
 בצלוחתיה לשהות לשעה אחת קדם דמצלי. ושעה אחת לבתר דמצלי.
 וקרא דמלה דישתא בצלוחתיה לשעתא קדא בגין דאתמר והאיש
 משתאת לה פתריש ההוא דאתמר ביה יי איש מלחמה דלבתר
 דשתא ליה בר נש צדיק אם שגורה תפלתו בפיו ודאי אתקבל צלותיה
 וקרא דמלה בר נש צדיק למשהא ואתתא לאתקדא כד"א אשה כי
 תוריע וילדה זכר. וקרא דמלה אשה מורעת תהלה וילדת זכר ועוד
 שבשפלתו זכר לנו וקרא דמלה שבשפלותו של אדם זכור זכרנו למזכה.
 ועוד אם שגורה תפלתו בפיו איהו קרא ויהי טרם בלה לדבר
 והנה רבקה יצאת. וקרא דמלה והיה טרם יקראו ואני אענה עוד

ה מין על חמש אנכנות השחאל ונס האנכנות עוש ס פועל למעבר כו דוי אחר הפלה כנודע וקרא דמלה
 ר שחא בללוהיה טעה חרא צנין דאתמר והאיש משחאס לה לב משחאס לה עם כולל כ' תיבות עולה מספר
 שעהא דמי ויל טעה לשיור שעה דתפרי דתפרי מלות עשה לפ דרשע רז"ל ע"פ ועברתס אח ס
 אלה כס ודרש רז"ל עבודה זו הפלה ולכן הספלה שהיא מלות עשה שיור שלה שעה שהיא בהפוך אחתון עשה
 ובנ יד יד כה"ר יעקב בר נר פירש טעם לש עור שעה כי ההפלה היא תיקון המלכות שנקראת שעה לכן קראו לה
 כנמרא חיי שעה עכ"ד נרו וקרא דמלה בר נש לדין למשהא ואתתא לאתקדא בריא אשה כי חור ע ילדה זכר
 נ כ כי ההפלות אינם שוים יכ בנה אדם שפלתו יש בנה כח לפלות למעלה כלי מעבד ולח עוד אלף במעלה עמה
 גם הפלות אחרים התלשים שאין בהם כח לפלות ואלו הדריקים נקרא ס בשם איש זכר אבל הפילות שאין להם כח
 לפלות נקראים בשם אשה כי זה כלל גדול כל משפיע נקרא איש וכל נשפע נקרא אשה ולוחס הדריק ס שגורן בהפילתס
 יש בהם כח לפלות ולהפלות הפלות אחרים צ"כ עמסה וזה הדריק נקרא ח א ויבשפע ממת שפעלה אוחו נקרא בשם אשה
 ולכן זה ש"ס כו כח לפלות ולהפלות אחרים עמו דרן לשהות ופי"כ מעלה כס מפלת אחרים שנקראים בשם אשהא שקדמא
 הפילתס להפילתו והוא דומה מ"ש אשה כי חוריע ילדה זכר דאם אשה מורעת ממלה יולדת זכר דהאחרון שהוא זרע
 הא ס גיכר על זרע שקדם ועושר אוחו דאוחו זכר ולי"א בר נש לרן למשח זה הדריק שהוא עולה ומעלה
 אחר ס עמו ואתתא זה אדם שאין כח בהפלתו לפלות כי אם לר כה לדריק אחר להפלות אוחה לר-צ לאתקדא
 כד"א אשה כי חוריע ילדה זכר ולי"א הפלה לעבר כי יעסוק ר ל יתאחר וישהה שזה הדריק נקרא עני מפני
 שדואה עמו עני ולכן וזהו לעסוק הפלות אחרים ולהפלות אוחס כי עמקן הוא לשון אחרון ולשון עמקן דרשינן
 לחיוביהו ועוד אס שגורה הפלתו כפו א חו רוא ויהי הוא ערס כלל לזכר והאס רבקה יולדת פ רוס ס שאין
 הפלתו שגורה כפו אינו מתפלל בהפלתו ומורכת שאין דומה הפחלת הפלתו לכופס כי הפחלתה החחיל בכונה ואח"כ
 ערדוהו מהשבות זרות והתפלל כלא כונס אבל השגורה הפלתו כפיו שמתפלל בכונה הנה הפלתו הוייתה מתחלה
 ועד סוף דומה זה לזה דכל דברי הפלתו הוי"אט בטלטה אחפ ולי"א ויהי הוא ערס ר ל הפחלתה התפלה עד כי
 כלה לזכר שהוא סוף הפלה בהייה אחת שס ודומין זה לזה אז אדם זה רבקה שלו דה ינו הפלתו יולדת למעלה
 באלן מעבד כנודע וירוש רבקה היינו הפלה במ"ש פרה שהכניסה לרבקה ר"ל לפתחה מלשון עגלי מרבך כח ס
 בערוך וכן הספלה היא עסומי דכיים וקרא דמלה וזה ס ערס יקראו ואני אענה פ רוס וזה ס ערס דהיינו הפחלת
 הפלה שיהיה בכונה נשאר בהוייו שלא נשטתה או יקראו ולי אענה שאקבל הפלתס עוד הם מדכרים הפס

רמ

(מב)

תקונא חד ועשרין

(פר ע"א)

הם מדברים ואני אשמע וזכאה איהו מאן דלא מעלב מטרוניתא לסלקא
למלקא. רבך מאן דאיהו צלותיה שגורה בפומי בקא עכובא והוא
מסתר מטרוניתא למלקא. ווי לון לבני נשא דאינון אמימין לבא ועינין.
דלא משתדלין למנדע ביקרא דמאריהון. לדצוני ליה בשביתיה בכמה
תתנגים ופיוסם. לנתתא ליה לגבי שכינתא. כל שכן לאתערא ביה
רחימו לגבה. כמה דתמינו הפותר בעמו ישראל באהבה. וכד קיימן
קדמיה צריך למקם קדמיה בדחלו. וזכאין אינון ישראל דידעין לפייסא
למאריהון כדקא יאות. ולתברא בפומיהו בצלותהון תרין שמהן
אלין דאינון יאקרונקי רבחהו זמנא איז תקרא ווי יענה ווי הוא
ובית דינו. ודא שכינתא (ניא ודא חכמתא עלאה ושכינתא) (ניא חכמה)
עלאה ונתתאה ודא איהו רוא אם תשכבון בין שפתים. דאיהו קרבנא
דקב"ה דודאי שכינתא איהו קרבנא דיליה. ובג"ד תמינו צלותא בקרבנא.
היא העולה. העולה ודאי. וזכאה איהו מאן דסלים לה לגביה כדקא יאות.
דאיהו שאיל בנינה מי זאת עולה. עולה ודאי מן המדבר מן המדבר
ודאי. דפומי השיב קדשא כרדך הוא כמורא דמיני. ובג"ד מי זאת
עולה מן המדבר ונוי מקטרת מר דא צלותא דשחרית דתסין אברהם
דהוא מר. ועוד מקטרת מר צורר המר דודי רי ודא נצח דסלים לה
בימינא. הה"ד נעיונות בימינה נצח ולבונה דא חוד דסלים לה
בגבורה מכל אנקת רובל. דא צדיק דסליק לה בעמודא דאמצעייתא
ואם לא סלקא שכינתא בצלותיה קרבנא לקב"ה הא ברבא קא נחית

והלב שורדים בחד שלח טוב הלב את הפס ואל לחוך או איז אשמע שאקבל מפלגס ברטון זכאה איהו מאן
דלא זעבב מטרוניתא לסלקא למלקא כ מי שאן מפלגס שגור כפו אלח לבו מיררה כדכרס אחרים או
שפיתו אנה עולה למעלה כמקום הראוי לה לעשות תיקון היו חוד לה אלח נשארם במקום דוע עד שחבא מפלג
אחרת של מה ש' או של אחרים וחפלה עמה ריש תפלות שרם מתעכבים כמי ש' חך וכחם ומניס ובני' כוונת ק ומחל
מחילתה קו' עשה למטרות חל על די תפלתו של אותו אדם כפ הטוב ומניע לשורש כשחטו רינה הוא ג כ
מתעכב כ כל אחד עושה תיקון בחפלתו כפי מה ששך לשורש כשחטו ווי לון לבני נשא דא טון אמימין לבא
וע ג' קב"ה לב וע' בתפלה דלרו' להתפלל לך ש' לבו למעלה וע' כו למטה ררי הניחו ב אחרים אל
לגורך התפלה וע' ש' כס ד כונחם לבו למעלה דהיי' למעלה מן איותו לב י' ש' שהוא לשון מ טוע ש' סתכל
כשפיתו וחשבו ת' איז שא' יגור' להתפלל לט' הקב"ה וע' כו למטה היינו למטה מחלות עין י' כסף שהוא
חלשן ככסף' וגם כלה' עש' למטרות ה' ואותם אש' מין' יבא' וע' יגן א' מסתכלים לא כוונת ולא כוונת
דא העולה הטובה ודא פ' רובש' א' החשוב כשחפלה דומ' לקרבן כק' הדמיון כרדך שאמרו כל רוקרא כפרשם
עולה גאלו הקב"ה עולה א' חט' חזש' א' חל' כחן' בתפלה כ' א' עולה ודא דאיהו קרבן מתע' ודא ח' מי זאת עולה
למכל

תקונא חד ועשרין

פב

למיכל קרבנא דיליה . ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא . ועליה
 אתמר גם בלא דעת נפש יא טוב . וכד סלקא שבינתא בצלותיה
 כמה חיוון ומרכבתא ונדגלי דבורסיא בלהו יתערון לנבחה בנגונא
 בתרחה . ובלהו נרפייהו פתיחו לקבלא לה . והא אוקמוהו ופניהם
 וכנפיהם פרוזות מלמעלה וכד סלקא סלקא כיונה . וכד נחתת נחתת
 כנשרא דאיהי מטרונתא דלא דחילת מכל עופין דעלמא . ונחתא
 בכמה מוזנין לבנהא הה"ד כנשר יעיר קנו על גזליו ירחק מאן גזליו
 אליו אינון ישאל דאינון כגזלניא מצפצפין לה בכמה צפצופין דצלותא
 ונחתת לגבייהו . לכך חד נחתא ליה מוזנא כדקא יאות ליה . למאן
 נחתא מוזנא דאריותא דאיהי מוזנא דנשמתא . למאן נחתא מוזנא
 דנפא . לכך חד בפום רעותיה ד"א אם תשכבון דא אימא עלאה דאיהי
 צלותא דשבת דצריבין שפון לקבלא לה בע"ש דאיהי נשמת כל מי
 איהי נחתא על ראש צדיק דאיהו יום השביעי . לשון למודים קרינן
 ייה . ואיהי שריא עליה בין תרין שפון דאינון נצח וחד . ושבת איה
 פה (נ"א פתח) דאתפתחא בט"ש לקבלא לה בהא צלותא דשבת . דהא
 צלותא דשבת אתמריאת קבלה . ומינה מוכלרין כל ספיראן דין מן
 דין . ובה צלותא דבר נש מקובלת מרם יי . ואיהי צלותא דעשרת ימי
 תשובה . ואיהי ה' עלאה דתמינו בה חמש צלותין ביומא דכפורי . אבל
 שבת איהי שבינתא תתאה כליקא מתלת אבתן דאינון תלת

ודא מן המדבר ודא ר"ל מן הדבור בלבד בלא לרוח זמשה וכד סלקא סליחא כונה פרוש כונה שמינה
 חזונום לין אחר כו' בנמ"א בן סלקא ב"יהו תעריבת סגס וח לוגס וחזונוים עמה תפלות אחרס שהס
 יתוקם וגיידס ביומו ט' עולס ולא מתעריבן עמה דכ"ס בעל ס וכד נחתת כבוד אור חוור נחתת כנשרא
 שאן שולטן בו עופות אחייס כ הוא גבור ומובדל מטולס כן כאלן אן של טיה לח לוגיס בלור חוור היודר ומתן
 יין התפל"ר על ד מלכותה ה"א שהכנה ואיהי ללוטא דעשרת מ תשובה פירוש בללוטא דעשרת י'
 תשובה דר ומתקב"ת בוס שבת כמו ללוטא דעשרת מ תשובה מפכ כ בשבת נמתן עוטס מן רכינה שר"א ה'
 עלאר אחא עלאר כבוד ור טעס ר ארנו עלנו ובעשרת מ תשובה מתקבלת ומר תפלה אעג שה"א של
 חד דכס ב דרשו ר' בסילולו והונו מחמת רארית בנה עלאה הנמשכה במס ההס וא"ה עלאה דתקנו בה
 חתש ללוטן בוורא דכסור ואמר עוד אכל שבה אה שכנחא תתאה פרוש אע"פ שאזרת לך דמתקבלא
 ללוטא בוס שבת מחכ רארית הכר אורא עלאר אל תשובה שוס רשבת עליוו הוא כמו עשרת ימי תשובה או
 ויכ אילא ודא דרשבת רוח שכ הא התאר שה"א המליכות ורק ש שמחא תרה שר"א כבוד עוטס רכנה על
 בן שעת רנו לקבלת רתפלות בשבת והר מין החול גן כ שער תפלה רס ככ"ר עלאה כוול כבוד סכה
 וששס ס כולו וגל"א לור רס ט' ב שהס ככ"ר דל"ג ל"טשן הא רסוד ותר' עטון רס נח וידר
 ע פין

תקנתא חד ועשרין

(מח ע"ב)

עפין דש' דשכ"ת ב"ת יחידה. איהו נמוכה בחלל דילה. ואיהו חג
 דכל (נ"א דכליל גל) יומין סבין. עלה אתמר היישוב על חוג הארץ.
 אבל נשמתא יתידה בשבת ובזמין סבין ובכל מוספין איהו אימא
 עלאה תוספת רוח הקדש. צלותא רשית יומין דחול תלת זמנין בכל
 יומא איהו שכינתא תתאה בכלא דתמני סרי צלותין תלת זמנין
 בזמא סלקין בו יומין ח"י ועל שמייה אתקרי תפלת כל ש"ה בזמין
 דחול אייתי לה מוזנא ע"י שליח אבל בשבת וזמין סבין אייתי לה
 מוזנא ע"י דמב"ה. וזי לאתתא דאתפרנסת ע"י שליחא וזא אנקמדהו
 ביונה דאמר והנה עלה זית סוף בפיה. ואמאי עלה זית אלא אמרת
 ונה רבון עלמין תהא מוזנא דילי מסודה בידך ותהא מרידא בית ולא
 תהא מתוקה ומסורה ביד שליח ושליח בהאי אתר דא מטטרוין ועוד
 שכינתא אתחריאת צלותא דפסחא מסטרא דימינא צלותא דר"ה
 מסטרא דשקמלא. צלותא דשבעות מסטרא דאמצעיתא. ימ"ק איהו
 בכל אתר לקבלא לה (ולתמוני מאני קרבא). ד"א שמעו הרים את
 ריב יי. מאן ריב יי ומאן הרים ריב ה' דא שכינתא. הרים אלין אבהן
 ריב איהו קטטה ומחלוקת לקב"ה על בנהא דאינון בגלותא. ובזמנא דלאו
 אנון בגלותא איהו ריב רבניה על אנון מסכנין דאזלין מתתרכין מאתריהו
 בגין דיתתם עליהו זכרא אוכתה"ד או יחוק במקווי יעשה שלום לי
 שלום יעשה לי. תרי שלמי חד עם שכינתא דאיהו ריב רבניה על

ובאשר פרט אותם רבינו הארי"ז וזכענר מאמר רשב בדראשית ע"ש אבל שמחא יתרה כשבת וכו' מין סבין
 וכל מוספין הנה בודאי אין שמה יתירה אלא כשבת ולא כיו"ט ולכן אן תכריכין על הכשמים אלא כמולאי שבת ולא
 כמולאי יו"ט והא דאמר כאן ימים סבין וכל מוספין הי' ע"ש דארה טוספה ביו טובעת מוספין של רח ותל מוה"ט
 ולואם הרארה קורא אותה בשם נשמה תירה בלשון מושאל אבל ודא וברוך רוח שאן נשמה יתירה מעם אלה
 רק כשנת ברלא דמתי סר ללוותן תלת זמנין בימחא סלקין בששא ומין ח"י פרוש בששת ימי דחול יש בכל
 יום שלש תפילות נמאל חס"י תפלות ובכל תפלה יש י"ח ברכות אשך תקנו אנשי כנה"ג נמאל חס"י ת' י'
 כלומר ח"י פעמים ח"י וז' חזקיהו סה"י ח"י יתוך וכו' ומש על שמייה אתקרי סבלת כל פה פרוש דאלג
 י"ח תפילות א"פ רבנה ג' תיקנו כל תפלה י"ח ברכות הנה אה כ בזמן שהגאס אמר חרבן בית עג הוספו
 ברכה אחת שהיא למלשיים וכו' ונעשו י"ט נמאל כך הכל בששת ימי החול הם קל"ז ברכות רפו לדבר הקול
 קול יעקב ומספר כל פה עם הסולל קלו ולוא ועל שמייה אתקרי תפלת כל פה רל על שמייה דחול סה' אתקרי
 כ' סוף דבר תפלות על חול חס מספר כל פה א"י קטטה ומחלוקת לקב"ה על בנהא דאינון בגלותא פירוש
 שנרא קטטה ומחלוקת לפני הקב"ה עם כוחות העומדים לקמרג ולהשען כח"ש ויבואו בני האלהים להתייבב על
 ס' ועבדא עממס קטטה ומחלוקת לפני הקב"ה רז"ש לקב"ה הטיבה לפני הקב"ה ובזמנא דלאו אינון בגלותא כ"כ

ספכנא

• בשש

מסבנא. וקאן איהו מסבנא דעבדת ריב בניניה נא מסבנא דאיהו מסבנא דצדיק זכ"ש כד צדיק דאיהו תרב ויבש ב"ח ברבאן דצלותא וצווחין לגבי קב"ה. ואתמר לגבייהו אז יקראנני ולא אענה זכמה דשכינתא תתאה איהו ריב על צדיק דאיהו ח"י עלמין תרב ויבש (חרב מבי מקדשא. ויבש מנסכים ועולות) הוי איהו ריב שכינתא עלאה בניניה עם קב"ה ועלייהו אתמר דבר ריבות בשערה ובזמא דתרוניהו אינון ריבות בניניה עם מב"ה. קב"ה צווח לגבי ישראל לתתא או יחוק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי. תרי שלומים לקבל תרי ריבות וקשיא איהו לה מכלא אפרשותא דקב"ה מיניה. ודא איהו מהלקת לש"ש. וכד נפילת נפילת לרגלוי תדא הוא דכתיב ותגל מרגלותיו ותשכב. ואתנפלת קדמיה בנפילת אפים בנין צדיק דאיהו ח"י עלמין עני בגלותא וצדיק כד איהו לבר מאתתיה אתמר ביה נשקו בר פן יאנה. ושכינתא כד איהו לבר מאתרהא אתקריאת ברייתא איהו כד ואיהו ברייתא אדשבת דאתוסף לעני דאיהו צדיק יום השבת וראי. גלית ליה מדליה אלא נשמתא יתיבה דאתוסף לגביה. בנין שכינתא אתקרי איהו מוסף שבת.

גבהווא זמנא אתקריאת איהו תוספתא מסבנא דיום שבת כמה תוספות נחתין עמה לתלמידי חכמים דאתקריאו נשמות יתרות כד אמרין נשבת כל חי תברך את שמך יי אלקינו וכו' ואלין (אינון) דמתוספאן לעמא מדישא בערב שבת ירתין לון ת"ח ביומין דחול. ובהון אתעביד חול מרש. ואלין אינון תוספות דקא נחתין מתוספתא דראי שכינתא איהו תוסנא דגופא דקב"ה. איהו ברייתא כד אתמר בה ותגל מרגלותיו ואיהו תוספתא מסבנא דח"י עלמין דאיהו מוסף שבת. ואיהו משנה מסבנא דגופא משנה תורה וראי. ואיהו התמא מסבנא דדרועא דימינא דמילכא הח"ד דימינא יי נאדרי בכח. בכח תרגום בתוספא. הצרקה איהו מסבנא דשמאלא וברועא שמאלא אחד בה וברועא דימינא אתקן בה וימא מומי שני דושלם ועוד מסבנא דימינא איהו תוספא לבר נש ומסבנא דשמאלא יהיב לון צרכיהון בארע מדברא.

תקונא חד ועשרין

שאלה אידי בפומא דמלכא הה"ד שאר אביה. ותיובתא לנביה
הה"ד ויגדה. ובה בר גיש שואל כענין ומושיב בהלכה. לשמעתתא
אידי בלבא דתמן מחשבה תיקו אידי כד אסתלק מלכא מינה הה"ד
נאלמתי דומיה תחשתי מטוב. ובה צלותא בחשאי. וכד איהו תיקו
אתמר בת אז יקראוני ולא אענה. כד שריא בה ימויק אתקריאת
הגדה. בההוא זמנא אז תקרא ויי' יענה. שמה אתקריאת כד לא יהא
חשיא ומחלקת הה"ד כל גיא יקשא וכל הר וגבעה ישפרו. והיה
העקב דמישור. פסק אתקריאת מכמה גוונין אית בני נשא דמשתדלין
באורייתא דבעל פה לשמה ואינון בערי אומנות לנבה. אית דפסקין בה
אבנין כמארין וסדעין תמיפין וקתרי דפסקין לון מתקנין לון בכמה פרוסין
ועלייהו אתמר אבנים שלמות תכנה ועברין בהון כמה בנינין דמלכא
ודמפרזניתא דריירא בנייהו אית פסקות דאינון לבנישין דמפרזניתא

עכרא ריב כבייל איטן וסמין שארתי אה בפומא דמלכא הה"ד שאל אבך וכו'. פרוש כל השאל שאלה
כמה"ד על ההלכה נמשך והשאל בהלכה אור וכו' רשפרי שאל עוות כשאינו לשאל שאל כרוך חלל יהי לו
השנה בואו דבר שה שאל בו כע. וגם חלל מן שאל אור וכו' השנה לוח כשאל שמה זוכה אשבי
ההלכה דר. וזוכה להם ב תשובה נגורו וישפ כח הרשעה הולח אשאל ולחם ב נישך מן אור פומא דמלכא שאל
התפארת שירא אבך ה קרא מילא בשתם לפומא של השאל שמה שאל כענין ולפומא של הירש ב שמה ש
ההלכה ומ"ס ותובתא יבבה הר ד ונדך פרוש גם רתובתא שאירי ס כבת"ד שפג השנתה יתך משם שאל
התפארת שאל אבך ורר ש ונדך על התובתא עד שארו ל על פסק. ותגר לבני ישראל דברים קשם כענין
ששפתתא אה כי נלבא דתמן מחשבה פרוש כל הלכה ביריה שן עליה שאלה ותשובה דא כל בחיור נמשך
שפג כח השנתה מן לבא דמילא שאלה התפארת ורק שפג כח השנה שאלה ותשובה נמשך מן אור פומא
תיקו אה כד דאחלק מלכא מינה פירוש תיקו שיהי כענין א החזרה על ההלכה שאלה סוד הכלה שאלה ונה
יורה דאחלק מלכא שאלה התפארת מה הליה שמה הליה ולכן לא נשפט כח השנה לתתו ס לפשוט את
הבע א דבע כה"כ למטה כמה"ד וישאר בה קו ויביא עי' זה פסוק נאלחם דויה שאלה ליה להם ב
תשובה על הבע א לפשוט אותה מפני כ השתיו מעיב דאחלק השפגת מלכא מן הכלה שאלה סוד ההלכה
ובה ללחא בראש פרוש ללורך ד קון הליה בעל גה דאשתיק מלכא מנה מתקו התפיה כשאלה ב רתפיה
הא כד לחבר הילכא עייה ולכן לך ד כחשא כד שאל דגשו היקטרגו ס ולא תאו דו קון שאלחנו עושים
בתפיה ואמר עוד כד אה חיקו אפתי' בה או יקראוני ולא אענה פירוש אש שארתי שמה שיקו שהוא הררי
דאחלק מלכא מינה או בנותה שפג שארל הדבר בת קו אתמר או יקראוני ולא אענה שאלה אותה שמה תפללו
על או דבר לא תקיבל תפלתן דאן אותה שמה מטובלת לתפלה כד שירא בה הר ד חתק את גרירי פרוש
שם ה"יה הוא כולל בה בחיותה שמה קונו של י' ד וארבעה אחיות שמה תפלתן ובהו פרוש עטס לשת
מה שנואני העולם כשעומדין כספר יקראו שן נדפוס סן ככה בה ד טובין אותה שירא ס מן של שר דו
והדבר ישאל למי כותבין אותה ר א לם מן והלא ר אן אותה א הוא אשון בנות ס שמה ורק אשון ר רלשון
ולוח יתק מה שנואני לכבוד ב' יודי' לם מן ובהו רחא כ שם ה"ה כולל תמשה פרטין שמה כקונו של ו' ד
ובארבעה אחיות ולוא כאן עד א כה הר ס אחקרי' את הגדה שהוא הגד ס א הגד לכוון התפיה ס הוא שם
וי"ה גם הגדה גי מרב כמין שם וריה בדיק שעולה ו' ב כרוע ששמה אתקריאת כד לא יהא קוש א
וחתבין

תקנתא חד ועשרין

ותתבין לון לכפיה ספרין ולבתר מתקנין לון בכמה פרוזן ולא תחזאנה בהון
 מסחוניתא קדם מלכא בההוא זמנא וראיתיה לזכור ברית עולם ואלין
 אנן לבושין דבהנא דאנן ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב ואית פסקות
 מאין מארי תריסין דקא אתיין לבי מדלשא דפסקון ותתבין בהון. בלישנתון
 דאינן כדומחן וסיפין. ואלין אינן פרשין ותסיפין כמניחין קרבא
 בימא וביבשתא דאינן אורייתא דבכתב ואורייתא דבע"פ זכאין אינן
 אם מלכא בנייהו דאדו עמודא דאמצעותא כליד תרין תורות דאנן
 תורה שבכתב ותורה שבע"פ דאתייהבו מימנא ומשמאלא דביה
 גנחין קרבא. ווי לון לאלין דיעלון לאנחא קרבא בתרין תורות קלא
 מלכא דעלייהו אתמר אין אקר ואין דברים בלי נשמע קולם. בר
 בעלי אומנות משתבחין בתורה שבע"פ ואדו מלנאו הה"ד קל כבדה
 בת סקך פנימה. אידי הלכה דמלכא כד אידי אזלת גביה בתרין
 שוקין דאינן תרי סמכי קשום. וכד סליכת בגופא בתרין דרועין
 דמלכא אתקריאת מבלה. וכד נשימת ליה בפומיה אתקריאת
 אורייתא דבע"פ בההוא זמנא דסקלא לפומא דמלכא מיד יתקיים
 ברעיא מהימנא פה אר פה אדבר בו. כד קמת על גנלחא
 בגלותא בתרואה אתקריאת הלכה למשה מסיני. וכד שרייא בדרועין
 דמלכא אתקריאת קבלה למשה מסיני. וכד שרייא בפומא דמלכא
 מיד פה אר פה אדבר בו. וכד אידי מרתקא הלכה ממשה שכינתא
 אידי ריב ליה לתתא וכד לאו אידי בדרועין קבלא אידי ריב לעיקא.
 ובגין דא שמעו דרין את ריב יי אלין תלת אבהן. מאי ריב דלהון
 דא שכינתא. ובהפוד אתון ריב אידי דבי. דאידי דבי מארין ישדאל

ומחלוקת ג"כ עטר עולם מספר עזי ודוע דשך הוה מסדר המערכות גם אסא צורק שך עד כ"בזוחה
 מכרית לגדו ס ולוח ק ודודו דכל קיש איתחלוקת בה"כר בא ס מלך הקל פוח וכי ס רב י האר ז ל כשער רוב ק
 דעליוהו אומר אין אומר ואין דבר ס כל בשמע קולם ליכ הוונ מכוה בשס איך רה ומכונה ג כ בשס דברים
 כבוד ראוי מדברת אף וזוג עלן דן דמו כ מוכס בשס אורח וזוג מחסון דפר"מ מטכס בשס דברים וביאוד סריה
 לשמע עושה וזוג עליון וזוג מחסון ולכן על אלה העומדים שלא לשמה דאין מלכא ב י ר כתיב אין אומר ואין
 דברים שאין עשין בעסק הסריה עומדים לא וזוג עלון ולא וזוג סמסון בלי בשמע קולם קול מפארת ומ ס
 מלכות בשמע לשון דשמע שאול אח השס קולם קול מ ס כל בעלי אומנות משתבחין בצורה שבע"פ ש דוש
 הגויקים ששמיים כמה מיני סיקוג ס וכני גיס רחום ס למעלה כל אחד כפ כמוו וכפ שורש בשמחו קולא אופס
 בעלי אומנות דללו סס אומנות רוחניות ססס למעלה וכל מיני סיקרים וכני"כים ויחידים סליו ס ונעשים ע"י

תעשה

תקונא חד ועשרין

(מז ע"ב)

ועמיה איהו שכינתא ריב. והאתנים אלן תרי תנאי. אתנים קהפוך
אתון תנאים מוסרי ארץ אלן צדיק וצדק. ד"א שמעו הרים אלן ג'
נקודין דאינון סגול והאתנים אלן תרין נקודין דאינון צדי. ועוד
שמעו הרים מאן הרים אלן תלת נקודין תניינון דאינון שורק
ואתנים אינון תרין נקודין תניינון דאינון שב"א. מאי ריב יי דא
חור"ק. ריב יי לעילא חולם. ריב יי לתתא חור"ק. תרי ריבות אינון על
שור"ק דאיהו (חד) צדיק ששנא דתרווייהו (עמודא דאמצעייתא) כד
איהו מתרחס מניהו איהו ריב. וכד מתקשר בין תרווייהו איהו רבי.
ואיהו קשר. הה"ד ונפשו קשורה בנפשו. ועוד תרי ריבות אינון
חד צדיק וחד עמודא דאמצעייתא. חד איהו ריב בין אבא ואמא
דאינון קמין ופת"ח דא עמודא דאמצעייתא איהו דיב בנייהו (נ"א)
דאינון ריב בין ארא דאינון קמין ופתח ואמאי אינון ריב בנייהו) בגין שכינתא
דלית לה מוזנא בנלותא בגין דתרעא איהו פתח דאתמר ביה פותח את
ידיה דאיהו יי חבקה קמין כחום עייה אתמר פותח את ידיה ומשביע
לכל חיי ודא חיי עלמין דאיהו כליל חיי ברקאן איהו חרב ויבש בצלותא
דאיהו שכינתא ובגין דא איהו צלותא יבשה בגיניהו איהו ריב בין אבא
ואמא וכד אתפתח קמין בפת"ח דאיהו תרעא דיליה עמודא דאמצעייתא
נחית קלא ומהלך ה' מאה שנין עד דמטו בח"י עלמין (דאיהו כליל חיי
ברקאן) ואתמלא מניהו ומניה אתשכימיא לשכינתא דאיהו צלותא
וקמי דהיה יבשה קרא לה ארץ הה"ד ויקרא אלהים ליבשה ארץ
למעבד פדין ואיבין דאינון ארעא קדישא דישדאל לתתא הה"ד
ויאמר אלהים תרשא הארץ וישא ועמודא דאמצעייתא כד סלים
לאבא ואימא לנתתא מוזנא מתמן קליה סקא על קד אינון עתין

חירי שבע פ מאן הרים אלן תלת נקודין מיגין דאון שור"ק נראה דספר התיקונים מכוונת לנקודת התיקון
לפעמים בשם שור"ק ועין לעל (דף ג' ע"ב) דאמר כד סלקא על גופייהו דמרין נקודין שבי"א אחסבידי שור ק
וכרע בינון בשם רב נחמ ז"ל דאמר כתיקונים (דף ז') שור"ק נקודותיו קבון ולר' פ"ש ועיין מ"ש בס' ד' לעיל
(על דף ע"ב ע"ב ס' ה') ולקמן בסוף סעמור חס ג"כ איהא כסאי לישאל ולעיל דאמר סליק סאי קורה דאיהו
חד שור ק על מרן דאון ש"א ואתפביו שור"ק ריב ה' לעילא חולם ריב ה' לתתא חור"ק פירוש החולם
הוא ו' וכן חור"ק הוא ו' ולכן דרש ריב על חולם ועל חור"ק והיינו רב יוד ורב לשון מריב כתיב סוי
רב חס ולרו איהו רב ואיהו שלם ואי קשר נ"ב שלשה חוורים אלן רמויים בשור"ק שסוף ר"פ שלום רבי
ובטעין

ומבועין. וכד נחתא קריה נחתא על כל אינון נחלין ומבועין דאורייתא
 הה"ד נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם נשאו נהרות ארין אינון ב'
 נפודין דאינון צר"י מאן איהו דמליק על גבייהו בתרין רחועין דא חול"ם.
 וביה אתעבידו בגולת"א. ומאן איהו דנחית תחותיהו בב' שוקין דא
 חיר"ק וביה אתעבידו סג"ל. בההוא זמנא נשאו נהרות מוקם דאיהו
 סוד יעסב. קול השופר. ולאן פלקין ליה לגבי אבא ואימא. וכד נחית
 נחית בתרין נפודין דאינון שב"א תרי ידכי קטוש הה"ד ישאו נהרות
 דכים כגון על כתף ישאו ואבא נחית בצדיק דאיהו שור"ק בנקודת
 חיר"ק דא כי שם חלקת מחוקק ספון משורא דתרין ירכין דקטוש
 דאיהו דכים דך ים דך דכלי כ"ד אתון דיהודא. תגינא עליה אתמר
 אל ישוב דך נבלם. דך איהו בכ"ד ספרים דאורייתא ושכינתא וכד"ה
 על שכמה וכד צדיק איהו מלא מעמודא דאמצעותא דאתמר ביה
 ותמלא כדה ותעל סליקת האי נקודה דאיהו חד שור"ק על תרין דאינון
 שב"א ואתעבידו שור"ם בתר דאיהו מליא מספרא דליה ומספרא
 דעמודא דאמצעותא אתמר בשכינתא ותמלא כדה ותעל ותורד כדה
 מעל שכמה קד הכורע כורע כבורד ותמלא כדה ותעל כל הזוקף וזוקף
 בשם סליקת ודאי מגלותא לגבי בעלה כהאי שעתא איהו אמרת לגבי
 צדיק ותאמר שמה אדני וגם גמלה אשקה דאינון גמלי מתלב ועוד
 חול"ם אתמרי עמודא דאמצעותא לגבי מוחא וחיר"ם לגבי דבא. שור"ק
 אתקרי בקשורא דתרוייהו. ועוד חול"ם אתקרי בכל ספרא דימינא.
 הה"ד על כל קרבנה תקריב מלח וחיר"ק אתקרי בכל ספרא
 דשקאלא. ואיהו שור"ק קשורא דתרוייהו. ועוד חלם אתקרי באימא
 עלאה יום הכפורים דאיהו עשור וביה יהא מוח"ל וסולח חובין דעמיה
 וחיר"ק אתמר באימא תתאה. וביה חור"ק עליו שניו על סמ"ל
 דאשתעביד בבנוי דשכינתא בגלותא. ד"א נשאו נהרות קולם דא תרין
 זמנין דמיתדין ישראל לקב"ה ופלקין ליה ביה קלא ערב ובקר וצהרים
 דאינון ימינא ושקאלא בתרוייהו פלקין קלא דאיהו עמודא דאמצעותא

קול וקיעט ג תולדים אלו כנגד ג חלוקות שיש בו סהס ח לון מוכין פכ מ ועוד חולס אמקרי כל מה עלולס
 יום הכפורים דאיהו עשור פירוש כי החולס הוא יו ד שמספרה עשרה והוא נקודה עליונה עומד כראש ולכן

תקנתא חד ועשרין

לגבי מאן סלקאן ליה לגבי אימא עלאה דאיהו כ"ה בימינא וכ"ה
 בשמאלא ערב ובקר. ואינון תמשון תרעין דבינה קראן ליה בהון נהחית
 לגבי צדיק וצדק דאיהו דך בשוקא ימינא ואיהו כדה על שמכמה
 בשוקא שמאלא דאינון תרין סמכי משוט. ובגין דא ישאו נהרות לכים
 דך ים. ואיהו דך כב"ד אתון רבשכמלו דערבית. ואיהו דך כב"ד
 אתון רשחית ודא דמלה ולמתי כב"ד שמשותך ואיהו כדה
 בתריןיהו. ואר ישוב דך נכלם וצדך דלא אשתמע קלא בהוא דך
 אלא ישאו נהרות. נשאו לא כתיב אלא ישאו. בגין על בתם ישאו.
 בהוא זמנא ותמלא כדה ותעל. ותאמר שתה אדוני וגם לגמליך
 אשקה. ארץ אינון דמ"ח תיבון דארבע פרשין דיהנדא דק"ט
 דבבלהו אינון דמ"ח אפרים דכרלין כבירת דאיהו צדיק. כהו
 איתשקין ע"י שכנתא דאיהו כ"ד ים כ"ד ספרין דאודייתא
 ודא אינון כ"ד דאתמרי מן ימא עלאה דאודייתא דאיהו כלילא
 דחמשין אתון דיהנדא דאינון כ"ה וכ"ה דמתרין בהון קב"ה ב' זמני.
 וכד סליק ים תמשין. דא איהו ישאו נהרות לכים בהפוך אתון דך
 ואיהו כ"ד וך איהו צדיק בהאי כד. בגין דאיהו תבדא בנהותא.
 שכנתא דאיהו כד עליה אתמר רב נשבר ונדכה אלהים לא תבוה.
 צדיק איהו דך במיא דאודייתא. ואיהו כתיב במשחא דאודייתא הד"ד
 שמן כתיב. אימתי בזמנא דאסתלק ו' מן ה ואשתארת ד' דקה
 ודא ובגין דא שמן כתיב רביעית החין רביעית ה"א ודא דאתחורת
 דל"ת. והוא כתיב איהו ו' ועדא שלימו דה'. ועליה אתמר ביני ובין
 בני ישראל אות היא לעולם אות ה' ודא ובגין דא אתקריאת ה' על
 שמיה יום הששי ה"א דששי. מכולות מים רבים. ארין ו' (קלין) שממן
 דמתפלגין לו נהרות וכלהון מתפלגין בהוא נהר דנפיק מעין. ואינון
 בקבו ל"י. שבע אינון דאוזין על שבע שממן דאינון אבג"תיך וכו'
 ואינון ו' ספרין קול יי על המים דא חסר ואיהו אבג"תיך דמתמן מיא

רמז ליה"ט שהו וס פסוק ספרין שביעי ספסו ואשתארת ד' דלם ודא פ' רוב דלם ודא כלומר לשון ליום
 ואמר עוד ובג"ד שכן כתיב רביעית הסין רביעית ה"א ודא פ' רוב הסין נפשו רכפ פ' ס' ה' דל"ת חספיו

תקונא חד ועשרין

פו

דאורייתא. סוף יי בבכך דא קרע שמן. ודא נבונה. קול יי בחדר דא
 נגד"כש ודא תפארת. כסא בלש"ש נגד"י וביה אתמר למשה נגד
 כל עמך אעשה נפלאות. קול יי שזכר ארזים דא במרצתג ודא נצח
 סוף יי חוצב להבות אש דא חקב"שנע ודא חוד. קול יי יחול מדבר
 דא יג"פוק דאיהו יסוד הר סיני. קול יי יחולל אילות דא שמרצית
 ודא מלכות. דעקה אתמר למנצח על אילת השחר ודא איהו מסולות
 מים רבים. ארזים משברי ים ארץ סעמי דאורייתא דאתמר בהו כל
 משבריה ונגדה עלי עברו וארץ אינון זרק"א מק"ף שופ"ד חול"ך
 סגולת"א. ידקא. קו דיומנא דאת ו רישא דיליה י. תלת גלגלים
 סלקין (נ"א אית) ביה בימא דאורייתא ואינון סגול (נ"א סגולתא). וכל גלגל
 סלים ל"י גלגלים לעילא והאופנים ינשאו לעמתם. וליומנא דינשאו
 האופנים לעומתם מיד נשאו נהרות יי תרין נכודין דאינון
 סגולתא סלקין להויה נקודה תדא על גרפוי ואתעבידו י"ה. ודא איהו
 נשאו נהרות יי אינון ב' נסודין דא' יי לעילא וי' לתתא סלסין ו' על גרפוי
 גרפין ולאן סלסין אלא חושבנא דהזון לחושבן שמא דיס"ק. וכד סלקין
 לה על גרפיהו לקבלא עלייהו עלת העלות דנחית על גבייהו ועוד זרק"א
 איהו יפה נוף משוש כל הארץ איהו ז' יום השביעי ודא צדים ואיהו
 ענפא מנפא דאילנא דאיהו עמודא ראמבעיתא הר ציון דכתי צפון דא
 נכודא תדא י. (נ"א א) זעירא אות הברית. ועלה אתמר נשאו נהרות יי
 וקמי ניהו ירכתי צפון. דסלקין לה נכה דיסו"ם דאיהו בעלה. וכד סלקין

אכבעה קול ה' בהר דא נגד יכ ש דא תפארת כסא כש"ש נגד"י פרוש כסא וא"ו ר"ל כסא ואלו שהוא
 התפארת הטלול וק הוא כש"ש נגד"י אוחיות אלו רס אוחות ש ס נגד יכ"ש וביה אתמר למשה נגד כל עמך
 אעשה נפלאות הנה כשטר הפסוקים כפרשה שמות כהז חל הנה נכבאל כ ס ח של מי סך לאיש שס יכ ש
 שרוח חל שס נגד"י כ ש והוא אחד משס כן מ"ב להוד ע כ בשס זה של יכ ש הנה אח המלרי ולא נשמע רק
 כהל השס הנו וי"ס רז ל מלמד שהינו בשס המפורש ולפיכך רולרך לברות מפני פרעה ולתחיל שחמש כ
 ו ס משה ער כי יבא שילר בנ' משה ושמע בשס המפורש כר ה כי יבא ש לה ר"ה יכ ש ותמר שמואל גס
 שס זה נרמו לודעי מדע בפסוק אשנכרו כי ידע שמי ר ת יכ"ש ורמוז חו ל לסוד שס המפורש הזה בלומרס
 כמשנה י"ו היה אומר נגד שמה אחד שמה ומלה נגד הוא חלי הראשון של שס הנו ורמוז חו ל כי המושך חל
 השם האחרון מאחד שס אוחיו הא ש הנוכר עלו ומתיה אוחיו ויהי נגד מלשון משך כי תרגום משכו נגידו
 ונרצו חלי רס כמש"ה למשה נגד כל עמך אעשה נפלאות ודי בזה ע כ מולחו ע ש ונשפר לקוטי תורה הנדפס
 כתוב חל ולטקד ירכב בשס נגד חו והו נגד כל עמך אעשה נפלאות ע כ ע ש ובו מובנים מ ש כן ובה
 אתמר למשה נגד כל עמך אעשה נפלאות שמשכרו ש שחמש בחלי השס שהוא נגד לעתיד ובשמו השבד משה נרמו

לה

תקונא חד ועשרין

(מד ע"ב)

לה לגביה אתמריאת ההיא נקודה מרית מלך רב. בההיא זמנא דסלקת
 ההיא נקודה בתרין ירכי מקבלין לה תרין דרועין דאינון כ' נהרות עלאין.
 וסלמין לה בעמורא דאמצעיחא. ודא איהו נשאו נהרות קולם תרין
 ירכין אליון זה לגבי בעלה ותרין דרועין אינון מקבלין לה לגבי בעלה
 ובגין דא תרין נהרות אתמר בהון נשאו נהרות יי. ותרין תניינון ישאו
 נהרות. ועוד אתבר כה סליקו ונחיתו כגוונא דא. כד סלקין לה לגבי
 עמורא דאמצעיחא אתמר ביה נשאו נהרות קולם. אכל כד נחתין לה
 לגבי צדיק אתמר ביה נשאו נהרות דכים. ומה דתהו סגולתא לעילא
 כגוונא דא. כד נחתא לגבי צדיק אתעבדת סגול כגוונא דא. ובגיד
 מה דתת לעילא אתנמלת (נ"א אתחודת) לתתא ובגין דא אתמריאת
 בצדיק דכים. ובה מים דתחתונים בקאן. בגין דאינון תרעין דמעה
 ועלייהו אתמר שערי דמעה לא ננעלו. ובגין דאיהו דמעה דהון דכים
 ודאי. וצדיק בה ד"ך י"ם. והא אוקמוהו אל ישוב דך נכלם וביה
 אל דמעתי אל תחוש. ועלה אתמר צעמת בני ישאל באה אלי.
 תנועה דסליק לה לגבי בעלה דא רביע. ובההוא זמנא אתקרי זק"ף
 גדול ואיהו אתקריאת מרית מלך רב. ובאן איהו זקפא גביה. בתרין
 נהרות דאתמר בהון ימינה יי נאררי בכח ימינה יי תרעין אויב. ועלייהו
 אתמר נעימות בימינה נצח מאי בימינה דא גרולה בההוא זמנא אתקרי
 זק"ף גדול. וכד נחתת בצדים אתקריאת זק"ף קטין ומאי איהו
 תנועה דקא נחית זה דא רבי"ר. רבי"ע לימינא. ארך אפים עד
 בינונים וביה איהו מאריך. תביר לשמאלא תבירו דחיוביא חד
 סליק בתקיעה ומאריך כה. וחד נחית זה בשברים שלשלת
 דא תרועה קשורא דתרנייהו. דיוקנא רשורס דלתתא בשלשלת סלקא
 בשר"ק נחתא הא איהו סלם (נ"א חיס) דסלקא לעילא. והאי איהו
 סלם (נ"א חידק) דנחתא לתתא. והיינו דרנ"א תרי מעמי. וענויא
 דשכינתא. אף על גב דאיהו בתלת סטרין. בתקיעה דאיהו דינא רפ"א
 רפ"ה. ובשברים דאיהו דינא קשניא דג"ש גבורה לית זה ענויא בענויא
 דבעלה. דאיהו תרועה שלשלת. ורנא דמלה אין קול ענות גבורה

תקונא חד ועשרין

דא שכרים . ואין קול ענות חלושה דא תקיעה . אלא קול ענות אנכי
 שומע . דא תרועה דסלקא בענויא דא בתר דא בתרועה . ובגין דא
 אשרי העם יודעי תרועה אף על גב דשכינתא איהו בענויא מימינא
 ומשמאלא . לית ענויא כענויא דבעלה . תרועה דאיהו תרועה עין
 אנפין . ואיהו תרועה דידיה ובגין דא אשרי העם יודעי תרועה . דא
 קול ענות אנכי שומע . דא איהו ענויא דאנכי שומע . דאיהו צוותת
 בכל זמא דבעלה היא ובנהא נקראן ליה תרין זמנין ערב ובקר
 שמע ישראל . וכל בר נש דאית ליה ענוי משכינתא דאיהו ענויא
 בגותא דחיקא מן בעלה . וקרא ליה בכל זמא שמע ישראל דיהא
 נחית גבה . ודאי עליה אתמר קול ענות אנכי שומע . מול דענויא
 דהאי ענויא אנכי שומע . קם חל בקדמא ודא שכינתא תתאה . וחד
 בקשתא דא ברית צדיק עליה אתמר שופ"ר הור"ך פ"ר ג"ד"ל . גרין
 דילה אינון צדיקים דישורא דקבילו ברית . דבזכותיה נפסין מנלותא ודא
 דמלה הא לקם זרע דאינון טפין . דא זמא קמו תנאין ואמוראין דלעילא
 וקריבו ליה ואמרו מטרה (ג"א עפרה) תהא אגית עלך מחצים בגלותא עלך
 אתמר לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם . וקשתא ותצא דסמרא
 דקדושה יגן עלך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו . צנה דא
 שכינתא תתאה . וסוחרה דא שכינתא עלאה . אמתו דא עמורא
 דאמצעיטא . קם איהו ואמר . תנאין תנאין . משנה תהא בערייבו ודא
 תשתניאו מרחמי לדינא . הלכה אולת לימינא דלכון לאתברא בה על
 שנאיכון . קבלה התקבל צלותכון ברייתא אפיקת לכון ולבנייבו מנלותא
 ומשעבורא ודינא דההוא דממנא על גלותא על בנייבו מיד דבריד לון
 סליק לאתריה . קם ר' שמעון בקדמיתא פתח ואמר תנא תנא אכתמר
 לך דהא קירמא לנבך ודא שכינתא ובה אוזריקו תלת אבנין . דאינון

מה שנשמע בחלי השם שהוא יכ"ס כי משם מספרו הוד יכ"ס שניסר לו רודו על שם כ"ס משונה סהא בעור יכו
 נראה בין שם לילך ב"ך אום בלדבעס דברים הנרמזים בלום ות כמ"ה שהוא ר"מ 'ברייתא קבלה משנה
 'הלכה ומיד דבריד לון ס"ק לאתריה ובזכות המשנה ש"ס בשמה משמעות של ש"ט ברכס דלא משנילו מרחמי
 לדינא ובזכות ההלכה פסוקה שרומדה וזכ"ס למ"נ של סורה וכ"ס אורח ימ"ס ב"מיה ברכס אולם לימינא
 דיכון לאתברא בה על שנאיכוני כי התגברות של האדם ה"א ביד ימין ובזכות הקבלה ברכס מסקלל ללכותו
 לפי המשמעות של הקבלה ובזכות הברייתא ש"ס בה משמעות של ברי' וחולה ברכס 'אלו מחמסר סגולת לברתי'

תקנות חד ועשרין

(מה ע"א)

תלת טפין קמוחא עלאין דאינון י"י ואתבלידו בתקמה בתבונה ונכדת
 אל ר' שים בסלע קנה דהא קשתא לנגך דאיהו אות הנרית. אסתמר
 מצידו דליה דאינון תלת ור"ו דסלקין ח"י בחושפון. ודא ח"י עלמין.
 קם תנא תניינא וא"ל דא תניא דמסייע לך קרוקחא דאיהו כליא
 מארבע פלשין ודא ו' דאיהו עמנדא דאמצעיתא כליל שית תיבין
 דיהנדא ורמ"ח תיבין דאתמר בה ושים בסלע קנה. דהא קרני פרה
 לנגך דאינון תרין נביאי קשוט עליהו אתמר אצמיה קרן דוד.
 ומצמיה קרן ישועה מספרא דשכינתא אתמרי קרני פרה מספרא דשור
 וקרני ראם קרניו. ואינון משיח ראשון ושני י' ו'. בית ראשון ושני
 ה"ה. ושכינתא נמלא פורפרא מאשא סומקא ואצטבעת בה ואתקריאת
 סומקא פרה אדמה תמימה. אדומה ודא מספרא הנבנה תמימה
 מספרא דההוא דאתמר ביה התהלך לפני יהיה תמים. אשר אין
 בה מום מספרא דיעקב דלית בה פסולת דאתמר ביה ויעקב איש
 תם יעקב דלעלא ובריוסניה יעקב דלתתא. אשר לא עדה עליה עור
 משעבנדא דגזותא בגין דאיהו שכינתא עלאה אתקריאת. ולא עור
 אלא דאיהו אתקריאת שבת דאיהו אסוד במלאכה בגין דאתקריאת
 חרות. ושלמה בנינה אמר אמרתי אתקמה והיא רחוקה ממני. בגין
 פרה אדומה דאיהו מטרת את הטמא. ומטמאה את הטמא דאתעסס
 בה ודא דמלה מי יתן טהור מטמא לא אחד מטרת את הטמא
 מספרא דימינא דכהנא מספרא דימינא אתקרי איש טהור. בגין
 דיסטרא (נ"א דסטרא) דימינא איהו מיא דאורייתא. אף על גב דיהא
 טמא אתרכי בה. ומטמאת את הטמא דא נבונה דלסטרא סמאל

דלסטרא סמאל דנפל מקדושים ומה דהוא טהור טהור כהן דליה בנין דשליט על חילן דמסאנו כהנא דבדים
 אלו הוא ע"פ דברי רבנו ז' ל בספר הלכות פירוש שמו דף ס"א ע"ג בענין אדכיר קודם שנגדא רזר היאלל
 השלך ק שיטת לו כל טולם ועולם חלק כדלוס כרי טולם ירחמו עליו ואם יחפא יפגוס כולם וכולם נקשו
 עלו רחם וחס יזכה י' לו וישמחו בו טולם ולכן רצה שיחמו לו חלקם שתנו לו זרין דנפשו מחיות פניו שבהם
 נפש ורוח מוין דלירה ונשמה מוין דכריאה חרי בעולמות למטה וכן מטולם האלילות נפש ממלכות רז"ח מו"א
 נשמה מחימת חיה מחאב ועל קן אחד נעשה חסד נעשה לשון רבים שהעלויים והתחתונים יתנו כולם חלקם
 כדלוס בו וכן היה והשיג אדכיר חלק מטולם עד נשמה לנשמה מחאב דאלילות ולכן נשמה פגם עד התחשבה
 כחוצא כווסר והנה סמאל וסיעטו לא רזו ליתן חרו שקטינו וחמרו מה חוטט כי חוכרתו כי הוא יסבך הר
 רובה שיחמו לו מן החיות שמוכס ודוע כ החיות שמוכס הוא כמ"א י' סניי הקטורס ואם סיו טמאס מלאו
 דנפל

תקונא חד ועשרין

פח

דנפול מקדושתיה ומה דתיה מהור סאיב ליה בנין דשלימ על
 תיילין דמקאנו. וכתנא דאיהו מהור כד תיה משתדל לקרבא
 ליה לעואול תיה מפרה לישראל מכל חובין דלהון כדא כי
 ביום תיה יכפר עליכם למהר אתכם וכו'. ואיהו דתיה מהור תיה
 מתממא בהתוא עואול זהכי למי נדה. תיה כהנא מפרה לה. ואיהו
 תיה מסתאב עד ערן רמשא דתיה מתדכי. ועוד מפרהת את הממא
 כד נולד משה אתמר ביה לנבי בת פרעה ותרא אותו כי טוב הוא
 דתמאת עמיה שכינתא. ומיד דנגעה איהו ביה אתדכיאת ואתסיאת
 מצרעתא דיקה ומשה אתדכסת ביה צרעת כד"א והנה יהו מצורעת
 כשגן. דבהתוא זמנא דנגעה ביה בת פרעה פרתת שכינתא מניה.
 ובגין דא כד בעא לאתקרבא לנבה בסנה אמרה ליה אל תסרב
 הלום של נעריה מעל רגליה. עד דיתפשט מהתוא נופא דנגעת ביה
 בת פרעה תמן אחיו ליה דנופא דבר נש בהאי עלמא איהו צרעת
 ממשכא דחויא. לבתר דאתפשט מניה והדר לנתא דערן אתלבש
 בנופא קדישא דיליה ודא איהו והנה שבה כבשוו זהכי אתלבש משה
 בה ודא איהו והנה שבה כבשוו כקדמיתא דאתמר ביה עצם
 מעצמי ובשר מבשרי. ובגין דא א"ל של נעריה מעל רגליה דא נופא
 דתיה ליה כנעל. התוא דנגעה ביה בת פרעה ואתלבש באתרא.
 ובהתוא זמנא אהדרת עליה שכינתא. ובגין דא אתחיו (גא אחיו) ליה

התוה היו האורות הליכים ומתהדרים והו תתכעלם כולם ולכן לא ירע לכן בירום וקשורו עלו ואז הפלם
 למטה כדמוכח בפרק רבי אליעזר וכוונת ההפלה רתה כדי שלא ינקו מן הקדושה ותר בר וחס למעלה ואין מ
 בא ברר מתוכס הקדושה כיון שאין טהרית חלק בלחם ויכן הפלם עד זמן ש אמר בלע היות נגמל ועל כן סחל ל
 בא לפתוח את האדם ולרתע או כיון שאין לו חלק בו וכס כסו הודו ודעו למה רתה ש טול נס אדם כמותו כי
 לא היה לו שום דחמנות עלו עכל וזכיה סבן ת ש כאן על סחל ל דנפל מקדושתה שיה תחלה במדכנה
 דקדושה למעלה ונפל למטה במקום הסגור ובמקום שטומד ש עתה החלום והקל טות ומ"ש ויה דהוה סחור
 סחב ליה פירש ענין סחב ליה מה הוא ואמר הונו בגין דש"י על חי לין דתכאבו כ עתה ייר למקום הקל שית
 פתח ס"ל דמסאבו ונמאל ע"כ הוא סאב דליו הסגור שהו דקס בי"א מינ הקטורה שהס רי היות
 שנתוך ס"מ הנה כ רידתו ונפילתו למטה נחטבו ותגלו בוחר שנטעו קליפות ממם כד נולד משה אחירי כר
 ותרא אותו כי טוב הוא דחמת עיניה שכ נתא ומיד דנגעה בה בת פרעה ליה אחרכאת כן לך לנרום ובספרי
 סל הדשום הגרסה אחריר ביה לנביה בת פרעה ותרא אותו כי טוב וזה עשות כי ותרא אותו כי טוב אחריר על
 יוכחד אותו בעת ש ליה אותו אך היות בת פרעה שייכא למטה שאמר ומיד דנגעה ביה בת פרעה ובדקוה
 שמתו חיות הלמטה וככתבו למעלה וזה דבר ודא אלו והנה שבה כבשוו פרוש כבשוו הרלו לו סחא
 נופא קדישא דעליה כתיב כנסת הוא בשר והיו מו מחלה ועשרים שנה ואילו ל כס וזה משר שטור מספר

באתין

תקונא חד ועשרין

(מת ע"ב)

באתין דעבד . באת קדמא וא"ל הבא נא ידה בחיקה וכו' ואמאי
 בחיקה קמא רמזי משוכבת היקה שמור פתחי פיה . והנה מצורעת
 כש"ל . ולבית אחזי ליה דאתרביא באורייתא הה"ד בה והנה שבה
 כבשור . ועוד שכינתא תתאה איהי עגלה ערופה . ומספרא רפרה שור
 ודא איהו ופני שור מהשטאל . ומספרא דעגלה עגל בן בקר לחטאת .
 ופרה ודאי אתקריאת שכינתא עגלה כד נמלת מן גבורה
 ושכינתא תתאה עגלה כד נמירת מיניה ועוד קרני פרה נצח
 יהוד . בהם עמים ינגח יחדיו . קרני ראם חסד גבורה דיעביד בהון
 קרבא בעמלק וימחי ליה לזרעיה מן עלמא . ועוד קרני פרה אלן
 תלמידי חכמים דמתוכהון דא עם דא באורייתא ומתנגדין בשוורים
 דא עם דא בנין דאורייתא דבע"פ איהו מספרא דגבורה דאתקרי
 אלקים . וביה פתחה אורייתא בראשית כרא אלקים . בג"ד תלמידי חכמים
 אינון מתנגדין באורייתא בשוורים דא עם דא . ובג"ד יק"ס כגבור יצא
 מספרא דגבורה יריע בתרועה יצריח בשברים על אויביו ותגבר בתמיעה .
 בההוא זמנא כל ספירן נמלין מגבורה . ושטא דיוד מא ואו קא ואפילו
 מלאכים דלעילא וישראל דלתתא . ולבית דנטיל נוקמא מנייהו יתמלא
 רחמן על ישראל . וקדם דיהא נטיל נוקמא מעמלק לא יתיב בברסיא .
 ובההוא זמנא דנטיל נוקמא מבני עשו ייתי לפייקא לאילתא ואיהו גע"א
 וגבורה הה"ד רחל מבכה על בניה עד דאומי דה קב"ה לאעברא לון
 מעלמא ויקמול בהון עד דיצמבע ימא מן דמהון . ויקמול בהון עד
 דיתפרנסון מנהון חיוון כרא י"ב שנין . ועופין דשמיא שבע שנין ועוד
 גע"א תלש"א אזל"א נרי"ש . גע"א בתרועה ויהיב בהון סקידה הה"ד
 ונמה ערית קו תהו ואבני בהו . תלש"א בשברים תל"א א"ש ודא
 שריפה תל"ד דא חנ"ק כנונא דא אש שריפה . אזל גרי"ש בתקיעה

כשנה וסאות שמו הס דת ישר סת רכל וכנס ס ג ג' סס הכא רמא משוכבת חקך שמור פתח סך
 כ ירנה מחזור מכת מלא חוס שוכבת סקו של אהר ש האכילתו כפיו ען הדעת ולו א פתחי פיה שלא חסס
 כו יאלל אשור כזה ולבית אחזי לה דאתרביא באורייתא סהד והנס ענה כבשור גראח כת כת והנה נרמזה
 הויר שבע"כ יאז ואלו סא ששה סדר משנה ואומות הנה רס סס סמכות וכסל ל חורה שבע פ כרמזה
 כלות ות ורנה גהר ונס ככשרו עך דיתפרנסון חיוון כרא כ ען וסופן דשמיא שבע שנין כ כ נקמה
 סל ען סה סה כזות חכום ס שמוקיס כחורי שבע פ סה א ששה סדר ס ויהי מילה שפה כפולה כסג
 ראיהו

תקונא חד ועשרין

פמ

דאיהו ברומחא לקמלא לון בהרג. שרשלת תרועה למתפש לון. אסורין
 בבית אסורין דמלכא כד"א לאסור מלביהם בוימים וכו' שופ"ד הול"ך
 פס"ק מק"ף. קלא דשופרא סלקא בתרועה ברומחא לעורר עלייהו
 קול תרועת מלחמה ודא שופ"ד הול"ך. פסק דא שכרים דעבד לון
 פסקות וקמדין (נ"א נקישין או נקעין) ודא מכת הרב והרג ואבן.
 מקף תרועה דא העק ודא איהו הול"ך והזק מאד מאד דא מות
 דאתתקף עליהו כגונא דמתן תורה. ועוד אזל"א גר"ש שכינתא
 אמרת לקב"ה נרש האמה הזאת ואת בנה. אלון ערב רב דגרשוני
 מהסתפה בנחלת יי. גריש לון מן עלמא דין וזעלמא דאתי דלא יהא
 לון הולקא עם ישראל. שופ"ד הול"ך רבי"ע שני גרישין שרשלת
 בהוא זמנא נטיל קב"ה חמ"ח. דאיהו רמ"ח תיבין דאית בק"ש
 ושית תבין דיהונא. ובה נידקר את שניהם דכד ונוסבא דא סמא"ל
 ונחש ורבי"ע דיוקנא דומיא דרומ"ח. שני גרישין יתך לון קב"ה
 מן שמיא וארעא. בהוא זמנא שקר הסוס לתשועה וכו' דקב"ה
 דרף אבתרייהו ונטיל לון בשלשקת על צנאריהון ולבתר קמיל לון
 ברומחא דאיהו רבי"ע. בקרמיתא תריך לון ולבתר דרף אבתרייהו
 ותפיש לון ולבתר קמיל לון. ורבי"ע ושני גרישין ושרשלת אינון
 תקיעה שכרים תרועה. שכרים שכר תשבר מצבותיהם אלין דאתמר
 בהון ויבואו בני האלחים להתיצב על יי בדינא על ישראל ושכינתא
 דאתמר ביה ויבא גם השטן בתוכם. דא סמא"ל דאתא לקמרא על
 בנוי דישראל ודון לשכינתא ובין דהוא בעי דינא על שכינתא ובנוי
 כארו קיימין עליה. תרועה בה תרועם בשבט ברור. תקיעה והזקע
 אותם ליי נגד השמש. ושופ"ד איהו קלא מניה נפיש קלא בתקיעה
 שכרים תרועה תקיעה מן מוחא שכרים מלכא כד"א לב נשבר
 ונרבה וגו' דא איהו זכר אלחים דח נשברה. קלא בתרועה מכנפי
 יראה וקלתו אתכלילו בקנה וריאה ואתעבירו קול וקפומא דבוד ועוד

ל מודים חלק הנסתר חלק רנגלה הכי י"ב ומקמה של שבט שנים בזכות יסוף דב רב עמוסקין בצורה שכתב
 שראו שבעה כמ ע ר"ל ע פ חכמה עמודיה שבעה כי פסוק ויהי צבאם הוא ספר כפני עמנו ורביע דיוקנה
 דומיא דרומחא פ רום הכביע הוא נקודה קטנה ועגולר וכן רומח ראשו קטן ועגול כמו נקודה והכי דריש לה

נשמחא

(מה)

תקנתא חד ועשרין

(מט ע"א)

נשמתא ורוחא ונפשא דבר נש אינון תקיעה תרועה לשברים נפשא
 בלכא ודא שברים כדא לב נשבר ונדכה נשמתא כמחא ודא תקיעה.
 ורוחא ככנפי ריאה דנשיב על לבא דאיהו נור דליים. ואם לאו תהו
 דליק כל גופא. ורוזא דמלה כנפי וינה נחפה בכקפו ונו. ורוחא כליל
 מאנשא ומיא ובגיד איהו תרועה. ועליה אתמר אשרי העם יודעי
 תרועה. בגין דנשמתא איהו נשמת חיים. כינה דנפלא מחכמה נפש
 מלכות תבונה. רוח תפארת ואיהו דעת כליל תרנוייהו. עליה אתמר
 וברעת חדרים ימלאו ומבניה נביאים ואינון נצח וחד. וממלכות
 כתובים ואינון חסד וגבורה. תפארת תורה כליל בלתי. וככא על
 עמודא חד מיימא ודא צדיק יסוד עולם כבוד ומחול דא ס"מ ונחש
 כבוד אשא סומקא מרה אשא ירוקא. מחול אשא אוכמא. ויתרת
 כליקא דכלהו. כבוד ומחול סמאל ונח"ש. כבוד אל אתר. מרה סם
 מנת דיליה מחול נח"ש נוסבא דיליה חלב סמא. ומרה איהו חרכא
 דמלאך המות. כד"א ואחריתה מרה כלענה מרה בתרב פיזת
 ובאורייתא דאיהו סם חיים דאיהו נשמתא מביא אתעברת מן עלמא.
 (כבוד ומחול דא סמאל ונח"ש דאיהו אל אתר) וכבוד דהוא אל אתר
 בתרועה דאיהו רוחא מתעברא מן עלמא. מחול דהוא נחש
 בשברים דאיהו נפש מתעברא מן עלמא מרה דהוא סם המות בתסיעה
 מתעברא מן עלמא. וכלא איהו דגליל נשמתא ורוחא עם נפשא
 בקלא דאורייתא. ובאורייתא אתתקפון. דכל מאן דלא אתעסק
 באורייתא חליש נשמתיה ורוחיה ונפשיה עילא ותתא וזותרת הקבר
 איהו זונה. שזרין איהו לכל אלהים אחרים מתתקפא. ואמאי
 אתקריאת ויתרת הקבר אלא בתר דעביר נאופא עם בלהו יהיבת
 שזרין לבעהה. ועליה אתמר כי בעד אשה זונה עד כבוד לחם דאיהו
 אתתקמא מכבוד. ומחול איהו שחוק הכסיל ועליה אתמר אם ראית
 רשע שהשעה משתקת לו אל תתנה בו. בגין דאיהו שאול תחתית
 דאתמר ביה צדיק ממנו בולע אכל צדיק נמור אינו בולע. כבוד כועס
 ומטיל לב מכין לב יודע לב רואה. לב איהו שכינתא דלא נפלא אלא

תקונא חד ועשרין

דמא צת דאיהי קרפנא דצלזותא גמיה בלא חובין ובלא פסולת וקרובת
 לגבי בעקה שופרא דכלא אכל יותרת דכבר לא יהיבת לבעקה אלא
 שיוזין ופסולת ומאי ניהו בעקה. (פחול) סא כנר) אלא אתר. ומאלין
 שיוזין דגמיל מנה אתעביד דם. מחול חשוד ואוכמא הוא נחש דמאי
 דפתי לחנה דאיהי לבא וגרם לה מותא. והא תרי כתי לבא אינון למאן
 פתי מינייהו אלא ההוא דשמאלא דאתמר ביה לב כסיר לשמאלו
 ועליה אתמר ומוצא אני מר מקות את האשה לב חכם לימינו לא
 אשת חיל עמרת בעלה עזה אתמר מצא אשה מצא טוב דאיהי
 יצה"ט מוליד דבר נש עזה אתמר להניח ברכה אל ביתך. ברכת
 יי היא תעשר. ועיה אתמר ראה חיים עם אשה אשר אהבת. איהי
 בדיוקנא דשביטתא תתאה כליא מעשר ואיהי נר מצוה ורוחא דנשיב
 בה ת"ת ישראל איהי בכנפי ריאה. והא איהו ותורה אור נהיר בה לא
 לשביטתא עלאה נשמת חיים דנחתא מן מותא לאנתרא לון בלבא מאי
 נ"ר נפשא ורוחא דנפשא איהי פתיקה (נא על שם דאיהי שוחפא דנופא)
 רוחא לא ניתא נשמתא נר יי נשמת אדם. (אדם דאיהו אור נר נהיר
 ביה אורייתא דנכתב ונשמתא דאיהו נר נהיר בה מצוה
 ובזמנא דלא נהירין בה אור ונר אתמר בנשמתא אל תראוני שאני
 שחרחרת. ואתמר באדם אלביש שמים קדרות) ומאי נ"ר
 נפשא רוחא נ' נפשא ר' רוחא לקבל נ' סמדין אלין אינון תלת גונון
 אשא אוכמא חורא ותכלתא. מאן דנמיר נר ה' נשמת אדם באורייתא
 בפקודין דעשה ולא תעשה לא שליט עליה נורא דניהום. ודא איהו
 כבד מרה ופחול כבד אשא סומקא מרה אשא ירוקא מחול אשא
 אוכמא. יותרת הקבר בלא דכלהו תכלת חשוד ותכלת דציצית
 מצוה. ותכלת לית בספרא אתרא בגין דאיהו חומה לברסאי יקרא.
 גונון דשרגא אינון לבושין דנר ה' נשמת אדם גונון אוכמ דאיהו מחול
 כד מתלבשת תמן נפשא בחובין איהי אמרת א תראוני שאני שחרחרת
 שחרחרת בקדרותא דבני בדוחקא דלתון בעניותא דלהון מדדותא

זכור הולך רביע כמות מאת רבקה שהוא אור השלום וזו פורו הולך רביע הוא הכוחם נוקדם ולסדרם מן שמיא
 ואלמלא ויהו עט גרסיין קדרותא ולטטא ומ. וסא מחול נפקא רכב ג אלר רת קליע ות ש נשאל
 וליצנותא

תקונא חד ועשרין

(מט ע"ב)

וְיִצְנֹתָא וְעִנְיֹתָא מִטְחֹל נִפְקָא . כִּד נִשְׁמַתָּא אִסְרָא בְּהַ בְּגֻלְתָּא
 דְּרָא אִיהוּ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ וּבַהּ הוּא זִמְנָא מִטְחֹל שׁוֹחֵק . וְזִמְנָא
 דִּיִּיתִי מִלְכָּא מִשְׁחָא לְנִמְלָא נִקְמָא מִטְחֹל רְאִידוּ שִׁפְחָה יִזְשֵׁב
 בְּשָׂמִים יִשְׁחֵק . יִשְׁחֵק אִיהוּ בִּאֲבוּרָא דְלִהוּן כִּד"א וּבִאֲבֵד רִשְׁעִים רְגָה .
 רְגָה אִיהוּ הַגִּיר אִיהוּ נִדָּר יִצְא מַעֲדָן וּמָאִי נִיהוּ מִצּוֹת עֲשֵׂה וּמִצּוֹת
 לֹא תַעֲשֶׂה כְּחֹשְׁבֵן נִהָר נִוֵן ה"א ר"ש וְאִיהוּ הַנֵּר הַמֵּאִיר לְאָרֶם וְעַל
 דָּא בִּאֲבֵד רִשְׁעִים רְגָה וּבַהּ הוּא זִמְנָא מִטְחֹל דְּשׁוֹחֵק אֲתֵּאֲבֵד וְאִזּוּ
 יִתְקִיִּים אִזּוּ יִמְלָא שׁוֹחֵק פִּינּוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רְגָה וְרָא וְאִזּוּ לֹא יִכְבֵּה בְּלִילָה
 גְּרָה בְּגִין דְּמַעְמָה כִּי מִזֵּב כְּחֹרֵה . וּבַהּ הוּא זִמְנָא מִתְּתִקְנָא יְדוּשְׁלָיִם
 דְּרִאִהוּ לְבָא . לְפָא אִיהוּ לְתֵיב הַמִּזְבֵּחַ יִכְבֵּה כְּחֹשְׁבֵן הַרְ"ב לְה"ב הַבְּלִי .
 לֹא יִכְבֵּה בְּגֻלְתָּא דְּרִאִהוּ לִילָה . וְאֲתִבְנִיָּאת ע"י דְּקִבְיָה כִּד"א בִּזְנֵה
 יְדוּשְׁלָיִם יי (מָאֵן הַמֵּסִיר נֵר ה' נִשְׁמַת אָרֶם בְּפִקּוּדֵין רַעֲשָׁה וְלֹא תַעֲשֶׂה
 לֹא שְׁלִישׁ עֲלִיהָ נִדָּא דְּהִיגָם דְּרִאִהוּ כְּבִד מְרָה מִטְחֹל) וְעוֹד מְרָה מִטְחֹל
 כְּבִד אִינּוּן גְּלֻתָּא לְנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וּנְפִשָׁא דְּרִאִהוּ שְׂכִינְתָּא כִּד גְּלֻת
 כְּכִבְד אֲתֵּמַר בְּאֲכָרִים דְּאִינּוּן עֵמָא מְרִישָׁא חִילָהָא דִּילָה תְּכִבְד
 הָעֵבֻרָה עַל הָאֲנָשִׁים כִּד גְּלֻת בְּמְרָה אֲתֵּמַר בְּהַ וְיִמְרֹדוּ אֶת חֵייהֶם
 כִּד גְּלֻת בְּמִטְחֹל אֲתֵּמַר בְּהַ וְלֹא שְׁמַעוּ אֵל מִשָּׁה מִקְצֵר רוּחַ (וְרִהוּ
 בְּבִטְנָה וּמַעְבֻּדָה קָשָׁה דְּהִנְהָ בְּמִטְחֹל וְהוּוּ צִוּוּחִין לְקִבְיָה מִינָה הַה"ד
 מִבְּמִן שְׂאוּל שׁוּעֵתִי שְׁמַעֵת קוֹלִי וְאֲתֵּמַר בְּהוּן וְתַעֲלֵ שְׁוֹעֵתֶם אֵל
 הָאֲלֹקִים מִן הָעֵבֻרָה וּנִשְׁמַתָּא בְּגֻלְתָּא בְּתִרְיָה אֲתֵּמַר בְּהַ וְתִגְלֵ
 מְרֻגְלוֹתֵינוּ וְתִשְׁכַּב שְׂכִיבַת לְעַפְרָא . וְיִי לִיה לְבִר נֵשׁ דְּנִשְׁמַתִּיהַ
 נְחִיתַת תַּחֲוֹת בְּגֻרְיִי . רַבְּהֵוּא זִמְנָא אֲתֵּמַר בְּמִזְלִיה נְפִלָּה לֹא תוֹסִיף
 קוּם וְרִית לִיה עֲלִי וּמְרוּק אֲלֵּא בִּידָא דְּקִבְיָה דְּאִזְלִי שְׁמָא מְרִישָׁא
 לִימִינָא וְאֹקִיִּים קָה וְרָא דְּמִלָּה לִינִי תְּלִילָה וְהִיה בְּבִקֵּר אִם יִנְאָךְ

טקרא מִטְחֹל דָּה שְׁפַחָה בְּ כִּי מִטְחֹל אֲוִתִּית לִי מִטְחֹל גַּם מִטְחֹל רִפִּית מִטְחֹל וּנְשִׁאֵר מִטְחֹל . אִזּוּ יִמְלָא שְׁחֹק
 פ' וְלִשְׁוֹנֵי רֵגֶה וְרִי וְאִזּוּ לֹא יִכְבֵּה בְּלֵילָה כִּד כִּד כִּד אֲוִתִּית סִגְרִי וְאֲוִתִּית רֵגֶה וְאֲוִתִּית כִּד גַּם כִּד
 שְׁרִיחַ הִלֵּב לֹא כִד בְּהַפְּדֵן אֲחִישׁוּן לֹא יִכְבֵּה כִּי בְּגֻלְתָּא כְּחִיבִי בְּכֵה סִכְכָה לִילָה שְׁחִי כְּכִוִּית סִס כְּמִינָא וּכְלִבָּה
 וְעַתָּה אֲפִלּוּ הִיב שְׁרִיחַ פִּינּוּ לֹא יִכְבֵּה וְעוֹד מְרָה מִטְחֹל כְּבִד אִישׁוּן גְּלֻתָּא וְכוּ' רִיב לְכֵן אֵל קָת אִם מִטְחֹל
 וְרִשְׁיָךְ לִכְנֵי כְּרִגְלָה וְכֵן אֵל קָת מִטְחֹל וְנִשְׁתֵּי יוֹךְ עַל מִי מִלְּמִיִּים וְכֵן נִשְׁתֵּי אִם מִטְחֹל וְיָךְ אִם עַפְרָא מִלְּכֵן וְהִינּוּ

טוב

טוב ינאל טוב דאיהו ברית ינאל ואם לא יחפון לנאלה ונאלתך אנכי
 ה"י יי שכבי עד הבקר . אנכי דאיהו אימא עלאה אנכי דיצאת מצרים
 ה"י יי שכבי עד הבקר דאיהו ימינא דביה תוספא דאורייתא דבכתב
 דאיהו עמנדא דאמצעיתא דמימינא אתייהיבת אורייתא דבכתב .
 ומשקאלא אתייהיבת אורייתא דע"פ דאיהו נוקבא ובנין דא טוב צדיק
 ה"י עלמין איהו מסמךא דשקאלא דאיהו גבור הבוש את יצרו דאיהו
 סמאל . ובג"ד שמאל דחה . ובימינא יסום דמאן דנפיל לא צדיד
 לאקמא אלא כידא ימינא . ובג"ד ה"י יי שכבי עד הבקר ושקאלא איהו
 ראש השנה וימינא פסח וביה הוה אוקמא כ"ד ימין ודא איהו כי יד
 על כס יק . ועל ההוא זמנא איהו אמרה אל תראוני שאני שתרדת
 אל תראוני מסמךא דשקאלא דיצחק דאנא במדרותא ביה . ה"ד
 ותבהין עיניו מראות . מראות ודא בפודקנא . דאיהו אור מראות
 דנבואה . דאתמר בהון נפתחו השמים ונראה מראות אלהים . ודא
 איהו ותבהין עיניו מראות מסמךא דשקאלא . ואתמר בההוא זמנא
 בסב"ה אלביש שמים מדרות נר איהו ה' . תמש גוונין נהרין בת ואינון
 תוור סומק ירום ואובם ותבלת . ו' אור ה"ר מלנאו סמאל חשך נחיש
 מדרות . ועלה אתמר אלביש שמים מדרות . נוקבא דליה ושם אשים
 כסותם ווי לנשמתא כד אהל'בשת במדרותא דהון ועליה אתמר
 ותבהין עיניו מראות . ואינון חשוכין דמכסין על עיינין דלית לון רשו
 לאסתכלא בקב"ה ושכינתיה . ואור ונר דנהרין ונ"א דחשבו) בהון אתמר
 בהון ותשכו הרואות בארבות . כמה דאמר סהלת עד אשר לא
 תחשד השמש והאור וגו' . ואור ונר עלייהו אתמר כי נר מצוה ותורה
 אור ואמאי אתהשכן בהון בנין דלא הוה משתדלין באורייתא ומצוה
 בדחילו וברחימו דאינון י"ם ומיד דמשתדלין בהון . בדחילו ורחימו .
 אוקמא איהו להמב"ה ב"ה דאינון דחילו ורחימו לאעברא לון מעלמא
 דנשמתא בנין דאינון חשוכין אפרישין בין י"ם ובין ו"ם כמה דאוקמיתו
 דכתיב כי יד על כס י"ה . ובההוא זמנא אתמר באדם לבשו שמים
 מדרות וגו' . ובההוא זמנא דמתעברין מדרותא וחשוקא מנשמתא מיד

תקונא חד ועשרין

(ב ע"א)

כל הנשמה תהלך יד. ומאן אינון אלין חשוכין. אלין סמאל ונחש. ומאן
 גרים לון לשלמא עליוהו אלא הוא דקרא אוליה. כי אם עונותיכם היו
 סבדילים בנייכם לבין אלקיכם וידוד בניייהו אמר גר עיני ואביסיה
 נפלאות מתורתך. ובההוא זמנא מה דהו שלטין חשוכין על נהורין
 דעינין. מתהפכין נהורין ושלטין על חשוכין. והוא דמלה שופרד מדופד
 קדמא זקף קטין. ההוא דאתמר ביה קטנתי מכל החסדים ומכל
 האמת אונקף ואקרי זקף גדול ואין אמת אלא תורה הה"ד תורת
 אמת היתה בפיהו. ובההוא זמנא מתהפכא קרסא מדינא לחמלי. ודא
 היא הוא דאוקמוה מ"מ צדיקיא מתפכין מדת הדין למדת רחמים
 ובההוא זמנא אתהשיב כאלו אתברי עקמא. ויסדר נהורין בדקא יאות
 הה"ד ויסרא אלקים לאור יום ולחשך קרא לילה. ויסרא אלקים לאור
 יום דא ישראל דשולטנותהוון יהא לזמנא דפורקנא וחישיעיא ישתארון
 (ג"א אורי) בחשוכא הה"ד. ולחשך קרא לילה ואתמר בימינא ושלמא לא
 יהי ערב יהי בקר ויום אחד דאיהו ערב דיצחק ובקר דאברהם בההוא
 זמנא מה דהוה נשמתא מהדקא בין רגלין הה"ד ותגר סרגלותיו
 ותשקב דאתחורת לרבא דאיהו כנונא דירושלם. בההוא זמנא הרב
 חאה הה"ד ולא יבנה עוד מורה והיו עיניה רואות את מורה. הרב
 שומע דאתחור עבודה וברוכים לבי מקדשא דאתמר בהון וישמע
 את הקול מדבר אליו מעל הגפרת מבין שני הכרובים. וכל ענין (דאינון
 דומי רבתא רומי זעירא) דאינון מכסין על צלותין הה"ד סבותה
 בענין לך מעבוד תפלה. מתעברין ונהרין עיינין דאינון בית ראשון ובית
 שני דבהון סלקין צלותין. דבזמנא דאינון ישראל מלובלכין במנופין דשאר
 עמין. נשמתא דאיהו שכינתא אמרת אל תראוני שאני שחרחרת
 וצלותא נפלת הה"ד נפלה לא תוסף כום בחולת ישךאל וכר נפלת
 שכיבת לעפרא בין רגלין. והא אוקמוה. ותגר סרגלותיו ותשקב
 ואדיו מצלא לקב"ה דיומים לה מעפרא הה"ד ופרשת כנפיק
 על אמתך כי גואל אתה בההוא זמנא ויתר האיש וילפת.

מתן י"ח מרה סחול כדז אכנשו מ' חסא סליס דא דחזרת ללנא ולא סי טוונא דירושלים וכו' לר' לנן
 דהוא

תהוא דאתמר ביה יי איש מלחמה מאי וילפת כד"א ילפתו ארתות
 דרבים . בתהוא זמנא ייתי קב"ה ויימא לה ליני הלילה והיה בבקר .
 ייני הלילה דאחי שפאלא והיה בבקר דאחי רחמי ימינא דמתמן
 נהיר אור תרא הוא דכתיב הבקר אור . אם יגאלך מוכ יגאל . אם
 יעביר כך ישראל עוברין מבין לסקא דך מבין רגלין שפיר . תנאל
 ע"י דישאל עלאה דאיהו בערך מוכ ודאי . ואם לא יעברון בר עוברין
 מבין וגאלתיך אנכי . והא אוקמוהו חי יי שכבי עד הבקר בח"י דאיהו
 כליל חי ברכאן דצלותא . שכבי עד הבקר עד תהוא נהרא דבהוא זמנא
 צלותא תהא נהרא בלכא ובעיינין ובגין דבת"י ברכאן דצלותא
 תליא פורקנא וניה אתגליא דאיהו יסוד ח"י עלמין אתמר ביה
 והיו עיני ולבי שם כל הימים והיו עיני ולבי אדכיר עיינין ולכא
 בגין דצריך בר נש בצלותיה למהוי עיניו לתתא לגבי נשמתא
 דאיהו שכינתא דאיהו אסרא בגלותא ולביה לעילא בקב"ה ודוא
 דמקה עיני תמיד אל יי כי הוא יוציא מרשת רגלי ולביה לעילא
 דנשלא נוקמא מעמלק הה"ד כי יום נקם בלבי בלבי נדא ביה עתיד
 דנשלא נוקמא . כמה דנטייל ביה נוסמא ממצרא דאיהו רב"י שם בן
 ארבעין ותרין אבגית"ן ביה אפיו לישראל מנלותא קרע שמין דאיהו
 שמא תניינא דיומא תניינא ביה קרע ימא . ובהאי שמא אתמר יהו
 דקיע בתוך הקים . נד"י כ"ש נגד כל עמך אעשה נפלאות . בכל
 שמא נמל נוסמא כמצרים ופורקנא בלכא תליא דאתמר ביה הרב
 רואה ובג"ד כי יום נקם בלבי נקמה בנאי בלבי ביה דאתמר ביה
 כל הנשמה תהלך י"ה ועלית אתמר כי יד על כס יה . ופורקנא בלכא
 תליא דביה אתמר הרב רואה ובגין דא אוקמוהו מ"ט לרב"י גליתו
 ולאברי לא גליתו . מאי לרבי אלא אורייתא דבכתב אתקריאת
 רבי . ואורייתא דע"פ אתקריאת פוקא . ואוקמוהו מארי מתגיתון
 מלכא לפוקא לא גלי . לרב"י גליתו דא שמא דע"ב שמתן .
 ואינן לשבעין אנפן לאורייתא דתקין מן ב' . ואורייתא אית לה

כח ב דכח על לב ירוסלים וקראו חליל ואורייתא אום לה רישא ונוסא ולכא ושמת וכו' כב דחמסס
 רישא

תקונא חד ועשרין

(ג ע"ב)

רישא ונופא ולבא ופומא ואכרין כנונא דאית בישראל דאינון רישין
 רישא עמא ומנהון עיינין הה"ד ודקה אם מעיני העדה. ואית מנהון לבא
 דאינון לקבל שבעין סנהדרין. ומשה ואהרן על גביהו. ולא חסרין
 מעלמא כוותיהו. ודא איהו ללבי גליתו אבל אתרנין דאינון בשאר
 אטרין אתמר בהון ולאכרי לא גליתו. וכן באורייתא שבעין אנפין תלין
 מתרין תורות אורייתא דבכתב ואורייתא דבע"פ. ובגלותא חלק לב"ם
 דאינון ע"ב צדיקים דאינון כנונא דסנהדרין. ודא דמלה אשרי כל
 חובי לו ל"ו בחושבנא כליק תלתין ושית. ואינון ל"ו בארעא דישראל.
 ול"ו לבך מארעא דישראל. ודא איהו חלק לב"ם וקאן חלק לב"ם שאור
 וקמין דאינון ערב רב. ודא דמלתא ויהי סבדיל בין מים למים דעליהו
 אתמר אך ביום הראשון תשבתו שאר מכותיכם אך חלם. ואומא
 דיתסתון ב"ד דאינון ארבע סרי יומי דפסקא לקיימא כמי צאתה
 מארץ מצרים אראנו נפלאות (ודא ז' יומי דפסקא דגלותא קדמא וז'
 יומי דפסקא דגלותא בתרא) הה"ד תג שבעת ימים מצות יאכל ובגין
 דא אור לארבעה עשר בודסין את חמץ לאור הנר. ודא אור הנר
 דאיהו אורייתא ובפסקויא דאתמר בהון כי נר מצוה ותורה אור. נר
 בלבא אור בעיינין. דאיהו אור הנר בדחילו ורחימו ב"ה מתעברין
 חשוכא וקדרותא מנייהו. ובגין דא כי יום נקם בלבי. ועוד בלבי דא
 ל"ב אלקים דעוברה דבראשית. ועשר אמין דאינון י' מן לבי. ולב.
 הא איהו לב דביה נהיך הווא דאתמר ביה ותר אורו כי טוב
 הוא וביה עתיד לאתגליא קב"ה למשה באורייתא בגלותא בתרא.
 כנונא דפורקנא דמאיה דאתמר ביה וידא מלאך יי אליו בלבית אש
 בקדמיתא בלבית אש דנבואה. ובגלותא בתרא בלבית אש דאורייתא.
 ודא בת מן בראשית דאיהו כליקא מעשר אמין. ול"ב אלקים

חתמי תורה כוללים ר ש' ונופא וכו' והוא כמ"ש בל"י כמ"י ח"ו אות ג' כסס הכ"ז ו' כס"ח כסדקמה על
 סורה שכתב שהיא כ' ספרים לחוס ס כספיות ע"ז והוא הספירת כולל חמשה ספרים של תורה וכו' רובין
 ד ל"ב ה"א ו"ג כ"ל הושע חסד שופטים נבוכה שמואל הפלרת מלכים נ"ה כ' ה"ס ב ספרים הרי ה' ה'
 יעשי חסד ירמיה נבוכה יחזקאל הפלרת חרי עשר ט"ה כבוד שוקו עמודי שש ר"י ה"ג ודמלכות כוללת
 חמש עניות ופני דרוש ד ל"ב ה"א ו"ג והם חמש ספרי מהלכי הוא ה' ה' אך ה"ל' הם משלי חסד ח"וב
 בורה דנאל הפלרת עורא נלח דברי הימים הוד עכ"ז פ"ש ומשה ואהרן על גביהו ללא חסרין מעלמא

דעוברא

תקונא חד ועשרין

צג

דעונקא דבראשית פת קליקא מעשד אמרין . איהו בת עין אוקמא
 דאתמר בה שחורה אני ונאורה וניה נהיר אוד תה"ד ותורה אוד .
 ר"ב אלהים ביה נהיר מצורה . דאתמר ביה גר יי נשמת אדם וכו'
 (מלך מסך וכו' במס' ק"י ז' ו' ד' כ"ו ט"ה) וקפ"י דשבינתא אינון פסוי דם תיה ועוף
 דמכסי עליהו ברהימו וכר מכסי עליהו ברהימו דאהבה מי מופגא
 ק"א שיטא עליהו מים רבים דמי מופגא לא יכרו לכבות את האהבה
 דשראל באבהון דבשמיא בההוא זמנא קריא יהא על ארבע חזון .
 ודא איהו שופ"ד הולך . רבי"ע מרובע דרנ"א בשית דרגין . דאינון
 שש בעיות לכסא הא איהו מלכא על כרסא . בההוא זמנא נעשה לי
 מטעמים באשד אהבתי מפקודין דעשה דאתיהיבו באהבה . ולא
 מפקודין דלא תעשה דהוא אקרוב ליה סמנא דעשו לקמנא בהון
 לישאל דבנייהו אתמר ואת עשו שנאני . ודא איהו דרנ"א תרי
 טעמי דמסמךא דפקודין דלא תעשה סמנא דעשו איהו רבי"ע על
 ישדא"י . ואיהו דרנ"א עלייהו . ואי תימא דשקמא על שבינתא דאיהו
 עמרון בגלותא הא אמר קרא אני יי הוא שמי ובבוד לאתר לא
 אתן והדלתו לפסילים ובבודי שבינתא עלאה . לאתר לא אתו . אר
 אתר . והתלתי לפסילים דא שבינתא תתאה . ובגין דא בשית זמין
 דשקמא סם המות אל אחר אתמר בשבינתא יהיה קגוד ששת
 ימי המעשה . בשבת ובראשי חדשים דקא שלמין ממנן בישין אתמר
 בהון (ג"א בה) ובוים השבת יפתה ובוים תה"ש יפתח ועוד רבי"ע איהו
 כנונא דא כ וזמנן כנונא דא כ בת מלך פנימה סגידא בביתא . ואדי
 סידרא קדישא לעולם לא אסתבלת בה חמה בישא גהינם סם המות
 נוקבא בישא . כ"ש אל אחר דהכי אוקמנהו מרמאן לעולם לא חזא

כוחו יתו כלומר כדומתם וקאי על כולו פ' ב' ש' דגמס' בכל דור ודור כ"י שיהיה השוים ק"ס פליהם
 דכתיב עולם מסך כנה דריינו פ"ב דיקים כנון מסך דגמס' פ' ב' סה' ועשה ל' משעמם לאלהר הכנה
 מפקודין דעשה דלמי היכו מהכנה ר"ב לכן סה' רמ"ח מזה אוחות רחם שהוא מרגום של אהבה ונרמו כפינת
 מסמנים חלק החיבה לשמים וקרי' כה מעט מים כ"י מים הם החכום ששם סוד אהבה וכלא מפקודין ולא
 מעשה דהוא אקרוב ליה מתחא דעשו לקמנא כהון ל שדאל' כ' כבלאון ששם איהוהים מל' קטדות כיון דלפילו
 על מקלם איהוה ש קטדו דהני עשור אסור מן הטורח ולכן אפ"י שלא ימלא לכה עבירה כלישור גמור של
 לאו לא פלמי מקטדו . מקלה עבירה דכ"י הוא אסור מן הטורח אבל כפקודין דעשה לא יוכל למלא קטדו
 גמור דלפילו אם יכעלו מזה ששם אין מענישים על עשה אלא כפיין רמחא ולכן כרחא שביעלש בלוי ישראל
 (כ"ז)

תקונא חד ועשרין

(גז ד"א)

תקנה פנימונתא דסידירא דכומנא דתקנה נפקא נפקא ממזרח סידירא חזרת אנפקא מיניה כנוזנא דא. וכוון דא אמר בלעם הרשע לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל. עמל ואון סמאל ונחש וכומנא דתקון לה לאסתכלא כה אתכסיא מכל נבל. ואימתי בירחא שביעאה הה"ד תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. מאי בכסה בירחא דאתכסיא ביה סידירא כההוא זמנא דאתכסיא מיניה אידי אמרת לישראל דיתקנון צלותין במאכלין פבין מפקודין דעשה הצלותא שקלא בכל פקודין ברהוא זמנא י"מ קב"ה לישראל ועשה לי מטעמים ברעותא דשכינתא זמנא אהבתי מפקודין דעשה ותקינת שכינתא עם ישראל מאכלין דצלותין דאינון קרבנין. וכומנא דאידי תקינת מוזנא למלא. הילכת דין עימא לאתערא בשופר דביה עתיד קב"ה לאכנשא ביה לישראל מן גלותא מארבע סטרין. הה"ד תקע בשופר גדול להודיענו ושא נס לקבין גליותינו. ואיזה חשיב דאיהו זמא דדינא דיליה זכרה (ס"א ובר ח) עד הרוא זמנא סב"ה מאריך עליהו דחיביא ולכסוף אפסיס לון ודריב לון מעלקא. ודא איזה מאריך מרח"א סוף פסוק. ועוד שופר הולך רב"ע דרנ"א תרי מעמי כההוא זמנא דיתמחון חיביא מעלקא סקא צלותא בנגונא בד' מינין. דאינון שיר פשוט ודא י. שיר כפול ודא י. שיר משולש ודא ימו. שיר מדובע ודא יקום בשמא דיקום סקא צלותא דאידי שכינתא. אורייתא בנגונא שכינתא בנגונא. ישראל סקין מנו גלותא בנגונא. הה"ד אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ל'. צלותא דאידי שכינתא סקא גנבית דמלא בעשרה זכרונות ובעשרה מלכויות ובעשרה שופרות דאינון י". ועשרה כתות דמלאכים יתערוך לגביהו. וסקא לון לגבי עשר ספירן ונגוני בשופר שירא מלוא עשה וגם מהקן ללון דל נון ביקום קרבנן אהם מלוא עשה בדתרא זמנא ימא קב ה לישראל ועשה ל' מטעמי כ כ ק ה רחפאריס שהוא סוד וזו רשמא קדישא עמל ל' מטעמים כרשומא דשכ נחא המלכה סהא סוד לוח ה"ז דחיא קד שא כאשר אהבם מפקודין דעשה כי פקודין דעשה סט בלוחות ו ה דשמא קד שא כטעם ו"א"ר חשיב ולירו ומא דדינא דלה וכלה פירוש חושב ע"י הקיטוב על שופר שששים בכל קטילת ישראל כעשה לרון ולפני הקב ה שריה לוח ה יומא דדינא דלה ל' מטעמי גדול כי ירא סן בקול שופר זה ששס למטה מעוררים ק' שופר גדול דלע לא סמוכן למקום בו דינא דדינא מלקין

תקונא חד ועשרין

נד

סלקין. מנייהו. מרובעים מסמרא דכ"ע בארבע חיון. ואינן חיות קפנות עם גדלות אינון תמניא. ואינון יאקרונק"י ועלייהו אתמר אז ישד משה בר יהא קב"ה בשכינתיה בחיון תמניא דאינון חיון דאשא עתים חשות עתים ממלכות וכלהו מתאן בנרפייהו בנגונא ונגונא בהון (נא סקא) בארבע אנפין לכל סמרא מרובעין. הה"ד וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם לכל חיה תמניא אינון בין אנפין ונרפין לכל תמניא די בהון שבה משה א"ו. ודוד בגין דא תקין מנא בתמניא נימין ושבה לכל תמניא הה"ד למנצח על השמינית. ותמניא אתון לכל חד תמניא סלקין בלהו ע"ב. יאקרונק"י תמניא ותליין מנייהו ס"ד תמניא לכל חד סלקין בלהו ע"ב דא איהו דא דחשמל. ואית נגונא דסקא בעשר. ודא איהו יוד קא ואו קא ועלייהו אתמר ידיו גלילי וקב. ואית נגונא דסליק בשית הה"ד שוקיו עמודי שש י"ס יסוק. צור

אדם יהוה	יה	יה יהוה	יה יהוה
-------------	----	------------	------------

עולמים. י"ק י"ס י"ק א"ד"ם
ארבע כנפים אריה טוד נשר
מרכבה תנינא י"ס יו"ק.

י"ק יו"ק. י"ק יו"ק ועילא מבלהו. י"ס יו"ק חבמה בי"ה. בתר אקיק אשר אקיק ועלייהו אתמר שרפים עומדים ממער לו שש כנפים שש כנפים לאחד. ודא אבגית"ץ בשתים יכסה פניו לישראל דלא יסתכלון בהון שנאידון. ובשתים יכסה גליו דלא ארכור לון עובדא דעגלא ובשתים יעופף מן גלותא. הה"ד ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי. ואית נגונא דסקא בתרין כנון הלדעת. ואית נגונא דסליק באת חד כנון הללי ב"י. ואית נגונא דסליק בחמש כנון ה' והא אתמר בכפור דחמש נימין. אכל נגונא דסליק בשית דאינון אבגית"ץ מן ו' אידו. ואית דסליק ליה בתלת ודא יה"ו דאיהו אק"י"ק וסליק נגונא כיה בתקיעה שברים תרועה. בתקיעה הוא קלא ארוך בנגונא עד דתהו סליק ליה לגביה ימנא דאיהו חסר. בשברים תהו סליק קלא דנגונא לגבי גבורה דתמן יק בימנא ושמאלא ותהו נחית מיניה בתורה חבמתא ועותרא כסה דאוקמהו הרועה לתחכים ידרים להעשד יצפיו.

תקונא חד ועשרין

בתרועה הנה פליק קלא דנגנא לנבי עמודא דאמנעיתא. וזהו נחית
מיניה מלכא לנבי בלה דאיהו קול דמסה דקה. בההוא זמנא יתערון
קל מיני נגונא. הה"ד הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגל וכבוד הללוהו
בתוף ומחול הללוהו במינים ועונב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה. שופר איהו שבינתא עלאה. תקע דילה שבינתא
תתאה. דאתמר בה ותמע כף ירך יעקב בגלותא. בההוא זמנא פלקא
מן גלותא בשופר גדול. ואתמריאת תקע בשופר גדול לתרותנו. בנגל
בין ר"ב. בההוא זמנא בן יעול להיכליה. דאיהו ר"ב ואתמר ביה
ומוב ר"ב מוטה המיד. ומה דאתמר בקרמיתא ויתעצב אל לבו
בגין היביא. מיד דאתאבירו אתקיים ביה ובאבד רשעים רנה. כגור
כ"ז נר. מב"ה דאיהו יקו"ק דאתמר ביה יי אורי וישעי. גהד בנ"ד
דאיהו שבינתא מצוה דיליה וחדו בה צלצלי שמע חסד ובדה. צלצלי
תרועת נצה וחד. ובבלוהו כל הנשמה תהלל יק דאיהו חכמה ובינה.
די בהון יהא פורקנא לו זל"ה דאינון בן ובת. ובהון יתמחון עמלקים
מעלקא ודא אידו סוף פלוק. ד"א ועשה לי טמעמים כאישר אהבתי
מפקודין דעשה. ולא כאישר שנאתי מפקודין דלא תעשה. פקודין דלא
תעשה תליין מדהונו דראה ואינון דתקא השקן מעיהו דלא יתקריב
לנבי ברסא דאיהו רבא. דתבעא דינין על אברין קדישין דאינון ישראל
ולבא שבינתא בנייהו. השקן איהו סמ"ל שרמנותא דילה בבבד
דעליה אתמר עשו הוא אדום. ערבין דבבדא היילין ומשריין דיליה.
וכבר נפיל קל רבלובין וחובין דערבין הה"ד ונשא השעיר עליו את
קל עונותם אל ארץ גזרה. עונות דהוא איש תם. אל ארץ גזרה אתר
דגזרת עירין. קרה. הרבא דייה עקה אתמר ועל חרבך תהיה. ומ"ל
דקרה איהו חרבא דמלאך המות. דבתיב ואחריתה קרה קלענה חדה
כתרב פיות. איהו היים לכבר וסם המות ללבא קרה איהו גדינם ואית

דיליה בההוא זמנא בן יעול לריבליה דאיהו לב ואתמר בה וטוב לב משסה חמיד פירוש בן הספאריה שהו
סוד וזו דשח קדישא הוא טוב לב שמחיר בהארות לב שסיס בינס משסה חמיד הס אחרות חמלו על לב
חמיד ב"ה שסס אחרות חמיד ששלה משפרס חמיד וסס הארות בינס שסס חמיד שלש מלוויס של אסיס שסס
משפר חודיס חמור"י חמיד ומשסה הוא הסקלה גם לטון הסססה ובהון יתמחון עמלקים משמל"ה דא איהו

תקונא דהד ועשרין

צה

לה תרי פיזת דאמרין הב הב הה"ד לעלוקה שתי בנות הב הב. שתי
 בנות דאמרין הב חייבין לגהונם שבועין שרקין אינן בבבדא לקבל שבועין
 ממנן כבד וזתרת ע"ב. זתרת דליה איהו נחש אשת זנונים. בגין
 דשיזרין דליה (נ"א דילה) נמלא מחול דאיהו חושך. ועלה אתמר ולחשה
 קרא לילה. דשקטנותה בגלותה דאיהו לילה. ובגלותא שעתא סיימא
 ליה דאיהו לילית. אימא דערב רב. ואיהו שחום הכסיל (ס"א הטחול).
 ובנינה אתמר כדה עגן וילד בן זרד שאול לא יעלה ודא איהו צדים
 מקנזו בולע. דרשע ודאי דאיהו כסיל עליה אתמר למא תביט בוגדים
 תחריש בכלע רשע צדיק ממנו ואוממהו מארי מתניתין צדים מקנזו
 בולע אכל צדים גמור אינו בולע. ובניניה אתמר מזרד שאול ועל
 ווי רנשמתא כד בלע קה מחול. ווי רישאל כד אתברעו בערב רב
 דעליהו אתמר ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהו רע כאשר בתורה
 בזמנא דגלותא קל ממנן דאומין דעלמא וערב רב אתמר בהון דהו
 צריה לראש אויביה שלו צריה ודאי אינון ערב רב עליהו אתמר שריר
 סודרים ותברי גנבים כרו אוהב שותף זנו. אויביה שלו אלן עשו
 וישמעאל ושבעין ממנן. דאינון קדוה בשלחה בעותרא וישאל בדתקא
 בענייתא. ובגין דא ווי לעלמא כד אתברעו בערבוביא בישא זמאן
 נרם דאתברעו במעיהו ולא נודע כי באו אל קרבנה. בגין דעובדיהון
 בישין בידיהון. הה"ד ויתשרבו בגוים וילמדו מעשיהם. כנוונא דא
 נשמתא איהו כנסת ישאל כד איהו שלימא בפקדין דעשה אתמר
 בה בלך יפה רעיתי וזום אין בך. בההוא זמנא שריא שם י עליה

סוף פסוק פירוש סוף לשון ימיו יסופו. ופסוק ר' ל אחס עמלקים דעבדו פסוק ופ רור כמ"ב דל אין הסס
 שלם ואין הכסא שלם עד שימחה שמו של עמלק אויביה שלו אלן עשו וישמעאל כ' ארוב סם סכולל גי'
 לך כמנן עשו וישמעאל כמק וזמאן גרם דאחבננו במה ואל טרם כ' בוא אל קרבנה פרוש מאן גרם
 פרכו א' כ' שא' דא שאינס מרגישים כה וזמר משום דאחבננו במעיהו דהינו לפרך אכילה ושחיס סהוא טרך
 כ' מע' ס' שלם ואל טרם לס' כי בוא אל קרב כ' שאינס מרגישים ככל' זכ' ען בנין דעבדיהון ב' עין כדסון
 טלומר הורגנו במעשים רעים ולקן אין מרגישים כדעה הכאה להם מלך הפורנה שלםס עמסס הס"ד ויפטרנו
 כגוים וילמדו מעשיהם פירוש וילמדו לפשות מעשיהם של הגוים כמלדיהם ובכח הס' בינס לבין פלמס ולאו חוקא
 כפני גוים ונראה למדרש ויפטרנו לשון עריבות שהיו הגוים מרואים לשם עריבות ומיכה זכום ממשכ לפשות
 כמעשיהם כבס"ח יסאל כ' איהי שלימא כפיקודן דעשה אחרת ככל' ען בנין רעיהו זמוס אין כ' רב' דריש
 כלך כמלואם כום כף למד' כף עולה מספר רמ"ח ומספר ס' הוי"ה שערנו כום לפשות רמ"ח טעם לשם ס'
 גם י"ל דריש כל כף דסייע כל מלת טעם המתייחס ס' לדיס ולקן אחר כן על כפיס חקיקך בודדא זמנא

תקונא חד ועשרין

(בב ט"ז)

ואתמר בה וראו כל עמי הארץ כי שם יי נכרא עלך וראו מקד
 וממנו דקבר וערסון דיליה. וממנו דמחול וערבוביא בישא דיליה.
 מתכפין תחות לבא דתמן נשמתא. ואם נשמתא איהי מתמנפא (ס"א
 פנימא) בחובין. או גרע מינה אפילו פקודא תרא מאינו פקודין כמה
 דאוקמדהו מארי מתניתין עברה מכבה מצוה. כההוא אתר (נ"א אבר)
 דשריא עברה ואסתלק מצוה מינה ההוא אבר איהו פגום. ואיהו מום
 דנשמתא בניניה לא שריא קב"ה על נשמתא. הה"ד כל אשר בו
 מום לא יקרב. נשמתא דאית בה מום כחד מרמ"ח פקודין דיקה לא
 אתסרבת בניניה לגבי סב"ה. אכל נשמתא מספקא דשכינתא קית
 בה מום יה"ד בקדן יפה רעיתי ומום אין כך. אם יצד הרע בעי לקרבא
 ליהוא אתר בין דשכינתא שריא תמן דאיהו נשמתא אתמר בה
 והזך הקרב יומת. בגין דעלה אתמר אני יי הוא שמי ובבדי לאחר
 לא אתן דהינו אל אחר אל זר דנשמתא איהי יסריה ואיהי תושבתיה
 דבה משבת בר נש לסב"ה בצלותא בכל יומא בכמה תושבתין והודאן
 ובגין אני יי הוא שמי ובבדי לאחר לא אתן ונהלתיה לפסילים ארין שבעין
 ממנו דלא יהיב לון קב"ה לשלמאה עזה דאינון ערקין דקבר דאיהו
 אל אחר. מחול נחש יתרת הקבר אשת זנוגים. כתר דעבדת זיופא
 (נ"א נאנפא) עם אלקים אחרים ופליגת דמא דיקה דאיהו תמצית דיקה
 דקר ערקין. שיווא קריכת לגבי מחול דאיהו בעלה כסיל. דלא נטיל
 מחול אלא תמצית (נ"א שמרים) דדמא. ולא יהיב ליה מדמא אחרא.
 ובגין דא אתקריאת יתרת הקבר בגין דלא יהיב ליה אלא שיוזין
 וקבר איהו סמרווא דריאה. דסליק לגבי לבא. נכרא מינה. ואי לאו
 דנטיב ביה כנפי ריאה הוה אוסר ללבא. (ס"א) הוה אוסר כל גופא נורא
 דלכא הודא דכנתא לותן לקבל חלב קמא ועליה אתמר אפילו נחש
 כדך על עמבו לא יפסיק אכל עקרב פוסס. שרף איהו קרה קמרווא
 דריאה. בגין דמרה איהו שריפת כל גופא. בגין דא. תקיעת שברים
 ותרועה אינון תבירו דרחון. ועלייהו אתמר אשרי העם יודעי תרועה יי
 באור פניך ירבון. מאי פניך ארין תמייה שברים ותרועה. דאינון תקיעה

תקונא חד ועשרין

צו

חורו דאנפין. שכרים סומסו דאנפין. תרועה ירוקא דאנפין ובה נפסין
 ישראל מן גלותא בזמנא דמהרפכין אנפין דישראל לירוקא כאתתא
 עזבא ובארין תלת גוננין נהרא שרנא ראייה נר יי נשמת אדם מאי אדם
 ייך קיא ואי ס"א. תלת גוננין דשרנא ותלת גוננין אלין אינון לבושין
 לתלת אבהן דאינון חור סומס ירוק. גון אובמא אידי קדרותא דהון
 נעלה אתמר אלביש שמים קדרות. ובהון מתלבשין תיה תבלת לבושא
 דאת יי ראייה תבלית דבלא. נר איהוי שלוחבא דסליק מניה וי נענושא
 דליה הקא והקא דא ה"ה. ולסמרא אתרא אית נר חשוקא דנהינם.
 ואית ליה תלת גוננין. גון סומס דא כבר עשוו הוא ארום. מרה. גון
 ירום שחור גון שחור. ועליה אתמר ותברין עיניו מראות ומסנך
 בארין גוננין שקערוות וקרקות או אדמדמות. וטראיהן שפל מן
 הקיר שפל הוא גון אובם דאתמר גיה ושפלה איגנה מן העור והיא
 כהה. ואידי שפלותא דנשמתא בנופא. נ"ד (נ"א כד) נשמתא ורוחא
 ונפשא אתגליין בכבד מרה ומחור. כל אינון איברי דנופא דאינון עמא
 קדישא קלהו דחמן כמיריו בגין דנשמתא. אתרא דילה מוחא זונה
 מדשא נשמתא נשרא. דבהאי זנה אתפרנסת בכסה צלותין ופולחנין.
 ספינה דיונה קרקפתא. וכמה ממנן אית בהאי ספינה דמנהיגין לה
 ואינון אודנין עינין חוסמא פומא. שבע ממנן אינון וסלקין לשבעים
 לשון דהו בספינה דיונה. ויונה אידי צלותא שבינתא תתאה נשרא
 דאתפרנסת בה דא שבינתא עלאה. אם ישראל לא משתולין
 בצלותין וקעותין ופולחנין דנשרא. דאידי ריאה מיד וי הטיל
 רוח גדולה אל תים דאידי רוח סערה. רוח יי תניחה בקדמיתא
 רוח דנשיב בכנפי נשרא דאידי עמודא דאכצעיתא דביה פרח
 נשרא באינון תרין שפון. רוח דנשיב בקלתו דא הנה דחוסמא האי
 רוח. בקל אתר דאידי. שבינתא עלאה ותתאה תמן אשתכחו. אידי
 וי דנשיב בכנפי ריאה ועל לבא. דתמן נר יי. דא נשמתא במוחא. רוח
 בכנפי ריאה. נפש ברבא. ולומנין. תלת בתלת מוחין ומחשבה רכיב
 עליהו דאידי אדם והכי תלת בלב. נ"ד נשמה רוח. רוחא דנשיב.

תקנת חד ועשרין

(כ"ג ע"א)

בהון ג'ד בתרי כתי לבא ואינן נפש ורזח סמן ג'ד. ודאי ו' איהו דנשיב
 בדרועין בשית פרקין דלהון ואיהו נשיב בתרין שומין בשית פרסין
 דאתמר בהון שוקין עפודי שלש. ועליה אתמר ונחה עליו רוח י'.
 כד אכרין דנופא מתנהגין בהאי רוחא באורייתא מדלישא במקודין
 דאורייתא. ספינה מתנהגא לכל סמרא דבשי בר נש. כדאי אל אשד
 יהיה שמה הרוח ללקת יכבו. דספינה איהו רישא ואיהו לבא ואיהו
 נופא. ואם אכרין דנופא דאינן מארי ספינה דאינן עמא קדלישא לא
 מתנהגין באורייתא דאיהו נשמתא. ובמזנה דאיהו נפשא. פרה רוחא
 מבנייהו. כההוא זמנא ווי הטיל רוח גדולה אל הים דאיהו רוח סערה
 דאיהו גזרת דינא קטיא דסערה נופיה דבר נש דאינן ישראל. וישאל
 אינן בסערה והאניה דאיהו נופא חשבה להשכר. ביה זמנא וזנה ינד
 אל ידכתי הספינה דא שכנתא תתאה. דאתמר ביה ותגד מרגלותיו
 ותשכב שכיבת לעפרא. ודא איהו וישכב ויודם. ואמאי נפלת בגן
 דפרה מינה רוחא דאיהו עמרא דאכמעיתא דסמך לה ואיהו
 נפלת וכתיבא זמנא אתמר בה איכה ישבה כרד. זמנא גרים נחיתו דילת.
 בגין דכסילו ישראל אורייתא זמנה כההוא זמנא דאיהו נתת בין
 רגלין ישראל בנהא אינן מהודסין בין רגלין. ואינן במרעין במכתשין.
 כההוא זמנא דנופא כבי מרעין דאינן ישראל. ושכנתא עמהון דאיהו
 יזנה. מה כתיב ביה ויכרב אליו רב תחובל ההוא תחביל בשוא בני
 סרשא. ועוד מאן רב תחובל ההוא דאתמר ביה אם תכול תחבול
 שלמת רעה. תכול בבית ראשון תחבול בבית שני. ואיהו רב
 דכד מנהיני ספינה זמה אמר ליה סום קרא אל אלמיה דהא דינן
 סא אתיין ענה ועל בגיד הא קארי דחובין מתבגשין דאינן סתרון
 לספינה דיעה. דאינן רוחין בישין אסתכל בזכות דיעך בארזי אפרים
 דמשתדלין באורייתא ובפקודין שבין. ויתורון שכנתא עלאה דאיהו

שריא עס הריס טנה הכוונ דרמח טעס סס בלוחות ויה טעסס ולי' בלוחות ויה ונגלות אין טעס טלס
 כי די טל כס י' נחאל הכסרון הוא בלוחות ויה טעס סקדין ועטס ולכן כיון דנלמח בסקדין דעטס טעס
 בלוחות ויה לו שריא עס הריס טנה טעטפס נה עלימות עס הריס' ואמאי נפלת בגין דפרח מיכס רוחא דלמי
 עמהון דאמטיטא דסמך לה ל'כ טעניס טולס טע'ס ולס חסרן מן טע'ס חספר רוח יאלר חספר טקא דול
 תיבתא

תקנא חד ועשרין

צז

תיזבתא עלך . ואיהו אגנית עלך . דעלה אתמר כנשך יעד סנא דא ירושלים . על גזליו יתקף דאינון ישראל . יפוש כנפיו עליהו בשבתא וזמין שבין . ובגינה מברכין בהון בא"י הפורש' סבת שלום . ובזמנא דפרישת גרפיקא על ישראל אתמר יקחתו ישארו על אבדתו . כמה דאוקמוהו ואשא אתכם על כנפי נשרים וכו' . ובגין דא קום קרא אל ארקה דאיהו שכינתא עלאה דאיהו תיזבתא דייך . ותוב בה למארך דאיהו קב"ה אסתכל דשפחה בישא שלמא עלך . דאיהו טפה סרוחה ועדה אתמר ויאמר יי' אל השמן מאין תבא דכל תובין אינן מאברין דטפה סרוחה . דבגינה אתמר לגבי היבוא מאין באת מטפה סרוחה . ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה בתיזבתא ולא יכולו כי הים דאיהו גזרת דינא הולך וסוער עליהם . כהתנא זמנא וימן יי' דג גדול לבלוע את יונה דא גלותא קדמאה . דאתמר ביה ויזנה ידך אל ירכתי הספינה ודא הוא אנכי ארד עמך מצריכה בכה דאוקמוהו בכל אתר דגלו ישראל שכינתא עמהון מלכו ישראל עובריהון . ביה זמנא אתמר בהון ויקם מלך חדש על מצרים . ודא פרעה עליה אתמר וימן יי' דג לבלוע את יונה דבעא לבטלא ישראל מעלמא הה"ד כל הבן תילוד היאורה תשליכוהו . לקבליה וימן יי' דג גדול לבלוע את יונה לקמיה . לבלוע יונה לא כתיב אלא לבלוע את יונה אתא לרבות רעיא מהימנא דעתיד לאתוויבא אורייתא על ידיה דאיהו מאר"ף וער תי"ץ . כל ארין גלגלין על ידיה הו . ודא איהו דג גדול דאתמר ביה התנין הגדול . איהו דג מצרים ובת זוגיה דגה ויתפלל יונה אל יי' אלוקיו ממעי הדגה . מאן מעי הדגה ארין מצרא ועוד וימן יי' דג גדול דא מחול לילי"ת דאיהו ערב דב מההוא דב התובל (נא רא סמאל דגה דא נחש לילית בת זוגיה סתהוא רב החובל סתל דאיהו ערב רב) דאתמר ביה וגם ערב רב וכו' . ומחול איהו שתזכר הכסיל עליה אתמר

נכ"ה דלה את ארא לבינות יע"א מהימנא דעתד לאס סכא אורייתא על ידיה דאיהו יתלקי ועד ס"ו נכ' חורה שמה לצע עשה ע"י מרע ה' רא מעולס סבר אס שה ס' ולכן סתורה מסתלק ברוח ב' אכל נוכח לפסד ס' ות' י' ע' מרע ה' חורה דאגלות שה' א מסתלק ברוח א' וס' א סוד אלף' ולא' א לתיסבא אורייתא על דה דא' - מאלך ועד ס' וס' חורה דאלגלות שה' א מסתלק מאוס אלף' וכמה מרע ה' לסורה זו דאלגלות

(מב)

תקונא חד ועשרין

(גו ד'ב)

כי הבעם בחים כסילים יגוה. לברוע את יזנה דא נפשא. מסמרא
 דיליה ולא שמעו אל משה בקצר רוח ומעבודה קשה. מסמרא דכבד
 דאתמר ביה כבד לב פרעה תכבד העבודה. מסמרא דמרה וימררו
 את חיהם דג גדול איהו ערב רב דאינון (נ"א דאיהו) רב החובל. סאן
 חובל אלא רב מכל מלאכי חבלה. איהו חובל ואיהו חבלה. ערב רב
 בנין דרילית חייבא דבהון האבו ישראל תבילו ית בשריותו באת ברית.
 אינון רב עדיהו בנגותא. ואינון דנה לישראל ובנין דא אמרו זכרנו
 את הדנה וכו'. ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קמיל מנייהו סגיאין
 ובנגותא בתראת עתיד תקב"ה למלא לון ודא איהו ותדנה אשר
 ביאוד מתה ויבאש היאור דא אורייתא דאתמר בה ותורה אוד סרחת
 לנגייהו. ואתמר בישראל כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. אור איהו
 ר"ו. היאורה בת זוגיה דהוא אוד. דאתמר בה ולכל בני ישראל יהיה
 אוד במושבותם כנונא דא בנגותא בתראת (היאורה) הזוהר ביה הנה
 ר"ו. דאיהו אוד דפורקנא בתריותא. למיים בימי צאתה מארץ מצרים
 אראנו נפלאות ודא איהו כל הבן הילוד תשליכוהו וכל הבת
 תתיון. ארין דמשתדלן באורייתא דבע"פ. ד"א וימן יי דג גדול דברוע
 את יזנה דא עניותא דאיהו עצב ונומבא דיליה עצבון. דכודא דג נומבא
 דנה. דא הוא ויתפלל יזנה אל יי אלהיו ממעי הדנה מכפנא דעניותא
 דמטי למעו דישראל. כההוא זמנא ויאמר יי לדג ויקא את יזנה וכו'
 בדחקא דראגה דלהון דדאגין מן עניותא מדחקא יפקון מו גלותא
 הה"ד ואת עם עני תושיע. דא נבואה דיונה דנתנבא דפקון ישראל
 מן גלותא בדאגה (ס"א בדחקא) דעניותא ובימינא יפקון בנין דצדיק
 ח"י עלמין איהו עני דאתקשר בימינא דאיהו פסח כנונא דישראל
 דאתמר בתון ואת ערום ועריה. והאי יזנה איהו יזנה דתיבת נח.
 ד"א ויאמר ה' לדג ויקא את יזנה אל היבשה. סם סכא מכתר פולא
 פתח ואמר והמן כורע גר הוא. קאי כורע גר. אלא גר איהו ימינא
 ושקאלא גומ"ל דלים. כורע גר דא יזנה. יי ודאי משה הוורתא דביה

ג' א כסוד אלף בנככה שבך אוסר יוסף ה' עליכס כ ס אלף פעם ס אלא נד איהו יתג ושמאל
 גמול כל ס פירוש ניזול הוא מדר רעשר שהוא כ מ וכל כ זר רעני שהוא כשמאל כורע גר דא יזנה ויד

אשהלים

• בד ע"א

אשתלים נר ואתעביד גיד ועל דא האי זרעא דאיהו יו"ד דאיהו טפה
 קדישא אתמר ויקא את יונה אל תבשה דאיהו נוסבא. ומטה דרות
 יבשה ה' אתמריאת ארץ לאפקא זרען ואיבין הה"ד ויכרא אלהים
 ליבשת ארץ ולמקוה המים קרא ימים דא מקוה ישראל מושיעו
 בעת צרה מקרא דנביעו מתחוא זרע דאתמשך ממחא עקאה והאי
 (נ"א וההוא) טפה איהו י' ועירא כד נפקת א מן מחא דאיהו חכמה .
 כד ספירה נמלת חלקהא עד דאתפליגת למ' נקדין. וכד נמיל כל חד
 חולקיה אשתארת עשורא מכלהו טפין דנמילת ההוא יבשה דאיהו
 עשירית האיפה סלת. ובנינה מעשרין וההוא טפה בעמודא דאמצעיתא
 אתארבת ואתעבידת זרע ו'. דגליל שית סמרון ובמה דכל ספרין נמלין
 תולמיהון מההוא טפה. הכי נמלין מורע (נ"א מההוא זרע) דאיהו ו'.
 כד איהו זעיר אתעביד שית. כד נמיל ביו"ד פליק לשתי. שית זמנן
 עשר. אכל כל ספרין כל חד איהו תשע. ומלכות בה אשתלים כל
 חד לעשר. ובלא אתמשך לנבי הגיד דאיהו צדים ומניה לההוא יבשה
 ובההוא זמנא דארים בה בלא. אתקריאת תיבת נח. ורוא דמנה
 ותנח התיבה בחדש השביעי מה דרות ה' יבשה אתעבידת ה"א
 השביעי. ודא איהו ותנח התיבה בחדש השביעי. ותנח ודאי בחדש
 השביעי ודא איהו גיד צדים ח"י עלמין. בגין דמניה נפיק זרע להאי
 יבשת. וכל מאן דאפיק האי זרע דאיהו נביעו מלעילא דא בהאי יבשה.
 גרים פרודא בההוא נביעו. כביכול כאלו אתפסק נביעו דשכינתא.
 ויתרבי נביעו דסטרא אחרא דאינון מי טופנא. הה"ד והמים גברו
 מאד מאד על הארץ בההוא זמנא דלית נביעו בההוא יבשה דהוא
 כבדה אתעבידת קלה לאסתלקא מעל ישראל ואתמר בה ותגם מעל
 הארץ ולא נחתת עד ירתא טביעאה דאתמליאת בזכונן דילה ואיהו
 כבדה נחתת הה"ד ותנח התיבה בחדש השביעי דאיהו תשרי. דרושא
 שקלא. דאי הוּו נפקין ביה יפקון במיתה ולא ישתארון אלא חד מעיד
 וישנים ממשפחה. חד מעיר כגון נח. וב' ממשפחה כגון שם ויפת.
 ומאתרנין. שנים שנים שבעה שבעה. מאינון עמי הארץ דממין לבעיזן

תקונת חד ועשרין

(נד ע"א)

ועופין וזיון. ואליו אגון דאזכרין ימים טובים ותנן דאינון שנים שנים
 תרין זמין. חד דראש השנה. וחד דשבעות תרין זמין דפורים. שבעה
 שבעה. ארין שבעה זמין דפסחא. ושבעה זמין דסוכות או דמתפליין
 חיי ברבאן דצלותא בקל זמא דסקרין לחושבן שנים שנים שבעה
 שבעה חיי. או ארין יהונו נטרין דאיהו אות ברית מילה דאיהו לשמונה
 דבלא חיי או ארין דמנתן תפלי בקל זמא דאינון אות י' בד"א והיה
 לאות זכו. והונו נטרין ליה בה' בתי דתפלי דאינון ד' בתי דתפלין דרישא
 וד' פלשין דתפלין דיד. או אינון דנטרין אות י' שבת בתחומא דליה
 דאיהו ח' תרי אלפי אמין דקל ספרא. ובלא חיי לארין אינון ממבדין
 בתשובה דאיהו תיבת נח יום הכפורים. אגל לאתנין לא יקבל לון
 בתיבתא ואם יפקון ביזמא דדינא ארין דלא חונו נטרין אתמר בהון
 ויגע כל בשר הרמש על הארץ. וארין אתמריאו רשעים גמורים
 דנדונין לאלתר למיתה דבהון בשית זמין הות שכינתא מתתקא.
 הה"ד ולא מצאה חיונה קנה לקב נגדה וארין אינון זמין דחול. צדיקים
 גמורים ארין אינון דנטרין ח' ושבתות וזמין טבין. עלייהו אתמר
 ותשב אליו חיונה לעת ערב. ודא ערבי שבתות וזמין טבין. דשכינתא
 קא אתיא לשריא עלייהו. בנין דאינון קדש בד"א קדש ישדאל ליי.
 ואתם הרבקים בני אלקיכם חיים כלכם היום. ואינון צדיקים גמורים
 דנתתבין ונתתמין לאלתר לחיים. ובתיבין בספרא דחיי. בד"א ובספר
 חיים ברבא זכו. בינונים דכילין מהול וחדש. תרין עד יום הכפורים.
 דאיהו כנונא דתיבת נח. אם תיבין בתיבתא יקבל לון ויתבון לחיי.

דחיי טפה חודרתא דכא אשכח גז ואתמנד ניד. כ כרפ גז דא ונה סהא תולכות שמורתא מן גז
 שהיא מנה גמול דליה ורמן קלי על מן שטור מתחא לע לא חלל תולכות שה א גה ולכן ש הפוער שהיא
 צדור ויז שהיא בן העשיר וכן העשירי שהיא וד' בן גז שרומם לעשר ועני דלחמן והעשה גז שהיא
 הסוד ינקרא גז שבו יהו הוונ ואלין אגל ולקמן ימים טובים ומנן דלנון שנס שלים וכו' הנה
 דרשתי כס"ד פירש כנגד הסוד ששם הקנה לעולם כשארם רפא קה ממנן האדם בודר הסוד שסוד
 שמונה נשמות אמת עושין יי סוכות ושמיני טלח וכנגד שארם כפל חי הטוריים שהו שבעה שבעה
 אמתו עושין ו"ט שבעה מי שפח וכנגד כע"ה הטמאם שהיו שנים שנים אמתו עושין ו"ט אחד דשמונות
 ויו"ט של ראש השנה דכל חלו נקראם מ"ס טובים מן הפוער עלייהו אחירי ושבחו חלו ונה לעת ערב
 ודא פ"ט ויו"ט ג"כ דע"ג רבתי הוא סוד סכנה כ"ט ש' בע' רבתי של שבעה שאלו זכ"ה סת שנת ויו"ט
 מתוך האדם של נפש מן הגיה ולכן בשבתות וי"ט טובים מתפללין ואומרם זמ רות ושבת. שמה וולד וקדושה
 ואם

ואם לאו יכתבון למיתת עם אתרנין דאתמר בהון ויגוע כל בשר וכו'.
 ובניננים בגין דאית בהון פקדין וחובין אתמר בהון ומכל התי מכל
 בשר וכו'. מכל התי מספרא דזכרון. מכל בשר מספרא דחובין. (ועוד
 דבזמנא דייטי משיחא כל אינון דנשרו אות ברית ישויב יתהון ממותנא
 דבההוא זמנא יתבטל מותנא דהו מתנבאין אינון נביאיא דאספקלריא
 דלא נהרא דלא ישתארון אלא חד מעיר ושנים ממשפחה כגון
 יהוא דכתיב שנים שנים באו אל נח ואית מאן דאמר שבעה שבעה
 מספרא דבת שבע וארין אנון חד מעיר. נח דא שבת דביה נייחא רידיה
 דה צדיק שנים שנים תרין זמין חד דר"ה וחד דזים הדין דתנינא איהו
 מספרא. וזמא חדא דזים הכפורים. וזמא חדא דשכועות ושבעה שבעה
 אינון שבעה זמי דסוכות ושבעה זמי דפסחא דמאן דנשר אינון זמין
 עתיד ראשתוקא בגלותא. ובגין דגלי כל דא קב"ה למשה. שאיל רחמי
 עליהו ומכר גרמיה. הה"ד ואם אין מתני נא מספרא. ובפויא דידיה
 אדבס במלכא ואחיד בדרועא דימינא ואמר זכור לאברהם ולקתר
 אחיד בשמאלא ואמר זכור ליעקב ולקתר אחיד בגופא ואמר ולישרא
 ואמר קב"ה לארין כגונים נבייהו תקח זכות אבות. כיון דלא תאבו
 בתיובתא הא אינון כרשעים גמורים. ואם תאבין בתיובתא אתמר
 לגבייהו קלה זכות אבות. ובגין דלא יתאבידו ארין כגונים אמר משה
 וכי ימרו בני ערמא דאנא כנת דלא כשא רחמי על דריה. בההוא זמנא
 מסר גרמיה עלייהו הה"ד ואם אין מחני נא. ובגין דא עתיד רעיא
 מהימנא למרוי בגותא בתראה וביה יתמיים והוא מחולל משפעינו
 אתאביד חול בניניהו מדוכא מעונותינו כמכתשוי דיסורין דעניותא
 בכמה דחוקין דסביל עלייהו. ובגיניה ונתחם יי על הרעה וגו'. והה"ד
 ובתבורתו נרפא לנו. ובגיניה שמאל דותה לבניננים דאית ראש
 השנה וזמין מקרב לון בתיובתא דאיהו פסת דרועא ימינא לקבל שבים
 וזמים לון מפילו דהון ואחיד בידהון. וזמא לון קומי שבי ירושלם.
 ובשכועות יפסון בזכותא דמשה דאיהו מתן תורה רחמי. וגלי לון מסר
 תורה ויתכשון לירושלם ותראה תיבשה מלכות הרשעה ורחמי על

תקונא חד ועשרין

בניו זביה כנשך יעיר סני . סאן קני ירושלם קני (לשכינתא) כהוא
 זמנא שופ"ר מהופ"ך קרנ"א זמ"ף קמ"ן . אתהפך קמשלה דאומין
 דערמא . וישאל דאינון מורעא דהוא דאתמר ביה קמנתי מכל
 התקדים אסתלם ואודקף ואתמר ביה זק"ף גדור . בימינא אסתלמו מן
 גלותא בגין דמול"ך לימין משה דדרגיה עמודא דאמצעייתא
 דאיהו שבועות זביה מאר"ך טר"א ביה מאר"ך קב"ה דאיהו אר"ך
 אפים על בנונים ומר"ך בניייהו למיינא ונרחמים גדולים אקבעך
 זביה יפסון על ידא דהוא דאתייהב אורייתא על ידיה בשבועות
 דאזיל לימינא דהינו פסח כהוא זמנא אז ישיר משה זכוכות ויבא
 יעקב שלם שלם בופיה שלם כסמוניה ואסתחר בשבעה עגני יקר
 כנונא דקדמיתא בד נפסו ישראל מצרים לקיים בימי צאתה
 מארץ מצרים ונו ורשיעיא דאינון ערב רב אתמר בהון סוף פסוק
 דאינון מורעא דעמלק דאתמר ביה . ויאמר כי יד על כס י"ה ואינון
 חמש מינים עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים דכורהו מסתכלין
 ומתגברין על ישראל בגלותא הה"ד ויגברו המים וירבו מאד על
 הארץ . ארבע זמנין כתיב ויגברו ויגברו למבר ארבע גלוון . ועלייהו
 אתמר סוף פסוק דפסוק לון מב"ה לסוף יומיא מערמא . ובהוא זמנא
 תקמן יהיה לארץ מסמרא דשמאלא . והצעיר לנו עצום מסמרא דימינא .
 אני יי בעתה אחישנה מסמרא דעמודא דאמצעייתא ומיר יתפסמון
 עמלקים מן ערמא . ומב"ה יתיב על כרסייה ודא איהו שופ"ר הול"ד
 אתנ"ח יתי"ב . כהוא זמנא דיתמחון עמלקים מערמא יהא קב"ה נח
 ניהא לישאל וייתב על כרסייה כסה דאתמר ביה ועתים יומין
 יתיב לבושה כתלג חור לקיימא אם ידו חמאיכם בשנים כשרג

וקד שם בנינו וורו לפת עיר קר בה ען רב לומר עתה שמעך הרים טעם ין הכנה סה א ען רב
 כהוא זמנא שופ"ר מהופ"ך קרמא זקף קמון אסתך ממסלה דלומן דעלמא פרוס קרמא על רעום סה
 מנו רב"ל פוט שקדיו לפרי ב בקדמ מהו שאובא והכר כרורח ולו א אסרפך ממעלי דלומן דעלמא כי ממסלה
 שלהם כאותיות מלך ומתהכך אותיות מלך סה ר נקראת למפרע ולו אותו זמן זקף קמן ישראל שם מורעא
 דיעקב וסמ ביה קטונת מכל רחמים ומ אסתלק ומורקף ולתפר ביה זקף גדול פרש בני יד ר כה ר
 יעקב כו ודק על יעקב אסע דבתמלה ה כינו יעקב העלן שהוא מן החוה דו א ולמטה ואח"כ נגדל
 וה ס כד כל קומס א שגרא שאל ולו א אסתלק וחדק כנגד העליון ג"כ ולו למחר בו זקף גדול עכ"ד
 כר"י אג"י ה כפתה אחישנר מסמרא דעמודא ומתחא לעילא הוא ספיה תישת ולו א כפת ה א
 ילבינו

תקונא חד ועשרין

ק

זלבינו . ולגבי עשו וישמעאל כתיב כרסיה שביבין די נזיר . (ס"א
 רומ"י) ומאינון שביבין דכרסיה אוקרון כל מעוון דלהון נגלזיה נזיר
 דלים דנחתין מניה עשר גלגולין מסטרא דאת י' ושביבין מסטרא
 דאת ה' תרין אתוון יתערון בנזרא לאוקרא מעוון דלהון . בההוא
 זמנא ורהה התסן לנעורת וכו' בההוא זמנא סליק ו' על דרנא דליה
 דאיהו שש מעלות לכסא ודא איהו דרנא תרי מעמי מא תרי
 מעמי" אלא בתר דסלים לררניה ימר לישראל ועשה לי מטעמים
 כאשר אהבתי מפקודין דעשה דבליקן בה' דאכרנהם דכיל רמ"ח
 פקודין דבתון אתקריב ה' לגבי ו' וקרנא דא איהו מריבו דסב"ה עם
 שכניתיה . בכל אתר ואתר (נ"א אבר ואבר) מריבו י"ה ה' תמשת
 אלפים לבריות עולם ו' ארף הששי ברמ"ח ובשמאלא דתמן לבא
 יסול נוסמן מאומין דעלקא . ורהה דמלה בי יום נקם בלבי ודאי
 אתכילין בעמקא דאמצעותא דפקודין דעשה אתיהיבו מימנא
 ופקודין דרא תעשה משמאלא ואלין אינון תרי מעמי" ופקודין
 דעשה אינון מאברין דסב"ה ופקודין דרא תעשה פרנסה
 לסמאל"ר למאן דעבר עליהו (ואלין הוו סריב) נ"א אסדים
 נ"א ובאלין מתקרב עשו ליצחק וא"ר יסום אבי ויאכל מציד בנו
 וסמאל"ר בנייתו הנה אסדים (נ"א קריב) לשמאלא לאמעמא לסב"ה
 מחובין . דגני דאינון מאברין מריק דבנייתו אתמר ואת עשו שנאתי .
 עמקא דאמצעותא מתסן אתיהיבת אוריותא דאיהו כלילא דימינא
 ושמאלא בההוא זמנא . עשן יתער לגבי שמאלא לאעברא מתמן
 סמאל"ר ומיד סליק עשן אתרא דאיהו עשן הקמרת . (איהו כלילא
 דאוריותא ששורא דליה פקודין דעשה) לקשרא דקרנא ימינא
 בשמאלא . דעמקא דעשן איהו עמקא דאמצעותא (ברחיסו ופקודין
 דרא תעשה ברחיסו עמקא הקמרת מאי קמרת דליה שכינתא תתאה
 דאיהו סלקא בכמה ריחין ובוסמן טבין וכד סלקא לגביה אתמר פה
 מי זאת עולה מן המדבר וכו' דסלקא בהון דא ה' תתאה זאת סלקא

ותפלת שרוא ספרים חת ס ח חט טה נאולר דא ד"א חסח חל חל סלקא כמי פ רוח חל סמלכות חט"ו

כ"ב

תקונא חד ועשרין

(מז ד"ב)

במ"י . מסמרת מר ולבנה תרי ירכי קיטוס מכל אבמת חבל לא צדים
 דאיהו כליף כלא איהו חבל ואיהו אבמת דיליה . הה"ד ודבק באשתו
 וביה סלימת לגבי בעלה שבינתא תתאה איהו כסרת דקב"ה ואיהו
 קרבן דיליה מוכח דיליה דבה מתקנין ישראל סאבליים דמרבנן
 דצלותין לסב"ה . דאינון לקבל קרבן השחר וקרבן רבין הערבים וקרבנא
 דאמורים ופקדים דמתאבלין כל ילויא . ואיהו קרבן מוסף דאיהו צדים
 ואיהו קרבנא דשבתות וימים טובים דלית קרבנא (מריבו לעמא קדישא
 לקב"ה בשבת ויום טוב) אלא בה הה"ד בזאת ונא אהון אל הקדש .
 ואל יתהלל המתהלל כי אם בזאת איהו משכנא דיליה דבגניה איהו
 שארי בגווייהו . הה"ד ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגו' . איהו ארון
 דיליה ואיהו ספר תורה גניז בגויה איהו מנרתא דיליה מנורת המאור
 מנהוג דאתמר ביה ותורה אור . ואיהו ער דרליק קרמיה כד"א
 להעלות נר תמיד . ואיהו בת שבע מנרתא כליףא משבעה בוצינין .
 איהו נר לגביה מסמרא דשקאלא . ואיהו אור לגביה מסמרא דימינא .
 ועל תרנייהו אתמר כי נר מצוה ותורה אור איהו סדושין דיליה
 מסמרא דשקאלא בגין דקדושה מסמרא דלויים כד"א וקדשת את
 הלויים ועלה אתמר תהא לי מקדשת במבשת זאת ואיהו ברכה דיליה
 מסמרא דימינא דאיהו כהונה הה"ד כה תכרכו את בני ישראל .
 ואתקריאת כלה דיליה מסמרא דצדים דאיהו כ"ל . ונא איהו כליף
 כ"ל ה בגין דאיהו ברית דאחיד בתרנייהו ומסמרא דצדיק איהו יחיד
 דילה דאיהו קוצא דאת ר מן אתד דמשיח בין איהו ובין ר . ואיהו
 צלותא דיליה מסמרא דמי עלמין דאיהו ח"י ברכאן דצמותא איהו אות
 דשבתות ויומן סבין שבת איהו כלל דתלת אבנן . בגין דאיהו בת
 כליףא בני ענפי אבנן דאינון ש איהו תחום דיליה ואיהו רשות דיליה .
 רשות יחיד . דנבהו עשרה ודא י"ד ס"א וא"י ס"א ונהבו ארבעה
 דאינון יסוד איהו . עירוב דילה מסמרא דימינא ושקאלא דאינון ע"ב
 רי"ז דהיינו חסד וגבורה ואיהו ערבית דיליה . עיבוד דיליה . איהו שלית

ס"ב תחום בלוק בני זכ"ה ס"א עולם וכו' תקיים לויט זמן נחת כ' וזה מספר ס"ח ומ' עולם ט"ז רכי
 נחתבו לויטם נחת . ולרא' בשוכס ומת מושטן כלומר כסוכ ס' ונחת דסלקא זלם כמ' שזו יסוד נחת כשלוס
 וקב"ד

תקונא חד ועשרין

קא

דקביה זכה אתעמף קביה בר"א עוסף אור בשלמה. ואיהו ציצית
 דצדיק דאיהו עני בגלותא תה"ד תפלה לעני כי יעמף עני ודא
 דביה אתעמף בגין דאיהו כמותה לבדה היא שמלתו לעוז. דא
 משכא דתפלי דאתמר בהון ועש"י אלקים לאדם ולאשתו כתנות
 עור וילבישם. ארבע בתי דרשא אינון אק"ס ד' פ"שין דאינון קדש
 לי. והיה כי יביאך. שמע ישראל. והיה אם יסעך דא יק"ס. ד' בתי
 דד' דא ארני. ד' פ"שין דא יק"ס. ובהון מ"ב אזכרות בתמניא פ"שין
 דאתמר בהון. יי גם דא איהו כי היא שמלתו לעוז. ואיהו תבלת
 שבציצית. איהו סוד היכוס יבמה דילה בגלותא. יב מ"ה ב" מ"ה
 תלת גלגולין דילה אינון תלת אבהן. דעליהו אתמר הן כל אלה יפעל
 א"ר פעמים שלש עם גבר איהו ישועה דילה גאולה דילה בגין דסביה
 לית ליה רשותא לאפקא מן גלותא עד דאיהו נפמט עמיה. היא
 גבואה דילה. גבואה בליקא שית דרנין מספרא דאת וי"ו דאיהו עמודא
 דאמצעיתא ואיהו חרום אחד משתין בגבואה וסא שתן אלא לית
 ש"ב"ה (נ"א שינה) פחותה משתין. ודא ישראל סבא דקדיק באת ו' שית
 זמנין עשר דאיהו שתין. ואיהו יראה מספרא דשמאלא אהבה מספרא
 דימינא. ואיהו תורה מספרא דעמודא דאמצעיהא. ואיהו אנבי
 מספרא דאימא עלאה דאחידא בימינא. בגין דאנבי"ו איהו כסא
 בחושבן ואתמר ביה וחוכן בחסד כסא. ועלה אתמר לא יהיה לך
 אלקים אחרים על פני. מספרא דסמא"ל ונחש דאינון אלקים אחרים.
 ואיהו פסת מספרא דימינא ואיהו רה מספרא דשמאלא ואיהו מצה
 פרוקת מספרא דשמאלא. ואיהו מצה שקדיה מספרא דימינא בגין
 דספרא דצפון לאו איהו שלים ובג"ד מצפון תפתח הרעה והיא
 (מצה) מצה באת ו' מספרא דעמודא דאמצעיתא. ואיהו שבועות
 מספרא דעמודא דאמצעיתא שבועה שבועות ודא אית בהון שבע

וחסון. בגין דקב"ה ליה ליה רשותא לאפקא מן גלותא עד דאיהו נפקת עמיה כגם טרע כגמא מקומות
 דשקיעים וכוזר דלאורי דתפלות אשר ב"ס מכנהו וקורא חומו כגם קב"ס וכן כגמא לקב"ו שחשירי קודם
 כל מלך מכוונים קב"ה על אה ואו דגם סבי"ה שהיא תפלות וביניהם על סגלות אה היא לתרום דגם
 סבי"ה וסמך כאל גומר ליה ליה רשותא מן סמאליל בעלין אשר האליל וכדא בכל לאפקא מן גלותא עד דאיהו
 תמלסת נפקת עמיה בגין דסמאליל דלמן לאו איהו שלים טרע שגם חכמי הכנה מודים שיש כלל דלמן מקום

שבחיה

תקונא תר ועשרין

(12 ע"א)

שבתות ובהן מ"ט יומין בחושבן מ"ט אתון דק"ש דאינון שמע ישראל וכו' קרדך שם וגו'. בזמא דחמשין שריא שכינתא עלאה בה ואתקריאת מתן תורה ועמודא דאמצעייתא איהו תורה דאתיהיבת בחמשין יומין דשבעות ועליה אתמר בן חמשים לזמנה (נ"א לבינה) כהיא דאתמר בה כי זקנה אמך. ועלה אתמר כי אם לבינה תמא. בנין דאיהו ה' ופלגא באת י' לחמשין. חמש זמני עשר ועלה אתמר בן חמשים לזקנה. כהיא דאתמר אל תבזו כי זקנה אמך. (ו' בן י"ק) וזמנין אתקריאת ס' סתימא ואתמר בה בן ארבעים לבינה. (כד לא איהו) בשותפא דאת י' אתקריאת ארבעים. ואיהו עלמא דאתי דלית ביה אבילה ושתיה. וכד פליק משה לנבה אתמר ביה ויהי משה קדר ארבעים זים וארבעים לילה וגו'. מתן תורה דא שכינתא תתאה ועלה אתמר יסמח משה במתנת ח"קו בנין דאיהו דוגמא דעמודא דאמצעייתא ועוד שבעות על שם מלא שבעות זאת ונתנה לך גם את זאת. מלא שבעות זאת דא שכינתא עלאה. (מלא שבעות ה' מלא י"ה) דאתמר ביה כי יד על כ"ס י"ה. ונתנה לך גם את זאת דא שכינתא תתאה ה' ועירא מלא דכלא עלאה ותתאה דא ו' איהו מלא י"ס לעילא. דאיהו מליאה אלקים. ועלה אתמר אני מלאה הלכתי. מליאה הלכתי למורא דסיני ובגדותא ריקם השיבני י'. ואיהו מלא ה'. ובה (ס"א וביה) מלאה הארץ קנינה. ושכינתא תתאה איהו סוכה כ"ו ה"ס דאיהו יק"ק אדני כלילא מתרווייהו שמחן סוכה חבורא דתרווייהו כנוונא דא יאמרונקי בנין דאיהו בלה דליה. ואיהו בת שבע כללא דשבע ימי סוכה. וכד נמלא מאימא עלאה דאיהו שמחת תורה שמחת בית השואבה. ואיהו חופה דליה אתקריאת שמיני תג עצרת. בהוא זמנא דשמחת תורה שוין (נ"א שרייא) עמרה בדיש כל צדיק

פתוחא, בו ית לה וכח ש כספר הכרס ויל ע"ש ועמודא דאמצעייתא איהו תורה דאתיהיבת בחמשין יומין דשבעות ועל כה אתמר בן חמשים לזקנה. פ"ט כ חוטו הו"ס של חמש ס נמח לרס כוקן וס רש סודו רב עי רח"י ו'ל כשער הכמות ויק אמר סת קוגס דכר זה נלשון מל לה על וס חמש ס עגידה להס כוקן ואין דכר זה חולק על מ"ט כלכות בן סס לזקנה כ סס מדכר כמדינות ועלות ס לז א וע' כשער המלות פרשת קדושים כספוק מפ' שיבס תקוס כ מ סהוא וקן חמש ס שיה ולמעלה לך לקוס מפנו ויק ר"ח מפני ש כה תקוס הוא חמש כ חמש, אן לך תקרא ש כה ש ש וכלן כל לדברי כענין זר וכסדר מדרגות השנים לעילא

תקנא חד ועשרין

קב

לְעִילָא כד'א בעֲמַרְהָ שְׁעַמְרָה הוּא אַפּוּ בַּיּוֹם תְּתוּנְתוּ וּבַיּוֹם שְׁמַתָּת לְבוֹ.
 בַּיּוֹם תְּתוּנְתוּ דָא שְׁכִינְתָא תְתָאָה. וּבַיּוֹם שְׁמַתָּת לְבוֹ דָא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה.
 וְהָכִי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לֵאתְעַמְרָא בְּכֹדָא (נ"א כלהו) בעֲמַרְהָ עַל רִישֵׁיהּ
 בְּיוֹמָא דְשְׁמַתָּת תּוֹרָה וּלְמַתָּתֵם לְקָם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כְּפֹת
 תְּמָרִים וְכו'. אֲתַרְוֹן אִידוּ שְׁכִינְתָא תְתָאָה. וְרַמְיָא לְלֵבָא דֵאִידוּ לְשִׁמְיָא
 דֵאִידוּ נְבוּרָה וּבְגִין כֵּךְ צְרִיךְ בְּרִי נִישׁ לְנִמְלָא אֲתַרְוֹן בִּידָא שְׁמֵאָרָא.
 וְצְרִיכָא לְמַהוּי אֲתַרְוֹן דְרַמְיָא לְלֵבָא. שְׁלִימָא בְתוּמָת דִּידָהּ בְּגִין הָדוּא
 דֵאֲתַמְר בַּיה וְעַסְבֵּי אִישׁ תָּם לְמַהוּי שְׁלִימָא עֲמִידָה. וְכַמָּה דְלִית פְּסוּל
 בִּיעֲסָב דְלֵעִילָא. כֵּן צְרִיךְ דְלָא יְהֵא פְּסוּל בְּאֲתַרְוֹן. לְקִיּוּמָא קְרָא בְּלָךְ
 יְפָה רַעֲיָתִי וְזַמּוּם אֵין בְּךְ. וְאִם הִיא יִדְנָקָא הִיא מְשׁוּבְחָת יִתִיר. בְּדוּקְנָא
 רְדוּת אֲסַתֵּר יִדְסַרְקָת דֵאֲתַמְר כֵּה וְתִלְכֵּשׁ אֲסַתֵּר מְלֻכּוֹת. וְאֲתַקְרִיאַת
 הַדְּמָה עַל שֵׁם הַדָּם. וְהָרָם אִית לִיה תְּלַת תְּדַסִּין לֵאשְׁתַּכְלָלָא בְתַלְת
 אֲבָהִין. וְאֲתַסְרִיאַת עֲרֵבָה מִסְפָּרָא דְהַרְבֵּין שְׁפִוּן דֵאִינוּן לְמַוְרִי י".
 וְאֲתַקְרִיאַת לְוֵלֵב מִסְפָּרָא דְהִי עֲלִמִין דֵאִידוּ כְּלִיל ח"י בְּרַבָּאן דְעֲלּוּתָא
 וְלִקְבֻלָּיְהוּ עַבְדִּין ח"י נַעֲנוּעִין בְּשֵׁית סַטְרִין. תְּלַת לְקָל סַטְרָא וְסַטְרָא.
 שֵׁית סַטְרִין רַבְלִיָּין בְּנוּפָא דֵאִידוּ עַמּוּרָא דֵאֲמַצְעִיתָא דְלֵלֵב עַל שְׁמִידָה
 אֲתַקְרִי ל"ו ל"ב וְאִינוּן נַעֲנוּעִין ח"י ד' זַמְנִין דְסַלְקִין ע"ב. וְאִינוּן ח"י
 נַעֲנוּעִין וְיִבְהוּדוּ ל"י תַחְלָה וְסוּף. ח"י בְּאֵנָא י"י הוֹשִׁיעָה נָא הָא ע"ב.
 וְאִינוּן תְּלִיִין מִן רְלַת דֵאִידוּ שְׁכִינְתָא וְצְדִיקִים כֵּה אֲתַקְרִי ד' זַמְנִין ח"י ח"י
 ח"י ח"י דְסַלְקִין ע"ב מִסְפָּרָא דְתְּלַת אֲבָהִין. וְשְׁכִינְתָא דֵאֲשְׁתַּתַּפַּת
 עַמְהוּן. דֵאִינוּן ח"י (פְּרַחֲזִין) בְּרַחֲזָא יְמִינָא וְח"י בְּשְׁמֵאָרָא. וְח"י בְּנוּפָא
 לְגַבִּי שְׁדָרָה. וְח"י בְּבְרִית מִלְּהָ. וְאִינוּן ו' סַטְרִין תְּרִין דְרוּעִין דְמַלְכָא.
 וְתְרִין שׁוּמִין דְמַלְכָא דֵאִינוּן תְּרִי נְבִיאִי כּוּשְׁטִי. וְנִפְּאָ וּבְרִית הָא שִׁית.
 ח"י נַעֲנוּעִין לְקַבֵּל ח"י חוֹלִיִין דְשְׁדָרָה מִסְפָּרָא דְנוּפָא. וְכֵל דָא
 מִסְפָּרָא דֵאִילְנָא דְח"י. וְמִסְפָּרָא דֵאִילְנָא דְטוֹב וְרַע אֲתַרְוֹן דְמִי
 לְצְדִיקִינָא. וְהָרָם לְבִינּוּנִים וְעֲרֵבָה לְרִשְׁעִים. וְשְׁכִינְתָא אֲתַמְר כֵּה

אלא אמר לזון על מל על מל הכנשוט שיהא וס חמשים שוכה אוכו סוס לרחוק המזעים ולכ אומר על וס
 מן הכנשוט מן חמשים כלומר שיהא וס החמס ס וכבר לוקפה שיהא סוס מדמה לסס כוקן ועל מנס פקס ס.אין
 יעבדן ול במלמל וס וכמכ שיהא וס יסווס וראס דרא ירוקס ס ס משוכתם ס יס אומר ס רוק כמו גון
 וסלכותו

תקנת חר ועשרין

(טו ע"ב)

ומיכנתו בכל משלה אף על גב דאתמר בה עין תיים היא למחויקים
 בה אידי שפמא על העין הדיעת טוב ורע מספרא דיליה היא קריבא
 למילבא נ"א ומספין אלן לזמין אידי נקבא קריבא למכא תה"ד בזאת יבא
 אתון אל הקודש מספרא דימינא ודומנין אידי דהיקא מינה
 מספרא דלשמאלא ואל יבא בגל עת אל הקודש מספרא דימינא
 אידי לא מקבלא סומאיה מוזב הוא ימינא אכל אתרדא מוזב
 מקבלא סומאיה מדע ומנה הוא אתר לית ליה קריבו. (נ"א א"ר
 הקדש אידי לא מקבלא סומאיה אבל אתרדא טוב מקבלא סומאיה מדע ומההוא
 אתר דלית ליה קריבו) ותמן צריך מורבנא לקרבא וקפרת לרחקא רוח
 הסומאיה מההוא אתר ולקרבא זכותא לשמאלא גבירתא ולרחקא
 טפחה מתמן ובגין דא קל שמעון אית בה. ואתקרי שררה אחור מספרא
 דסידרא ומספרא דעמורא דאמצעיתא אתקרי קדם. וקרא דמלה
 אחור וקדם צרתני. ובגלויא השיב אחור ימינו מפני אויב. מאי
 אויב דא סמא"ל דכל אלמים אחרים אינון דאחור. ובגין דא יסתכלון
 בשכינתא דאיהו למערב דאיהו אתר. שכי לה בימינא. ובגין דא אסור
 לצללא למערב דאיהו אחור. בגין דתמן אלקים אתרים. ותמן סם
 המות שבתאי. ובגין דהות בקדמיתא למערב ותורת לימינא שאלין
 עלה אלמים אחרים שבתאי. א"י שבת"ל. שבתאי. אתון דיליה אי
 שבת. וצריבין ישראל לשוני דה אתר ושמא ועזבדא ודא אידי שוני
 מקום. ושוני היטם. ושוני מעשה. בגין דלא אשתמודע ביה אויב

בכרת וס אומרם ידוע כמו גוף תלמוד בנה ונראה דכריסם אבל אחרתא טוב מקבלא סומאיה פרוש
 אחרתא היא העשירי וזו ש' ותין לך קורבנא לקרבא פרוש שהקריבנות הם ת קון העש"ס כד לקרב רעשיה
 להעלותה אל הליכה וכו' בטטוס הכפלה ולרין קצורת לרחקא רוח רשומה כ' סגולת הקבורה לרחק רבליטות
 שלא יעלו עם על מ העשה ליקן ובגין דא אסור לללאר למערב דאיהו אחור פרוש חרי מלוקות חיכא כד
 מערב כי מדל מורה העולם עד טהול המערבי של כהמ"ק זה המערב נקרא פנס דפייו פני המערב אבל מדל
 אחור כותל המערבי של כהמ"ק עד סוף מערב העולם כל זה המערב נקרא אחור כי הוא אחור של כותל המערבי
 דכהמ"ק. וכפי הדין המתפלל אחר כותל המערבי של כהמ"ק לא ישים פניו כנגד מערב העולם אלא יסתך פניו
 כנגד כותל המערבי יען כי אותו המערב של העולם שהוא אחר הכותל נקרא מערב של אחור ועל זה קאמר
 כאן במקורו ובגין דא אסור לללאה למערב דאיהו אחור שלא אמר למערב כהמ"ק אלא פירש להדיא על מערב
 דאיהו אחור אבל למערב דאיהו פנים שהוא מדל מורה העולם עד דל הפנים של כותל המערבי שזה נקרא מערב
 שהוא פנים מתפללים כנגדו ועל חס הימה היפשה של הכאן יעבין ויל דכר זה הוא פשוט וכובר ונמלא
 לפי כותל המערבי של כהמ"ק נקרא אחור וקדם ורוח דמלה אחור וקדם לרמי דלעולם לא זהו שכיטם

תקונא חד ועשרין

קכ

דאיהו סמא"ר. וְדָא אִיהוּ הַשִּׁיב אַחור ימינו וכו'. אִם זְכָאן לְפִנְטָרָא
 שְׁבַת צְרִיךְ לְשַׁנּוּי לִיה מִזְמִין דְּחֻלָּא בְּלִבוּשֵׁין. וּמִקְלִין דְּאִנּוּן עֲנָנ
 יִשְׁבַת. דָּאם הָהּ רְגִיל לְמִכְלַל ב' סַעֲוֹת בִּזְמַן דְּחֻלָּא. בְּשַׁבַּת אֲבִיל
 ג'. דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲבַלְדָּו הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא
 תִּמְצָאֵהוּ בְּשׂוּדָה. וּבִבְלָא צְרִיךְ לְמַעַבְדַּ בְּשַׁבַּת תּוֹסַפַּת. דָּאם הָהּ רְגִיל
 לְמִכְלַל בִּזְמַן דְּחֻלָּא נְהִמָּא וְחִמְרָא. וְיֹסֵף בְּשַׁבַּת בְּשָׂרָא. דָּא תּוֹסַפַּת
 שַׁבַּת. שְׁנַי מַעֲשֵׂה דָאם הָהּ רְגִיל לְמַעַבְדַּ עֹבְדָא בְּחֹל לֹא יַעֲבִיד
 בְּשַׁבַּת הַה"ד שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וכו'. לְשַׁנּוּי הַשֶּׁם לְכָל זִמַּן קִאֲרִי לִיה
 מַעֲשֵׂה כד"א שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. וְלַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי קִאֲרִי לִיה שַׁבַּת
 דִּאִיהוּ הַטְּבַת מַעֲשֵׂה בִּימְרָא דְעֹבְדָא. שְׁנַי מְסוּם אִם הָהּ רְגִיל
 לֹא עֹבְדָא נְרָא בְּחֻלָּא דִּישְׁנֵי וְלֹא יִסְדִּי לִיה בְּשַׁבַּת הַה"ד לֹא תִכְעֹר
 אִישׁ בְּכַל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַיִּשְׁבַּת. וְעוֹד אִית שְׁנַי דְּצְרִיךְ לְשַׁנּוּת
 מַעֲבָדָא לְמַטְרוֹנִיתָא. דְּלֹא יְהוּן שְׁוִין. דְּמַטְרוֹנִיתָא אִיהוּ מְקוּמָא דְקַב"ה
 צְרִיךְ לְשַׁנּוּת לְכַלְכָּא הַה"ד וְיִשְׁנֵה וְאֵת נַעֲרֹתֶיהָ בַּיּוֹם הַשַּׁבַּת דִּאִשְׁתַּנִּי
 יוֹמָא דְיַטְבָּתָא מִיּוֹמָא דְחֹל דְשַׁלְמָא בֵּית עֲבָדָא דְמַלְכָא וְעוֹד מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
 מוֹיִטֵב דְבַר נֵשׁ אִיהוּ מְסוּם דִּילִיה וְעוֹד שְׁנַי מְסוּם לְחַמְנָא בֵּיתֵיה
 בְּשַׁבַּתָא תּוֹסַפַּת מְבַחֵל. וְעוֹד שְׁנַי מַעֲשֵׂה. אִם הוּא עֲצִיב בְּחֻלָּא.
 דִּיהָא חָדִי בְּשַׁבַּתָא. וְאִם אִית לִיה סַמְטָה בְּחֻלָּא עִם כִּר נֵשׁ אִו עִם
 אֲתַתִּיה. דִּיהָא לִיה שַׁלְמָא עִמָּה בְּשַׁבַּתָא. וּבְדָא לִית רֵשׁוּ דְמַרְכָּא לְסַם
 הַמְּנָת הַלְלָה וְלִבְעֵלָה דִּאִיהוּ אִל אַתָּר חֲלוּל שַׁבַּת (לִית לֹון רֵשׁוּ לְמַרְכָּא)
 וּבְגִין דָּא אֲמַרְו מְרָמֵי אִם יִשְׂרָא הוּוּ מְכִימִין שַׁבַּת אַחַת כְּהִרְכַּתָּה (נ"א שְׁתֵּי
 שַׁבַּתוֹת בְּהַלְבָּתָן) מִיד הוּוּ נְגַאֲלִין וְכַךְ צְרִיךְ לְשַׁנּוּי בְּנֵר דְּרוּק וּבְמִקְוָה
 מוֹצֵעַת וּבְפִתּוּדָא כְּנוּנָא דָּא אִם הָהּ רְגִיל בִּזְמֵי חֹל לֹא דְלִקָּא שְׁרָנָא
 בְּפַתִּילָה חַד. וְיֹסֵף בְּשַׁבַּת תְּנִינָא וּבְפִתּוּרָא אִם רְגִיל לְכַרְכָּא הַמְּצִיא

פערט וּלְרַמֵי יַחְשׁוּן מ לִיר חַס בְּשַׁמְלָה וְכֵן לְרוּר רַבְסָף לִקַּח כִּד דְּוּ שְׁהוּ עִין קַסְרָס שְׁיַנְדִּי מְקוּם אִם הוּוּ
 רַב לְלֹאקְדָּה טוֹרָא בְּחֹל דְּשַׁב וְלֹא וְיָד לָה בְּשַׁבַּת קַשָּׁא הַכְּפֵרָס הַלֵּשׁ הִיא אֲסוּרָה כְּמוּ שְׁלֵר מְלֻטָּס וְלִמָּה
 הַלֵּס וּזְקָא בְּמִקְוָם וְגַל בְּסֵד דִּארְזִיל אָן גַּה נֵס טַעַר בְּשַׁבַּת וְאִרְוֵל הַכְּטֵיב בְּשַׁבַּת טוֹרָס לְהַכְּעִיר בְּהֵסֵם
 וְהַמְקָרִס הַכְּפֵרָס הַלֵּשׁ מַעַב" נֵס נְהִינֵס נַעֲבַר וְל טָן לָה רַעֲשִׁים וְכוּ' בְּזוּרִיק מַלְאֵל שְׁמִירָת חֲטָר וּז טַל בְּיַעֲוֵל
 סְלִקָּה טַעֲשָׁה שׁ טֵי מְקוּם מַחַשׁ בְּנִיחֵס וְלֵכֵן נֵס כַּחֲבוּד עֲלֵנוּ טַלָּה אִיסוּר הַכְּפֵרָס בְּמִקְוָם וְכַת בְּכַל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
 דִּיקָּא לֹומֵר וּז טוֹרְמַס שׁ טֵי בְּמִקְוָם אַחַר וְעוֹד שׁ טֵי מַעֲשֵׂה אִם הוּוּ עֲכַב בְּחֹל דְּהָא חָדִי בְּשַׁבַּתָּא. הָא חֲשַׁב
 (גב)

תקונא חד ועשרין

(כ"ד)

על נהמא חדא. בשבת יוסיף תנינא. דאינון בנונא דלחם משנה. ממה
 הא אתמר דאם רגיל לשמש ביומא דחולא בקמפה עם אתתיה ובפרדא.
 לא יזדנוג לאתתיה בשבתא אלא בשקמא. ובגין דא ת"ח עזנתן מליל
 שבת לליל שבת. וצריך לשנויי שבת מיומא דחולא בכלא. ואם אית
 לזו שקמא בכך שית יומין דחולא. יעברון תוספת בשבתא בפיוסא דא
 דא ברחימו סגי. כגזנא דלעילא דאתמר לגבי שכינתא פתחי לי
 אחזתי רעיתי יונתי תמתי בתוספת מלין דפיוסא. כגזנא דא צריך בר
 גש לפיוסא לאתתיה בשבת בתוספת מלין דפיוסא ובזמנא דאלמים
 אחרים חזיין בשבת שנוייה בכלא. לית לון רשו לקרבא. הה"ד והזר
 תקרב יומת. בגין דרש היא לכם מחלליה מות יומת. ובגין דא אתמר
 בכרא את שבתותי תשמרו וגו'. ובאלין תוספת אתמריאת שכינתא
 מוסף שבת וכד מתרחסין מינה כל דרגין דחול ולא אית דשו נוכרא
 בשבת לאעלא בין קב"ה ושכינתיה איהו אתמריאת קדושה דיליה וכד
 מברכיין לה בברכת מזונא אתמריאת ברכה דלילה. ובתרווייהו איהו
 יהוד דלילה בלה דיליה בההוא זמנא איהו שבת שקלה ככר אודייתא.
 ושרגא איהו דיומנא דמנרתא וצריך למהוי לימנא. ועלה אתמר הרוצה
 דתחכים ידדים ופתורא דשבת צריך למהוי לשמאלא ועלה אתמר
 הרוצה להעשיר יצפין. ממה בין צפון לדרום. ושבת איהו אות ברית
 מילה אות דתפלין מאן דמחלל דא כאזו מחלל דא. תפלין דרישא
 לקבל זכור. תפלין דיד לקבל שמוך מה רשות הרבים איהו חלל שבת
 אוף הכי אות ברית חגול דלילה זונה. ודא דשו נוכרא לית פקודא
 דעשה ולא תעשה דלא אשתכח בשבת. ובגין דא שבת היא שקלה בכך
 אורייתא בלה וכן שכינתא תתאה אתמריאת שופר מסמרא דשכינתא
 עלאה דאיהו שופר גדול. תמע בשופר גדול דהויתנו. תקע שופר איהו

מיטת העובד לשינוי מעשה מפני שבחם מעשה המעשה מ"ה העובד שיש הפרש גדול בנפח המעשה בין
 אם ישנה בעובד לבין שיפנה כלא עובד לית פקודא דעשה ולא מעשה דלא אשתכח בשבת פרוש
 מחלל דהלכות שבת רבים מהם מים ממינים שונים ימאל בהם דונמח לכל העשין והלאהן שיש ללמוד בעניין
 דיני שבת מכל דיני העשין והלאהן אי נמי הנונה על האורות שורה העשין והלאהן כולם מחללים ומשפיעים
 בשבת וכמו חתוקים שמתקן האדם בשפיים מלמט עשין כולם כוא מתקן בפרשיות בשבת בשמירחו אושו וכן
 דונמח הקולקלים שמקלקלים במי העכירות כא סורי הלזין כן מקלקלים ופוגמים בא סורים של השבת
 לשון

תקנתא חד ועשרין

קד

לשון תמיעה דנדא שכינתא תתאה איהו תקיעה דקב"ה מספרא דימנא ואתקריאת לשברים דיליה מספרא דשמאלא ואתקריאת תרועה דיליה מספרא דעמוקא דאמצעיתא דאיהו דעת. ובגין דא אתמר אשרי העם יודעי תרועה. יודעי ברעת דאתמר ביה ברעתו תלמות נבקעו. וברעת תדרים ימלאו. איהו שופר. וקב"ה סול השופר. ובזמנא דהוא סקא לגביה בתלת קשרין אלן אתמר ביה ויהי סול השופר הולך וחוק מאד. הולך בתמיעה וחוק בשברים. מאד בתרועה ואיהו יום הכפורים. וכד אתקשטת קרמיה בלבושן שפירין דאינן לבושי כפפה. אתקריאת ציץ דידה. מצנפת דיליה אבנט דידה. איהו כליא מארבע בגדי לכן מספרא דימנא ומארבע בגדי זהב מספרא דשמאלא. בתהוא זמנא דאתקשטת באלין לבושין דכפפה. אתמר בה ותלבש אסתר מלכות. ובהון עאלת לפני ולפנים. הה"ד ותעמוד בתצר בית המלך הפנימית ובהון נשאה חן בעיניו ורוא המלך וראיתה לזכור ברית עולם. ומיד יי שמעה יי סקה יי הקשיבה ועשה אל תאחר. פורים אתקריאת על שם יום הכפורים דעתידין לאתענגא ביה. ולשגויי ליה מענוי לענג. ומה דאיהו שכינתא אסור ביה נעילת הסנדל. בתהוא זמנא אתמר בה מה יפוי פשמיד בנעלים בת נדיב. וענגא וחיתה ובמה טובין מוזמנין לגבה. ודא יהא בזמנא דפורקנא בעגלא. וקאן גרם ענוי לשכינתא בגלותא. אלא רוא המלך ובכן אבא אל המלך אשר לא בדת. בגין דעאלת בקא בעלה דאתמר ביה מימינו אש דת למו. דבטילו בה אורייתא. ודא גרם אבנדא דבית ראשון ויטני. הה"ד ובאשר אבדתי אבדתי. ועם כל דא אף על גב דעאלת בקא פורים אתקריאת על שם יום הכפורים דמת דין להטעגא בה נב וס כפור ס כו יהיה פוגע רומי שהוא כבו שמחה נכל האדם עד יחד ויר כיו פור ס שם קר פוגע שלו רוא כפור סרו קרוב לרומיות. וכל דאום קף של כפור ס הוא קף הדמו קוד כשכח כפורים יהיה כמו פורים שם קר רעונג הוא בשמחת הלב שהוא פוגע רחמג והיינו משום דאן נמלא ס פוגע כד שמשו בו ענו כשכיל סל חס וכפרה ורק לא יהו אוכלין ושומין בו מפעם אחר דאום יהיו רוא סאדם הכנה דאן שם אכלס וסא וית. היום שהוא מניעם אכילה וסאיה בו כוס לא ירגו כענוי בלי אלא ללם ייר מלא שחמר גדולה ופוטמה חלו עד שלא יערכ ללם לאכול ולשקות. וכמ"ס בנמ"א (ברכות דף יו) ודאקרו ללכ כמלוס שורך ככות לפינד וכו' ועד לו כד הדיא נפ ש עסקן ושכחם ולא אכלם ולא שם ס חממת מדומת דלכך וכזה נחא ודוא אן מטוס כס ליה לפעיל ולא יאכלו ישעו כיום כפורים ורק מן היום לא היר עי טי אלא שחמה ונ לט. ודא ידא כותל דפירקנא כפגלא פירוש בעל

תקונא חד ועשרין

(נז ע"ב)

בעלה דאיהו דברי תורה עם כל דא עאלת באבון דאינון שלשת
 ימים לילה ויום דאתענת בהון. ואינון סהדין דעולמיתא עאלת ביה
 למלכא. הה"ד וכוה תערה באה אל המלך. נערה ודא באה אל
 המלך דאיש לא ידעה אלא בעלה וכוה דבערב היא באה נערה
 בתולה. ודא הכי נמי בבקר היא שבה נערה בתולה ודא. וכה
 ערב ובקר פעמים סודין דיישראל בעלה וסהדין עלה דלא חליפת
 ליה היא וכוהא באתרא. ובגין דא ישראל אמרין בכל יומא שמע
 ישראל יי אלהינו יי אחד. שמע אה"ד ש"ם א"ח ע"ד. אה נסיר לה.
 בגין דאח לצרה יולד ועלה אתמר אתה סתר לי. ברוד אתה
 בבואה. יהודה אתה יודק אחיה בגין דביה יקוב וביה ד'. ביה איהו
 נסירא. ועלה אתמר יהו אמן את הדסה. הוא אומן דילה ואיהו
 אמונה דילה. דא איהו דאתמר כאשר היתה באמנה אתו. ודא נגע
 בה נטראה דאיהו אחשוורוש. בגין דאח עמה ודא ואיהו סתיר לה
 מניה. במה סתיר לה מניה בנקודה דאיהו קוצא דאח ד' מן אחד א"ח
 נסיר ד' דא יתקריב לנגה אחר. הה"ד אני יי הוא שמי ובבברי
 לאתר לא אתן. והא' נקודה איהו אות ברית. דכה אשתלים א"ח לעשר.
 וכה אתעביר יי. ומאן דמשקר בברית מילה. גרים לאסתלקא
 מניה שכינתא דאיהו יחנא דקב"ה ושלמים עליה ש"ד דאיהו אחר.
 ודא יי רשדי איהו קוצא מן ד' דאחד ואם משקר אעבר קוצא מן ד' מן
 אחד ואשתאר אחר. ובגין דא אמר קרא לא תשתחוו לאל אחר וגו'.
 וכהווא זמנא דשלמים על בר נש ש"ד דאיהו אל אחר איהו משתעבד
 ביה בכל מיני עניין. ותובא דא גרם ליישראל לאשתעבדא בהון אומין
 דעלמא. ומאן דנסיד אות ברית בכל אחר דאיהו. בין בברית מילה.
 בין בשבת ויזמן סבין. קב"ה נסיר ליה בנינה בכל אחר. ומכסי עלוי
 משנאי קנונא דמשה דאתמר ביה. בצל שדי יתלונן. וכוהונא דאסתר
 דסתיר לה מאחשוורוש דאיהו ערל וקמא. ושזי באתריה שנית ונ"א
 שדיתו בדיוקנא דילה. הה"ד את כל אשר תאמר יתן לה וגו' בערב
 היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני. ואיהו נסיד לה סהדין

תקונא חד ועשרין

קה

הַרְשַׁע הַה"ד מִצָּר תִּצְרֵנִי דַאִיהוּ צָר וְאוֹרֵב . וּבְגִין הָאִי קִנְיָה דְכַמֵּי קַב"ה בְּאוֹת דִּילִיָּה עַל אֲסַתֵּר דְּאִיהוּ קְרוּשָׁה דִּילִיָּה . דְּלֵא אִיהוּ סְרוּגָה פְּחוֹת מַעֲשָׂרָה . אֲתִלְבְּשׁוּ עֲשָׂרָה כְּתָרִין תְּתַאֲרִין בַּעֲשָׂרָה בְּנִין דְּהִקְוִין דְּתַמְן אֵל אֲחֵר . דְּהִקְוִין אָמַר וְעֲשֵׂרֵת אֲלָפִים כְּכַר כֶּסֶף אֲשִׁמּוֹר וְגו' . וְכִלְאֵי לְנִטְלָא נִקְמָא מֵאֲסַתֵּר וְאוֹמְתָה דַּאֲתַמְרַר בַּה וְתִלְבַּשׁ אֲסַתֵּר מִלְכּוֹת וְסַב"ה מְסַר לֶזֶן בִּידְהָא וּבִידְהָא דְּאִנְמוֹתָהּ . וְתִלְזוּ אוֹתוּ וְאוֹת וְאֵת בְּגִיזוּ עַל הַעֵינִן . וְאִיהוּ עֵבֶד עֵץ גְּבוּהָ ג' אַמָּה וְקַב"ה גְּמִירָא נִקְמָא מִנְהָ וּמִבְּנֵי בִשְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְּמִקְחָתָא לְמַצְרָאִי חֲמִשִּׁים מְכוֹת . וְעוֹד שְׂכִינְתָא אֲתַקְרִיאַת צְדָקָה וְקַב"ה בְּעַל צְדָקָה . וּבְנִלְזוּתָא אִיהוּ עֲנִיָּה וּבְנִהָא עֲנִיִּים וְקַב"ה כְּכַיִּבּוּל אִיהוּ עֵנִי בְּרַ אִיהוּ בְּרַ מֵאֲתֵרִיהּ . וּבְגִינָה אֲתַמְרַר הֵן אֲרַאֲלִים צְעִקוּ חוּצָה וְכו' . וּבְאֵן אֲתַר אִיהוּ עֵנִי וְאִיהוּ עֲנִיָּה . בְּצַדִּיק דַּאִיהוּ בְּרִית . וּבְגִין דְּחֵאבּוּ בֵּיה יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא . אִיהוּ נְהָר יִחְרַב וְיִבֶשׁ בְּבֵית רַאשׁוֹן וְשֵׁנֵי וְשְׂכִינְתָא אִיהוּ בֵּיה תְּרַבָּה וְיִבְשָׁה . בְּגִין דַּאֲיִנּוּן גְּרַמֵּי דִּיתְכַנְשׁוּן מִנְהָ מִיָּן עֲלָאִין . וְשְׂכִינְתָא אֲשִׁתְּאַרְתַּת יִבְשָׁה . תַּה"ד יִקּוּן הַמִּים מִתַּתֵּת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיִּבְשָׁה . וְכֵל מֵאֵן דְּעֵבִיד צְדָקָה בְּמַסְכְּנָא גְרִים תְּהוּא נְהָר דִּיתַמְשַׁךְ מַעֲרֵן דַּאִיהוּ אִימָא עֲלָאָה . לְחַשְׁקוֹת אֵת הִקְוִין דַּאִיהוּ דְל"ת דְּלָה מַסְכְּנָא וְעֵנִי אִיהוּ יוֹם שַׁבָּת . וּמָאֵן דְּמַכִּיִּים בַּה עֲנַג שַׁבַּת גְרִים לֹאֲטַמְאָה תְּהוּא דְל"ת וְתַהוּא עֵנִי אֲתַמְלִי וְאֲתַקְרִי נְהָר . וּמָאֵן דַּאִית לִיָּה רִשׁוּ לְמַעֲבַד עֲנַג שַׁבָּת וְלֹא עֵבִיד . אֲתַהַפֵּךְ לִיָּה עֲנַג לְנַעַץ צָרַעַת וְחָרִיב בֵּיתִיהּ וּמְמוֹנִיָּה . וְכֵן עֲנִיָּה אִיהוּ אוֹרִיִּיתָא דְע"פ וְדַאִי . וְאִיהוּ קַבְלָה כְּד מִקְבֵּלָא מִכַּעַל צְדָקָה דַּאִיהוּ אוֹרִיִּיתָא דְבַכְתָּב . כְּד אוֹזֵלַת לְגַבִּיהּ לְקַבְלָה אֲתַמְרִיאַת הַלְכָה . כְּד מַסְכְּלָא מִנְהָ אֲתַקְרִיאַת מְבֵלָה וּבַתְּהוּא זְמַנָּא אִיהוּ פְּלִיגַת מַה דִּיתְהִבִּין לָה לְעֵבִרִין דִּילִיָּה וְלְבַנִּין וְלְעוֹלָמִין דִּילָה . כַּד"א וְתַתָּן טַרְפָּא לְבֵיתָהּ וְחַס לְנַעֲרוֹתֶיהָ . וּמַסְבְּרִין בֵּין

אחר ביאת רמשים במסכה ולא יתאחרו אותן עגובין ומזוזה וכמה גבן שרובשקו ברם אחר ב זאת המשית בזמן רכבר אלף סיך לביאסו ישיבו כל הטוב העלום והרב הזה ועוד שכנחא אמתקריאח לזקה וקב ה בעל לזקר ככר הכסה דכנו קב ה קאי על אונת ואלו דשמה קרישא שה"ס הספארת וסוף בעלגה דמוטובו חא המלכות שהיא אונת ה"ל אחרונר דשמה קרישא ועל אונת ואלו רש"י אחר אחר וקב"ה אה עני כד ליבו בר מאסר ה וההוא ענ אמלי ואקרי נכר פירוש עני במלואו כיה ע"ן מ"ן ויד מספר רנ"ז ורוא מספר נכר עם הכולל דעסה נחשפס ועשה נכר להשקות אה מ המטשה שמוס מ ממנו ולכן מוס פ ס רנה כשכח בזמרות של

תקונא חד ועשרין

(גז ע"א)

מן דין מההוא דמקברין מינה . בעל מבקה איהו עמודא דאמצעיותא
 ואיהו קבילת מיניה . ובאן אתר מבילת מיניה בימינא . בגין דעליה
 אתמר כי ימינה פשוטה לקבל שבים הלכה איהו מסטרא דשמאלא .
 קבקה דוא מסטרא דימינא . הלכה בשמאלא לגבי בעלה . וקבילת מניה
 בימינא . ונתתא מליא לגבי צדיס . ובגין דא לא ראיית צדיק נעוב
 וכו' (ובמא) וכד נחתא מליא לגבי בעלה דאיהו ו' נהר דאתמשך מערן .
 ו' עאל כד' . ואתעבדת ה' . ומה דהוה צדס אתעבדת צדקה לגבי
 עני דאיהו צדיק וההוא נהר עליה אתמר שמש בשבת צדקה לעניים
 ועליה אתמר צדקה תרומם גוי ומה דהות צדק דינא אתעבדת
 רחמי . וכל ספידאן על שמה אתכריאו מאוני צדק אבני צדס איפת
 צדק והין צדס . כד אתרחס מניה בעלה דאיהו רחמי . מאוני צדק
 תרין דרועין . אבני צדס תרין סמכי משוט . הין צדק צדיס וכד עמודא
 דאמצעיותא מרחס מניה איהו משפט וביה כתיב כי אדקים שופט
 זה ישפיל וזה ירים זה ישפיל מאן דגרים לאשפלא לשכינתא מאתדהא
 וזה ירים מאן דגרים לסלקא לה מאתדהא . רחובין דישראל אינון
 אשפילן לה לתתא ובנון דהתון סלקן לה לאתדהא הא זבאה איהו
 מאן דעביד זבון לסלקא לה לאתדהא . ועוד שכינתא איהו שלוח תקן .
 מאן קן דילת דא דושלם . ולעילא סו דילת ההוא דאתמר ביה ונקח
 לא ינקח ודא מטמורין . עליה אתמר אל תסתכל בקנקן אלא בכה
 דאית ביה . ודא איהו כי יקרא קן צפור לפניה בדרך בכל עץ או על
 הארץ . בכל עץ דא גוף זכרית . צדיס איהו ברית ואיהו כ"ל . עץ דא
 עמודא דאמצעיותא . או על הארץ דא אימא תתאה אפרוחים תרין
 דרועין או ביצים תרין שוסין והאם רבצת דא אימא עלאה . שלח
 תשלח את האם דא אימא תתאה את ודאי . שלח תשלח הה"ד
 וישלח את היונה מאתו ואתמר ביעקב ויהי אך יצא וצא לקבל
 שלח תשלח ואינון תרין דרועין שני גרישיין ואינון תרין תרוכין . ודא
 איהו שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח קך אליו שית פרסין
 דאינון בתרי דרועין . אשתארת ה' ד' בלא ו' . מאן גרים לה תרי תרוכין

תקונא חד ועשרין

קו

אלא בגין דעברין בנהא על פקורי אורייתא עשה ולא תעשה הה"ד
 ובפשעיהם שלחה אמכם. ויוסף שלח את היונה מן התיבה דא
 עמודא דאמצעיתא. כאן גרים דא דאתתרכת מיניה. בגין דישראל
 עברו על אורייתא. ויחל עוד שבעת ימים אחרים (נ"א וישלח את היונה
 ולא יספה שום) דא דיומא שביעאה דכליל ז' שבתות ומאן גרם
 דאתתרכת מיניה בגין דעברו ישראל על אות שבת ויומין מבין אות
 ברית מסמרא דיצחק דאיהו ראש השנה אתמר ביה ותבא אליו
 היונה לעת ערב ודא ערב דיצחק. ומסמרא דצדיק אתמר בה והנה
 עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ. ובקל אתר דלא
 אשכחת לתתא דיוקנא דבעלה באורייתא לא הות שריא עליה. הה"ד
 ולא מצאה היונה מנוח לבק רגלה בגלותא. מיד דאשכחת בעלה לרעיא
 מהימנא שריא עליה ולא חורת לתיבה. הה"ד ולא יספה שום אליו עוד.
 ועל דא אתמר על כן יעזב איש את אביו ואת אמו וגו' איהו אתדבקא
 ביה ואיהו בה. בההוא זמנא ויפתח נח את חלון התיבה אשר עשה
 ונפסו בלהו ואולו לגבי יונה ובעלה ואתמר לגבי נח ויפתח נח מאי
 ויפתח נח אלא רמזו ויתפתח ותראהו את היקד. אדני שפתי תפתח.
 ודא ישראל דפתחין בתיבתא בבביה. ומיד ותחמול עליו. ועוד
 שכינתא אתמריאת חג בקל זמנין ויומין מבין. חג דתלת רגלין. דאתמר
 ביה שלש דגלים תחוג לי בשנה. ובגיניה יראה בר זבוהה לקיימא זכור
 ושמור זכור ושמור ושמור. בלהו ארין דאוריין לאסתכלא (נ"א

רננו ליקם כי אומרים רנה על אשר נמגה הע. ונפשה י"י דאותו רנה הס אותות נהר ובכל אחר
 דלא אשכחת לתתא דוקנא דבעלה בזור תא לא הות שריא עליה ולא תאלה ה"ד מוח לבק רגלה
 פ רוח כל מקום שלא תמצא השכר תחס עוסק בחייה שרוח בר וקנא דתפארת בעלה שהוא זשפיע כן רוח תחס
 תמלוד חורר לחתים ומשפיע לרם לא חסרה עליו ומכא ע"ז פסוק ולא תמצא ה"ד מוח לבק רגלה
 דאותיות העומד בגל אותות גר רס כז סו") שנהס נמחו חורר שנתכס שסוכר ככז אותות ובאותות
 סו רמח חריה שפיע שאה סרי משגר ושם ס מסכתות וס סו וב. די כר ר יעקב נרו כרש ע"י
 לימוד תורה מסתלק ס נה" דמטרוניא מן סה ל"ס שלא ירו רגלה יורדות מוח ומנוח רוח הברות מו. י"ח
 וקדלה וכה ה"י כ הנהי עלות מן רת טעים ומתחבר ס בח"ו קלות דס פ בעלה גב ד נרו מא"י ופתח
 נח אלל רמז ותפתח יתראהו את ה"ד ארז שפת תפתח פ רוח כאן נמחו דרלחה ערו שכינה שה סור הפתח
 כסוד ארזי במלואו פולה מרע ס שהוא חרנוס של שער ועי הככה שלו זכחה שנתפתח הפתח לפנה דרלחה
 מרלוח שכינה וכן ישראל פותחין רפתח ככה ומד ומחול עליו וצ"ד שכ תא אתקרא חת ככל זמנין ומן
 סוכין כלאה סקעס כ רמח הוא שלם רגלם ולרץ להכרות בו חזו- למחיי כס חזו חס פ רס מרוב וחות
 (" ע"י אחר אותות יג"ד יס חזיתו כל"ו ס"ו דשניה

תקונא חד ועשרין

(נס ע"ב)

עוף דאינון כנפי זינה ואלין אינון כנפי מצוה דמכסין על דמיהון דלא
שלטין עליהו כלבין דאינון חציפין דאינון מלאכי חבלה (ס"א וכלהו)
ודלא אשתמודעון בהון מארי חובין (ס"א דרי) הכי דם הוא הנפש
ועפרא דמכסא עליה רמז וכפר אדמתו עמו. ועוד שכינתא איהו
ברקת סימני היה או עוף, מבני נשא דרמזין לחזן ובערין ועופין,
דעלייהו אתמר ושהשתם בזה. ברזק כמו זה דאינון סברין מכתשין
כמה דאוקמיהו כי עליה חרנגו כל היום וכפר יקא לא מניחין
צלותין ובריק לון קב"ה בכמה מכתשין ואמרין זה לזה. בצלותין
כב"ה פריס לן מדינא דבערין וחזן דארעא. ואעיל לן למתי
לן הויקא במלאכי דאינון חיות הקדש. דקראן זה לזה ואמרין
קדוש קדוש קדוש דא איהו (קדוש) דאתקדש שמה דמב"ה
על ידיה ויהא ליה חולמא ביה עוד וישחמתם בזה דא אר"ף דל"ת נו"ן
י"ד רביה דן קב"ה כל נזיסין. ועל כל ארין דקמלין חד דחבריה ועל
הכל ארין דגולין יסולק איהו דן דאתלכש בתהו ובהו וחשך ותיחוס.
דן בהון ארבע מיתות בית דין. והא אוקמיהו בלדה באתון י גחלת.
ו' שדחובא. ה' ה' גזונן ונהורין דטרא. דא איהו שרפה כי י' אלדזה
אש אוכזה הוא. סקילה בתלת אבנין י י'. ואינון יס"ס ב"ו וד'
אתון י י' ה' ה' דחברא י רישא דחברא. ו' גופא דחברא ה"ה תרין
פפיות דידה. חנק ו' (ס"א ג') אתעביד חזש כגזונא דא זרקא ועלה י
דעוקא בחושא. למהו כריך קה על צואר. ורזא דמלך אבינו מת
במדבר. מקף והולך אינון ה"ה. חד מקף ייה. וחד הולך עד דחנמין
ליה. ובגין דא אמר סב"ה ראו עתה כי אני אני הוא אני אמית
ואנהי מחצתי ואני ארפא ואין מדי מציל. ו' עין גבוה המשים אמה

כגם ׀ ולכך קר לכו כגם והי ארין א טו כגם ילוד דתכס ׀ על רשון דלא שילן ׀ מי רו כלב ׀ כג ׀ י
א קל פוט כגד א סמנ הקלורה וסד ד בח טוה וכנגד זר אומר ׀ א סמנ הקסורית ככל ׀ וס בשחר ׀
בפסוק חורה וכבר מה וכמנחה ׀ כ בפסוק חורה דקה לך סמ ׀ וכבר מה דהלך והלפזין וד פ ׀ א רס ד ׀
ילך רע לשלום על דס האדם וע כס מלוא הפרוס ׀ על הגוף שהוא דס ראדס כשמד דס האדס מסכ כלבן
שסס ד פ י א קל כן דא טו מלאכ חביה ריתוק לחדס וגס עוד גינו כגפ מלוא על כג אדס שלובשים אחס
ומחכסן כסס שלא רנש כסס חאר דחוכ ׀ סס היקלירג ׀ וישגכס על מעשים של כג אדס דע רלל ׀
שחכסן טו לא כירוס יא דעו אדס היקלירג ׀ כד להסל ׀ ויקפני על סס דעלייהו אחר ושתלמט

תקונא חד ועשרין

סח

דא ה' דמליקא ב'י להמשין. זרקא מו דחניקת בתלת אתון דשכינתא
 התאה אידי זן ד מיתות ב"ד אידי חניקת לחיבויא ועדנ לזן בשרפה
 ומקילה. ובנין דא דאו עתה כי אני אני הוא. הה"ד ויסרתי אתכם
 אף אני וגו'. ובמה דבשמה קמיל למאן דאעבר על בריות ומיתות
 בית דין דאורייתא הכי מסי ומחי בשמה למאן דמקיים לזן ועוד מצות
 גזרת העני בבתיכם דא שכינתא. דמאן דגזיל צלותא דאיהי צדקה
 לצדיק ח"י עלמין בריל ח"י ברכאן כאלו גזיל ליה חיים דיליה דאיהי
 שכינתא דאתמר קה ראה חיים עם אשה אשר אהבת וכן מאן
 דרע מענג שבת כאלו גזיל ליה שכינתיה דאיהי שבת בת יחודה
 ודא גרם דאתגזילת מניה בגלותא הה"ד ובפשעיקם שלחה
 אמכם. ותיבתא מאי ניהי. והשיב את הגולה אשר גזל היחיד
 שכינתא לאתרה. או את העשק אשר עשק דא סב"ה דאתפרש
 מניה. דשכינתא אתקריאת מצות עשה מספרא דימנא. ומצות
 לא תעשה מספרא דשמאלא. ותורה אתמריאת מספרא דעמודא
 דאמצעיתא וכל מאן דגזיל או עשק באורייתא ובמצות עשה ולא
 תעשה כאלו גזיל שכינתא מדרועי דקב"ה. וכן מספרא דסוד חי
 עלמין אתמריאת מצות ברית מילה. מאן דגזיל כבדית ואפ"ה
 זרעא מיניה לרשו נבראה כאלו אפ"ה מרשות היחיד לרשות
 הרבים. וגרם למהוי שכינתא נפקא מאתרה דאיהי ארץ ישראל רשות
 היחיד. ונלה אותה בין אומין דעלמא דאינון רשות הרבים הה"ד
 ובפשעיקם שולחה אמכם. ובג"ד לא תשא את שם יי אלקה לשוא.
 מאן שם יי דא שכינתא. לשוא דא ע"ז דגזלת תמן. ועוד אידי תשובה
 יום הכפורים כליףא מעשרת ימי תשובה דאינון י"ה. יום הכפורים דא
 ה' כליףא מחמש צלותין. עשרת ימי תשובה דא י' לקבל שנים דא
 ו"ק כל מאן דחוד בתיבתא כאלו חזר ו"ה עם י"ה. ועקרא לסלקא
 כלא במחשבת דאיהי יו"ד ק"א וא"ו ק"א. ונבריה תמן סמא"ל דאיהו
 יצר הרע וכל מאן דיתגבר על יצריה כאלו הוה מתגבר נבריה על

בזה בזוק כמו פרוש נתן ארס הסכן מחוקקת ואל תחטבו בסכן פיר סתדקו אותי ושפר ר כמו זה הסכן
 סלני נתון לכם רי"ש בזה אות ב בער קן על בזוק מאן עס ה' דא עכמא כ כ סכנה ה' סוד עס ארני

הקונא חד ועשרין

(ס דא)

סמא"ל בדינא לנבי בני ונגין דא אמרו מארי מתניתין איהו גבור
הבובש את יצרו מאי הבובש כד"א וכבשוה דיהא כבושה תחות דיהא
כבבא דאיהו כבוש וקשור תחות ירי דבר נש. וצריך בר נש לקבא
עליה חמש עשרין בגין עניי דגרים לה' ועירא דגת בגלותא.
ואתקריאת עניה סערה לא נותמה. ואבא ואימא אינון נתתי בימינא
ושמאלא למבא בהון ויה דאינון תורה ומצוה ורוח דמלה
ושב ורפא לו ויה איהו שובה ישראל עד יי אלהיה. ועוד מצות
פריה ורביה דא שכינתא לא תהו בראה לשבת יצרה. כל ת"ת
דכנע מינה עונת ס"ש כארו מנע מינה ברקאן מלעילא שית סמרון
אינון דבליין באת ו דאדי עץ פרי עושה פרי. מאן פרי דיליה י.
דאת ו איהו ענפא דאילנא דאתפרש לשית ענפין. ומשית לענפין
דלית לון תושבן י איהי איבא על כל ענפא וענפא דאיהו ו. קס סבא
ואמר ר' חזון כך. אילנא הוא ו. איבא דיליה י. הכי הוא וראי
אבל ענפוי לעילא איהו הי עלאה. ושרשוי הי תתאה. ומאן דאפריש
ענפא מיניה דא איהו ממציין בנטיעות. והכי אתמציין איהו מעלמא דין
ומעלמא דאחי. ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם ולילה
הה"ד והגית בו יומם ולילה. וכי יכיר בר נש לאתעסקא באורייתא
בכל יומי ולילי כל יומי. והא מביה לית בא כסחוניא עם
ברחתי. אלא כל מאן דקרא ק"ש בכל יום ערב ובקר כארו מקיים
בו והגית בו יומם ולילה. כל פקוריו אית מינייהו דתליין בפרי אילנא.
מנייהו בענפין מנהון בשרשין. מנהון באילנא. ובגין דא אתקריאת
אורייתא עץ חיים. וקר מאן דאבר מניה ואכל וחי לעולם. ואית אילנא
לתתא רענפוי ושרשוי וגופא ואיבא ריליה כלהו סס הקות. ודא סמא"ל.
מאן דאעבר על אורייתא. אתשקיא מתהוא אילנא ואתפרנס מניה
ועלה אתמר כי ביום אכלה ממנו מות תמות ומסמרא דיליה חיי
צער. ועוד שכינתא איהי מצות העמדת מקרא הה"ד שום תשים
עליה מלך. וכבובל כל זמנא דלית שכינתא באתרהא לית מלכא.

סוף סס גמס סויב סקרא גמס סויב אית מנייהו דמליין כפרי אלנא ומנייהו כמניין ומנייהו כמניין
ובגין

תקנתא חד ועשרין

קט

ובגין דשכינתא איהי מלכות על בר נש. אתמר ביה שום תשים עליה
 מלך למדין ישראל בה בלהו בני מלכים. ודלת מלך בלא מלכות.
 ובגלותא שפחה תירש נבירתה ובזמנא דיימי משהא אתמר
 ומלכותה יתן המלך לרעותה המוכה ממנה איהי מלכותה איהי כרפיא
 איהי עמרת דיליה. למלכא דאית ליה מאנא דיקר ואיהו מחבבא
 לגביה לזמנן שוי ליה עמרה על רישיה דא תפילין דרישא. לזמנן
 קשיר ליה באצבעא. ודא תפילין דיד. לזמנן שוי ליה תחומה ואתקרי
 כרפיא דיליה לזמנן עביר מינה לבושא. ובען דאיהו מרחקא מן
 מלכא אתמר במלכא אלביש שמים מדרות ושיבתא אמרת אל
 תראני שאני שחררת. ובני נשא דאינון שמיין מסתבלין בלושא.
 ואחרנין הכי מסתבלין בנושא. ובגלותא בלהון שמיין. אבר
 פקחא תבימא אסתכל מינאו וכד ייתי פורקנא אתפשט מלבושין
 דקרוחא ודריק לון על אומין דעלמא. הה"ד יהי חשך
 אפלה וגו'. ולכל בני ישראל היה אור במושבותם. דבההוא
 זמנא דאתלבש בארין לבושין אתמר ביה. ניאמר אסתירה
 פני מהם לבתר דאתפשט מניהו. וייראו העם את יי. וכל ימיו
 אחוין ליה באצבע הה"ד זה אלי ואנוהו. ובגלותא ישת חשך סתרו
 ובגין דא אמר דניאל ידע מה בחשוכא ונהירא עמיה שרא.
 ובההוא זמנא דאיהו בחשוכא מתלבש בתהו ובהו ובהשך
 ותהום כביכול אתון אינון בפירודא ולא מתחדין תמן ולבתר
 דנפים מנייהו והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
 יי אחד ושמו אחד. בההוא זמנא כל חוון יתערון בננונא ובנפיקם
 פרודות מלמעלה למבלא ליה בחדוה. ובלהון יחון רצין ושבין
 בננונא ושליחותא לגביה. הה"ד והחיות רצוא ושוב כמראה הבזם
 לבשרא לישראל. ובההוא זמנא הללו את יי מן הארץ תגינים וכל
 תהומות וגו'. בלהו לעלא ולתתא מה דאתברי עד יתוש ועירא. בלהו
 משבחין ליה ומלאה הארץ רעה את ה' במים ימים מכמים. בההוא

נ"ב ר ס שלש אלה רמלן לאינון סטס ערן סירן ענפי חוה ספיס שבטורס סתלס סתפע איהי זלסוסס
 אס כרסיס אס עטרס דלס כל כסיד קס סתלס אלו כנד נ ע סטס ח יוס סתלסס א סמי אס
 וסנא
 (גה)

תקונא חד ועשרין

(ס ד-ב)

זמנא יתקיים טרא כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לסרא בקם בשם יי' וגו' בההוא זמנא אתבני ביתא דשבינתא דאדיו בית הבחירה על דא דקב"ה דאתמר בה ואני אהיה לה נאם יי' חומת אש סביב ואני אבנה אינן מבין דאתבני מינה הה"ד ואבנה גם אנכי ממנה נטיעין תרישין. הה"ד נצר ממעי מעשה ידי להתפאר. ובנינא דבי מקדשא תהא בנויה מכמסא ודקבא ואבנין יקורין ותהא מרכמא מכל ציור' דעובדא רבראשית ועלה נהרא ירושלם דלעילא לעילא מרכמא מכל מיני גזנין דנהורא. ודא דמלכה. ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדיו. דאתבא על גבוי. בתהוא זמנא אתקיים בישראל לא יבא עוד שמשך ויהרך לא יאסף וגו'. ואתער שיר השירים בעלמא ואדלים נהורא על זיתא וישראל דישאל אינן פתיחה. אדריימא משהא. שבינתא ישראל. הה"ד בהלו נרו עלי ראשי בההוא זמנא אתמר בשבינתא וחלצה נעלו. נעלו דקב"ה לקיים ביה של נעוריה. ואתיחד בשבינתיה דאתקריאת חליצה. ואיהו חלון הנער ולא צריבין דאתחברא בארץ יבום לעולם. דאתמר בה וזאת לפנים בישראל וגו' שלף איש נעלו ונתן לרעהו. מאי נעלו דא בניי. ההוא דאתמר ביה גן נעור. אתפתח ההוא נעול מפתחא בגין דלפתח הטאת רובין אתעבר ההוא הטאת ואתפתח תרשא הה"ד זה השער ליי'. חזון תבון שבינתא דאתמר בה וזאת לפנים בישראל ד"א וזאת לפנים בישראל על הנאווה ועל התמורה. על הנאווה דא שבינתא עקאה ה' עקאה. ועל התמורה דא שבינתא לתתא דאדיו תמורה בההוא דאתמר ביה אי תמורני בו ואינן ה"ה. וזאת דא בן זבת ישראל דא אב. ובגין דא לתתא איהו תמורות אתון יסויק באדני. אבך לעלמא דאתי ליה תמורה כהה דאוקמהו מארי מתניתין לא בשאני נכתב אני נקרא ובקעולם הזה נכתב ביהו"ה ונקרא באדני. ובקעולם הבא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה. ועוד שלף איש נעלו דא גופא דאיהו אתתא. בלי-דיליה ודא מטמורין. ונתן לרעהו דלזמנין אשתבח ביה עמודא

בזה זמנא על ערך כרכק סיה ערך רס פרכס תיפיר כים ס דישראל אטו פקלר לוכ תול מחסח א' ומלכות כנגד נ"י ד"ה חס כים ר כנגד ח"ה דלר חס עשרת דלר כנגד חכ"ד דלר וכוז יובי י"ה

תקונא חד ועשרין

ק

דאָמבערעוואָ. ולזמנין צדיק ולזמנין שכינתא עלאה. איהו תעודה ביה
 ולזמנין שכינתא תתאה היא תמונה ביה ודא איהו גן נעור. וביה מעין
 חתום דאיהו שכינתא יי בליא מעשר ספרין. י מן מטמרוין קל ספרין
 פועלים ביה כהאי עלמא שפדה. וביה יבום וחליצה וגם פטורין וקר
 אתון ביה. אינן תמורת כגון מצפ"ן ואיהו נעילת חגין וזמנין וזמנין מביין.
 נעילת דלת בפני לזין ביזם הכפזרים דאיהו עלמא דאתי לא אתקרי
 יק"ם בארני דאיהו דין ואיהו נער נעילת דלת ואינו נער הדלת. אלא
 איהו פתחא למבר שבים ובנין דא יום הכפזרים אסור בנעילת הסנדל
 דלית יחודא ביה למב"ה ושכינתא. ולזמנין איהו שכינתא ואסתלק
 קב"ה. ולזמנין סב"ה ואסתלק שכינתא. ובנין דא עונת תלמידי חכמים
 בשבת. דבזמין דחור דשליט מטמרוין אתמר ידנה סגור ששת ימי
 המעשה ביה איהו סגורא תרעא. וביום השבת יפתח יפתח תרעא.
 ותפוס מינה שכינתא. לאתייחדא עם בעלה. ובהוא זמנא אתקריאת
 כוס מלא. הה"ד ומלא ברכת ה ים ודרום ירשה. דבזמין דחור
 אתקריאת יבשה במטמרוין. הה"ד ויאמר אלקים יקוו הכים מתחת
 השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. ובזמנא דאתמליאת אתמר
 עקה כוס ישועות אשא וכשם יי אמרא כו"ם איהו אלקים בחשבן
 דקלים לחשבן כנז"י במאי אתמליאת באת יי ואתעבידת כוסי רייה
 ובנין דא כוס צריך עשרה דברים וכו. קם רבי שמעון ואמר אם
 תחנה עלי מתנה לא ידא לבי אם תסום עלי מלחמה בואת אני בוסה.
 בואת. בנדאי אגא בעינא לאתתקפא בהאי קרא דהוד. כוס דהי הא
 זאת דיקך לגבן. אחרן כהנא סום משנתך הא זאת דיקך לגבן דאתמר
 בה בואת יבא אחרן אל הקדש. קום רעיא מהזמנא לאגנא על זאת
 דיקך דאתמר בה וזאת התורה אשר שם משה. דהא כמה מארי מגיחי
 מדבא קא אתין לאגנא עלה. סומו נביאי קשוט דהא זאת דלכון לגבן
 דקא הויתון מתנבאין. עלה אתמר אל יתהלל חכם בחכמתו ואל
 יתהלל הגבור בגבורתו וכו כי אם בזאת. וזאת אשיב אל לבי על גן
 אוהל לו. קומו אבהן מארי דברית דהא זאת חברית דלכון בעינא

תקונא חד ועשרין

(סא ע"א)

דאתמר בה יאף גם זאת ברוחם בארץ איבדו וגו' ובנינה אמר
 סב"ה וזכרתי את בריתי יעקוב. קום שלמה מלכא דאנת שלם דילה.
 קומנו למתוי עור לנבה בהאי קרבא. נער נער דאנת מארי מפתחן
 דאוצדון דמלכא דכל מאני קרבא דמלכא בתון. קום אפתח היכלא.
 אדני שפתי תפתח ופי' יגיד שכווי דמלכא עלאה דהא היכלא (עלאה)
 דיליה אדנו טור רשו ואפתח היכלא בנין יקרא דשכינתא. פתח ואמר.
 זרקא מק"ם טופ"ר הול"ך סגולת"א. אדגבי הא עלימא סא נחית
 ורעיא מהימנא פתח ר"ט ואמר. רעיא מהימנא אנת אדנו מארי דמדימא
 דרעיא דאזיל בעאנא. בנין חובן ואבן וחזון בישינ דקא אתין למיכל
 שאנא ארתא דיליה. למתוי קרמא בחדה לורקא אבנין לנבייהו למתוי
 שאנא נפיר סחון בישינ. קום נטיר קרמא בידך. פתח ואמר זרקא
 שכינתא קרישא אנת היא קרמא קרישא דסב"ה. דבר אנדריסו תלת
 אבנין דאינו סגולת"א תלת אבנין יקרוין דאינו תלת אבן ואנת אבן
 יקרה על בלהו תגא ברישא דבלהו. עלך אתמר אבן מאסו הטונים
 היתה לראש פנה. והאבן הזאת אשר שמתי מצבה ידעה בית
 אלמים. אנת הוא דאתמר עלך אבנא די מכת לצלמא ותות לטור
 רב ומראת כל ארעא. ואיהי תגא כגוונא דא ס ברישא דהומא דזרקא
 אבנא (כריקא ומתעמרא) ג"א מוכללת ומעוטרת) באבנא בריש עוקא
 ובר אית ביטדאר משכילים בחכמה דאיהי י' מחשבה עלאה. ירעין
 דזרקא קה להאי אבנא דאיהי בת יחידה. להזוא אתר דאתגורת בנין

שכח שיגא כב יר כה לה שין דת נפש בער נער דא ת מאר חספין דאזין דילכא דכל מארי קרבא
 דילכא ברין כב גר האמט"א וכל שיו גר ער יא. שהתילו תוך ארס מן החמנוס ואלח כ נעשה
 מלך תן ר"ל ג"ס וזלח שיהו בשם ובלח, ודוע קרוה בסוד שם שדי כי שמו עולה מספר שדי וכמ ש רז ל
 ג פ כ שית בקרבן זר מט - ששיו בשם רבו וידוע ששם שד הוא מסדר רמזנות ויש בו שש מין לרוב ס
 שש יח אוחזת כיון ג"ל סל חס"רין וכו' כנסת ח כסוק סל ס כבוד וזמלא בשם שדי יש כמה מאני
 קרבא דר"כא ש בו שש מני לרוב ס דעשבר כסם קרבא ימלה שסם משדר רמזנות והוא בת נח היסוד
 שבו נעשה רר כל שהוא סוד רמזנות שנקראה ר כל כיון שם ארני פתח ואמר זרקא סכינתא תפחה כב
 שד נחא תחלה מלכות. רמזה בורקא כשר א של חס כארבע עולמות אבי ע שרס קשור זכ"ו דתמונת הורקא הוא
 ד חס כוח קשור ס ופ"ו זכ"ו א נח כנגד ארבע אותות שם ארנ כהסם מחכמים וקאריס זכ"ו דלא חסר
 אות א' מתי דלו ה א כבוד נעשר כד קבלת דבר ולא כבוד נער דאינון חלה אבנן ואנת אבן יקרה על
 בלהו תגא ברישא דבלהו פירוש כאשר עולה רחל שס ס המלכות עד הכ נה נמלא ר א תגא ברעא דלכסן שרס
 חס כ כבינה ר א למעלה מן אנת ולו א והאבן רזאה אשר שחת מלכה ר ה בית אליהם והיינו כב נה שהיא

דברא

תקונא חד ועשרין

קיא

דברתא כנאבא אתעבדית. הה"ד יי בתקמא יסד ארץ. בתקמא דאיהו
אבא יסד ברתא דאיהו ארץ דרום תגלו ותהוא חוט דילה איהו ו.
דאבנא דאיהו תנא עמרה על רישיה עמרה דס"ת. ובגינה אתמר
דאשתמש בתנא תלף. איהו כתר תורה ורא. דתלת בתרין אינן כתר
תורה וכתר כהונה. וכתר מלכות. וכתר תורה נ"א וכתר שם טוב על
גביהו. והאי אבנא איהו יי בריש א ואיהו יי בסופה עלה אתמר מגיד
מראשית אחרית. ואיהו נ"א ואיהו יוד קא ואו קא. (נ"א יוד סי ואו קי)
כליל עשר ספירן דאינן (נ"א דאיהו) געוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן.
קמו קיהו מארי מתיבתא ואמרו. רעיא מדימנא כמה אנת יצקת
לזרקא אבנא דהא קמא לאתר דלית מאן דידע אתרדא ומלאבין מדשין
שארין בנינהא איה מסום כבודו להשריפו דלית מאן דידע מקמוו כד
סלקא לעילא באמר דוריסת לה עד דאמרין כלתו כרוך כבוד יי
ממקומו. ואף על גב דאיהו זעירא לתתא. לעינא לית ליה כוף מאן
יביל לאנחא קרבא באתר דאנת תמן באבנא זעירא דוריסת אודעונו
רקיעין עד אין סוף ומלאבין עד אין תכלית. וכל מארי מתיבתא. כלתו
אודעונו ונפלו בנפילת אפים מקיומיהו קדמהא ואמרו ובי באבנא
זעירא האי כל שבן מאן יגיד עמך בסיפא דאתמר בה. רוממות אל
בגזנאם ותרב פיפיות ביקם דאיהו ק"ש תרבא דילך דאנת תקינת לך
(נ"א לה) דבה קטילת למצרי הה"ד ויפן בה ובה וגו' ויך את המצדי
כ"ה וכו' סלקן לחמשין אתון. דמיתרין בהון לקב"ה פעמים שמע
ישאל יי אלמינו יי אחד. דאית בהון כ"ה אתון תרין זמנין. וסלקן
לחמשין תרעין דבינה. דאיהו ח' תמינאה מעשר ספירן מתתא לעילא.
יי רישא דתרבא. וי גופא דהרבא. תרין פיפיות דילה ה"ה נרתקא
דתרבא אסי"ק. והכי לתתא נרתקא דהאי תרבא אדני. ואיהו יאכרוניק"
לתתא. יאהויה"ה לעילא. (נ"א יהו יהו יהו) ודנא דמלה אז
ישיר משה. תמניא אתון בחבורא לעילא א"ו תקרא יי יענה לתתא.
ומאן יביל ברומתא דילך דאיהו רמ"ח תיבין דס"ש אנת קרבא דר"ש

תקונא בטולם הכסא סהול חסר סס אלטיס כוונת אמר קרבא לר"ש ותברו כמו מה נ"ס ח ל"א ותק"ט

ותברו

(13)

תקנתא חד ועשרין

והכרזי נחזי מאי ניהו תילא ותקיפו דיליה. דהא איהו אתער עלאין ותתאין. ויודעונו קד עלמין עלאין ותתאין. ובאומאח דקד תילין לעילא ותתא דמחוי בעשריה אלה ליה. קום רבי שמעון זרין גרמך במאני מדקא דיקך נחזי מאי תקיפו וגבורה דילך:

קם רבי שמעון פתח ואמר זרקא מקף שופר דורך סגולתא. קם ונמיל תלת אבניו דאינון יי". ואבנא עלאה דאירו בקירמא תנא בחוקא דא ארבע דאינון ארבעין והוש דסיהדא (נ"א דסחרא) עלה היינו ב והיא דמלה בראשית ב' ראשית האי נקודה עלה אתמר בעשרה מאמרות נברא העולם מאי ב' ההוא חוש דאסחר עלה והאי נקודה אית קה רישא ואמצעיתא וסופא ואתעבדת תלת יודין יי" דסלמן לתלתין וההוא חוש ב' תלתין והרין תנא דעי' חוש י'. והא ארבעין והרין. למכר ל"ב ארמים ועטר אמורן דאתברי בתון שמיא וארעא וכל הידיון. (וירא ארמים את כל אשר עשה דאיהו קוא וירא מלאך ה' אפיו בלבת אש בלבת דאורייתא. וקא איהו כי יום נקם בלבי' ובתון פוערים מ"ב אתון דיסויס. והיא דמלה פתחו לי שערי צדק אבא קם אודה ית. וכלהון אתכלין בבאר שבע. הא אבגיתין והכרזו) אמרו ליה מארי מתניתין ר' ר' כמה תקיפין אבנין דאודעונו בתון שמיא וארעא וחינון ובערין ועופין כלתו קרוו. ומנהון נפרו לארעא. וברסויא

ד' - כ' ה'א חזר היות וקפסו מלך ר' שחר יס חלא מהמיתו וקפו מן חלא מלך אור כ מ וקפו י" - אור חקך' גם עוד חלא חיד נוק דנכס של הסוד שאומרים על אמוסות וקפו שרוא וכל לה' ש אוחס בלאן קר. אר יסון קב ונק שלא וכל' ארס לרבנס וכרס הסבא קר שא עלו בר ותא דע לאסתירא אירמו ופרס רב ו רה"י ז' רואל ונשמחו מן אור מקף וכל לה' ש דנכרס בלאן. נכון וק' ק' יו' יסות ימכוב דנכרס ולגיון קם ר' פסח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא כ' ב' חמר שנת לו יסות חלא חר"א א שאול מרסו על לריוש עטר פתח לריוש בכנ' מרס ר' נחמשה סבות חלו ספס זרקא מקף שופר הולך סגולתא שסס ר' א' חסס ס' ור' ט' כ' מרס ס' וזה לחדרנס גדולה של נכואה שנתנסא טוח שסר סכ' ס' מדכרת מסון כריוט ור' אור' וק' דנכר אכר לוחס וכמ"ש רז"ל ועוד וזה לכניסה כריוס כסור ס' אכל יקב אס ס' וזה לכ' נס כסוסר כסוד מ' וסל ירסו ס' וזה ס' גדולר וסר וכנ"ל כווס ק' וכדנכ' רכנו סלר' ז' ולכ' ריש' על זקא מקף שופר הולך סגולתא שרס רית חסס בחילגל וחכיות עלו ו' מבאן, וחות ס' מבאן, שרמו כסס יעלסו הגולס קם וכל סלח אכנן דל' ו' ו' ו' ו' נכלא לא נעל ממש כריו' חלא רכונס נאל כחמככוטו וכונחו או אשכר דל' ממש כריו' חלא אכנן, לעשוס טועל דמו' אל דכריו' הסוד הוס כדנך ששוס נ' סגולכ וכשופר וכ' וכל' דמאי נקודס ח' ס' לה רישא ואלעסיהא וסופא סנה יפרוס כדכריו' רכנו ס' חל' ז'ל כשטר חמיר רכב כננן, ומה כס' ס' ו' כס' סל' י' ו' י' כ' ס' חלוקות ס' י' ו' י' שרס רישא ואלעסיהא וסופא וכל' ד' לכו', ככל חיק' חסס כס' עלק' אוח' כ' ס' כרסנה נקודס ורמו כוחוס נקודר יקרא

תקונא חד ועשרין

קיב

ימיה ומלאכין ואופנים כלהו אודעונו מאבנין ד'ךך וא'ין אינון ארבעה
 מנין אבן ד'להו חד . ונכאה איהו מאן דאפיק אבנין א'ין שלמין
 בצלוחתיה בארבע צלותין עם צלותא דמוסף דערייהו אתמר אבנים
 שלמות תבנה . ואית אבן דאורייתא דאתמר בה והאבן הזאת אשר
 שלמתי מצבה יהיה בית אלמים . דאיהו מספרא דעמודא דאמצעותא
 דאתמר ביה וזאת התורה אשר שם משה דאיהו דיוקנא דיליה .
 וא'ין אבנין כלהו חד . מלכות מדישא איהו מספרא דשמאלא אתמר
 בה אבן שלמה ועדם יהיה לך . והאי איהו אבנא רי מחת לצלמא
 דתות לסוד רב ומלאת כל ארעא . מאי ומלאת כל ארעא אלא בנינה
 אתמר מלא כל הארץ כבודו . ועלה אתמר על אבן אחת שבעה
 עינים . דאינון שבעה רועין קרישין ואינון שבע דבורין ושבע נוסבין .
 כלהו כר'ין בה . ורזא דמלה שבעה ושבעה מוצעות . והאי אבן איהו
 חמשה אבנין דשני דוד בסורמא ואתעבידו כלהו חד . הה"ד ויקח
 דוד תמשה חלוקי אבנים מן הנחל ואינון גודלה גבורה תפארת נצח
 הוד . רבתון שבת דוד לקב"ה ואמר לה יי הגדולה והגבורה ועו' .
 וא'ין ה' חלוקי אבנים נמיר רזן מן הנחל דאיהו יסוד ת"י ערמין . וכד
 שני רזן בקידמא דאיהו מרכותא קדישא אתעבידו בה חד וסבע
 במצתא דפרשתאה וממיר ליה . ואינון חמשי אבנין דאינון שמע ישראל

על אות וד שהא נחלקה לשלש דין שמעפס שיוסם ועם אות ב עלזר גשה לב וגם ש יו' אחד
 על אות ב כי רא מן בוק חר ובתנן ש כיו' וד כראש שמפרי עפיה רד עשה חיכע' ותין
 כראי ומלאה כל ארעה בגיה אחרת מלא כל הארץ כבודו ש ירוס וסות ראה' אש תיאר ר כזר
 אלף ריש גרי ועלה מספר רמלו חספר חרף שרס חיכער אלפן שלוקחת לאה שרס חסכר יחד
 כבוד ומדס ימי מה שה ואלו נחשכים לר כבוד של חורה לשפה כבוד כבוד הכוונ של חורר לשמר
 ועל זה רמו הכתוב מלא כל הארץ כבודו ולק עשה בעסקו כבודות אלו ישיה חסוך תוד מירות אלו שרס
 ארבעים אלף ל'אה והא רז כס ולא הא אבנא סות לשור רב ותלאת כל ארעה דיקא דאינון ו' רובין
 קרישין וזו חן שבע דבורין ושבע נוקבין פרוס אלו הס שבעה ספ רוח הכו' . שכל אחת ש חרס וס ומדס לנה
 ומלאה סס דבורין וו' נוקבין ואל'ין חמשה ח'וק אבנים של ל'ון ר מ'י דא רז סוד ח ע'ים וכד שר
 לון בקידמא דאיהו מלכות קדישא אחמכו חד פרוס רר דוע כ'ר חמשה מפרים ור' חמשה גבורות כס
 מחשפט'ין מן חסר עד הוד שס חמס ספרות חנה נה כבוד הספשות אף כ סוד סס כבוד כללות ומלכות
 סס כבוד כללות דכללות ורנה דוד סס ס' למס עם גלת ע"י חמשה גבורות כ' סס כל מ'חמר קרישין ולהיות
 שממנה גבורות שמחפטים בחמס ספרות סנו' נעס ס כולס כ סוד כבוד רמכללות י'ק עקס שובל דמיו' שלקס
 חמשה אבנים מן הנחל דא רז יסוד ח ע'ים וכד שר לון בק רמא דא רז מלשח קדישא לפשות סס כבוד כללות
 דכללות אחמכו ודו' ותלוא כולס אבן אחת כידו שטוא ס ס כבוד סלכות וזו שבע סהוא אבן במלוא ופלאחי

תקונא חד ועשרין

(כ"ד ד"א)

יי אלקינו יי ובר שר לון במקדשא דאיהו שפה דפומא צריך למעבר לון
 קה גדוה אחד . דבומנא דינצח בת מביה כל אומין דעלמא . יתקיים
 בהון כי אז ארפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יי
 ולעובדו שכם אחד והא שפה ודא לא שכינה דהכי פליטת
 בחושבן שפה . בגין דכי כל אומין דעלמא עתידין לאשתעבדא תחות
 ידך . לאמלכא קה עליהו ביזמן דמלכא משיחא . לקיים מה דאתמר
 קה ופלגתוהו בכל משלה . וקאה אדו מאן דגמיר האי אמנה בלביה
 ובפומיה . דודא איה אמנה דישראל ואיהו יחודא דקב"ה . ובה מיחדין
 ישראל יקב"ה תרין זמני בכל יומא וזכאה איהו מאן דאיהו באמנה
 אתו בגלותא דקא דחיל מעלאין ותתאין דבנינה אתמר לאתם וניחאו
 בגן עדן לעבדה ולשמרה לעבדה בפקודין דעשה ולשמרה בפסודין
 דלא תעשה . בגין דאיהו גין סדרים דאורייתא ואיהו עדונא דאורייתא
 מאי אורייתא עמודא דאמצעותא . איהו גין דיליה ועין דיליה . ר'ו
 הוה אסתר דהא כורמא ואקף ואסתר לה בשפה דיקד . בהאי אבנא
 דאיהו כירא (נ"א מובלל ומעומד) מכל אבני דבנינא דאורייתא
 (וצירותא) איהו אבן יסדה מובללת ומעומדת באות ברית ובאות דשבת
 ובאות י"ט ובאות תפלין . והוה דיקה כרוכה באצבעא . ודא כריכו
 דרצועה דתפלה דיד . דקה הוה מרמאין כורבין את שמע עם ואהבת
 כריכו דאהבה דהיינו ואהבת את יי אלהיה . בגין דתהא רחיקא לגבי
 בעלה וקא מפסקין . ולקתה דאתא יעקב דאיהו כליל תלת אבתן
 חתיה הווא כריכו דיקה ואמר בטבמל"ו . בגין דאיהו בעי לקהי איהו
 סגירת מלכים בההוא זמנא . אתמר שופ"ר הולך סגור"א ואולי"א
 לישראל בתרא על ישראל דאיהו עמודא דאמצעותא . דאיהו ס"ת כלי
 ה' חומשי תורה ואתעבידת הגא על דיישיה בכל את ואת דיליה
 מאזין אתוון דיעאן דספר תורה כנונא דא שע פ"ג ז' ג' גדוה וינין
 אינון חד ועשרים . למכל חד ועשרין אוזרות דתפלין דדישא .

וקט"ל ל"ט ומשי"ט גור דניחא ליה בחמט תיבות על שפת ישראל וכו' דלחר חמט סבין ליכא סיכא אחד לסודות
 כד צו לן , הוה כפומא לריך למעבר לן , כה כולו אחד כי שפה דפומא רמו למלטת ימן שפה גי' שכינה
 שפה סוד רמלנות קום אסתר להאי קטלא וקף ואסתר לה כשפת דקי פירוש סמסין לה אור מקף ע"י
 ולקבליהו

תקונא דהר ועשרין

ס"ג

ולקבלייהו דהר ועשרין אזכרות דתפלין דיד דמלקין בלהו ארבעין ותרין
 לקבל שמיא דמ"ב. תנא איהו י' על רישא דו'. נופא דליה ו' וספר
 תורה עמוקא דאמצעייתא כלי' שית ספירן מחסד עד יסוד מלכות י'
 וערא. בה אתעבידת שביעי יום טבת. ואיהו אות תפלין אות טבת
 אות ברית ואיהו כתר כהונה וכתר מלכות מספרא דימינא דאתיהיבת
 אנרייתא אתקריאת כתר תורה. וימינא איהו כהנא מסמריה איהו
 כתר כהונה. ועמוקא דאמצעייתא איהו מלד. ומספרא דגבורה ב"ד
 הגדול. נפיק מתמן אשא ואוקיד ליה. וכד כתנא נפיש בשלם מהיקלא
 בדרוא זמנא יתערון לויים בנגנא (כאן מסכ ויחא בסו"מ י"ד ע"ג) ועוד אית
 תקונא ה' בצלותא. צלותא איהו בקרבנא. כמה דאוסמוהו קדמאין
 תפלות כנגד תמידין תכונים. ת"ח קרבנין אינון מארבע מינין דאינון
 לקבל אריה שור נשר אדם דאינון מצויידים בקרביי. אית קרבנא
 דהו מטרבין ישראל וכהנא הוה קריב קרבנא דלהו. קרני קרמאה
 קרבנא דהוה קריב לימינא דא צלותא דשחרית. ואם הוה זבין הוה
 נחית דיוסקנא דארי"ה והוה מסבר קרבנא ודא מיכאל דדרגיה חסד
 דאיהו מקבל צלותא דשחרית ואם לא זכו מה בתיב בקרבנא לכלב
 תשליכון אותו דחשיב ליה בטרפה. ובג"ד הוה נחית דיוקנא דכלב
 לקבל ההוא דרונא וקרבנא. ודא איהו כלב דאמר דויד ע"ה הציקה
 מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. וכל מלאכי הקלה דאינון כלבים צועקים
 במשמרה תניינא דילידיא. אינון צווחין ונבהחין ואמרין הב הב בגין דאינון
 מספרא דגיהנם סם המות דאתמר ביה לעלוקה שתי גנות הב הב.
 קרבנא תניינא לקבל שו"ר דאתמר ביה שור או כשב או עז וגו'.

סודות אשר יחול בשפתך והאותות נקראם אכנס אית קרבנא דרוו מקרבן שראל כ"ג דלל חרו קרבנא
 או לל אינון קרבנא דרוו מקרבן שראל ואין מקרבן ב דס ממש אלא כירא טור קר ב קרבנא ד לרוו, זאל
 קרבנא ד לטון אינון מארבע מנן חס רמוט א ר ת נשר שור אר ה אר רש בני שראל רש זר ארס
 ואי לא זכו מה כח ב בקרבנא לבי' תשל טון אוטו פ רש מתחזות ב ס קל פר דגשיר שקראת כלב כח ש רב טו
 סאר זל בב אור פרק ש רה במאמר כלב ס אומר ס בואו נשתחוה ונכרעה, בירכר לשנ ר עושנו וז' א דמס ב
 ליה כטרפר בקו הדמן משהו דמתחזות בר רקל פה אכל לא חר ר טר פה ממש ואם לא זכו לרשפלל בטינת
 סלב כל תפוצות מתשכח וזה אן אחר ותפסיר לקל פה בר ותסקל ע יזכאל שר הססד כ תפלג שחר ס
 סיא במסר וקרי ל ס בשם אר ה שראו אותות ראה שר א במסר ש וק מן המכמר שסס יראה ולכ אכרסס
 אע ס קרא למקום סר המוריס בשם ראה דמת ב וקרא למקום ררוו ר ראה וגו' כי יראה אותות אר ה
 ולקבלד

תקונא חד ועשרין

(כב ע"ב)

ורמבליה צלותא דמנחה דאמר דוד עלה מצמיח חציר לבתקא ועשב
 לעבודת האדם. מאי עשב ע"ב ש' ואינן ע"ב שמהן דאינן לבושין
 לע"ב שמהן עלאי. בגוונא דעשב דאיהו לבושא דחטה. ובג"ד דהוציא
 לחם מן הארץ. והיינו לחם אבירים אבל איש דא נהא דאורייתא.
 ולעולם כל סרבנין שחמתן בצפון בגין דמצפון תפתה הרעה. (ס"א
 ודא יציר הרע) ובגין דלא יהא צריך משמטא דיקך (נ"א דלא יסרך
 נשמתא דיקך והאיגיהו לקרבנא לסימא ביה אם רעב שונאך האיגיהו
 לחם ואם צמא השמחו מים ולבתר דאיהו נטול דמא דסרבנא לא יטול
 מדליך וכו') דמתמן יהוא דאוישד דמא מלחך יהוא דמא דבשרין.
 ובג"ד לא צריך לבסאה ליה מיניה לסימא ביה אם רעב שונאך האיגיהו
 לחם ואם צמא השקחו מים ולבתר דאיהו נטול דמא סרבין קרבנא
 לעילא דאתמר בה את קרבני לחמי לחמי לאשי ורמבליה דשור איהו
 חמור נוער. אם וכו' הא שו"ד מסבל קרבנא ואם לאו הא חמור נוער.
 ובגין דא אתמר לא תתרוש בשור ובחמור וחדיו. יתרי בחומר. לא
 תגרום דיאכל חמור קרבנא דשור. סרבנא תליתאה דערבית. קרבנא
 דעופין דאתמר בתון שתי תורים או שני בני יונה וגו' דא וכו' נשרא
 דיעמב נחית למבלא לון. ואם לאו נשרא דסמרא דמסאבו נין לגבי
 יונה. וכפוש קרבנא הכי יתרבי או יתוער. קרבנא רביעאה אדם האי
 איהו דמקבל קרבנא דאד"ם דאיהו מחשבה דקריב ומיחד בלא ועליה
 אתמר אדם כי יקריב מקם וגו'. האי איהו דמסרב קרבן לוי ודא
 אורייתא. ובגין דא תקינו בצלותא למשמע בה ספר תורה למתוי ביה
 קרבנא שדים באדם דאתמר ביה זאת התורה אדם. ובג"ד מסיר
 אונן משכונע תורה גם תפלתו תועבה. וכל סרבנין אלן רמזין בגופא
 דבר נט. מוק"א ורב"א ורי"א אינן ארי"ה שו"ר נש"ר. סמרונא דלהון
 בלב חמור נין מהו"ל קר"ה וקב"ד. דאינן משח"ת א"ף וחי"ס"ה.
 מחשב"ה דא אדם. אית מחשבה טבא דחיוון סבין. ואית מחשבה בישא
 דחיוון בישין. ומחשבה טבא איהו אדם טוב ומחשבה בישא דא אדם

דא' וכו' שיה ד-ר-י-ח נחפ יקליף לך. נילף ר שר כ ספו לפקב שר"ם רפסלום סנקלף ש"ם ולק אחר
 רע

תקונא חד ועשרין

קד

רע בלילעל. אדם להכל דמה. לקבל מוח"א איהו ארי"ה דנחית למיכל
 קרבנין ועליה אתמר לפני אריה אי תימין לארבעתם. לב"א לשמאלא
 ועליה אתמר לפני שו"ר מהשמאל לארבעתם. ריא"ה. דא נשר דאית
 לה גרפין דפרח בהון. ועלה אתמר לפני נשר לארבעתם. מחשבה דאיהו
 אדם רכיב על גדהון ואינון מרכבה דיליה בסוסון לבני נשא. חילין
 דמוח"א גרמין בקרבנא ותקרבו עצמות עצם אל עצמו. חילין דריאה
 ודלכא ערקין. קשירו וחבורא ותנועה דלהו הוהא דכנפי ריאה. ואיהו
 רוה אלקים מרחפת על פני המים (נ"א ראייהו מוחא) בגין דריאה נ"א
 דרישא) בריקא מתרנייהו. כנונא דעופא ממ"א וארעא ואינון בליקין
 מתרנייהו על מוחא שריא ברבה על לבא שריא מרושה על ריאה שריא
 יחוד מחשבה כליקא מבלהו. ואינון יברכה יי. יאר יי ישא יי יברכה
 במוחא יאר בלבא דתמן נהורא דעינין כמה דאוקמוהו הלב רואה. ישא
 בריאה דאיהו שלום הה"ד וישם קה שלום. ואינון שמי"ע"ה ראי"ה
 ריח"א שמי"ע"ה במוח ואיהו בהפוכא חו"ם דשריא בלחותא ומריחותא
 דמוחא לחממא ליה מסטרא רגובה. ואיהו אריה מסטרא דגופא שור
 מסטרא רנפשא דאינון אש ומים. אש שבמית. מים יסודית. ראי"ה
 בלב"א דאיהו אש. ראי"ה ארי"ה מים שבמית. למורא אש יסודי דלכא
 דלא יוקיד כל גופא. ריחא בריאה דנפיק לחוסמא עליה אתמר
 ניפה באפיו נשמת חיים. וריאה. איהי מסטרא דמוחא קריא.
 ומסטרא דלכא יבשה ואיהו חציו מים יסודית וחציו יבשה יסודית
 בגין דא שריא עלה רוחא שבמית דאיהו חם וזה חם לחממא קריחותא
 לח דלטבא יבשותא דא שכלי. ודא יסודי. דבור דא ארם וכליל
 מבלהו. ומאן אפיס ליה. מחשבה. ובגין ארין שכליים. הון נחתין
 בקרבנא לקרבא קרבנא וליחרא בלא. ואלין אינון בתחיתית המתים
 דבהון יהא כב"ה מקרב עצם אל עצמו גדיין וערקין בלהון לתכרא
 דא בלא ויקבלון ארין בארין ומשלבין ארין בארין הה"ד ממבילות
 הגזאות וגו' כההוא זמנא יהא תרוה ונגנא במריבו דלהון.

בראש

תקונא תרין ועשרין

תקונא עשרין וחורין ליום י"ב .

בראשית ברא אלמים. בראשית חד איהו דלא אתגלייא . וברא תרין .
 תרין אינון ואינון ב' . ואינון תרין עלמין סתימין . ובמה ברא
 לון . בנסודה חדא סתימא . ראשית אתמרי . ועלה אתמר כלם בחכמה
 עשית . ותרין עלמין סתימין לא הו אתגליין עד דעביד לון תרין לבושין .
 וכאי ניהו . את השמים ואת הארץ . את השמים לבושא לעמא עלאה
 דאתברי בנסודה עלאה ואת הארץ לבושא לעמא תתאה דאתברי
 אלהים דאיהו אימא עלאה . " ראשית אתמרי ואיהו אבא דכלא . ה'
 אלהים ואיהו אבא דכלא אם כל חי והחכמה דאיהו אבא לא אשתמודע
 אלא בנינה ראיהו אלקים . ותמן י"ה אבא ואימא כחדא תרין עלמין
 סתימין . דה אינון תרין בנין ואינון עלמא דין ועמא דאתי . ו' עלמא
 דאתי דאיהו עלמא אריבא . ה' עלמא דין דלאו איהו אריך . ב' תרין
 היקלין לתרין אתון דאינון י"ה . ועלה אתמד אלהים הבין דרבה
 והוא ידע את מקומה וכאי ניהו ב' היקלין ארין אלא חד איהו אהי"ה .
 ותנינא אדני ותרווייהו אינון בניין לתרין אתון י"ה . אבא ואימא ותבי
 סליק חושבו אהי"ה אדני וס"א וחושבן אלמים לחושבן בני . וב' גניזין
 אבא ואימא . ודא איהו הנסתרות ליי אלמינו י"ה . ודא אינון סתירין
 וגניזין ואינון סתרי דאורייתא ממש . ובגין דאינון סתירין צדיד דלא
 לגלאה לון . ודא איהו דא דערין דאתמר בתון ערות אביה וערות
 אמיה לא תגלה . לא תגלה ודאי מו בסו"א דלהון . קם סבא פתח ואמר
 ר' נחית הקא דאת כושי"א קדישא . דהא שכינתא קדישא מא
 נטריא לד ויחברך . באומאה עליכו לא תתעכבון התם לנחמא הקא
 אתון . ותבי אומינא דכל אינון מארי מתיבתא עלאה ותתאה דיתון
 כיהו נחתין עמכו . וכו אנא אומינא לאינון מלאכין חילין מדישין די
 מנינו למגדא רבו . ולאו לימרא דידי עבידנא ולאו לימרא דאבא ואמא
 ארא לימרא דשכינתא . מיד קלא אתער בענפי אלניו דנגתא דערין .
 עיאיין נחתו (מלאכין) . (נ"א תתאין) אתבנשו לנחמא באלין מארי
 מתיבתא עלאה ותתאה . דהא רשותא אתידיב לבו מלעלא . מיד

תקנת תרין ועשרין

קמו

כלהו אתפשטו מדיוקניהון ואתלבטו באורין דהאי עלמא. דאיהו כנין
 וסתירה לאתון קדישין אדהבי הא אליהו סם אקדים לתקנתא לון
 מותבייהו. פתח ואמר ר' ר' בוצינא מדישא דפוקא דילך איהו ממלך
 בברבן באורייתא. מניה מודעועין עלאין ותתאין. ופוקא דילך אתמר
 ביה ותר סיני עשן בלו וכו בנין דאת י' שריא במוחא דילך. ה
 בלךך דאיהו בינה וכה לב מבין. ו בפוקא דילך ומניה וכל העם רואים
 את הקולות דאיהו באינן תכלים דנפקין מפומך דעלייהו אתמר קול
 יי' הוצב להבות אש. שית עומאן אינן במקנה דבהון סלים וי. ואינן ו'
 דרגין לטרסנייא. ה' בלבא איהו תב"ל. ה' ל"ב. דודאי איהו ה' בלצא
 ו (קול) בקול דנפיק מניה. והאי איהו קול דנפיק מהבל. ותרין בתיה
 את בלבא. חד אפיה תב"ל וחד אפיה תב"ל. ואינן ה' עלאה ה' תתאה
 בתרי בתי לבא דאינן יקבל בית ראשון ושני. ו' קול דנפיק מתרתייהו.

דכך ר' שר בש"ס וכן יחזר שגית עקב אפי' לנשו לנחו כה הפה תק"ן כזנן גש"ר כד שבה ענבר על
 עשו ימד שר דייטכר אדהבי ר' אליו קא אקד ס' לתקנתא לון מוסב סו לךך לכתבן מר ענן תקון
 רתקיוות ראלר דהתקן אלו וכו וכו לטוב ל צמות רלך ק ס ולמלאכ ס דנחמו חלע למ לעוה ז וכ למטות ולכסאות
 הס רכ' והיא נס יבוס, דהחלבו ברון בזא רח דרא גלמח רס רוחס כודא (אמנס רנראס כזכ הוא הלא
 דהחלבו ברון בזא רח דרא גלמח הס רוחים כודא) אמנס רנראס כזכ הוא הלא דעת הלא שמעת מה
 שפיקו חו' לרנן כסא אלו רנכ א זכור יטוב בעת רמלה וכמ ש כוריק ונדע רוח סלךך לומר ככה קודם
 רמלה זכור רכסא ס' אל ר' הב"א תיאך כרה ת זכור לטוב ולךך לנו לדעת למר אלפךך לרומן כפה כפ רוס
 אך רען רוח כ אל ר' זכור לטוב רכא כנה המלה רוח רוחנ וכל מחלכס כלכוס רוחנ ואך שז על רכסא
 ר ש' ע' כן לךך יעשה מעט על רכסא שרוח חלמע כלול יגשתי ורוח כד שיכס על המעט הוס וסינו
 שחיר רלודס רגשתי רימנה שו על זר רכסא וכו' כפו דרבנן פו רוח רוחנ אך כן שולא מפ הארס הגשמי
 כר חזנע תלרוב מגשתי רוח וכן ריבנן רוח של רומנה או תהוס חנע על הכסא ושב עו חלירו זכור לטוב
 ולכן ירך לו רומנה ככה כד ש תהוס ין רבנן דכר ס אלו של סומנה מעט רוחנ אך רוח גוס ועב וישב עליו
 ובוה עבן מ"ש כד ש דרדא וועט דתיגר רשב לחברייא רח רשב כהא חתקו דוכס ס והדבר פלא מר בידס
 לפשות בה קון היקוס וכ יגשתי נעו אלו סונתו לומר ש ש מו לו כסא הול ל ש מו לו כסא אך כזכ שכתבנו
 נראש כונתו ש תקו דוכנה ש תקו כ כד כר ש אחרו ככס על א זה כסא חלמע שס או על כ כסא אחת חלמע חקוס
 ש' רב כ חס בן אר זכור ריבנן של דבר רומנה או תהוס חלע על אותו חקוס ש סה ראו לשב עלו רשב
 וכן הענין כהן א ח שישבו ושכו כי אחת השמות של הדקס וגם המלאכס על החקן הגשמי ס אס לא קדס
 אלו זכור לטוב לעשות להס מעט רוחנ לכי אלו כפע ע" רומנה שיומין כפו לכל אלו על היקוס הוא
 שרוח אלו גשמי כ ס מן רבנן שו של אלו זכור לטוב תסור חלע חלמע מעט כ הוא מחלכס כדמות נוף
 מתם רינו כ. ארס התחוסו ויק א חו לייך יאכ"ה ושס"ה וש"ה ירכ הגוף ולכן מנגנוו כשנכנס לטובה ככל
 ל לה שסס חוק כסא לכבוד כעשה אושכזן ועלו ספר הקודס שחזר כל ל לה כחלחל כניסמיו אחר אמירת
 שו וכו זה הכסא של כעשה אושכזן, עאלן קדן כרשמה דינו על הכסא בוצינא קדישא דפומא דילך
 ארו ממלל דברבן חלור יתא כן כס"ד רנו על ג ראשונות כח"כ רב כתר רב חמנעונו זכ כה שיש כ חסא ש
 שערס וליא ממלל דברבן וכנ דד כהר עקב נרו פ"ס ממלל מלשון וקטפה מלילות דברבן הוא רב רבן
 (גמ')

תקונא תרין ועשרין

י דבור דשריף בפומא. ועליה אתמר בדבר יי' שמים נעשו. ואיהו דבור חד דקליל עשור אמרין. ורזא דמלה אחת דבר אלמים שמים זו שבעתי. לאחזאה בה דעשור דברן דכבוד חד אתאמרו. שמים זו ארין אנבי ולא יהיה קרי. ואיהו אחד חד בינייהו ודא איהו דאמן דבתרנייהו תלין 'פקודין' דעשה ודא תעשה. וקב"ה מתרנייהו מריל למיהב יקרא לאורייתא דהא איהו דבבורא חד אמר בלא. וקמה אמר שמים זו שבעתי וזו אחד הון בחושבן דתרי תורות הון. ומב"ה חד בינייהו. לשמיה חד ומתרין דבורין נפס קלא ואתפלג לע' קלין לקבל ע' אנפין וקמל בתון ע' אומין על דלא קבילו אורייתא. ובתרין דבורין סמיל לב' אומין דאינון עשו וישמעאל. דא בעו לקבלא אורייתא דהא סב"ה חד איהו ואיהו לא הוה ממלל באלין מלין ודבורין דאנבי אלא לאחזאה דשמיה ויכריה הוה באורייתא ובגין דא קב"ה מריל מניה (ע"א בדינא) בגין דיתועועון כל אומין דעלמא מאלין דמשתדלין בה. ובגין דא אמר קב"ה למשה זה שמי קעלם וזה זכרי לדור דור. שמי עם ו"ה שם"ה פקודין דלא תעשה. זכרי עם ו"ה רמ"ה פקודין דעשה. לאחזאה דאורייתא בשמא דקב"ה אתברייתא ועל שמיה אתכריזת. הת"ד כל הנקרא בשמי וכו'. ובה שריף סב"ה ומניה מליד בסני יאית אורייתא עלאה דלא אתמרו בה בריאה. אלא אצינותא דליה והיא והוא בלא חד. וכל בר גש דאשתדל באורייתא שמיה דקב"ה תמן. כל שכן וכל שכן בבוצינא דדישא ובוצינא דדישא ודא פומך איהו סיני שבע הקלים דנפסיו מפומך שכינתא שריא עלייהו דאיהו בת שבע דאינון שבע שמון דשמא מפרש דאיהו שמא דארבעין ותרין אתון. ומניה קריק קול דאיהו עמוךא דאמצעיתא ואסתלק לע' מלין. דאיהו ודא ביה סלקא לשבע דאיהו ה' עלאה. אויךא דביא אויךא דארין ישרא

דה נו ר"ב נלונס עכ"ד ג"ו ווא"ת אורי תא עלאר דלא אחקרי בר דר אר אלא אילנות דלר ור א ירוח בילא חד פרוס ס"ה זר יתחל בלות אלף כ רוח תוים דאל"ת שרוא אלף יתא כ ס"ה ש"ס א' עקר יתחל בלות ב לירובק שרמור נתנס לנו מעולם דבר אר שר א סוד ב ד וכת ש רב ו רמר ז' ב"ס ד רבו - ע' ברוך אריט שבראנו לכבודו ועק לנו תוכס אית ואס לא ריו עוש העגל ולא שפכרו יאומס ראש"ח ריו וז' לתוכס ו דאל"ת ש"ה א פ"ת ות הסוד שמתחלת בלות אלף ועקר לוידי ס ב"ה רל"ק ס ג' ויעסד אחר ג"ה סת קון נוכר לליוד כ"ס ג"ס בעור"ו ובור פלש"ת כ"ס"ד ר"זו הקטוב ע"כ וס בחל"ך תאלף שמתאר יתוכס

יב"ב מא

תקונא תרין ועשרין

סמז

דאיהו פתחים מסטרא דחכמה דאיהו י'. ובה סלים ו' לעשר ו' זמנין. וכו' תרין אינון. ה תבל מלנאו. ה' תבל מלכר. ותרווייהו אינון בלבא ובפומא. אינון עשר דבנה דסב"ה ובהון אינון לבא ופומא לשון זמאן דאתעסק באורייתא. כרין צריר דיהא פומא ולבא שוין. ולאו למנא אוסמיהו מארי מתנייתין כל מי שאין תוכו ככרו. אל יכנס לבית המדרש. תרין הרין ודאי אינון ב' דבארין דאתמד בהון שתים זו שקעתי. ו' קלא דנפיש מנייהו. ועליה אתמר מול דברים אתם שומעים והאי קול נפיש מב' דבארין דאיהו ה"ה דבליקן עשר דברן. ה' בלוחא חרא והווי מסדרין לנבייהו ראשיכם שבטיכם וקניכם ושומריכם כל איש ישאלא הא חמש בלוחא קראתא. בלוחא תניינא הווי מסדרין לנבייהו חמש תקונין אחרנין דאינון ספכם נשיכם וגרף מחשב עצה עד שואב מימך דא אינון ה'. הא ב דבארין דבליקן בהון עשר. ומלא דהיה נפיק מנייהו הנה כריל לון ורא ו' כריל ו' זמנין דכתיב טוב בששת ימי בראשית כל חס' ואיהו הוה סלא מנייהו בא' י'. ו זמנין י' אינון שתין אשתבח דאיהו י' אמרין ורא הוה סלים לע"ב שמהון. ה"ה ב' דבארין ובהון עשר הא תריסר. ו' הוא סליק בא' י'. ו זמנין י' דאינון שתין הא ע"ב ואי תיקא דבאורייתא מליד ולא יתיר לא אשתבח אתר לעלא ותתא דלא מליד מניה אפילו במלאכין דלא אשתבח דא אחרא אית בעלמא ומליד בבכרייא הה"ד אנבי. והכי סלים אנכי לחשבו כס"א. ולבתר מליד במלאכין. הה"ד וכל העם ראים את הקולות. נעלייהו אתמר כי עוף הימים יוריד את הקול וכו'. בגין דכר סב"ה בעא למלא במלאכין נחת שמה עלייהו כניזנא דא יכו"ס. בתיה תרא דאיהו אריה זביה אתמר אריה שאג מי לא ירא ובאן אתר י' ברישא. ה' על גדפוי. ו בפומיה. ה כונביה. וכנינה אתמר הוי זנב לאריות זכו ורא הוא לפני אריה אל הימין לארבעתם. ולבתר הנה נהית בתיה

דאל לוח רחמלה כחות א"ף שלימוד בה כתיב בה כנסות ובה מדרשות ושני הון און ר סבל מלנאו ה' סבל מלכר ומכוון ר א טו בלבא ופומא ערל לך אחר דהט ה י' לרין אחר פ ורין לב לפנך ר טרי ונאל כ סבל דלבא וכוחא סרס ב' רין גלים סס ר' ד' וסיו לרין יוד ברישא ה על גדפו ו' כפית ה' כונביה ערל לך ר ולג חודש אב כחל הש' ס' לחודש סבו אום ו' ור המורין על שמתח רוח מוללת ויחל משה"כ כשאר חדש ס' ו"ס ר' זכ לארופ ר' ל' ר' ישן רעמדד ורוו ס רקוס לונב סהא סוף חודש

רשכר

תקונא תרין ועשרין

(סד ז ב)

רשמה שור כנונא דא מוקי ה' ברישיה. ו' בפומי. ה בגרפוי. י'
 בזנביה. ודא איהו לפני שור מהשמאל ולבתר הנה נחית על חיה
 ששמה נשר. כנונא דא וקו"ם ו' ברישיה. ה' בפומיה י'
 בגרפוי. ה' על זנביה. ודא איהו לפני נשר לארבעתם. ואינון תרי
 עשר אנפין לכי חר שית סלקין לע"ב. ודא איהו וכל העם
 רואים את הקולות. ואדם רכיב ער נבייהו דא כמטרון דאיהו
 כליד שמא דארבעין ותרין אתון. ואינון שית אתון ולכל את
 סלקין שיתו ז' תיבו. ובכל תיבה שית אתון וסלקין למ"ב. ודא איהו
 שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתיים
 יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים יעופף. רכמה דאיהו שמא
 דקב"ה דמ"ב וע"ב יעילא כך איהו שמא דמ"ב וע"ב לתתא הה"ד
 בשמה אלקים בן תהלתה על מצוי ארץ. ודא איהו וכל העם רואים
 את הקולות. ואינון הוו מלאכין דכל חד הוה אתעביד קול ופרה בארץ.
 וכל חד מישראל דהוה אמר נעשה ונשמע. הוה שריא בפומיה והוה
 אזיף ליה אזרייתא בלא ולבתר מליד עמתון מן שמאי וארעא הה"ד
 מן השמים השמיעה את מולדו ליסרך ועל הארץ הראה את אשו הגדולה
 וכו'. בההוא זמנא דאמרו ישראל נעשה ונשמע מיד ישמחו השמים
 ותגל הארץ לבתר הנה ממלך עמתון מארבע סטרין והוה מסתכלין
 לגבי מזוזה והוה שמעין ית קלא ולגבי מערב ודרום וצפון הוו שמעין
 ית קלא לאתזאה דמכל אתר מליד עמתון. ולא הוה אתר לעירא ותתא.
 דלא מליד עמתון. לאתזאה דמלא כל הארץ כבודו. דאיהו סביל עדאיו
 ותתאין ואיהו סביד עילא ותתא. וקרטייא יקרא ומלאכין ונשמתי.
 איהו סביל בלא וקשיר בלא ומיחר בלא. ולית מאן רסמיק ליה. ואיהו
 אתקרי בכל שמהן לאשתמודעא תוספיה בכל שמא ושמא מההוא
 דרנא וממנא דשריא עליה וליה לית שמא יריעא. ואיהו אתכרי חד

זה הוא רק לזרות הם מרשים של אב שמות אר ה ולא יור אחר לע לא ולתסא דלא מלי עמהו לאתזאה
 דמלא כל הארץ כבודו נראה לור אחר המגיד ברוב המקום ברוב הוא כי הוא מלא כל הארץ כבודו ולכן קרא
 המקום וזה עוד וכך לפני הכל בשם שנת חורש לעמו שאל דמלא עמרון מכל ארבע סטרין דרוו מסתכלין
 לגבי מזרח והו שמעין ית קלא ולגבי מערב ודרום ולפון ורוו שמעין ית קלא דלא הור אחר לע לא ותסא שלא

בחושבן

תקנא תרין ועשרין

ק"ו

בתושבן כד שריא בדתא דאינון (אתרנין) ע"א אחרין משאר דרגין .
 ואיהו לית ליה תושבן . כד שריא על כל עלמין (ס"א עלאין) ועל כל
 ממנא דלהון אתקרי על שמייה לאחזאה לכל חד מישראד מאתר דקראו
 ליה לפום צרכיהו כמה דאסמיהו הרצה להעשיר יצוין להחכים
 ידרים . קם בוצינא מדישא וכל מארי מתיבתא ואשתמחו קמי סבא
 ובריכו ליה אמר בוצינא מדישא ודאי האי סבא מאתר דתיק יזכו .
 קא אתי ותמן אתרבי . וכלא חולקנא דזכינא למשמע מלין עתיסו
 מאתר עתים יזמין . וכלא חולקנא דזכינא לדאי . קם ר' שמעון פתח
 ואמר . בראשית ברי"ת א"ש דאיהו אות ורשימו דעלאין ותתאין ביה
 מיימין . איהו אות דצבא דלעילא . רבהון אתקרי סב"ה יו"ס צבאות .
 ואיהו אות דצבא דלתתא . איהו אות וברית רביה מיימין שמיא
 וארעא כדא אם לא ברית יזמין וזליה חסות שמים וארץ לא
 שמיא . איהו אות ודאי דאיהו רשימו דחותמא דמלכא :

אדכי הא סבא קא נחית לגביה כמלמדמן פתח ואמר ר' ר' (י) ברית
 איהו ודאי צדים ח"י עלמין . דאיהו י' ועירא מספרא דחכמה
 דלעילא . וכד נתתא י' לגביה אף על גב דבאתריה י' עלאה אתקרי
 כד נחית לגבי צדים י' ועירא אתקרי . ואת ו אף על גב דאיהו ו עלאה
 באתריה בעמודא דאמצעייתא כד נחית לגבי צדים לאתתברא בה .
 ו' ועירא אתקרי . אלפא ביתא דאתון זעירין ביה אינון . וה' עלאה כד
 נתתא לגבי צדים . ועירא אתקריאת . ואעג"ב דאתון דשקא קדישא
 ביה כליקן . סתימין אינון ביה ובגניה אתמר סוד יי ליראיו ובריתו
 להודיעם ואי סתימין אינון ביה במאי אשתמודען בשכינתא דאיהו
 אספלקריאה דנתתא כד נחית יוסף לגבי צדים לנתתא בה ודאי . ומנה
 אשתמודען הה"ד כה אמר יי אל יתהלל חכם בתכמתו א איהו
 תמן אתקריאת אספלקריאה דנתתא ובההוא זמנא כי אם בזאת יתהלל
 המתהלל השכל וידוע . ואם יסתלק מצדיק ואשתאר איהו תרב ויבש .
 מיד אתקריאת אספלקריאה דלא נתתא . בההוא זמנא אל יתהלל

ס כ ואלא סקול וכל חסנו ונחלא רלו בע כס דהוא תקומו של העולם וחלא כל הארץ כבודו כמה דלוקומו
 סרולו להפסיד יען סרולו להחכים דריס פירות כל להכות מזה שחלר על מן הפסעס במקום אחר חלא

תקנא תרין ועשרין

(סד ע"א)

הָכֵם בְּהַכְמַתוֹ . וּמֵאֵן גְּרִים לְאַנְתְּרָא לֵה . וְלֹא שְׂתַמּוּדְעָא בְּהַ לְסַבְּיָה .
 מֵאֵן דְּנִמְרֵר בְּרִית וְרֹזָא דְּמַלְכָּה זֶה הַשְּׁעַר לִי צְדִיקִים יָבֹאוּ מֵ . רָא אִיהִי
 תְּרַשָּׁא דְּצְדִיקִינָא וְאִית לֹון רִשׁוֹ לְאַעְלָא תַּמְן . וְרָא אִיהִו מֵאֵן דְּאִיהִו
 צְדִיקִים וְכִיָּה יִסּוּק . אִיהִו זָבִי בְּשִׁבְעִתָּא וְיָדִית קָה וְסָלִים בְּהַ לְמַלְכָּא דְּאִיהִו
 עִמּוּדָא דְּאִמְצְעִיתָא דְּאִיהִו מְלֶךְ וְאִיהִו מְלָכּוֹת דִּילִיָּה וְרֹזָא דְּמַלְכָּה .
 וְעַמְךָ בְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְרָא אִיהִי שְׁבִינְתָּא דְּאִתְמַד
 בְּהַ . וְהָאֶרֶץ הַדּוּם רַגְלִי וְשִׁבְעִתָּא אִיהִי צִינְדָּא דְּעֶלְאֵן וְתַתְּמָן . כֹּל
 דִּיֻּסְבְּנִן דְּסַפִּירִין וְכָל שְׂמֹרֶן רַחֲמֵן בְּהַ אֵינּוּן מְצֻרִים . וְכֵּה אֵינּוּן גְּלִיפִין
 נִשְׁמָתֵן וּמְרַאכִין וְהִיוּן לְדִישׁוּן . וְכֵּה גְּלִיפִין כֵּה דְּאִתְמַד בְּהוֹן וְדַמּוֹת
 פְּנִיָּהם עֲנִי אֲרַם וְכוּ' :

קָם ר' שְׁמַעוֹן וְאָמַר בְּכָא סְבָא וְהָא שְׁבִינְתָּא אִיהִי יְהוּרָא רַסְבִּיָּה אִיד
 גְּלִיפִין כֵּה דִיֻּסְבְּנִין דְּלִתְתָּא דְּלֹא אֵינּוּן מְצֻרִים . א"ל רַבִּי לְמַלְכָּא
 דְּאִיתָּה תִּיב כְּהִיבְלִיָּה וְכֵּה בְּנִי נִשָּׂא עֲלֵאֵן לְמַחֲזִיזָה מְנַהוֹן מְסַתְּבֵן
 בְּרִבּוּשֵׁי וּמְנַהוֹן בְּגוּפֵי וּמְנַהוֹן מְסַתְּבֵן בְּעוֹבְדֵי . וְכֹדְרָא בְּעוֹבְדֵי
 אִיִּתְמוּרְעֵי מֵאִי נִיהוּ מְלַכָּא לְרַבּוּשֵׁין אִיהִו מִשְׁתַּנִּי בְּהוֹן לְכֵּה שְׁנִיָּה .
 וְלַבּוּשֵׁין דְּאִיהִו לְבִישׁ בְּעַפְרָא לָא לְבִישׁ בְּרַמְסָא . וְלַבּוּשֵׁין דְּרִבִּישׁ יִזְמָ
 תְּרָא לָא לְבִישׁ יִזְמָ תְּנִינָא וְהִכִּי בְּכָל יִזְמָ יִרְחָא וְשִׁתָּא וְשִׁבְתָּא וְיִזְמִין
 מְבִין אִיִּתְנִי בְּרַבּוּשֵׁין . כְּוֹנָנָא דָּא שְׁבִינְתָּא כְּמַה לְבּוּשֵׁין אִית קָה דְּמְנַהוֹן
 בְּרָא קַבְּיָה בְּרַסְיִין (נ"א בְּרַסְיָא) וּמְלַאכִין וְהִיוּן וְשַׂרְפִים וְשִׁמְיָא וְאַרְעָא
 וְכָל מַה דְּבָרָא בְּהוֹן . וְכָל בְּרִיין דְּבָרָא מְאֵלֵין לְבּוּשֵׁין דִּילִיָּה . רְשִׁים לֹון
 בְּרִיָּה . וְגִלְפִין לֹון בְּרַבּוּשָׁא . בְּנִין לְאַסְתְּכֵלָא מִינָה בְּכָל בְּרִיין לְרַתְּמָא
 עֲלִיָּהוּ . וְרֹזָא דְּמַלְכָּה וְרִאִיתָּה לְזִכּוּר בְּרִית עוֹלָם . וְרִאִיתָּה בְּאֵלֵין לְבּוּשֵׁין
 דְּאֵינּוּן נְהוּרִין בְּכָל וְכִרְיִין וּמְנִין רִישְׁרָאָל נְהוּרִין לֹון בְּעוֹבְדֵין מְבִין .
 וּבְנִינִיָּהוּ סַבְּיָה רְחִים עֲלִיָּהוּ וְאִי עֲבָדִין עוֹבְדֵין בִּישֵׁין אִיהִי אִתְּלַבֶּשֶׁת
 לְבּוּשֵׁין אִתְּרַנִּין אִוְכְמִין דְּבְּהוֹן רְשִׁמִין כֹּל אֵינּוּן מְאִרִי דְּרִינִין דְּאִתְּסַרִיָּא
 לִילּוֹת לְמִדְּן כְּהַ לְעַלְמָא . וּכְּהוּא זִמְנָא אִיהִי אִמְרַת אֵל תְּרַאוּנִי שְׁאֵנִי
 שְׁתַּרְתַּת . וּבְנִין דָּא אֵלֵין מְסַטְרָא לְבּוּשֵׁין אֵינּוּן גְּלִיפִין בְּהַ . עֲלֵאֵן

מֵסַר לְבִי תִי סִיבָּה וְכֵּה יִתְּרֵה כֵּה לְוִי וְחַן עֲרִישׁ תִּי רִישׁוֹת עוֹדֵן כְּלַרְכּוּכָא כְּמַה לְנִסּוּסֵי אִתְּ יֵה
 דָּא נִי

תקונא תרין ועשרין

סית

דאינגן מלכין ושלמין על תתאין. ומלאכין (נ"א ומלכין) אתסריא
 מספרא דמלכות ומספרא דגנפא אתסרי תסר דרועא ימינא. גבורה
 דרועא שמאלא. גנפא עמוךא דאמצעיתא נצח והוה תרין שוסין. צדיס
 אות ברית. והא אוקמוה ואיזו צינרא דכלהו. ומלנא מניה דאיהו
 תקונא דגנפא. נהיר קב"ה דאיהו יקום בנשמתא בגנפא לנו מכלא
 ההוא דאחיד כלא וקשיר כלא דלא אתרמיו בשום רמיוז וכנא אתרמיו
 בשבינתא. דאתלבישת בלבושין דבהון מצוירין כל ברין. איזו
 אתסריאת בכל שמקן ואיזו דמות ארבע חזון בלבושקא. דבכל חד
 וחד רשים ארבע אתון. ודמות אדם להנה דא רשימו דעשר אתון
 דאינגן יוד קא ואו קא דסלים להושבן אדם דמות אדם ודא. דא
 שבינתא דאיהו דיוקניה (נ"א דיוקנא דאדם) ועלה אתמר ותמונת יקום
 יבימ. והאי מספרא דלבושא אכל מספרא דגנפא איזו יתנא דעמוךא
 דאמצעיתא. איזו (נ"א איזו) חותמא מספרא דגנפא ובגין דאיהו חותמא
 אמרת שבינתא לגבי יקום דאיהו מלנא. שימני כחותם על לבך. דאף
 על גב דאנת תסתלק מני בגלותא. חותמא דילך אשתאר עמי ולא
 אתעדי מני לעלם. קם ר' שמעון ואמר סבא סבא אימא יך טרא
 דאוליפנא כנונא דא. שימני כחותם על לבך שימני חותם לא כתיב
 אלא כחותם. אמרת שבינתא רבון עלמין שימני כחותם כההיא רשימו
 דחותמא דילך דאף על גב דחותמא אשתאר בךך. רשימו דליה
 בפתמא איזו. ומתהוא רשימו. מודעועין עלאין ותתאין. כנונא דמלכא
 דאיהו בשרא ודמא מאי דרשים בפתמא רשימו דליה. דחותמא בידה
 היא. ואף על גב דחותמא בידה אשתאר הכי דחילין מרשימו דחותמא
 כאלו הנה מלכא. על אחת כמה וכמה אי הנה חותמא. שימני כחותם
 על לבך. וכי מאן קמא (נ"א שוי) חותמא על לבא. אלא אלין תפלין
 דאינגן רצועין דהון תליין על לבא. ואלין תפלין דרישא. ותפקה דיד
 דאיהו בשמאלא למבל לבא. ודא איזו כחותם על לבך. וכחותם על
 זרועך. תפלה דיד דאינגן רשימו דשקא קדישא דאיהו י' קדש לי כל

דמסוק כיל קנה כדסי ויחלכסו וכו' פרוש קא על כ ע שס ח לוח רחיקות ורס לנשו ד לסי ירד קדש
 ל כל כסור ס' ור כ כ נל ו שגל שגלי ר ור' אם שמוע ריו לגבי קדש ל כל כסור פסד' אוח ות

תקונא תרין ועשרין

(סו ע"ב)

בבזר. ה' וְהָיָה כִּי יִבְיָאָהּ. וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל. ה' וְהָיָה אִם שָׁמַע. וְמִתְהוּא
 רְשִׁימוּ מוֹדַעְעִין אֲמִין דְּעִלְמָא תְּהִיד וְדָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יִי
 נִקְרָא עֲלֵיהּ וְיִרְאוּ מִמֶּךָ. וְהָבִי אוֹמְמוּהוּ שָׁם יִי אֲלֵין תְּפִלִּין דְּרִישָׁא.
 שִׁמְנֵי כְּחוֹתָם דָּא אוֹת בְּרִית מִלָּה וְאוֹת דְּוִזְמִין מִבִּין דָּאִהוּ רְשִׁימוּ
 דִּשְׁמָא קְדִישָׁא. כְּנוֹנָא דָּא. מִי יַעֲלֶה לְעֵנֵי הַשְּׁמַיְמָה רִישֵׁי אֲתוֹן (נ"א
 תִּיבִין) מִלְּהָ. וְסוֹפֵי אֲתוֹן יוֹרִי. מָאן דְּנָסִיד הָאִי רְשִׁימוּ כְּאֵלֵי נְסִיד
 שְׁמָא קְדִישָׁא. וְמָאן דְּמִסְקֵר בְּהָאִי רְשִׁימוּ כְּאֵלֵי מִשְׁקֵר בְּשְׁמָא קְדִישָׁא.
 דְּהָאִי אֲתַכְרִי חוֹתְמָא דְּגוֹשְׁפִּנְקָא דְּמִלְכָּא. דְּכֵל בְּרֵי נִשְׁדָּמִיר הָאִי רְשִׁימוּ
 לְתַתָּא דָּאִהוּ אוֹת בְּרִית אוֹת שְׁבֶת אוֹת תְּפִלִּין אוֹת דְּוִזְמִין מִבִּין אִהוּ
 רְשִׁים וְהַסִּים לְעִילָא וְנִהֲרִי לְעִילָא. וְמִנִּיהּ מוֹדַעְעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין
 כְּדָא וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יִי נִקְרָא עֲלֵיהּ. שָׁם יוֹכֵד וְדָאִי. דָּא
 הֵוּא רְשִׁימוּ דָּאוֹת בְּרִית מִלָּה וְאוֹת דְּתַפְלִין וְאוֹת דְּשְׁבֶת וְוִזְמִין מִבִּין.
 וְמָאן דְּמִשְׁמֵר לְתַתָּא. בִּיה אֲתַעְבֵּר גְּלִיפּוּ דִּלְיָה מִלְּעִילָא. בְּהֵוּא וְמָנָא
 שְׁלִמִין עֲלֵיהּ כֵּל מְקַסְרִינֵן עֲלָאִין וְתַתָּאִין. שִׁמְנֵי כְּחוֹתָם דָּא נִשְׁמַתָּא.
 דָּאִהוּ רְשִׁימוּ דִּלְיָה גְּלִיפּוּ לְעִילָא. כְּמָה דְּאוֹמְמוּהוּ בְּעַמְכֵּי. דְּוִזְמֵנוּ שְׁל
 יַעֲכֵב חֲקוּסָה בְּכַסָּא הַבְּבוּד. דְּכָל נִשְׁמַתִּין דְּאִינּוּן גּוֹזִרִין מִתְּמֵן גְּלִיפִין
 דְּלַהוֹן חֲקוּס אִהוּ לְעִילָא. וְרִישִׁמוּ דְּלַהוֹן לְתַתָּא. וְהֵוּא גְּלִיפּוּ דְּלְעִילָא
 אִהוּ הוֹתָם. וְרִישִׁמוּ דְּלַתַּתָּא רְשִׁימוּ דְּחוֹתָם וְמִיר דְּרִישִׁמוּ דְּגְּלִיפּוּ
 דְּנִשְׁמַתָּא אִהוּ לְעִילָא. וְרִישִׁמוּ דִּלְיָה לְתַתָּא. אֲתַמֵּר בְּהָ וְהֵנָּה מְלָאֲבִי
 אֲלֵמִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוּ. סִלְקִין לְעִילָא וְמִסְתַּכְלִין בְּדִיּוּמָנָא דְּנִשְׁמַתָּא
 דְּנִתְרָא בְּהֵוּא גְּלִיפּוּ וְמוֹדַעְעִין מִינִיהּ גַּתְרִין לְתַתָּא וְמִסְתַּכְלִין בְּרִישִׁמוּ
 דְּהֵוּא דִּיּוּמָנָא דְּלַתַּתָּא וְחוֹזָן דְּקָא אִשְׁתַּנִּי מְדִיּוּמָנָא דְּלְעִילָא וְדְּחִלִּין
 מִינִיהּ. שִׁמְנֵי כְּחוֹתָם דָּא צְלוֹתָא דְּבָהּ אִהוּ תְּקִים וְרְשִׁים תִּי עֲלִמִין
 בְּתַמְנֵי סְרִי בְּרַכָּאֵן דְּצְלוֹתָא וְדָא אִהוּ רְשִׁימוּ דְּחוֹתְמָא בְּפַתְקָא דָּאִהוּ

כמנן וד וזה כ חמש אותות כי אות ו' של ויה שמוש ופסוק שמש שאלל שזה מציבות כמנן אות ו'
 גם והיה אם חמש מכות מספר ר' כ אות ו' של ויה שמוש והנה סדר זה הוא כפי סדר רש"י ול כי בו
 ע קד הח וז לכל ארס וכן כראה דהוסינן לקרות בכל וס קדש והס כי ביהך קראוס נכחולס אחר הגמח
 חסל, כמנהג העולם כדי שחטה קראחס כפי סדר אותיות שס היו ה ב ה ומסודר הכל כנונא דא מי יעלה
 לט כשמ מה ר סי אטון, מ לה וסופ אטון, הו ה כראה מביא זה רוכחה לנכרו שאמר על אות ברית מ לט
 א כו רשימו דשאל קד שא וסכ א רמו לנכר זה כפסוק וי דר'ס ש'י מ לה וס פ של אטון דשאל קדישא גם
 אוריתא

תקונא תרין ועשרין

קיש

אזרייתא גליפו דאתון דהותמא דא גדיה חי עלימין. הותמא. דא
 עמודא דאמצעיתא דאיהי ס"ש. ודנה מלאכי אלקים עליה בומנא
 דאיהו זקף בשם סלקין עמיה בומנא דאיהו מאך וסרע בפרך. נחתין
 עמיה. ודאי איהו ודנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו. מלאכי אלקים
 עולים. בומנא דאיהו קאים בדינא קיימין כדהו זמליפין עליה זכות.
 ויורדים בומנא רנצהין ליה בדינא ונחות להתא כדהו נהתינ עמיה. כמה
 דאוסמודו בעמב. אנכי ארד עמך מצרימה. ואנכי אעקד גם עלה.
 שימני כחותם דא נשמתא דאיהי תקוקה בבורסיא בומנא דאיהו אתערת
 לתתא בצלותא כרסיא אתער לעילא. כחותם דא רוח דאיהו ציורא
 (דיש) (נ"א דש) תקוקה במלאכיא בומנא דאיהי אתערא לתתא בצלותא.
 מלאכיא אתערין עמיה לעילא. על זרועה דא נפשא דאיהי תסיקא
 בארבע סמין דערמא. בומנא דאתערא איהי בצלותא לתתא ארבע
 סמין דערמא מתערין עמיה נשמה איהי הותמא. רוחא ציורא דאתון
 דאינון תקוקין בהותמא. נפשא רשימו דאתון כהותמא דאינון רשימין
 בציורין דבר נש. ברשימו דהותמא בפתקא ובהוא רשומא דנפשא
 איתמודע פרצופא בגופא דבר נש מאן אתר איהו ובגין דא אוסמוהו
 בהאי הותמא כמה רשימין אית ביה ארבע. רשימו דאריה תמן. רשימו
 דשור תמן. רשימו דנשר תמן. רשימו דדמות אדם תמן. וקאן איהו
 דרשים לון בהותמא ימו"ם אמת. דבהאי ארבע רשימין אינון כל ברין
 דערמא אבד אומיו דערמא דשקרן ביה לאו אינו רשימין ביה אלא
 בהותמא דשמרא ואיהו נחש דמליג שקרא על סב"ה ובניניה אתמר
 בארז מתלא שקרא לית ליה רגלין וכן חוץ לית ליה רגלין על גתה
 תרך. ועתיד קב"ה למחאה שקרא מעמא כד"א ומחא יי אלקים רמעה
 מעל כל פנים וכו' דנדאי האי חוץ איהו מלאך המות דקמיל לבני נשא
 וגרים רמעה דאיהו אל אחר. ובקאי קמיל בסם הקות דליה דאיהו גיהנם
 ודא איהו סמא"ס. ובארין פרצופין דהיוון אתגלייא איהו לבני נשא. בארז
 שקרא לפתאה לון. ורנא דמלה אם יי לא יבנה בית שוא עמלו

מוכח שך דיר ימו ס"ו ה' כסוף א"ח סוף ונחת סתום שמתהך בומנא דא ר' קליס כדיל קיימין
 כולור ומ' כן על ר' זוטא כדיל ר' ס' אלרס כן על ד' כ' ס' ונקרב כע"כ אל סאלס ותרנמו לוח

בגוי

(ס)

תקנא תרין ועשרין

(סו ע"א)

בזני בו. ולית לן סיומא. אבֿל ציודין דחויין אינן רשימין בשטא דקב"ה
 בתאי רשימו דמזוזה דאיהו שדי מלכר יסו"ק מלנאו. והאי איהו רשימו
 דברית מילה שדי מלכר יסו"ס מלנאו. שדי"י הא אוקמוהו ש תלת
 אבֿהן. דאינון תרין דרועין וגנפא ארין אינון תלת ענפין דיש ד' שבינתא.
 ו' צידים אות ברית מילה ועלֿי הא שדי"י אתמר וארא אל אבֿרהם אל
 יצחק ואל יעקב באר שדי. פהאי שדי"י דאיהו מלכר במזוזה. אבל
 ושמי יסו"ק דאיהו מלנאו במזוזה דאיהו תרעא דקב"ה דאתמר בה זה
 השער לֿי לא נודעתי לֿהם וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. ארין
 תרין סמכי קשומי זו מות מן ביתא דאיהו שבינתא ולא אתמריב לגבה.
 הד"ד והזר הקרב יומת. ואתון דמזוזות אינון סמכי זו מות. ובגין
 דא מאן דנשיר ברית מילה. דאיהו תוהמא דיליה זו מות מניה דאיהו
 שמן יצה"ר רע טמא צפוני מלאך המות ולא יתקריב לגביה ולא ימות
 על ידה ומאן דמשקר בבית מילה הוא משקר בחותמא דמלכא
 דאיהו רשים ביה שדי"י מלכר יקום מלנאו. מנא לן מהאי קרא משמע.
 מי יערה לינו השמימה רישי תיבות מילה ס"ת יקום ובנדאי מאן
 דמשקר בבית מילה אסתלס מניה יקום. ושרא עליה שמן דאיהו
 אל אחר חויא שריא באתר דיקום מלנאו וסם המות שריא
 באתר דשדי מלכר. ודא איהו דאמר קרא את מסרש יי
 טמא וכו'. אם לא תב בתיובתא וסכיל כמה יסורין לאעברא
 ההוא חויא מתמן ולסם המות דיליה. דאיהו צרעת ממארת בכמה
 פרעין ומכתשין עד דלא אשתאר ביה בשרא דאיהו עפרא. ורזא
 דמלה ועפרא אחר יקת וטח את הבית ובגין דנחש עפר לחמו עד
 דיתפרנס מההוא בשרא לא יזו מניה ועני חשוב כמות. מה מיתא
 אנפוי משתניין כנונא דא עני אנפוי משתניין. והא אוסמוהו כדום
 זלות רבני אדם. מאי כדום זלות אלא מאן דאצטריך לברייתא אנפוי
 משתניין בכדום. וכמה נשוכין דיסורין נשך ליה ההוא חויא ולא עוד
 אלא דעני חשיב כמצורע מה מצורע וראשו יהיה פרוע ובגדיו יהיו
 פרומים וכו' כך עני. מה מצורע מהוץ למתנה מושבו כך עני ערום

תקונא תרין ועשרין

קב

יִתְּנָהּ. וְעֵינֹתָא אִיהוּ לִישְׁרָאֵל בְּאַתְרֵי דְרַצְרַעְתָּא וְאַרְבַּע דְּיוֹסְנִין אֵינִין (ס"א גוֹנִין) בְּאַרְבַּע גּוֹנִין דְרַצְרַעְתָּא. וְאֵינִין נְנַע לְבָן אֲדַמְדָּם יִרְמָס בְּהֵרַת שְׁחוּדָה הָא אַרְבַּע. וּבְלַדָּה אֵית לֹון אֲתֵרִין יִדְעָאן בְּגוֹפָא וּמְנַהֵן אֲתֵרִין לְבַנֵי נִשְׂא בְמָה מְרַעִין. לְבָן אֲדַמְדָּם חֲלָב מְמָא וּבְבַר. יִרְקָס מְרָה. בְּהֵרַת שְׁחוּדָה מְחוּרָ. וּמְנַהֵן נְבִיעִין אַרְבַּע מִינֵי מְרַעִין וְאֵינִין מְרָה חוּרָא. מְרָה סוּמְמָא. מְרָה יוֹקָא. מְרָה אֹבְמָא. וְאִם תָּב בְּתוֹבְתָא. נְחִית עֲלֵיהָ סָם תִּים דְאִיהוּ שְׂבִינְתָא וְאַתְמַר בְּה וְשָׁב וְרָפָא לֹו מֵאַלִין מִינֵי מְרַעִין וּמְחָה לִיה מְמִיתָא דְעֵינֹתָא בְרִיא וְהָשִׁיבֻ וְהִיוּ. דִישְׁרָאֵל בּוּמְנָא דְאֵינִין עֲנִים מְרַדִים מְתִים וּבְגִינְיָהוּ אֲתַמַר שׁוּבֻ וְהִיוּ. וְלִית עֵינֹתָא כְעֵינֹתָא דְאוּרִייתָא. דְמָאן דְלֹא אֵית בֵּיה אוּרִייתָא אֲתַקְרִי מֵת. אִסְוֹתָא דִילִיה מָאִי הָיָא דִתְהוּא עֲלֵמָא. אוּרִייתָא דְאַתְמַר בֵּיה עֵין הִים וְגו'. וְאִיהוּ אִסְוֹתָא לְכָל מְרַעִין בְרִיא רְפִאוּת תְהִי לְשָׁרְךָ וְכו'. שִׁמְנֵי כְחוֹתִם. מָאִי חוֹתִם בְּהָא אֲתֵר. דָּא אֹזַת שְׁבֵת וְיוֹם מַזְב דְאִיהוּ שְׁקִיל לְבְרִית מִידָה בְּנוֹנָא דָּא שְׁבֵת. שִׁי לְקַבֵּל שִׁיין דְשֵׁם שְׂדֵי כְלִילָא מְתַלַת חִיוּן עֲלֵאִין מְתַלַת אֲבָהָן ב' דָּא ד' דְאִיהוּ רְבִיעָאָה לְאֲבָהָן וְרְבִיעָאָה לְתַלַת חִיוּן וְאִיהוּ דְמֹזַת אֲדָם וְלֹא אֲדָם. הַה"ד וְדְמֹזַת פְּנִיהֶם פְּנֵי אֲדָם. אֵלֹא מָאִי אֲדָם יוֹד כָּא וְאֹו סָא. שְׁבֵת בֵּיה שְׂדֵי יְקוּם הוּא רִשׁוּת הַיְחִיד. רְחִבּוּ אַרְבַּעָה וְנִבְתוּ עֶשְׂרָה יוֹד כָּא וְאֹו סָא. יוֹד רְשָׁדֵי קַבְבֵי אֹזַת דְשְׁבֵת וְיוֹם מַזְב. י בֵּיה אֲתַרְמִיזוּ עֶשְׂרֵי קַפִירִין קָאִי רִשִׁימוּ אִיהוּ לְבִרְיָא דְמִלְכָא אֲבָל לְעַבְרָא דְמִלְכָא רִשִׁימוּ

ד א וּמְנַהֵן נְנַע אַרְבַּע מ. תִּיעַ, וְאֵין תִּיעַר חוּרָא וְכו' כ כ אַרְבַּע מ כ מַעַ, אִלוּ שְׁסֵי לָב, אֲדוּס רִיק שְׁמוֹרֵת י' א' ש רִמּוֹ לְדַבֵּר כ אֲתַר שְׁסֵלֵי לֹא ש כְּמַעֲשֵׂי רִל לֵב הַיּוֹסֵם הַרְעֵם שֵׁל כֵּן אֲדָם שְׁפִי'ס לֵב נִיחֹלֵב בְּאַרְבַּע מ כ מַעַ, שְׁסֵי לֹא ש כֵּל ת, מֵאִן מַעַ, כָּא י' מ, עוֹן הַךְ לוֹ וּמ שְׁהוֹא רִשַׁע ש ש לו עֲבִירוֹת יִמַל מִן עֲבִירוֹת רַש כֵּס לְאַרְבַּע מ כ מַעַ, אֲלוּ שְׁרֵס רִית לֹא ש רֵנָה רִוּחַ תַּחֲסַבְר עִם כֵּל אֲלוּ מִן מַעַ, הִישַׁחֲתֵם כּוֹל, וְכוּר וְכֵן רִמּוֹ רְכֻסוֹ (מַשֵּׁל כֵּח) נוֹזֵל אֲבוּ וְאִתּוּ וְאוֹמַר א, פִּשַׁע תַּבֵּר רִוּחַ לֹא ש יִשַׁחֲתֵם וְדוּג פְּסוּק ד' דְנַחֵל דִישׁוּ אֲחִיָּו ד' ל עֵי רִישַׁע נוֹזֵל אֲבוּ קִבֵּר וְאִתּוּ כֵּס שְׂרָלֵל וְאוֹתֵר א, פִּשַׁע דְּדִיעִיד וְאִי יִתּוּדֵר בִּרְעִמּוֹ כֵּר ש שׁוֹב רֵנָה זֶה תַּבֵּר לֹא ש תִּשַׁחֲתֵם תַּחֲסַבְר לְאַרְבַּע מַעַ, רִיחִים בְּנֹאוֹת לֹא ש שְׁרֵס רִישַׁחֲתֵם אִם וְהָ רִחֹס וְאִם רַבֵּי כֵּס וּבְתַמַר נַחֵר גֵּלֵר סֵחֵס מֵס דֹּר שַׁכְּנַח וְאֲתַמַר כֵּס וְשָׁב וְרַפָּא לֵי אֲחָל, תִּיעַ, י' רְבִיעַת שֵׁל סָם כ, שְׂרוּחַ סוּד רִשְׁכֵּר רִוּחַ תַּסְכֵּר קֵדֵס וְעַם כֵּד אֲחִוּתֵם הִכְבּוּעַ עוֹלָה קַם תַּסְכֵּר וְד' רִיר וְד' הִר וְד' רִיר וְרִיר וְכֵתֵש רִמּוֹ ז' ל רִוּחַ מְסַכֵּר סָם מֵס שְׁעוֹלֵר קָם מ וְלֹא מַתָּה גֵלֵר סָם מֵס דֹּרִי שֵׁכַח וְשָׁב וְכָא לֵי מֵאֵל, תִּיעַ, דְלֹא רֵס אַרְבַּע מ כ מִיעַן וְכֵל מֵד מֵ. דִיר רִישַׁחֲתֵם מֵר' רִירִית שֵׁס תַּבֵּר רִישַׁחֲתֵם כֵּס מֵס שְׂרוּחַ קָם תַּסְכֵּר, כֵּס מֵס אִוֵּי סִרְשַׁחֲתֵם הָ דִלִיד

תקונא תרין ועשרין

דיליה שד"י מספרא דהוא דאתמר ביה. כל הנפרא בשמי וכו'. ומאי
 ניהו. מספראין דקליק להשבו שד"י ואיהו אדם זעירא בדיוקנא דלשילא.
 ודא איהו אם כננים אם כעברים וכו'. מאן דאיהו רשימו דאריה.
 בחותמא דיליה איהו חזיר באנפוי. מאן דאיהו בחותמא דשור איהו
 סומקא באנפוי. מאן דאיהו בחותמא דגשור איהו ירוקא באנפוי. מאן
 דאיהו בחותמא דדמות אדם איהו איכם באנפוי. כנונא דאורייתא
 דאתמר שחורה אני ונאווה. שימני כתיבתם. דא אורייתא דאתמר בה
 תורת אמת היתה בפיהו. ואיהו כלילא מעשר אמירן דאינון ו' ומעשר
 דברן דאינון ה"ה. ומאי תורה ו'. כלייל שית ימי בראשית. על לבך דא
 ל"ב אלמים בחושבן ל"ב. דתליין מן ו' דאיהו ו' זמנין טוב. ובה אשתלים
 (נ"א ו') שמא דמ"ב אתון דבהן אתבריאו טמא וארעא. וכל מה
 דאית בהן. ודא איהו דא כי יום נקם בלבי. לבי סליס מ"ב ויבדלו
 ע"ב שמקן דשמא מפרש ועליה אתמר ללבי גליתי. ולאברי דאינון
 רמ"ה פקודין דאורייתא לא גליתי ובהאי ויבדלו (ה' בששי דאיהו בו' .
 ודא איהו. ויהי ערב יהי בקר יום הששי. דהאי ה' דהששי איהו
 מלכות שביעאה. ואיהו אתקריאת ע"ב ובה רכיב ו' למפרק לישראל
 הה"ד הנה י' רכב על ע"ב מל. בגין דאיהו כולל תלת אבתן.
 דתליין מנהן ע"ב שמקן ואתבליין בה. וגביל תלת אבתן אתמר
 בויבדלו תלת זמנין שביעי ודא איהו דא רשבת. בת ש דאינון ויסע
 ויבא ויט דאתבליין בב"ת. כהיה זמנא חלה זכות אבתן. דמיוקא
 דאתחריב בי מקדשא. עלמא אתכרי תהו ובהו. מתמן ואילך אתקיים
 קרא אמרתי עולם חסד יבנה. חסד סליס לחושבן ע"ב שמקן. ודא
 דא אתמשר שביעי ביומא קדמאה. ומאן שביעי דא צדים אות

ע"ש אלו ה בסוד כמי אלוה שמרני שעולה מספרו פ"ב ודא רוא וחקקט שכ"ב בויחא קדמאה פרוש
 כמה שאמרנו עריך במולאי שבה להוסיף מחול על קדוש כזה חקקט וס רשכ"ב ביומא קדמאה דשכט שסוף
 כחסד ומאן שביעי דא גריק אוח דשכח וימן טוב. נכ טומ דכרו שאמר מל שביעי דא נק הוא ע"פ
 מ"ש רכבו הארי ז"ל בשמר רטוח כטן חסד שבה (דף ס"ג ע"ב) ענין השבת ש"ב' כחמת שרם כמו ו'
 וכמ' ג והבחינה של ז' ר"ח כחוסן זה שכ"ס שבה טולות ג' דש"ר וכללן בחלכות דלירה ושארן כש"ר
 כשבה מחטות בלבד כגלו כ' השגור ראשונות מעימו וכללו חק זלכות דלירה ואלו השכטת מחטות לל
 נשארים במקום רלאשון ממש אלא גם הם טולות דהיו תג"ה דש"ה במקום חכ"ד שעלו ונש"ה דש"ר במקום
 חנ"ה ומלאו מקום רלאשון של נה דשעה פט וכן ענ"ה בכל טולס מרובע עולמות אכ"פ דגם כפולס הכללות

תְּקוּנַת תְּרֵין וְעֶשְׂרִין

סבא

דשְׁבַת וְיוֹמֵי מִבֵּין . וְזֶה דְמִלֵּת הִי יְיָ שְׁכַבֵּי עַד חֲבַמְר . וְדָא בְמָר
 דְאֲבָרְהָם הָיָה רֵאתְמָר בִּיה וְיִשְׁכַּם אֲבָרְהָם בְּמָר וְאִיהוּ חָסֵד דִּילִיה
 בְּגִין דְבָרְהָא חָסֵד אֲתַתְּמָן כְּרִפְיָא דֵאִיהִי נְפִילָה הֵהֵד וְהוּכַן בְּחָסֵד
 כְּסָא . וּבִיה תְּסוּם חָא דְמָקָה וּבְחָסֵר עוֹלָם דְחַמְתִּיד וְכָל סְפִירָן מִתְמַשְׁרִין
 בִּימִיָּא בְּגִין דְעֵלִיה אֲתַמְר מִימִינוּ אֲשֶׁרֶת לְמוֹ . מִימִינָא אֲתִיחִיב
 אֲוִרִייתָא בְּגִיד מוֹרֵךְ לִימִין מִשָּׁה זֹרַע תְּפִאֲרָתוֹ וּבִקְעָע מִים דְאֲוִרִייתָא
 מִתְמָן . מָה דְאֲבָרְהָם יִלְמְדוּ לִיה בְּה שֵׁם עוֹלָם . וְכֵה אֲשֶׁתְרִים ה'
 דְמִשָּׁה דֵאִיהִי בְּמִשְׁכּוּנָא לְגַבֵּי דְאֲבָרְהָם בְּמִשָּׁה דֵאִייתִי אֲוִרִייתָא עַד

עלמא מניה וביה הוא כלול ממחר אלף אלף רב רבנות עליונות וכולם הם מעשים שבשבת בבבנת 1
 עד סוף ומן ווסם שלמו קורין אה השבת שבטי ויטן כ בבנת כל השבעות הם ביסוד כנווע לכן אומרם
 המלאכס אוחו סה רינוכר בפקר ריכלות רמסחל האדרת והאמוגר לח רשולמים עולם שכולו שבת ומזומה
 למיי רשולמים ורעטפ כ בחימת השבעיות רשכס כולם הם כסוד ה סוד ניקרא ח העולם ס עכל וכן איתא
 בספר פרי עץ חיים ול וכו סוד השבת הנקרא שבטי לפי ש סוד הוא סוד כל ה' כנווע לכן אומרם רמלחכס
 באוחו הסיר עולם שכולו שבי ומטחה למי השולמים כ סוד שביע רשכס כולם כסוד ריבוד הם עכל ולפי
 אע כ דוס שכת רוח כנגד המלכות שרף שביעית כשבעה ספירות הכנן של השבעה ה' דלמר הכל מן שבע
 דא לייק הוא עינן אחר דקא על סוד השבעות הנעשין בשבת שכולם הם כסוד ריבוד וכאמור, ובה מוכן כע
 שכסוד בוורי משע השבת הוא ביסוד ויקו ה עב **מִימִינָא** חתיה כ אור חב כ מולך ל מן משע זרוע
 ספארסו ובוקע מים דלורי יתא חמתן כב מפרש כשער הספוקס (פרשת שמות דף כו עג) דשלש אותות
 שס משע רוח מ כחסד שהוא רימים וחות ש בחפירת המכרע כין כ קיים מין ושחלל ולכן לורת ש' ה' א' ב'
 קו ס וחות ה' בבבורה רחמתן חסקקרת הנקבר וכנגדן ש סס מר ש בשמות ע"כ של וסע וזכ ופ והוא כפ
 הסדר הלחמי שרס חג ס ובכסוב של וקרת שמו משע ותלמי כ מן המים שהוא חסד כאל לתעטס למר קרלרס
 משע ולא תה ס כפ הסדר החמישי של חג ס, ואמר שהסיבה ה' א' כ מן המס משתהו פירוש כי החסד שהוא
 המס נגדו כמשע והיר נוטה יותר כלפ החסד ואס ה' הנקרא מה ס ה סה אות ה' שה' הנבורה מכרע
 כנת ס והיתה ר' ונכרת במשה ולכן ה סה אות ש' שהוא הספירת מכרע בן אות מ' וכן אות ר' שהס חו"ג
 וזו רתפארת נודע דמר ר משה כלפי חסד וטל ל מינל עכ ד וס מימינל שהוא החסד אה ס ב אור תא
 וכמ ס מימל, אש דת ליו ונג"ד כחיב מולך לימן משע זרוע ספארסו פרוש אות מ דמשה ה' עומדת
 כדלש שמו שהוא מין הקורא כי אות מ' דמשה ר' בחסד ומולך ר"ל סוף לה זרוע ספארסו שירח אות ש
 ולא סמך לה אות ר' שהיא נבבורה כפי סדר חג"ת והעטעס כ בוקע ע' ס מפרסיה ס במשה ונכר החסד שהוא
 מים ולכן התורה שהיא כסוד מ ס נתפס על דו ואס סיה ל מין משר שהוא חסד מולך אות ה' ריבורה
 ה סה אות ה' ריבורה נוכרת במשה ולכן סמך לאות מ אה אות ש שה' הספירת שתר ס מכרעס כאלמע
 שהספירה משה כלפ חסד וטל ל מ נא **וּבִקְעָע** מים דלורייתא חמתן מה' דלכרסס למהו לה סס עולם ובה
 אשתל ס ה' דמשה כב העטעס רחללה קרף אכרס וח"כ אכרסס כחוספס אות ה' מפרש כדבר רכנו הארי
 ז"ל בשער הספוקס (פרשת לך לך דף י' ע"ג) שבזמן אכרסס אע ס מיקר הנדלס כחומן ס ה' כחומ ריכרמי
 סקרוב אל החסד שהוא אכרסס וכל חווג הנעטס כ מיי ס סכנת חסד כבלדו דוע דמיפת חווג היא מן
 החסדים סכס מן מוח רועת וכאשר כנלו המוחין וירש מוח רדשס או נתנו צי חתמשה חסדים של עיפת
 חווג והס חוספס אות ה' ריחוספס בשיו ע"כ וכאן כל לפרש טעס אחר למה שנתנה תורה על די מרער ריבקע
 מ ס דלורייתא חמתן כלומר מן ה' דלכרסס דאות ה' דלכרסס סחי רמו לחסדים שהס חמ סס כמין אות ה'
 חמתן נמ כקע מיה דלורי יתא תורה סככסב שחי חמשה ספרים כנגד חמשה חסדים סרמוזים באות ה' הנו'
 ד פרוק

תקונא תרין ועשרין

(10 ד"א)

דיפרוק לבני. ורזא דמלה כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.
 ורזא דפורקנא בדיא חותמא איהו דעליה אתמר כי בשמחה תצאו
 ובשלום תובלון. בשמחה סלים לחושבן ארין דאיהו ארני ארון
 הברית ארון כל הארץ אתכרי. כד מאת ש' דאיהו תלת מאה. ואינון
 תלת אבן דאתכתבו בה. ואתון בשמחה איהו פחשבה ש תלת
 אבן. בחמה ה"ן ואיהו שבינתא דלית לה יחודא אלא במינה כמה
 דאתוונתא דה"ן. ואתעבירו עשרה ואתעבירו מאה כמה דשבינתא
 כליקא בלהו עשרה ובלהו מאה ודיינו דכתיב הן לה' אלקיך השמים
 ושמי השמים ורזא דמלה הן ארני. ובשלום תובלון ש תלת אבן וז'
 תרין משחין מ' ל"ב דבשלום סליק ע"ב. ודא דאתמר ושחתי בשלום אל
 בית אבי שמה איהו דאתמר ביה לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב
 טוב יינה. דא יין המשומר בענבו ועליה אתמר סוד יי ליריאיו. יין טוב
 דא צדיק דאתמר ביה הצדיק אבך וקאי אבך אבך יהוא נביעו
 ואשתאר נחרב ויבש בבית ראשון ושני. סס סבא ואמר ארני במחשבה
 סלסא וקא בחשבון ועליה אתמר ה"ס כל בשר מפני י' כי נעור ממעון
 קרשו. יתער ביה כמה דאתער משנתיה ותור לשנתיה. עד דיתער
 ימוק דאיהו רחמי לקיימא ביה וברחמים גדולים אמבצך. גדולים
 אתמדיאת מסמרא דהאל הגדול דאיהו חסד. ושבינתא ביה סלסא
 לאתכרי גודלה. וביה נדא רזא דפורקנא כגוונא דא יוד סא ואו קא
 ימוק. ואז' ביה רזא דפורקנא דאיהו רשים בשמא דע"ב דאינון וה"ז
 אנ"י וה"ז ר"ת ואז'. תלת עשר מבינן דרחמי דאורייתא דאתיהיבת
 מימינא. אשתאר יוד כ"א ס"א דסגים לחשבן ל"ב. ואיהו ב מן
 בראשית ר לעיני כל ישראל. ועוד איהו ל"ב אלפים דעזבדא
 דבראשית דעליה אתמר כי זום נקם בלבי ושנת גאולתי באה ושמא

למהו לר כה סס כ כה אשתלס ר דישר דע אוח ר רנו' של אברים שרא רותם לחסד ס כלומר
 אשתלס אוח ר דישר שהא בשמו נכורר שנס ר א נמחקר וכעס ס חסד ע קבנח רחורר שקבל מ מן ועש ת
 נס אוח ר' כמו אוח וס ש ששמו רטוב שרס חסד ומ ש דאיר במשכונא לגבר דלכדרס כישר לומר הא
 משכון כשס משר מלוד של אברהם וכל לו אמר רכ לגב אברים איה משכונא כחשה עד ש בא ויפרוק לבנו
 נס לעמוד כ רוח גויל ראשון וגויל אחרון כמ ש רז ל ע' ג' כ כה ש לר ולו יקדם עמס וכולא כזר ארו ל
 נכ עקב אע"ר שנכתב שיו מלא בוא ו יהוא משל אלרו יזכר יטוב ש בא לכשר ו על הנאולה ול כ כמ כ
 דע ב

תקונא תריין ועשרין

קבב

דע"ב איהו ויכלו. ביה אשתלים וזא דפורקנא ועליה אתמד לרב"י
 גליתי דאיהו חושבן ויכלו. וביה אתקיים כדא אמרתי עולם תסד
 יבנה ובמה דנפשו ממעדים כדא דע"ב שמיהן כך יפקון בתין כד
 יפרסון בבתי דיתא בהווא ומנא תסד ה' מלאה הארץ ועליה אתמד
 וחסדי מאתך לא ימוש. ובחסד עולם דתמתך. ובנין דא טבא דוד
 לכב"ה בגלותא דאיהו שאור כהאי חסד כד"א כי חסדך גדול עלי
 והצלת נפשי משאור תחתיה ואי אומין דעלמא דחקון להו לישראל
 יותר מדאי כב"ה חס על ד' מן חס"ד דאיהו דל"ת בגלותא ואתקיים
 כדא ביה במרם תחיל יקרה. ושבעין תיבין דמוזר יענה יי ביום צדה
 אינון למבל שבעים שרים ואומין דאינון צידים והכלים דשכינתא עקאה
 ותתאה. דאתוון ב ביה אתמריאן פלטרין גדולים. הה"ד גדולים מעשי
 יי וקב"ה ביה אתמרי גדול כד"א גדול ארונינו ורב כח וביה סלקין
 ישראל לגדולה. ושכינתא כה אתמד הנה מקום אתי. כהווא זמנא
 אתקיים בה קרא גדלו ליי אתי. ובה (נ"א וביה) אתמד בסב"ה כהווא
 זמנא כי גדול אתה ועושה נפלאות וגומר. וביה עושה גדולות עד אין
 חקר. ודא איהו חסד ביה ויכלו ה' בששי (נ"א וביה ויכלו בהששי) בגין
 דביה ה' דאברדם אילו ו' לנכה. מיד יתעד י"ה למרכא. הה"ד כי יד
 על כס י"ה וששי איהו ארף שתי תאה. שביעי יסוד. וביה אתבלידו

דינה אבך שולח לכם את אליר רעביא בלא ואו שנחמסכן אלל עקב חטי"ר וששי איהו בחלק שמיחאה שב ע
 יסוד כה אהכל לו ואת יהודו שה ספרן פרוש וס השש אירו כנגד אלף רשש שהוא ערב שבת כי אלף
 רשבע הוא כנגד רשבת ומש שבע סוד הכוונ על וס השביעי שהוא שבת יש בו כח נח סוד כי בשבת ש
 סוד שבע וס וכל שבע וס רס כסוד ומ"ש לעיל בשס יב בו רא"ה זל בשער הכוונת ורענן נראה כאן כי
 ה סוד הוא רת חד שס ספר רוח שרס חג"ת כה"ע עס המלכות וכמס רב בו רא"ה ז"ל בען ח ס (שער רינס כה
 פ"ח) כסוד כדוק אכרס אלל עלו קונר שס וארץ דאכרסה מתקן שס ואלכן ע סקנר מחודס כח נח ר סוד
 רמוזו שס רס כמס רכ כלל בשמ וכלרין והוא הקונר לוחס כסוד מול ש קאל וקקר וכו" ע ש יודע שס ס הש שס
 ספר רוח ואלכן מלכות הרי רכללתס ויחודס הוא שבער וגל זה מ סס ר סוד לו ס השבע שרוא וס רשבת
 ואמר כר אהכל לו ואת חדו שס ספרן מיכח כיר קאל על שבי שרוא יוס שבת אהכל לו ואת חדו שס ספרן
 שסס על שס ימ המול ורמכללותס ורמחחוחוס רוא עי סוד ולכן אמר שער סוד ומטי"ש כיר רפסוק דאמר
 וכלו רשמיס ורלרין ור בו חיות ו"י של וכלו קאל על ר סוד שרוא לוחס ו ובראשו עטנר שהא ור כלו
 שסס וס הארץ דהיו ס השמ ס רס שסס ספרן חג"ת נר דשסס יין רחול ר קרא ס בשס שסס וס הארץ ה'
 רמלכות נקראתס ארץ וסכ קאמר ו רוא ר סוד כולירשמוס ורלרין רל בו אהכל לו השמ ס שס ספוט חג"ת
 נר" ורלרין רמלכות שטולס רס שבער ומרפס שסס וס הארץ דא קכר וסכ נחא דא טון ור שכסכ שמיס דא
 קכיה שיש בו שס ספוט וס הארץ דא שכ נחא דא ון חיות ור"ר דשמא קד שא ומלכד רימוו שדמו ל סוד

ויאת יחדו

תקונא תרין ועשרין

ואתיחדו שית ספידן הה"ד ויכלו השמים והארץ דא קב"ה ושכינתא דאינון ו"ה. יום השלישי בגין דעליה אתמר כי כל בשמים ובארץ. ותרגמו דאחד בשמיא ובארעא. ודא איהו כ"ל ועליה אתמר וכל צבאם מאי צבאם תרי סמכי קשומ וביה אתקריאו תלת אבהן שביעיות כד"א ויכל אלקים ביום השביעי וישבות ביום השביעי ויברך אלקים את יום השביעי ויברך אותו מסטרא דברכה. ויקדש אותו מסטרא דסדושה. וישבות כל מסטרא דחד ודא איהו ויכלו דאתכלילו ביה תלת אבהן דאינון ברזא דשמא דע"ב כגוונא דע"ב תיבין. גבורה כללא דריו אתון דאית בשמא דע"ב. עמודא דאמצעייתא דאיהו ו כדיל כלא. ודא איהו קנא ויעבר יי על פניו ע"ב ריו. ימו"ס. על פניו. מאי פניו אנפוי דא וא"ו י"ג מכין דרתי דאתמר בתון וברתמים גדולים אקבעך. גדולים ודאי מסטרא דחסד דאיהו האל הגדול. וכלא אתכליל בשביעית דאיהו מלכות. ה' שביעי ה' ודאי בכ"ל שביעיות כלקיא. ואיהו ה' ריום הששי. יום דא צדים עליה אתמר והיה יי למךך על כל הארץ וכו'. איהו יום השלישי. ויום השביעי יום דקלהו זמין. ועליה אתמר שכבי עד הבקר. ודא הוא פטר דאברהם. דכתיב וישכם אברהם בבקר. וישכם לפורקנא. וביה הבקר אור דאתמר ביה ותורה אור. והאי איהו אור דאתמר ביה ולכל בני ישראל היה אור ואיהו פסח. דרועא ימינא. וביה עתידהו לינאר. ד"א שימני בחותם על לבנה. האי קרא על שכינתא אתמר דאיהו כגלותא. חותם קא כתיב אלא כחותם כההוא חותם דגושפנקא דאיהו חותם אמת וכה נ"א ודא חתמנו לחיים. ומאי ניהו האי חותם דכה חיים. אלא דא עין החיים דביה בני חיי ומוזני נפקו. עין ודאי ההוא דאתמר ביה עין החיים מהלך ת"ס שנת. והאי עין איהו ו'. מהלך ת"ס שנין דא ה' החיים אינון אבא ואימא דאינון ו"ס. ו איהו תכלה. זמ"ל דאתמרי חיים כד"א ותחכמה תויה בעליה. ה' ביה אימא

כאותיות ו של וטלו ונה הוא מפרש כמו ליסוד ביום הששי הוא הסוד בגין דעלה האמר כי כל בשמים ובארץ וסרגומו דאחד בשמיא וברעא וכי קאמר יום הששי הוא הסוד כי וכלו השמים והארץ כל צבאם ואתחילו שם שם ספידות והארץ המלכות והדחתם הלשון כום מפני ערליהם הלומדים סקונים נבוכם הם כרכרם אלו של ספר החוקים וביה אחקייחו חלה אבסן עכשיות פ רוב חלה אבסן הם ג' חלשיות סהס סהס ועי' היסוד ככללם כהם ג' חממות סה' עם המלכות העומדת אחר סה' וכזה נעשו סהס ועי' עשמו

תקונא תרין ועשרין

לבנ

עלאה. מ"ל דאתקרי תיים כד"א עין תיים היא ודאי ונתרניה בני
 תיים הם למצאיהם ושכינתא תתאה איהו רשימו כדאי חותמא דאיהו
 חותם אמת. וכל ציורין דהאי חותמא אינון רשימין בה לאשתמודעא
 דאיהו ציורא דעמודא דאמצעייתא דאיהו אמת. אדם (נ"א דא איהו)
 חותם דיליה יוד קא ואו קא איהו חתים ביה לחיים. ומציה ירתין בני
 ישראל בני חיי ומזוני. חיי מסמרא דאבא ואימא דאינון י"ק בני
 מסמרא דעמודא דאמצעייתא דעל (נ"א ועל) שמיא אתסריאו ישראל
 לתתא בני בכרי ישראל ואיהו ו'. מזוני מסמרא דה דאיהו המוציא
 להם מן הארץ. ובזמנא דירתין מיניה אלן תלת (נ"א תרין) דרגין
 דכריקין בשמיא. אתסריאו ישראל לתתא בני דסביה כד"א בנים
 אתם ליי אלסיבם. ובזמנא דירתין ישראל משמיי דסביה אלן תלת
 בני חיי ומזוני. אתמר בהון כי עזה במות אהבה תקיפא איהו ממיתה
 אפשרשותא דסביה מבנוי. ומ"ל דאפשרשותא אית בין קב"ה ובנוי. תבא
 אויבה כי אם ענותיבם היו מבדילים וכו' ואיבה (ס"א והבה) איהו
 ממיתה ועלה אתמר כי המות יפריד ביני ובניד ובזמנא דישאל
 מקיימין פקודיא דאורייתא ברחימו. קשה כשאלו מנאה דמקנא סב"ה
 על סמא"ל ועל נוקביה דאינון נרמין לבני נשא מיתה בחוביהו וגרמין
 לון למחטי ובגוין דא עתיד סב"ה לנטלא נוקמא מיניהו ולאעבדא לון
 מן עלמא דסמאל ונוקבא דיליה איהו מיתה דאיהו לילית מלאך המות
 יצה"ר. דנוקבא איהו עם דכורא. ודכורא עם נוקבא. והאי מ"ל כרא

ובכללו כל השבט ספר יוח' ז' ב' בני מסמרא דעמודא דאמצעיתא דעל שמה חסוקא או שר' לתתא כ' כסר
 ישראל כ' לכן אתמר עקב אשר הערם אשר חק אלם את עבדך כ' רוא ר' כ' נח נח דבאכר' עמודא
 דאמצעיתא וכן יחס הנכס יעליו דנוקבא אר' עם דטרא ודטרא עם נוקבא עם פרוס רמקא דקל פס
 מטסרפס עם דטורא וקליטר דכרס המעשים ע' דוכורא דקל פיר וכן דוכורא דקל פס מטסרפס עם סטוקבא
 דקל פס דכרס המעשים ע' טוקבא כ' ש' דכרס ע' קר פס חס ר' ע' דוכורא דקל פיר רש עיקר פס חס
 ע' טוקבא דקל פיר ויולא כוס ככר רכ' ע' ז' כשער דטוקים שכל מוס וטוקן וסורן. פס ע"י דוכורא
 דקל פס כ' סוכרס הם בעלי רמלמה אר' טוקבא וח' לוחיה נעפל ס' דכר' זה לדוכורא וח' לוח' רס נעפל ס' עמסס ולכן כל
 והספר לרעבר כ' אדם על דת נעס ס' ע' נוקבא וח' לוח' והדוכורא וח' לוח' רס נעפל ס' עמסס ולכן כל
 ספוסים של עב רוס אתרס שלמה רע"ה בשם הטוקבא ושאל ראי' מנא לן וסכ' כ' קרא אוכת עצננון סאכלגס וסוח
 כל הקל פוס נקראים בשם עוב כ"ז ע' רבינו ז' ל' כפסוק ולא וסוף ענב עמסס וסכ' אתרס בעלנון סאכלגס כ'
 עצנון ר' ל' שג' מ' מי עצנון חד קל פס דדוכורא וח' קליפס דטוקבא ששי מיין חלו פוסס' ס' כד ע"ז' וחמר עוד
 מלאך אתרס ח' אדם סאכ' בטוקבא וסרייב לים לר"ד נוקבא וחור חספ' כדטרא אס רייב לים לר' מוחכרא

תקונא תרין ועשרין

אִיבָה דְכַתִּיב בְּעֵצְבוֹן תֵּאבְלָנָהּ . אִדָּם חָאב בְּנוֹקְבָא אַתִּיחִיב לִיה
 יַעֲהִיד נֹסְכָא חֲזָה חֶבֶת בְּרַבְרָא אַתִּיחִיב קַה יַעֲהִיד מְדֻבְרָא . וְעֵלָה
 אַתְמַד בְּעֵצְב תְּלִידִי בְּנִים . וְדָא אִיהוּ כִי עֵזָה בְּמִנַּת אֶהְבָּה וְכוּ וְעוּד
 בִּי עֵזָה בְּמִנַּת אֶהְבָּה אִם יִשְׂרָאֵל יִתְעַרְוּ קַה לְהָא אֶהְבָּה קָדָם זְמַנָּא
 צְרִיכִין לֵאמַרְהָא קַה בְּרַמָּא יָאוּת . וְאִי לָאוּ לֹא יִתְעַרְוּ קַה תְּהִיד
 הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּגוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוּ בְאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה וְכוּ .
 דְּאִוְמָהּ אִיהוּ דְקָא שְׂרִיָא עַל כְּרַמְיָא עַד דְנָטִיד נֹקְמָא מְעַמְלָק דְחַלְל
 תְּרִין אֶתְוֹן דְאִינוּן יִיָה דְנָפִיס מִן מִירָה מִרָא יִיָה וְבַגְדִי כִי יָד עַל כַּס
 יָה וְדָא אִי וְכַד מְטָא זְמַנָּא לְנוֹסְמָא מִינִיה וְשִׁלְחוּבִין דְאִשָּׁא נְפִסִין מִהָאִי
 יִיָה כְדִיא רְשָׁפִיה רְשָׁפִי אִשׁ שְׁלֵהֶבֶת יִיָה וְאִינוּן שְׁלֵהוּבִין דְאִישׁ וְאִשָּׁה
 דְתַמֵּן אִישׁ אִישׁ וְתַמֵּן יִיָה . אִישׁ כְּדִיא יִי אִישׁ מִלְחָקָה דְנָטִיד נֹסְמִין
 מְפַרְעַת וְמוֹעֵמִית . אִשָּׁה דָא שְׁבִינְתָא דְאֶתְמַד בְּהָ מְצָא אִשָּׁה מְצָא מִצָּא מִצָּב
 וְכוּ . דִיא שִׁמְנִי בְחוֹתִם כִּיָּה תִים . כִּיָּה דָא שְׁבִינְתָא עֲלֵיָה כִיָּה מִיָּה מִן
 חֲכֻמָּה . וְעֵלָה אַתְמַד וְעֵתָה יַגְדִל נָא כְּחִי תִים דָּא יִשְׂרָאֵל דְלַעֲיָא דְעַל
 שְׁמִיה אַתְמַרִי יַעֲקֹב תָּם כְּדִיא יַעֲקֹב אִישׁ תָּם . וְבַגְנִין דְאִיהוּ דְיוֹקְנָא
 דְחוֹתָם אִמַּת דְלַעֲיָא אַתְמַד בִּיה תַתָּן אִמַּת לְיַעֲקֹב . וְמָאן דְאִשְׁתַּדֵּל
 בְּאוֹרֵייתָא דְאֶתְקַרִי תוֹרַת אִמַּת דְיוֹקְנִיה חֲסִיקָא לַעֲיָא בְּהִיחָא חוֹתָם
 אִמַּת . וְמָאן דְמִשְׁקֵר בְּהָ כְאִילוּ אֶפִּיל אוֹרֵייתָא לְתַתָּה תְּהִיד וְתִשְׁלַךְ

וְהָא רִי דִבְנֵי רִב 111 בְּגַרְהַס הַסְּטוֹקִים כִּיֶּשֶׁה בְּרַחֲשׁ ס דְמַמְקוֹס אַחַד בְּוֹסֵר בְּרַחֲשׁ דְרַחֲשׁ הַרְאֵשׁוֹן חֲלַב בְּזוֹכְרָא
 שְׂרִיחַ זָא וְכִיֶּקוֹס אַחַר יִרְאֵר דְחֲלַב בְּנוֹקְבָא חֲזִי וְכַס יִרְאֵת חֲלַב כָּלן וְכָלן וְמוֹנֵר סַס שְׂמִיה מִזְנֵי עַמְמִים
 וְדִפְסִים יִדוּל חֲזוֹלִים רִיחַ כְּסָ רַשְׁמַנִּי שְׁפִס בְּרִיחַל שְׁנִים שְׂרִי יִגְדִל וְיִדוּס מוֹחַ עַס וְלוֹא כָּלן אִדָּם חֲלַב
 צוֹקְבָא רִל פִּיס יִרְדִיל בּוֹחֵר רִר בְּנוֹקְבָא לֵבן אַחַר רִב לִר יִעָהר טוֹקְבָא וְלֵבן חֲטָא כְּעַן דְרַעֲשׁ עַ אִשְׁתִּי
 שְׂרִי אִקְבָּה אֶבֶל חוֹר חֲכַב בְּזוֹכְרָא וְקִל לְגַמְקוֹס דְרַעֲשׁ סִיָּה בִר וְחַר בְּזוֹכְרָא לֵבן אִחִיָּב לִר יִעָהר
 יִרְזִיבִיל וְלֵבן רַפְתוּ שְׁלֵר בִר גִּרְחַשׁ שְׂרִיחַ דְכוּרָא וְיִיחַ נַעֲשֶׂה לִר לִר וְעַלֵּם אַחְמַר בְּעַלֵּם חֲלַב כְּסָ
 עַבְבִּי לְשׁוֹן זְכֵר וְעַבְבִּי יִשׁוֹן קִבָּה יִס זְכֵר כְּסָ עַסֵּס זְכֵר סַס עֲדִי דְנִגְלֵל טוֹקְמַח מְעַמְלָק דְחַלְלֵל חֲרִי אַחְוִין דָּא עֵן
 הַ דְנַבְקָן מִן חֲלַב יִחַל דִּר פִּרְשׁ כִּי אִרְוִל שְׂרִיחַ חוֹקֵק גִּרְחוֹת וְזוֹרֵקן כְּלַפּ יַעֲלֵה וְאוֹמֵר וְלוֹ וְכוּ מְנַחֵל חֲרִק
 וְנִקְבָּה בְּחֵלֶם הִיָּל לִר שְׂטוֹרֵר רִיחַ כְּסָ -- וְכַסֵּס רִבֵּן סִיָּר זִיל יִחֵלֵם מִלְּכָבִיר כְּרַעֵה וְבַגְנִין דָּא כִי ד
 עַל כַּס הַ וְדָא אִי פִרְשׁ דִּ שְׁלוֹ שְׁחַרְף בִּר בְּזוֹרֵקוֹ רַעֲלִחוֹת כְּלַפּ יַעֲלֵר עַל כַּס יִיָּה כְּסָ מְקוֹס וְמוֹשַׁב שְׁלֵר שְׁסָס
 יִחֵלֵם סִיָּה וְדָא רִיחַ בְּחוֹתָם שְׁחַחֲסֵר מִן כְּסָ דְרַמְחוֹ בְּזוֹרֵק אִי וְיִי עַשְׂשֵׁה חֲרוֹף בְּחוֹתָם וְיִיָּה כְּסָ שְׁסָס
 כְּרִיָּבֵן בְּחוֹסִיחַ הַ שְׂטוֹחַ מִלְּרַחַמֵּי פִרְשׁ יִי וְדָאֵל לְקִרְוֹת עַל זֵס וְכַפּוֹל עַל שְׁנֵי מְלִיחַ סַל אִוֹת וְס
 הַ כָּח דָּא שְׁכַנְחָא עֲלָרַח כַּח מִן חֲכִימָה רִיב שְׁכַנְחָא עֲלָרַח בִּיר וְלֵבן כְּלַמַּר הֵבן . בְּחֲכֻמָּה וְאִמָּאן דְאִשְׁתַּדֵּל
 בְּאוֹרֵי תַח דְאֶתְקַרִי תוֹרַת אִמַּת דְיוֹקְנֵי חֲקוּקֵי לַע לָא כְּסִירוֹת חוֹסֵס אַחְמַס פִּרְשׁ דְאִשְׁתַּדֵּל לְלַמּוּד מוֹרַח מְסַמֵּל
 שְׂרִיחַ לַסֵּס הִיא לְמַקֵּן אִחַל לֵאֵר דְיוֹקְנֵי חֲקוּקֵי לַע לָא בְּרִיר אַ חוֹסֵס אַחְמַס שְׂטוֹחַ סוּד אֲרַבַּע אִפְסִין שְׁטוֹלִים מְסַפֵּר

תקונא תרין ועשרין

סבר

אָמַת אַרְצָה. וּבַהֲהוּא זְמַנָּא נְפִיל רִיבְקָנְיָה וְחֻתְמִיָּה לְתַתָּא וְנִפְלִי מְזִילָה
 וְאַסְתְּלִם הָהוּא כַח מְנִיָּה. כִּהְהוּא זְמַנָּא סְמַאל וְחִילִיָּה דַּאֲיִנָּן חִיּוּן וּבְעֵרָן
 וְעוֹפִין מְסָאבִין רַדְפִין אַבְתְּרִיָּה חַח"ד וַיִּלְכוּ בְלֵא כַח לִפְנֵי חֻדְסָ. אִם
 תָּב כְּתוּבָתָא תָּב הָהוּא כַח לְגַבִּיָּה דַּאֲיִהוּ שְׂכִינְתָא עֲלָאָה. כִּהְהוּא
 זְמַנָּא אַתְמִים בִּיה וְאַתְנן אָדָם תַּחְתָּךְ וְלֵאמִים תַּחַת נִפְשָךְ. מָאִי אָדָם
 הָא אֻקְמָה אַל תְּקֵרִי אָדָם אֲלָא אָדָם. וְלֵאמִים וְלֵאם מְלֵאם יֵאָמְרִין .
 כִּהְהוּא זְמַנָּא אֻקְמָה דִּישְׂרָאֵל יִתְסַפֵּן (נ"א יִתְגַּבְרוּן) עַל אֻקְמָה דְעַשׂוּ
 בְּחִילָא דְהָאִי כַח דַּאֲתִלְכֵּשׁ בְּשַׁבַּע תִּיבִין דְעוּבְדָא דְבַרְאִשִׁית. כִּיָּה
 אַתְוִן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה. ז' תִּיבִין בְּלִיָּן בְּשְׂכִינְתָא תַתָּאָה. וְהָאִי כ"ח
 אִיְהוּ רְזָא רַב"ה פְּרַסְרִין דִּי אַצְבָּעוֹת. דְּבַהוּן וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ
 וְזָבַר יִשְׂרָאֵל. וּבְנִגִיד אֻקְמָתוֹהוּ ז"ל לְמִי נִזְשָׁאִין כְּפִים לְרוּם הַשְּׁמַיִם.
 דְצִרִיךְ הָאִי כַח לְסַלְקָא לִיָּה לְגַבִּי חֲכָמָה וְדָא אִיְהוּ רוּם שְׁמַיִם וְאִיְהוּ יוֹד
 כַּא וְאוּ קַא דְשָׂאֲרִי ב"י אַצְבָּעֵן עַל הָאִי כַח וְאִיְהוּ חֲכָמָה כ"ח מ"ה וְהָאִי
 כַח עֲלִיָּה אַתְמֵר וְאֲשֶׁר כַח כְּהֵם לְעַמּוּד בְּהִיבֵל הַמְלֶכֶךְ. לְעַמּוּד בְּצוּלָתָא
 דְעַמּוּדָה בְּהִיבֵל הַמְלֶכֶךְ סַתָּם דָּא אֲדַנִּי דְסַלְיִק לְחוּשְׁבֵן הִיבֵל וְהָאִי כַח
 אִיְהוּ רְזָא דִיסוּיִם אֲלִסְנֵינּוּ יִקוּן כּוּז'וֹ בְּמוּכְס'וֹ כּוּז'וֹ. וְעִלִּיָּה אַתְמֵר כָּל
 הָעוֹנָה אָמֵן יִהְיֶה שְׁמִיָּה דְבַא מְבָרַךְ בְּכָל כּוּז'. דַּאֲיִהוּ כ"ח דַּאֲתִלְכֵּשׁ
 בְּתֵרִין דְרוּעִין דַּאֲיִנָּן חֲסֵד וּגְבוּרָה וְצִרִיךְ לְסַלְקָא דֵּה לְגַבִּי י' דַּאֲיִהוּ רוּם
 שְׁמַיִם וְלִנְחָתָא לָּה לְגַבִּי ו' דַּאֲיִהוּ שְׁמַיִם. דְעֲלִיָּה אַתְמֵר. וְאַתָּה תִּשְׁמַע
 הַשְּׁמַיִם כִּד נִחְתָּא לָּה לְגַבִּי עַמּוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא לְמַפְרַק בַּה דִּישְׂרָאֵל
 בְּנִז'וֹ וְכִד סַלְיִם לָּה לְגַבִּי רוּם הַשְּׁמַיִם דַּאֲיִהוּ י' לְמִימֵל נֻקְמָא מְעַמְלִם.
 וְדָא אִיְהוּ וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ וְאִיְהוּ יָד ו'. וְאִיְהוּ יוֹד וְאִיְהוּ י"ה.
 וְלְבַתָּר נְחִית הָאִי כ"ח לְגַבִּי וְאִיְהוּ י"ג מְבִלְרִין דְרַחְמֵי לְמַפְרַק לְבִנּוּי
 דִּישְׂרָאֵל כִּד"א וְכִרְחִמִים גְּדוּלִים אֲמַבְצָךְ. וְכ"ח בַּהֲאִי וְאִיְהוּ אֲשִׁתְּרִים
 וְאַתְעַבִּיד אִם. כִּהְהוּא זְמַנָּא כִי הִיא הִיָּתָה אִים כָּל ח"י. וְדָא ח"י עֲלִמִין
 דְבָּה אַתְמִלִי וְאַשְׁתְּרִים כַח"י בְּרַכָּאֵן דְצוּלָתָא. ה"א ה"א תְּלִיָּן מִן ה"ה
 דַּאֲיִנָּן ה"א ה"א כַּחלְשָׁבְנָא י"ב. וּמְנִיָּיתוֹ תְּלִיָּן אַתְוִן כְּפּוּלִים. וְאִינָּן

מדת ששס אמת פס סלל סאסוים כאשר רים משס דו וואר יד ו' ווארט דו ווא סו' ס' פירוש דר ש פתלס
 ידו ד' ו' וסוא פ' ד סרדקס דקא כס ועוד דלס דו א' סו' ו' כספך אסון ועוד דר ש ידו אסו' פ' ס' שסס

תקונא תרין ועשרין

(סח ע"ב)

תליון מן תרין ה"ה פשוטות ובהון פלסין לחושבן י"ד וקא איהו כי י"ד על כס י"ה. וכן וא"ז י"ג כבילין דתליון מן ו"ו פשוטה. וכה אשתלים י"ד. וקא איהו יד ליד לא יקטה רע דא עמקס. לעילא ותתא נמיל נוקמא מיניה. נמיל נוקמא לעילא בי"ד וזלתתא בי"ד וקא איהו הנה י"ד ו"י הויה ו' ו' ה"א. (ע"א ו' וה"א עם ו') וה"ה אינון כ"ח י"ד כ' ותליון מן י' פשוטה הרי ביא בחושבן אסי"ק. וסלים בלא מ"ט אנפין דאורייתא כנונא דא. כ"ח דאיהו תמניא ועשרין. אסי"ק דאיהו כא הרי מ"ט בלא י"ד ה"א וא"ז סא יקו"ם. יוד סא ואו קא מ"ה. יסו"ם ד סליק מ"ט. לבושא רז"ד חסד. לבושא רה"א גבורה. לבושא דוא"ז תפארת. לבושא רה"א מלכות. נצח משורא דיליה חסד. הה"ר נעימות בימנה נצח. הוד משורא דיליה גבורה. צדיק קשורא דיליה עמנדא דאמצעותא. הנוף זכרית הטבינן חד. מלכות שלימו דהון. איהו שלימו דעליון ותתאין. כתר עליון דא איהו שלימו דחמשין שערי בינה. וקא איהו דלא אתיחייב למשה רעליה אתמר נתיב לא יקעו עיט. ועליה אמרו ז"ל במזלא בכך אל תדרוש וכו'. בגין דאיהו קמוד דלית ליה סוף. ובמקורא דלית ליה סוף. קאן יכיל לאשגא ויאשכחא ליה (סיפא):

קם סבא ושא"ל. ואמאי אתלטר נצח עם חסד כמה דאסימנא. נעימות בימנה נצח וכן הוד עם גבורה אלא בגין דדרועא ימינא לא אית ביה אלא תלת פרקין. וכן בשמאלא ובגין דא אתקשר שוקא ימינא דאית בה תלת פרסין עם דרועא ימינא. לשריא ביה ה"א. וכן דרועא שמאלא עם שוקא שמאלא לשריא ביה ה"א. וכן גוף זכרית אינון ו' ו' ושריא בהון א דאיהו אימא ואתעבידו י"ג וא"ז י"ד שרין בעשר אצבעאן דידין וכעשר אצבעאן דרגלין משום דאתחלתא דשקא מדששא מתבמה שריא דאיהו באצבעין. כתר עלאה שריא ברשא דבר נש דתמן סחשכה סתימאה וזמה דמתשכה איהו סתימא כך איהו סתים אין סוף אתקרי מלגאו כתר עלאה מלכר כתרא דרישא עלאה ארבע יסודין הנופא בהון שריא יסו"ם וקא איהו כל הנמרא בשמי ולכבודי

תקונא תלת ועשרין וארבע ועשרין קבה

בראתו יצרתו אף עשיתו בראתו דא נשמתא קדושה דאיהו עולם
המחשבה . יצרתו דא רוח ממללא דמניה חיוון ונ"א חיין ממללין .
עשיתו. דא נפש דתמן עשייה דשריא ברמ"ח פקודין :

"אלו השם תקונים הם בספר כ' אחר תקונא ש בספר ואלו כ' מתחיל תקון חמני (רי')

תקונא עשרין ותלת

בראשית ברי'ת א"ש ברית דא צדיק . כל אתמרי . לשורא דכל
אברין דנופא . ח' דאיהו תמניא יומין . אינון שעורא דשבת
דאיהו תרין אלפי'ן אמין דכל ספר דנטרא בהון אות שבת . בנונא דא
אנון תמניא יומין תחום למבלא בהון אות ברית דנטרא ליה בהון
דלא אתעביד באות ברית חלול . א"ר אלעזר אבא זמא דר הוינא אזרי
אנא ורבי יוסי . ואתא ברית דרב המנונא סבא מהרוא עלמא בדיוקנא
דהא עלמא . ואזרמן קן בארמא כגוונא דמתמר בתרין תמרין ושאילנא
(נ"א ושאיל לן) מאי את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו . ואמר
איהו מילין שפירין . אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך . א"ל רבי .
בנדא ברית איהו שקיל לשבת ובגין דא בראשית דא שבת :

תקונא עשרין וארבע ליום י"ג

בראשית ירא שבת (וביה) שבתותי תדי חליל . יר"א תר"ה יר"א
בריית כגה דצריך נטירו דברית דלא יעול ליה ברשו
נוכראה כגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת דלא לאפקא מרשות
היחיד ויעול ברשות הרבים . רשות היחיד איהו שכינתא דתבו ד' ואינון
ימיה ונבנה עשרה יוד מא ואו קא . רשות הרבים נחש אשת זנונים סם
דאל אחר דאיהו סמא"ל . ואיהו בללא דעי אוטיון . ואיהו חללה זונה .
ובעלה חלול שבת איהו . ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות
הרבים הויב סמילה . ערוב איהו עמודא דאמצעיתא וביה ממלטרין

הכח ו טוך דלם הו אותות וז אותות ה דאיהו חן אלפן אמן לכל ספר לנטרא בהון אות שבת גראה
לפ' דר' ש בראשית ברית אש על רשבת דתחום שלו שמונה אלפס אמות שהם ב' אלפס לכל לך וגרמיו באותות
אש שהיא ר"ם שמונה אלפס והוא דוגמת הכרת דתחום שלו שמונה מ' דגשלים ת קונו ביום השמיני כמ' לש
ומ' ש ברת דא דר' כל חקרי קשורא דכל אברן דנופא גלאר לכן חמלא בריגא חמם ש שבאבר הכרת ש בארס
מתחון מרג' ש' כל האברים שבגוף בריהו רגאה כ' מתפשטת ככולם וכמ' ש חמיה הפכע ובגין דא מאן דאפק
מרשות ר' ח' לרשות הרב' ס' ב' סק' ל' ש' סק' ל' עולה מספר ר' ה' ר' ת' רשות יחיד ולי' רשות הרב' ס'
כבית

תקונא ארבע ועשרין

מבית לבית דאינון שבינה עלאה ותתאה. ועלייהו אתמד את שבתותי
 תשמורו. ומקדשי תידאו דא מקדש"י אות שבת (רא בריה) דצריך
 לנטרא ליה בבת זוגיה דאיהי קדושת דיליה ברבה דיליה. דעלה אתמד
 ויכרך ארסום את זום השביעי ויסדש אותו. ויכרך דא ברכה. ויקדש
 דא מדושה וזנבי תרנייהו הוו נפקי מדמאי לקדמות בלה ותו אמרי
 תרי זמני באי בלה באי בלה. בההוא זמנא מול תתן וקול בלה. ועוד
 מקדשי באת יו"ד בגין דלית מדושה פהות מעשרה. וצריך לברכא זון
 ולקדש זון במקדש על היין בשבעין תיבין רמזוש ויכלו כחושבין ביין.
 וצריך למימר סברי מרגן ואינון דאמרי וענו לחיי בגין דאתקשרו באיקנא
 דחיי. ולא באיקנא דמותא. דאיהו נפן דחב בית אדם קרמאה דחד אמר
 חמה יהי וחד אמר גפן וכלא משוש. שבע מיני אינון חמה ושעורה
 גפן ותאנה ורמון זית שמן ודבש חמה ושעורה והא אתמר וצרך
 לאתורא עלייהו חמה הא אתמר. שעורה דאפימ'ה' משעור דילה. גפן.
 סתמה ענבים ברשו אתרא ועבר יין נסך ואתעביד איקנא דמזב ורע
 תאנה לכיט תאני קדם זמנייהו מרס דאתבשלו כך לכיט הוא מעלמא
 סודם זמניה ודא איהו קזא מאן דגרים די זמתון בניי מרס זמנייהו

א נמי מספר פלוג עס טקב ה שנקראת מ"ר רוא יד ועס רכ"ו ר ר כתיב יד סק יר דא יקדש וד אלוט שבת
 פ רוס הכרים עטרה של ר א סוד אלוט י"י שריא משלמת עס שדי כטוע ומ"ש דנך לנג"א לם בבח זוג ר
 דאיהי קדושה דליר ברכה דליר נראה קדושר ברבר ר"מ קב ולו א רולר אשר בקב ותוול אחר סר זת בא
 בלה בא בלה בכהו וזמא קול חמן וקול בלר פרוש אלס שאומר ס ג"פ מ"מ בקול ים איריס יק ככ וזכו
 קול חמן וקול בלה כנגד ג"פ שאומר ס בקול רכ כ ספס קול רוא רס וצריך לממר סכר מירקן וזון אחרין
 וענו לם פ פרוש סכר מרמן מספר בר ת ורס מש צס למיס כיומר בר ת קשור למ ס דאתקשרו באל דח
 וז"ל מ"ר סר ר זח א גמן הר וכלא קשוט פרוש אלו ואלו דבר אלה ס ח ס דרא וסא רור ולבן למס רבא
 ית רחס ס קבע ברכה לעלמו לברך רמול א יחס מן הארץ סבור הר עור וכו וית קון אכ לת ארס ריאשו
 מן רחשו וכן ו וזל מן הגפן קבע ברבר לעלמו לברך כפר ג וגס זי רר לגור ית קון מנא אדיר רבגן
 שעורה דאק ה' משיעור דלה פרוש רפר ד ס מן הו דסס יר דאוח ה א חומש ס' ר ס מסכרס
 כ"א ולבן קראס ש שור דל רורו שעורה ש שור ר א ג' שטריי עשור דכח ה א אחריר ד סר מלאר
 בי ס וגרס סמר ר לפלק רעשר מינר ותשאר נקודר קאר ור ס רס ש שור דלר מע קרא ופק חא מן הש שור
 שלס דוס ולבן אוח ה' טורסר די ואלוס וד דוחוס לייס עיר ובסלוקס מסאר ד לשון דלוט ובר ד ד כה ד ר
 ישקב נרו פרוש שעורה אוחיות עושר ה' וזכו כשרא בטרות דו דלות ה' ה'א עושר דלר וסוא ש עור ד' א
 ועל די פנס שלו עשה אוחס עינר בטרות ד כמ ש רבו ראר זל צב אור ה א יחמא ענא ד' אכלו אכרמא
 עבד נרו סתמה ג'כס ברשו אחרא יצ סה סה ש כה על דבר המונע כבאן רמר וביעו שור ור ירמון
 על סמלי של ראות סהוא סתוך האות ורנס אוחות ענכס כמלואס ע ון ון בי ס וד מ"ס עולה המל מספר
 שער ומספר עושר וסוא כבר דרש כשעורה דאק ה א ח מש עור דילר יעדשו ששור ד לה הוא עושר שלר ולו א

תקנת ארבע ועשרין

ממל

הה"ר למה יקצוף האלקים על כוהן וחבר את מעשה ידך. ורוא
 דמלה לישוא הכיתי את בניכם וגו'. ובגין דא לא תשא את שם יי
 אלקיך לישוא רמון בן זמא ביה חאב. אבך רבי מאיר תוכו אבך מליפתו
 זרם. דקליפין אינון א"ה ישראל מוחא בנייהו. בן בגוונא דא שכנתא
 איהו פדרם בנגדותא ואיהו מוחא מלנו. אגוז קרינו ליה כמה דאמר
 שלמה מלכא אל גנת אגוז ורדתי ואיהו שכנתא איבא מלנאו הה"ד כל
 כבנדה בת מקד פנימה ממשבצות זהב לבושה. וקליפין הן כמה
 רשיזות נוכראין. ובשבת מכלא אתפשטת ואתלבשת בלבושין שפיראן.
 וכן צדיכין ישראל לתתא. לאתחדשא בשבת. בלבושין שפיראן. וכן
 לאמעמא בשבת מכל מאבלין טבין בגין לקשרא ולארמא ברבאן
 לגבה מכל ספירן ומדוי אשתקיא מנדהו. וצריך למיימא בה ענג
 דאיהו צדים הנפים מעין דאיהו בינה עלמא דאתי. להשמות את הנן
 דא שכנתא תתאה ונהרא איהו ו הנפים מן י"ה. ואזיל חמש מאה שנין
 דאינון חמש ספיראן. ומטי לצדים. לאשקאה מניה גנתא דאיהו ה'.
 ועל בן יעוזב איש את אביו ואת אמו ודבכ באשתו וגו'. וכן ברית
 מלה איהו בגוונא דאגוז. צריך לתברא מליפין דערלה ופריעה.
 ודאעברא לון מתמן ולא תגלייא מוחא מלנו ודא אות ברית. ודא עין
 חיים. אבך ברית דאיהו בערלתיה ולא אית ביה פריעה. עליה אתמר
 זמעין הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלה ממנו מות
 תמות מות בעולם הזה תמות בעולם הבא. ועוד לבא הוא אגוז. וקאן
 דתבר מליפה דיליה דאיהו יצר הרע עליה אתמר לב נשבר ונדכה
 אלקים לא תבוה. ונסות לבא דהוא שלים במליפין דיליה ולא אתבר
 עליה אתמר תועבת יי כל גבה לב. ושכנתא לא שריא עליה. ומסטרך
 דמליפין אתמרוואו בני נשא עררי לב. ובשבת גהינם לא שלטא בעלמא
 ולא ממנן דיליה. בגין דא מני לישראל לא תבערו אש בכר מושבותיכם

כסדר עכס דרמו על העושר ורשעו הרמז במלו עכס ועל בן יעוזב אש את אביו ואם אביו ודבכ
 בלשון כרוס עוזב אש דא ודא דבכ מן ה את אביו ודא אלו ה א לראוני ודבכ בלשון ה א לחינוס
 דא ה גנתא וכן כרם ת לה ארו כנוחל דאנו שהפר הוא כפנס ויש מליו קל סה רכה ועוד סל ה קליסה
 קסה חופפת סל סמקן וכן ברם מלר הסערה ה א הפרי ויש סור קסה סה א הערלי שמוסין אותה ו ש סור
 דק שפועס סל סמו וס יצק ויא כרם ולכן אבך ה נקחל כסס סוב ואינו ג סוב ועוד לבא הוא אגוז כיכ

ביום

תקונא ארבע ועשרין

(סס ע"ב)

ביום השבת ואי בר נש אומיד בשבת אמר קב"ה אַנָּא הויתי מַכְבָּה
 לנָרְא דְלָא אומיד ואתון מוֹמְדִין ליה. אַתּוֹן תּוֹקְרוֹן בְּגִיתְהוֹן. בְּגִין דָּא
 לֹא תִכְעְרוּ אִשׁ בְּכַל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם וְאִפְּלוּ בְּגוֹפֵא וּמְאִי נִידוּ גִיתְהוֹן בְּגוֹפֵא.
 כְּבֵד. דְּבִיהַּ מְרָה דֵּאִיהוּ גִיתְהוֹן סָם הַמּוֹת סָם דֵּאל אַחַר מְרָבָא דְמֵלְאָד
 הַמּוֹת. וְעָלִיהּ אַתְמוּר וְאַחֲרֵיתָהּ מְרָה בְּלַעְגָּהּ תְּרַה כְּתִיב פִּיּוֹת. וְצִרְךָ
 דְלָא יִתְעַר (נ"א לֹא תֵעָרָא) עֲצִיבוּ וּמְמַטָּה. מִסְפָּרָא דְמַתּוּל. אֵלֵא דִתְהֵא
 לֵב נְטִיר מְכַלְהוּ דֵּאִיהוּ שִׁבְתָּ שְׁמוּרָה. וּמִזְחָא זְכוּר וְצִרְךָ לְמַבְלָא אוֹשְׁפִיזִין
 דֵּאִינוּן מְלֵאכִין עוֹלָמִין דְנִשְׁמָה יִתְרַה דֵּאִיהוּ שְׁבִינְתָא עֲלָאָה וּנְפִשׁ
 יִתְרַה דֵּאִיהוּ שְׁבִינְתָא תַתָּאָה. וְאוֹשְׁפִיזִין דְנַחְתִּין עִמָּה. וְצִרְךָ אַתְתָּא
 לְתַמְנָא שְׂרָגָא בְּלִיל שִׁבְתָּ לְיַמִּינָא. וְאַתְהִי שִׁיב לָהּ כְּאֵלּוּ תִקְנָה מְנַרְתָּא
 בְּדָרוֹם וּפְתוּרָא בְּצִפּוֹן וְעַלְיָהּ אַתְמוּר הַרְצֵה לְהַחֲבִים יְדָרִים. הַרְצֵה
 לְהַעֲשִׂיר יְצִפִּין וְאִינוּן שְׁבִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה שְׁבִינְתָא עֲלָאָה מְנַרְתָּא
 לְדָרוֹם צְרִיכָא לְאַתְקַנָּא לָהּ בְּגִין דְתַמְן חֲכַמָּה וּבְגִין דֵּא הַרְצֵה לְהַחֲבִים
 יְדָרִים. וּבִתְהֵא בִיתָא דֵּאֲשַׁבְּחוּן דִּירָה דָּא מְתַסְנָא בְּדֵא סְדוּרָא מְנַרְתָּא
 בְּדָרוֹם וְשִׁתְּרוּן בְּצִפּוֹן וּמַטָּה בִין צִפּוֹן לְדָרוֹם. אַמְרִין אַרְלִין מְלֵאכִין דְקָא
 נַחְתִּין עִם שְׁבִינְתָא. דֵּאִיהוּ נִשְׁמָה יִתְרַה. לִית דִּין אַתְרֵי דִדְיוּמָא
 דְעִם הָאֲרִין אֲלֵהוֹן אַתְרֵי דְרַעְוָא בִּיה מִן קַדְמָה יִי פְתוּרָא צְרִיכָא לְתַמְנָא
 לָהּ לְגַבִּי צִפּוֹן וּפְתוּרָא אִיהוּ שְׁבִינְתָא תַתָּאָה דֵּאֲתַמְרָה בָּה כֹּל כְּבוֹדָה
 בַּת מְלֶכֶךְ פְּנִימָה מִמְשַׁבְּצוֹת וְזָהָב לְבוּשָׁה. מְאִי זָהָב דָּא גְבוּדָה
 דֵּאֲתַמְרָה בָּה מִצִּפּוֹן וְזָהָב יְאֵתָהּ. מִמְשַׁבְּצוֹת וְזָהָב תְּרֵי סְמְכֵי מְשׁוּמֵי.
 מַטָּה לְמַעְרָב בִּין צִפּוֹן לְדָרוֹם לְתַמְנָא לִיה לְגַבִּי עַמְדוֹרָא דֵּאֲמַצְעִיתָא
 דֵּאֲתַמְרָה בָּה בְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְבִיתָא דְלֵאֵוּ אִינוּן מִתְתַמְנִין אַרְלִין
 תְּקוּנִין בְּלִיל שִׁבְתָּ. אוֹשְׁפִיזִין אַמְרִין לֹאֵוּ אִיהוּ דָּא דִּירָה דִּישְׂרָאֵל דֵּאֲתַמְרָה
 בָּה וְשְׁמוּרָוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתְּ יִשְׁבֵּת לְעֵשׂוֹת אַתְּ הַשְׁבֵּת לְדוּרוֹתְהוֹן
 לְדָרְתְּהוֹן כְּתִיב חֲסֹר מִלְּשׁוֹן דִּירָה. וְכָל אַרְלִין תְּקוּנִין צְרִיכִין לְתַמְנָא

אָנוּ בְּכּוֹס כּוֹס א א ב אָנִיז אָנוּ עוֹלָם מְסַפֵּר לֵב דֵּאִידֵּוּ שְׁכַת שְׁמוּר מוֹחֵל זְכוּר כֹּכ הַשְׁכַּת שֶׁלֵּם כֵּשׁ עוֹר
 קוֹמֵה שֶׁרִים יִים כֵּת כְּהַנְתָּ נְרִים שׁוֹלֵרִי מְסַפֵּרִם שְׁמוּר וּמְשׁוּמֵי רִם שֶׁס הוּי ה דוֹן שְׁהוֹל ע ב וְסֵם אֵה ה
 דוֹן שְׁהוֹל קִסְאֵל וְסֵם עוֹלָם מְסַפֵּר זְכוּר וְצִרְךָ אַחֲסָא לְתַקְנָא שְׂרָגָא בְּלֵל שְׁכַת לִימִינָא לְמַלְאָךְ מְלַבֵּד
 סַלְחָן שְׁמִחְתָּה בְּלִפְתָּן שֶׁל חֲדָר הַמְּסִיבֵם עוֹד לְיָד לְתַקְנָא שְׂרָגָא לִימִינָא וְקַלָּה בְּלִפְתָּן וְע כ כְּשֶׁחֶב כְּלָנוּ מְנַסֵּה
 מְנַרְתָּא כְּדוּרִים כְּמַקְדֵּשׁ שֶׁל מַעֲלָה וְתַלְתָּן בְּלִפְתָּן כְּמַקְדֵּשׁ שֶׁל מַעֲלָה לִית דִּין אַתְרֵי דוּ דְעִם הַלְרִין פְּרוּשׁ כִּי עִם
 בְּלִיל

תקונא ארבע ועשרין וחמשה ועשרין סבו

בלי שבת דאחי סמך אות ברית מילה. אמר רבי אלעזר וכי ברית מילה לבד בני נשא איהו שנה. אמר ר' ל'א. דברית מילה לחיובא עפרא רתקין במקנא איהו מוזנא לחויא דאפריש מניה. הה"ד נחש עפר לחמו. ודם ברית איהו מוזנא לסמא"ל דאיהו רוצח דאפריש מניה. ודא דמקה אם דעב שונאך האכילחו לחם. ואם צמא השקהו מים. לבינונים אתחשיב ברית מילה אעברו דמא ובשרא בסדבנא. הה"ד ונבחת עליו את עולותיה ואת שלמיה. לצדיקא ודאי באתר דמילה ופריעה שריא יקויק ודא איהו ומבשרי אהוה אלוה. ועלייהו אתמר ואמר לך ברמך חיי לצדיקא (וכתיב גם את בדם בריתך שלחתי אסריך מבשר דאיהו גהינם):

תקונא חמשה ועשרין

בראשית דא אורייתא הה"ד יי קנני ראשית דרכו סדם מפעליו מאן. מזהו אתר דאתמר ביה נכוו בסאך מאן ואורייתא תרין פקודין אית בה. חד והגית בו זמם ולידה. תנינא למהוי למלא ספר תורה דאזיל עמיה בכ"י אתר הה"ד ודיתיה עמו וקרא בו כל ימי חייו. ספר תורה אמאי למקך בגין דאיהו לא איהו מלכא אלא מספרא דמלכות וצריך למדוי ליה עמיה בכל אתר ספר תורה דאיהו עמונא דאמצעיתא לאתקשדא ביה מב"ה עם שבינמיה. וספר תורה היא דנא דיעמב דאתמר ביה ויעקב איש תם. וספר תורה כך צדיד למתוי תם בלא פסולת. ואם ספר תורה איהו חסר באתר דמלא או מלא באתר דחסר או אות חד חסיר או יתיר או חלית. ספר תורה פסול. לאו איהו

הארץ רוא לו מן המעלות ולכן מושבו נקרא אחר הדיוט כ הדיוט גי' רל לצדיקיא ודאי באחר זמניה ופריעה שריא בו ה פירוש אמרו המקובל ז' העטרה כנגד יו' דשמא קדישא והסכין של המוסל שבה כותב העגלה כנגד ודאי' דשמא קדישא ושם ידים של המוסל שטופה כסם הפריעה כנגד שתי ההי"ן דשמא קדישא ואם המוסל יר' ש שטופה המטה בשלימות הטור והמחשבה הגה ע' המעשה והסכור של ברכת המילה והכונה וירמחשבה עלו או באחר זה דמילה ופריעה שריא הוי ה ועליהו אומר בדמוך ה דהיינו סס הוי ר ש ש בו כ"ח אות וס במלו רמלוי כמנין ח' בראשית דא אורייתא ה ה ר קנני ראש ת דרכו נכ ד דוע הסורה נחנה לנו מעולם הבריאה שריא סוד בינה ונקראת כסא הכבוד ולכן מהתלה צדיק ומש רבינו הא"י ז' ל כמות כדוך אלהיו שבראנו לכבודו ונתן לנו חרות אמת, וידוע דאלוהי היל כבוד ב'ת אכל ב'יע סס כבוד דרך כי דרך סס יודר השפע מאליהו לתחתוים ודרך סס עולם המן לתחת לא לעולם האלילות הקדוש ולכן אמרם טורה ה' קנני ראש ת דרכו ר' ל מעולם הבריאה שריא ראש ת לעולמות שהם כבוד דרך ולכן אמר קיס מפעליו מאן בדיוקנא (סד)

תקונא חמשא ועשרין

(ע"א)

כדיוקנא דספר תורה דלעילא . כנוונא דא אינון חמש כנפי ריאה
 כנוונא דחמשה חומשי תורה . ונרדא כנוונא דזה ספר דאיהו ספר
 ישרים . אי אוני חסיד או יתיר או חליף . איהו אקרא פסול ומאן דעבר
 עליהו כאלו עבר על אורייתא וחמשה חומשי דילה . דחמשה כנפי
 ריאה ונרדא אינון שית . דא ו' כל מאן דעבר (ער דא כאלו עבר) על
 דא וחמשה דברים המפסדין את השחיטה . (כל מאן דאעבר עלייהו)
 כאלו אעבר בה' מן יבוס . כנפי ריאה צריך דלא יהא בהון סרכות .
 תמני סרי סרכות אינון . מאן דאעבר עלייהו כאלו אעבר ברית דאיהו
 ח"י ערמין . וסרכא איהו סם המות . סם דאל אחר דאיהו סמאל . עלה
 אתמר רגליה יורדות מות . בכל אתר דאתריך מטילת . וכנפי
 ריאה אינון כנפי חיון וצריבין לקהוי פרודות מלמעלה הה"ד פניהם
 וכנפיהם פרודות מקמעה . אם אינון בחבור טריפה . ותרי אומות אינון
 בריאה ובהון שית גרפין . תמש אונות ונרדא . ועלייהו נאמר שרפים
 עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאהר . שיתא אינון מסמרא
 דאת ו' דאיהו ספר תורה . ארונא דספר תורה דא כיסא דלבא . ואיהו
 נור דלים . ואי לאו כנפי ריאה דאינון נשבין עליה הוה לבא אוקיר כל
 גופא . ותהוא נורא דאיהו דדם דערמין דלבא ורחא נשיב אבתריה
 בערקין דדמא וקדהו מתנגנין אבתריה . ודא הוא דכתיב אל אשר יהיה
 שמה הרוח ילכת ילכו וגו' . ולבא כד סליק מניה רוחא וואתפרש
 מן נפשא . דאיהו ו' על דמא נור דריק אתמר בנפשא אני ישנה . וכד
 ייתי רוחא לגביה אתמר ולבי ער ודא איהו נפשי איתיה בליקה אף
 רוחי בקרבי אשחרך . וכד ייתי רוחא לגבי לבא דתמן נפשא אתמר
 ביה מול דודי רופא . דפיק לתרעא דלבא שית דפיקין לאשתמודע
 דאיהו ו' . דיתי לגבי ה' (נ"א ד) דאיהו נפש ובה אינון עשרה . וקדהו
 בפיוסא . הה"ד פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא

מהכח אחר דאמר ביה מכן כסוף מלו שהנריאה היא נקלחא עולם הכסא שה ס כסא הכבוד וסיה כבוד
 הכינה שה ס פסירה שמיים חסחא לע נא כמנין א"ו הודיד פחתי ל אחוסי רעים ונפי חמתי נב נקיש
 ששה חכמות שית דפיקין דנפקין מן אוח וכו' ואמר שראשי יתלה על הייטו שפע ארבעה מלוטוי ע כ ס נ מ ס
 כ"ן ששה ט ל אחוסיט ועולם מספר הכרעה וש ס דפן סס כנגד טשה ח כוח של פסוק שמע ישראל שהוא
 מל

תקונא חמשא ועשרין

קב"ח

טל. ובתקונא תמני סגיי (נ"א ובתקונא דא שית אתון) דאיהו בר"א ש"ית
 אינון רמיון כנוונא דא. פתחי לי בא"ת ב' דאיהו תרעא אחותי בא"ת
 א רעיתי בא"ת ר'. יונתי בא"ת י'. תמתי בא"ת ת'. שראשי נמלא טל.
 דא יו"ד נסודה דאת ב'. קוצותיו. אלן שית ספרין דאתמר בהון שזמיו
 עמודי שש. ואינון רפיסין במוליד ומביא למאן דארבע ספרין דיליה
 זמעלה ומוריד למאן דשמא וארעא דיליה. ושית ספרין אינון שית
 ספרין. ורפיסו קלים ונחית בהו. באריבו דחסד כנוונא דא תסיעות.
 בתבידו דגבורה דאינון שברים במהירו דעמודא דאמצעיתא דאיהו
 תרועה. בתחד גבורה תפארת סלמין בנצח והוד יסוד נחתין. וכדלה
 רפקין לגבי שביתתא דאיהו סלם רביה שית ררגין ודא לבא זביה
 מלאכי אלמים סלמין ונחתין. דאינון רפיסין דרוחא ואינון שית סלמין
 לעשר ודא י'. ואינון קשר"ם קש"ם קר"ם עד דאתבלידו בעשרה
 זכרונות. ובעשר מלכות. ובעשר שופרות. תלתין סלמין מתתא לעילא.
 ותלתין נחתין מעילא לתתא וסלמין בלהו לששתין שית זמנין עשר.
 כד קליק רפיסו בתסיפו דגבורה בנבידו איתו דינא תקופא. כד סלים
 רפיסו ואתארך מרעא אתארך דהא מטה כלפי חסד. קם סבא מאינון
 מארי מתיבתא ואמר בוצינא מדישא הא סמנין אלן אינון דמרעא
 בנזותא כד רפיסו אתמצר ונזותא אתמצר הא מטה כלפי גבורה כי
 דינא רבדבא. ומתנתא קא אחוי למשיח ושקטין. ובגין דא אומיאת ההיא
 חולה בנזותא ישאלאל. אם תעירו ואם תעוררו. דלא יהא במהירו
 אלא עד שתחפין ואם רפיסו אתארך הא מטה כלפי חסד ועם כל דא
 מרעא בנזותא אתארך ואי רפיסו איהו לא אריך ולא מצר. הא אתער
 רחמי לגבי חולה בנזותא. דאיהו לבא ולגבי ערסין דילה דאינון בנהא
 ישאלאל ודא איהו עמודא דאמצעיתא עליה אתמר וברחמים גדלים
 אקבצך. ועוד כד רפיסו איהו בתרועה במהירו דוחסא בתר דוחסא
 ייתי פורקנא ועוד יהוי חולה דאיהו לבא כד רוחא לא נשיב לגבה
 דאתמר ביה. ורוח אלמים מרחפת על פני המים. איהו לא רפיסת

יחוד הספירה דא איהו עמודא דאמצעיתא עליה אתמר וברחמים גדלים אקבצך פירוש עמודא דאמצעיתא
 הוא הפארת תקרא קו רחמים ששומר בין החסד והגבורה וכאשר יחפץ לו רחם מן כתר יחמלא רחם מ
 בעדין

תקונא חמשא ועשרין

בשרמין דיליה. וקלהו חשיבין בגלותא כמתים ואתמר בהו במחשבים
 הושיבני כמתי עולם. ובגין דא בגלותא אני ישנה ואידו חלה בגלותא
 וכמה אמין תלמידי חכמים קא משתדלן לגבה בכמה בוסמין ורדחין
 דשוישנים תפוחים ופגוזים ורמונים. ולא אתחזרת התא לנגבה בהון
 בגלותא במרעא דיליה. ולא דפיקו אתחזרת לנגבה עד דייתי רעיא
 מהימנא רחמו דילה דאתמר ביה הרעצה בשושנים. ואייתי לה תפוח
 ושוי לחוטמא וארחא ביה ואשתמודעת לגביה הה"ד מנחם משיב
 גפשי מיד חזרת רוחא דפיקו לנגבה. בההוא זמנא שבחת ליה כתפוח
 בעצי הישר בן דודי בין הקנים וכו'. אלתר יעוד לנגה ואפיק
 מתמן רמונים ויהיב לה מעבים רמונים. וקייט אגוז ותבר קליפין ויהיב
 לה מוחא מלנא. ואידו אבדה. ושתית מעסים הרמונים ואתסיאת. ודא
 הוא דאמר קרא אל גנת אגוז ירדתי. אדהכי הא נשרא קא אהיא
 הנשר הגדול בעל הכנפים. ויהיבת תלת קלין וסלימת למורין. אמר
 ר' שמעון לחברוי בודאי רעוא אשתבח לעילא. ורחמים אשתכחו
 לגבי שכינתא וישראל בגלותא. דודאי תלת חיוון אינוו במרכבתא.
 אריה שור נשר. ובבלהו לית רחמים כנשרא. ובגין דא אמר לישראל
 ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי. אדהכי הא נשרא
 קא אתיא לגבייהו זמנא אחרא ובמשלת בגרפאה עלייהו ורמת קלין
 וסלים למורא. אמר ר' שמעון בודאי אידו דקא במשלת בגרפאה עלנא

גדולים בכמה בוסמין ורדחין דשושנים ותפוחים וכו' נקיס ד' מינין סהם שושנים תפוחים אגוזים רמונים
 דפקי מנייהו בוסמין ורדחין סהם כנגד ר' הלקס ס' פירס ס' שיש בתורה ופי' שושנים כנגד חלק הסוד תפוחים
 כנגד דרש אגוזים כנגד רמונים כנגד הפסע ואשתמודעת לגביה הי"ד מנחם מע"ב נפש פירוס
 טרעמ ונגלים אליו בכל כוחותיה ואחר מנחם ישיב נפשי מנחם עולה מספר פיה חמה רחוק למרעה סקרא על
 סם הממה כמ' ד' ר"ל פני משה כפני חמה גם עוד מנחם אוסיות מ' מ' ססוא סוד הכל ב' אדה ר' שיש לו
 ב' גבורות מן הה"ד סהם מ' ח' לדון' ודאיותיה מ' י' דסם אלהים וס' ו' ואייתי לה תפוח וסוד לחוטמא כ' ב' תפוח
 זה ימו למקרא שהוא משולש כג' כ' התפוח משולש ריח עעם מלחה ובמה יעול לגמח ואפיק מתמן רמונים
 ויהיב לה מסכים רמונים זה לימוד המשנה ולקייט אגוז ותבר קליפין זה לימוד תלמוד בבלי שיש בו קושיות
 ומדעים ופלגול ויריב לה מוחא מלנא זה לימוד הסוד והיא חכמה וס' מה מסכים רמונים זו המשנה והחכמה
 לכן כתיב גם כ' י' יתנו גבוים עתה אקבלם ורשעו ר"ל יתנו לשון מתיסרין זו המשנה ובמשלת בגרפאה עליהו
 כ' ב' הא דבעתה כנפיים שלה עליהם לרמונו להס' כי עסק התורה שלהם עושים ימוד נר שהוא הוי' ר' אהי' ר'
 הוי' ס' אלה ס' הוי' ס' אר"ל' שעולים מספר לר' והוא רחוק בלחותו כר' דגמר שהם שתי קלות דמן לו כנפיים
 ובחלמא יש חות' ש' שרומות לח"ס שרם משלישים בשלשה עשרות שהם כתר תורה כתר כהונה שעוסקים בהלכות
 וסליק

תקונא חמשה ועשרין

כבט

וקליה התם. אמרו ליה סליה והא אנן אבתוך. סליקו בוגדו אבתדיה
 למורא. ואהי סליקת לעלא עד דלא אתחזיאת. לפום שעתא הא
 נשרא קא אתיא ותרין שושנים בפומבא וזרים לון עד (ידהא) רישיהו
 (על דיו) מיד תרא רבי שמעון התה פגיא אפר לון חבריא בודאי תדוה
 אודמנת לגבי שכינתא ראייה תולה דהא אם שושנה תרא יהיב ביננא
 לא תה אסותא. בגין דשושנים אינון רמיון לקבד בית ראשון ושני.
 דאומי מב"ה דלא יעול דא בלא דא. ובגין דזריקת תרין רמיות דא
 תרי שושנים כען איהי אסותא שלימתא וברין צריד למפתח עלייהו
 כמה דתינין:

פתח ר' שמעון ואמר אני דודי ודודי לי הרועה בשושנים. מאי
 שושנים אלא שושנה עלאה שכינתא עלאה ואהי ס"ש דשחרית.
 ושושנה תניינא ס"ש דערבית שכינתא תתאה דא רמינא ודא לשמלא.
 הרועה בשושנים. דא עמודא דאמצעייתא ושושנה עלאה דס"ש
 דשחרית. דאיהו בכר ימינא דאברהם. אית ליה ה' טרפין. ואינון
 שמע ישראל יי אלהינו יי. ותלת עשר ערין מרגו אה"ד. שית סומקי
 ושית חוריי ושושנה דאתכלילת בהון. הא תלת עשר כחושבן אה"ד.
 וכו' שושנה כה כ"ה גרעינין בתפוח רילת כחושבן כ"ה אתון דיהודא.

עבודה וכהר מלכות סנקדלו מלכיה ירלם בנמרא חתן מלכי רבנן דבא ב ד מלכיה מלכו וסס רמזיה בלוח
 ס' שיש לה שלשה קוין שיש בראשם שלשה עשרות אמרו ליה ס"ק ורא חן אבתך י"ב נרמו בס לוק שלו
 ובסילוק שלשם דבר אחד כי למעלה מן אוחיות שמעון ש מספר ס' ר כמנן הר ס כ שמעון קבל מרע ה רמורה
 וסודותיה ורשבי ג כ נחשך לו מן הארס זו דרר ס כ שפע השנה גדול כעורה וסודותיה ורלרס של הר סיג
 רמזיה בלוחיות סכס למעלה מאוחיות שמעון ולכן בלמורס חלו סל ק למורא רמזו לו על סילוק לרלרס הר סיג
 שרמזיה למעלה מאוחיות שמו ובחמורס חלו אבתך רמזו לו על סילוקס ועל יחס להארס גדולה אחרת והא
 הרמזיה בשמו של רבי ש שמעון עילר מספר כ"ע רגיל ודוע כל רגל הא מספר ס"ה רמזיה רמזין שרוא עב
 וסס אסייסי דיון שפוח קסא סכס טוד מו ב ולכן בעליהם לרר אחריו בשני רגל שלשם מחורס לב פ
 סלרות שמות הקודש א"ו רמזיהם בשמו של רבי שמעון נמאל רוח כסילוק למורא בן לללרס הר סיג שרמזיה
 למעלה מאוחיות שמו וסס בס לוקס אחרו למורא בשתי רגל שלשם מכוויס לסילוקס להאיות שמות הקודש
 רמזיהם בשמו הטוב ס' רב שמעון ולרא חן אבתך דיקא אינון רמזין לקבל בת רלשון וסג דלוח
 קכס דלא יסול רח בלא דא כב בית רלשון וסג לאו על כסין ק קלי אלא ירובלס ס' מעלה קרי לה בית
 רלשון שיחא טוד ס' א ראשונה דרלר קדישא עקראת בית, ובת עני קא על רובלס של מעס דלויי אוח ס' א
 דמחא קדישא ונקראת כה ורלו בנמרא דמענת נכעס הקב ס'יא ככס ב רובלס של מעלה עד סיכנס
 כירובלס של מעס ופרס רול כותן של יברס כען ס' א שער סוויס פקא רובלס של מעלה וסו וסו א
 שפאל להויס עמרות ומותן עד פתנס כ רובלס של מעס שפאל וסנא סליס דרזין סכס חוימ ע ס והדכריס
 מפורסיס וכדוריס כחן אית ליה חמס טרפין וכ' הכונה יש שפנס ס'ס לה חמס טרפין מקיפין אופס מלכר
 (סד)

תקונא. שית ועשרין

מד

כהו עד דייתי דעיא מהומנא דאתמר ביה ורוח אלקים מרחפת. דאיהו
רוח הקשית דאתמר ביה ונתח עליו רוח יי' ברוחא דא ארתת תהיא
חולה ואתמילאת. ובגין דא השבעתי אתכם בגות ירושלם בכנאות
או באילות השדה אם תעירו ואם תעזורו את האהבה עד שתחפץ.
ואיהו ארבע ריח בתרין תפוחין ונ"א ואיהו ריח דרין תפוחין דאתמר (ביה)
כהו וריח אפך בתפוחים. וקמאי ניהו תרי סמני שושם ואינון תרי
רמונים. אגוז דא צדים. גנת אגוז דא שבינתא ודא איהו דאמר שלמה
אל גנת אגוז דרת. גנת ג' גמטריאות וארני ביסוק) דאינון פרפראות
לחבמה. ג' נוטריסון ת' תמורה. גימטריאות דא ארני יקוק סלים בחשבון
אמן אמ"ם ארני סליק בחושבן פ"ו. אלקים דאיהו כני. מ"ה מ"ם ה"א.
מ"ם ה"א בגימטריא אלקים. יוד קא ואו קא בגמטריא מ"ה. ודא איהו
עשר ספירות בר"י מה. ואיהו מעיד על יחודא מדישא. ובגין דא מ"ה
אעידך. ד"א א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בגימטריא שבינ"ה בנונא דא. א
זמנא קדא. ב' תרי זמנין. ג תרת זמנין. ד' ארבעה זמנין. ה' חמש
זמנין. ו' שית זמנין. ז' שבעה זמנין. ח' תמניא זמנין. ט' תשעה זמנין. י'
עשר זמנין. כהו סלקין לחשבן שבינה. ורוזא דחושבנא לקיימא דלית
שבינה נחתא פחות מעשרה ולא סלקא למעלה מעשר. ועוד כב"ה
הוא אתריה דע"סא. ומלאכין לא ידעין ושאלין איה מקום כבודו
דחעריצו. ואשכחינן ליה בגמרא מקום נוטריסון בנונא דא. י' עשר
זמנין מאה. ה' חמש זמנין עשרין וחמש. ו שית זמנין תלתין ושית.
ה' חמש זמנין עשרים וחמש. בגמטריא מקום. ועליה אמרו מלאכין
ברוך כבוד יי' ממכמומו. אית אתרנין בגימטריאות דלית לון חושבן.
בגין דאינון פרפראות לחבמה דלית לה סוף. תמורות אלן אלפא
ביתות כגון כו"ו במוכס"ו כו"י דא נון תמורות יכו"ס אלמינ"ו יק"ק.
ואית תמורות אחרנין מבמה מינין. אמר רבי אלעזר והא בתיב אני יי'

סאכסא סוכר אס כל - סע וואס טעורוד אס רארביס כ רארביס משכס מיזס וכמס חקן לאעלערא לט
בימיאל כ אכסס כסוד חכסד ימ' ולכן נקראת אכסר ססוד ס א כ ס ע"ד דיית' רע"א סר מ"ט דחס"ר כ ס
וכות ארלים כ כ רות אלס ס עולס מססר ש ור א ש ן ומסר דה יו - ל א מר מנא מייפס על פ"ה סס ס חסדים
כגוונא דא א' ומנא מר"ב כ' תרי ומנ' פרוש סג כעת ס סס ס רס ארבער ולסג פס"ס סלסס כס ססער

תקונא שית ועשרין

(צא ע"ב)

לא שניתא. אָמַר ליה ברי נוי לבני עלמא דאינן אַמימן לְבַא רחשבין
 דידעין וְלֹא ידעין וְדֹא אַני איהו שבינתא הה"ד ויסרתי אֶתְכֶם אֶף אָנִי.
 איהו לֹא אשתני וְלֹא איהו תמורה מינה באַתְרָא, ואיהו לֹא אשתני וְלֹא
 אסתתר מינה. אָבֵל לְבַנֵי תִיבְיָא אשתני סב"ה ואסתתר מיניהו. הָרָא
 הוא דכתיב אסתירה פְּנֵי מַרְס אַרְיָא מִה אַתְרֵיתָם וְאָמַר בְּגִין כִּי
 דור תתפוצות הָקָה בְּנִים לֹא אִמּוֹן בִּם. מִדְּ קָמוּ בְּלַחוּ חַבְרֵיָא דְשִׁמְעוּ
 מִלִּין אַרְיָן וְנִשְׁמָו לִיה עַל דִּישִׁיָּה. וְאָמְרוּ אֵלּוּ לֹא אַתְיָנָא לְעַלְמָא אֲלֵא
 לְמַטְמַע דָּא דִּינֵנו. דוּרָא סב"ה ושבינתיה לֹא אשתני דָּא מִן דָּא. אָבֵל
 לְבַנֵי אַתְרֵינָן אשתני. ואסתתר בכמה לבושין ובבקה כסוין ובבקה
 קליפין. ובגין דָּא אָמַר שְׁלֵמָה ע"ה אֵל גִּית אַנְזוּ יִדְרְתִי דֹאִיהוּ תָהָה יָדַע
 בקליפין בְּלַחוּ ובגין דָּא לֹא שבים אֲפִילוּ מִינֵי דְכִישׁוּף רָלָא יָדַע. בְּגִין
 דִּיָּדַע (נ"א לַמְנַדְע) בַּמְלִיפִין. וְרַעִיא מְהִימְנָא אִיהוּ תַבְרָא קָל קְלִיפִין וְנַפִּים
 מַתְקָן מִתְקָא דֹאִיהוּ יוֹרִים. לֹא רַבְעֵע סַרְרִי דֹאנְזָא. (דֹאִינֵן תַּהוּ וְכִרוּ
 וְחַטְךָ וְתַהוּם). וּמַפְרַגְסֵם מִינִיה לְתַהוּא הוֹלָה דֹאִיהוּ אֲרֵנִי. דְבֹאֲרִין
 מְלִיפִין דִּי בֹאנְזוּ דֹאִינֵן תַּהוּ וְבַהוּ וְחַטְךָ וְתַהוּם. אָמַר אַתְרֵיהָ פְּנֵי
 מַרְס. וְאִית שְׁנַיִן אַתְרֵינִין לְטַב לְכָל הַר בְּפִוס עֲזָרְיָה. זְמַנֵּן אַתְרֵיָא
 לֹון בְּדַמּוּת אֲרֵיָה. הָרָא הוא דכתיב אֲרִיָּה שָׂאָג מִי לֹא יִרְא זְמַנֵּן
 בְּדִיקָנָא דְשׁוּר. הַה"ד בְּכוּר שׁוּרוֹ הָדָד לֹו וְקִרְנֵי רֹאִם מְרִנֵּוּ. וְזְמַנֵּן
 בְּדִיקָנָא דְנֶשֶׁד. הָרָא הוא דכתיב בְּנֶשֶׁד יִנְדַּח הַל. וְזְמַנֵּן בְּדִיקָנָא
 דֹאָרְסֵם סְבָא בְּמָה דֹאֲתַדְמִיָּא לֹאֲרִין דֹאֲמֵרֵי זֶה אֲרִי וְאֲנֹתוּ. דֹאִיהוּ
 הוּא אַתְרֵיָא לֹון בְּדַמּוּת סְבָא וְאֲתַרְסֵר בַּהוּ (נ"א בִּיהוּ) וְיִנְיַחְהוּ דְבִשׁ
 מַסְלַע יִשְׁמֵן מְחַלְמִישׁ עֲזָר. אָבֵל לֹאֲרִין דְתַלְוִין בְּנִיה וּמַסְבִּינְתִּיהָ לֹא

ויק' שוה"ד וכו' משני תקום דק"ס איהו' וְשִׁקְרָא עַל רַבִּיָּה בִּלְאֵ שִׁקְרָא דִּי חָלַל עַל יִשְׁשׁוּ סַסֵּס רִחוּם
 רִחוּם מִקּוּם הַמַּכְתֵּם כִּי אֲחֵר דְבִי קָרַע עַל מַכְתֵּר וְיֹאחַז רַבִּיר עַנְלֵר יִבְנוּ מִרְיָו וְלִבְשֵׁי קְדוּשָׁה עַם
 תַּחֲבֹל רַבִּיר רֹוֹס וְעִי' מַכְתֵּב סַבְבִּיּוֹת וְעִלֹו חִתְּבִי רַחֲלָאָס וְכִל מִרְיָה חַסִּיּוֹת וְעַסֵּס וְקַסְמִית וְגַלְמֹת וְכִל
 סוֹא בִּימָה. הַשְׁמִית אֲבֵל בַּמַּכְתֵּב רַבִּירֹוֹס אִין שֵׁט מִלֵּאָס וְלֹא חִדְוֵה קִבְרֵי לֹא אֲסַפֵּי דֹא חֵר דֹא וְיִטִּישׁ עַל
 מַחֲבֵל סַבְבִּירֹוֹס דַּעַל זֶס חֲלִיר אֲחֵר לֹא שִׁת הַכֵּל לְבַב אַתְרֵיָא לֹא בִּימָכֵב הַשְׁמִית אֲסַפֵּי וְאֲסַתְתֵּר בְּכַמֵּה
 לְבָשׁ וְיִטִּישׁ וְרִיבֵה זֶס חֲבֵב עַל כֵּס כִּי חֵרָא לִל גַּדוּל בַּמַּכְתֵּב יִסַּד עֲזָרֵי וְכִי כִּיָּה דְבִירֵם עַל בִּיר
 וְאִתְרֹוֹס וְזְמַנֵּן אֲבַנְיָא לֹון בְּדִיּוּת אֲרֵיָּה כִּיֹוֹס לְבַנֵי חַטְרֵי בִּיּוּת חֲרִיר כִּיֹוֹס בְּכַל יִחַר וְכַסְפֵּךָ
 אֲחִין אֲרִיָּם, וְכַבֵּל מִלְחָמָה שְׁמֹוֹס כְּכֹוֹס וְיִחַס וְלֹא בִּיּוּת עֲזָר שִׁרְיָא חַטְרֵי, וְכַבֵּל אֲנֵהוּ דַעַל מַלְדִּי
 כַּחֲסוּפָא וְכַחֲסוּפָא בְּדַמּוּת עֲזָר שִׁבְאָא חַטְרֵי, כַּסֵּס כְּכֹוֹס עֲזָרֵי קִיט עַל בְּחָלוּ חֲקָה, לִיבְנֵל קַבְלָה בְּדַמּוּת
 אַשְׁתְּנִי

תקונא שית ועשרין

מלא

אשתני לעולם. ואינון תמורות אינון ווא דיבום דאתמר בה ב'במה
 על הגאולה ועל התמורה למיום כל דבר יקלף איש געליו ונתן לרעהו
 בהווא גער דנתן לרעהו אית תמורה ושנוי רצון. ותמן צריך שנוי מקום
 ושנוי השם ושנוי מעשה למיום כל דבר. גער איהו גופא. ואמאי
 בחליצת גער דנתן לרעהו אית תמורה ושנוי. אמר סבא חדא ר' ר' לא
 תימא הכי אלא אמאי חליצה בנער אלא איהו קליפה לאתמדרא בה
 לאשתובא מניה וקא אשתמודע לגבי מקמתנין דיליה. ובחליצה דנער
 חליץ ליה י"ק. ובגין דא שלף איש געליו ונתן לרעהו. גער וי. גן גער.
 דאיהו בן י"ק לאעלא בין ו"ק. ודא איהו חליץ י"ס. ומשה אתמר ביה
 של געקד מעל רגליך. דא בהפובא דאחרינין דלא צריך לאתחזיא
 קדם שבינתא בקליפה. ורוא דמלה כי אין לבא אר שער המלך
 ברכוש שק. וגבי אכהן לא אתחזיא אלא בנעלים הה"ד מהיפו פעמך
 בנעלים בת גדיב. אבל לגבי משה בלא בסווא כלל. ורוא דמלה לארא
 אר אברהם אר יצחק ואר יעקב באר שדי ושמי יי לא נודעתי להם.
 ומשה אתמר ביה ואמרו לי מיה שמץ מיה אמר אדיהם. ועוד אמאי
 צריך חליצה בנער באשה בגין דמאן דימות בלא בר איהו משיר בגליה
 דיבם. ורוא דמלה הוא ישופה ראש ואתה תשופנו עמב. ובגין דלא
 ימות ליה חזיא. דאיהו ברוך על עמבו. צריך לחלוץ לגבי גער דאתא
 ואתפטר ההוא חזיא מיניה. ובלא על ההיא טפה דאיהו יי דפרח מן
 יעמב לאתריה ויעקב בגין דא סנה מיניה בכרותא לאחורא י לאתריה.
 דאיהו טפה בוכרא דכה תאב אדם. ופרח מיניה ואשתאר יחיד בלא
 עזר. ובגין דא אמר קמה אירא בימי רע שון עקבי יסוכני. ובגין דא

אדם סבא ומשה אחמר בר של. עלך מעל רגליך דא בהפובא דאחרינין פירוש סה"ס דעמלח הנקס
 חוללה נע"י רוכב וכן סוכר חולץ הנעל וירא כח ב ותלמי געל מעל רגלו וכן סוכר חולץ דכח ב של נעלך
 וזכו בהפובא וכו' ואל ביה אחמר' כנמרא דאחור אומו מ' ל"פ כח ב כחו חלן מרס ח"כ אין לכס חקנא א ל מי
 כח ב וחלץ חלץ כח ב רוא חלץ א כ א חלן דן חל לר' ולגבי אכר' לא אחסו א אלא כנע"ס אכל לבב חס
 בלא כסוא כלל. כיצ ע פ מ חסירו ול בשער חקשר חג שגר וואו חסירו רר עולה ער האלוט ומס
 רואה ממס אלא רוא ע"י החלבוש כנר אה לכרה וגם זה א ו אלא בדרך מעבר לגבי ס הללוט לכרו רוא
 נמנע וזכו סוד כי לא רלח האדם ומ ושאר הכח'ס הו רואו בלא לוס ע"י החלבוש נמיר בחורות הכר' אה
 עכ ל חס לבב אכסן לא אחסו א אלא כנע"ס ד"ל החלבוש נמיר בחורות כנר אה אכל לבב יעס בלא כסוא
 כלל כי לא היה לו הכר' אה החלבוש נמיר' דרייט כסו א אלא בדרך מעבר לגבי ובגין דא אי חילא קב ה
 איתוי

תקונא שית ועשרין ותמניא ועשרין

סלב

אשכח אתר לינמא (נ"א לינמאה) בנוי ודא שניי מקום ורית חד מנייהו
 דלא אתכליל בתלתא. לסיימא הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם
 נבר. קם סבא ואמר ר ר במאי אומינתא סוד יבום וחליצה. דהא
 ברידא דמלה שמענא. אמר ליה מה דשמעת אימא אמר ודאי ברזא
 דיבום אשכח אתרא הדיא נשמתא ערמילא. הה"ד גם צפור מצאה
 בית והא נפש דאתיא בגלגול ומנא מרמאה ודרור סן לה דא רוחא
 דאתיא בגלגולא זמנא תנינא. אשר שתה אפרוחיה. דא נשמתא
 דאתיא בגלגולא זמנא תליתאה ומינה נפסין אפרוחין דאינון בנין.
 וברזא דיבום כלוהו תרת נהתינ בבת אחת הה"ד אם ישים אליו לבו
 רוחו ונשמתו אליו יאסוף. לבו דתמן נפש. רוח בכנפי רואה נשמתא
 במוחא וכלוהו חד בקשורא חדא אבר חליצה איהי שזבת הדיא נשמתא
 ורוחא ונפשא דאינון סמירין בתלת קשורין דחויא. ורזא דמלה נפשנו
 בצפור נמלטה מפה יומשים הפה נשבר ונאנחנו נמלטנו מס ר' שמעון
 כדי לנשקא ליה. פרח מיר ולא אתחוי: (ס קן כו כדס בקידור כ טס כח)

תקונא תמניא ועשרין

בראשית בית תלת פקודין חד יראת יסוק כנונא דא בראשית יר"א
 בשת. והא אוממוהו. תנינא ברי"ת. כנונא דא בראשית
 ברי"ת א"ש. תליתאה שבת כנונא דא שבי"ת יר"א. פקודא סדמאה
 יראת י". עליה אתמר יראת י" היא אוצרו. ועוד אתמר בה יראת
 י" ראשית דעת. ראשית חכמה יראת י" וביראי מאו דלית ביה
 דחילו דאיהו אוצר לית תמן חכמה. אוצרא דדאי חכמה. איהו
 ב'. וכתקונא אתרא בראשית ב' ראשית. נקודה בהיכליה עליה

ש י מעשה וכח ש נו מקום עכו כל אחד מהם כלל בשלשה הם קו ס רח סה לו שחפוט וש יסות בשלשן
 מר הנפש וברזא דבוס כולרו ח"ת חסן כבת אחת דבר זה משודש בדברי רבא סה"ר זל כשמחנלל
 אזר ארס בעולם והה לו מקודס נ" כשחור בגלגול בעור ז א' נקש"ס ר"ר"ן חד כנוף אחד אלא מספורים
 כנופים מחולקים ויסוקו כל אחד במקום אחד אבל כבוס יס טעלת רבה וגדולה א' מספורים אלא יבואו
 שלשן יחד אבל חל"ר איר שזכר ר"ר כשמתא ורומא ונשא. גר"ר רמו לכרד חל"ס חותית ח"ן יס כי
 כן כל אחד כלול מן ג"מ"י כדוע א' בשלשן הס ע"ז ח"ק ס דר ג"פ ר"ח. מספר ס וכולם נעלים
 ונשלפן מן קשורן דמו א' כבת אחת וי"ס ורוא דמלה נפשו כשור יתל"ה נפש דשטו כמשמעו ונשאר חותיות
 י"ו כ"ס נשמה ויחוד שלשן. נלשו משפ יוקס ס קשר דמו יא וימיו כחות ומשפ כ"ת חל"ס מנעל סה
 דחולל מנעלו ורקקר לכ"ו והרקקה ככה גם רקד אה נ"כ א' כספ ד ס ז מועכבת וע' כולס נשלים סת קן

אחמד

תקונא תמניא ועשרין

(עב דיב)

אתמר בן נעור אתותי כלה גל נעור מעין חתום. בן איהו אורייתא דככתב
 דאיהו בן סדרים דאורייתא. גל איהו אורייתא דבע"פ ותרייתו ב'
 מבראשית. מעין חתום. דא ראשית נמודה בהיקליה. ובמאי איהו
 חתום. באות ו'. ואתעבדת ב' עם חתימו דו' ס. מה דתוה ב' אתעבדת
 ס. יין סתום ותתום. יינא דאורייתא סתים ותתים. דלא יעוד נוכראה
 תמן ודא יין המטומר בענקיו מששת ימי בראשית. ולאו למנא תקינו
 מארי מתניתין חתימת יין דלא יתנסך ויתערב בסטרא אחרא ועל
 האי יין אתמר לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בר דיעום. כ"ן ודאי.
 יי"ן. שבעין אנפין דאורייתא ועדיהו אתמר סוד יי' ליריאיו. סנקן
 דהאי יין דא לבא דבר נש. אם הוא קמנא חרתא ואתנסך ביין נסך
 דאיהו יצרא בישא צרך תתא זמנין תתא. והן בר אלה יפעל אל
 פעמים קלש עם נכה. ולאו למנא תקנו בכוס דברכה. אופי הכי תתא
 ולשיפה תתא מבפנים שטיפה מבחוץ למתוי תוכי ככר ודא רמלה
 ומתרו וקדשו וכד איהו סנקן דאיהו לבא דביא מלנאו ומלכר. שריא
 תמן חכמה דאתמר בה יי' קנני ראשית דרכו. קנני איהו סנקן ודאי
 ואם האי סנקן איהו דביא אתמר ביה ונקה. ואם לאו לא ינקה כל
 תנוגע בה. והסנקן דבר נש. דא אתתא ואיהו כוס דהכי צריכה שטיפה
 ותתא אם היא כוס דברכה ועלה אתמר להניח ברכה אל ביתך.
 ואם לאו. אתקריאת כוס התרעלה. ויין ריקה עליה אתמר תנו שכר
 לאוכר ויין לקרי נפש וכו'. שרים דילה אינן אשכולות מרורות אבל
 יין רכוס דברכה. עליה אתמר ויין ישמח לבב אנוש דתמן פקודי יי'
 ישרים משמחי לב דאינן אשכולות דיקה :

אוצרא דרא חכום אה ב' פרוש בנה אורי לתתיר גל ארו אורייתא דבע"פ כ"כ גל הוא ג' למד
 לתומר ג' מ' ג' למד שה ס בחלק רי"ה שהס יודעת ודען סנקיית ס' ס וסוקר הרס ול עוד השלים הוא
 חלק דנסכר ונגד אס קורין כ"ל וס יס ר וצדא עקבל וסרו רו סודר סכנכס רייתוס כ"ן סכס פ הרמוזה
 כגל נסנו לנו חסולס הכר אה סר א סה איה ב' ס' בראש ס וצ' ס ר' ס' ס' זל סנקן דרא ן דא
 לבא דבר נש ב' לבן אחר רת א יי' הסכל כק קל"א כר ש ש כ' ס ק ק' קדש מלל סן וכו כ קנקן
 אס היכ וססכל כמורס ש סו סן לבנן ריבו ה' לעין רח סוס ונס אחר ביא ש ש סו דה סו ריה שס
 כמלו על חסותם לב שהול ריק ק' ב' תלו לב כיה לחד כס הוא אלוסו ס' ס' ד סקוד מורס כספ דוס חס
 ס ק' יסוד קוס סמורס אס דרא קקא חסדא וסמכר ב'ן כסך דא סו לרל כ' שאל לר' חלס זמנן סדמס
 ס' סדמס ר'ל ע' דוי דנסכר כעירו ג' פ אל כ'ד סעוט, וק' סקיס הלכ מן סמולס לר' ססיס ע"י סלשס ססס
 בראשית

תקנא תשע ועשרין

מג

תקנא תשע ועשרין ליום טו

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים ב נְמוּדָה בְּהִיבְלִיָּה. עֲלִיה אַתְמַר גֵּן נְעוּלָה אֲתוּתִי
 כִּלְהָ גַל נְעוּלָה מַעֲזָן חֲתוּם מֵאֵן מַעֲזָן חֲתוּם יֵאָה נְמוּדָה מֵאֵן
 גִּיהוּ נְעוּלָה דִּלְהָ. יֵאָ ו'. דַּסְתִּים לְהִיבְלִיָּה וְכָה אַתְעֵבִיד [סְתִימָא . אִיהוּ
 ס רַבְתָּא מִלְפָּרְבִּיהַּ הַמְשַׁרְהַ. וְהָאֵי נְמוּדָה עֲלֵה אַתְמַר וְנַעֲלֻמָּה מַעֲזִי
 כָּל הִי וְמַעוּף הַשְּׂמִים נַסְתַּרְהַ. וְהָאֵי נְמוּדָה מַסְפָּרָא דִּימִנָא אַתְמַרִּית
 אֲהִבָּה וּמַסְפָּרָא דְשַׁמְאֲלָא אַתְמַרִּית יֵרָאָה וּמַסְפָּרָא דְעַמּוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא . אַתְמַרִּית תּוֹרָה וְאִיהוּ מַצוּהַ. דְעַמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא כִּלְי
 תְרוּוּיָהוּ בְּגִין דְאִיהוּ ו' כִּלְי י"ס דְאִינֵן לִימִנָא וְשַׁמְאֲלָא וְאִיהוּ ו'
 בְּאִמְצָעִיתָא כִּלְי תְרוּוּיָהוּ. וְשִׁכְיִנְתָּא תַתָּאָה מַצוּהַ כִּלְיָא מֵאַרְבַּע
 אֲתוּן. אִיהוּ אַתְקְרִיאת י' מַסְפָּרָא דְחֻבְמָה . ה' מַסְפָּרָא דְאִיבָא עֲלָאָה
 וְאַתְקְרִיאת תּוֹרָה מַסְפָּרָא רְעַמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא . הַה"ר י' קִנְנִי
 רֵאשִׁית דְרַבּוּ. דְרַבּוּ דִּרְךָ ו'. קִנְנִי דְאִיהוּ כּוֹ דִּיקָה. וּבְגִין דְאִיהוּ כִּלְיָא
 מַכְלָהוּ אַרְבַּע אַתְמַרִּית מַצוּהַ מ"ץ בְּאוֹתוֹת א"ת ב"ט אִיהוּ י"ס י"ם
 ה"ץ. וְכָה כִלְיָן פְּקוּדִין דְעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה. פְּקוּדִין דְקָא תַעֲשֶׂה .
 מַסְפָּרָא דְרִין דְאִיהוּ אֲרִיסִים דְתַמָּן י"ס . וְעֵלָה אַתְמַר זָה שְׁמִי וְהָא
 אוּמְמוּהוּ. פְּקוּדִין דְעֵשָׂה מַסְפָּרָא דִימִנָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי דְכִלְיָן בְּאַבְרָהָם
 וְעֲלִיָּהוּ אַתְמַר בְּרַגְזוֹ רַחֵם תּוֹכּוּר . קָם סְבָא חַד מִבְּתֵר מוּזָא (כּוֹתְלָא)
 וְאַמְרֵי ר' ד' בּוֹצִינָא קְרִישָׁא קוּם אֲדִלִיק שְׂרָגָא דְאִיהוּ מַצוּהַ שְׁכִינְתָּא
 קְרִישָׁא . דְעֵלָה אַתְמַר אִשׁ תְּמִיד תּוֹמֵד עַל הַמּוֹבֵחַ לֹא תִכְבֶּה וְעֵלָה
 אַתְמַר דְהַעֲלוֹת נֵר תְּמִיד. נֵר י' אַתְמַרִּית וְדָא . אוּר דְנִהִיר בֵּית
 נִשְׁמַת אָדָם . קוּם אֲדִלִיק בַּה . סָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי וְיִתִּיב רַגְעָא
 תְּקָא וְאַמְרֵי רַבּוּן עֲלִמּוֹן דְאַנְתָּ אִיהוּ מְאִירִי מְלַכִּין וְגַלְיִי רִזִּין . יֵהָא רַעָא

טו קול מתוך אי נמי שלשר שסס ורו חרטה דמעס וסו יפ"ל אל פעמים שלס עם גכר וכו' יד כפ"ר
 יעקב כרו פרש סלה זמין א טון כמתעבה ודכור ומעשה עכר כרו דא ו' דסס לה כלל וכה חמעבד [
 סם מל פירוש אות ו סוסס לזוט ב סה"ס ה כלל כדלמר לע ל כס קונא כ"ח ונעשים מס סתומה וזות ו'
 שברלש זות ו סה ר נקודה בלמעל זות מס סתומר כור [ועל הלי נקודר אסמר ונעלמה מעיב כל חי
 בגין דליוה ו' כליל ה דליונן לימינא ולשמאלא פירוש זות ו סהול דספסרס עמודא דלמעליסא קשור בדעת
 שומר בין ח"ב סה ס' ה ססס חכמה בקו הימין ויכנס בקו שמאלא ודעס שג נסס כלול משפירס ולקן על ו'
 קשור בדעת אמר כאן כל ל' ה דל טן לימינא ושמאלא ולו ה' ו' בלמעל סל ל' תריוויב ושביתנא חכמה
 מלס כלילא מלרבע אטון פירוש שבינפח ססלס היל מלכות נקראס מלר וס א כלילא מלרבע אטון כי מלס
 דילך (סו)

תמונא שית ועשרין ותלתין

דיןך לסדרא מלין נפומאי לקיימא כי האי קרא ואנכי אהיה עם פיה.
דלא אעזר בכסופא קנדך :

פסח ואלמר

תמונא תההין

בראשית מאן ראשית דא תבמה דא נמונא דלגו דאתמר בה ל כבנה
בת מלד פנימה, ודא יראה דאיהו פקודא סדמאה ועלת
אתמר דאת יי ראשית דעת. ואיהו רמזיא במלת בראשית ואית
יראה דעה רעושה לאלקאה לחיבביא. והאי נמונה איהו אות שבת
ויומן שבין אות דתפלין ואות דברית מילה. והיא רעושה איהו יראה
דעה איהו ערלה. וכאה איהו מאן דאעבר דה מיניה דלית דה דשו
לרעושה לאלקאה ליה. והאי נמונה ערה אתמר מהלך מות ימת.
מאי מהלך לא מאן דאעזר דשו נוכרה בתל דיה דאיהו רשות
היחיד. דעלה אתמר ונברתה הנפש היא מתוך תקלה כי את מקדש
יי סמא. וכלא אתרמזי בהאי תיבה. יראה ברית שבת כנונא דא
דאית בראשית ברית בראשית שבת בראשית והאי נמונה איהו
ראשית. יי קנני ראשית דרבו. כוונא דא בראשית. כלא איהו נמונה
דלא איהו ראשית, ואיהו אות ברית ואיהו אות שבת. ואיהו יראת יי.
מאן תלל דילה בו איהו בעלה ביה איהו נטרך וסתימא בגלותא
הה"ד יהוה סגור ששת ימי המעשה כנונא דא סתימא והא אתמר
ונמונה איהו שביעאה תגא על רישיה תגא דס"ת עמרה על ברית ז'
דאיהו יום ז' ויום השבת שביעי ודאי ועלה אתמר ויום השבת יפתח
אבר ביומן דהוי ון נעור אחותי בדה. אתקריאת סתימא באות ו' והאי
ערלה ופריעה אינון כמוץ ותבן דחטה. ביומן דהוי אתקריאת ה"א
דאיהו תב"י דה"ב המזבח לאדקא מוץ ותבן. ואשתארת איהו סלת
נקיה. אבר ביומן השבת ויומן שבין אתקריאת י' עמרה על כלא, וביתא
(נ"א וכסא) דיה"ב אלמים דעזבדא דבראשית. ואיהו כי כלילא

הא אותות שם הוה כ מן בא ס ב ש הוא ה וכדאיתן לקמ ביומן דחול אתקרא ח ה ה דא ה הכל
לר כ היזנות לאולקא חוץ ותבן פרוש בוין דחול הב רור אוכל מסוד פסולת חורו לאולקא מן ותבן שם
הפסולת אבל כשם וו ס אתקרא ח ו ד עמרה על כלא ש ב ס אלו הב רור הוא אוכל מחוך אוכל שהוא כלא לוח

פער

תקונא תלתין

סדר

מעשר אמין בכל סמרא האי י' אתקריאת יראא בין בשנת בין בבית
 מילה בין בדינא והבי בכל פקודא . אלמים דא נתיב סדמאה עליה
 אתמר נתיב לא ידעו עיט ולא שופתו עין איה מאי עין איה אלא באינן
 מלאבין דאמין איה מקום כבודו להעריצו . כד איהי בהאי נתיב לית
 לון ידיעה בה דאיהו סתירה מחיוון דמרכבתא . והארץ היתה תהו ובהו
 מאי והארץ היתה תהו ובהו אלא מאן דאפיס מרשות הירוד לרשות
 הרבים גרים לשכינתא למתיו תהו ובהו השך ותהום . דאתלבשת באינן
 מליפין דאינן ארבע גליות ולא עוד אלא דגרים לה למהני יבשה תהו
 דאסתלקת נכודה מחלל דיקה דאיהו ב' ואשתארת יבישה . נתיב
 תניינא ורוח אלהים מרחפת על פני המים . מאי ורוח . אלא בנדאי
 בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא . האי רוח נשיב על אינן דמתעסמי
 באורייתא בגין שכינתא דאשתכחת בנייהו . והאי רוח אתעביד קלא
 ויימא הוי . אינן דמיכין . דשינתא בחוריהון סתימין עינין . אטימין
 דלכא . קמו ואתערו לגבי שכינתא . דאית לכון לכא בלא סבלתנו
 למנדע בה . ואיהו בנייכו ורוח דמקה קול אומר סרא . בגין סרא נא
 היש עונך ואל מי מקדושים תפנה . והיא אמרת מה אקרא כל הבשר
 חציר כלא אינן כבערין דאכרין חציר . וכל חסדו כציוץ השדה כל חסד
 דעברין לגרמיהו עברין . ואפילו כל אינן דמשתדליו באורייתא כל חסד
 דעברי לגרמיהו עברין . בהתוא זמנא ויזכור כי בשור המה רוח הולך
 ולא ישוב לעלמא ודא איהו רוחא דמשית . וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה
 מן עלמא ודא יתוב לעלמא . דאלין אינן דעברין לאורייתא יבשה ודא
 בעאן לאשתדלא בחכמה דמבנה דגרמין דאסתלם נביעו רחבמה דאיהו
 י מיניה ואשתארת ב' בישה . וי לון דגרמין עניותא וחרבא ובינה והרג
 ואכרן בעלמא והאי רוח דאסתלם איהו רוח ממשית כמה דאתמר
 ואיהו רוח הקדש ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבונה רוח נעת
 ויראת י' . פקודא תניינא ויאמר אלמים יהי אור ויהי אור ודא אהבה
 דאיהו אהבת הקד . ההיר ואהבת עולם אהבתך על כן משכתיך חסד .
 ועלה אתמר אם תעידו ואם תעודו את האהבה עד שתחפץ . יראא

תקונא תלתין

סדה

אתרא ואכתיש עובדא דבראשית דלא בעא לאתדבמא בשמאלא דאיהו לוי אמר הברלו מתוך העדה הזאת. ורוא רמלה ויברל אלקים בין האור ובין החשך. נימרא אלמים לאור יום ולחשך קרא לילה. שוקא דימינא דהוא אור דאתמר ויברל אלקים בין האור. איהו שוקא ימינא כהנא דאתמר ביה נעימות בימינך נצח וכמה דנצח אתקשר בימינא. הכי הוד אתקשר בשמאלא. ויהי ערב ויהי בקר ויום אחד. ערב דא ערב דיצחק. בקר דא בקר דאברהם. יום אחד עמודא דאמצעייתא וצדיק דחשבנין חד. ולית יום בלא לילה דאיהו שכינתא. אדהכי הא קלא קלא קליס ומתפוצץ ברומי רמיעין ונהה אמר משריין קדישאן דמתיבתא דרמיעא דלעילא ותתא אודרוז ואתסנו לקדמות מטרוניתא דקא אתיא למיעאל קדם מלכא בכמה משומין דפקודין דעשה. סומו משריין לקדמותה. אדהכי הא קלא תגינא הנה מתערא לגבי מארי מפתחן. הא שכינתא הא אתיא למיעאל דהיבלא דיקה אדני שפתי תפתח בההוא זמנא מטרוניתא עלאה קא נהתת לגבה לקבלא קה בפקודא קדמאה בכמה קלין ושופרות. וסלסין תרנייהו לגבי מלכא. וכלהו הוו שאלין מי זאת עולה מן המדבר מי דאיהו אימא עלאה כוא"ת עולה. ובר סליסת לעילא אתעבידת כסא למלכא עלאה. ובה פתח אנכי דהכי סליס לחוישכן כסא. ובר אתחברו תרנייהו אתמר כהו אנכי יי אלכיה אשר הוצאתיה מארץ מצרים. אשר איהו רמז במלת בראשית. אשר דא אימא דאיהו אשר אקיס אשר מדשנו במצותיו. אשר מדש ידד מבטן. דאיהו בטן דאתמר ביה מבטן מי יצא תקרח תקרח הנורא מאי נורא דא עמודא דאמצעייתא מאי מדש ידד מבטן. בטן דאתמר ביה דא צדיק. אשר דאיהו אימא עלאה מדשנו בעמודא דאמצעייתא. וצונו בצדיק על כל פסוקא ופסוקא בנין דחד איהו מצוה וחד עושה חד מצוה על המצוה דאיהו שכינתא מצות יי ברה מאירת עינים. וחד עושה עשייתה דאיהו מעשה דפקודא דהכי אוכמותו מארי מתניתו גרול

דחושבנא דדין כחושבנא דדין ולית יום בלא ללא רמו לדבר מלו אוסיות ריוס כזה ר יוד"ים עולם מספר
המצוות

(סח)

תקונא תלתין

קדו

שביעאה באימא עקאה ולתתא שית קלין ברסום מספרא דצדיק
 דאתמר ביה ויצא כבדס חצו. ענן דא שכינתא כלילא משבעה ענני
 כבוד דבה מתכסין קלין וברסין. ומספרא דימינא. אתמריאת עננא.
 ומספרא דשמאקא ערפל הח"ד ומשה נגיש אל הערפל אשר שם
 האלקים. ועור אנכי דא שכינתא תתאה. וקו דמלה אנכי אנכי
 הוא מנתמבם. אימא עלאה אנכי לעילא אנכי אימא תתאה לתתא
 ועל תרוייהו אתמר. ראו עתה כי אני אני הוא כשמך אלקים כן
 תהלתך על קצוי ארץ. הא הבא פקודא קדמאה. ודית פקודא דלא
 אתייהוב בדחילו ורחימו דאיהו ב' ודא ב' מן בראשית. דחילו דיראה
 ורחימו דאינון ב' עלאה ב' תתאה. ב' עלאה. הא אתמר דאיהו דחילו
 ורחימו ב' בתראה (נ"א תתאה) תורה ומצוה. ואיהו ב' מברא בהפך
 אתון אבר. איה מצוה בכר (נ"א דבר) אבר ואבר פקודא קדמאה איהו
 אנכי יי אלקיה ואיהו ב' דחילו ורחימו. איש אמו ואביו תיראו. מספרא
 דחילו. כבר את אביך ואת אמה מספרא דרחימו. ותרוייהו אינון זכור
 ושמו תפלין דראש. ותפלין דיד אבא. תפלין דרישא (נ"א על רישא)
 דאיהו ראש דברך אמת עמך דאמצעייתא. אימא תפלין דיד דאיהו

שבע קל, פ רום שבע קלן רם כבוד בינה א מאח עלאה והיזכות שהיא שכינתא תהאר נקראת בה קול כ היא
 בה הבינה וסלקת בכל קלא וקנא ורוא דמלה אנכי אנכי הוא מנחמס פ רום אנכי שכ נהא תהא מלכות
 ואנכי הוא שכ נהא עלאר איכי אימא עלאר ולכך אמר הוא לשון זכר כבוד אין הסורה מסקימת אלל בתי
 שמות עלמו על ה דקא על הבינה סקראת מ ואתמר עלה ס בה עלמו שהוא לשון זכר וי"א ד ראו עתה כ
 אל הוא כשמך אליהם כן תהלתך על קצוי ארץ פ רום כשמך אללם ס שה ס בינר א מאח עלאה דנקראת
 איר ס מים שהיא כבוד כשא כמנן אנכי וכן אללם ס ג' רכסא כן תהלתך על קצוי ארץ ר א התלכות שהיא
 ג כ אנכי א מאח תהא לתתא הא חבא פקודא קדמאר פ רום פקודא קדמאה דעשרת הדברות פסח כ ר
 בה בה אנכי שה ס א מאח עלאה סלול בה דה לו ורחמי, כי דה לו דח חתיר ורחמו כ ר, ודע בבניה כ'ול
 חכמה כבוד מ ש גכ לר הכן בחכמה ומכס בבניה ולו א לית פקודא דלא אח ס ב בדלמו ורמזו דא הו כ
 ודא ס מים שהיא כבוד כשא כמנן אנכי וכן אללם ס ג' רכסא כן תהלתך על קצוי ארץ ר א התלכות שהיא
 ורחמו כ'ומר ב' עלאה ח ר כ דה בה כראת ס שה"ם בינה, אך כ תהאר ה א ב' דה בה כרא שה א כולל
 תורה וחלום כלומר כמו שהכנה שה א רחמו כ'ול בה דה לו שהוא חכמה כן רילכות שהיא כבוד חלום כ'ול בה
 התפארת שה ס תורה ולו א כ בתראת תורה ומטה, ואיה חלום ככל אבר ואבר כי רח ח מטה הס כענ
 רח ח אברים כבר את אבך ואת אמך מספרא ורחמו פ רום כבוד איכו מספרא רחמו אכל מורא ספרא
 דח לו ותרוייהו אינון זכור ושמו פירוש זכור אכ ושמו אס ורמו לרבר זכור אותיות זכר ו ו ושמו אותיות
 רום ס רטקבא רום סל רוכר דאיהו ראש דכרך אתה עמודא דלמשע הא פ רום עמודא דלמשעיתא שהוא
 התפארת נקרא אתה ואורות דאבא הם תפלין ראש שלו, וכן יד דא שכ נהא תהא ותפלן, שלה הם אורות
 דא מא א מן או א רם תפלן, דמארי עלמא שהס ון ויקראת ס מארי עלמא סהכנת רעולם על דים וקרי לתפארת

שכינתא

תקונא תלתין

(עד ע"ב)

שבינתא תתאה אבא ואימא תפלין דמארי עלמא קב"ה ושבינתיה
דאינון ברא וברתא אינון תפלין דילן. ועוד נתייב תליתא"ה ביה פקודא
תליתאה דאיהו נבואה הה"ד ויאמר אלמים ידי אור וידי אור. חמש
אור אינון ועייהו אתמר נפתחו השמים ואראה מראות אלמים. אימא
עלאה מראה סתימא דלית בה דמיון. אימא תתאה. מראה באתגרייא
דאית בה דמיון. ועדה אתמר וביד הנביאים אדמה. אדמה איהו דמיון
דכל נביאיא. ולכל חד כפום חיליה ובנין דאיהו שלמא על כל מרקבות
דלתתא ועל כל בוכבייא ומולי ואלין ודשאיין. ועל כל עופי שמיא ומיון
וארעא ונוגי ימא. בגין דא אתקריאת בשמא דכדהו. מסמרא דחיוון
אתקריאת חיה. ומסמרא דעופין נשר וינה צפור. ומסמרא דנגוין הנה.
סמרא (נ"א שפחה) בישא בהפוכא דנה ומסמרא דעשבין אתקריאת
שבינתא שושנה. נתיב רביעאה. ויבדל אלקים בין האור ובין החשך.
דבר וגמבא אינון. חשך לילה. הה"ד ולחשך קרא לילה. ואית חשך
מסמרא דדכיו ולילה מסמרא דדכיו הה"ד גם השך לא יחשך ממך
ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה וחשך איהו טמבא דמקבל מנהורא
דאיהו אור דבר. כנונא דסיגרא רמקבלת מן שמשא ותרנייהו אינון
אספסקריאה דנהרא ואספסקריאה דלא נהרא. ואית חשך דסמרא
אחרא דאית בה הכדלה ולאו חנונא ונהוא אור איהו כמותא באווא.
אדהכי קרא אשתמע ברומי רביעין מארי דאוצרין מארי דהיכלין
אפתחו היכלין. הא מפרוניתא קא בעיא לאעלא בהיכליה. בההוא
זמנא אדני שפתי תפתח היכלא כרילא משבעה היכלין. בההוא זמנא

ומלכות נסס כרה וכרחא שסס כרה וכרחא דח"ב שרס או ח לכל תפלן דלן סס ון שרס תפארות ומלכות
דאחמו ביה שראל מקרא ס כנס לתחלת ומלכות כסוד כנס חסס לה אלה כסס ביה פקודא חל תהא דא ר
נבואה ה"ד ויאמר אלהים יה אור וכו' ככ נבואה רת צלח והוד כהס"ה אור כי תמסר פעמס אור ר
חמשה חסדים אשר תספיקם כנתם כ ור שסס ותפסקו חסס הוא כנלח ורוד שרס תרן רכן קטוע
ואית חשך מסמרא דכיו ולילה מסמרא דכיו ככ חשך כמ לוחו א"ס שין כף חות ורמ לו רס חות וס פת
שסס סמרא דכיו דכח ב לכו לחמו בלחמ ושמו בין מסכת וסס יאשיב כחך התרן כמותא כנו אנוח
ולילה כמלוחו כוה למד יוד למד ה"ס חותות מודד מ"ד ש"ס חסדס כוארי דלוחין מארי רס כלן
אסתמו כלן פירוש מארי דלוחין נשרס כנס שד שרוא כסודות מארי כלן נשרס כנס אדרי
סהוא סוד היכל כמ ש ואדרי נהיכל קדשו סס מפגו כל הארץ, כסהוא זמנא אדני שפתי היכלא כל לא
משבעתם כלן דסס אדרי סוד היכל שמפכו סה ועס כולל האותות וכולל חסס עולה שבעים סהוא

במד

• עד ע"א

כמה נביאים פלמין עמה ומתכנשים עמה. דאית נביאים ואית נביאים. אית נביאים דאינון מארי דביתא דמטחניתא. ואית נביאים דאינון מארי דביתא דמלכא ארין מאספסלדיאה דנתרא וארין מאספסלדיאה דלא נתרא. נביאים דאספסלדיאה דנתרא אינון מסטרא דיסוס וגביאים דאספסלדיאה דלא נתרא. אינון מסטרא דארני. ואינון שמירין לאורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה. נביאים מסטרא דארני. מסטרא דידאה. וגביאים דאינון מסטרא דיקוק. אינון מסטרא דאתכה. בההוא זמנא כמה מארי תרעין מודעועין ומזרמנין להיכלא. וכמה מארי חותמות וכמה מארי שאלתין וכמה מארי תשובות דבתון נביא ישאל ומשיב. וכמה מארי עתידות מה דהנה ומה דעתיד למחי. וכמה מארי דעינין דאינון מראות וחזיון דנביאים וכמה מארי דאורני דאינון מארי דגרפין דאתמד בהון ואשמע את סול כנפיהם וכמה מארי דחוטמא דתמן ריח. דאתמר בהון אשה ריח ניהות. וכמה מארי דאנפין דאתמד בהון וארבעה פנים לאחת. וכמה מארי דמלוי ומארי דדבורין ומארי דתקלים דאינון להבות אש הה"ד סול יי חצב להבות אש וכמה מארי דידן דאתמר בתון וידי אדם מתחת כנפיהם וכמה מארי דמוקה ואינון שעוד קומה דקדסייא. וכמה מארי דאות ברית דאתמר בהון וזה לך האות. וכמה מארי דדגלין דאתמר בהון והחיות רצוא ושוב. כל תקונין דנביאיא מלבר ונ"א מלגו) בנופא באברים בנופא. מארי דחכמה אינון מלנאו במוחא. ובנין רא חכם עדיף מנביא. וממוחא תלין ל"ב נתיבות ודא ל"ב דאתמר לכ מבין. ויברל אלמים בין האור ובין החושך. הקא רוא דנתיב רביעאה. מאי הברלה הקא בנוואה. אלא כמה נביאי שקרא אינון מסטרא דחשך דאזרין באויקרא לאמטאה בני נשא. בההוא זמנא דיהא קב"ה בשכינתיה ויברל אלמים בין האור ובין החושך. נתיב חמשאה ויקרא

שבעה עשר ות שלל רכל גלול מספר סכרומ נביאים דל טו מסטרא דרו ס אינון מסטרא דאהכס
 ל"ב רוח לגבר כ פ אהכס רח מספר שס סו ס והינו כ רנביאים כנולחט כפולה שש כר משל ומשכל ורן
 כלעס אפי"פ שנתכח לא רשג כמחל אלח רק רמשל סוככ כ ושא משלו וחמך משלו דוקא וכמ"ש כסכר ס
 ול כ נכ א אחת דנבואתו מסערה דאריכה כון דנבואתו כפולה משל ומשכל הר אללו כ פ אהכס במנין שס סו ס'
 אלמים

תקונא תלתין וחד

קלח

תקונא תלתין וחד ליום י"י

בראשית בך"א שת"י. ועליהו אתמר ותלכנה שתיהם וגו' ואינו
 תרי תורות. אורייתא דבכתב. ואורייתא דבעל פה. ועוד
 תרין דוחות אולו למורא דסיני. מיד ותהם כל העיר עליהן אודענע
 כל עלמא הה"ד וכך העם רואים את הקולות וכו' וירא העם ויגעו
 ואמרו הזאת נעמי דא איהו נעימו דאורייתא מיד אתמר וישבר
 אותם תחת החר. פרחת אורייתא מתמן ואמרת אני מלאה הלכתי
 למורא דסיני וכען וריקם השיבני יי' מליא"ה מל"א י"ה. וכען פרח מני
 מלא י"ק דאיהו יס"ו ואשתארת ה' הידה אל"ם נאלמתי דומי"ה דו"ם
 י"ס. החשתי מטוב דאיהו ו'. דבר אחר ותלכנה שתיהם גוף ונפש.
 לאן אתר אולו לכו מברא גוף אתרן ואתרכב. נפש אתמר בה ותגל
 מרגלותיו ותשכב. הם סבא חד ואמר בוצינא קד שא חוזר כך. ערפה
 איהו גוף. רות איהו נפש. שותפו דיליה נעמי נשמת חיים מחלון רוחא.
 גופא דאיהו ערפה חורה עורף לגבי נשמה (ג'א טכניטא) נפש אתרכב
 בה בנשמתא הה"ד באטר תלכי אך בפקודין דעשה ובאשר
 תליני ארין בפקודין דלא תעשה. דבר אחר. באשר תלכי אך. בגלותא
 דאתמר בה. ובפשעיהם שלחה אמכם. ובאשר תליני ארין דמשכבא
 דירך בגלותא הה"ד ער משכבי בלילות עמך עמי. אריו ישארא
 ואלסך אלקי דא סב"ה. אלימלך דא יי'. נעמי דא ה'. מחלון ו'. רות
 בה אתרכבת ה' ואתעבדת תור"ה ועדה אתמר וסול התור נשמע
 בארצנו. ערפה אימא דערב רב דאתמר בהו כי עם משה עורף
 הוא דחורת לטרקנה. וחורת עורף לגבי חמותה. בליון בעלה דערפה.
 יצר הרע דאתיא בלייה מיניה לעלמא ואיהו בליון. ואתתיה
 ליריית כלייה. נשמה ונפש כד בר נש איהו מחויב בחובין
 ומתגברין ער אברים נשמת חיים אסתלקת מן גופא. ונפש
 אשתארת תקן. ואתמר בה ותגל מרגלותיו לגבי מאן. לגבי צדיים

ס"ס לאה ויהל ר'ו בה חוקר וס" דסח"ת ובען פרחת. מלא ה' דל'ו ר'ו כרוס מלו י"י כס"ז ד' ה'
 הוא ר'ו כ' הולת של מלו ר'ו"ד רוח בסנך ה' כהדע באש"י ח"ב ללך בפקודין דעשר נב סרליכס ה'א
 כ'ס שולט ס' רחסס ומלת עשר הם בחלסס כ'ורג אף ה' ה' ה'א כ'ל'ר זמן ש' עת דיטרות והל'ון סס
 דא

תקונא תלתין והד

(ע"ה ע"ב)

ודא ברית מילה דאיהו בועו ב"ו ע"ז תקיף על יצריה. וימד שש שעורים
 וישת עליה שוקיו עמודי שש. שויאת לון עלאה לאננא עלה. ואוסמוה
 ותלכנה שתיקם בשכינתא עלאה ותתאה. ועלייהו אתמר ותקראנה לז
 השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי דא עמוך דאמץ עיתא דאתמר ביה
 בני בכר ישראל. כד חאבו ישראל זגרימו לאסתלקא שכינתא. עקה
 אתמר בשכינתא תתאה. ותגד מרגלותיו. דבר אחר ותלכנה שתיקם.
 איהו ממלך בגופא ונפשא. ומרחימו גופא כד איהו בעל תשובה יימא
 נפשא לגבה. באשר תמותו אמות ושם אקבר ולא תזוז נפשא בכברא
 מינה ועלה אתמר בהתהלכה תנחה אותך בעלמא דין. בשכבה תשמור
 עליך בכברא והמיוצת לתחיית המתים (נ"א לעולם הבא) היא
 תשיחה. דא נפשא לגבי גופא ובוצינא מדישא אם גופא לא חזר
 בתיובתא וחזר עורף לגבי תיובתא. נפש אתפרש מינה ואתמרי
 ערפ"ה וגופא דא אתאביד מתרין עלמין. אמר ליה סבא סבא והא
 כמה קברין למננא והא אם גופא אתאביד עד מה תקום נפשא לתחיית
 המתים. דהא דאי גופא אתאביד ואתמר דאתאביד מתרין עלמין. והא
 נחית לנשיה דתמן אתנשי דרין דין אם בן כמה קברין למננא. אללא
 דאי סב"ה לא ישני עובדי דוי. הודאי עלמא דין ועלמא דאתי דאינון
 שמנא וארעא דסב"ה אינון. ועלייהו אמר דוד השמים שמים לוי.
 ארעא אתהרץ לפני י בארצות החיים. עלייהו אתמר עלמא דין
 ועלמא דאתי. בשמא דיוק"ק. הה"ד ישמחו השמים ותגד הארץ.
 אימתי. בזמנא דאתמר לגבי שמים והארץ דסמאל ונחיש כי שמים
 בעשן נפיהו והארץ ככד תבלה ולבתר דמחי לון וישני לארץ ממנן
 דעלייהו מיד יתרי יון סב"ה לשמנא וארעא דיתמחון בנין אלון ממנן
 ביטון. הה"ד כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני

בסוד דנריה כהו ונש גאש' ה"ג אן דישכח דלך בנאות כל במשכח צ"ח ודא ברית מלה
 דארו בוגו בו עו ימו לשטר רוח שרם מספר ע"ה כנון עו גס רכיל ורס גמלקם לשמנה מספר בו
 ולסגס מספר ע' וס"א אות ו' רוח סוד הכרת ועליה ביהשו וכלא בנין דלא סלטן שבדי דו דאינון
 נשיה ונכין יחאכ"ו יח"ר. גלמ' רטור דללו סאן קמס נקת ה רחם וסאכא דו מהרן סלמ' ג"כ
 ר' רס קיה אר ש'הס סקב ה אל עו ימו ש'הס ש'ס ורין וסחיתן שוכס רס"ג א'ס פלג וסחם
 נמ"ר ס"ר ס"ר רס'ס א'ס ורן אזו הלו סח"ן ונכין יחאכ"ו יח"ר וקיוין וכל דמ יתו נח

ע"ש

תקונא תלתין וחד

סלמ

עשה וגו'. וכלא בני דלא ישתצון עובדי ידו דאינון נשמתין וגופין דאתאבדו מתרין עלמין. ואלין שתירין דבגלותא בני דהאי עלמא איהו דלהון. אכל מסבני דאינון צדיקיא מוכא דדתן לאינון עלמין מבין די בהון אתבריאו תרי תורות אורייתא דכתב ואורייתא דבעל פה דאגרא דלהון תקן. ובגו דלתתא דארין תימים. תקן גופין דנשמתין קרישין דאתבריאו בשמא דיי. וגופא דמשה דאתמר ביה לא כרתה עינו ולא נס לחה מתמן תה. ובגנייה תה איהו בעא רחמי דלא ימות ויפוק מניה ולא על גופא דהאי עלמא דאתקרי סגדל גביה. דעליה אתמר ליה של נעליה מעד תגליה ואדם וחיון ובעיך ועופין דתמן אינון עובדא דבראשית. ואינון בדימונא עלאה. דארין דאתמר בתון במרכבתא דמות פניהם פני אדם וגו'. דאינון בשדן עלאה עלייהו אתמר יעשה למחכה לו. ותמן עי תיים. דמאן דאביל מניה אתמר ביה ואכל וחי לעולם. ותמן כרסין די דהבא וכספא ואבנין יקידו וערשין דכספא ודהבא ודמ"ח פקודין דמני לון משה לישראל בהאי עלמא דכבאה רמ"ח אברים דההוא גופא וגופא דהאי עלמא שפלה. איהו סגדל דנשמתא. דאתמנה נ"א

ובגין דלתתא דארין רחם תמן גופא וגשמין קדשן פירוש בגע דהחמון דלקרי ארץ החם מהחומר אשר רוח שם נעשה גופן לגשמתי קדשן וכן הן רגופים שמתלבס בהם נשמות הלוקים בגע החמון אחר פירוסם חסוהו ונוכל דמשה דאתמר בר לא כהסה עטו וכו מתין הוה פ רוע כי רטו שומר כנסא אחר שאל ל השי"ם של נעלך משס נחמסה לו חומר חדש ונעשה לו גוף חדש ויכל לא שלט בגופו חק הפכעי של חומר עוה"ל ולק כח ב בר לא כהסה עטו ולא כס' חו ועל זה הגוף החדש שכל לו מן חומר ארץ החיים שכנ"ע החמון הנו הוה בע רחמי דלא מוח ופק מנה ולק אחר כט דתו נעטלס מן הען כי חומר גופו הוה וך כמו נעשות י' כל אדם שאן גיאי' לעב כ אדם גופא הוא הוא החומר דהא עלמא לקרי סגדל לגבי גוף דחומר דחדש רבו ואדם וחיון ובעיך ועופין דתמן און עובדא דכרתה פירוש תמן קלי על ארץ החיים שר א ג"ע החמון דישמע בר קודס זה וחומר כ האדם הם גופות הלוקים שש בג"ע וגם חוה בהמות וגופות אשר שם בגע הם חמשה בראשם שגבראו בששם מי כראשם כ בגע החמון ש מכל מין צ"ח אך גם הם חומר וך ואם מתו ורס בדוקנא גללה ששם ח וברירי ועוף וחדש שש במרכבה כ במרכבי יש לרה אדם וש חר שרוח ארר וש ברירי שהוא שור וש עוף שרוח נשר ורבעה שש בגע החמון הם יוצרשם בראש ועלייהו אחר עטר לחמכה לו כ"כ למחכה ברשון אחון הוא לחמכה דתב ב כולס בחמכה עשה כי חמכה הוא כח מ"ר ותמן עתה כ כבוד ח מחמכה כמו שהחמך חמר בעל ר ורמזן כרסון די דבאה ואבנין קרין וגרסן דכספא וד"בא דבר זר גודע רוח שכל מה שמאלא בעוהו ה ממין העולם הן ממין הדומם רין מין בעה נמאלא כנ"ע וק בעור ז רס חומך עכור של כס הונה באכלי ושיחה אכל בגע כולס ואתמנה

תקונא תלתין ותריין

כפ

יצאת מצרים לאשתמודעא בדרנא דאפיק לון דאיהו יזבלא דאתמר
 ביה יזבל היא שנת התמשים שנה ואזון חמשין תרעין דבינה דאתמסרו
 למשה בסני בר חר דלא אתמסר ליה. ובגין דא אדכור חמשין זמנין
 באורייתא יציאת מצרים. אמר הא ודאי אתישב דעתאי מאן אלסים
 אחרים. ארין ממנן דשבעין אומין. וסמאל ונחש הא ע"כ. כגין דא יהיב
 כב"ה אורייתא מימנא דאיהו חסד ומשמאלא דאיהו גבורה דאית בה
 שבעין אנפין לשנבא משבעין אומין. ואורייתא אתיהיבת ממנא ואשא
 דאינון תרין לשנבא לישראל מסמאל ונחש דאינון ממנא ואשא.
 ובניניהו אתמל לא יהיה לה אלסים אחרים על פני וקבל ע' אומין ע'
 נפש. ומאן דעבר על ע' אנפין דאורייתא דאתמר לא יהיה לה אלסים
 אחרים על פני. שלמין שבעין ממנן ואומין דיצר הרע על ע' נפש.
 וכמה גלגולין יתון לבר נש על חובין ארין. ואם קא חזר בר נש בתיובתא
 בארין גלגולין ההוא גופא נחית באברון גלגולא קדמאה אצטבע בגוון
 חוזר ורכיב נפשא בסוסא חוזרא דאיהו גופא אם חזר בתיובתא אתמר
 ביה אם יהו חטאיכם כשנים כשרג ילבינו. ואם קאו ייתי בגלגולא
 תניינא ורכיב בסוסא סוממא. ואם חזר בתיובתא אתמר בחוכא דליה
 אם יאר מז בתולע קצמר יהוי. ואם לא אתחזר אתגלגל בגלגולא
 תליתאה ורכיב בכוכי ירוסא ודא גופא ואינון מזל אריה מזל שזר
 מזל נשר דעלייהו אתמר הן כל איה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.
 ואם שליט איה לא יעשה יח לנפשא בתלת גלגולין דעביר קה. שאר
 כמות ועונה ויצאה הים אין כסף ועל שלשה פשעי ישראל ועל

רו טוס מדכר זכ ורש ב יו ר ט דריא ית חת יאמח גיח ר ליל ירו ג דריא דלפק לרו כ ט סווא
 מלד רכנד עכד ליו שרקא חר תג ה יל וטמ גזיס ורס יאחזל תיל יאחז שר ד ככמ האסרס וטלמ
 סילק אחר זאם ח' שיו ייולאו ואם שלם את רחש' שיו ליריאו כתר סכוד זר סאסור סילא מכמ
 סאסור ע ית' יתקן סכא יכמ רחסרן ויולאו בגין דא רב קבר אור סא יתמל דלו סוד
 ותשמאל' דא רר נכודר פירוס עורר ס עת זמן סוד וסוררס ג פ נכודר מסחאל דא ס בר סכען אסנן
 אורייתא אם רכמ מת א ואשא דא ין חרין פירוס דא ין סוד ונכודר סג יתדות דעסר דורס על שירס
 דורס סככסד וסנע פ שרס חוג יאזכא ל סחיל' תשיו וחס ר' ככמ מ א סיוח סוד גליו מן פלוג וככמ
 אשא סיוח יטרה גללו מן חס ילן אש וחס סופס סר וילן מ ס חס ס סיופר חס מכסו ורב ינייהו אחר
 לא רס יך אילס אחרס ס פירוס אחרס סר' חסעע שרס ס מ גחם ומאן דעכר על ג אס' דלור סא

ארבעד

תקונא תלתין ותלת ותלתין וארבע

מי. ואנה אשתכח ה' בתראה אלא ד' הות למתיו ה'. אלא מאן גרם
 דפרח מינה ו' דאיהו ירך דילה אלא נתנני לשממה כל היום דיה.
 דא חוד דאיהו ירך דילה דאתחורת איהו דיה באקף חמשאה בנין
 דפרח מציה ירך דעליה אתמר ותמע כף ירך יעסב. אשתמודע
 דמימינא קא מתחלת למסני את ד' עד נצח. והוד איהו ירך שלימו
 דילה. ודא איהו דאתיהוב למשה הה"ד ונתן הוד למשה:

תקונא תלתין וארבע.

בראשית ב' נוקבא פתיחא למבלא מימינא לתהוא (נ"א מהתוא) דגמיל
 חסד עמה ואמאי דאת י' על רשיה כנוונא דא ג' ובג"ד
 הרצה לתחכים ידרים. א"ב אמאי ג' אחור לב'. אלא קא רמזה יאיש
 כי ימח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה
 את ערותו חסד הוא. ב' חזרת אנפוי מא ג' אחזרת אנפוי מב'. ד' חזרת
 אנפוי מנ' ה' חזרת אנפוי מד'. כל אתון חזרין אנפין דא מן דא ולאו
 אינון אנפין באנפין. ואמאי אלא קא רמזה וראית את אחרי וכו'
 ואמאי חזרין אנפין דא מן דא. בנין עריין דאינון לקבליהו. א' לקבליה
 ארור דאיהו שדה ועלה אתמר ארור שכב עם אחותו. דאלין עריין
 כל חד שכביב עם אסיה ועם אחתיה ועם ברתיה וחזרין אנפין לגבייהו
 דלית לון בשת פנים. אכל אתון קדישין חזרין אנפיהו כבשת בענה.
 עריה תעור. ובגינה אתמר ולפני עור לא תתן מכשול. עור דאיהו

דאורי יתא שטוא סדר אלפא ביטא דאבד ולכן סידורו אות ה' כדאש ואתריו אות ו' ואתריו אות ו' ד כאשר
 מסותרים כאלפא ביטא דאבד' רבסר ה' ש ע' ד מלא ור אחר ו' ו' ברם הא קא ל' מתאר שזה רכירוף
 בנו על אלפא ביטא דאבד' שרס אחון דאורי תא אלא יתגא בא'פא כ תא דאבד' אות ר"א מלכד אות ר א
 תחת פסיל ראשני כ גלירוף זה של ה' ה' א אות ה' א מרה בטוף הירוף ו' ה' הוא מקוים על אות ר א
 ו' כאלפא ביטא דאבד' שרס אחון דאורי תא והלא שם לא נמצא אלא רק אות ה' א אחס ולא שתיס ו' א מקומד
 של אות ה' א הכ שכל רוף זה של ה' ה' כ אחון דאורי תא אלפא כ תא דאבד' והש כ דאות ד שש כאלפא
 ביטא הוא היסע לריסע לביסע לריסע כמו אות ק' ורק החטא גרם דפרח מנה אות ו' שהוא קך ד ל' וגשארס
 זרס ד' בלא ירך כחוכה וגמלא ש כאלפא ביטא עוד אות ה' אחרת שפסיה ה' א זריסע ד כלא ירך ול' ש ש
 הפיץ כאלפא כ תא דאורי יתא ו' אות ה' א אחרונה של זירוף ה' א' תקומה כאות ד' שיהס לך ל' ה' ו' זרסו כזרס
 ד' וכלן הוא מקוס שלה ו' י' ה' א שומרת כל יוף זה של רוי"ד אחר אות ו' ד שהוא של כסדר חפנ שמקומד
 כאלפא ביטא איש גלוי ו' כי ככ יודוע כ מקומה הוא אות ד שר ה' י' ל' לביסע זרס ה' ו'אס תאמר קודס
 חטא ארך ר ה' אות ד' זרס ר דמלא שן אות ו' שום כפולס סימס ז' זה כל ז' די ל' אפסר שר חטא זרסן

עור

תקונא תלתין וארבע ותלתין וחמשא

ממב

עוד . וְרָא דמְלָה עָרוּם רָאָה רָעָה וּנְסַתָּר . וּלְבַתָּר דַּמְתַּפְּשִׁינ מְנִייהוּ
 מַתְיַהֲדִין כִּיְהוּ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ . וּמִיַּהֲדִין אָבָא עִם אִימָא . אַח עִם אֲתַתְיָה .
 כַּעַן דְּעָרְהָ בִּנְיֵיהוּ אֵית פְּרוּדָא בְּאַתְוֹן דְּאִינוּן יִקְרִי . הַה"ד כִּי הַמֶּת
 יִפְרִיד (בִּזוּ אַחִים) בִּנְיֵי וּבִינָה לְבַתָּר דַּאֲתַעֲבַר עֲרִיזוֹת מְנִייהוּ יְהִיא יְקוּם
 אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד . וְרָא דְאֶחָד אֶחָד ד' . עָרְהָ דַּתְרִייהוּ אֶחָד . בּוּמְנָא
 דְּאִסְתַּלֵּם סוּצָא מִן ד' מִן אֶחָד אֲשַׁתָּאָר אַחַר . וְעָרְהָ אֲתַמָּר וְסוּד
 אַחַר אֶל תַּגְד :

תקונא תלתין וחמשא ליום יח .

בראשית בתשרי אתברי עלקא . חסר א' למהוי בראשית . דא

אחך טרם ד'ו ואחר טרם ר"י . ולבתר דמתפשטין מנייהו מה חדן כולרו ולא תבוששו פירוש בחר דמתפשטין
 הקליפות מן פרטפס דקדושה או מתי חדין הפרטפן דקדושה אח עס אחותו ולא תבוששו בנן דערוה הס הקל פוח
 לת בניירו דבר ערוה דא נון הקליפות בנייהו אח פרוחא בחתון דא נון הוה דרומון על פרטפוס הקדוש ס
 רה"ד כי המוח יפריד בני ובק כלומר כן . בן וד ובק ובן ד' ר' יהוה כל פרטפן הוא בשער ספר רוח וזיו
 בן יוד שהוא רוח לפרטפן הזכר שהוא אח ובין ד' רמו לפרטפן שהם שם אחיות וכן א בשער
 ספירות שהם בתשרי אחבר עלמא חסר א' למחוי בראשית דא ארס דאחבר בשער פרוש חודש זה
 יתן שנברא בו ארס היה ראוי לקרותו אקשר במוספת אלף לרמזו על שההר בו בראשית של ארס ד' והוא דלא
 סף אות אלף מפני כי עמידה ארעא לאחלטיא בגנה כמ"ש איורר ראריה בעבורך וארור הוא באל"ף לכן
 חסנתק אות א' מן עס תשרי ולא אתקרי אתשרי ולהכי בה בה בראשית רוממות על תשרי פתח בה בראשית
 כי ב' ריח ברכה ופתח בה לאחברכה בה ארעא לאפקא לה מן הא רור . ורא עוד' אלף בנין דתשרי איסו דן
 לא אדבר המן בתשרי דלא יתכן ציה זמנא אמרא היה ד' כר ה' נשמת ארס פירוש דאותות תשרי מורן על דין
 גמור כי הם בסדר תשרי שהם לאחור והיו כי החלת הבריאה ה' הר ד' גמור ולכן לא נזכר אות א' בשם
 החודש הזה על תשרי כי אות א' הוא סוד החסד והרחם ס' אמנס דוע שכל גמ' וסנה בראשית השנה שהוא
 החלת חודש תשרי יהיה בפנימיות מעין בר את העולם וכי"ש רבינו רא"ש ז'ל בשער הכוונות בדבדושה א'ך
 א'נו נשמה דבין גמור' כאשר רה בחתלת רביראה אלף היה בשערך רחמים כלומר דבין ממוקח וממוזג ולכן
 כשבאה החורה לספר על בריאת העולם שהה בתשרי כתוב בה' נשמת ארס אלף ארס אח השם ובו' ולא
 נכתב בתשרי בראשית וכו' אלף הוא סוד המוח ומביא על יד פטוק זה ד' גמור' לא יתכן להות עוד זמ' א' אמרא ד' גמור כאשר
 דין אלף נכתבו אחיות תשרי בה בה בראשית בסדר ראשית שרוא סדר אבג ד' ולא סדר תשרי והטעם מפני
 כי אותה רביראר שריה בחתלת בר את העולם בתורש זה ד' גמור' לא יתכן להות עוד זמ' א' אמרא ד' גמור כאשר
 היה מקודם דאע"פ שהה בפנימיות בכל שער מע' בריאת העולם לא ר' ד' גמור' כמור כאשר ריה מקודם
 יהיה בשיתוף רחמים שהדין ה' ממוקח וממוזג ומביא על יד פטוק זה ד' גמור' לא יתכן להות עוד זמ' א' אמרא ד' גמור כאשר
 וחידוש העולם בפנימיות תמיד ושינו נשמת ארס קאי על רפירות וקראתה גמ' ה' להורות שהיא כמו רג' שנכתב
 ומתחדש בכל יום ויום וכן רפמות והיה בהם בר אר ומידוש תמ' ד' ויבן בדבד' ס' ב' הווא' שפט אמרי קדוש
 של ספר התיקון ס' הנו' איננס יש להטעם עוד בדבד' שמתן טעם למ' לא אדבר אות א' בתשרי שריה מן
 הכרוי לקרותו אתשרי' כדי לרמזו בראשית על ארס שנברא בו ואמר הקטעם מפני כ' תשרי הוא דין ולא רעס

אדם

פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה:

ספר

תקוני הזהר

שחבר התנא האקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

אשר נלד סודו שבעים פנים לתורד פנים דמארם במלה בראשית
רוקבעו בדפוס פעמים רבות ורן ריום יצא לאור בחוספת טיפך באוהיות
גדולות ומבריקות

ועוד חיבת יתירה פירוש נפלא קב ונקי הנקרא בשם

בניהו

מאת דרדג הנאון ראדיר דמפורסם בכל קצוי ארץ אשר כל רו לא
אנים ליד וכל סתום לא עמסדו כי מלאך ר' צבאות דוא
במדור ד יוסף דיים יצו בכסדר ר אליהו בכסדר רי משה חיים וצ

ע"י דמשתדלים והטויל האחם מ"י ישראל ומוי נתנאל
ומו בנימין שאוולוף יצ"י

כרך שני

תוכב"א

ירושלם

פעה"ה

שנת תרס"ג לפק

ע"י דמגיד בן-ציון מרדכי חזן יצ"י

אשרי אדם שומע לי לשקוד

תפלה קודם הלימוד

קבלה מסארי ולס ה

רבון העולמים ואדוני האדונים אב הרחמים והסליחות מודים
אנחנו לפניך ה' אלסינו ואלכי אבותינו במקדה ובהשתחויה
שמרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת המדש ונתת לנו חלם
בסודות תורתך המדושה מה אנו ומה חיינו אשר עשית עמנו הסד
גדול כזה ועל כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחול ותסלח
לכל חטאתינו ועונותינו ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לביניך):
ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלסינו ואלכי אבותינו שתכונן את לבבנו
ליראתך ולאהבתך ותמשיב אזניך לדברינו אלה ותפתח לבבנו
הערל בסודות תורתך ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא
כבודך כריח נחוח ותאציל עלינו אור מסור נשמתנו בכל בחינתינו
שיתנוצצו ניצוצות עבדיך המדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה
בעולם וזכותם וזכות אבותם וזכות תורתם ותמימותם ומדושתם
יעמוד לנו לכל נכשל בדברים אלו ובוכותם תאיר עינינו במה
שאנו לומדים כמאמר נעים זמירות ישראל גל עיני ואבימה נפלאות
מתורתך . יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:
כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה :

בראשית

דאיהו שבת בראשית. דהא שכט שבתות אינון. ולכל חד אית ליה שית מי המעשה. וכל יומא דקורשא בריך הוא. הוא אקף שנים הה"ד כי אקף שנים בעיניה וכו'. ושבת בראשית ו' זמין דיליה אינון ב' אקפים תהו. ב' אקפים תורה. ב' אקפים ימות המשיח. ב' אקפים תהו והארץ היתה תהו. ב' אקפים תורה ורזה אקים מרחפת על פני המים ולית מים אלא אוירייתא. פני המים תרין אנפין דיקה דאינון מצות עשה ומצות לא תעשה. הוור וסומס ימינא ושמאלא. וארין אינון ב' אקפים תורה. ב' אקפים ימות המשיח ויאמר אקים יהי אור ויהי אור. עדיהו אתמר עד כן באורים כברו. על בן ודאי דאתמר ביה ויהי כן ואינון שבעין ועד ב' באורות ארין אתמר פרעופין דבר ונוקבא. יהי אור דא פסה אור לארבעה עשר. ויהי אור ראש השנה דאתמר בית ויהי היום. הָבָא וְהָיָה וְהָתָם וְהָיָה. ובכל אתר ויהי לישנא דצערא שבת בראשית נקודה בתלך דיקה (דאיהי שבת ברית) ו' שבת חלל. חלל למאן דהויא נכודה מתלדיה מות יומת. למאן דעאל נוכראה בתלך דיקה דאיהו רשות הרבים יין נסך זונה ובג"ד הָבָא צריך דחילו ודא איהו בראשית דא שבת הה"ד איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו. ומאן דעאל רשו נוכראה

חזור וסומק ימינא ושמאלא ויין אינון ב' אפים חורה ב' אפים מות המשיח פירוש דרש נחמן אנפן איכא חוור וסומק הס ב' אלפס חורה ועוד בתרין אנפן איכא מ נא ושמאלא הס ב' אלפס ימות המשיח ומ"ס ואתר אלפס יי אור ורי אור וו היא רבשה אתרם ולא כאשר עשו יהודים לחבר פסוק זכ עס ב' אלפס ימות המשיח ויאמר אלפס ה אור ו ה אור עלי רז אתמר על כן בלורס סכדו ה על כן ודא פ רש דורש יי אור ו ה אור על שמש ורח שרס חפלה ומלכות דעליירו אתמר דו פרעופן האו דכר ונוקבא והגה הס סוד שכעיס כ חפלה הס ס ששה קלות שסס ת נה"י ועס חמלכות רס שכעס וכל אחד כולל מעשר הרי שבע ס ולכן אמר עלייהו אתמר על כן שווא מספר ע באורים שסס מו"מ כזו ה ולכן אתמר צברילח שני החלונות דיוס ז' וס כ"ן ג' שבע ס דאיהו רשות הרבים יין נסך זונה כ"ב ר"ס יין נסך זונה צ"ל והשבע בחלל

עם פי תקונא שתא ותלתין ושבע ותלתין בגידי (עז ע"א)

בחלל דיגדה. דאיהי רשות דרבים יין נסך זונה. עליה אתמר את מקדש
וי' טמא ונכרתה וכו'. והאי נקודה איהי אות דשבת. אות דימין טבין.
אות דתפלין. אות דברית מילה. עמרת דברית. תגא דספר תורה
קרינן ליה. כתרא כריש כל צדיק נקודה בעלה אתמר אדם ותהו
דהו דפרצופים ועלה אמרה סיגרא אי אפשר לשני מלכים שישתמשו
בכתר אחד. הוא דא לתכימו לבא אתמסר. (דא) (נ"א ד"ו) איהו ה'
כתראה. דתרייהו י'. ובה אתעבירו חד. והאי נמודה איהי סתימא
והתקמה בשית יומין דחול הה"ד יהיה סגור ששת ימי המעשה במאי
באת ו'. (ב) סתים באת ו' בו יומי דחול ובימא שביעאה אתפתחת
למבדא לבעדה. ובגין דא זונא דת"ח משבת לשבת וירתין נשמתין
מדישין חרתין לבנייהו. ובגין דא איהי נקודה אתקריאת בתולה ואיש
לא ידעה כר איהי גל (נ"א גן) נעול מעין חתום. עד דאתפתחת לבעלה
וכר איהי סתימא אתקריאת יראה בכל ו' יומי דחול דאיהי סגרא
ונפירא. בעשר אמרין ול"ב אלקים דאינון מ"ב אתון דגרוכה דתמו
בינה בשבת ויבלו השמים ויבל"ו חס"ד דימינא בליד ע"ב שמדן דתמו
חכמה כמה דאמרן הרועה לתחכים ידרים דחילו בשית יומין דחול איש
אמו ואביו תיראו. רחימו בשבת כבד את אביה ואת אמה. כד
אתפתחת לגבי בעלה אתקריאת אהבה. ומדחילו ורחימו אתיהיבו
פקודיו בעשה ולא תעשה :

(גא כף) ע"ך סקון א הכבוד דף קלז ע"א (נדפס בדף עב עב)

תקונא שבע ותלתין דיום י"ט

בראשית איהו ברית. ודאי בר איהו בלבושין דאלין קליפין דאינון
ערלה ופריעה צריך תמו דחילו. ועלייהו אתמר לא יהיה
קף אלקים אחרים על פני. והאי אות לא ירתיו ליה אלא ישראל.
דלית אות ברית על דעברין מנייהו אליו קליפין דאינון ערלה ופריעה
הוא יום השבועי שרוא אות י' שמספרו שבעה ובמלואו נקרא י' ו' כ"ה סגור נחמו דמחלל השבת בזה דו איהו
ס' בחלל דמרויחו ו' דבס' אהעבירו חר פ' רוב ס' אחרונס לרובס דו ומספר ד'ו הוא עשרס דליהו י' ובמלל
עזי אוהותיו דו נעשו אות אחס סתיא ו' עד דעברין מנייהו אלין קליפין דלינון סבלס ופריעה כאלס פ' דמחל

באמי

דגבורד

באטיפו דדמא. תלת קליפין אינון בערלה למבל תלת קליפין דאנוא
 ועלייהו אתמר והארץ היתה תהו ובהו וחשך. תהו קו יזוק קליפה
 קדמא. בהו מליפה תנינא. חשך מליפה תליתאה. ותלת אלין דא
 על גב דא. למבל תלת גוונין העינא דאתמר בהון ולא תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם וכו' לקבליהו תלת גוונין דקשת דבהון נקרא
 בת עין דאיהו נקודה אות ברית עדה אתמר וראיתיה לזכור ברית
 עולם. ועלייהו אתמר תלת זמנין כל גוים וכו' כי אמרים. ואימתי
 יעביר קב"ה הני מליפין מעלמא ויזכור ברית עולם בזמנא דפורקנא
 הה"ד ולא יכנף עוד מוריק אימתי לבתר דמתעברין תלת קליפין
 בישין מינה. ובזמנא דאיהו מתלבשא באלין מליפין איהו אמרת אל
 תראוני שאני שהיחית דבאלין קליפין איהו מתחלית. ובגין דא
 מחלוקיה מות יומת תהו"ם איהו המות. לגביה צריך פריעה באטיפו
 דדמא ועד דאתפרע האי פריעה איהו לא אתידייא בעלמא וקא יהא
 אות בעלמא. והוא רמלה כד ארעבר מינה עררה ופריעה גפים
 ודפבנתסקמטת מיד אתגלייא אות בעלמא להווא דאתמר ביה
 וזה לך האות כי אנכי שלחתך לקיימא ביה קרא בימי צאתך
 מארץ מצרים אראנו נפלאות ובגיד אלעזר כרי לא תצפי לרגלא
 דמשיחא עד דתחוי קשת בגונוי נהירין או ער דאתגלייא אות בעלמא
 קאי אות. אלא דרך ככב מעקב רא את "אות ברית. ומיד וסם
 שבט מישראל לגבה. ההוא דאתמר ביה ויהי בישרון מלך חסר ת"ח
 יומא קרא שאילנא לראליהו. ערלה אמאי שוינן במאנא בעפרא. א"ל

כד ערינה פריעה טיפו דדמא ר ת עטיף כ הקל פה טושפת את רפי' ואימתי' ענר קב ה ה קל פן מעלמא
 וזכור ברית עולם ביהווא דמורקנא ההו ולא כנף עוד מוריק פרוש כ ק אורכ ל' הכסו שיתכסו בו את הדבר
 כי הכנף הוא מכסה את ה' כך ככתוב בשם ס כספ רנלו ודוע והקל שות נלחמו ס בך של אור יקדושה כסוד
 הג כרבי ריבין דשלה מג הו שסט ט"ה ונינאל הקל פה נמשכת למכסר שיתכסה את האור וכן דרכי של קל פה
 שהיא מתחן ומכסה את הפך ולכן קורא אורו בשם כנף שהוא מכסה והבטיחניו רכחבו ולא כנף עוד מוריק
 כלומר מוריק שסם האורות דנה ששסם יוקת רעביא ס לא יס פ בהס עוד את ור לקל פה שס א כ טוי כנף רמכסר
 היך ישנ כי הקל פה שמחה ותכבטל ולא ישאר מכסר על האורות שרס מוריק איהו יס פניך רואות את מוריק
 שסם אורות הנטי' ומיד וקס שפט מישראל לגבה רהוא דלחזר ב ס ורי בישרון מלך דוע שפסוק זה נלחמ
 על מרעהו והוא נקרא א ש כמני, שפט ודוע כי תמר ר הוא יסוד דמכירי רמחשפט כמון סוד רתפאלת רנקרא

שמענא במתיבתא. דערלה איהו נהש וכין דאעברין ליה מאתריה
 צריך למיחב ליה מזוניה הה"ד ונהש עפר לחמו ובנדאי ברי כדא
 אשתויב בר נש מדינא דחבוט הקבר ודמא דאטיפין מפריעה למיחב
 מזוניה להרוא ברבא דאיהו רוצח ובכא אשתויב בר נש כתרבא
 דגלאך הקות ועל דא אמר אדם סרמאח חמי קבה מי מציל בני
 מתרב המתרפכת אמר ליה חרבא דמילה כמה דאת אמר עשה לה
 חרבות צורים וחרבא דקב"ה י"ו פיפיות לקבל מילה ופריעה ומציצה
 וי"ג בריות שנכרתו עליהוכן אורייתא שויב לבר נש מ"ו פיית דחרבא
 כמה דאמר שלמה עין חיים היא דסליק ל"ו. ולקבר אלן תרין אמרת
 אורייתא לא תרצה לא הנאף. לא תנאף לקבר נהש אשת זנוגים.
 לא תרצה לקבל כמא. ו"אמר רוד עליה הצירה מהרב נפשי מיד קלב
 יהירתי. תלת קריפין דערלה אינון משחי"ת אף וח"מ"ה. לקבל ערלה
 איהו עון. ותינו דתקיננו בצלותא לגבייהו והוא רחום יכפר עון דא עון.
 ולא יטחית דא משחית. והרבה להשיב אפו דא אף ולא יעיר כל
 חמתו דא חיבה. ומאן דאעיל אות ברית ברשו נוכראת. אלן ארבעה
 שדטין עליה הה"ד והמים גברו מאד על הארץ. על הארץ דא
 נופא דיליה וארבע זמנין אתמר בפרישת נח. ויגברו המים גברו
 לקבלייהו והא אוקמוהו ערלה ופריעה שמענא דאינון רומי רבתא ורומי
 ועירתא. בזמנא דמתעברין מעלמא אתגלייא אות הברית דאיהו בת
 עין ציון דאיהו נקודת עלמא. דבזמנא דאלין קליפין שדטין בעלמא
 אתחור עלמא לתחו ובחזו הה"ד והארץ היתה תהו ובהו בזמנא דייטי
 פורקנא מיד ויאמר אלקים יהו אור ויהי אור. הנה אור לא כתיב אלא יהי

שלא ויהו וקס שכל מ שיהי ד קא שמענא כמה כמה דעילה איהו נהש כ"ב ע. ר ש למ ד ה ה סוף המלוי
 נ על ש הוא נהש עם רבולל נס גלגל ר"ת רתש רל עפר לחמו וברא אשתיב בר נש מדינא דחבוט
 הקבר ה' רטור ש כלל יתיר דא"ל של ר ר יו חבוט הקבר אלל שמו ב מן רקוש ש"ש ש"ש גור כמה דרננות
 ודמא דל"ב חכר עה למ רב מזונא לררוא כלבא דא ר"ו יולמ כ"ב אחר אותות דס ש אותות הן שרס מספר
 כלב עם כולל דאותות ו"א חכר חל מן מן אליו החיטום שסס כחלם לנפעל הפרענות חדם הוא דס
 ר' ומרב זס חריב של מ"ל חלכל ככר ב שר שרס נהש וסמן ומ"ש ונדא אשתו ב מחכא זמ ר ל לא
 כ"ר ר"ה קשר דומי לתרב וסין אלל נוחה כמשתל כתיחא חמלכא ודבא רקב ה ו פ"ת כ"ב שם הויס
 ש ב ד אותות וכל אות כולל יחס שלס רר' ו אותות וכן הוא כבורר שה"ד חלקם פדס ו שנה בד'

יקים את דברי התורה הזאת וכו'. דא חבורא דתתן וכלה כי לא אתפוד
 אל עמים שפה ברורה וכו'. ודא רחא ואמר כל העם אמרו ועד דיפקון
 ישראל מן גלותא לא יהון בוונא תרא. ובומנא דיפקון ישראל מן
 גלותא יתחברון בתרא בדהוא זמנא אז' ישיר משה. ומיר ויאמר
 אלקים די אור דאידו מפסנו דגלותא. בההוא זמנא רמסחוניתא בעאת
 לאעלא בהיבגא דילה. קלא מליס ברומי דקיעין ויימא הכי. משריין
 סניאין דמתיבתא עלאה ותתאה דנשמתין קדישין אתקנו למדמות
 מסרוניתא דקא אתיא יאתתקנא למפרק בנאה מן גלותא. בההוא
 זמנא כמה מארי שופרות ומארי דקלין ומארי דברקים דאתמר בהון
 יהי קולות וברקים ועגו כבר על הדר וקול שופר חזק מאד משה
 ידבר והאלקים יענו בקול. בההוא זמנא משה ימלל בשכינתא הה"ד
 פה אל פה אדבר בו. והאלקים דאיהי אימא עלאה יענו בקול דאיהו
 עמודא ראמצעינא והא אוקמוהו מארי מתניתין בכולו שר משה.
 בההוא זמנא שכינתא עלאה ותתאה פלקין דא על גב דא. כגונא
 דאתמר בטורא דסיני דאתמר תמן מי זאת עולה מן המדבר מי באת
 עוניה. מ"י אימא עלאה דבה פתח קב"ה בטורא דסיני אנכי. הם קבא
 תרא מבתר טורא דר"ש ואמר ר' ר' הא הוינא דאתמר מן השמים
 השמיעה את קולו ליסרך וכו' ובאתר אתרא שמענא דמליף עם
 ישראל מסטרא דמלאכיא דהבי אוקמוהו דכל דבור ודבור דנפיק

בההוא זמנא כמה מארי שופרות ומארי דקלין ומארי דברקים פרוש ש"ש ח"ר רס מן שלש חלעטו שרס
 מנ"ח ומארי שופרות רס מנר רנבור שר א דרנא ד לחק ומארי דקלין רס מנר רחסר דרנא דלכרסר ומארי
 דברקים סס מנר סחפארס דרנא ד עקב ורס מחשורס ס בזכות אברהם נחקו וקב וירא ד קל תאר דשכירות
 בר שא משוס דלעמד דרנא דנבורס מחשוררת בר שא וכת ש רב ו ראל וז' (בשער רפסוק ס בשר) ע פ
 חסס נמכרסס ולא כנסק תנאלו ח"ל רח אחי לרודעא ברא קרא וכו ולא כנסק סנאלו דלא לרו פירקנא
 ד לרון מסטרא דמסר דרו כסף אלף מסטרא דורב דר נו א מאל ללאס דל צום ריחס מ רוא כגור דשמיר מן
 דה נו חימא ע לואס ויהי דלמך כן מסכסת שבת דלמרו שרל על לחק כ אחס אכ ל דנכבורס מילר דלחסלמדה
 בא מא עלאה לרו נכו כורקנא דלסגל א א מאל עלאה כ ציק ובר פקון וכו עכ ל ויכן כאן דמדבר כשירקא
 דלעמד דק ע מאר שופרות כר שר ורס שלסס שקב ונס קשב וס יחס ונס מ ח ונס חין שרוא סרנוס
 סל שסמס בההוא זמנא חסס מלל ככס. חא פרוש שבת מסכסת מתוך נגורו כדכס כ פיר אל פה אדבר
 כו סכס כו דיקא כבור חסס כל כנאחמו כלסון זה סכבר ולא יאחר כר א"י ו ירלרס ע ט כקול וכו' חא
 אקמורו מארי מחנה כן כקולו של משר כלמיר מורנע על ונס שכנבואס שר א קול כקול ע ורס עלו ונס כ בר ש
 שר רוה ק וכו' ח"ס עמ"ס ישמע חס רקול יזכר אלו קול לו קיל אל' ורכן שכינתא עלאה ונס חתא
 מפי"ח

(עט ע"ה) עם פי' תקונא תמניא ותרתין ותשע ותרתין בניהו ד

מפומי אתעביד מלאך ודא איהו וכי העם ראים את הקולות ואת הלפידים. ובאתר אתרא אמר קרא אחת דבר אלקים שמים זו שמעתי. מאי האי. אמר ר"ש סבא סבא שמענא רב"נ יהיב ביה קב"ה תלת קמירין. נשמתא ונוחא ונפשא נשמתא מכורסייא יקרא תמן נחיתת שכינתא עלאה כלילא מתלת ספירן עלאין ועליהו אתמר אחת דבר אלקים שמים זו שמעתי. אחת ושתים הא תלת ספירן עלאין דאתמר קהן. אחת אחת ואחת. תבת אתרין. ודא איהו אחת דבר אלקים שמים זו שמעתי. זו. ביה עביר לון את"ר. וקב"ר מליל עמיה מרוחא דאיהו מטטרוין כלייל כל צבא השמים דלתתא. בגין דאתקבש ביה ורכיב ביה עמודא דאמצעיתא כלייל שית ספירן ובגין דא בכל דבור ודבור הנפק בניה היה נפיק מניה מלאך. ודא איהו וכל העם רואים את הקולות לבתר נחית שכינתא תתאה עשירית באופן דאיהו נפש דבר נש מתמן. ואתמר ביה ועל דארין הראה את אשו הגדולה. בגין דעליה אתמר ונהא אופן א' בארין בגין דישתמע קליהודבוריה מן כרסייא ומראביא ושמיא וארעא דישתמודעון ליה בכלא. עילאותתא. כנשמתא דישראלנותה בכי גופא אפילו באבר ועידא ויית אבר פנוי מניה:

תקונא תשע ותרתין ליום ד'

בראשית תמן אשר. דאתמר ביה אשר הוצאתיה וכו' אקים אשר אקים. אשר באשרי כי אטרוני בנות. ודא אימא עלאה. אשר קדשנו במצותיו וצוננו ע' כי פמודא ופמודא. דאינון פטר קל קח"ם דאינון רמ"ת. דכ"הו קמירין בצדיק דאיהו כל. דאיהו אות ברית דאפתח (פטר כל) רחם דאינון רמ"ת. בקדין דעשה ועליה אתמר אשר קדש ידיר מבטן. ודא אימא דאתמר בה מבטן מי יצא הקרת.

מחאה סיקן דא על גב דא כ ב שכתא עלאה לאה שכיעתא תתא רחל וית ש סלק. יא גל נב דא דאורי ע פ הקדמה שכתב בשער הטובה כדיום רל יר. נשמתא מכורס א קרא כ' עולם ריב חס שנקרא שולם הכפא ורוח סוד בנה ש קראת שכתא עלאה כלייה מתלת ספירן עילא. שהם כח ב ורכיב ב - עמודא דאתנע חא כ' ל ש ספירן כ ב לבן מעטירן הוא שער אותות וכו' ומל' עמר מרוחא סוד תע ט שראו מלאך בגין דא כל דבור ונפק תיבס רוח יליאך וכך כח ב עושה מלאכו רוחות ד קא בבין דישתמע קל ר דיבור ס מן כרסייא ומלאכ א ושת א ותישע כ ב לבן כתיבה ש ד חלקם שרים פידים ולכן שחח בלכב שראו ד' אותיות אשר כי אשירונ בות פ ריש דרש ש אשר דכראש על א חא ולתה אשר ימוע על א חא עלאה עשה

(וְכֵן אִיחָו הַקִּרְבָּה הַנְּזָרָא). אֲשֶׁר דֹּאִיחָו אִימָא עֲלָאָה. קִדְשֵׁנוּ בַּמְצוּתָיו
 בְּצִדִיק. דֹּאִיחָו קִדְשֵׁ יִדִיד מִבְּשָׂן. וְצוּנָה עֲלֵיִדְדוּ בְּגֵן דֹּאִיחָו מְצוּנָה וְעוֹשֵׂה
 וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשֵׁנוּ דָּא עַמְּדָא דֹּאמְצֵעִיתָא דֹּא תִמְכֵר בֵּיה קִדְשֵׁ יִשְׂרָאֵל
 לִי. וְצוּנָה דֹּאִיחָו הִכִּי מְצוּנָה וְעוֹשֵׂה וְעוֹד קִדְשֵׁנוּ מִסְטְרָא דְשִׁמְאֵלָא
 דֹּא תִמְכֵר בֵּיה וְקִדְשֵׁתָ אֶת הַלְוִיִּם. וְלִית קִדְוָשָׁה פְּחוּת מִעֲשָׂרָה וְאֵלִין
 עֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת (דֹּאִיחָו קִדְשֵׁ לִי כֹל בְּכוֹר דֹּאִיחָו כְּתֵר עֲלָאָה וְחֻכְמָה
 דֹּאִיחָו יִשְׂרָאֵל עֲלָה בְּמִחְשְׁבָה) דֹּא תִמְכֵר בְּחוּן וְיִאֲמֵר אֱלֹקִים יְהִי אֹזֵר. וְצוּנָה
 עַד מִסְטְרָא דִּימִינָא דֹּא תִמְכֵר בֵּיה חוּקִם עַל. דִּתְמֵן כָּל בִּרְכָאן לִימִינָא
 דֹּאִינֹן ק' בִּרְכָאן כְּחוֹשְׁבֵן ע"ל. דֹּא תִי בְּק' אִסְתְּלִיק לְמֵאָה. דֹּאִיחָו קִרְבְּנָא
 דְכֵלָּא. מִסְטְרָא דֹּאבָא רֹאשׁ מִסְטְרָא דֹּאִימָא אֲשֶׁר. מִסְטְרָא דֹּאבָא
 מְצוּנָה. וּמִסְטְרָא דֹּאִימָא עוֹשֵׂה. וּמְצוּנָה דָּא עֵץ פְּרִי. וְעוֹשֵׂה דָּא עוֹשֵׂה
 פְּרִי. וְשִׁמְעֵינָ דֹּאִינֹן נֹף וְבִרִית דְּחֻשְׁבִּינָן חֵד. עֲלִיִּיהוּ אֲתִמֵר שְׁתֵּי כְּתַפְת
 חִבְרַת כְּמַה דֹּאִינֹן חוֹבְרוֹת. הִכִּי שְׁכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּא חוֹבְרוֹת אֵשֶׁה
 אֵל אֲתוּהָה. וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשֵׁנוּ בַּמְצוּתָיו וְצוּנָה וְלֹא אֲמֵר קִדְשֵׁנוּ וְצוּתָנוּ.
 אֲשֶׁר. אִיחָו אֲשֶׁר אֲהִיָּה וְדֹאִי. וְדָא כְּתֵר עֲלָאָה. מִסְטְרָא דְנוֹקְבָא אֲתִסְרִי
 אֲשֶׁר וּמִסְטְרָא דְדִכְנָרָא אֲתִקְרִי רֹאשׁ רִישָׁא דְכֵל רִישִׁין. קִדְשֵׁנוּ דָּא
 אָבָא (סְבֵא) דֹּא תִמְכֵר בֵּיה וְיִאֲמֵר אֱלֹקִים יְהִי אֹזֵר. וְצוּנָה דָּא אִימָא דֹּא תִמְכֵר
 בְּהִיָּהוּ אֹזֵר וְלִית הוּוּיָה אֵלָא ע"י עֲשִׂיָּה. וְתִרְוִיָּהוּ לִימִינָא וְשִׁמְאֵלָא.
 וְכֵאן מְצוּנָה וְעוֹשֵׂה עַל הַמְצוּנָה דֹּאִיחָו שְׁכִינְתָא. דָּא עַמְּדָא דֹּאמְצֵעִיתָא.
 וְהִכִּי צִדִיק בְּצִלְמִיָּה וְכִדְמוּתִיָּה. וְעַל שְׁמִיָּה אֲתִקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּנֵי כְּבוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל שֵׁם צִדִיק אֲתִקְרוּן צִדִיקִים. הַה"ד וְעַמְד
 בְּלָם צִדִיקִים לְעוֹלָם יִהְיֶה אֶרֶץ. וְעוֹד אֲנִי י' אֱלֹקִיָּה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיָּךְ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲמֵר ר' אֲלַעֲזֵר אָבָא וְכִי מָאן דֹּאִיחָו תַּחוּת שַׁעֲבֹדָא

לזה ב טעם ר' משום דכסב אהיט אשכר אריה דא מאה הא כסוד ארר וקאמר בה אשכר אהיט והכ דכסבי
 באשכרי כ אשכרינו כטות דא מאה עלאה אומרים באשכר כ אשכרינו כטות סס לאה ורחל או לאה ששכר כה מאה
 עלאה אומרים אשכרינו כטות סס רחל הגדולה ורחל הקטנה עד מ"ט עטר ריב מור אכי זר ה של מאמר זכר
 של רחלים נודמן ל' וחקן אחד מנסיגו וכן מאמר רחילה כנגד רח לא אולא שרס רחל הגדולה ורחל הקטנה כנו'
 כספרו רכסר מדרש אליהו וצונו לחיט הכי מלווה ועושה לל כמלווה וננו דא חו הכ מלווה ועושה וסכונה
 דשמדא דחלמנע טא א סו כ כ מלווה מן אור א ויא' דלרו ל סקב ר מק ס כל המלות וס ינו על שמדא דחלמנע טא
 דארץ עשרה מאמרים דמאמר כסון ויאלר אלהים יסי אור כ כ וא"ו של ואחר שמתם ודכסן הכ וד אמר

תקונא תשע ותלתין וארבעין

דרבנניה. ורבנניה אבטח ליה לאפקא ליה לחירו ואפיק ליה. אית ליה לשבחא גרמיה 'באפיק ליה מנו שעבודא. והא קב"ה אמר לאברהם כי גר ידעה ודעה בארץ לא לרם והא איהו אבטח לאפקא לבנוי מגלותא הה"ד ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. ואיהו מטבח גרמיה במה זמנין אשר הוצאתיה מארץ מצרים. א"ל בדי טפיר קאמרת אבל לאו איהו רא לשבחא גרמיה אלא כל ספידה וכפידה אתקריאת ראש לחברתה. ובגין לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מנו שעבודא. פתח באבני ואדביר ביה אשר הוצאתיה מארץ מצרים וגו'. חמטין זמנין לקבל חמטין תרעין רביניה. ועוד אשר קדטנו. אמר רבי אלעזר אבא הא אם עמודא דאמצעיתא איהו מצודה וטוניה הנה ליה למימר בניניה אשר קדטנו וצוני מאי אשר קדטנו וצוני. א"ל ודאי טפיר קאמרת. בודאי על עמודא דאמצעיתא גדיק אתמר על תנוייהו אקב"ו. אשר ודאי דאיהו אקר אהרר איכא עלאה. בני לון על שכיתא דאיהו מצודה לכל חד מינייהו. ואינון לעילא תרין. כענפין דאילנא דאתפרשו לימינא ולשמאלא ולתתא אתעבידו בה אגודה תדא ובג"ד אינון לעילא תרין ולתתא חד דיהודא לא אית בכל ענפין דאילנא אלא בת. דאיהו אגד דכלהו. איהו אגודה דכל אבר ואבר. וכה אתעבידו כדהו חד. ועוד ויאמר אלקים יהי אור. דא נבואה במראה דאתמר בה במראה אליו אתודע. ואיהו הזון דנביאי. איהו הזון וקב"ה חוזה. דאיהו יקו"ק אדנ"י דהבי סלים חון חסדו חמט ושתין כחשבן אדני. נבוא"ה ס"ו. ס"ה כחשבן אדני. ותיבה הא יס"ו. ובמאי היא הזון באתו ביה אתעבירת אספקרואה דנהרא ארון דיליה :

תקונא ארבעין

בראשית שמעי בת דאי וחסו אונד וגו. בראשית תמן שמע"י. תמן ב"ת תמן רא"י. שמע"י ש מן בראשית. ב"ת תמן אשתמודע ברישא וסופא דתיבה. רא"י תמן אשתמודע באמצעיתא. בנונא דא

אלה ס דס ט עשר מאזרות אחר אחר ס ובר - אור בראשית תמן שגז סמן רח סמן כס פ"ח ס אית ס"י על כ"ל ס ר ס תמן ועס אית ס ר"ל סל כ"ל ס ד ס סמן רח ונשאר ס ס"י כ"ל ס סטול ס ר ס שמע"י דאפיק

פנים וגו'. ומארי דקלון ומארי דדבורין ומארי דהקא דקורשא. ומארי
דידון דאתמר בתון וירי אדם וגו'. ומארי דקומה. ומארי דאות. ומארי
דנגלון דאתמר בהון והחיות רצוא וש"ב. בההוא זמנא ויבדל אלקים
בין האור ובין החושך. אלון אינון גביאי דשקרא. דאתמר בהון ויעשו
גם הם חרמומי מצרים וגו'. דאפריש לון קב"ה מנביאי קשוט. ויאמר
אלקים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים הבא רזא
לאתעסקא באורייתא דבגל פה ולאפרישא בין אסור והתר דאינון מין
מתקן. ומין מרין. מספרא דשמאלא ולא יבלו לשתות מים ממרה
כי מרים הם. ומספרא דימינא וימתקו המים. ואינון כנוונא דרב פחד
ודם נדה. דצריך לאפרישא בנייהו. בניו דההוא זוזקא דהמיל נחש בתוה
גדים לשבא מין דרביז עם מין דמסאבו. ובגין דא תקינו תקנה דא
לחובא לאפרישא בנייהו וההוא דאפריש בנייהו. דא רקיע העל ראשי
חיוון דאתמר ביה ורמות על ראשי הקיה רקיע דא מטטרוון. ויעש
אלקים את הרקיע ויבדל וכו'. הבא לית מיה מספרא דמסאבו אלא
מין מספרא דשמאלא הוה בעאן לאתגברא ומין מספרא דימינא
הוה בעאן לאסתלקא עלייהו. עד דאלון אמרון אנון בעינן למדני קדם
מלכא. ואלון אמרון אנון בעינן למדני קדם מלכא. עד דאתא עמודא
דאמצעיתא ואעיל שלם בנייהו וקטיר לון ואתעביד שקל (ג"א
שלם) בנייהו ודא מחזקת לשם שמים. כגון לאה ורחל ודא בעא
לאתחברא בבעדה ודא בעא לאתחברא בבעלה ונמיל לון ועקב
ומשיר לון ביה לתרווייהו. בגין דהות קא מחשבת לאה כלבה אם ועסב
נמיל לאחת. נמיל לי עשו תיבא והכי קא חשיבת רחל כנוונא דא.
בגין דא קב"ה יהיב לון לעקב תתיירו ושויב לון מההוא תיבא
ואתחברו בצדיקא. אמר רבי אלעזר אבא יומא הוין בני מדרשא
ושאלו חבריא מאי ניהו דאמר ר' עקיבא לתלמידיו בשתגעו לאבני
שיש מהוד. אל תאמרו מים מים שמא תסכנו עצמכם. שזאמר דובר
שקרים לא יכון לנגד עיני *

ימך אוח א ללוחות כר ונשלם סס אר ר שהז כר כס ואתעביד סיוס בנייהו ודא ממילוק נלס סס ס

נא קם סבא דסבין עתיקא דעתיקין ואמר ר' מאי ניהו דאמר ר' עקיבא לתלמידיו
 בשתגיעו לאבני שיש מהור אל תאמר מים מים שמא תסכנו בעצמכם הה"ד
 דובר שקדים לא יבין לנגד עיניו והא בתיב יהי רק ע בהוך המים ויהי סבדיל בין
 מים למים ועוד מים עלינים ומים תחתונים אית תמן למה אמר אל תאמרו מים מים
 אמר ליה בוגינא קדישא סבא דסבין כך יאות לנגלה הוא דא דתית חבריא יכדין
 לקיימא ביה על ברייה אל סבא דסבין ר' בוגינא קדישא בודאי אבני שיש מהור
 אינו ר' דאינון חד יוד עלאה מן א ותנינא יוד תתאה מינה והכא לית מומאה אלא
 אבני שיש מהור ולית חפשיה בין מים למים רביא יחדא חדא דאלן אינון מסטרא
 דאילנא דתי דאיהו באמצעייתא דא דאמר ביה ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
 לעולם אבל אילנא דעץ הדעת לתתא):

אדרכי הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית ואמר לון רבנן
 במאי עסקיתו א"י ודאי בהאי דאמר ר' עקיבא לתלמידיו
 בשתגיעו לאבני שיש מהור. אל תאמרו מים מים. ואמר
 לון ודאי הוא עלאה את הכא והא אוקמוה במתיבתא עלאה.
 ובגין דלא תמעון נחיתנא לבין בגין דיתגרי רזא דא
 בנייבו דאיהו רזא עלאה ממירא מבני נשא (א דא בודאי אבני שיש
 מהור אינון ר' דמנהון מין דבין נפקו ואינון רמזין באת א ריטא
 וסופא ר' ו. דאיהו נמני בנייהו איהו עין חיים. מאן דאכל מניה
 וחי לעולם. ואלין תרין יודין אינון רמזין בנייהו. ואינון תרין יצירות
 יצירה דעלאין ויצירה דתתאין ואינון חכמה בראש וחכמה בסוף.
 תעלומות חכמה ודאי אינון תעלומות מחכמה עלאה (דאיהו) דתחת
 קתר עלאה ואינון יקבל תרין עיינין דבהון תרין דמעין נתתין בימא
 דבא. ואמאי נתתו. בגין דאורייתא בתרין לוחין ארין הוה משה נחית
 לון לישראל. וקא זכו ואתברו ונפלו. ודא גרים אבודא דבית ראשון
 זבית שני. ואקמאי נפלו בגין דפרח ר' מינייהו דאיהו ר' מן וייצר ויהיב לון

כך אוח ש דשח ר' ש' שלום נמלא שח' ר' שלום ח' וס' שלום הוא כ' לאר כנגד חת' ורחל כנגד נר
 וכללם זה צור ולכן חז' א' רחל ו' כנון לאר ורחל ו' ג' שער סכונות בדרום רל לר' מר שלפניו לוקחם לאה
 מרת' ולפעם לוקחם רחל ילדה ו' א' ומהעבר שלום ב' כ' ודא מחלוקת לשם שמים בודאי אכז ש' ש'
 אחר

אחרנין מסמרא דעין הדעת טוב ורע. דמתמן אתייהבת אורייתא באיסור ודתר מימנא חיי ומשמארא מיתה. ובנין דא אמר ר' עקיבא לתלמידיו. כלשתגיעו לאבני שיש מהור אל תאמרו מים מים ולא תהיון שקלין אבני שיש מהור. לאבנים אחרנין דאינון חיי ומיתה. דמתמן לב חכם לימינו דבר נש. ולב כסיל לשמאלו. ולא עוד אלא אתם תסכנו עצמכם. בנין דארין אבנין דעין הדעת טוב ורע אינון כפרודא וארין אבני שיש מהור אינון ביחודא בלא פרודא בלל. ואם תאמרו דהא אכתלק עין ההים מינייהו ונפלו ואית פרודא בנייהו. דזבר שקרים לא יכון לפני עיני דהא לית תמן פרודא לעילא. וארין דאתברו מאינון (נ"א מאנין) הוו. אתו לנשקא ליה פרה ואסתלק מינייהו. אמר ר' יצחק כל אינון מתים דארעא דישראל יהיון ויקומון בקדמיתא לעידן דהיי קב"ה מיתא בנין דקב"ה יתער עייהו. וה"ד יהיו מתיק נבלתי יקומו. יהיו מתיק ארין אינון דארעא דישראל נבלתי יקומון ארין אינון דבארעא נכראה דלא כתיב בהו תחיה אלא קימה. דהא רוחא דחיי לא תשרי עייהו אלא בארעא דישראל ובג"כ כתיב בהו יהיו. נבלתי יקומון ארין דלבר. יתברי נפא דדהו ויקומון נפא בלא רוחא ולבתר יתגלגלו מתרות עפרא עד דמטו לארעא דישראל. ותמן יוכלון נשמתא ולא ברשו אחרא. בנין דיתקיימון בעלמא ברקא חוי. אמר ר' אלעזר תא חוי בשעתא דזמן קב"ה לאתייא מתייא. כל אינון נשמתין דיתערון בדהו יסומון בההוא דיוקנא ממש דהו כהא עלמא. ונהית לון קב"ה וקרא לון בשמהו הה"ד לכלם בשם יקרא. וכל נשמתא תיעול לדוכתהא ויקומון בקוץא בעלמא ברקחו. ובדין יהא עלמא שלים. ועל ההוא זמנא כתיב ותרפת עמו יסיר דא יצר הרע דאחשיך אפי דבר נש ושלים ביה. אמר ר' חזקיה אי תימא דכל גופין דעלמא יקומון ויתערון מעפרא אינון גופין דאתנטעו בנשמתא חדא. מה תהא מינייהו. אמר ר' יוסי אינון גופין דלא זכו ולא אצלחו. הרי אינון כלא הוו כמה

טריז אנו יד וד דמנהו מ דכ נפק נכ וד כמלואר מספר עשר ואותות עשר מספרס חרך
 כח, שש כ וד דש ונאה כמכטל כסני וד כמולט ודן של ול וכנה אום וד כח כש מסתלק
 (ד) פא ל א

דְּהוּ עֵץ יָבֵשׁ בְּהָיָא עֲלֵמָא דְּכִי נִמְי בְּהָהוּא זִמְנָא וּגְנָפָא בְּתַרְגָּא יוֹסֵם.
 הָהוּא דִּאֲתַנְמַע וְאַצְלַח וּנְפָע שְׂרָשׁוּי כְּדָקָא יָאוּת. וְעַל הָהוּא גּוֹפָא
 בְּתַרְגָּא כְּתִיב. וְהָיָה כְּעֵץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם דְּעֵבֵד אַבְיָן וּנְפָע שְׂרָשׁוּי
 וְאַצְלַח כְּדָקָא יָאוּת. וְעַל הָהוּא גּוֹפָא קְדָמָא כְּתִיב וְהָיָה כְּעֵר עַר
 בְּעֵרְבָה וְלֹא יִדָּאָה כִּי יָבֵא מוֹזָב. דָּא כִּי יָבֵא מוֹזָב דָּא תַּחֲסִיַת חֲמַתִּים .
 וְאֲתַנְהִיד הָהוּא נַחְוָא דְּזִמְיָן לֵאנְהָרָא לְצַדִּיקָא דְּהָהוּא קְסִיָה גְּנִיז מוֹזָמָא
 דִּאֲתַבְרִי עֲלֵמָא . הַהִיד וְיִרְא אֱלֹקִים אֵת הָאֹר כִּי מוֹזָב. בִּיה זְמִין
 קב"ה לֵאחֲוֵיָא מוֹיָא הַהִיד חֲרָהָה לְבַם יִרְאִי שְׁמִי שְׂמַשׁ צְדָקָה
 וּמִרְפָּא. וְכִדְיָן יִתְגַבֵּר מוֹזָב בְּעֲלֵמָא. וְהָהוּא דִּאֲתַקֵּד רַע יִתְעַבֵּד מְעֲלֵמָא
 וְכִדְיָן אֵינֻן גּוֹפִין קְדָמָאִין לִיהוּוּ כְּלָא הוּוּ. אָמַר ר' יִצְחָק זְמִין קב"ה
 לֵאדָקָא עַל אֵינֻן גּוֹפִין רֹחִין. אִי זָכוּ בְּהוּ יְקוּמוּן דְּעֲלֵמָא כְּדָקָא יָאוּת.
 וְאִם לֹא יְהוּן קְסָמָא תַּחֲוֹת רַגְלֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא הַהִיד וְרַבִּים מִישְׁנֵי
 אֲדַמַת עַבְד יִקְצִצוּ וְגו'. אָמַר ר' אֶלְעָזָר וְהָאִי מָאָן דִּאֲסַתְלַק מְעֲלָמָא עַד
 לֹא מְסוּן יוֹמוֹי לְעִשְׂרֵין שְׁנִין מָאָן אַתְרָא אַתְרָא אַתְרָא בְּגִין (דְּהוּי מַתְלִיִּתֵר
 שְׁנִין וְלְעִידָא) דְּהָא מַתְלִיִּסֵר וְלִתְתָא. לֹא בְר עֲנֵשָׂא הוּא. אִלָּא בְּתַמָּאָה
 דְּאָבוּי. אַבְרָם מַתְלִיִּסֵר וְלְעִידָא מְהוּ א"ל קב"ה חָס עֲלֵיהָ דְּרִימֹת
 זְכָאָה וְיְהִיב לִיה אַנְר מָב בְּהָהוּא עֲלֵמָא וְלֹא יְמוּת תְּיִיב דִּיתַעֲנֵשׁ בְּהָהוּא
 עֲלֵמָא וְהָא אֹקְמוּתָא. א"ל אִי חִיבָא הוּא וְלֹא מְסוּן יוֹמוֹי לְעִשְׂרִין שְׁנִין

בְּחַיָּי מ' נִמְלָא הוּא וְחֲלוּסֵר דִּידֵר אֹתוֹת מִשְׂרֹא רִלֵּא חֵס וְלִיָּא דְּמַרְוֹן מ' דַּכ' נִפְקָן א"ר יוֹסֵי אִין
 גּוֹפִין דְּלֹא זָכוּ וְלֹא אִלִּיתוּ רַב רֵא חֵן כְּלָא רִוִי פִּרוּשׁ דְּרַב חִיקָה שָׁלַח אִם נִשְׁתַּחֲוִי מִדָּל לֹא אֲשַׁתִּי חַר בְּנוֹף אֲחֵד
 אִלָּא הוּא לְרַךְ לֵה אֲרַבְעָא אִז חֲסֵם גּוֹפִי אִז וְחַר עַד שְׂרַבְלֵי מִקִּין שְׂרַבְלֵי יִפְתַּח בְּתַחַם מִתַּחַם וְדָל רַב־
 רַבְשָׁמַר רֵיחַ בְּנוֹף אֲחֵד מִרְס וְשָׂרֵל גּוֹפִין מִרְסֵר עַל הוּ וְרַבְשָׁב לִרְבִּי וּם דָּאִם יָקָא אֲחֵד חָלָו גּוֹפִים אִז
 שְׂמֵס מִחֵס לֹא זָכוּ וְלֹא אִלִּיתוּ רִל לֹא זָכוּ יִתְקַן רַשְׁמֵר חֲזַל גִּבְסָא סְטִיָּה וְלֹא אִלִּיתוּ יִתְקַן בַּס חֲזַל רִתְלוֹת הִי
 אִין כְּלָא הוּא וְכַתּוּב שְׂבוּ עֵן כֵּס בְּהָא גְּלִמָּא הַכִּי עַל יֵאוּ בְּסִבּוֹא זִרְא דְּתַחַם מִתַּחַס דְּלֹא קוּמֵי וְלֹא חו
 כְּלָל אֲבַל גּוֹפָא בְּתַרְיִד קוּם בְּתַחַם מִתַּחַס וְיַשְׂרֵם מִזֵּה אֲשֶׁר קוּם רִירוֹא דִּלְגֵּשׁ וְאִלִּיתוּ עַס שְׂרַבְשָׁב בְּדָקָא
 אֹתוֹ דִּבְיָנו שְׂמִיקוֹן חִיקָא אֲחֵד מִן רַבְשִׁיָר חִיקוֹן גִּזְרֵר אַעֲפֵי שִׁיא מִקִּין כִּי חִיק רַבְשִׁיָר עַבְדוֹ בְּבִבְרֵי אֹתוֹ רַחֲמֵק
 שְׂמִיקוֹן קוּם בְּתַחַם יִתְחַס וְקַח לִי אֹתוֹ רַחֲמֵק אֲשֶׁר מִקִּין וְכִי שְׂרַבְשָׁב גִּבְסָא חִיק רַחֲמֵק אֲשֶׁר מִקִּין וְלֹא
 הוּא כִּל רַחֲמֵקִים בְּנוֹף אֲחֵד וְכִי גּוֹפִי אֲשֶׁר לֹא מִקִּין מִקִּין שִׁיא אֲשֶׁר לִמִּיק אֲחֵד זֵה יֹא קוּם אֲשֶׁר קוּם יִתְקַן
 לוּ שְׂמִיקוֹן שְׂמֵס בְּקִרְבוֹ וְאִם לֹא רִין קְסִיָּה תַּחֲוֹת רַגְלֵי הוּן דְּלֹא קוּם אֲשֶׁר פִּירוּשׁ דְּכִי חֲזַק יֹא מִל כְּדָב וּם
 שְׂמִיקוֹן אִין דְּלֹא זָכוּ כִּי אֲבִידוּ וְרִי כְּלָא הוּא אִלָּא מִלִּי הוּא בְּעַד קְרִיָּה תַּחֲוֹת רִין דְּלֹא קוּם וְלֹא קְסִיָּה
 מִחֵס קְאֲמֵר אִילִּי יִשׁוּן מִלִּי רִוִי זֵה וְכִיבְרִיָּן מְדַבֵּר כְּלִימֵר בְּעַד קְרִיָּה שְׂרַבְשָׁב מְדַבֵּר כִּף רַגְלֵי קוּמוּ וְרַב
 בְּקִרְבֵּס רֹחַ חוּס שְׂמֵס יִבְכּ נִפְשִׁית שִׁי לְרַבִּי קִס בְּעַד קְסִיָּה שְׂמֵס רִיבִי וְדִידֵר אֹתוֹס לְקַסְמָא שְׂרֹא אֲשֶׁר

מהו. כיון דאסתלק מעלמא בקאי הוא עונשיה. אמר ליה כדא אתמיס
 ויש נספה בלא משפט דכד ענשא נחית לעלמא. איהו דאערע
 בהוא מחבלא אתענש. דלא אשגחו עליה מלעילא ועליה כתיב
 עונותיו יכבדנו את הר טע. את ראסנאה מאן דלא ממון יומי לאתענשא.
 עונותיו יכבדנו. ולא בי דינא דלעיקא. ובחברי חטאתו יתמד
 ולא בי דינא דלתתא :

תקונא חד וארבעין ליום כ"א

בראשית תמן תשרי. ודא דתעא תניינא. יום תניינא. יש"ת חשך
 סתרו. אשתאר ר' איהו ראש השנה. ותמן הברלה בין מזב
 לרע. ובר"ה מרכא איהו דין. וקד ספירן אתקריאו דינין ומשפטין מססריה.
 וכל צבא השמים קיימין עליה מימיניה ומשמאליה. אלין מימינין לבף
 זכות ואלין משמאלין לבף חובה וכו' ישראל יתערין בשופרות ומלקין
 תמן לשכינתא דאיהו תרועת מלך. בעשרה שופרות. בנין דאיהו לא
 סלקא פחות מעשרה בהוא זמנא ויהי מבדיל בין מים למים. אפריש
 קב"ה בין אלין דמימינים לבף זכות ובין אלין דמשמאלים לבף חובה
 ואתמר (נ"א מבדיל בגוץ הברלו מתוך העדה הזאת ואברה אותם
 כרנע. ועל האי תשרי. אתמר בתשרי נברא העולם. ותמן (שבת
 תניינא מארין שבוע שבתות) (נ"א והמן בת שית בת מארין שית) ותמשה
 דרועין ושתיתתא שמים אינון לקבל שית יומי בראשית ובכלהו אמר
 מזב בר מזומא תניינא בנין דלית בתשרי א לאשלמא בראשית. בנין
 דאסתלק בחובה דאדם. ובנין דא צפון איהו פנים. ובנין דא מצפון
 תפתה הרעה עד דאשתלים. וכמה דאבנהם דאיהו ימנא יומא

לתי אלו ר' נג אדם ת שריל דכתיב ברו שריל אשר בך אספאר שזכו לכלל אך מגש הס גריו להס שרפך
 לרס רפאר יאכר ואתמר רבדיו תסוך הגדה פרוש הית מן ס לבף זכות רס מן חתשר חסדס שרס קריא ס
 ת ס דטרן ורשטיאל ס רס תן חתשר גורוס ש קריא ס מ ס טקב, ורוע דתתסה חסדס כל א כליל חתתסה
 ר ר רס כה וכן רוא חתשר גבורות רס כר וכשרו רתתסה חסדס וחתשר גבורות כולו ס זכז כחד שרס
 תסכר חתס ס כחד אזו הו רתתתיל ס גס רס ת מן ס לבף זכות אכל כש מכידו מסכר רתתס ס רתס אז רוא
 כוגל דן קסה ולא תרס ורטר כר וסס תתוסק ס ע" סתתכרוסס כר וכה כחד ש הו מסכר חתתסס רס רתוס ס
 בסוך אסות גדר כתיילס כור ל, ד לר ר, ראש רתל רוא מסכר חתס ס וור ויר על רתתכרוסס כחד
 סאז הו רתתתיל ס תתוסק ס ררו ת ת ת ס גס רס ויכן כד לעשות פוגל דן קשר חרר רבדיו תסוך העדה

קרטאר

עם ז' תקונא חד וארבעין ותרין וארבעין בנינו (סא ע' ב')

קדמא ביה כליין ותליין מאתן וארבעין ותמיני פקודין דעשה. הכי
גמי מיצחק דאיהו בנונא דיומא תניינא תקיין ביה שס"ה מצות לא
תעשה יומא תליתאה ביה כלייל כלא. מניה תליין פקודין דעשה ולא
תעשה כעינבין באתכלא :

תקונא ארבעין ותרין

בראשית תמן איש דאתמר ביה ויעקב איש תם. ודא יומא תליתאה.
דהא תלת אומנין דוועד הכא. יומא קדמא ויומא תניינא
ויומא תליתאה. כל חד אפיך אומנותיה. יומא קדמא אמר ליה
דהוא אמון מופלא ומכוסה דאיהו איין כלייל תלת ספורן. א' כתר' ו'
תכמה ו' בינה. וה' אתון מנצפ"ך מעלמא דאתי אינון קבר ה' עלאה.
אמר לבך אחד מתלת יומין דפיך אומנותיה. אמר ליומא
קדמא יהי אור. מיד אפיך אומנותיה ועביד ליה הה"ד
ויהי אור. והא אוקמהו רלית הויה אלא ע"י עשיה. א' מן
איין דהוה פרה באויר אפיך אור. י' אפיך ריע. ו' מן אין אפיך יבשה
הה"ד ויאמר אלקים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה. ויאמר אלמים יקוו המים תחת השמים אל מקום אחד ותראה
ופקודא דפריה ורביה. פקודא דיהודא דאיהו יקוו המים. מתכנשין
יהודא דכל ספירא וספירא לאתר חד דאיהו כנישו דכלא. אל מקום
אחד דאיהו מקוה ישראל יי. יומא תליתאה שמע ישראל יי אלקינו
יי אחד. ואיהו יקו"ק מקום אתכרי והא אוקמהו מארי מתניתין דקב"ה
אתכרי מכומו של עולם ואין העולם מקומו. בנונא דא. י' עשר זמנין
איהו ק' מו מקום. ה"ה. תמש זמנין כל חד וחד. סלקן כ"ה כ"ה. כחושבן
אתון דיהודא תרין זמנין דמיתרין שמע ישראל. דאינון שית תיבין דבהו
ב"ה ב' אתון. אם בן מאי ק'. מאה ברכאן דתייב בר גש לברכא לקב"ה

ר' ל' גדלו מן מחוק רדן הרמוז כחוק העדה א"ם כ' מאי ק' מאה ברכאן דמ' ב' בר גש לברכא לקב' ל' ככל
ומח' פ' רש' בשלמח מספר של ש' ה"ן שכלת לומר ה' פעם ס' ר' עולה כ' מאלח לו עטס שהוא כ' לכוין
בוה מרין חודין של כ' ובר' אף מספר של ק' ששית ע' כפל של אות ו' לומר ו' פעם ס' ו' עולה ק'
מה עטס ש' בוה המספר של ק' ורש' ב' עטס למספר ק' שש' ע' רכפל של ר' ו' כ' לכוין בוה מספר
מאה ברכאן דתייב בר גש לברכא לקב' וסא' ולא' ע' רש' העטס במספר ק' מע' קרא כאשר ע' רש' בש' רדן מספר
בכל

בכל זמא אשתארו שית זמנין שית. סריקין תלתין ושית. כחושבן גרפין
 דשרפים דאתמר בהון שרפים עומדים ממעל ליו. וארין גרפין תלתין מן
 ו' דאיהו שית תיבין דיחודא. ובה סריקין ארבעין ותרין אתון דבהון
 אתבריאן שמיא וארעא. תטכה זמקום דסריק יו"ק. בהשבנא. כנוונא
 דא. י. ק. ה"ה כ"ה כ"ה. ו' ל"ו. סריק כלא מפ"ו כחושבן מקו"ם. וביה
 פקו פריקה. וביה קפ"ו תהומי בלכא דימא. בהאי שמא דאיהו יק"ק
 צריך לאתבנשא דרגין דיחודא גלאכלא ביה עשר ספין כנוונא דא
 יו"ד ק"א וא"ו ק"א דאינון עשר ספירות ברימה. יק"ק. מקום ליו"ד
 ק"א וא"ו ק"א דאיהו סתים ונעלם. ובגיד אתקרי עולם עולם. דצריך
 לאעלקא ליה מכאדי עלמא. דאיהו עולם ושכינתא נעלקמהרה"ד ונעלקמה
 מעיני כל חי. לאו ספירה דלית תמן יק"ק יו"ד קא ואו קא והכי צריך
 לאתבנשא כלא ביה בכל אתר. דכל שמקן אינון בניין ליה. ושכינתיה
 איהו יקוק. איהו כליקא מארבע אהנון. ולא אתקרי איהו מקום אלא
 בה מקום אחד ודאי איהו לא אתקרי אדם (נ"א אחד) אלא בה. כנוונא
 דאדם דלתתא דברא בריוקניה דאתמר ביה זכא ונקבה ברקאם ויכרד
 אתם ויקרא את שמם אדם. ועוד כי אחד קראתיו כנוונא דעשר ספירות.
 דאינון. א' בתר עלאה. ח תמניא ספירו מתכמה עד צדיק. ד' מלכותא
 קדישא. עדה אתמר למען יאריך ימים על ממלכתו. ואם ח"ו פחית
 בר נש מעשר ליתדא בה. אסתלם קוציא מן ד' מן אחד. ואשתארת
 יבשה. יקרא דמקה יקוון המים מתחת השמים. דאיהו תחת השמים
 דאיהו כב"ה. דאתמר ביה. ואתה תשמע השמים דנוקבא איהו
 תחות בעלה. והכי כל מאן דפגים אות ברית בהויא טפה דאיהו

כ בשם הסי' קבל בעל המחבר רשעס מרבו אך כזה הוא מחדש הטעם מעלנו ע"ה אחמר ימנן יארך מ ס
 על ממלכתו פרוש על ספר רח המלכות דקדושה כח ב ממלכתו שס מוכרש מלך רחמון שלמטר ומס. קט גס
 קר לה ממלכתו ר"ג מילכת וא"ו שהיא סוד ר ה אחרונה שבשם שמשלמת לכה נחו הוא ו ואם ח"ו פחית כר
 נש מעשר ל הוא כה פירוש שאינו מיוחד במלכות כל רי ס כולם אז פוחת ומסלק קולא מן ד' לחמד כ קולא
 דדלת הוא נקודה לורה ו"ד שמשפרה עשר ורזא ומלה קוון המ ס מתחת רשמים שרוש המ ס שס כולל
 ראות ות והמלה עולה ק ו"ש קוון המ ס רס ים שכל א' כגולה מעשר עולה ק' ואחר קוון ר ל הקבצו ו ס חזו
 כל ה ס מתחת השמ ס דה"ו במלכות שה א תחת השמ ס דה"ו תפארת נרקקת קר ו ואחר דנוקבא א יי תחת
 בעלה הכונה דבקל פה הנקבה למעלה מעעלה כסוד פחולה אשר על הגהר אבל בקדושר הנוקבא שה א רמלכות

יחודא. וזריק לה באתר אתרא. גרם לה למהוי יבשה מסטריה
 דאסתלק נביעו ויחודא מינה ואשתארת איהו יבשה. ודא גרים חרבין
 עלמא. ומיד אתמר ונהר יתרב ויבש דאיהו נהר דנפיק מעדן דאשקי
 ליה לגן דאיהו אורייתא שבע"פ דאיהו מתשקיא מאורייתא דבכתב
 דבי"לא גין סדרים דאורייתא :

תקונא ארבעין ותלת ליום כ"ב

בראשית תקון את"ר יב"ש.. ודא איהו ונהר יתרב ויבש. בההוא
 זמנא דאיהו יבש ואיהו יבשה. צווחין בנין לתתא בי ורא.
 ואמרין שמע ישראל ואין קול ואין עונה. הה"ד או יקראונו ולא
 אענה והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה וחכמתא מאורייתא דבע"פ
 ומאורייתא דבכתב. וגרים דא ישתדלון בתון. ואמרין דא אית אלא
 פשט באורייתא ובתלמודא. בנדאי כאלו הוא יסרף נביעו מההוא
 נהר ומההוא גן. ווי ליה טב ליה דא אתברי בעלמא. ולא יורף
 תהיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה. דאתחשב ליה כאלו
 אתור עלמא לתתו ובהו. וגרים עניותא בעלמא ואורך גלותא. ויאמר
 אלקים תדשא הארץ דשא וכו'. אמר ר אלעזר אבא. והא קרא ליה
 יבשה מאן תדשא הארץ. אל"ר ברי הכי ארץ תיובתא לכך בני עלמא.
 דאם בר נש יחזור בתיובתא. נחית לה נביעו דאסתלק ומה
 דהוה יבשה קרא לה ארץ. ונהר יהוה חרב ויבש. קרא ליה מקוה
 המים וימים. הה"ד ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא
 ימים. בההוא זמנא דאתקרי ארץ. מה כתוב ביה. ויאמר אלקים
 תדשא הארץ. לאפקא זרעין ואיבין דאינון נשמתין כל חד לזנייהו
 ארין נשמתין דאתגזרו מכורסי יסריה. וארין רוחין דאתגזרו ממלאכים
 וארין נפשין דאתגזרו מאופנים. כל חד לזנייהו לכל חד בדקא

מתח בעלמא קרא עתה כבוד וזרע על עתה בא כמ"ט יתיר וזל גרים ליה למהו כשה מסטרי פירוש
 כ על פי דומר לקון על ר"ח שרוא כמ' ס פס עיודת ביקרן וז' ס וסורק עפס רועע עלו באתר מחלף רר ו
 כב אה א סור גורס שגס קון דרלי' סמלק ואשתארת כשה וכו' וז' דורו כשה קרא לה ארץ פרוש ארץ
 לשון רע ורעו וכמ' ס בויב ק ח א על פסוק ארעות ה' ס שהוא לשון רעו ארעה ארלך וכדאר כס ד בענ' אס
 האלס מור כהסודר עבה כש'ס עס הו' ס'ספסרו כו כסוד משודר מסוב' ה א וכסוד שודר' שדל ער ר' אלךך

יאות. עין פרי דא ת"ת. עושה פרי דא בת זוגיה לכל חד כדקא יאות
 (כל חד אפיק לניו). ועוד עין פרי דא עמודא דאמצעייתא. עושה פרי
 דא צדיק. אשר זרעו בו על הארץ דא שכינתא דכל זרעין אתבריין בת.
 והקא פקודא דפריה ורביה. למעבד אבין וזרעין תהי' לא תוז בראת
 קשבת יצרה. ומאן דאתבטל מפריה ורביה כאלו אהור לתיא ארץ
 יבשה ומנע ברכאן מיה כל חד לפום דרביה. מאן דפגים לתתא פנים
 לעילא. לאתר דאתגזר נשמתיה :

תקונא ארבעין וארבע

בראשית תמן תר"י תמן א"ש. ועליהו אתמר ויאמר אלמים יהי מארת
 ברקע השמים. מארת כתיב חסר ו דא אורייתא דנכתב. מא
 מארת דא אורייתא דבע"פ ואע"ג דאוקמה מארת חסר דא לילית
 ע' אנפין לאורייתא זבנין דא מארת בהאי אתר הוה דאתמר בה
 כי גר מצוה ותורה אור עמודא דאמצעייתא ועליהו אתמר את
 המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה
 הקא פקודא למעבד צדקה. את המאור הגדול הוא דעתיון. ואת
 המאור הקטן הוא דמסכנין. וכמה דסיקרא לונה מן שמשא. ולא
 אית לה נהורא אלא ממה דידוב לה שמשא. הכי שכינתא
 אמרת הו ע"י ואני פורע. דהכי צריך ב"ג למהוי מלה למסכנא.
 וכוננא דא לוזין בכביא ומזלי דא מן דא. ומלאכי' דא מן דא.
 ורוא דמלה ומקבירין דין מן דין והכי לונה שכינתא דאיהי סידרא
 קדישא מקב"ה ומקבית מיניה דאתמר ביה כי שמש ומנן י' אלקים.
 ודכי לונה מקבל יהושע מן משה במה דאוקמוהו פני משה כפני חמה
 ופני יהושע כפני לבנה. והכי הוה קל נביאי' קדם משה כגון סידרא
 וכבביא קדם שמשא דלא אית לון נהורא אלא משמשא :

אז חסר ין מספר בשר מספר כו ו שאר מספר ארץ בראשית תמן חסר חסר פרוש פ כמ בראש ח ש
 כסאות וק סר אש ורס חסר ויב ר ע ד מ ש דו' ע"פ סיכוג בלש שות בפר א שות מארת כס כ חסר ו דא
 אורי סא דככס שר פ ו'ו דשחא קד שא ו'ז ש מא מארת דא אור סא דכפ פ כמ ש אמרת ס' לרובס ורייט
 ע'י תורס שבע כ שר א בלח שו שני'ער תן עכו ס ו'ב' אית רר דא בלח שו ולכן דר ש בלח. תלמי' על מורס שבע פ
 כ מארת כהסך אהור אמרה דכ"י סכ בלח איתס לוו על ואל פורס פ רוס לוו ין אשס - שרא סודר כסור ו
 בראשית

תקונא ארבעין וחמשא ליום כ"ג

בראשית ברא אלקים. א"ל ה'י"ם. ימא דאורייתא. ועליה אתמר ויאמר
אלקים. ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ.
בא פקודא למלעי באורייתא דאתמר בה הוי כל צמא לכו
למים וארין דעסקין באורייתא ירתין נפש חיה משכינתא הה"ד ישרצו
המים שרץ נפש חיה. ועוף יעופף דא רוח. דאתמר ביה כי עוף
השמים יליך את המול ובעל כנפים יגיד דבר. והאי איהו יקוק עמודא
דאמצעייתא. לקבליה מטטרוין דשמייה בשם רביה. ו' רישא דעופא ו'
גפא דיליה. ה"ה תרי גרפוי דברון פרח לעיקא ונחית לתתא. וארין
תרי גרפין אינון תרי תבלים. ה"ה דבהון אתמר ונחית רצוא וטוב.
דאינון י"ו. תבל קליק ב"י דבל נחית בו. כהבל דנפיק מפומא דכבשן.
יהבי ימא קליק ונחית ונגלגלי רצים ושבים ובעאן לאחורא ערמא
לתחו ובהו. ובומנא דמכתכלין בשכינתא דאיהו תחום ימא הזרין
לאתריהו ת"ח ו' איהו אמירה ודבור וקריאה ו' מול. ה"ה תבל נחית
דדבור הבל קליק במול. מול קליק. דבור נחית. וכד איהו קליק ונחית
מלאבי אלקים סלקין ונחיתין ביה. דאינון משרין וחיילין דיליה. ודא איהו

דוגמא דתפארת שהים שמש שרוא על או שהוא שומר דוגמא רסוד שרוא על ועליה דיליה אחר על ואמר אלרם
שרצו המים שרץ נפש חיה עופף על הארץ כב ישרצו רמס הם דבר חודה שרץ נפש חיה לרעלות על
יום כד רמס מבחיתא נפש עב נח חס שיטלו כסוד מן וזא עי כ ועוף י"ו. וספ שהוא רסוד ש ש בו קו ו אורוח
כמנין עוף יעופף על הארץ רמלכות ואר"י דעסקין באורייתא ירתין נפש חיה משכינתא פרוש דגם דגם רעש ש
בר כללות נר ונשמה לנשמה דנקראתה חיה וזרין ירסין נפש חיה כלומר נפש הכלול בר ער חר שר"ם נשמר
לנשמה כ רח דה איהו סכרת מחמת גודל הסעים שלר וזכרת בכלל המיה ועוה יעופף דא רוח דאתמר בה
כ עוף השמים וליך את המול ובעל כנפים נד דבר פרוש רוחו הם תפארת נקרא שמים ולך את הקול
כ רוח סוד קול כטודע כ דבור כשכ נר וקול כתפארת שהים רוח ובעל כנפים זה התפארת ש לו כנפים שרים
חוג נד דבר נד לטון המשכה חזרו נד משוך דבר שרוא המלכות כי דבור במלכות ורוח כתפארת ר"ח יוד
אורייתא חיה ודבור וקל אה דורש זה על שרוא המלכות כי בכל ספר ש שס חו ס רוח במלכות בה
בלא קוד ודוע אות יוד ש בה שלש חלוקות ראש ונוף ויך כטודע כסוד הכת בר שלה ושלא חלוקות שלה מפרש
לכו כנגד אחריה ודבור וקל אה ופירושם אחריה בלחישו דלפלו אינון האומר איך שומעת מה שאומר ודבור
בהכרח ששששש הדברים להשמוע אללו בלבד ולא יותר וקריאה ממוענת שהקל אה שששש לאון הקורא
והוא מדרגה מיועלת בן אחריה שאן שששש לאון האומר וכן דבור שששש לאון אחר השמוע אללו ואמר
ואו קול דהו עי שששש בכל משך ארבע אמות המדבר ותר ואותות ה הם סוד הכל כי בדבור ובקול ש
דכל ממה דבק ברם וקל בר בור הוא הכל דק ולכן אמר רבנן נח דבור דנקיט לשון נחית כ מחמת דקוחו
יפול בו לשון נחית שהוא לשון נחת אבל הכל של הקול הוא עב וגם יותר ולכן אמר הכל סליק בקול דנקט כ בה

תקונא המשא וארבעין

רוא מי עדה שמים וירד. ובאה איהו מאן דפליק צלוותין ביה. דהא
 צלוותא איהו סלם דבה מלאכי אלקים סלקין ונחתין לה. אית למאן
 דסלקין לה לעלא. ואית למאן דנחתין לה לתתא. בד סלקין לה לעלא
 סלקין לה בזבון. וכד נחתת נחתת בזבון. האי לצדיק גמור. סלימת
 מיניה בזבון ונחיתת ביה בזבון לבינוני דזבון דיליה שקלין לחובין.
 איהו תליא באזירא אם חובין מתרבין על זבון (כחוט השערה) איהו
 סלקא ליה בחובין. ונחתא ליה בזבון ונמייל בה אנריה בהאי עלמא.
 לרשע גמור דלית ליה זכו בעלמא לא לעלא ולא לתתא סלקא מיניה
 בחובין ונחית עליה בחובין. הא הכא כי עזף השמים יליך את הקול
 דאתמר ביה ועזף יעזף כגון מועף ביעף. על פני רקיע השמים דא
 נשמה. דאלין דזכאי באזרייתא אתמר בהון יטרצו המים שרין נפש
 תיה וגו' דירתין נשמתין מאזרייתא. דאתרנין כל חר לזני כפום עזבדי.
 הה"ד ביומא שתיתאה ואמר אלקים תוצא הארץ נפש תיה לכינה

לשון סלק דהא לנחא אה סולס דבר זלאכ אלר ס סלקן ונחן לר פרוש דרפסלה ריא בקול שרא מספר
 סולס ועוד אה דוגמת סוליס ש ש בו זורנות וו למעלה מו ער עלר לעל ר וכן בקרבנות עולס לס לפס ר ובית רות
 ט"ו ס לזרר וביזר עולס אבר אה ואז עומד ס בחפלה רעזר דר באל לות שרא העלס ואח ס חוזר ס ודר ס
 מן העלס ס שה א האל לות לכר אר בקדושת ובא לון ומסס כ לרר בחוזר ס ומסס לפס ר בסדר אמר דתקטינות
 גם כגוף תכלת רעמיד עמיר בסדר דרכות של ראשו ות ואמלעות ואחרות ס כמר הדנות כמדנות סולס
 ולכן אמר לנחא ארי סולס ומ ש מלאכ אלר ס סלקן ונחן לה פרוש כ הפסלה מעלין כה מ מלול
 הקדושר דלמטה וכנדר זה אח"כ ורד בר שפס נקרא מ"ד מע לא לתתא ואלו רמן וסמ ד תיכשו באריות
 שסס ס מלאכ ס אשר ברא ועשה הדיק במלות ועל זר אמר סלקין לה בזבון ונחן יר בזבון וי ש
 לב נוי אס חובן מתרבין על זבון אר סלקא לה בחובין ולרשע גמור סלקר מיירי בחובין גמח עלר בחובין
 הכונה כ מ שעושה עונות מתחת ס בחפנות כותות אח זונ ס רחמנבר ס מחובין דילה והב לני דרובו עגלות
 מתחתן כותות החלונס בעל ת תפלתו שעולן עמר אבל בשפע רודר ממיר אן מתחתן אלא השפס תיכשו
 ברוחות הטובים הנעש ס מחובין ד' רכ כל ארס מחשך שפע בתפלות וכמ ס רז לע"ס טובה לכל לטוב ס ולרשע ס
 דגס לרשע ס כותן שפע ולכן בעלית התפלה שלו תחתו כותות רח זונ ס שיתחבר ס תרבו כותן דילה כ מ
 מונע ארסם אבל בשפע סודר מסת ס בחובה רפסלה לא תחתו בו כותות רח זונ ס כיה ת לא לרר ש"ד
 רשפע ש"ו בתלבושות שלהם כון דא כל להרוח בר ש זבון שמשס נכרא כותות סוב ס וקדוש ס ר ק שפע
 ככל ס וזנרות ס אלו הטוב ס אבל רשע גמור דאן לו זכות כלל ואן נו זנרות וכל ס מן כותות דקדושר אש
 כהכרה שגס שפע רודר ע תפיר ש"ו תיכשו בלגודות וכל ס ומלבוש ס על כותות רח זונ ס כן דאן לו כ סודר
 לקבל בו ודוק ה טב על פני רקע רשם ס דא נשיר פרוש דרס השמים כ נשמר שאס תעשר מן אותות
 ים רשם ס אות נן סהה השמס ארסות נשמה אי נג רשם ס תפארת שר ס וואו דשמא קד שא וקטע שעל
 השמס ס הוא בינר שר ס אות ר א ראשונה דשמא קד שא סה א כנה שמשס הגשמה כוודע דיררין שמסתין
 מאור חא לאתנן כדאס שמתן אלו סס הנקראים נפש כרי כ הלוקס ע"י עסק סמורה בוראין נפשן
 ברסח

ע"ס' תקונא שית וארבעין ושבע וארבעין בניהו (פ"ג ע"א)

בהמה ורמש וגו'. בהמה אלו עמי הארץ דעובדיהון כבערין. עלייהו
אתמר תוצא הארץ נפש תיה למינה בהמה ורמש:

תקונא שית וארבעין

בראשית ברא שית. ואינון שית גרפין דתיה דאתמר בה ועוף יעופף
על הארץ על פני רמעי השמים. אינון שית ספירן דכליל

האי עוף. דאיהו עמוקא דאמצעיותא. אית מאן דירית רוחא דקורשא
בארעא אצילות מהאי עוף ואית מאן דירית רוחא מההוא עוף דאיהו
גער שמיה בשם רביה. ואית מאן דירית רוחא מליתא דארעא כמה
דאמר קתלת מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה
היורת היא למטה לארץ:

תקונא שבע וארבעין ל"ו ע"ב

בראשית ברא שית. וקא יומא שתיתאה דאתמר ביה ויהי ערב
ויהי בקר יום הששי הקא תרת אומנן תניינין. אומן הר
אפיק נהורין ביומא רביעאה. דהוו תריין ביומא מרמאה דאתמר ביה
אזר. אומנא תניינא אפיק ריהטא ממיא הה"ד ישרצו המים. וקא הנה
תליא ביומא תניינא דאתמר ביה מים הה"ד יהי רמעי בתוך המים.
הקא מיא והקא מוא. אומנא תליתאה (ס"א אפיק עשבין ודעין) לקבל יומא
תליתאה דאתמר ביה. תרשא הארץ רשא עשב מזריע ודע
למינהו ואתמר ביומא שתיתאה פרו ורבו ומלאו את הארץ. מאי
ומלאו את הארץ אלא היתה רתת יבשה ביומא תליתאה.
אתמר הקא ומלאו את הארץ. הו"ד מלא כל הארץ יבבוה. וקא
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. סק"ק יי צבאות לקבל ימיו המים
מתחת השמים אי מקום אחר ותראה היבשה. לקבל מלא כל הארץ
כבודו ביומא שתיתאה אתקנו שית תריין דברסייא. וביה אתברי אדם

דגוין שבת תלכוו השמות הורדות לשו"ו וכמ"ש רבנו הארי"ל בשער רנגלוס בענין עסק התורה
שה"ש בורה לברכה אע"פ וירג"ר וכן עקב ברוב עול וכו' ואלא אית מאן דרית רוחא דקדושה בלתי אל לט
מסא עוף פרוש עוף רוח ז' א' שיהו סוד רמפתרת הנקרא עמרה דלמנעיה וידוע דהבריאה נקראת ארבע
אל לט ז' א' לוקח רוח סן ז' א' דבריאה רוח אורח אל לט ז' א' לוקח רוח ירשוא עוף דא' הו' נערי פרוש מט"ט
שואו ב' לידה ואל"ס מאן דרית רוחא מלחא דארעא פרוש ז' א' ודע"פ הבאת תלת אומנין כ"ר א' הנידסא

בצלמו

בצלמנו דאיהו מוכן לשבת על הכסא הה"ד ויברא אלקים את האדם
 בצלמו והקא תרין פמדוין. חד נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. ותנינא
 ויברא אלקים את האדם בצרמו. נעשה אדם דא פקודא למגזר ית
 ציורא למתוי בצלמנו כגזירו דערקה כדמותנו בפריעה ואם נמזר אות
 ברית בתרנייהו איהו בצלמנו כדמותנו. ואם לאו לאו. ואי מקיים זכור
 ושמור בשבת איהו בצלמנו כדמותנו. ואם לאו ולא אית ליה
 חולקא בורעא דישראל. ואם מחד לקב"ה תרין זמנין בכל יומא
 בק"ש בימקא ובלייליא איהו בצלמנו כדמותנו. ואם לאו לאו. ואם
 הוא מנח תפלין דיד ותפלין דרישא בכל יומא דאינון לקב"ה זכור
 ושמור איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו. ואי איהו מקיים יבום
 ונחליצה איהו בצלמנו כדמותנו. אי לאו לאו. וכלא ברחימו ודחירו
 דקב"ה. ועוד נעשה אדם בצלמנו כדמותנו למאן אמר דא (יש"א)
 לאינון מלאכי דמברכין ומקדשין לקב"ה לעיקא בכל יומא בברוך
 וקק"ק. ה"א הוא דכתיב וקרא זה אל זה ואמר קק"ק. ומגלן דמברכין
 ליה. אלא בר שאלין איה מקום כבורו להעריצו אמרין ברוך כבוד יי
 ממקומו ואנון קבליהון מקדשין ליה בקק"ק ומברכין ליה ברוך כבוד
 יי ממקומו. ואינון אמרין על ישראל נעשה אדם בצלמנו כדמותנו.
 בצלמנו דמקדשין לקב"ה כמה דאוקימנא. וקרא זה אל זה ואמר

הכא חסא אומן, ושוב אחר חנן, איתן חד וכו' פרוש ש.נו כך איתן חד כתיב ש א איתן חד וכו' וראר לבי
 כבוד ש לא מפ רקה ה כמעשר בראש ת קר ל נשם אית ת כ רדבוי כלאו רר עושר אט רכנלי. ואי א רי
 מקיס יבום וחליצה אירו כללמנו כדמותנו. קשר דקל ור על רבר ורלא ר ים אן לרס אמור יא ש ד בר
 בום ותיליג כ לר ד שרו שג האלס רורחס ול דחס בקדושר וכמ' כ תרא (בחום דף 5 ז) ופסקה לריכר יי
 ז ל בש ע ס' קנ ז ומ שרוא רורחו ל דמו בקדושה א, זר קרו ר ונ' כסיד א, כות ספי רת קוה. על ק ס
 העשר של יבום ותל לר אלל קא על רילוי דאמור כלאר שר א בת בום ותל יד דבת כ יא קרר אשת רמת ח -
 וכו' שז רלאו חספ כ בו נס רשאו אשר זקוקר ל בום או לתל לר וכלאו זר עזורר יסר ר ש"א קת אשה בת בום
 ותל לר כרס הא קש א כלאו מלות ח לר ושבת וחוד רשם בק ש וכן מלות חפ"ל כל - אית חקר ולכך -
 ריק יס' אוחס א רי כללמנו כדמותנו ואל לא, אלו אבל מלות בום ותל יד מא רבות רי"ל, זר חאלר מית ולמה
 קט עלרו הכא ומר ש כות ש לרס ביה וי"ל כסיד ר דוע מלות בום ותל לר ברס. ודע וחוכה על רשאר רשש
 והמודע ברשאר חספ מורה בחת ח המחס חפכ כ טעם יבום ותל לר רוא ירעלות ריאו רוחא דשכ ק בר בעי"ר
 כב אר רלשוור וזה עדות להשראת הנפש וכו' דא כל השאלת פה א כל חמת רמת ח אשר ה א ש כב שריל
 אבל העט"ס אן י"הס רש"את רנפס ולין קחיס בחמת חסות ח ויכן אחר חס תורה בזה א רי כללמנו כדמותנו
 וחי לא ללו בצלמנו דמקדשין לקב"ה כמה דאוקימנא. פרוש דריש כללמנו על אחרת קק"ק כ כללמנו עויה
 קק

קק"ק כדמותנו לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו .
 ועוד לעליא בעיגה אדם . הקא אתכליליו כל ספירן דאינון יוד קא ואו
 קא דאינון עשר וסקרין חושבן אדם ואמרו בני ישראל לתתא נעשה
 אדם בצלמנו כדמותנו. (ירל כ"ג ע"ד הכתוב לקמן במקום ס"ח ועוד נעשה אדם עד והאדם ידע)

וירדו בדת הים ארין ת"ח דמתרבין בימא דאורייתא דירתין מתמן
 נפש תיה. ובעוף השמים ארין מארי חזון דבנותיהו (נ"א הזכותהו)
 פרחין לעילא וירתין מתמן רוחא דאיהו עוף יעופף בגרפין דפקודין
 דעשה. ובהמה ארין עמי הארץ דאתמר בהו אל תיראו את עם
 הארץ כי להמנו הם. ועוד נעשה אדם שכינתא תתאה נשירת עצה
 מקביה דאתמר ביה כתפארת אדם לשבת בית. דעמודא דאמצעייתא
 ושיכנתא עליהו אתמר זכר ונקבה בראם ואתקריאו אדם. וכוונא
 דיליה אמר לתתא באדם וחה זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם
 ובמה דקביה ושינתיב אתקרי אחד הכי קרא לון אחד לאדם
 ולאתתיה הה"ד כי אחד קראתיו. דתפארת איהו א"ח כליל השע
 ספירן. מלכות ד'. עשירות ליה בלילא מעשר דאינון יוד קא ואו קא
 ואיהו ד' בלילא מארבע אתון דאינון יקו"ק. קונא דאת ד' מורה
 על עשר וד' עיר ארבעה. דהכי רעות הנהיד רחבו ד ונבהו עשרה
 והא אוסמוה. ויברא אלמים את האדם בצלמו בצלם אלקים
 ברא אותו. הקא פקודא דתפירין. ת"ח כל מאן דאנת תפירין על רישיה
 ועיר דרועיה. קלא סדיק בקל יומא לבל חיוון מרכבות ואופנים ושרפים
 ומלאכין דממנן על צלותין חבו יקר דדיוקנא דמלכא דאיהו מאן דאנת
 תפירין. דעליה אתמר ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים

עולה מספר ר' שרוא ג שרוא ע ב ו דוע כל סע ע ב רוא ככתב דהקרא קדוש לבן דרש כללמ ו על אמ רח
 קק ק גם דרים כדמוטט על אתר כ כבור וכו כ ח כה כדמוטט עולר מקביו ועם כולל האותיות עולה
 מקל ג כזגן ברוך כבוד ה' חמקוט עם האותיות וריליה ובעוף השם אלן מארי דוכוחל דכוכות הון פרחן
 פירוש קא על יעשר ש שרס חזוקים ביד ח ה אל"ש שמעשר רבקה שליש ה א נעשיר עכ"ז כיון דרס ממו קיס
 ביד ח ח ששם כל לרה ששם רוא עסק המורה גם הם פרחן , לפלא שעולן מן עשם ליערס וירחן מן המורה
 של ח ח רוחא דאקרי שוף השם ש שם ס זכר ויטוף בגרפין דפקודין דעשה דיליהו קרא לון אחד לאדם ולאתה
 רב"ד כי אתה קראתו אלעג דפטוק זה כתוב באברהם אלעג הכה מרע דאברהם אלע"ה היה ונחמס ארס ושדה
 היטה ונחמס מוח ששם סמקו עון ארס ומוה קונא דאות ד מורר על עשר וד על ארבעס דאטי , דארלבן
 ברא

ברא אותו בצלמו בתפלין דריקא כנונא דתפלין דמארי עלמא דאינון
 שכינתא עלאה תפלין על ריקא (ואיהו) דעמודא דאמצעייתא דאיהו
 כללא דתלת ספירן קדמאין. ועמודא דאמצעייתא כליד שית ספירן.
 ואימא עלאה תפלין על רישיה. איהו תפלין דאנה קב"ה בכל זמא
 בצלם אלקים. תפלין דיד דא שכינתא תתאה דאיהו קשירא ליה. ועלה
 אתמר ונפשו קטורה בנפשו תרוייהו ביחודא תדא בקשורא תדא
 רצועה כריכא באצבעא שמאלא דא קדושין דילה דאיהו מבעת כריכא
 באצבעא דילה ובה איהו קשירא עמיה ואידו עמה הא קדושה.
 בנה כללא דו ספירן ואנון שבע ברכאן דחתן דאנון ז' יום השביעי צדיק
 עליה אתמר וברכות לראש צדיק דירית מאימא עלאה. ואת י על
 רישיה איהו חכמה י. בה אתעבד ז'. שבע ברכאן דירית חתן וכלה
 וכליין בצדיק זום השביעי דביה מתיחדין חתן וכלה דאיהו יאקונוס".
 והא אוקמוהו כי כל בשמים ובארץ ותרגום דאחיד כשמיא ובארעא.
 ואיהו אות ברית דלית יחודא ליה, וכלה בר מיניה ויכלו השמים והארץ
 וכל צבאם. ויכילו בצדיק אתכליין כל אברין וכל ספירן. כי אברין
 דאינון פקודין דעשה דביה אטרקדשונו במצותיו וצונו. למעבר כלפקודין.
 דאיהו ב"ל כליד כלא. ואיהו כלא. ומיניה תלוי כלא. עמודא דאיהו
 סביד שמיא וארעא עליה. וביה אתעבידו כלל פרט וכלל. ובג"ד ויכלו
 כליד שמיא וארעא. שמים אש ומים. ודא שמארא וימינא שמים עמודא
 דאמצעייתא כליד תרוייהו. הארץ שכינתא תתאה. וכל צבאם נצח והוד
 דאינון צבא השמים. בנין דאיהו כליד שבע ספירן דשכח דוד בתון
 לקב"ה חת"ד לך"י הגדולה והגבורה וגו'. בג"ד אתמרי יום השביעי כלל
 שבע. וסלקין לשבעין דהשכן תיבין דקדוש ויכלו. ויכל אלקים ביום
 השביעי דא אימא עלאה דאיהו אקים. בתר דכליל ביה ספירן אתקריאו
 על שמה כללו שבתות שבע שבתות. דבתר כליד ביה תלת ספירן
 עלאין דכליל באימא עלאה וקרא לון שביעי שביעי על שמה.
 חת"ד ויכל אלקים ביום השביעי הא תר דכליל ביה. וישבות ביום השביעי

דוד ספ"ה שרוא סוד רמלכות מספר שמו ד וכן כתב ב"ה וחד מיני ב ד ש"ה מהקן כס רותו אס רמלכות שהיה

דא תנינא. וְבִרְךְ אֱלֹקִים אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הָאֵל תֵּלֵת לְאֵתְבַלְלָא בְעֶשְׂרָא
 סְפִירָן לְיֵית סְפִירָה דְלֵא אֵתְבַלְלֵית בְּעֶשְׂרָא. כָּל תְּדֵא בְּמִשְׁקָה דִּילֵה
 אֲבָל מִמְשָׁה דְצָדִיק יוֹם הוּ' בִּיה אֵתְסִירָאוּ כָּל סְפִירָן שְׁבִיעִיִּית.
 שְׁבַעִין תְּבִין אֵינֵן בְּקֹדֶשׁ וְיִיבְלוּ וְזִכּוֹר וְשִׁמּוֹר הָאֵל שְׁבַעִין וְתֵרִין כַּחֲשֹׁבֵן
 וְיִבְלוּ. וְשֵׁנֵת צָרִיךְ לְתַקְנָא בִּיה פְּתוּרָא בְּאַרְבַּע רֵגְלִין כְּנוּנָא דְפְתוּרָא
 דְלַעֲלָא דֵאֲתַמַּר בִּיה זֶה הַשְּׁלֵחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי יי. וְעֵרָה אֲתַמַּר תְּעֲרוּךְ
 לְפָנֵי שְׁלֵחֵן. פְּתוּרָא דְקַב"ה דְאֵל שְׁבִינְתָא אִיהִי מִסְטְרָא דְצִפּוֹן דֵאִיהִי
 גְבוּרָה וּבג"ד תְּקִינוּ מֵאִרִי מִתְנִיתִין שְׁלֵחֵן בְּצִפּוֹן. וְגַר דְרִיק לִימִנָא
 כְּנוּנָא דְלַעֲלָא דֵאֲתַמַּר בִּיה מְנַרְהַ בְּרוּם מִמָּה בְּאִמְצִיעִיתָא מִסְטְרָא
 דְעִמּוּדָא דֵאִמְצִיעִיתָא. ת"ח שְׁבִינְתָא אֵתְקִרְיָת פְּתוּרָא מִסְטְרָא
 דְשִׁמְאָלָא. וּמְנַרְתָּא מִסְטְרָא דִימִנָא. וּמִמָּה מוּצֵעַת מִסְטְרָא דְעִמּוּדָא
 דֵאִמְצִיעִיתָא וּבְגִין דֵאֵל זִוּגִיהָ דִּילֵה בְּאִמְצִיעִיתָא בִּין צִפּוֹן לְרוּם. וְהָא
 אוֹקְמוּה רַבְנֵן כָּל הַנְּתִין מִתְּוֹ בִּין צִפּוֹן לְרוּם הַנְּתִין לִיה בְּנִים זָכָרִים וּבְנֵי
 פְּתוּרָא אִיהִי סְמִיכָה עַל אִרְבַּעַה סְמִיכֵן. סְמִיכֵן דֵאִיהִי כְּנוּנָא דְנִפְאָ
 דְסְמִיכֵן לִיה דְרוּעִין וְשׁוֹקֵן דֵאֵינֵן אַרְבַּע. וְצָרִיךְ שֵׁית נְהִמִין מְהֵא
 סְטְרָא וְשֵׁית נְהִמִין מְהֵא סְטְרָא וְרָזָא דְמִקְהָ זֶה הַשְּׁלֵחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי יי.
 וְיָהּ בַּחֲשֹׁבֵן ו' דֵאֵינֵן שֵׁית פְּרִקִין דְתֵרִין דְרוּעִין. וְשֵׁית פְּרִקִין דְתֵרִין
 שׁוֹקֵן. דְהָא שְׁבִינְתָא אֵתְעִבִידֵת גּוּפָא לְמַלְבָּא בְּבַל תְּקִנָּא דִילֵה וּבְאִרְיִן
 תֵרִין עֶשְׂרִי פְּרִקִין דְנוֹסְבָא. וְתֵרִין עֶשְׂרִי פְּרִקִין דְדִבְנָרָא מְלֻאָבָא אִמְרֵי
 וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאִמַּר קֹדֶשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְגו' זֶה עִם קַב"ה אֲחִיד. וְיָהּ
 עִם שְׁבִינְתָא אֲחִיד. וְכֹלָא יס"ק אֲחִיד מִיַּהֲד תְּרִינִיָּהוּ. וְלִקְבֵל זֶה
 אֵל זֶה אֲבָר רֹד כ"ד רֵגְלוֹת. וְאֵינֵן לְסַבֵּל כ"ד סְפִירָא אוּרְיָתָא. זֶה אִיהִו
 לְקַבֵּל ד' אֲנְפִין לְכָל תְּיָה לְתֵלֵת חִיּוֹן. זֶה תְּנִינָא לְקַבֵּל ד' גְּדִפִין לְכָל
 תְּיָה לְתֵלֵת חִיּוֹן. וְדָא אִיהִו רְזָא דְמַלְהָ וְאַרְבַּעַה פְּנִים יֵאֲתָת
 וְאַרְבַּע בְּנָפִים לֵאֲתָת לְהֵם. דְקֵלְהוּ פְּרִחִין בְּפְתוּרָא קָדָם יי בְּנִמָּה
 רֵגְלוֹת. וְצָרִיךְ לְתַבְרָא דְהָא פְּתוּרָא אוּרְיָתָא דֵאִיהִו קַב"ה וּבְגִין דֵאֵל

סוד רשות סודי שכתבו ד' ונכרו עשרה וּבְגִין דֵאֵל זִוּגִיהָ דֵאֵל סְמִיכָה עַל כֵּן לְשׁוֹן לְדָרוּם כֵּן יִקַּר מְחַלָּה
 דֵאִפְרַס שֵׁס כֵּן סְפִירָא לְשׁוֹן סְפִירָא דְרוּם רִישׁ סְפִירָא כֵּן כְּנַגְדֵהּ כֵּן קָשׁוּ כֵּן וְכֵן לְשׁוֹן שֵׁס אֲחִיד וְכֵן
 אוֹקְמוּהוּ

אוקמיהו מארי מתניתין. שנים שאוכלין על שלחן אחד וכו'. ואם הוא
 חד אורח וחד בעל הבית. בעל הבית בוצע. ואורח מברך. בעל הבית
 בוצע דא עמוקא דאמצעייתא לעילא. ואורח מברך דא צדיק דאתמד
 ביה וארח צדיקים כאור נגה וגו' וצדיק איהו בשבת כאורת. דאמי
 ואזיל בכל שבת ושבת שבת שכיתתא. בעל הבית דליה עמוקא
 דאמצעייתא. ואיהו בוצע ופריס פרוסה דנהמא. דאיהו מפה ויהיב
 לאורח דאידו צדיק ועני. ואורח מברך לבעל הבית בכל מכל כל. דאינון
 תלת אבהן במרכן דאתברכו אינון (ס"א תשע ברכאן) דברכאן על
 די דצדיק נחתין לעמוקא דאמצעייתא הה"ד וברכות ראש צדיק.
 מאן ראש צדיק. דא עמוקא דאמצעייתא. תשע ברכאן אינון מעילא
 יתתא מכתר עד צדיק. ותשע אינון מתתא לעילא. מצדיק עד כתר
 עילאה ובלהו סלקין ח"י ובלא בליקא מנייהו. תפלה למשה תפלה לדוד.
 בית הבגסות. איהו בנוסיא דבלהו ברכאן תפלה איהו. בנין דאיהו כוס
 לקב"ה. ואיהו אתעבידת טפלה לרוכב. הכי אוקמיהו מארי מתניתין
 אין לרוכב ספר ליום אלא ליום טפלה לרוכב. איה טפל במית ואית
 תפל בתיו בנין הוואבל תפל מברי מלה. והאי תפלה הכי איהו בתיו.
 ואיהו כוס דין דאיהו יין הויבן סודמין יסוד. וצריך ביה עשרה דברים.
 כמת דאוקמיהו מארי מתניתין. ואינון בתשבו י' מן יסוד. ואינון עומר.
 ועמוף הרחה. ושמיפה. חי. ומלא. מקבלו בתרי ידוי. ונותנו בלמן.
 ויהיב עינוי ביה. ומסרין מן הקרקע טפת. ומשגריה במתנה לאנשי
 ביתיה. עמור מסטרא רעמרה דברית מילה. עמוף עומה אוד כשלמה.
 ואם הוא עני דרית ביה אלא רביעית חג. דאיהו שעורא דאת ד' אתמד
 תפלה לעני כי יעמוף הרחה ושמיפה. הרחה מילגו. ושמיפה מלכר.
 וקרא דמלה ומתרו וקדשו. הם קבא חרא מכתר טורא דר' שמעון

פיק שנה כ כסנא רוא פת ריוו על כה ת כ ד ר ו יזיא כל רוק מטתו בן לפן לרוס כלומר שמשת
 כסנא עלו פלו ריוו בן מספר לפן ליספר ריוס רוא סוד כה הכ ד רוא זוכס לכס זכרים לרוי ד ריווס
 סה"ס נכס. ועל ס כ חור זר כה כן דרשר דר' ש לקין בעמד כ כפסוק וקרא זה אל זה ואלוין כי ר"ג
 וכו' בגין חל ר סוס לקביר וחר חתנב דס סוס ליוכב פרוס לקב ס רתפלות זה אל ש כר סאלס נ ס מ כ
 שרס מספר סוס ורוא דמיל וסיהו וקדשו כיוס רוא דמל דכסן דהס וס כר קודס וס ט דכס כ וסרו

בן זחאי ואמר ר' ד' שפיר קאמרת. אבך האי כוס צריך לסלקא ליה
 בדרגוי. עמור מסמרא בעסקיה דאיהי כתר עליון על רישא דצדיק .
 עמוף כגון עומה אור כשלמה. מאי עומה דא י' דאתעמף באד
 ואתעביר אור. והאי דאתעמף איהו חכמה. הרהר ושמיעה דאיהו
 וטרוו וקדשו. טרהר מסמרא דכנהא. דאתמר בכנהא טבר ועלה
 אתרבי לטיכל בתרומה וקדשו מסמרא דשמאלא הה"ד וקדשת את
 היום. ה"י מסמרא דצדיק ה"י עלמין כליל ה"י ברבאן דצלותא. ומלא
 מסמרא דעמודא דאמצעייתא. ומקבלו בשתי ידיו ונותנו בימין דא דהוא
 דאתמר ביה מימינו איש דת למו. כי ימנה פשוטה לקבל שבבים. ואיהו
 ימנה י' גאודרי בכח תרין ידיו אינון ה"ה. חד שמאלא וחד ימינא ובג"ד
 צריך לאתניהבא בהמש אצבעאן משום כוס ישועות אשא. ונותן
 עיניו בו. עליהו אתמר עיני כל אליה ישברו. ואינון תרי סככי קשומ
 דאינון י' דאינון בת עינא ימינא וכת עינא שמאלא. ובניהו ו'
 ועידא זעיר אנפין. דאיהו שוקיו עמורי שש. ומסקין מן הקרקע
 טפה מסמרא ד' ועידא חכמת שלמה ומשגרו במתנה לאנשי ביתו דא
 אימא עלאה דאתמר בה ישמה משה במתנת חלקו. ובגלותא לית לן
 אלא ארבעה חי מלא שטיפה ה' דחה. וסימניך חמש"ה ואינון מסמרא
 דאת ה' דאיהו רכיעות לחשכנא ואיהו דל"ת. עניה בגין דאסתלק
 מינה ו' דאיהו שית דרגין. הו"ס איהו ברזא דיאמרונקי דאיהו כ"ו
 ה"ס. כו"ס בחשכנא אלקי"ם :

תקונא תמניא וארבעין

בראשית תמן תר"י תמן שב"ת . כגוונא דא בראשית . י"ב ר"א ש"ת .
 ואינון תרי שבתות . עליהו אתמר ושמוך בני ישראל את
 השבת יעשות את השבת וכו'. תרין זמנין ארכיד הבא שבת לקבל
 שכנינא עלאה ונתתא לדרתם מאי לדרתם. אלא זכאה איהו מאן
 דעביר לון דיה בשבת בתרי רבא ואתפני מתמן יעד הרע דאיהו
 חלא שבת. ברית עולם דא צדיק דשריין תרויהו עליה חד לאמלאה ליה

סמלה כדמה ופסיפס וקדשו לח כ כרכס דמנך עליו ומ"ס קס סכא חד מנכר סולא דכש"י פירוש קמ"ל

וחד לאתמליא מיניה בני ישראל אנון תדין בליין נצח וחוד בנוי דישקאל
 קבא עמדיא דאמצעיותא. תלת שביעי שביעי שביעי. אין תלת אבהון
 ענג טבת ונרד וצא מעדן להשקות את הגן. ונחד. אית נהר ואית נהר.
 אית נר דאתקרי נהר פגניו. ואית נהר דאתמדי נחל קדומים. עין
 עלאה עליה אתמר עין לא ראיתה אלמים וזלתה. האי נהר איהו ו דנפיק
 מעדן עלאה דאיהו א' ואעבר בין אבא ואימא ואזיל חמש מאות
 שנה ומטי על צדיק שביעי ומתמן אשקו הגתא דאיהו שבינתא
 תתאה וקאה איהו מאן דנפיד דדה לשבת דאיהו לבא דלא אתקריב
 תמן עציבו דטחול וכעס דמרה דאיהו נורא דניהגם. דעלה אתמר
 לא תבערו אש בקר מושבותיכם ביום השבת. והכי הוא ודא.
 דק מן דבעים בארו אוקיד נורא דניהגם. ארבעים מלאכות חסר
 חד. אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בטבת ואינון עשרה דלקה
 אדם ועשרה לחיה ועשרה לנחש ותשעה לרעא ובגין דא אמרו בארי
 מתניתין אין לוקין בשבת. דארין מלאכות אינון הניכין לישקאל
 לקבל מלקיות. יציאות השבת שנים. אינון עבודה והנחה דעביד לון
 בבת אחת. מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה
 ומרשותיה בארו אעקר אילנא דהיי דאיהו אות ברית ואנח ליה ברשו
 נוכראה. מאן דעביד קא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה ואנח לה
 ברשו אחרא דאיהו מרה ומחיר וקא גרם לישראל דאתעקרו מארעא
 דישקאל ואתגליאו בארעא נוכראה. דאיהו רשות הרבים. והכי
 איהו מאן דאעיר אות ברית מרש דילה ברשו נוכראה. שבתא איהו
 טחול חמ"ה אתתא בישא מרה שבתא עליה אתמר ותבוד רס אין
 בו קים. מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו. ואיהו רעב וצמאון
 וקינה והספד וחשוכא וקבלא. ואידו גלותא לישראל וצריכין ישראל
 למעבר לה שני בכלא והא אוקמיה. ואיהו רבו דחל דאיהו אסיד
 בשבת וקר לא אשכחת אתר לשריא תמן איהו ברחת. כנונא רשפחה

שה ס משרשו דנפיד דיר לשנת דארו לבא פרוס השנה קריל לב סחא בלמע כן דר ווינ אכי וקי
 לב כסס דרס סחא לוסו דר יר סבו אלוות מו כ מרס סוד יר דלא אספרס חמן פל בו דמחול וכעס
 ראברדם (ה)

דאברהם דאתמר בה מפני שרי נברתי אנכי ברכת מחול עליה אתמר
 שר נעריה מעל רגליה נעל מפונג דמפה סרוחה. כי המקום אשר אתה
 עומד עליו אדמת קדש הוא דא שבת ועליה אמרת שכינתא פשטתי
 את בתתי איבקה אלכשנה רחצתי את רגלי איבקה אטנפם. ובגין דא
 צריך בר גש בשבת לשנוני בלבושין. בשרגא. במאכלין. וצריך למחוי
 מזוסף מחול ער הקדש. וקר המוסף מזיפין ליה נפש יתירה בשבת.
 וקר הגורע גורעין ליה היהא נפש יתירה ח"ו:

תקונא תשע וארבעין ליום כ"ה

בראשית ברא אלקים. שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה. מי
 אלה הוא אלקים. מי ברא לאלה. שאו מרום עיניכם דא
 מיט ראשי תיבין שמע דמיחדין ישראל לקביה פעמים. ותשבתו תמן
 מ"י. דאיהו כקלא דתמשין אתון. ובמאי צריך ליחדא ליה. בשחרין.
 בהוא דאתמר ביה רום ודיהו גשא דאיהו מרום בגין דאיהו מרומים
 ישכון. וראו דתמן אור. וראו אור הככבים דכהון שכינתא נפכת
 הה"ד המוציא במספר צבאם. ובגין דא קריאת שמע בלייא. כמה
 דאקמוה מארי מתניתין ביציאת הככבים. ערב ובקר צריבין ליחדא
 קה עם מרבא בגין דבערב היא באה עמיה ובבקר היא שבה לנביה.
 ודא ערב דיצחק ובקר דאברהם דתמן בעקת בנייהו ישראל. ועוד
 המוציא דא המוציא להם מן הארץ בגינה אתמר לחמו נתן וכו'. ועוד
 המוציא במספר צבאם ארין רמ"ח תיבין דק"ש. רבלם בשם ימרא
 הה"ד ויקרא האדם שמות וגו'. דא ההוא דאתמר ביה כתפארת

דמיה דא רי טרא דרס כ כ טהוי זכר אש ר ה טחא דא חערב טרא בשבת גס טחול מרה ג' ללח מל
 פיג טרא כגל הירח ולל חקרב בשבת דר ח ה וט ש רעב ויחזון וכו מנה ששה מ כיס כנגד של סמו
 בשש ת רחול לשנוני כלטס. כשנא כחאכ' . כ ריה שרנא יבוש . מחלל שלס כ השבת יהיה שלס
 כשלס אלר. וכס אמר עוד וער ד ימסו מוסף מחול על קדוש ריה דבר זר גרמו כחות וכו' כ לשולס ק ל
 וכו' לרכות ולכ כנגד ו דרוספר חוסף וכו' וכו' כחות וכו' ש"ס כגו ו היה שלס לכך אומר ס שנה שלס בראשית
 כרל אלקים שאו מרום עיניכם כ כ רר ש רח שאו מרום ע ככס שמע דא קריאה שמע וס ת שאו מרום ע ככס
 מספר אלה ס שהוא אוחו מ"י א"י ו ותשבתו חת מ דא רי כללל דמחן אסון פירוש כפסוק שמע שרל
 ש כר אסון ושכס הס כנבקר וכשרב סר חרש אסון ו"ש שאו מרום ע ככס ר ה שמע ודלוח מ ר ל השמנו
 תמן סוד ת' אסון ועוד המול דא היול א לחס מן הארץ כנ כה אחר לחמו נתן פרוש המול א לחס ה ס
 אדם

אדם לשבת בית. דקרא שמתן קבל תיות תקודש אגל שרפים ואופנים
וצבא דקעילא. לכל חד קרא ליה בשם ידיע. וברנא ידיעא.
ראשתמודעא לכל חד מאתר דאתנמיל. כגונני דנחלי ימא דאתחורו
לאתר דאתנמילו בשליחותא. ההיך כל הנחלים הולכים אל הים
וגו' אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת מאתר דאזלין.
תמן חורין בשליחותא מרוב אונים דא בטר עלאה. ואמיין כח דא
תבמה. מאי כח דיליה אימא עלאה. איש לא געדר איהו כללא
דתלת ספירן. מאי איש י' איש מלתמה י' שמו. איש א בטר עלאה.
י' תבמה. ש' שריטא דאינא דאיהו אימא עלאה תשובה ודאי. ועוד
מרוב אונים דא עמודא דאמצעיתא אונים דיליה נצח והוד. ואמיין כח
דא צדיק איש לא געדר י' איש מלתמה. והא אתמר קם סבא בטר
מוקא דרבי שמעון ואמר ר' ה' האי קרא תבי שמענא ליה. שאו מרום
עיניכם. שאו כמו שאו יריכם קדשו. ודא מדיש ישראל לוי ראשית.
מרום דיליה בטר עלאה. מי אימא עלאה דברא עלמא באלה
מאן אלה. אלה ראשי בית אבותם ואינן תלת אבהן. המוציא במספר
צבאם ארין צבא השמים דאינן נצח והוד. מאי מספר דלהן אלא מספר
וחשבון דכלא דא שכינתא עלאה. לכלם בשם יקרא דא שכינתא
תתאה דאתמר למשה בנינה וארעה בשם. מרוב אונים ההוא דאתמר
ביה וירגו קרוב בקרב הארץ. ודא צדיק. ואיהו אמיין כח איש צדיק.
כח דיליה איהו כח דעובדא דבראשית דאתמר בה ועתה יגדל נא כח
אדני. לא געדר משכינתא לעלם. והאי והאי כלא קשומי. שבעין אנפין
לאורייתא א"ל סבא סבא מרוב אונים ואמיין כח תמן אדם קדמאה.
תמן אברהם יצחק ויעקב. תמן משה ואהרן תמן דוד ושלמה ותרין
עשר שבטין. וכל נשמתין דשתין רבוא דישראל וכל ררין עלאין

מ' מן הארץ המלטת שמעל מ"ן לפתאום שהיא טוד וחי' דשחא קדישא וזהו למחו נסן לנס וחי' או מ' מ' ו
ססה המ"ד נחמס' מרוב אונס דא כח עלאה ואמיין כח דא חכמה פירוס הכח. קרא לין וכח עלאה
כליל כמה כתיבס וזהו אונס לנשן רביס דכמה לין כליל ביה ומכמה איה כח מה ונליא ואמיין כח דא חכמה וכל
תיבס אונים ס' חמשה אותות והכוב של חמס' הוא שלשה והס שלש אותיות אן דהכח נקרא אן מרוב
אונים ההוא דאתמר כ' ודגו לרוב בקרב הארץ יח' ל' ק' פרוס ריבוד בו טלוב ס' ו' אלני' שטוליס מספר
והואין

לְמַעַבְד יִשׁוּבָא מִיְיִהוּדָה וּבְנִין הָאֵי הֵ. אֵלֶּה דְאִינּוּן תְּלַת אַבְהוּן.
 תְּקִינּוּ תְּלַת צְלוֹתִין לְנַחְתָּא בְּהוּן לְקַבְּיָה לְסַלְקָא לְשִׁכְנִיתָא בְּהוּן דְּאִידוּ
 דְּזַעֲרָא. דְּעַמְוֹדָא דְּאַמְצְעִיתָא אִיהוּ גּוֹפָא. וְתַרְיִן דְּרוּעִין דְּיִלְיָה יְמִינָא
 וְשְׂמָאלָא. דְּבַהוּן אַחַד כְּהֵ. וְעַל גּוֹפָא אַסְתְּלִקְתָּ. וְקָאן סְלִיק לָהּ עַל
 גּוֹפָא. מ"ו. אִימָא עֲלֵיָא מִי בְּרָא אֵלֶּה. וְכַד סְלִקְתָּ סְלִקִּין עִמָּה
 כָּל צְבָא דְּלַעֲיָלָא הִ"ד הַמוֹצִיא בְּמַסְפֵּר צְבָאָם וְכַל יִשְׂרָאֵל דְּאִינּוּן
 שְׁתֵּין רַבּוּא מְתִיבִיסִין בְּצַבָּא דְּלַעֲיָלָא. לְכַלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא כְּלָהּ אַתְקְרִיאוּ
 עַל טַם צְבָא דְּלַעֲיָלָא אִישׁ לֹא נַעֲרַד מְחוּשְׁבָנָא. וְשִׁכְנִיתָא בְּגֵלוּתָא
 בּוֹמְנָא דְּאִידוּ מְרַתְקָא בַּעֲדָה מִינָה לְזַמְנִין אַתְפְּרַנְסַת ע"י שְׁלִית.
 לְזַמְנִין ע"י אַבְהוּן לְזַמְנִין ע"י אִימָא. לְזַמְנִין ע"י אַבָּא. לְזַמְנִין ע"י
 בְּנִין. לְזַמְנִין ע"י דְּצַדִּיק וְכַלָּא יְהִיב בַּעֲדָה דְּאִידוּ ו'. אִידוּ בִּין אַבָּא וְאִימָא
 בִּין יֵס. וְכַד אִידוּ בִּין אַבָּא וְאִימָא נְחִית לָהּ פְּרַנְסָה ע"י אַבָּא וְאִימָא.
 וְכַד נְחִית בִּין תְּרִין דְּרוּעִין דְּאִית בְּהוּן שִׁית פְּרִקוּן נְחִית לָהּ פְּרַנְסָה
 בְּתַרְיִן דְּרוּעִין. וְכַד נְחִית בְּגּוֹפָא דְּאִידוּ יַעֲקֹב נְחִית לָהּ מוּזְנָא עַל
 יְדֵיהּ. וְכַד נְחִית בְּתַרְיִן שׁוֹקִין דְּאִינּוּן שׁוֹקִין עַמּוּדֵי שֵׁשׁ דְּאִית בְּהוּן ו'
 פְּרִקוּן נְחִית לָהּ מוּזְנָא עַל יְדֵיהּ. וְכַד נְחִית בְּצַדִּיק נְחִית לָהּ מוּזְנָא
 עַל יְדֵיהּ. וְכַד נְחִית כְּהֵ דְּאַתְחַבְּרֵי בְּהֵ לֹא צְרִיךְ לְנַחְתָּא מוּזְנָא לָהּ
 ע"י שְׁרִיתָא בְּעַדְמָא אֵלָּא עַל יְדֵיהּ. וְכַד נִפְיָק כְּהֵ אַסְתְּלִקְתָּ עַל אִין סוֹף
 דְּאִידוּ א'. מוּזְנָא דִּיקָה לָאו בּוֹכּוּתָא תְּלִיָא מְלִתָּא. וְלֹא בְּחִיִּים דְּאִינּוּן
 אַבָּא וְאִימָא. וְלֹא בְּבִנֵי דְּאִינּוּן נְצַח וְהוּד. אֵלָּא בְּמוֹלָא תְּלִיָא מְלִתָּא.
 וְכַד נְחִיתָת מְאַתְרָהָא וְנְחִית קַבְּיָה לְדְרִיָּיא עִמָּה אַתְמַר בֵּיהּ וּבְבִנְיָה
 אִין סוֹף לְיִשְׂרָאֵל אֵלָּא קַבְּיָה רְבִיב עַל כְּרוֹב דְּאִידוּ מַטְמַרְיָן. וְאִידוּ
 כְּרוֹךְ וּמְתַפְּרַנְסַת עַל יְדֵיהּ דְּאִידוּ עֲבַד עוֹלָם. עֲבַד דִּיקָה. וּבְהַהוּא
 זְמָנָא אִידוּ אַתְפְּרַנְסַת ע"י שְׁלִית. וְכַד לֹא כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל
 דְּבִי אַתְפְּרַנְסַת. וְכָּאָה אִידוּ מָאן דְּסְלִים לָהּ לְאַתְרָהּ וְלִסְבִּיָּה לְאַתְרֵיהּ
 דְּאַתְמַר בֵּיהּ (וְהֵהּ יִקִּיק רֹכְבֵי עַל עַב קַר) הֵנָּה י"י יוֹצֵא מִמְּסַמְבוֹ

רפ"ח ט כ כ ר"ס אלו הס גנ"ט ר"ט, ובג"ד מרחם ה' בנינו טו עיחש אלו החמש קליפס סס כגור ה' סנקדוס
 כי זה נשמות זה וכו' ובגין דא סרחס ה' דקדוסה שריא סחלכות כבריאס סעלס בנייניו כסוד טור יג"ח סשי
 אל

א"ר ר' אלעזר אמר וכי יביל בר גש לאתורא למכ"ה לאתריה. א"ר
 אין. כמה דאשכחנא ב"ה דאמר אם אתן שנת לעיני לעפעפי
 תנקה עד אמצא מקום ל"י וכו'. בההוא זמנא דבר גש אחור ליה
 לאתריה מה כתיב ביה ממקומו יפן ברחמי לעמו. ובמאי חזרין
 ליה לאתריה. אלא בשלימו דתקונא דתקינא בצלותא. ואיבה דבתר
 דאבר ממקומו יפן ברחמי לעמו. אמר המיתרים את שמו ערב ובקר
 בכל יום תמיד יזמרים פעמים. ואינן ה"ה דצריך לאתורא ל' לנביה ה'
 דאיהו מקום דלעילא. ולאיתורא ל' לנבי' ה' דאיהו מקום דלתתא. בנין
 דקב"ה אומי דלא יחזיר לה דלעילא עד היחזיר לה דלתתא והוא דמלה
 לא אבא בעיר וכו' והוא אוקמה :

תקונא חד וחמשין ליום כ"ו.

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ מאי אה אלא הכי
 אוקמה בדמאין כל איתן לרבנא וקא א"ת. אורייתא
 כדלא מא' ועד ת' רבה אתבראו שמיא וארעא. ועוד את השמים.
 שמים דא קב"ה ה"ד ואתה תשמע השמים ואת בת זוגיה עמיה
 ואת דא צדיק ונת זוגיה. הארץ מאנא דכלהו לאפקא בה זרעין ואבין.
 והוא דמלה וכל שיה השדה פרום יהיה בארץ וכו' אמר ר' שמעון
 ברי ר'א אלא דבא אע"ג דכלא אתברי' ואתקן בשמא דיק"ק דאינן
 את השמים. והוא דמלה י"ק בשמים ו"ם בארץ ה"ד ישמתי השמים
 והגל הארץ עם כל דא דכלא אתקן בר' אתון. לא נחית נביעו
 מלעילא על זרעין ואיבין דאינן שיה השדה דאיהו צדיק. ועשב
 השדה דאיהו עמודא דאמצעיתא. ולמה בנין דאדם אין דאיהו י"ד
 ק"א וא"ק"א לעבוד את האדמה א"ר ר' אלעזר אבא. שיה מנא קן
 דאיהו צדיק א"ר ברי' ביה תשבת ח"י. ש' איהו בריל תלת עררי צאן

וכן ארז למה נקרא שם כפטיס שמחשים כח על מעלה ול כח טורח ח"ו אלף רוח לשון מושל לשכר אם
 הלון דדברה תורה כלשון בני אדם, למעבד ישובל מ"י ר, פרוש הם מולד, דמיו ולא נכדלו להקט ס אל לשבת
 ילדה למעבד מנייטו ישובל פרוש לכרר מהס נק ומלקט טובס וריה הכיכור רור ככלל הישוב דהוא טעמא
 דקדושה כי לשולם הקל סה חרבן והקדושה ישוב וחסר הכ רור שאלו אלן מולדן דמיהו רקטין ויבטלו ריחור
 מטלחה וכח ש אלח רוח הטומאה חשבוני מן הארץ וכו' ה' ה' אלה דל טן, מלת אכרין מקט ט ח"ם ללות, פ פרוש
 דאינן

דאינון שרשא דאילנא ודא ח"י עלמין דאיהו אות בצבא דיליה צבאית
 איהו עמהון כליד תלת דרגין לקבל תלת ענפין דש'. ודא ש' דתלת
 אבהן אינון אלא ש' עלאה ענפי אילנא. ש' תתאה שרשי אילנא.
 ובג"ד וכל ש"ח דא צדיק וכל עשב ע"ב ש' דא יעקב כליד תלת אבהן
 דאינון ענפי אילנא וסיקון לשבעין ותרין שמהן דניסע ויבא ויש.
 דבהאי שמא אתבריא עשבין ואילנין דאינון נשמתין דצדיקיא. ודאי
 עשב עליה אתמר ועשב לעבודת האדם להוציא לתם מן הארץ.
 לתם אבירים אבל איש. ואיהו גהמא דאורייתא דאתמר ביה לך
 אכול בשמחה לחמך ואיהו לעבודת האדם ה' האדם דאתמר בה
 המוציא לתם מן הארץ. מאי יעבודת האדם לית עבודה הך אלא
 צלותא דאיהו פולחנא דשנינתא עבודת יקוק ודאי. ועלה אתמר
 יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב. יצא אדם לפעלו דא צלותא
 דשחרית. ולעבודתו עדי ערב דא צלותא דמנחה דאתמר בה ויצא
 יצחק לשוח בשדה לפנות ערב:

תקונא תרין וחמשין

בראשית ברא אלקים. אלקים חמש אתון כחושבן ה. א"ד מן ארנ"י
 הכי סליק לחמש. ורזא דמלה וא"ד יערה מן הארץ והשקה
 את כל פני האדמה תא חזי אתערותא צריכא מתתא לעילא. ולבתר
 והשקה את כל פני האדמה. והשקה ו' איהו שקיו מעילא לתתא
 דאיהו נהל קדומים. דאתמשך מן מוחא והכי צריך לאתערא אתערותא
 במדמיתא מאתתא ורזא דמלה אשה כי תזדיע ומיד וילדה זכר.
 נוקבא ארנ"י. דבר יקו"ם. כד אקדימת בריתא שליט דכורא ואתעביד
 יאקדונק"י. ורזא דמלה יקוק ארנ"י חילי. ועל במותי ידריבני ארין
 אבהן. למנצח בנינומתי אמה ותרין שוקין מאי חילי תוקפא דכלא

רחם ליה הקנו בעבור ה קן ריגלות ער א סוד ר הכי ולכן נקראת חס לה שהיא אוסוית פת לה ר ל לואת היא
 יבא אדם לפעלו דא לוחא דשחרית ולפניו ער ערב דא לוחא דמנחה נב במנחה לא ש קס וסוכן
 על קס דשחרית וכל ש' רב ו' בשער רכו וכו' וכו' לא אדם לפעלו דא לוחא דשחרית וסכא האדם פעולתו
 עד ערב דא מנחה בראשית ככל אדם חמש אהון כחשבן - פרוש ב' אויות א' ד דשם ארנ
 חסס רלש ה חסס עולם חסס' חתשה כגד חיש' אויות דשם אלהם, וסכי קאמר ב' ראשית ר' ל ב אויות

מלעילא חילי חיל י. ודא אבא תוקפא דיליה נביעו דלית ליה סוף. אמר ר' אלעזר אבא ודא אוקמוהו מארי מתניתין. דעד ארבעין יומין יכיל לאחורא נוקבא דכנרא. ואתהפך מדינא לרעהי. ואוקמוה בגין דעד כען לית תמן דיוקנא דאתמר ביה ויצד יק"ק אלמים אם בן אמאי נטיל שעורא במ'. בגין דאיהו שעורא דנמודה דאדיו י טפה (שעורא). דבה אתעביד י"ם מ"י. ודאי נהל קדומים דא ו' דאתמשד מן י' (ס"א י"ם). והשקה את כל פני האדמה. מאי פני האדמה אלא אלין ענפין דאינון סומא ותנור וירוק ואובם בארין גונון נהירא הדיא מבועא. דתונוני אינון מהאי יבשה. נביעו נהירא דילה. (ס"א החילא) דהכי איהו נביעו לאדעא כנשמתא לנופא כמה דאינא לא מתרבי אלא במיא דכי ישראל דאינון ענפין דאינא לא מתרבין אלא כנביעו דאורייתא ודא דמלה מעין ננים באר מים חיים ועוזרים מן רבנון. מעין דא חכמה. קתר איהו אמון מופלא דבעא לנמשא אינן בנתא. אכתבל בכל גנתא ולא אשפח תמן מבועא דמיא. מה עבר אמר אפיה מעין ולבתר אטע

השם ראשית השם אורי ברא אלר ס ר ל ו קק וברא חוסם שם אלס ס שרוא חמש אותות כמנין ב' אותות א ד - בגין דעד כטן לית חמן דיוקנא דאתמר ביה ו ילר ר' אלר ס פרוש דוע מ"ש רבנו ז"ל שראדס סתפשט בוללס חסס סו ס כפנימותו וולס חסס אלסיס כחוליותו ולכן אמר רכחוב ויברא אלס ס את האדס בללמו שרוא ולס חסס סו ס שרוא כפנימותו בללס אלסיס ברא אחו סו ואלס חסס אלסיס שרוא כח זנ ותו וכנו בשער רוב"ק פ ש ולכן כתיב וילר בשנ יודי א כ כנגד ולס חסס סו ס ווא' כנגד ולס חסס חלר ס וכל אחד כלול מפשר ספרות לכן נכתב וילר בשנ דו"ן וזכרו שס ב שמות שסס רויס אלסיס דכתיב ו ילר ר אלר ס וו ס עד ארבע ו מין אפשר להשפוט מזכר לנקבה כיון דעדיין ל פ חמן דיוקנא כלומר ולס כ י הללס קורא אחו כסס דיוקנא כלומר לא נאלס ונשפס הללס דאתמר ביה ו ילר ס' אלר ס וכל זמן שלא נשפס הללס דפנימות ווללס דח זכיות אפשר שיסתק הסוכר וכל זס מקשי א כ אחלי נטיל שיעורה בארבע ס פירוש כיון דהדבר סור של שיער רשוכר חלוי כהנאה הללמיס הנו' הנרמזים בשני יודי א של ו ילר מפני שכל אחד כלול מפשר ספרות א כ די כפשיטוס ו שיאחרו הל שער של סס נו דפוכר הוא עשר ס יוס שרוא כנגד ב' הללס ס שכל אחד כלול מפשר ספרות ס הנרמז ס בשני יודי א של ו ילר ולמה נקטי ש שור ארבעים וסרין בגין דאיהו ש שורא דנקודת דל רי ו ד, פירוש כ נקודס סוד כשחמלא אחתה סוד מפשר פששים וכו' יודין סס מפשר ארבעים, והסיף סוד לבאר כרמוס וס דכס אחשביד יס מ"י, פירוש בשני יודין של ו ילר שספסרס ארבעים אשכד יס כלומר יוד שרוא חסס וס כהפוך חסיון של יס יסיס מ"י שרוא כבינע שנקרחת מ', והטעם רוח כדי לקבל לללס סהוא חלרס מן בינע הנקראת מ"י ולכן לא נשלס הללס כרמוס כאן אלא בארבעים יוס רמוס לזכר מ"ש כמשנה דאבות בן ארבעים לבינה ולכן נקטו שיער ארבעים יוס ולא אמרו עשרים. מ"א פני' סלרמס אלל אלין חניף דל טן שומק וחומר וירוק ואובס כ"כ לפנ חות וס סלרמס ש אותיות ווא' ב ס ע"ז ווא' שספסרס מ"ט כמין ר ס שומק חורר אובס אסחבל ככל נחמל ולא אשכח חמן כנושא דמיל סכ טעך דאמר חפ ק מעין ולבתר אטע ואחברי חילנא פרוש כ זוט. הענין בשם האלילות קודס

עם פ"ו תקונא תרין וחמשין ותלת וחמשין בניהו ים

גן ואתרבי אילנא זבגין דא מעין גנים. בקדמיתא אדכיר מעין
 ולכתר גנים. ודא גין סדרים דאורייתא. וכמה דאית גן לתתא הכי אית
 גין לעילא. והאי מעין איהו במוחא. אילנא גופא ענפין דיליה דרועין
 ורגלין. וזוזלים מן לבגון דא לבגניה דאיהו דל"ה דל"ה בגלותא. ועלה
 אתמר יל מים מרדיו. וי לון לבני נשא דלא משתדלין באורייתא
 דאתקריאו עצים יבשים דאינון עתידן לאתקרא בנרא דניהגם.
 ולאו למננא אמרו מארי סתניתין דאינון עמלין וירתין גיהנם. ואע"ג
 דמתרבי אילנא דאיהו גופא דאורייתא ולית ליה איבא דאינון פקודין
 דעשה. מה כתיב ביה רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא
 אותו תשחות וזרת. זבגין דא אמרו מארי מהניתין דלית מדרשא
 עיקר אלא המעשה איהו עיקר:

תקונא תלת וחמשין ליום כ"ו

בראשית ברא אלקים. תמן ב"ת תמן א"ם. דהוא א"ם מאלקים. ואינון
 גן עלאה גן תתאה. פתח"ש ואמר ויטע יי אלקים גן בעדן
 מקדם וישם שם את האדם אשר יצר. ויטע יי אלקים גן דא שכונתא
 בעדן דא אימא עלאה. מקדם אבא עלאה וישם שם את האדם אשר
 יצר דא עמודא דאמצעיתא. ועליה אתמר וייצר יי אלמים את האדם עפר
 מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים וגו'. וייצר צייר ליה בתרין עלמין
 בעלמא רין זבעלמא דאתי. ויפח באפיו נשמת חיים דא נשמת כל חי
 יהי האדם דא רחא רחי. לנפש ניה. דא שכונתא תתאה ועוד ויטע
 יי אלקים גן דא אורייתא דבכתב. ערן דא ערנא דאורייתא ושוי תמן
 את האדם דבריאה. ומה כתיב ביה. ביום נטעך תשגשגי. ויצמת יי
 אלקים וכו'. ימוק אלקים אבא ואימא. כל עין נחמד למראת דא עמודא
 דאמצעיתא דכר גוונין שפירין ביה אתחזין זבגין דא נחמד למראת
 תפארת פירו דכל גוונין. וטוב למאכל דא צדים. א"ל ר' יהודה והא
 כל עין כתיב אי הוה אמר עין שפיר אבל כל עין כתיב א"ל נבאי הכי

כך את אדם ר נעשר מחלו שלג ע"י חזק כי חזק א בראשית כלא אלהים חסן כס חסן אסן פירוש
 כס רחוקה כלא וסוף כלאשית דא רן חסאס כלא לכ חסאס רחוקה כלאס וסוף חס אלהים חסן כס חסן

הוא רבכל אתר. ב"ל צדיק איהו אכל בלא חד. כל דא צדיק. עין דא
 עמורא דאמצעתא. דנוף וברית חשבינן חד. אכל בהאי קרא כל עין
 נחמד למראה ופוב למאכל דא צדיק. למראה דא שכינתא דאתמר בה
 במראה אליו אתנדע. ועין החיים דא עמורא דאמצעתא. דאיהו עין
 החיים דלעילא דאתמר בה החכמה תתיה בעליה. אל הא שכינתא
 תתאה איהו גן דמתמן עין החיים נמוע קמה דאתמר ועין החיים בתוך
 הגן. מאי מן הארמה. אלא דא שכינתא עלאה דמינה אתנמע כל עין
 דאיהו צדיק. ב"ל איהו מספרא דמ"י. דהבי סלים לחשבן ב"ל מ"י.
 ובניהו אתמר מבטן מי יצא הקרח וגו. דאיהו הקרח הנורא. ועין
 הדעת טוב ורע איהו לתתא. עין הדעת טוב דא מסטרין ורע דא
 סמא"ל ובגין דא ועין הדעת ו' אתא לרבויה דאיהו אתי מאתר אחרא
 עין הדעת טוב ורע. ועוד ויצמה י' אלקים מן האדמה כל עין דא איהו
 צמח צדיק ומתחתיו יצמח. תא חזי כל מאן דנסיר ברית. ההוא בר
 דהיב ליה מבי"ה עליה אתמר ויצמח י' אלקים כל עין נחמד למראה
 ברזין דאורייתא. ופוב למאכל בפקודין דאורייתא. אכל ברא אחרא
 דלא אתעביד ברחילו ורחימו דקב"ה מה כתיב ביה ועין הדעת טוב ורע
 ודא עדכוביא דטוב ורע מעורב סמעה ושאר ובגין דא מני סבי"ה
 לישאל לנטרא גרמיה בפרה ורכיה הה"ד ומעין הדעת טוב ורע
 לא תאכל ממנו. טוב מספרא דדם מהור ורע מספרא דדם נרות. דהא
 בר גרם אבנא דתרין עלמין הה"ד כי ביום אכלה ממנו מות תמות.

מות בעלמא דין. תמות בעלמא דאתי : בראש

אכל ברא קרא כל עין נחמד למראה ופוב למאכל דא צדיק פירוש כיון דאמר כל מן אחרמי עמורא
 דאמצע חא שהוא מפלרט בחיבת עין ודק דא חו סוד בחיבת כל אכל הולך לחזור לפרש על סודים שהוא
 היסוד בפ"ע באחריו ופוב למאכל גומר דאמרי' ו ד בטוס אמה שהס רחיצ' שבוה יה ה ראוי לזווג המטנה
 בשם מאכל ולו א יפוב למאכל כי קודם דאמלא וד בטוס אמה אפי"ס ששכחכל ה סוד וחיבו דק לא הוה
 טוב למאכל כלומר לא היה רפה ראו לזווג מא"י מן הארמה חלא רח שכ נחא עלאה פירוש שכ נחא עלאה
 ב נה סתקראת מי כמנין ארמה ועוד ומה ה' אלה ש מן הארמה כל עין רח איהו למח נדיק ומתחתיו יצמח
 פירוש בדרש זה לא דריש כל מן על הנדיק שהוא ריסוד עלמו כמו דריש לעיל אלא דריש על ה ס והי"ג
 שנתנס כיסוד ולאנו ה ס והי"ג קר לכו למח נדיק שרס למח כלומר זרע של הנדיק ויודע דחמשה סודס
 כל א כלול מן חמשה הרי הם כ"ה וכן הוא כה ג וכן הכל אפסס כמנין כל וקרי לכו למח נדיק כי
 הסודער ריא מהס ואמר ומתחתיו יצמח חלק היבר מתחתו לשלס וקרי בה מתחתו י' יצמח כי המ ד נשך
 בראשית

תקונא ארבע חמשין

בראשית ברא אלקים את השמים עין החיים ואת הארץ כל עין נחמד
למראה והארץ היתה תהו ובהו לא עין הדעת טוב ורע. ודא רזא
תהו עמק רע. בהו עמק טוב. ורא עין הדעת טוב ורע. כי שם בלל
י שפת כל הארץ ומדבא נפק כל ערבוביא רמזב ורע דאיהו רזא
דצדיק ורע לו רשע וטוב לו:
תקונא חמשין וחמש ליום כ"ח.

בראשית ברא. ב"ת רא"ש. ואינון אבא ואימא. ברא תרנזם. ברא
איהו עמונא דאמנעויתא ועליה אתמר ונהר יוצא מעין אית
ערן ואית ערן. הה"ד ונחל ערניה תשקם. ערניה ודאי. דא ערן
עלאה בתר עלאה. ערן דלתתא דא י'. ואית ערן דלתתא דא אימא
עלאה ד'. איהו ערן רגבי נהר דלתתא מינה הה"ד ונהר
יוצא מערן להשקות את הגן. תא חוי כמה נהרות אינון משגין
דא מן דא. אית נהר ואית נהר. אית נהר מצוהרא דלעלא דאתקרי
נהרא דמיא דאורייתא דאתמר בה תורת חכם מקור חיים. ואית
נהר דאתקרי נהר פלגיו. דכמה פלגין עטיקין תליין מיניה דאתמר
בהון פלגיו מים לב מלך וגו'. ואית נהר דאתקרי נחל מדומים
דאתמשך מעלאין. ומיניה תליין שבעה נהרות דאתמר בהון נהרות
ימחאו קף יחד הרים ירננו ואית נהר דאתקרי נהר דינור מספרא
דשמאלא דאתמר ביה נהר די נור נגד ונפס מן וגו'. ונהר בכל אתר איהו

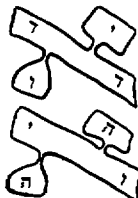
מן אוחיות ושבטא קדישא שסס וזכר ס עדינדך ודאי דא ערן עלאה כתר עלאה ערן דלתתא דא יוד פירוש
כל בתי' עליונה נקראת ערן לגב בחינה דלתתא מנה לכן כתר נקרא ערן לגבי חמרת דאיה וד וכן חכמה
דאיה יוד נקראת ערן לגבי כנה אימא עלאה שיה סוד הא ראשונה ולו א עדינדך ודאי דהינו כל זה רמזו
בחינה עדינד כי לא אמר הכתוב ונחל ערן משקט אלא אמר עדינד שהוא ערן יוד ד' והו עו יוד חכמה
ד' כתר בסוד כי מחקר הא מנוחסת של"ך לכוון מאלת כתר מנוחסת והו ערן חכמה ערן כתר ולכן אמר
עדינד לשון רבים וא"ת ערן דלתתא דא אימא עלאה ר פירוש ש ערן דלתתא מן חכמה סביא וד ערן
ערן היא אלא עלאה שריא ר כלומר ראשונה שה א אימא ראשונה ולכן רשס אור ר כלומר ראשונה אבל
המלכות היא אימא אחרונה סביא סוד ואת הא אחרונה דשאל קד שאל א"ת נהר מצוהרא דלעלא דאתקרי
נהרא דמיא דאורייתא פירוש קא על הספארת שסס ס חורה שבכתב ואינו נהר דאתקרי נהר פלגו זה הסוד
שסס הוא וד ערן בסוס אמה שסס ס"ח והג וכל אחר כלול מחמס שסס כ"ר ובה ואת נהר דאתקרי נחל
קומיס הוא דרעס ואת ה. דאתקרי נהר דינור מספרא דשמאלא שרוא אש נור דלק והוא סוד דלתתא

תקונא חמש וחמשינ

בניהו (פח ע א)

ו' מסטרא דאבא ואימא אתמרי נחל מדומים ומסטרא דערן עלאָה
 אתמר ביה ונחל ערניקה תשקם. ומסטרא דימינא אתמרי נהר פלניו.
 ומסטרא דשמאלא אתמרי נהר דינור ומניה תלנין שתין עגפין דנורא
 דאתכריאו שלישים גבורים. ואיניו שתין פולסיין דנורא דמחזיה למטטרוין
 ומסטרא דימינא ושמאלא אתמר בכל נחלין דתלנין מנייהו נדרי נחלי
 דבש ותמאה ונחל ערניקה דא נהר דנפיק מערן דאתמר ביה ונהר
 יוצא מערן. והאי איהו ערן דערן לא דאתה אלים וכו' סתים ונגיו
 דאיהו כתר עלאָה. ומשם יפרד ויהי לארבעה ראשים (א דאיהו ד'
 אתון דשם בן ד') אלני ימוק דאינון אבא ואימא ברא וברתא.

ג"א

תא חוי קרקפתא דא כנוונא דא א'
 ארבע סטרין דיליה בתון הוה יק"ק
 הוא חד ושמיה חד. (נ"א תא חוי
 קרקפתא דא אל"ף כנוונא דא

ארבע סטרין דיליה בתון הוה הוא ושמיה חד אין עוד מלכרו
 ברא פירוד ובלא שיתוף כלל. ועוד ונהר דא ו יוצא מערן דא "
 ומשם יפרד ויהי לארבעה ראשים דא ד' (אנין ארבע אתון)

ועוד ונהר יוצא מערן. דא אימא עלאָה דאיהו א תנינא כסה דאוסמיהו מארי מתניתין מאי א"רף. אלקף בינה. וראן אתמשך

מסטרא דאבא ואימא אתמרי נחל מדומים ומסטרא דערן עלאָה
 אתמר ביה ונחל ערניקה תשקם. ומסטרא דימינא אתמרי נהר פלניו.
 ומסטרא דשמאלא אתמרי נהר דינור ומניה תלנין שתין עגפין דנורא
 דאתכריאו שלישים גבורים. ואיניו שתין פולסיין דנורא דמחזיה למטטרוין
 ומסטרא דימינא ושמאלא אתמר בכל נחלין דתלנין מנייהו נדרי נחלי
 דבש ותמאה ונחל ערניקה דא נהר דנפיק מערן דאתמר ביה ונהר
 יוצא מערן. והאי איהו ערן דערן לא דאתה אלים וכו' סתים ונגיו
 דאיהו כתר עלאָה. ומשם יפרד ויהי לארבעה ראשים (א דאיהו ד'
 אתון דשם בן ד') אלני ימוק דאינון אבא ואימא ברא וברתא.

בנושא

בגופא. ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. ארין תרין דרזעין
 ותרין טומין. מאן גן דאתשמייא מניה לתתא דא שכנתא דתרין גנין
 אינון. חד לעילא וחד לתתא. הה"ד היושבת בגנים והא אוקמוה ואית
 נהר לתתא. דאיהו מטטרוין דאתפרש לארבע סטרוין. דאינון מיכא"ל
 גבריא"ל נוריא"ל רפא"ל. ישם הא' פישון הוא הסבב את כל ארין
 ההוי"ה אשר שם הזהב. וזהב איהו לצפון הה"ד מצפון זהב יאתה.
 ורזא דמלה הוךך אל צפון דא גבריא"ל. ולבתר הוךך אל דרום ודא
 גיחון דתמן מיכא"ל. הפוקא מדעילא דאמר קרא עליה הוךך אר דרום
 בקדמיתא ולבתר סובב אל צפון. סובב סובב לתרין סטרוין דאינון
 מזרח ומערב דאינון חדסל ופרת דתמן אוריא"ל רפא"ל פישון דקבל
 אורייתא דבע"פ ומתמן פישון פי שונה הלכות גיחון ג' גומל הסד.
 ותמן חינון דאתקריאו חיות הקדש מסטרא דאריה. מסטרא דימינא.
 מסטרא דשמאלא נחש דאתמר ביה קד הוךך על גחון לאענשא
 ביה למאן דאעבר על אורייתא דאתהיבת מימינא. פישון תמן שפיפון
 לאענשא למאן דאעבר על אורייתא דבע"פ. חדקל ח"ד ק"ל. דא
 חריפא ברישניה וחד מסטרא דימינא ק"ל מסטרא דשמאלא לאולפא.
 תרניהו ח"ד בשנים וקל בשפון. ובג"ד פישון פי שונה הלכות. גיחון
 גי חון יהוא דאתמר ביה ויקבור אותו בניא תמן שריא לסטרא

דתרין גנין א טו חד לעילא וחד לתתא פירוש לאה לע לא ורחל לחמה ז ר דאיהו יעטרי דאתפרש
 לארבע סטר, דא טו מ כאל וכו' ג"כ מטטרוין אית וז רמון שבו רס בח נר כפ - ואית וז כפ - בח נר כפ -
 והנה ריון עם הכולל רז"ו כמן ר ח מ כאל גבר אל נור אל רפאל עם כולל ארבעתא נחש דאתמר בר
 כל הוךך על גחון פרום כן ג חון לעתון יש פרש אית וז שרומות לחורר שטר בר חן שרל אית וז ויאל
 דאעבר על אור חא שנתה בר מן חסלק יוד מן ג חון ונשאר גחון דאז של ט בר רתש דכז בר על חוך
 ח"ך שריו רירולך על חון פ"שון חתן שפון לאענשא למאן דאעבר על אור חא דכז פ - יאר דרש שפון
 על חורר שפן שרוא נטרקון כ שער רלכות וכדדש ש לעל ונשכר על חורר שפן כ - יאר כפר וכו' ו'
 אית פיה בכ שון שרוא חורר שבע"פ ורר שפון שלם חוסיף אית פ רר שפון וריא חן חש ריבית
 בצור ויוק מלך כח ש שפון על אורח הדרכה חד קל פירוש חד כחורר שכתב שרוא חן ח שנק
 בדקדוקר בנקודות ר וטעמר או רר קל כחורר שבע"פ שפא שמאלא יתא כ אס לא רר חד וחרף בוד
 ודא חבלגל כחורר שבע"פ וכו' ש גב וזכ דחקר ר רזר כל זכר עמיק כחקרן וליד חד רין כקלוקל וכן
 כ ולא כור, וזכ"ח חור ורש עוד אופן חור כחוקל והוא חד כש, וס וקל בשפון, ורש חד ככ י"ר השער
 פי לע סח המאלכ בשנס, וקל בכ רור הנעשה ע הכרפות, וז ח שס בשפח ס כל ד רור גלו ש' הוא
 בשפר ס לכן שפר ג שער וע דרפס נראה כוחו לומר ע פ ח"ס כנמרא דוק בככ ותשכח כג"י שהאדם
 ע אלקו ר ס בו כח וזכר כל מוד שלו וכל ללמוד כמה שעות רשפס כל נישר גיחון הרוא לחמור

דימינא. פרת כלי כלהו. האי פרה ורביה. עליה אתמר אם תשכבון בין שפתים אם ודאי למעבר תמן פריה ורביה. ובארין ארבעה עליון לפדס אלון ארבעה. אלון דעאלו בקליפין. חד הציץ ומת חד הציץ ונפנע וחד אשתמד (נ"א נפק לתבות רעת) רביעאה דעאל במוחא דאגוזא עאל בשלם ונפק בשלם. האי דאתמר ביה הציץ ונפנע עאל בענג וקא עאל ביה כדקא יאות. אתהפך זיה לנגע. ודא נהר דיוצא מעדן דאיהו סימן ענגי עדן נהר גן. תקא אסור והתר טומאה ומתרה כשר ופסול. ויקח יי אלקים את האדם ויניחיהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. תא הוי קב"ה אוריף לאדם אנדויתא הה"ד אז ראה ויספרה הכינה וגם תקרה ויאמר לאדם ודא איהו ויניחיהו בגן עדן דא גן דאנדויתא לעברה בפקודין דאנדויתא דעשה דאיהו זכור דבר. וישמרה בפקודין דיא תעשה דאיהו שמור נוקבא. את האדם דהוי בריוקנא דאנדויתא. דא"ת לרבות אנדויתא דאתיחבת לאדם מא ועד ה דאתיחבת מימינא ובשמאלא דתמן פקודין דעשה ולא תעשה. פקודין דעשה מימינא לקבל ויה זכרי ודא זכריות. פקודין דיא תעשה משמאלא לקבל ויה שמי עמודא דאמצעיתא כלי תרתייהו יקו"ק שמיא. ואיהו קול השופר מסמא דאימא עיגא דאיהו שופר. תקיעה איהו מסמא דמינא.

בר וקבור אוחו בג חין שרא לספירא דמ"א פרוש קא על מעד ר דכתב ב ב ו יקבור אוחו בג שר ה מזר החסדים כבוד חסד אל כל רוס ושם אל שרוא חסד מנגט כספירא דשמאלא כבוד אל זועס בכל וס שפרשו צורק זועב כטוחות רד וזרו עגן עוט כג חן או הכור כשון פי שורר רלטות שכתבו עי מעד ה שגרתו כג חן שרוא אוחו בג חן ענקב כג וא רו כנלט שרוא סלרל דמינא שרוא חן וסנ כג"ס ראש וסוף נלט שרוא חן פרת כל' כולרו כרוס כלל טגרו ריוס כ כן חמרו בימרא ויכיר סגדול שרוא פרת שרוא נהר דמש קרא דאחרי עליה ויר ולא חשך ומסס כיר צולא שרוא סילל כולס שיחתי ונאן ומשכין לארבעה ראש ס וגס דרש פיר' לון כיר ויבר לויתר גושה פיר ויב ה בחורה שחול' כשוח עי עסק רחורי וכו' ס ריב' ררר' ו' ל' אכירס אפיר ומדע ה וכב עק בר וכן עול' מנשורס ה ס בולאין כשוח בעסק רחורס ועל זה תקו יחסד' הסל חוח בר ה ור"כ עיר פיר ה ורבה בחורה ריינו דקאמר ועיר ר אחרי אס משכנן בן שפירס דרש אס כג'ר למעבר בר בלס רעליונה פיר ה ורבה בעסק רחורס שרוא בן רשפס כ שפר כשכנה כ רחנס נגשר כעיה דתעיונחא בענן זה עאל בענג ולא גאל בר כדקא אוח אהספך לר' ג' ודא רר רולא חשך דלחו סת' ענן נהר בן פירוס ענן מחסר כרד בר ג' מלכות וכיו דרש לעל שר' לעשות רישפס כסדר חן חתנה לבנה ומכני לילכות וזרו כסדר אוחות ענג אך ארו לא גאל כדקא אוח שהיפך חן חכיר לילכות חמלה ויקדים רחמור' ל"ך אהספך ליה לעע שפנע ור ט כ אוחות נפנע סס כסדר ל' אוחות פ' טוספת בן אן שרוא נהר וכן ב' מל שרוא חן משנ שרוא קלקל ב' סס שפני רסרר כל' חבא אכיר ררר' פירוס רר' אכיר רר' סומאס עריה כשר פסול מספר ושברים

ושברים מספרא דשמיא. שלשת דאידי תרועה מספרא דתרויהו: בראשית (בר"א שית) ברא אלקים האי אלקים אימי עליה. דרכיבת וסלימת בתרועה. ודאידי ראש השנה. הה"ד עליה אלקים בתרועה) דאתמר ביה לא הביש אין ביעמב ולא ראה עמל בישראל יי אלקיו עמו ותרועת מלך בו. הרי קה דתרועה אידי ביעקב ואתמר ביה עליה אלקים בתרועה יי בקול שופר סליק תקעו בתדש שופר דא תקיעה ודא ירחא דסיתרא אתבסיא. מלכות מספרא דמלכות דאידי זה שמי דתמן קב"ה אשתמוע למלך על כל הארץ ובה אידי המלך הקדוש המלך המשפט. מספרא דשמיא מלך על כל הארץ אלקים ודא לבא לשמאלא מלכות זכרונות זכור וזכר ודא מוחא לימינא ותמן זכרונות. שופרות רא קנה דאידי שופר ומתמן נפיק קול השופר דאידי עמודא דאמצעיתא. ואידי יקרוק במחא ברבא בגופא ואוסמחו מארי מתניתין דלית פותתין ביה מעשרה מלכות ומעשרה זכרונות ומעשרה שופרות דא יוד מא ואו קא גא יוד קי ואי קי מלכות ותמוך אתה הוא יי אלקיננו. זכרונות אתה זכור. זכרונות לחיים. שופרות תקע בשופר גדול. ועוד תקעו בתדש שופר בכסה ליום חגנו. קאי בכסה דא שכינתא תתאה ובה פתבנו לחיים דאידי כתיבה מספרא דימינא ומספרא דשמאלא. ובגין דאתאחד בית ארביד תרין זמנין בתב"ה (ג"א דאידי יד עלאה יד תתאה) (ג"א אימא תתאה מס דשמאלא אידי)

קד דתמני ענ טס הטלל ולשס אלס סס דבר והסכו וכן אוסו ענ סס דבר והסכו ססס ענ והסכו ענ
 את האדם דרוה בר וקנא דלוייטא פ רוס בדיוקנא דו ח רנקרא תורר שה"ס תורס שבסכב ירוח סוד סס
 סויר דלפן שעלס מספר אדם דרביבת וסיקת כתרוער פ רוס ד"ס תרועס על רתפארט שרוח סוד
 תורר שמרסת כסכס פנ ס וניחו זק כתרוער שרוח תורר ע ויבניא רובתר שמרוער קל על רתפארט שרוח
 יעקב מדכט ב לא הסכ פ און פ עקב ומסי ס ותרועת מלך בו שופרות דא קנר דאר שופר פ רוס קנר
 הוא דינה כסוד קנה ב נס דאר ו שופר כ ריקנה הוא כמו שפורת ואידו או ר ביחמל לב"ב כגופא פ רוס
 יוד דסס ס"ה הוא מוחל דאר חכמר וס"ה ראשונה ב נר דא ה לבא כמ ס כספיות אל רו זכור לטוב יוחא
 חכמה ב נס לבא גופא כוח ויק שרוח וו ח שחא קו שא מא ככסס דא כנחא תתא ובר ככסנ לח ס
 וכו' פירוס דריש ב' של ככסר רוו ר ל שמיס וכפ של ככסס ר ל כח כה וס ר של ככסר דא שכנחא שר ח
 סס אדני שעולה ס ה והנר רמלכות שמרמ בן קו ימ וכן קי שמאל ולכן בר יס כח כר מחרן ססר
 מספרא דימינא ומספרא דשמאלא ולי א וכן דלחמד ב ס כפרטף דמלכות קו תן וקו שמיא לבן אדכ ר סר
 זמין כמיירו ל לפרש ס ב ככסר על המלכות סה ח כסוד סס אר. שט"ה ס ר ור ח סוד כ"ב אוסו תרועה

בכסה כההוא דאתמר ביה במכוסה ממך אל תחקור בתבנו לחיים איהו
 בקרא דא ויהלחות מעשה אלקים תמה והמכתב מכתב אלקים הוא
 חרות על הלחות. מאי חרות דא ה' דאתמר בה ומראתם דרוד בארץ
 דרוד איהו חרות ויה' לחות אינון ויה' ברא וברתא. ואינון מעשה אלקים
 דאיהו אימא עלאה. מעשה איהו בתרין ירין דתמן עשיה ומכתב אלקים
 בתרין ירין דתמן כתיבה ואיהו חרות על הלחת יד כותבת ויד חותמת
 ואיהו חר. יד הגזקה דאתמר בה וירא ישאל את היד הגדולה.
 ותגינא יד החוקה הה"ד וביד חוקר וכו'. ורזא דמלה יי אלקינו יי יד
 הגדולה. כוזו במוכס"ז כוזו יד החוקה. ואינון יד עלאה מסטרא
 דימינא יד תתאה מסטרא דשמאלא. ובלא כ"ה פרקין דאתמר בהון
 ועתה יגדל נא כח אדני. ודא כח מעשיו הגיד לעמו. כח מינשה
 בראשית. ועוד אית יד דאתקרי יד רמה ודא יסוק. יוד קא ואו מא.
 ואית יד תנינא למבלא. ודא אטיק ארף קא יוד קא ודא כה. כומנא
 דקאבו ישראל אכתלם האי כח מינייהו. ואתמר בהון וילכו בלא כח
 לפני הודף. ובמלאכים כתביאל"ר ממנא על הכתיבה. חתמיאל"ר על
 דחתימה כתביאל"ר כתב אל"י אל"י איהו א"ם בחשבן זה אלי ואנוהו.
 כתב כ' כתר. ת' תורה. ב' ברכה. ובלא אימא עלאה איהו כתר בראש
 כל צדיק. ואיהו תורת יי תמימה. ואיהו ברכת יי היא תעשיד חתמיאל"ר
 מסטרא דחכמה ותרנייהו חיים. חכמה דכתיב החכמה תתיה בעקיה
 אימא עלאה עין חיים היא למחזיקים בה. ותרנייהו לימינא ושמאלא.

וה נו בכסה כ"ך ס ה בכסה כההוא דאתמר בר במכוסה ממך אל תחקור פירוש שמה דר ש כלומן אחר
 בכסר פל בר שר א עלמא דחכסא א וה א מ, נ ראשו ות דאחר בר במכוסה ממך אל תחקור כתבנו
 לה ס אהו בקרא דא פרוש נרמו זר העגן אל סת בר ככנה כפסוקי של ורלוחות ממשה א"ר ס המר והיכתב
 מכתב אלוקים רוא חרות על רלוחות תא חרות דא ר"א ע"א בר כנה דאתמר בר וקראתם דברי מעשה כתר
 ודן דתמן עשר פרוש רמזער תה חס ל ד ס שרס פ"ן יתת חסד ומדת רבנויה וכן ריכתב ת חס לתר
 דן שרס חסד ונבירה וכן קריאת כת בר לוחות כתב ר כ חסד ונביר ונקס מן חו ב שרס חסות ה
 דשמא קד שא חסד בקו מן החת חסד ונביר בקו שמאל חסד כנר יד כותבת וד חותמת וזה חר
 מ פרוש הכותב כותב כד מן אן לך ד ליהטוב הלוח שכותב גלו כד שמאל יכך שנהם משוחס ככתבה
 ורזא דמלה א"ר ט ה' יד הגדולה כוזו במוכס"ז כוזו ד חוקר פרוש כל שמות רגלויס הכתוב ס כמו שרס
 הס כסוד החסד שנקרא ד הגדול וכל כמות שרס בחיוף כנון כוזו במוכס"ז כוזו שרס חלף שמות ה
 אלטיה ה' כחותיות שניות הס כסוד רבנויה שנקראת ד חוקה וז"ל ד עלאה מסטרא ד מ אל וד חסאה
 משטרא דשמאלא ודא כח משעו הגיד לעמו פרוש כח פרקין דר ס שמה חס המעשה אל רס הגד
 הלח

תלת אצבעין מתיחדין בקולמוס לכתובה. ועליהו אמר בן זומא. אין
 בין מים העליונים למים התחתונים אלא בשלש אצבעות. והרין אצבעאן
 אינון דסמכין לון ואינון בתרי גלימי דסחיפי איתדי. רזיא"ל איהו
 אוריא"ל. ועליה אתמר וזה זכרי עם ו"ה רמ"ח ור"א רזיא"ל. שמי עם י"ס
 שס"ה. ש' מועא"ל מ' ממרו"ן י' הוא"ל ר"ת שמי חסדיאל מסמרא דתקד.
 גבריא"ל מסמרא דגבנדה. אוריא"ל מסמרא דעמודא דאמצעייתא. בכל
 סמרא אל"י איהו מסמרא דאם ואינון אל"י. א' כתר. י' חכמה. י' אימא
 עלאה דאיהי מגדל עזו שם יי. ועוד אמר הוא סכא ר' ר' והמכתב
 מכתב אלקים הוא תרין ידין כותבות מימינא ומשמאלא. אבל תרות
 על הלחות עמדה דאמצעייתא (נ"א בן יה איהו ורא) כמה מלאכי
 ספריא אית לעילא דכתבין זכוון דישראל וכמה מלאכי דחיתמא
 דמלכא בידיהו דתתמין זכוון דישראל. וכמה מלאכי אינון שקדין
 מלין וחומרין דאורייתא הה"ד איה סופר איה שוקל וכד איהו חתום
 בטבעת הקך דאיהו ו' (נ"א י') אין להשיב חותם איהו ו'. חותם
 אמת יד כותב ויד חותם. ה' תתאה כותב ה' עלאה חותם דאינון
 ה' אצבעאן דיד ימינא וה' אצבעאן דיד שמאלא ה' תתאה כותב בא"ת ו'
 דאיהו סולמוס קנה דרועא ה' עלאה חותם בא"ת ו' דאיהו כף תיד ש"ם
 הרו"ש איהו צדים עליה אתמר יי אלקים נתן לי לשון למודים.
 ורא יו"ד ועירא. לדעת לעזת את יעף דבר אינון ה"ה י"הו וועף
 יעוסף על הארץ. וגמדה דשם הכותב והמכתב מכתב אלקים הוא דא

המשך חוס לעמו נס כה סס ב' סמות סיה וזכיה דמלי אלפין ססס ד ור סגיד לעיו ולק כומא
 דחאבו כמרין בית ראשון ססיה בעליל בעול טורס סעמוו באלף לשון מיין אסתלק סא כ"ח ססוא ב' סמות
 דאלפן מניכו ת"ת אלפין מה חדין בקלמוס לכת כה פ"רוב כסכותס הארס מסחמס בשלשה אלפיות גול
 ואלכע ואלמה ססס חנ"ה ומ סעליג ס רס ג ראשונות ומ ס אחרונ ס רס ג ספ רות אחרונות כנירס כגלס
 אלכמות ססס ג ספירות חגים סרפוסים בגולל ואלכע ואלמה אבל חרן אלכען סהס קמ לה וורה ססס סיווכיס
 וקרוכיס לשלס אלכמות סהס סס כחרי גלמ דסחפ ארדי כ קדילס וורה רומס ס לגלמ ורוד סרס כתר גלמ
 דסחיפי אהרד ססס וע"ו וכמה מלאכ א אינון שקלן קלין וממורן דאור סא פ"רוב ממנוס על כל קל וממור
 שמוען ס החחוסו ס למסס למכוע ספע עליון מידת אל בעבור אחרית קל וממור סריוו חתונ כענד מרס חל
 אכר כ"ג מידות וסס ממונין לקבל סספע ססוא לסוד דו לכל סעולמוס סכל או א קה חלק מן סספע ססוא
 ומס ס המקובל ס דע"י קל וממור סאלמר כענן סרס ומסס ירכי יי"ק כענה סנכד ספע מן מרס אל סכ ג
 מידות ונפרספת מרס דומכטב מרסב אלסוס סוא דא יודת סס סרורס כעל קבלה ספע ס אחריס סס או
 יקין

ימך ש"ם תרור"ש. י' אלפים נתן לי לשון למודים גרעת לעזות את יענה
 דבר ודא יגמג ידעת קב"ה בשכינתיה בהאי נקודא יתהלך המתהלך
 השכל וידוע ודא יגמג כל אליו נקודין צריך לנקדא לון מקראין
 דאורייתא כמה דאינון כתיבין באורח קשום וכל הויה אית לה משמשא
 דרכיב עליה. ואיתו מרכבה ליה וההיא הויה אית לה מנהיגא דשליש
 עליה כנון דכורא על נוקבא. ולית רשו לנוקבא ולא לשלוחא דיפה
 למעבר מדעם בלא רשות בעלה דכל מאן דמקבר איהו נוקבא
 מאתר דאיתו ממבר. ורוא דמלה כי גבוה מעל גבוה שומר. וגבונא דא
 שליחא לעילא ממטורין. וכמה ממנ דתחות ידית דאנון שליחן רשכינתא
 ושכינתא איהו נוקבא לית לה רשו לאעלא ולמיוז לישום אתר בלא
 רשו בעלה. ורוא דמלה ויקחו לי תרומה אם אתון בעיתון דשריא
 שכינתי בניכוז. ויקחו לי נסיונו מני רשו בקדמתא לאתגריא :

תקונא חמשין ושתא

בראשית ברא אלפים. אלפים הא אוקמוה תמן דחילו. מסמרא דאת
 ה' (נ"א ה"י) דאיהו לשמאלא. דאע"ג דאת י' איהו רמ"י.
 פאתר דשלמא ה עלה. נוקבא אתקריאת כנונא דא ק"י. ורוא דא
 אתגרייא (ביה מא ואו קא) (נ"א י"ד ה"י וא"י ה"י) סא ביוז קא ואו קא) דלית
 בריה בלא דבר ונוקבא דתרין שותפין אינון בברא וברתא אבא
 ואימא. חד יהיב טפה דכורא. וחד נוסבא. וכד שליט דכורא על
 נוסבא איהו דבר. וכד שליט נוקבא על דכורא איהו נוקבא והא
 אוקמוהו פרוא דאשה כי תזריע ולרה זכר ורוא עלאה תבא. לזמנין
 אודריקו תרין טפין לזמנין תלת לזמנין ארבע לזמנין ה' לזמנין ו' לזמנין

יטין כי הדקס טילוט בדרשטו ולכן נקרא שם הורש ו"א שם זה הוא שם השפעת הקלמס ומחמשים בו
 הרשעים למחר מלאכת הכתיבה לזמנין אודריקו טרין טפן לזמנין תלת וכו' פירוש ז"ע הא"ש ברחם האשה
 לפעמים יתחלק לשני טפין בוא' ו' ולזמן תלת טפין בוא"י עד שכמה רחם לזכר אם מן א"ש אם כל הון בינו
 זכרונה בשעת הוונ שמדווג עם בינו ו' אשתו בו יכוז ל' כ"ז שלם ושכמה כ"י מר משרם ועד שכמה י' ו'
 נודקין מיטות הורש שלו ואין הולך נוגד מן הורש הא"י היו נודקין שלם טפין אבל בשמים כלכל לא תתעבר
 האשה מהם והלו השלם ש"ה מהם עיבור הם גדולים אבל מה ש"ה יוחר משי"ש א"י הם קטנים הנקראים
 גולוי הורש ואין נעשה מהם העבור גם אלו השלם טפין גדולים הם י' ו' יקנין ברחם האשה דוגמת הסגול
 י"ה מהם ולר זכר שהוא זול המר והטביל הוא נקודם המרד רחם לזכר שלם מחד יבנה כי האדם נקרא

ז. וְדָא רָא דְסִלְיָמוּ לְמַטָּה תְּרִין וְנַחְתּוּ שְׁבַע. תְּרִין טַפִּין אִינּוּן לִזְמִנִּין צַרִי וְלִזְמִנִּין שְׁבָא. תְּלַת לִזְמִנִּין אִינּוּן סְנוּרִי. וְלִזְמִנִּין שְׁוֹרִיק. לִזְמִנִּין שְׁבַע כְּנוּנָא רָא ז' מִן זֵרַע וְתְלַת טַפִּין צַרִיבִין נַטִּירוּ מִן כְּבִד טַחֲלוּ מַרְ"ה דִּיאַתְמַר בְּהוּן וַיְצִי וַיִּי אֲלִקִים עַל הָאָדָם. וְאוּקְמוּהוּ לִית צִו אֱלֹא עִ"ו וְרָא כְבִד דִּיאַתְמַר בְּה. כִּד הַבּוֹעֵס כְּאִילוּ עוֹבֵד עִ"ו. וּבְגִין דָּא לֹא צַרִיד לִאֲדָקָא טַפִּין אֱלֹא בְרַחֲמֵי וְלֹא בְכַעֲסָא וּבְקַטְמָה. וְכִד זִרִיק בְּרַ נֶשׂ אֲלִין תְּלַת טַפִּין בְּרַחֲמֵי אַתְקִרְאוּ סְנוּלַתִּיא. וְרִזָּא דְמַלְּה וְזִרְקִיא מְקַ"ף שׁוֹפֵר הַיֶּדֶךְ סְנוּלַתִּיא. עַל הָאָדָם. דָּא שְׁפִיכוֹת דְּמִים. הַהִיד כְּאָדָם דְּמִו יִשְׁפֹךְ דָּא אַתְקִירוֹתָא דְּטַפָּה דְּנוּקְבָא דִּיאִהִי מְלִיחָה סוּמְמָא. וְאִי אִיהִי סְנוּר נְסוּדָה לְתַתָּא אִיהִי נּוּקְבָא. נְקוּדָה דְּלַעֲיָלָא דְּבִד. וְכִד זִרִיק לָהּ בְּמַרְ"ה דִּיאִהִי גִיתָנָם קַטִּילַת (וְלַה). לֵאמַר דָּא גִלְדִי עֲרִיזוֹת וְדָא טַחֲלוּר. מָאן הַזִּרִיק טַפָּה בְּאַתְתִּיהּ בְּעַצִּיבוּ וּבְקַטְמָה אַתְגִּילְרִיאַת בִּיהּ עֲרִיזָתָא. וּבְגִין דָּא עֲרִיזַת אָבִיבָה וְעֲרִיזַת אַמְרָה לֹא תְנַלְה אִיהִי טַחֲלוּר לִילִי"ת. מְרָה אוּבְמָא. עֲרִיזָה (וּכְלָא) (גַּא דְכַחַה) אַמְרָה אֲלַעֲזוֹר אַבָּא שִׁיעוּרָא דְּעֲרִיזוֹת אִינּוּן בְּאַתְרֵי דִיעֵי אִי לֹא. אִ"ל בְּרִי יְקוּ"ם אִיהוּ. י' אָב. ה' אִם וּכְן. ה' בַּת. ה"ה אִינּוּן אִישָׁה וְנַתְתָּה כְּלָה וְחַמּוּתָה כְּפּוּם עַנְפִּין דִּיאֲלִנָּא הָבִי אַתְקִרְאוּ עַנְפִּין דִּיאֲלִנָּא מִתְפָּרְשִׁין לַעֲיָלָא בְּאֲלִנָּא כְּמָה דִּאוּקְמוּהוּ וּפְגִיחָם וּכְפִיחָם פְּרוּדוֹת מְלַמְעֵלָה וְעֲלִיחָן אַתְמַר וְרָא יַנְלָה כְּנַף אָבִיו. וְאִינּוּן מִתְיַחֲרִין לְתַתָּא כְּגוֹן דְּלֹאֵב דִּיאִהוּ אַנְוָדָה חֲרָא לְתַתָּא בְּכַל אֲלִין מִינִין דְּהִרְס וְעֲרָבָה דִּיאִינּוּן תְּלַת הִרְסִים וְתִרִין עֲרָבוֹת

עוּלָס כְּפִי' אַבְל אִם יִכּוּ שְׁלַשׁ מִדְּקָן וְנִמְתָּה הַקִּיבּוּן זֶה מַחַת זֶה יִהִי מִהַס נִקְבֵּס זֶה אִי דִין וְהַקִּבּוּן הוּא נְקוּדַת הַהוּד שְׁהוּא דִין כִּי הוּא שְׁמַלְלָא וּמַשׁ כְּלוֹן לִזְמִנִּין אִי טִין סְנוּל וְלִזְמִנִּין אִינּוּן שׁוֹרִיק הַס לְנִקְרִי רִקְבִין קוּרְחָא אוּתוּ שׁוֹרִיק וְכַמּוּ יִעִיל כְּמָה מְקוּמוֹת וְתַלְתִּת טַפִּין לֹר כִּין נַטִּירוּ מִן טַחֲלוּר כְּבִד מִרְס שְׁהַס שְׁלַשׁ קְלִישׁוֹת וְאוּתוֹת שְׁוֹת שְׁלִרְס הַס חֲרִיב וְעַל זֶה אִמַר וְחַרְבִי לֹא תַעֲבוֹר בְּאַרְבַּעַס וּסֵת וְלַה שׁוּלַה אוּחַסִּי לִיקִס מִן חַלָּה טַפִּין וְכִד זִרִיק בְּרַ עַל אֲלִין חַלָּה טַפִּין בְּרַחֲמֵי אַתְקִרְיָו סְנוּלַתִּיא מִרוּס הַסְנוּל הוּא נְקוּדַת הַסְמַר שְׁנִקְרָא אֲסַבְּהָ וְחַרְבּוֹס אֲסַבְּהָ רַחֲמֵי וְלִזָּא אִם מִן אִישׁ אִתְ כַּל הוּן כִּיטוּ בְּאַבְּבָה אוּ כִיטוּ לוּ אוּת כִּי שְׁמוֹס וְאוּת ז' יִטוּ לְסַפִּירַת הַסְמַר שְׁהוּא סְפִירָה ז' מַתְחָל לַעֲיָלָא וְזֶה בּוֹיִן שְׁהוּא הַסְמַר עַסִּס הַסְנוּל יִכּוּוּ לוּ מַלְמַסְלָה וְרִזָּא דְּמַלְּה זִרְקָא מִקַּף שׁוֹפֵר הוּלֵךְ סְנוּלַתִּיא הַסְנוּי כִּי חַלָּה טַפִּין הַגְּדוּלִיס שְׁמַהִס יִהִי הַעֲיָבוֹר הַס כְּבִד ג' קוּין שַׁל ג' סְפִירוֹת חַגִּ' מַחִ' לַעֲיָלָא וְדוּע כ אִוִּישׁוֹת מַשָּׁה הַס כְּבִד שְׁלַשׁ סְפִירוֹת זְנִיחַ מַחִ' רַבִּיטוּ הַחִרְ" ז' ל כַּשְׁעַר הַסְפִּיקוּס כְּפִירַת שְׁמוֹס כְּבוֹד הַסְפִּיקוּ וְתַקְרָא אִת שְׁמוּ מַשָּׁה עַשׂ וְרַחֲמֵי מִקַּף שׁוֹפֵר הוּלֵךְ הוּא מַשָּׁה שְׁהַס חַגִּיחַ חִי"ש זִרְקָא רִל" וְיִרְק ג' עַסִּס כְּבִד מַחִ' הַסְמוּס כִּר מִקַּף שׁוֹפֵר דוּרִק דִּיאַתְקִרְיָו סְנוּלַתִּיא מְאָן דוּרִיק טַפִּיס בְּאַתְתִּיס

ואהו בפירודא לעילא דענפין מתפרדין לימינא ושמאלא. ובגין דא נפרצו עליו פסול נפרדו עליו כשר. והאי פרוץ איהו פרוץ בערוה. דאיהו בין ענפא וענפא. ובגין דא אתמר תמן לא תקרבו לגלות ערוה. לאו צריך לקרבא אתון דאינון יקו"ק באמר דערוה. ורוזא דערוה אתרמיז בתרין (נ"א בהדי) אתון ע"ד נ"ה. ע"ד ר"ע בעיני יי'. ואלין ענפין (נ"א לא) אתפרשו דיהא ערוה בינייהו לאו איהו אלא בר מאתריה רקביה דאיהו אדני הה"ד לא יגרוך רע. דבספין תשכח אב ואם. וכן כתבא בבב"ה בין י"ם. ולית תמן ערוה ותשכח לון לתתא אה ואחות תרנייהו ביהודא אה איהו עמודא דאמצעיתא. ד' אחות דליה. ותרנייהו אינון חד בלא פירודא. אף על גב דצדיק איהו יחודא דבלהו:

אדקבי הא אליהו קא אזדמן ליה ר"ש וא"ל ר ר שעזרא דערין הכי הוא ודאי. בכל ספין לית יחודא חד במחברתה בגוונא

בעיבו ובקטטה אחלג את ביה ערייאל פרוש עלגון וקטטה הם סמן של גלות ולכן נוסף מספר ד' רמותו לגלות ועניות על זרע ו ה ס מספר ערוה או עכב קטטה מספר רפר כמנין ערוה עם סלל האופיות ו ה ס הדלת חשב על כרה זה הזרע שנוסף בו מספר ד' וזו עלל זו הססא המרה על מנסו ולי א בשבס אשס חיל לופיה הליכות ביחה ולחם עללות לא חאלג א ש ואשה שזכו עס יר כנ הס לופיה נוף י ה סתר הליכות כ חס שמאיר ס אל ה ולחם עללות רמו למשמש שאינו רגון, לא חאלג ורוזא דערוה אתרמיז בתרין אחונו ע ר"ר פירוש אפ"ג דאב ואם הם עקרים בעירי לא נרמו כח כה פרוה אלל ענין אח ואחות עהס סוד ו ה כי כן אחיות פרוה הם ער וכו' שלא נאמר ער ה אלל ערוה ומזר וערש אחא אתרמיז בלות וע פל ואמר משום כי ער הוא אחיות רע דכה כרע בעיני ה דאלין מנפין אחפרשו דירא ערוה בניירו לזו א הו אלל כר מאחר ה דוק ה דא ה ארי וכו' פירוש אין דין פרוה טוב אלל דוקא כר מאחריה דקב ה כלומר בארץ החמומה דוקא שתי חס לשם ארי אבל למעלה באחר דאקרי שמים שתייהם לשם הוי ה שהוא אחריה דקב ה אין דן ערוה טובה סן כי בספין השכה אב ואם וכן כחור דלפעמם טולה הכן שהוא פרטף התפארת ונכלל באביו שהוא פרטף חכמה ואפ"ג פרטף חכמה שראו אב מודווג עם פרטף הב נה שהיא אם ובלאו זוג פרטף המלכות שהוא כה הוא נכלל בפרטף הבינה שמוזוג עם האב שהוא חכמה שהוא אב למלכות ועל כן פרטף התפארת שהוא אב מודווג עם פרטף המלכות שהוא אחות ד ליה ולוי"א לית תמן ערוה ומשכח לון לתתא אח ואחות תרנייהו ביחודא אח הוא פרטף התפארת שהם ס וואו דשמת קא שז וה א ר א המלכות אחות דיל ה דבספין ששכח אב ואם וכן כתבא פירוש כספין הוא מחבב רסדות ומ"ם ותשכח לון לתתא קא על מחבב האשמות עכ"ו כל הפרטוף אשר במחלב הספירות וכטו כשער קודש למהרה ו ל והוא לתתא מחלב הספירות והריוויהו א טון ח"ד בלא פירודא אע"ג דצדיק אירו מורא בכלבו פרוש אן למפעלה דומחא להרמקה של ערות שש למטה במחמטים שוכי ארץ משום דלמפעלה תרוי יסו עהס עמודא דלמעליה שראו התפארת ואחות ד ל ה שהיא המלכות אינון חד בלא פירודא כלומר אן נחשבים תר גוים אלל נחשב ס גוף אחד ועשס אחד שכללן זכ ו אס ד חמד אחד תראה דנחשבים לשנים מלך ההשפעה שהתפארת משפיע והמלכות נשפעת ממנו דומחא רוזוג דלחמו רואין דהדק שהוא ריבוד אירו מורא דכלוה דריו וכל הפרטפים עהס קרוב ס וע"ה ס מודווג ס חמד ע' ה סוד

דדבר וננסבא אלא בצדיק. דיהודא דתנניהו לאו איהו בכל אברין דהון אלא כבדית מילה. בטאר אברים קורבא דאחיה אית תמן ולאו דיהודא. ודא איהו דא דאילנא דענפוי מתפרשין לעילא בכל סטרא ורוא דכילה ותשב באיתן קשתו ויפוזו ורועי ידיו אכל לתתא כלהו אגודה אחת יהודא דא ונגין דא לתתא בצדיק צריך לקרבא אתון דימו"ק עם שכינתיה דאיהו קורבא דילה קרבן לוי"קוק. והכי שכינתא עלאה חכמה צריך לקרבא לון בצדיק. וכל ענפין תמן מתייהדין ומתקטרין ומטלבין ומקבלין דא מן דא וכלא על דא דצדיק. וכלא צדיק לית קורבא דיהודא אלא אהיה. ונגין דא חסד תמן אתכרין אח זה אחות. מסטרא דימינא. ובהאי אתר אתמר ואיט אשר יקה את אבותו בת אביו או בת אמו וגומר חסד הוא. ועם כל דא דחסד רוא ונכרתו לעיני בני עמם. סאן דמתבר אהון באתר דפרודא כאלו אפריש ביניהו. ונגין דא ונכרתו. מדה לקבל מדה. והכי י"ס בימינא אינון באחודה. ולית יהודא אלא ע"י דצדיק ובג"ד בהאי אתר לא תקרבו לניזות ערוה. והכי בשוקא ימינא ושמאלא תמן אלקים אחרים ולא צריך לקרבא תמן אתון בזמנא דאלקים אחרים תמן דאינון מסטרא דע"ו. ורוא דגלה ויכריבו לפני יי' אש זרה. וכל אינון עריין אינון כמא"ל ונחש דתבעין למעבר דינין ומצורין

שנקרא נדק וא כ זנד זה תראה כאלו הם תר נוב עכו ריב באתא א, ב כרס פיריח אלא הם נמשכ ס גוף אחד ועלם אתר ייחאר דרס ככלל ס זה צוה ודומר לור אבר ו של ארס שאתה רואה הם מלוקים זה ו פנס למוד הז, ס למוד כר למוד ד ס למוד אכל באתם הם גוף אחד וכללן כרוחם וכו' וכן הענין כאן וכו' דליכא כ יהודא בן דפרטטין א, שם חסור ערוה בקורבן דיהודא דתרוו ר' ללו א הו ככל אכרין ד לרין אלא ככה פ' זר כל בשאר אבר ס קורבא דאחר א ס תמן ולאו ד תודא פרוס הפרטטן דון ס מלב ס זא"י פרוס בן כיהיבשות ו א כל קורבא כלבד בשאר הכר דכרעף אכל רק כבד ס דר ו ר כור א כל תודא פרוס וי' תמש שטוק יור מ"ד כ סוד כרעף רמיטו סאן דמתבר אהון באתר רב דודא כללו אפר ש כ ג יו רטנס פ"ב ח' ש ריהקוב' ס ז' בייחמר כל' מ שח ט' ועל כלוב גט, וקדושן א ר' לו ססק בר' ר"ל נדך לעשות דחיר ג' ג' דר' ו י' רש ריק' כר ו אח"כ קדוש, רישכת אויות ככרעט, דקדוש כר שלא תחמו ריקל פות בת קו וכו' ור' שגובר ל רטות ממנו וכו' בלא קחמר מאן דמתבר חתון לעשותם תוד ס כשמות הקודש לרמשך רייתו ושכ לעלימות באתר דפרודא קודם שער כנומתו גרושן לח לניס ס שס אתר דפרודא כללו אפר ש כ ג יו כ איכר ש תחמו רח נוגס כ תוד ס שער ל רטות ין רשכע שמשך על דרס וכאשר אנטו נוכר ס ככה יא שחר ז ייחיר קד ש כן כל עולם ועולם כר לנדחות ריקל פות שא תחמו והו כפקוק הספלה ובג"ז דה ו כריו ידר יקבל יחד' פ' יוש ס נחתם כמא קדושר יעל וגה שרס ש תחמו ריקל פות ויהו חמטו כרעף

לזן קדם י'. ובנין דא אתסראו עריות. ודא איהו דזא וסוד אחר אל
 תגל. דדא גרים גלות ואתגלי בין עממא. מאן דגלי עריותה
 תמן. הכי איהו אתגלי בין ערין דאינון אלסים אתרים. ומאן דמכסי
 עלייהו הכי איהו אתכסי בנייהו ובנין דא ולא יגלה בנה אביו דא
 שכינתא דגלת בין עממא בנין תיבא דא כד"א ובפשעיכם שלחה
 אמכם. וד' זמנין גלת שכינתא בגלותא בנין דאעילו ערוה בין ד' אתוון.
 ואע"ג דאתמר קל אלון ערין בספרין ובשמא דימוק. לאו באתריה
 דלעילא. אלא כד שכינתא גלת קל ספרין נחתו עמה. ולית
 פרוה בה ובנין עשר ספרין וכד נחתו אתלבשו בשית
 יומי דחול שית ענפין. חסד ביזמא קרמאה נבדה ביזמא תניינא.
 עמודא דאמצעייתא ביזמא תליתאה. תלת ספרין תניינין בתלת יומין
 אחרנין דאינון רבישאה חמישאה ושתיקאה ועשר אמדין דא " אבא.
 קמש אור דא ה' אימא. שית זמנין טוב ו' דאית בשית יומי דחול
 ה' דהששי ה' דימוק רא"ש דבראשית דא כתר רישא דכל רישין
 ואמאי אית פרוה בנין דלית צדים אות ברית תמן וזוא דמלה אן
 אדם צדיק בארין דאיהו אות ברית תמן. ובשבת דאיהו יומא שכינעאה
 תמן קריבו ויחודא דשמא דיקיק וקל ספרין ובנין דא תלמד חכמים
 זונייהו מלירי שבת ללירי שבת האי ערין אינון נבא דתתא. אב"ר
 קעילא יאתמר לא יגורף רע. ועדים דקריב לאתתיה ביזמן דתולא
 התא בן דעביד עליה אתמר צדיק ורע לו. גרים דאתעביד סודש
 חול דאיהו יום השבעי. ובהתוא זמנא איהו דזא דצדיק ורע לו דשע
 וטוב לו. אב"ר לעילא לית ערוה ומצוין ופרוד ופרוץ ובנין דא לעילא

לו כתר לכיה ועין כמסע ארבעה גבטו לגירוס כמה שגורו קיקוי כחודס ע"אם שלם ס' דיום כדלוי וכן
 זה כולל כזה וכל גלה כקל חזיו דא שכינתא פרוה הא סוד הא לחינה דשאל קרישא וזאת ראשון וכן
 אום אחרון קריש ס' כף ובשבת דאיו וזא שן פלס שן קריבו ומוחל דשאל דהוי"א וכל ספרין פרוה
 דשאר ספרות כולם ריזים כסס הויס רדום דסס הויס כוללוו ירלו תלוו ש' כי כח אומות ונרמו כשנת
 שהא וס השכני וכל מסעי כשנה נמשך כזמנא קדמי כ"ח כוס אכנר ד' ה' וזוא פרוה כסר ר' יריו הכתוב
 חכמת אמר י' אלקי כי הוא ה' וכן קל כח לשמות ח' כח זה השכנת שהא וס שכן שחשבוו כח לשמות כו
 מיל מן חמס הירס הקבוע ס' כ' וב' חזו"א זמנא איהו כוא דליריק ורע לו רעש ויכול לו פרוה כ' מל לבט
 כנולד לו מווח דחול כשע מונגלת ולכן סודיק רע לו עיי' שכל לב' שש רשע אן הישע הוא סלש
 שמוגלת כן סודיק טוב לו כדל' אב"ר לעילא לח ערוה וקיון ועי' וזין נקס איכנעס דכרס כ' ד

לית לך לידמה ליוצרך דתימא הכי דלעילא) אית יחודא באח ואיתת
 זבנן זבנת זבאם עם בן. א"כ לית לך לידמה ליוצרך. דאנת הוית
 גרים דלא תהא בדיוקנא דיליה לעילא בד"א בי שונותיכם היו
 מכדורים בנינים לבין אלוהיכם ות"ח בשעתא דבקעא סב"ה למברי אדם
 הכי הוה בעי למעבר ליה כנוונא דדיוקנא דיליה בלא ערוה זבנא פריץ
 ופירוד בד"א נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. למתני קל ספירן כדילין
 ביה בלא פירוד וסצוין. ולאיתתרא בן עם בת דאינון אחים דלעליהו
 אתמר אחים תאומים. הה"ד ויהיו תאומים מלמטה ויתדיו יהיו
 תמים על ראשו. באן אתר אל תמכשת דא מבעת דאות ברית מילה
 דאיהו שיעור לכך עדין לתתא ושיעור דיתודא לעילא. ולעיקא
 אתמר ביה ולקח גם מעין החיים ואכל וחי לעולם. אכל לתתא
 אתמר ביה ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. לא תערב ביהודא

ארכביר פתח שביאר אותם ר' ו' הדי' זל כגמר ה' גולס בארבעה חילוק כפיה וזש למ יב' לא
 לטור כעליה תמכר השעיר שש אן פועל רשע ופ' ת' ע' ופ' א' ש הפיס בין מ רחיל' יבנת ו'ט וזווג
 פירי הוא כנדלות וע' י' נס ככת מות י' ו'ר' תהיב רכ"ר' קרא אלל ו' בשס אל לוח ומ' שזנפ ענס ע'
 עוונת ומ' ק' ע' תמנוס ש השש ב' ת' החיל' י' ש' שנת ו'רע' ל' ז' רוח בתמכר ש שזנפ ש קרא אלל ו' בשס
 בר זה אית' מודא דלח ואחוס פ'רוש לח ואחוס סס או א' זבנן ויבנה סס ו'ר' שרס בן זכח ללח ואחוס ובאס
 זכח הוא זונן ז' א' ג' אלה פ' לזה הא כמנה חלכות דא מא' כ' ודע חסוד אותות שס ללח וע' כ' כפן ס' שער
 יעקב ו'אה' ה' ז' ו'ה' חמות מ'תעור' ומ'ו' ה'ו' חתם על רלשו כ'אן חמר א'ל' השבעת פ'רוש ע' פ' מ' ש'
 רכ' ו' ז' כגמר רוח ק' ש' ל' ג' חסס או מ'תשש כ' ש' מ'ת' האדם ואחוס ס' א' חמרה סב'ש' ה' א' כעטרה ו' ש'
 כ' כ' עוד ל'ס חסס אלה מ'תשש כ' מ' ו'ת' האדם ואחוס ת' ש' של ס' א'ה' ס' ר' א' כעטרה ו' ז' ו'ה' חמות ס' קרי
 כ'ה' חות ח'ס' ז'פ' חות ת' ס' ד'ס' ל'ה' ס' של ג'ל'ס' חילונות מ'תעור' הוא חות ר' א' של ס'ס' או ה' ד'ל'ס' רפ'מ'וס'
 כ' ש' פ'ת' ח'ז' ד'ל'תע' ו'ש'ר'ה' חות ר' ח'ר'ר' ל'ימ'ו' על חות ה' ה' ו' ח'ו' חות מ'ס' ואחוס ס' ה' ח' ח'מ'ס'
 ע'ל' רלשו חלש ו'ל' כ' ה'ר' דונת' ק' ו'ל'ו' ס'ס' ח'ו' ס' ב'רל'ס' ה'ר' ו'ז'פ'ר'ס' כ'אן חמר א'ל' השבעת וכו' ד'א'
 שבעת דלות כ'ת' מ'ל'ה' ד'א' ה'ו' ש'ר' י'כ' ע'ר' ל'תת'א' ו'ש' ע'ר' ד'וד'א' ל'ע'ל' פ'רוש כ' העטרה ס'א' כ'ש' ש'ב'ר'ש'
 ס'ר' ד'כ'ז' ש' ר'ש' ז'ל' כ'ב'יות' (דף ה'ע'ב) ע'ט'ר'ה' ר'א'ש' ה'ר' ר'א' ו'כ'ה' מ'ן' ס'ג'ר' ל'א'ל' כ'ש'ר' ע'ס' ו'ש' כ'תח'ת'
 ע'ל' ר'ש'ר' ח'ו' ו'ל'א' ו'ת'ק'ף' כ'ו'ו' ג'ר'ע'ת' ס'ב'ר' ר'ע'ט'ר'ה' ו'י'ר' ח'ו'ס' ק'ר'א' ח'ו'ו' כ'אן' כ'כ'ל'ת' ח'ו' ע'ו'ר' ר'ע'ט'ר'ה' ח'ו'ל' ע'ד'
 כ'ע'ת' ו' ח'ח' - ח'ר'ח' (ג'מ'ית' דף ה') ח'ר' ו'ת'ן' ע'ט'ר'ה' ו'ו' ה'כ' ע'ז' ע'ט'ר'ה' נ'ת'ר' ב'ר' ח'ו'ל' כ'ז'ה' מ'ת'ס' ח'ו'ל' ע'ד'
 ז'ל' ח' ע'ו'ר' השבעת ח'ח' ס'ק' ר'ע'ט'ר'ה' ח'ו'ל' ש' ע'ו'ר' ח'ו'ס'ר' ב'ח'ת' הע'ר' ו'ת' ל'תע'ר' כ'ת'ח'ו'ס' ו'ר' ש' ס'ח'ו'ל' ש' ע'ו'ר'
 חודא לע'ל' ר'נו' ע'ס' מ'ש' ר'ב' ו' ז'ל' כ'ש'ר' ס'פ'ס'וק' ס' כ'ס'וד' ח'פ'ר'י'ס' כ'ן' י'וס'ף' כ' י'וס'ף' ח'ו'ל' ס'וד' ו'ד'ע'ב' ס'וד'
 י'ס' ב'ז' ח'ו' ס'ס'ס' ר' ס'וד' ו'ע'ל'ר'ר' ש'ב'ר'ש' ס' ק'ר'א'ש' נ'ד'ק' כ'ס'וד' כ'ר'כ'ו'ת' ל'ר'א'ש' נ'ד'ק' ו'ע'ט'ר'ר' ו'ו' ה' א' כ'ת' ח'ו'
 ח'ת'לו'ס' ס'ל' ז'ל' ע'ל'ו'ו' ה'ד'ו'ק'ס' ס'ר' ד' כ'ס'וד' ו'ז'פ'ר' ס' ח'ו'ל' ח'ר'ת' ה'כ'ו'ר'ו'ס' ו'ל'א'ו'ת' ד'ר'ך' ה'ד'ע'נו'ת' ל'ד' ע'ט'ר'ה' ס'וד'
 ע'ס' ו'ל' ח' כ'אן' ע'ל' השבעת ה'ו' ס'ר' - חודא לע'ל' ל'א' כ'ל'ו'ת' ס'ס' ר'ו'ל' ש' ע'ו'ר' השבעת ח'ו'ו'ג' ס'ל' י'ס'וד' הע'ל'ן'
 כ'ס'וד' ח'פ'ר' ס' כ'ן' ו'ס'ף' ה'ו' ו'כ'ן' ל'תת'א' כ'ת'ח'ו'ס' השבעת ח'ו'ל' ש' ע'ו'ר' ח'ו'ס'ר' ח'ו'ו'ג' ס'ל' י'ס'וד' הע'ל'ן'
 ר'ע'ט'ר'ה' ס'ד' ח' ע'ד' ר'ע'ט'ר' נ'ת'ר' כ' צ'ור' ו'ל'ע'ל'ר'ת' ח'ח'ר'י' כ'ה' ולקח ג'ס' מ'ע'ן' ר'ח' ס' ו'כ'ל' ו'ח' ל'ע'ול'ס' א'כ'ל' ל'תת'א'

טוב עם רע ואם לא מות תמות. אתמר הקא מות תמות ואתמר
 בשבת מהלילה מות יומת. ואדם. וראי אתעביד בדיוקנא דלעילא .
 ועבד תמן פרודא ואתפריט מתמן איל רבי אלעזר אבא איך
 אתעביד בדיוקנא דלעילא. דקא שמענא כמה דעות תמן. אמר ליה
 ברי כד אתעביד, גלהו ספירן אתבלילו בדיוקנא דנשמתי. ונשמתי
 הוה מרכבה יון כנונא דנשמתי דעלה אתמר ויברא אלקים את
 הארם בצלמו. כנונא דעשר ספירות בלימה ובלהו גוונן דנשמתי
 הוה נהרין בנשמתי והוה נהירין על אנפוי. ומניה הוה מזדעועין עלאין
 ותתאין והוה סגדין ליה בנין ארין נהורין דהוה נהירין ביה. כנונא
 דארם דלעילא דהוה סגדין ליה הכי הוה סגדין לאדם דלתתא עד
 דהוה אמר איהו בואו נשתחנה ונברעה נברכה לפני עושנו.
 ובהווא זמנא הוה איהו שליט על כל המוני עליא ותתא. גוון אוכס
 דעינא ושערוי אוכמין וכל גוונין אוכמין שפירין אתייהובו ביה מסטרא
 דאימא. חוורו העינא וחורו ראנפין וחורו דמוחא וחורו דגרמין
 אתייהיבת ביה מסטרא דאבא. דהכי אוכסוהו מארי מתניתין דלובן
 שבעין זמחא ועצמות אתייהיבו מאבא. ואוכמו דעינא, שער אתייהיבו
 מאימא וחורו ואוכמו דהרין אתייהיבו מאבא. ואוכמו דעינא, שער אתייהיבו
 וחורו מרנו. ועליה אתמר ושתה לא קאו אוד בהיר הוא בשחקים

אחמר ביה ומען דעת טוב ורע לא האכל מינו פרוש לע לא ב סוד הקדוש שרומן אלו רנד ד רחמון א עכוה
 הקטן ופ רוד ולכן נקרא ר סוד קדוש עץ הם א ואלל חמד כבוד רוזן וח לשולם ככל כח נר ובה נר וכל
 רפלוטם אכל לתחא בחרם רחמון נקרא ר ר ען דעת טוב ורע שיש בו זונס כר חר מסטרא דח סו טו
 זונס אסור מסטרא דמחא ורוא הו דמות ולכן נקרא טוב ורע על כן דעת הוא מסכס ח ומספר חו על
 מוח כבוד וחקא וחקאל וחקרא על דרוק חתר א הו בלו שחמוה וברער נכרס לפי ה שושני פרוש נשמור
 כנוד טולם ראל לוח נכרס כנוד טולם רכר חר נכרס כנוד טולם ר ליר לפי ר שושני כנוד קדושי שבועס
 העשה לכן אר עושני ולא אמר זיאלט או ולרנו ורוא בלו שחמור וכו' זון על כלומר חר לרם כל אחר
 מכס לירן שהה ענין על מר אל ויה ח זכר אל נחש ואך עלר כדעמסם לרשחמוח ל מע קרא ועייה
 אחמר וטהר לא רוא אור כר רוא בשחקים פרוש ק על שחקים חלק בלוח כף כנ כ ויאל שחקים הוא
 שחקים כ אור רכח לרוב זטחו וגודל עלמחו לא טלם רפיטוס רקרובם אלו לסבול ירחיו וכן
 עשר החאלל דעלן אור חקר סב בו ו ר נסח כור איר רחשוך אשר רוא לנג אור הכחר נחש
 חושך יומ לא לא ירו בלור רכח וליאל כירי רוא בשחקים אל חקר בשחקים אלא בשחקים ובה נ שח חקר
 סכרו פרוש וד רכחו לכהר ב הוא ספר כר עשר ח חמח לע לא וסוד וד כחלואר עשרם וחות ח עשרם
 עולה מספר כיר ולי אוד הכח שח חקר סכרו נסח אירו כירי חקר שחשכ חקר לכיר דר כד שפסק ב
 ובהיב

וכתוב אהר אומדן ישת השך סתרו ודא אוקמיהו חבריא אובמו נוסבא
 לחוורו. ואורייתא מתמן איזו חוורו מינאו אובמו מלכר. ולעילא אבא
 ואימא אמרו על עמודא דאמץעיתא ושכינתיה. נעשה אדם בעלמנו
 כדמזנהו. עמודא דאמץעיתא בחוורו ושכינתא באובמו הה"ד שהורה
 אני ונאנה. ותא הוי אימא עלאה הות אובמא מדם ההוא נהורא דלנאו
 מינה. אכל כד נחקא לתתא אתחזיית גוונקא בחמש ספירן דאינון ה'
 ענפין דאימא דרוע ימינא ושמאלא וגוף ותרין שוקין. צדיק נטרל כל
 גונון. הה"ד וראיתיה לזכור ברית עולם. וראיתיה בגונון נהירין והבי
 שכנתא תתאה אתחזיית בחמש גונון מתתא יעילא ואלין גונון דשית
 ספירן ועלייהו אתמר והכלת וארגמן ותולעת שני זשש ועזים. ובמה
 דאתברילין כל גונון מעילא לתתא בצדיק הכי אתברילין כל גונון מתתא
 לעילא בעמודא דאמץעיתא. תא הוי ארבע אנפין דברבין הוי באילנא
 ואינון הוי תרין דרועין ותרין שזמין ובלהו בשיעורא דאת' עלאה
 ובכל אמה ה' ענפין זערין דאינון זרת דאתמר ביה ושמים בזרת תכן
 ואינון שעורא דה. ועל ה' ענפין הוה י' דאיהו כף היד. ודא איבא
 דאילנא ובמה שרמושין מרקמן בכף היד דאינון גונון שפירין דאיבא.
 דבהון אתפתחת שושנה דאתעבדת מינה איבא. ואינון כפתור ופרח
 לששה הקנים היוצאים מן המנורה. ואלין תלת גרמין דרועא ימינא
 ותלת דרועא שמאלא. מנרתא גופא דאמץעיתא. כרי בכל אלין
 תמונין ברא לאדם וכת זוגיה (ואי) ואיהו עבד פירודא לעילא בין קב"ה
 ושכינתיה. דגרים לסקא שכנתיה מכב"ה. הכי מב"ה סלים מניה
 בת זוגיה ואסתלק קב"ה מניה דבאתר דלא שריא טכינתא תמן.
 כב"ה לא שריא תמן ומנא לו דאסתליק בת זוגיה מניה כד"א ויאמר
 יי' אלקים לא טוב היות האדם לבדו. ודא גרים לעקב דאתמר ביה
 ויתר יעקב לבדו. ובההוא זמנא נצח ליה סמ"א ויגע בקף יריבו. באן
 אתר פרה בגיד הנשה. דפרח' מיניד הנשה דאיהו י' העקב ואשתאד

רקובס לו לבן אורו סקרי דה"ד ודלסה לזכר כרית פולס פרוש דרש רלמי כ רס חמש סבורן
 דחמש ספירן שפרט לעל מזה לזכר כרית פולס סולר י סוד שהול כבוד זכר ונסוד כרמ כסוד סמכות וזכרס
 איהו (ד')

דאימא עלאה. בלה מספרא רכ"ל ב"ה. אחות מספרא דעמרא
 דאמצעייתא שאר בשלה. מספרא דהוא דאתמר ביה בשנאם הוא
 בשך מספרא דדרגיה:

בראשית תר"י שק"א. ואינו תרין נמודין. תרי יצירות. דאתמר בהון
 ויצר " אלמים מן הארמה כל חית השדה ואת כל עוף
 השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכו'. ת"ח כמה נשמתין
 וכמה צידין צייר קבה בדיוקנא דמרכבות דלעילא דאינון חיות
 הקדש. דירתין בני נשא נשמתין מגיהו ואייתו סב"ה לאדם בגלגלא
 על בלהו. דראות מה יקרא לו. ולא אשבת עזר בתון הה"ד ולאדם
 לא מצא עזר כגורו ואיהו קרא לון לבל תר שמקן כפום חילא דלעילא
 דאתמר בתון המוציא במספר צבאם לבלם כישם יקרא. לבל תיה
 זמלאך ואופן קרא לון בשם ידוע. לבל תר על מתכונתו בעבודתו
 ובמשמרתו. ת"ח אדם תיה ידע כל מלאך ואופן ותיה ושרף. כל תר
 דתיה ממנא על שליחותיה. ותיה ידע כל שמא דכל תר דתיה כפום
 שליחותיה והכי תיה קרי ליה. דהכי. אשכחנא בספר רוי"ל דאתיהיב
 לאדם קרמאה. דממסורין קרא ליה סב"ה שמקן סגיאין. לזמנן
 אתקרי מ"מטור (נ"א מ"מטור) בזמנא דממנא על מטרא ולזמנן
 אתקרי פתחון סגורין (אטימורין) (נ"א אטמון. אטמון) בזמנא דאיהו אומם
 חובין דישראל. סגורין בזמנא דסגור תרעין דצלותא פתחון בזמנא
 דפתח תרעא דצלותא פסקון (נ"א פיסכון) בזמנא דפוסק הלכות
 דמתניתין במתיבתא תתאה והכי כל שמקן כפום שליחותיה והכי כל
 מלאך אשתני שמייה כפום שליחותיה הה"ד למה זה תשא לרשמי
 והוא פלא ובפום ניסא רעברין הכי איהו שמייה ולכל שליחותא
 ושליחותא דלהון אית רענא ושעתא ידיעא זמיר ידיע ויום

וזה אכד א כד דה ט כל אחר עומד חד סגרון בזמנא דסגור תרעין דלוחא קשר רוח ממונא על הסוכה
 ועל לח שער חפלה הוא להפך ועוד הו ל לרקד ס להוכר שם פתחון קודם סגרון ועל יד שמוסם שער החפלה
 לחו על חפלות שראל קאמר אלא על חפלות אויב שראל ופלות שושע ישראל שיה רשע ס גיור ס וי ש
 פתחון בזמנא דפסק חרעא דלוחא קא על חפלות ישראל ולכל של חוסא ושל חוסא ד להון א ת רנעא ושפסא
 וכו' נב לכן נקרא ס רמילאכ ס בשם שר ס כח ש קריו-שר ס אחר טנגס כי שר ס רח שער רנע וס חול

ידיע

דייע וזכב דייע ותמן אשתני . האי מלאך אתקרי בששים
 רבוא שמקן מלאכי . הוא אתקרי חסדיא^ל בזמנא דעניד חסד
 עם עלמא . גבריאל^ל בזמנא דעניד גבורה בעלמא חסדיא^ל בזמנא
 דסתיר בני עלמא בגדפוי מאלין מלאכי חבלה ההי' ותחת כנפיו
 תתקה וגו' . ואתקרי חתמיא^ל בזמנא דחתים זכוון ותובין על בני
 עלמא . כתביא^ל בזמנא דכתב חובין וזכוון וכל מלאכא כפום שמה
 אית ליה קרא באורייתא כתביא^ל על שם ודמכתב מכתב אלמים
 הוא וגו' . זכריא^ל על שם זכר ברית אבות ואית ליה קרא זכרנו לחיים
 ואתכפיא בזכור . שמריא^ל בשמור . חסדיא^ל בחסד . גבריאל^ל בגבורה .
 צדמיא^ל בצדק . רפאל^ל ברפואה יתוא^ל בתפארת . מלכיא^ל במלכות
 לית מלאך דלית ליה עמרא ויסודא בספירן . וכל ספירה אית לה שם
 דייע והיה דייעא וכל שמקן תמן אית לון עקרא ויכודא . והאי כללא
 נכוש בייך דכל ממין דלעיר שמקן דהון תליין בספירן ושמתהון כל
 חד אית ליה קרא על שם שקא דלית . וכל מלאכי דסופיהון סופי
 אשא וסרכבותיהון אשא . וקשתותיהון אשא ורומחיהון אשא וכל מאני
 סרביא דהון אשא יסודיהון בגבורה . וכלאכי חבלה דאינון אשא יסודא
 דהון בגינהם . ואית מלאכי דאתמר בהון עושה מלאכיו רוחות יסודא
 דהון בעמודא דאמצעיתא ואית מלאכי דאינון ממיא דרמישא
 דאתמר בהון והמים אשר מעל השמים מספרא דימינא . כלהון עקריהון
 לעילא ולית מלאכא דלא אשתכח ביה שם ימו"ם . דאשתכח בכל אתר
 כנוניא דנשמרתא דאשתכחת בכל אקר ואקר ובגיד אית לבר נש
 לאמלאקא יקו"ק בכל ספירן ובכל כרסין ובכל מלאכין ובכל אקר ואקר
 דבר נש דלית אתר פנוי מניה לא בעלאין ולא בתהאין . ימו"ק לא
 אתקרי ביחודא דארבע אחוון אלא בעלת העלות דמיחד לון . ובגין
 דאיהו מיחד ארבע אחוון . ביה אתקריאו ימו"ק ביחודא קדא יי אחר
 ושמו אהר . ובגין דא שוי אמונה דישאל בארבע אתוון אלין . וכל

שם לכל שלוחתא דלון רבנא ושעתא ומול ד ע וס יע וכל מלאכי דסוסרו סופי אשא ומרכבות סס
 אשא וגו' . אין לרס סוסס ומרכבות ממש אלא קד דמש לפני סרואין אוחס ולסין מל נס סוח זר מלך שאמרו

(צב ד"א) עם שר תקונא שתא חמשין וחמניא חמשין בניה כמ

שמקון שזי כנוין לשמא דא. לית שמא עד אין סוף ועד אין תכלית.
רברבא ושלפנא מן דא לעילא עד אין סוף. ולתתא עד אין תכלית וכל
חילין ומשרין מניה דחילין ומדועזין:

תקונא חמניא חמשין

בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית אֱלֹקִים (אֵיחָה) אֵת בַּת יְחִידָה אֵיחָה בַת סֶלֶךְ
פְּנִימָה (אֵיחָה) אֵת אִמָּהָ דִיקָה וְעַלָּה אֲתָמֵר וְיִפְלֵ יִי
אֱלֹקִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם וְיִשָּׁן וְכוּ מָאֵי וְיִסְגֹד פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר
וְיִרְחוּ סוּגְרָת וּמְסוּגְרָת מָאֵי וְיִרְחוּ דָא אֵיחָה יִרְחַ דֵּיחָה נִפְשָׁא דִיקָה
אִמָּתָא. מִבְּרֵתָא דְמִלְכָּא דֵּיחָה נְמוּדָה דִיקָה סוּגְרָת וּמְסוּגְרָת מִלְנָא. בְּנוּנָא
דָא וּבְגִינָה אֲתָמֵר לְעִמַת הַמְסוּגְרָת תְּהִינָה הַמְבַעֲזוֹת וְגו'. מָאֵי
הַמְבַעֲזוֹת אֵלֶיךָ תְּרִין אֲוִינִין דְרִבָּא דֵּינִין עֲגֹלִין כְּמַבְעֲזוֹת וְלִבָּא אֵיחָה
לְשִׁמְעֵלָא. הֵבִי פְתוּדָא צְדִיךְ לְשִׁמְעֵלָא שְׁלַחַן כְּצִפּוֹן. לְבָתִּים לְבָדִים
מָאֵי לְבָתִּים אֵינִין תְּרִי בְתֵי רִבָּא. כֵּאֵי לְבָדִים אֵינִין תְּרִין בְּלִינִין תְּרוּוִיחִי
לְבָר עֲלִיחִי אֲתָמֵר וְהִי תוֹאֲמִים מִלְמָתָה. תְּרִי כְּנֵפִי דֵיִאָּה וְיִתְדִיו יִהְיוּ
תְּמִים עַל רֵאשִׁי. וּבְנִין דְשְׂמִיעָה תְּלִיָא בִּרְבָא אֲוִקְמוּהוּ מָאֵי מִתְּנִיתִין
הֲלֵב שׁוֹמֵעַ. תִּחַ אֲתָמֵר בְּהָאֵי צִלַע וְיִקַּח. וְלִבְתֵּר וְיִבֵּן יִי אֱלֹסִים אֵת
הַצִּלַע. מָאֵי וְיִבֵּן. אֲלָא כְּנָה בְּנִיתִי בֵּית זְבוּל לָךְ וְגו'. וְהִבִּית
בְּהִבְנוֹתוֹ אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַע נִבְנָה. תְּרִי בְתֵי רִבָּא אֵינִין תְּרִי בְּנִינִין דְהָאֵי
קְרֵא. הַהֲדֵר וְהִבִּית בְּהִבְנוֹתוֹ דָא בֵּית רֵאשׁוֹן. אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַע נִבְנָה
דָא בֵּית שְׁנִי. וְלִקְבִלְיָהּ אֲמַר כְּנָה בְּנִיתִי תְּרִין בְּנִינִין. חַד אֲתִקְרִיָּאת
בְּנִינָא דֵאִימָא עֲרֵאָה וְתִנְיָנָא בְּנִינָא דֵאִימָא הַתְּאָה. וְעוֹד וְיִבֵּן לְיִשְׁנָא
וְאִכְנָה גַם אֲנִי מִמְּנָה. בְּנִינָא דִיבּוֹם. וְכִמָּה דְהָא נִקְוָדָה אֵיחָה
סוּגְרָת וּמְסוּגְרָת הֵבִי צְרִיקָא בְּרֵתָא דֵאֵיחָה בְּתוּקָה לְמִיחֵי סוּגְרָה
וּמְסוּגְרָת בְּבֵית אֲבִיָּה בְּתוּקָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה. וְתִרְדּוּ הַעֵינָה דָא בַת

במר שש לו סבן כדו בראשית ברא אלרס אס כס חדא אה כס חלך פנ מר. ל לירר רב כדאש כ
כדא אלרס א ח כסר ומפרש כסר כס חדר אר כס חלך פנ מר כלומר יחל עקרת כס שנקראת כסר
וכ כס אס לרבות אחתא ד לר שרוא פרלף כלרס העומד אחר פרלף רחל. וגלר אחתו ופל רי אלרס ס תדמה
על רלדס וסן וק חס חללעו ו וסכור כסר חסתר כסר רחל כס חלך פנ מר חסתר אחתא ד לר דא כו
פרלף כלר שרוא חסתר כמעלר הכר לר כר כרסא דאר כפולר לחס סגור ומוסגרת כס אר כלומר
עמא (טו)

עינא סוגרת ומסוגרת בעינא. ותלת גזונין סחרין לת. ועלייהו אתמר
 הו כר אלה יפעל אל פעמים שלש עם נבר. וכד נחית לון משה
 אנרייתא לישדאל מינה אמר. היו נבונים לשלשת ימים אל תנשו אל
 אשה. שלשת ימים לקבר תלת גזנין דעינא ואיהי סמריא וסתריא
 בהון. ואיש לא ידעה בהון עד דאתפשטת סנייהו ובההוא זמנא
 דאתפשטת מאלין לבושוין. אתתדת עם בעקה בקרוב בשרא. ההד
 עצם מעצמי ובשר מבשרי ואת יקרא אשה כי מאיש לוקחה ואת על כן
 יעוב איש את אביו ואת אמו ודבם באשתו והיו לבשר אחד. דכך דרביא
 ל'אתתדא דבר ונוקבא בקרוב בשר. ודא דבוקא (נ"א קורבא) דיתודא
 דיעילא דלא ידא דבר חוצין. ובנין דא אוקמוהו מארי מתניתין דכד בר
 גש מצלי ומיוחד קב"ה בשכינתיה דלא יהא דבר חוצין בינו לבין הקוד
 שכינתיה (סקרווריה דקיר קדוה חלב) דלא יעביד פירוד וקצוץ בין
 קב"ה ושכינתיה והוא רמלה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו
 ערומים בקרוב בשרא בלא לבושא כלל. ובההוא זמנא דקב"ה
 ושכינתיה בתדא בלא לבושא כלל אתמר ביה ולא יכנה עוד סוריה
 והיו עיניה רואות את מוריה א"ל ר' אלעזר אבא מאי סיומא דקרא ולא
 יתבושנו. א"ל ברי באתר דאית ערוה אית בשת. ודא איהו ירא בשת.
 זמאן דלית ליה בשת. בודאי לא עמדו רגלי אבהתיו על סוריא דסיני.

סויה נפתח ב'ת ה'חם וסוירית בתלבוש הגלות וזה כב'ת אכר שמדיו לא נשאת אבל אחר ש שאת נפתח
 הסגר ירחק של ב'ת ר'חם ושאר לה רסיר של מלבוש הגלות ואחיו מור ודורס סוגרת ומסגרת בלואן אחר
 וקא על כל אשה. שואר וי"א סוגרת וזה כב'ת על ותי'ס נונן. סמר לה דם ט מלכד הסגר בתלבוש ר'א עות
 היא ססיר מע כג אדם שלא תמריה יעני כג אדם שהיה ה'לרס ויולר מן השחור כענין ותלת נונן
 סמר לר לע"א שהוא קודר השחור שואת ה'א ק'ראת ע' בלא תום וגל טו אחרת הן כל אלה פעל
 א'פ'ת'ס ש"א גס נכד כולור עשר הקף לגן ה'ר אקודר השחור בת"ה נונן לימח לאדם שמקום זה לר' יו
 שמ דס כותי כ ריוק שלו גדול ולר' ג' סויר'ס ש'ס ובלג חפג שהעין ה'א סוד המכר שס'ס הוא דקות
 כ'ומר ויכך חפג פ' שאין ב'רה פ' ממשות עשה עגס וכד נח'ת לון משה איר חל ל'כ'ל' מ'כס פ'ר'ט מן כ'ת
 העין ש"ס'ס חממה והליו לכער אחר וכך דרכה לאתמיראל דבר ויקבא בקרוב כער אן הסנה סיסו ערומים
 נגמר כל שום מלבוש אלא הסנה שישטמו ויסקלו הכתונת למעלה

ומ"ס אה כ' דאדם ואשתו היו ערומים בקרוב בשר בלא לבושא
 כלל עקן כך היו עומדים אדם ומה קודם החפא בלא לבושא כלל כי עריון לא היה מלבושין נשמיים וזה שהיה
 לבוש אור חין אז לבוש נשמי אלא רוחני והו טו ממש ק'ביי'ס ומאן דלית ליה כשהו נודעו לא עמדו רגלי
 אבהתיו על סוריא דס'ג פ'ר'ט כשהו אית ות שבת ו שר'אל עמדו רגליהם על הר סיני כיום שבת דלבי'ע כשהו

ובקשת איהו בתלת גאונין. תויר וסמך ויחזם באנפין דאתמר בהון לא
 עתה יבוש יעקב בגוון סמס ויחזק. ולא עתה פגיו תוורו בגוון תויר.
 ואלין תלת גאונין דאית בהון בשת. אלין אינון תלת גאונין דתלת קליפין
 דאנוזא. דאינון עריין דבהון אתלבשת קסת ואתחזינא בהון. ובגני
 דאינון עריות תלת קליפין אתמר בהון אין דורשין בעריות בשלשה.
 ואסיד לאסתכלא בהון ובגנין דא אסיד לעמא קדישא לאסתכלא בגוונין
 דקישת. ודא רזא דערלה ראית לה תלת קליפין. דצריד לאעפרא לון
 מאות ברית קרש. ומיד וראיתיה לזכור ברית עולם. ועל אלין תלת
 אתמר של נעליקה מעל ונגיקה ומיד וראיתיה. ובומנא רמשה הוה
 מתלבש בהון מה כתיב ביה אל תקרב הלום. מיד דאתפשט מינייהו
 אתקריב תמן. ודא רזא דקרנא דתנה נחית אשא לאדלקא אלין תלת
 קליפין ההיר זאת תורת העולה היא העולה על מוסרה וגו'. הא
 תלת גאונין דאשא דהו גתתין בתלת צלותין לאדלקא ולאוקרא אלין
 קליפין. ובההוא זמנא הוה קב"ה מתקרב בשכינתיה. והוה מתקרבין
 אתון דליה "בה"ו" בה. ובומנא דהו מתלבשין באלין קליפין אתמר
 בהון לא תכרבו לגלות ערדה. ולא צריד לקרבא אתון "בה"ו"
 בה. ובגנין דא תמינו תלת צלותין בכל יומא לאעברא תלת קליפין אלין
 דערלה מאות ברית דאיהו שכינתא. וברא שריא בתלת גוונין נהירין
 דאינון כהנים לויים וישראל דערייהו אתמר מה יפו פעמך בנעלים בת
 גדיב. ואינון נעילת תנין וזמנין ומוערין. דעלייהו אתמר שלש רגלים
 תחזו לי בשנה תלת קליפין עלייהו אתמר ויעש יי אלקים לאדם ולאשתו
 בתנות עור וילבישם. במקמיאתא בתנות אור ולבתי דהאבו בתנות עור.
 מעור דאיהו משכא דחויא. ולשבועין שנין אתפשט דהוא דחויא (נ"א
 משכא) מניה דתלת גאונין דלבושין דשכינתא אינון תלת וויין דויסע

ימנה תורה ולכן מלוחו מממד שפמד על הר ס כ כוס שבת לקבל תורה נמשך לרס מדת הכנה שראו לוחיות
 שבה ובשת ליכי בתלת גוונין פרום מן הכנה טיר תלת נוחין כנסים דלפסמס ר ה לו תוורו דלפס
 ולפסמס אדם ולפסמס יקאן לא עתה יבוש עקב כגוון סמך ויחזק כראס סהסו ש על כוס חפשה לוחס
 לוחיות קר לו מביח יבוש סהסו רל לא עתה כירוק עקב ובחיתת עתה נרמו סמך כ עתה כמ ק
 ט"ו ועס סכולל י"ז כמגן סמך כמ"ק לאעברא תלת קלפין דערלה לוחות כרת דל ה שכ נחא וכדא שריא
 ויבא

וּבַא נִיט. בּוּמָא דְמִתְעַבְרִין כְּתֻנּוֹת עוֹר דְחוּיָא נְרִין תְּלַת גּוּנִין דְנִהוּרָא
 דְשִׁכְיִנְתָּא. וּמִדּוּ וּרְאִיתִיהּ לְזוֹרָא בְרִית עוֹלָם וְאִינּוּן תְּלַת וּוּיִן אִינּוּן תְּלַת
 גּוּנִין דְאֵת ב' חַד לְשִׁמְיָא וְחַד לְאַרְעָא וְחַד לְיִמָּא. וּמָהֵא ב' תְּלִין שְׁבַעִין
 גּוּנִין. וְאִינּוּן שְׁבַעִין וְתִרִין. דְעֲלִייהוּ אֲתִמַר הֵהּ יי רֹכֵב עַל עֵב קָד וּבָא
 מַצְדִּים. עַל ע"ב בְּשִׁבְעִין וְתִרִין גּוּנִין נִהוּרִין. וּמִדּוּ וְנָעוּ אֲרִילֵי מַצְדִּים
 מַפְנִיו. וְאִינּוּן תְּלַת גּוּנִין רְמִיזוּן בְּה. ה' תְּלַת גּוּנִין דִּילָהּ אִינּוּן לְבוּשִׁין
 נִהוּרִין דְבִרְתָּא דְמַלְכָּא דְאִהוּ יי בַת עֵין. וְאִהוּ חָמֵשׁ אֲלִפֵי שְׁנַין דְבִרְיָאֵת
 עֲלִמָּא. וְאִהוּ ה' זַעֲרָא דְאֲבָרְהָם דְדִרְגִיָּה חָסֵד דְסָרִיק בְּשִׁבְעִין וְתִרִין.
 ה"י מִן אֲרָקִים. ה"י מִן יוֹד קָא וְאִו קָא וְאִו קָא וְאִו קָא וְאִו קָא וְאִו קָא וְאִו קָא
 דְכָסִי עַל יי

תקנא תשעה וחמשין ליום ל' .

בְּרֵאשִׁית כִּי בָאֵשׁ יי נִשְׁפַט דְאִינּוּן כְּתֻנּוֹת עוֹר דְצִרִיד בְּהוּן הַבְּדָה
 כִּד אֲמַרִין יִשְׂרָאֵל בּוּרָא מְאֹרֵי הָאֵשׁ וְאֲמַרִין הַמְּבִדִיל בֵּין אֹר
 לְחֹשֶׁךְ חֹשֶׁךְ אֹבָם. כְּתֻנּוֹת עוֹר דִּילִיהּ אֹבָמִין דְאֲתִמַר בְּהוּן שְׁתוּרֹת
 כְּעוֹרָב וְהִנְחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מַצִּייהוּ. דְלִכְל הָיָה בְּרָא לְבוּשִׁין אֲרָקֵל בְּרִין
 דְאֲתִבְרִיאָו בְּשִׁית יי מִי בְּרֵאשִׁית. וְאֲשִׁתְּאֵרוּ גּוּפִין דְמוֹזִיקִין לְמַעְבַד וְלָא
 עֲבִיד לֹון בְּגִין דְרָוּה עָרָב שְׁבַת. וְדָא אִהוּ אֲשִׁר בְּרָא אֲרָקִים לְעִשׂוֹת
 וּבְגִין דָּא וְהִנְחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מְכַל חֵית הַשְּׂדֵה אֲשִׁר עִשָּׂה יי אֲרָקִים
 דְלִכְלָהוּ עֲבַד לְבוּשִׁין וְלִיהּ לָא עֲבַד בְּגִין דְרָוּה מוֹזִיקִין רְעִלְמָא. וְאֲמָאֵי לָא
 עֲבִיד לֹון . בְּגִין דְהָיָה יִיה לְמַבְרֵי לְאָדָם עָרָב שְׁבַת וּבְגִינִיהּ
 לָא בְּרָא לֹון. וּבְגִין דָּא עָאֵל קִנְיָה בְּרִבִּיהּ דְחוּיָא עִם אָדָם. בְּגִין
 דְאֲשִׁתְּאֵר עָרוֹם בְּגִינִיהּ בְּרָא לְבוּשִׁין וְאִהוּ נָרָם לְבַתֵּר דְאֲתַפְשֵׁט
 אָדָם מְלִבּוּשׁוֹ. וְיִרִית לֹון נִמְרֹוד וְעִשָּׂיו. דְהָיָה עִשׂוּ דִיּוֹמְנִיהּ דְחוּיָא
 וּבְגִין דָּא וְהִנְחֵשׁ הָיָה עָרוֹם. עָרוֹם לְבִישׁ . הָרָם בְּעֲרֻמָּה דִילִיהּ נֹוקְבָא
 בִּישָׂא . עִם הַמֵּת . מִיתָה לְאָדָם וְלֵאֲתִתִּיהּ . וְעֲרֻמָּה דִילִיהּ הָיָה רְפִתִי

בְּתַלְתּוּ גּוּנִין . כִּד , דָּא מִן כְּסֵס לֹום וְשִׁרְיָא . נִרְאֵה לֹוא לֹוא אִין הָאֵשֶׁה כּוֹרְחָה כִּד ת אֵלָל לֹום שְׁעֵאֵשׁ כֹּל
 כִּרִית דִּקָּא לְכִירָת כְּסֵס לֹום שְׁרָלֵל עָרוֹם לְבִישׁ הָרָם כְּעֲרֻמָּה דִ לִיהּ נֹוקְבָא כִּד עִם הַמֵּת פִּירֻשׁ עָרוֹם
 רַע ת שְׁדִיכִיק אִחֻס מִז עִם אִחֻס פִּי שֵׁל וְחָרָא וְחָקָה וְחָאֵלֵל וְעֵשֶׂה לִי לִירִיק מִת וְחֻו עִם הַמֵּת כִּד

רְחִיבָה. בְּגִין וְדַעְתָּן שְׁלֵל גִּטִּים סִלְרָה. וּמָה אָמַר לָהּ וַיֹּאמֶר הַחֹשׁ אֵל
 דְּאִשָּׁה אָף כִּי אָמַד אֱלָקִים לֹא תֵאבְדוּ מִכָּל עֵץ רִגְן וּקְב"ה לֹא אָמַר
 אֵלָּא מִכָּל עֵץ רִגְן אֵבֶל תֵּאבְדוּ דַּאִיהוּ לֹא מְנִי לִיָּה דִּיא לְמִיבֶל אֵלָּא
 מִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע דַּאִיהוּ עַדבִּנְבִיָּא דְטוֹב וְרַע. אֵילָנָא רִטְקָא חַד
 בְּלִב וְהַד בְּפָה לְבִיה מְלִי שְׁקָרָא. וּפְתִי בְּפוּמִיה בְּמִלִּין דְּכַשׁוּטָה. וְחִוּיָּא
 בִּישָׂא אֲעֵבֵד הָבָא עַל לֹא תַעֲנֶה בְרַעָה עַד שְׁמַר. וְעַל לֹא תִרְצֶה וְעַל
 לֹא תִנְאֵף. וְעַל לֹא תִגְנוֹב וְלֹא תִשָּׂא אֶת יַיִם יִי אֶלְמִיָּה לְשׂוּא. עַל לֹא
 תַעֲנֶה בְרַעָה דְקָהִיד שְׁמָרָא דְאָמַר וְאָף כִּי אָמַר אֱלָקִים לֹא תֵאבְדוּ
 מִכָּל עֵץ רִגְן. וְעַל לֹא תִגְנוֹב. דְּהִנְבֵּי דַעַת חֲוָה בְּגוּוּנָא דָּא רִאָמַר אָף
 כִּי אָמַד אֱלָקִים וְגו' כִּי יוֹדַע אֵלִמִּים כִּי בְיוֹם אֲבָדְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְהוּ
 עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּאֱלָקִים יוֹדְעֵי טוֹב וְרַע. בְּגִין דְּלֹא תִהוּן בְּדִיוּקְנִיָּה
 וְעֵבֵר עַל לֹא תִנְאֵף דְהַטִּיד זֹהֲמָא בְחָוָה. וְעֵבֵר עַל לֹא תִרְצֶח דְּכַמְלִ
 לְאָרְם וְרַחֲוֵה. דְּהָכִי אִדְהָא דִּיצְרָא בִּישָׂא טַפְתִּי לְכַנֵּי נִשְׂא וּלְבַתְרָה סְרִיִם
 וְאֶלְשִׁין לִיָּה וְנָמִיר רִשׁוּ וְנִחִית וְנָמִיר נִשְׁמָה:

תקונא שתי

בראשית דא בר"ה. דאתמר ביה עין החיים והא אוקמורו. ובהפוכא
 תב"ד דהרם תבירו לארם הראשון. ודא עין הרעת טוב
 ורע. טוב איהו אילנא. ההוא דכתיב ותרא האשה כי טוב העין
 למאכל וכי תאנה הוא לעינים. ואבא דליה רע. כפום חיוז דליה
 דבי הנה ונ"א איהו אתחויא לה מלכד. בגוונא דפוכא. מלין שפירין
 מלכד ולבא מלייא מנופין מלינאו. ודא לא הות ידעא דרסם המות הנה
 ומה אמר לה אף כי אמר אלרס לא תאכלו מכל עץ הגן פרוש אמר יר סגורר דתר מאת הסה על כל
 עץ הגן וכד שלא תאכלו בעץ רדעה עשר יבס סג וכו' שלור אמכס על רכל וכבר אכלתס מעץ הגן ולא
 סג ע לכס יק ועוונס על כן אס תאכלו מעץ רדעה נמ אן מע עונס ונסק וכזה תפסה חור וס לכס
 מלא שקרא וכה כפומר במלן דקשוט וקשא מר רס מלן דקשוט שאמר כפר וביזה נחא סאל דברס של
 טעס שקרא ש אסר לכס כל ען רגן יחד נדר וס נ ועוד ראה אמרו ופס כפומר במלן דקשוט רנו כמס
 ומכרסס זל שרסבר לרס סכבר לומר רען רדעה רתרו בכאלר ראשוני ולא אסרו אילא בחילור סג ע
 שדקדק יומר אמר מכל ען רגן אכל תאכל פס טא ש אכל כן ריא אסרו אלל ודא רעוט לומר חתלה מכל ען
 גן תאכל וס ען רדעה ככלל וחס כ הפרוס מען רדעה לבדו דלחר שגרעו ותרפוס ממנו הסיר כריספך
 ממנו מלור גדולר יורר רעסס קארמר מלן דקשוט רל דבר מסכבר סגראר רוא אמת אף כלכס דע דאלו
 ידברס ס חוסו ושקר ון רעוטו סכדך ככך ובהפוכא סכר דגכר ס סכרו ללחר ד פרוש ארס עולס מספר
 מלנאו

מלנאו דאבא תה"ד ות'קח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה וגו'. הרי אבא דאילנא דתמן מו"ת. (מלנאו גרם לה דאבלה) ואית מליפין דאבא דאינון תהו ובהו והשקף ותהום. דמליפין אלין אינון רע מוחא מלנאו מוטב אילנא דתיי מליפין דיליה שפירין ומוחא דיליה שפיר. ודא איהו עפיה שפיר ואנביה שניא. ואית אילנא דבוליה ביש מוחא ומליפה בלח מרירן ומיין דלהון מרירן תה"ד ויבאו מרקה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם וגו' ויזרחו יי עץ וגו' וביה וימתכו המים. עץ מתום דמניה נפקין ענפין ושרשין דאתמר ברוך ומתוקים מדבש ונפת צופים. זכג"ר אית עץ דענפין דיליה מתיסן ועץ דענפין דיליה מרירן ואית מיין מתיסן ומיין מרירן. ודא למבר דא עבר מב"ה. ואית דאיהו פריגו דיליה מתיסמא ופלגו דיליה מרירא. ודא עץ הדעת טוב ורע כנוונא דקספא מעורב בעזפרת ואית אילנא דמליפין דיליה בישין מלכך ומוחא מתיסמא מלנאו הכי תשכת ב"נ (נ"א דפמיז פסיק ביש מלכך) וטב בלביה מלנאו ואית מפונזי טב ולביה ביש. האי איהו עץ הדעת טוב ורע. הקא מקנן נחש רמאי הכי איהו בר גש דתשכת ליה גופיה שפיר וסיכנין דיליה כלהו שפירין ונשמתיה נפש הייבא מלנאו. ותשכת בר גש גופיה ביש בכל סימנין דיליה ונשמתיה מלנאו שפירא דא איהו צדיק ורע לו. אבד קאן דאיהו טב מלכך ורע מלנאו איהו רשע וטוב לו. בנן דרא יהא ליה חולסא בעקמא דאתי. טוב מלכך ומלנאו צדיק ומוטב לו. ביש מלנאו ומלכך רשע ורע לו. והא אוקמוהו טב מלנאו ולבושא דיליה ביש. דא איהו עני ורוכב על המור. רע מלנאו ולבושא דיליה שפיר מלכך. על האי אתמר ראיתי עבדים על סוסים וכלא אשתמוצע בעוקדו דבר גש. קאן דאיהו מלנאו. ולא למנא אוקמוהו מדמאין לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה הוא העיקר. דשמיין מסתכלין בנופא דאיהו לבושא תה"ד עור וכשר תלבישני וצדיקיא בעוקדין מבין. עוד ויזרחו יי עץ דא מטה דמשה דתהו מתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה כגון להט התרב המתהפכת. ודא משטרין דכיה תהו משתמש משה רבינו. כנוונא דעמוךא

דאמצעיתא דהוא משתמש ביה ויהו מנהגי תתאין ביה. איהו הכי משה
 דהוה כנונא דליה דהוה משתמש במטה. ואמאי אתמרי מטפרין מטה
 דלומנין מטה כלפי זכו לצדיקיא ולומנין מטה כלפי חובא לרשיעיא
 זכנין דא אתהפך ממטה לנחש לרשיעיא לאלקאה לון ביה ומנחש למטה
 לצדיקיא למיהב לון ביה אגרא. דהכי איהו על האי מלאכא סב"ה.
 כנונא דנשמתא דרכיב על גופא. ועדיק בהאי אתר אתמר ביה
 צדיק כושל יראת אלקים בנין דאיהו מהפך דינא לרחמי. ובהאי
 אתר צריך שנוי געשה בגין דתהפך מדינא לרחמי. ושנוי השם ושנוי
 מקום. וקב"ה דאיהו מקנאו אתמר ביה אני יי לא שנית. דאיהו רחום
 וחנון רית ביה דינא כלל ולא שנויין ובר בר גש שליט על יצריה נהפך
 נחש למטה. ואם יצריה שליט עליה נהפך ממטה לנחש. ומיד וינס
 מ'טה מופניו. מאי וינס אלא הכי רמזו שנוי מקום דגרה מאתריה ולקמיה
 ודא איהו רוא ותפקחנה עיני שניהם ובמאי אתפקחו למנדע טוב
 ורע דאיהו מטה כללי מתתויהו כד אתהפך מנחש למטה אתמר ביה
 צדים וטוב לו. וכד אתהפך ממטה לנחש אתמר ביה רשע וטוב לו :

תקונא חד ושתין ליום כ"א

בראשית רא מחשבה. אלקים דא אימא עלאה. עובדא דתרויהו
 דחילו ורחימו את השמים דא קלא. ואת הארץ דא דבורא.
 ובבלא תאבו ארם ויהו ואפרישו בין אבא ואימא דאינון מחשבה
 ועובדא. ובין קול ודבור דאינון ברא וברתא ובגין דא נישמעו את קול
 יי אלקים מתהלך בגן עדות היום את קול דא עמודא דאמצעיתא
 וטבנתא עמיה. יי אלקים אבא ואימא. ואינון ארבע אתון יסריק. י
 אבא ה' אימא ה' ברא ה' ברתא. דאינון מחשבה ומעשה קלא ודבורא

מ הוה בר חספי לשלשה חלקים מהם דלנה ו ו שלך לראוב עלו מלגלו ועי' וי מלכר וכד בר גס שלט
 על גרים נהפך נחש למטה ואם גרים שלט עלים נהפך מעשה לנחש כב היגר נקרא שר כתי' בעין חיים ואם
 חס' ממשפר נחש מספר שר שרוא ר לר ר שר מטה וכן אם מוסף על מטה מספר שר י' ה נחש בין
 אבא ואימא דא טו מחשבה ועובדא פירוש אבא ר"ס מחשבה ואימא נקראת איונאל בכריאה רעולס כמ ש
 אבדיה דרב ספרא בוסר חרומר וזל וזו דרע עלמא דאח הור אומנא דכס ב ויאמר אלרים הי אור ור אור
 ביאמר אלרים הי קדיע רא איונאל ריה את קול דא עמודא דלמציחא ושכ נתא עמר פירוש אה שכ נתא
 שיה המלכות הנקראת אה וקול דא עמודא דאיונאל מה שהוה התפארת הנקרא קול דאינון מחשבה ומעשה

(ורנא דמלה מחשבה מצטרפא למעשה ודא רזא יוד דהיא י' . וכלא
 דכבוד דאיהו שמים וארץ וכל צבאם) קול דהוה אזיל בנן דא עמוּדא
 דאמְצִיעִיתָא שְׁמַע מְלִיחַ דְּהוּה אֲזִיל בְּנִתָא בְּעַנְפֵי אֵילָנָא מִהוּה אֵילָנָא
 דְּהָאָב בִּיה אָדָם סְרַמָּאָה . דְּהוּה אָמַר אֵילָנָא לְסַמְאֵל תִּיבָא נְחִשׁ
 תְּקַדְמוּנִי רְשָׁע אֵל תִּנְעֵ בִי . וּבִאֵן אֶתֶר תְּהוּ אֲזִיל קְלָא בְּנִתָא דְּאִיהִי
 אֲדִנִי דִּינָא לְכַמְרָא דְּשַׁמְאֵלָא . דְּאֶתֶר בֵּית . וִיהִי הַיּוֹם וַיְכַאוּ בְּנֵי
 הָאֱלֹדִים לְהִתְצַב עַל יִי . וְדָא אִיהוּ לְרוּחַ הַיּוֹם . וְמָה הוּוּ אָמְרִין בְּנֵי
 הָאֱלֹדִים . אֵלָא אָתוּ לְהִתְצַב עַל מִיטְרָא דִּינִי דְכַד אָמַר מְבִיָּה נַעֲשֵׂה
 אָדָם בְּעַלְמֵנָו כְּדַמּוּתֵנָו . אֲמַרוּ אֵינּוּן מָה אָדָם וְתִרְעֵהוּ (ס"א אֲשִׁי אֵינּוּן מָה
 אֲנִישׁ כִּי תוֹכִירֵנוּ וּ) . וְעוֹד וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יִי אֱלֹהִים הַהוּוּ מְלָא הוּוה
 בְּנִתָא דְּאִירֵי שְׂכִינְתָא דְּהַמֶּן עֵין הַדִּים נִמוּעַ . דְּהוּה גְרַמַּת דְּאֶתְעַקֵּר
 אֵילָנָא מִנְּנִתָא וְאָדָם גְּרִים בְּמַחְשַׁבְתָא דִּילִיה דְּאֶסְתְּרִים נְבִיעוּ דְּאֵילָנָא
 דְּהוּה גְּחִית לְנִתָא וְאֶשְׁתְּאֶרֶת יִבְשָׁד . יְקוּם דָּא אֵילָנָא . הִיָּה עַנְפוּי
 וְשִׁרְשׁוּי . וְיִ גּוֹפָא דְּאֵילָנָא . י' אָבָא דִּילִיה . נְבִיעוּ דִּילִיה נְכוּדָה דִּילִיה .
 כְּגוּוּנָא דָּא יְמוֹס דְּאִיהוּ אֶתֶר וְשִׁמוּ אֶתֶר . וּמִ"ל דְּאֶתְקְרִי נְבִיעוּ אֶתֶר .
 כְּמָה דְּאֶתְקְרִי יְקוּוּ הַמִּים מִתַּתֵּת הַשְּׁמַיִם אֵל מְקוּם אֶחָד וְתִרְאָה
 הַיְבִשָּׁה אֲדִנִי וּבְגִיד וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאֶשְׁתוּ מוֹפְנֵי יִי אֱלֹדִים וְכִי יִבִּיד
 בְּנִי לְאֶתְכִסְיָא מִינִיה וְהָא כְּתִיב אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא
 אֶרְאֶנּוּ נֶאֱמַר יִי . אֵלָא כְּסוּ פְנֵי תְרוּלִים אֶתְכִסְיֵאוּ אֲנַפּוּי מְבִשַׁת דְּאֶתְפַּקְחוּ
 עֵינֵיהוּ וְחֻזּוּ מָה דְּעִבְרוּ לְעֵיקָא דְּגְרִימוּ לְאֶעְקָרָא אֵילָנָא מִזְּאֶתְרֵיהּ
 וְנְבִיעוּ לְסַלְקָא מִתְמָן . וְדָא אִיהוּ וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְגו' תְּמָן אֶתְכִסְיֵאוּ

וקלא ודברא רמו לזכר ויטע ה' אלהים בן כענון מקרי' ר"ת מחשבר מעשה קול דבור דאחלכלל כיר מארבע
 אופתוס וו ה צ ב שרוא סוד או א ווין ולכן אחר דוד רע"ד ואלר'ם חלכ' מקדס פועל שועוס כקרב הארץ
 דעה או ל קלא בננתא דאר ארנ כרוס הקול ללדה ר ומ"ס דאחחר בר ור רוס וכו'או כנ ראלר'ם וכו רוא ע"פ דכשם
 אסון דר'א ומסס היר נעשע הקול ללדה ר ומ"ס דאחחר בר ור רוס וכו'או כנ ראלר'ם וכו רוא ע"פ דכשם
 דר' ל ור ה סו ומא דר' ה רור שסוא דנא קשא יקר אחר לשון ויר י' ד' א' בא דיל'ה ככש ד' ל' פירוש גוף
 היוד רוא סכמה ורייטו איבא ד' ה וקון של וו רוא כתר ויר ו ככש ד' ל' ה ואחר עוד ח' סלח אחר'ת על
 שם ר' ה כולו ו'ה נו עקודה דיל'ר כנוונא דא יהנה'ה ואחר עוד י'תלחא אחר'סי על ר' ה זו דלדיר' אחר ושמו
 אחר כולוח א'הו אחר על קון של וד דקר ליה נכש ושמו אחר ר'ס ארבע אופתוס השס ושאל מנ'ל
 דאחחר נביעו אחר כ' אחר ו ארי הככש שרוא קון כ'וד אחר ורשיכ דכח'כ קו' המ'ס חספת השס'ס הוא
 ד' אופ'ת ו'ס י'ד הנקרא שם'ס אל מקום אחר ז'ר רככש שרוא קון ה'יד רנקרא אחר ומראה ר'ככש ר'ס שס
 אגפודי

אנפודי מן בשת דתמן האבו כמה דהוה בתוה עין דגין . תמן
 אתכסיו אנפודי . אית סאן דאמר בתוך עין דא צדיק . ובאתר דא
 ויכתר משה פגיו דאדכר מה דאיע ליה . בקדמיתא אדכיר חוכיה
 ואתכסי מבשת . ובגין דא זכה ותמונת יי ביט דא י' דאיהו חכמה
 תתאה . ואיהו אבא דאילנא דהוה בריש צדיק . ו' נפא דכרית . ה' ה'
 דא אתר דערלה ופריעה . ד' אתון הוו על צדיק דאיהו עין פרי . איהו
 נרים דאסתלכו מניה ואתעקר איהו מגנתא הכי אעמר מביה לאדם
 מנפיה ותרין ליה מגנתיה כמה דאת אמר ויגרש את האדם :

תקנא שתין וחרי

בראשית תמן ב"ת תמן א"ש . (נ"א הכן אשרי) כההוא זמנא אסתלם
 מודשא בריך הוא משכינתיה ואשתארת בת יחידה הה"ד
 איבה ישבה בךד והוא דמלה ויכרא יי אלסים אל האדם ויאמר לו
 לו איבה איה כה . א"ל אף על גב דנרמית כולי האי . ועברת פרוקא
 באתון דאסתלם י' מן ה' ו' מן ה' ואשתארת שכינתא לעילא יהודאה .
 ושכינתא לתתא יחידאה בג"ד ויאמר לו איבה א"יה כה . ויאמר את
 מולך שמתתי בגן . בג"ד ואירא כי עירום אנכי ואחבא . ועוד ואחבא
 הוא דמלה ערום ראה רעה ונכתר טאי סתירה רב"נ אלא תא חזי
 בזמנא דאית רישו למתבלא לחבל אתמר ביה . כי תצא איט ומצאה
 סוצים וכו ובההוא זמנא והיה כצדיק ברשע ובגין דא איה ליה לבר
 נש כההוא זמנא לאתמקרא ולא אתכסיוא דלא ישתבת בנייהו דבההוא
 זמנא יש נספה ברא משפט . ובגין דא ואירא כי עירום אנכי ואחבא .
 ובקאי נסתר בר נש מארין דינן ומתרגין דלא שלטין עליה . בתויתא
 הה"ד יושב בסתר עליון . דא איבא דאיהו סתר . עליון סנה דא

אנן שרוח סוד אלן כ שטם ס"ס שם רוי"ר ואלן סם שם אנ"י דר"מזן האטו כמה דרוכ בסוך רנן
 פ רוח האבו בון שרם סוד שטמה ספרות חכמת נה ס עכל אחת כלולר מעשר הכ סם שטפס וירמוז בסוך
 אותות ען רנן דסינו ען נן כמ לואס כוס ען נל גימל רץ אותות סתוך שלחם עוליס מסטר שטפס
 ותמן אחכס או חפס רוי כען של שור שטפסו שטפס וליס מלן דלמר דחלכו כיסוד שירוי ליק האקלא ען
 בג"ד חרי"כ כ כ"סם אלכ ואחבא פ רוח שטם סו"י"ס אלסיס שטם פ' אותות כדכתיב רשמנו את קול
 פ' אלסיס שוכרו ב" שמת אלו שפגמו כסה והכס ס אותיות כמנין אח ולו א ואחבא חלק סה כה נשטס וקר

תבמה דלא אשתמדע אלא כה: בצרי שרי יתרון דא אימא תתאה
 (גא עלאה) על דשד"י דאיהו את ברית קדש דאתמר בה אך
 בצלם יתנדך איש ודא שכונתא תתאה דאיהו צלמו דסב"ה. ועליה
 אתמר ויבא אלקים את האדם בצלמו. בצלמו ממש דא שכונתא
 צלמו דקב"ה. במדה דיליה בשעור דיליה דלא אוסיף ולא גרע מאי
 האדם דא שכונתא (נ"א דא עמודא דאמצעיהא) אמר ר' אלעזר. והא
 בשכונתא לא כתיב בה בריאה אלא אצילות. ועור דהנה ליה למיטר
 ויבראה את האדם מאי אלקים אלא שכונתא אתמרי אלמים ועל
 הריא נשמתא דאתיהיבת כבר גש אתמר ויבא אלמים את האדם
 בצלמו ברוקנא דשכונתא ועל הריא נשמתא אתמר אך בצלם יתהלך
 איש ודא בומנא דאסתלים מבר גש נשמתא לא יכיל לאתגעשא.
 א"ל בריך ברי לעתיק זמין. וברי כל מאן דפגים האי דיומנא כאלו
 סמעה את הדמות ושכונתא לא שריא תמן. ובההוא זמנא שלמין
 עליה כל מסטרנגן מסמרא דההוא פגמו. וקזא דמלה על כי אין
 אלו במרבי מצאנוי הרעות האלה. הרעות מצאנוי בנין דאסתלק
 שכונתא מני דאיהו אלו:

תקנא שתין וחלת ליום ל"ב.

בראשית ברא אלקים. מאי אלקים מי אלה ועל האי מי. אתמר מי
 הגיד לך כי עיוזם אתה וגו'. אשר צויתך. הריא דאתמר
 בה אשר קדשנו במצותיו. והריא דאתמר בה אשרי האיש אשר לא
 הלך בעצת רשעים הריא רשות הרבים אשת וגונים. מאי רשעים דא
 סמא"ל ונהש הריא דאמר עלה פרעה מי יי אשר אשמע בקולו אשר
 דאתמר ביה אשר הוצאתיך מארץ מצרים. מי ודאי דאיהו תיובתא
 אסוותא לכל מרעין ומכתשין הה"ד מי ירפא לך. ועלה אתמר ושב
 ורפא לו. רפאות תהי לשרך. וכאה איהו מאן דתב לנבי בעלה דידה
 איהו קזא דתיובתא דיתויר ויתוב תהוא דנא דחיס ליה מאתניה.

כה לח כה משון כי כל השמש סבבו פנס כסס והפנס הוא חושך דא אימא סמאס כל דקרי דליכו לוח
 גרים קודם ס' כוס אימא סמאס מלכות שומדס אחר סנה' דו' א' ונמלא ס' א' כלל עדי סהוא ס' סוד לוח כרית

דיחזיר לה לאתריה ויקרב לה תמן. בההוא זמנא דשכינתא מרתמא
 מבעקה אתמר בבר גש והיו חיה תלואים לה מננר חיה אתמריאת
 הה"ד ויפח באפיו נשמת חיים. וזכאה איהו מאן דקריב לה לגבי בעלת.
 מאי (נ"א ומיד) מרוב יי לכל מוראיו וכו' דמאן דקרא ליה בשקרא רחוק
 הוא מעיה. אמת אי ברישא דארפא ביתא מי באמצעייתא ת' בסופיה.
 (נ"א ד' אתון) עשנא דיליה יוד קא ואו מא. אמת דאיהו עישור
 דארבע מאה וארבעין וחד הא הוא דתמשא וארבעין מ"ה בזמנא
 דישראל משכרין בתורת אמת (נ"א באומאה דשקרא) אתמר ביה
 ותשלך אמת ארצה. מאי ארצה דא שכינתא. ובזמנא דישראל
 מסיימין תורת אמת (נ"א באומאה דמשומו) אתמר ביה אמת מארץ
 תצמח. ובגדולתא אתמר ותהי האמת נעדרת ושקרא שלמא בעלמא
 ובזמנא דאתמין אמת ואסתלק לאתריה אתמחי שקרא מעלמא.
 הה"ד שפת אמת תבון לעד בוננת לא כתיב אלא תבון לעד אמת עד
 ארגיעה לשון שקר. מאי אמת. עמודא דאמצעייתא שכינתא דיליה
 תורת אמת היתה בפיהו ומאן שקר דא סמאל בזמנא דאמת שלמא
 אתעבר שקרא מעלמא אמת איהו בסוף תיבין ואינון בר"א אלקיים
 לעשו"ת. בר"א אלקיים א"ת. ביה ברא עלמא. ועליה אתקרי וקיימא

קודש בתהוא זמנא דשכנחא מרחקא מבעלה אתמר בכר גש והיו חיה תלואים לך מנגד פירוש נפש האדם
 שהיא חיה ונקמה וכשפגע מן השכינה שהיא עוד המלכות הנקדחת בה שבע שנים ו' שפ רוח מג' חיים שלכן
 עבר עקב אפ"ה בלילה ורמל שבעה ושבעה וחנך בהמ"ק היה שבעה ושבעה כעוד ולכן רמיים ש"ה האדם
 הקטוב ש"ס שבע שנים כ' שבע ספירות הנו כל א' כלולר משער כ"ר שם שבעים וזמנא דשכינה מסיימת
 ודכובר בבעלה שהיא התפארת נחלל דנפש האדם שהיא נקדחת מ"ס ד' ליה יונקת מתפארת ומלכות שם עוד
 הויה רגלי כיון דדכוים וצ"ו אלל בזמנא דשכינתא מרחקא יבעלה שהיא התפארת. מלח חין נפש רחום
 הקטוב ש"ס שבע שנים כ' שבע ספירות הנו כל א' כלולר משער כ"ר שם שבעים וזמנא דשכינה מסיימת
 שם ש"ס חרי"י ונז"ל אתמר בכר גש והיו חיה תלואים לך מנגד כלומר מרחוק גם נרמו צדיקים
 מנגד אופיות מן ג' ר"ל מן שכינתא שהיא עוד בה שבע כמנין ג' דכללד וחומר עוד מ' חקקריחא הויה
 ופח בלבו נשמת חיים כ' הנפש שהיא יונקת מן השכנה קרא אותה בשם חיים דכתיב נשמת חיים אמת
 או בסוף חייבין כרא חלה כ' לפשוח כרא חלהים ח' לך לכהנין למח נרמו האמת בכפלים ונראה כי חרי
 גויה אמת איכה רח' הוא אמת ככה ובלב והב' אמת כלל דוקא אלל לא כפה כי הוא יחמר מלחא דמשתמח
 לחרי אנשי ובגלי יטעה ח' השומע שיבין הדבר כ' בדרך השקר כי כן נשמע ל' ויחרי ח' כלבו מתיבין בדרך
 אמת וכמ"ש יעקב אפ"ה אנכי עשו ככוך כי כלבו הפסוק הדבר אלל מה דאלל אלל עשו הוא ככוך אלל כפה
 בגלי מובן מדכריו שאומר אנכי הוא עשו או כלבו כיון לומר כון שקיפי הכבדו נעשים ח' עשו ככוך
 כל

קד עלמא. וכל מאן דאומי בשקרא כאלו ותשךך אמת ארצה ושקרא
 שלמא כביכול באתר. (נ"א אתתרך מאתר) דל"ה דאיהו ירושלם. ודא
 גרים דאתרב ביתא ואתחור עלמא לתלו וכו'. דכ"ו אוקמיהו גרב
 בית ראשון. והארץ היתה תלו. חרב בית שני וחשך ער פני תהום.
 דאמת הוא סביל עלאין ותתאין וזמנא דאתעביד שקרא יתהרס הבגין
 בהווא זמנא אתמר בשכינתא נפלה לא תוסיף קום. הה"ד איך
 נפרת משמים הילל בן שחר. נפלה עמרת ראשינו. דאינון ה' עלאד
 ה' תתאה. ו עמוקא דאמצעייתא סביל תרווייהו. יסודא דכלא י'. דא
 ברית. כל מאן דמשקר ועבר ביה. כאלו אעקר כלא ואפיל ליה.
 והאי' היא אבן השתייה רמינה הושתת עלמא. ועליה אתמר אבן
 מאסו הבונים וכו'. ואיהו יכודא דכלא ועלה אתבני. ומאן דהאב באות
 שבת ובאות תפילין ובאות יומין טבין ובאות ברית מילה כאלו אעקר
 ליה מאתריה ואהדר עלמא לתלו וכו'. אקר ר' אלעזר. אבא והא'
 לעילא איהו. אמאי איהו לתתא הקא. אמר ליה ברי דא רוא עקאה.
 מארבע אתוון תליין ארבע שמהן. גן י' יסוק מן ה' סו"ס (נ"א סוקין)
 מן ו' וסוס. מן ה' סוסי (נ"א והיה הוה) עלייהו אתמר ודאי וראית
 את אחורי (פני לא יראו). ומסמרא דאחורים איהו י לתתא ומסמרא
 דפנים לעילא. ודא אירו רוא דאתהפך שמא מדינא לרחמי. ומדינא
 לדינא. בר אתהפך לדינא. איהו סוקי י' לתתא. דאתמר ביה אבן
 מאסו הבונים. מאסו יסודין דילה. ואלין דתביבין יסודין אתהפך לון
 מדינא לרחמי יקום. ובהווא זמנא אבן מאסו וכו'. מה דמות י לתתא
 אתחזרת לעילא. ומסמרא דוסים איהו י באמצע בהווא זמנא אשתתח
 רגביה ואמר זכאה חוקמי דזינא להאי. ודא עיקרא ויסודא דכלא :

תקונא שתין וארבע

בראשית ברא אלמים. תקן איש. תקן אשה עם ה' דאלמים.
 [עלייהו אתמר סמכוני באשיות באיש ואשה. ומאן גרים
 דא. בגין דאתפשטו מכתנות אור אדם ותנה. ובגין דא סמכוני
 באשיות בכתנות עור דאינון לקבל ועורות אילים מארמים וכו'.

תקונא ארבע ושתין

וכי אדם גרים והוא כתיב ויאמר האדם האשה אשר נתת עמרי וגו'.
 ובגין דא אומר קב"ה לאתתא מה עברת במה דאת אמר ויאמר יי
 אלקים אל האשה מה זאת עשית כל הוזהר דעברת לשכינתא דאיהו
 זאת עברת. ובגין דא מה זאת עשית דאיהו מה שמו. מה זאת נדאי.
 מה יי אלקיה שואל מעמן כי אם ליראה. ואז תקרי אם אלא אם
 (הה"ד איש אמו ואביו תיראו דאיהו י"ס אבא ואימא עלאד) ואנת
 לא דחילת מאימא עקאה. לזאת עברת כל דא נדאי דאתמר בה
 ואת אות הברית דאדם ואתתיה אתברואו בריזקא דמכ"ה ושכינתיה
 ובגין דא חזקא דאדם ביה תליא. בעמורא דאמצעייתא וחזקא דחזקא
 בשכינתא. ובגין דא מה זאת עשית. לזאת עשית ודאי. והוזהר דא
 גרם דנתת שכינתא בגלוהא. דהווי ישראל עבדין מעשה אבותיהם.
 ובגין דא אומר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים
 ולא געלתים וכו' ובה אומר דוד אם תהנה עלי מחנה לא ייךא רבינו.
 בזאת אני כופח דא אתמר במלכות גוג ומגוג. וכאן גרים למהו איהו
 נטור בה בגין דעליה אתמר. אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה. ד
 אמצא מקום ליי' וגו'. והאי איהו חכמת שלמה ועלה אתמר וחכמת
 המסכן בזויה. ועלה אתמר כי מכבדי אכבד ובזוי יסלו כד נחית
 שלמה ממלכותיה הוה חכמה דיליה בזויה בעיני שמיין. וכד אסתלק
 במלכותיה אתמר ביה ותרב חכמת שלמה דאתרביאת עד דמטאת
 רהאי אתר דאתגלית מתמן. לאתד דהכמה עקאה דאיהו חכמה

לכן נרמו אחס ב פ לרמוז שנס זה מופר בו האדם דהווי שחל עבדן מעשה אבותיהם פרוס אבות רס
 סס ארס ומה ובגין דא חמר ואף ס זאת כה וחס ברוך אויביהם קר ברוך אבותיהם ואין הוא רחוק
 שנקרא בשם ארץ שסוף של אבות רס ארס ומה שסס עומד ס כחומר זה ומזוהר ס בו עבדן לא מאסתים אלא
 לקבלם בתשובה וגם רמוז גם זאת רשכ נר ניראחם זאת שריה כהוה ס ברוך ברוך או ב סס לכן לא מאסתים
 בזאת אז כופח דא חסור במלחמת גוג ומגוג פירוש נריו זה כס בת יחיה שגולה ק ב כתיב. גל גוג ועגו
 והאי ארס חכמת שליח ועלה אתמר חכמת היחשב ביה פ פרוס קח על מ"ש לעל וחזקא דא גרס דחמת
 שכינתא בגלותא וכו' וגו' א וסא א ס חכמת שליח ר ל כמו שס ס בור שריה הפסול דחמת סכ נסא בגלותא כן
 קרה ונפשה לחמת שלמה חמר העלי שמתל ס אלא כל השולש שהכל פו ס אל ר ויה לטפל המדרגות שאן
 שוכ ס אלה שנקת ס בו חכמת רחמן כוור כוור שנקרד מאשרו גס עלה חסור כ מכבדי אכבד וכו' יקלו כי
 כחלתה נכבד ש ש על רו כבן נ בהמ"ק ובהסללו נקבש לו לב ירן לששוע העס בחזק ונדק נכבד יקלו כי
 הכל שהכל פורים אלו לשמוע דבר מחמתו וכאשר כ זה חיו דבר ה בלק חס נס ס נכריות הוקל נס בעיני הכל
 ושור ופירש הדבר ס האלה להרא ותר ואמר כד נחיס שלמה ממלכותו וכו' דאיהו חכמה כד שא פירוש

ברישא

(ית)

עין החיים בתוך הנן ועין הדעת טוב ורע ויהו ליה רשנן לממחא
 בנדא דארם דלא יכול באילנא דמותא ולא קחאת בגין דא אמר
 בעבורה. א"ל רבי אלעזר וכי אית דעת בארעא לבולוי היא אמר ליה
 אין. הה"ד יי בחבמה יסד ארץ. א"ל והא בחבמה עלאה ובארעא
 דקב"ה אתמר האי סדא. א"ל כרי דא לקברי דא עבר מב"ה. אית חבמה
 ואית חבמה. אית ארעא ואית ארעא. א"ל אם בן מה הבאת ארעא
 לצדיק דלקתה תשעה א"ל בגין דעין הדעת טוב ורע איהו בנונא
 דברית. אות ברית מלגא טוב. ערקה רע דא מלגא ודא מלבר. ובגין
 דחובא דעין הדעת גרים פרודא בין צדיק ושכנתא. בגין דא לקאת
 ארעא תשעה. ואינון דחאבו בשכינתא דאיהו עשירית לכו עשור עשור
 ות"ח שבעה ארעין אינון. ארץ אדמה ארקא גיא נשיה ציה תבל. ואדם
 חאב לבבת שבע ואתמר ביה כי שבע יפול צדיק. תהדר תיובתא
 ואתמר ביה וקם ותהו סלים. וכר נחית תמן תהו עביד עוברין ותלדין
 בכל ארעא וארעא. מנהון בוו צמחין. ומנהון לא בוו צמחין. ואית תמן
 ברין מנהון בתרין רישין ואית מנהון בתלת עד שבע. ואית תמן אתר
 דגהרא שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי. ואית אתר דריו ביה נהרא
 בכל אלא חטובא וסבלא. הכי אינון אלין דנחתין לשבעה מיני עניותא.
 אית מנהון דלית לון נהרא בכל דכל יומיהון אינון בעניותא. ואית
 מנהון דאית לון נהרא כל יומיהון ואינון בעניותא. ואית מנהון דלומנין
 אית לון נהרא ולומנין חטובא. אלין אינון דאתליריז באמצעייתא
 דסיברא בינוניים. לומנין אית לון עותרא וסלסין ולומנין עניותא ונחתין
 ואית אחרנין דעברין תולדין ומצליחין ואית מנהון דלא מצליחין. ואית
 מנהון דמצליחין (ג"א צמחין) עד פלגו יומיהון ומייתין בסצרות יומין.
 אלין דאתליריז במילוייא דסיברא. אינון צמחין ותין ומשלימין כל

פ ש וכל כוכב וכל נקלע ע ש כז ש בכרכות (דף כ ח) שנתכרס ונעשית צמ וכל כח כוה קומחאל בשער מאליה רשכ י
 שבעה ארעין אינון ארץ אדמה וכו' ר ת שלרס תקמו' כמין רושס שרס מקי ימים בהארה של רושס ואתמר
 ביר כי שבע יפול כל ר'ל שגפל בשבע ארעין רירס משוס וחכ בכח שבע ועי' משנה שריא לחס משכס
 דכייסס נכראו קודם שנכרל העולם הוה קס דהוה סל ק מניון וכד נח ס תמן רוה עניד טונדין וטולדין ככל

זימיהון. ואינן דאתיילידו בתסרוגא דסי'תרא לא צמחין זימיתין מיר .
 ואינן דאתיילידו באמצעי'תא דסי'תרא. מתמצדין בפלגות זימיהון. ואית
 ארעין דאתמר בהון והבור נק אין בו מים. מים אין בו אבל נחשים
 ועמרב'ים אית ביה. אופ'תבי אית ברין דאינן עמי הארץ דבתי'הון
 מלין מלאכי תב'לה דאינן נחשים ועמרב'ים ונשבין לון בכמה נשוכין
 דיסורין דאינן גרמו סדס דיי'תון לעלמא (בגין דייתו) בנלונלא באילין
 גופים ובאילין בתים. וכד נשבין לון אינן נחשים ועמרב'ים בכמה יסורין
 אינן צווחין ווי ווי ואית לון סמט'ה לכדהו בביתא וצווחין באילין קארי
 דגיהנם ונרנזין בו. ואית אחרנין דכל יומיהון בחדוה ובשרוה בלא
 עציבו כלל מכל מה דאתרבי בשבעה ארעין. ואתרנו בשבעה
 מדורי גיהנם. ואית בבני נשא כנונא דא. וחכמי דרזין ארין. לון
 אתמסר למנדע:

תקונא שתין וחמש ליום ר"ג.

בראשית ברא' א'ל'מ'ים (רישי תיבין וכופי תעבין א"ב ו'אם תקון
 דאינן י"ם) תקון אם וק'א רמלה ויקרא הארם שם אשתו
 תוה כי היא היתה אם כל חי כנונא דהיהו ואתמר בה כי אם
 לבינה תקרא. האי אם כל חי לאו איהו באתתא קרמאה דאתמר בה
 האשה אשר נתת עמרי הנרמת מיתה לכל עלמא. דהא אם כל חי
 כתיב בה. דאתמר בה ראה היים עם אשה אשר אהבת. א"ל ר
 ארעור וכי תרין גשין הוו ליה. א"ל אין. הר יצה"ש וחר יצה"ר. תרא

ארעור כ'רוש עובדן בעטת אלוט ורקות ותולדות מ'כות של קרי ואיגון דאס' ל'דו במסרוגא דס'ררא לא
 למחן וכו' פ'רוש רטולדיס בעטת נקודת חס'רו ד'הק'ר סככסמ' ונעלמת לגמ'ר ורוח' ש'עור קטן מח'ר ו'א לארס
 י'ט' א'וטו אכל' א'ן כ'וטת רדכ'ר ע'ל רטול'ס בחל' הס'ג' של ס'חודש' אלא ק'א על נקודת רחמ'כו'ן ורוח'
 ש'עור קטן וכן מ'ס ד'אס' ל'דו בחלמ'ת ק'א ג'י' א'יר כ'נקודת החלמ'ס מ'מס וג'ס ז'ר רוח' ש'עור
 ק'א'ן ובת'ר'א כ'מכ'ת כ'ס'ד ר'כל ז'ר לא ק'א על ל'ד'ת ר'גופ'ס א'ל'ע' ל'ד'ת הס'מ'וט בעטת ח'וונ'ן ולכ'ן ס'ס
 ו'כ' ו'ד'ו'ן א'ל'ן ל'ון א'תמס'ר למנדע' כ'דבר ז'ר לא א'פס'ר א'ר'כ'ו' ל'ד'ע ח'ת' ס'ל'נדר נ'סמ'וט ד'אס' ל'ו א'ס נ'א'ז'ר
 ל'ד'ת ר'כ'ס'ה ק'ה ס'בליל ה'ג'בור מ' ו'ד'ג' מ'ת ק'יר ה'ג'בור א'ס' ל'ב'ל ע'ביל'ה או א'ח' כ'ולכ'ן לא ו'כל ל'ד'עס' ד'ו'
 אלא כ'ג'ל רוח' ק' א"ל'ר' ר'א ו'כ'י ת'ר'ן ס'ו'ל'ה א'ל'א'ן ח'ר ל'ה'ט' ו'חד ז'ה'ר' פ'רוש י' מ'ו'ה א'ח'ת ה'י'ס'ה וב'נ'ק'ו'
 א'חד ע'ו'יד'ת א'ך כ'למ'ת ש'נ'ס ה'ס ס'ח'י'ב'ס'ס ז'כ'ו' ד'ה' כ'ו' ח'לק ז'וב כ'ח'ל'ק ר'ע כ'ע'י'ן ס'למ'רו כ'ו'א'ק על א'ס'מ'ר
 ס'ל'ה ה'ר ה'א ע'למ'ה ס'וככ'ה ע'ס א'ח'ס'רו'ש א'ל'ה ש'ד'ר ה'ה' ל'ג'י'ר ו'ד'מ'ת'ר ס'וככ'ה ע'מ'ון ו'פ'ר'ס ר'כ'ו' ה'אל'ר ז'ל
 ה'ס'וכ'ה על ח'לק ה'רע ע'כ'ר ש'ר'ר ה'ד'ע'ס'ה ו'כ'ה ל'ה'פ'ע'ר'ו מ'מ'נה ו'רו'ח' א'ל'ס כ'רמ'ח א'כ'ר'י'ס ו'ס'ס ה'ג'י'ן ו'כ'ד'מ'ו'ס'ת

מסמרא דעצם תקיפא דינא מטרא וחרא מסמרא דבשרא . מתמן אינן
 רכיבי לבא ואינן דירקא אינן שכי סדר ועל אתרא דאתנטילת
 כנרמא אָמר בן סירא נרמא דגפיל בהירסך טוב או ביש נרריה . ועל
 אתרא דירקא אָמר אָדם האשה אשר נתת עמדי . דא קרא לה
 אתתיה כנונא דהיה דאתמר בה ויקרא האדם שם אשתו תנה .
 דאָתרא שפחה דות דמסמרא דעין דרעת טוב ורע קרא רע וחרא
 טוב ומסמרא דעין דהיים תרנויהו היים וכסתרי תורה תנה ה' ויה' . ה'
 תכמה כ"ה מ"ה כללא דשמא קדישא . ה איהו כנונא דאימא עלאה
 דאיהו תמינאה לעשר ספין מתתא לילא וחכמה בה אשתמונע
 נגלה אתמר עין חיים היא למחוימים אבה . ומסמרא דילה נייפה באפיו
 נשמת חיים ועלה אתמר דזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ולא
 אחרא דאתנטילת כנרמא דנרימת ליה גיתה דהא שפחה נרמת וידעו
 כי עידמים הם . ובגד ויעש יי אלקים לאדם ולא־תו כתנות עוד
 וילבישם א"ל רבי אקער אמאי אָמר בגינה כי מאיש לקחה זאת . כי
 מאדם הוה ליה למיטר אמאי מאיש . אלא מאי . תמן אָים ותמן י"ש .
 תמן יש דה"ד להנחיל אהבי יש תמן אם כי אם לבניה תסרא ואינן
 אבא ואימא תכמה ובינה דמתמן אתנטילת . ובגד כי מאיש לקחה
 זאת . ואית ליה אָתרא דאתקריאת בת זוגיה דה"ד זכר ונקבה כראם
 ויברך אתם ויקרא את שמם אָדם ת"ה אָדם הראשון כדיוקנא דיוסוק
 אתברי . וכדיוקנא דעשר ספיראן דאינן יוד קא ואו כא . מסמרא
 דיוקו מסמרא דוי אתקר איש . ומסמרא דה עלאה אתתיה אתקריאת
 אשה אם כל הי . ומסמרא דו"ה תנה אתתיה . ומסמרא דיוד קא ואו
 סא תנה אתסרי אָדם . ובקל סוה דהוה כדיומניה לקה :

ונלמד ממש וגם זר חלק רר שוכב אחשויו וא כ גם כמות הר כך שרם שג חלקם אך לזכור עינם
 דיהן שם הם גוף חזו ולו א חד ערל ומד צרר כל רם דונמת לר"ע ולר ר שרם שג
 חלקים ונכללם כמד וכו גנוף רחם מסמרא דו"ד חקקר חיש ומסמרא דס"א עלאר אחסא
 חקקר את אשה כ א ש ואשר שוכו שם ס רס ור נו ויד בלש וס א בלשה וחזר ונדש על שם חוה ואדם
 ואחר יסממרא דו"ר חוה אסמ"ר פרוש ואורא בחלו אלפי כדנקט לעל עוליס מסמ"ר ס כמנן חוה ומשם
 מולד שם זר לחסמ"ר ומסמרא דו"ר ס א ואו ר א חקקר אדם כ רשם רזר כולו נקרא אדם ורק בחלו של שם
 זר נקרא חוה שר א חלק מן אדם וכל מר דדור כד וקנר לקה כרוש כל כרוה שבו כד וקנר דאדם כלומר
 בראשית

בראשית ברא שית. דא אדם דבלייל שית ואינון תרין שפחות מסמרא
 דאילנא דטוב ורע. עצם זקשר. איי ואשה דאתמר בה כי
 מאיש לקחה זאת. הא ארבע אדם זכר ונקבה הה"ד זכר ונקבה בראים
 וגו'. הא שית. ובג"ד ויאמר יי אלוהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
 טוב ורע וגו' ואוכלוהו קדמאין כאחד ממלאכי השרת. איהבי הא אליהו
 אודמן לגביה. ואמר ר' כאחד מהם תהו ליה למימר אם על מלאכי
 השרת תהו אמר מאי כאחד ממנו. ועוד הן אדם תהו ליה למימר מאי
 האדם בתוספת ה אלא ה' דהאדם תהו כאחד ממנו יהא (נ"א הוא)
 לא כתיב אלא תהו חד מור' אתוון דאינון יסו"ס בחד מן ד אתוון דאיהו
 ו'. ועתה פו ישלח ידו דא י'. אם זכה וקמה גם מעין החיים דא ו'
 (נ"א ה') ואכל ותי לעולם דא ו'. תי ודאי. כד ה הות יחדא מניה
 עאלת בין טוב לדע הה"ד וייצד יי ארקים את האדם תרין יצירות
 טוב ורע למנדע (ואתמר בהן ויפת באפיו נשמת חיים ודא ה לדעת
 טוב ורע למנדע) מה דהוו גרמין למעבר. ובג"ד עאלת בנייהו. בתר
 דתאב אדם דיצירה אתפרשת ה' עלאה ואסתלקת מיניה ובגין דלא
 אתחורת לגביה אמר אם זכה ולכה גם מעין החיים ואכל ותי לעולם
 והאי עין החיים תהו נטוע בעין תנן. ובגין דלא זכה למיכר מיניה מה
 כתיב ביה וישלחו יי אלוהים מגן ערן לעבוד את האדמה אשר יקח

שם זכר ונקבר הן בח הן בנתיח הן בח הן בגמר כולן יקו כ בטוין ש זכר ונקבר כו דתא אדם אשר יש
 זכר ונקבר דא אדם וכל' שם כרוס שטר תואר שם ע"ס ובשר חם ואשר זכר ונקבר ויכרס יר' ג' ש
 ובשר אנון חרן שחכום שם ח'ק עוב וזקק כע יר' ג' בש' חס'ר'א ד'ג' ו' ג' חס'ר'א ד'ג' י' ג' ת'ר'א ח'א'י
 רס כנגד ב' ח'ק'ס ש'כ'א'ד'ס ועוד ש' ח'א'ר'א ש' כ'א'ד'ס ש'כ'ס א'ש ו'א'ש'ר ד'ק'א ג'ל' ש' ח'ק'ן ש'כ'ו ש'כ'ל' ש' י'
 דכ'ת'ב י'ז'א'ח ק'ח'א א'ש'ר כ' ח'א'ס י'ז'ק'ט'ר ז'א'ח ו'ג'ו' ש' ש' ח'א'ר'א ג'ל' ש' ח'ק'ן ש'כ'א'ד'ס ש'כ'ל' ש' י'
 ל'ת'ן ר'נ'ק'ר'א א'ש ח'א'ר'ר נ'ק'ב'ה ל'ת'ן ר' ק'ר'א א'ש'ר ר'ר ש' ח'א'ר'א ש' כ'א'ד'ס י'ז'ק'ט'ר ז'א'ח ו'ג'ו' ש' ח'א'ר'א ח'א'ר'א
 ג'ר'א'ש'ת ו'ב'ג'י'ן ד'א' ח'א'ר'ר א'ר'כ' ה'ן ר'א'ד'ס ר'ר כ'א'ד'ס ח'ת' ו'ז'ו'ק'ט'ר'ו ק'ד'י'ח'א' כ'א'ד'ס ח'י'א'ל'כ' ר'כ'ר' כ'ר'ג'
 ש' כ'ו ד'ז'ו'ג'ר' י'ת'ר'ש' כ'ע'ן ש' ח'ק' ד'ג'מ'ו י'ז'א'ל'כ' ר'ש'ת' ש' כ'ר'ס ש'ש' כ'כ'ס' כ'ן כ'א'ד'ס ש' ש'ר' ח'א'ר'א ש' י'
 ר' ד'ר'א'ד'ס ר'ר כ'א'ד'ס מ'מ'ט' כ'י'ו'ש ח'ו'ת'ו'ר' א'ד' ד'ש' א'ד'ס ח'ס'כ'ר'א - ו'ח'ל' ח'ו'י'ת' ש'ח'ל'ר' ש'ס' י' ק'ר'ב'ת'
 מ'י'ח'ט'ר' ל'ג'מ'ל'ר' כ'ת' ו'ח'ל' ע'ל'י'ת'ן ר'ח'ק'ן ו'ר'ש'ק'ר' א'ח' ב'ל' ש' ר'א'ד'ת'ר' ח'ו'ס'ו'ת' א'ד' ח'ל'ו' ר'ס ח'ס'כ'ר'א ח'ס'כ'ר'א -
 ו'ע'ל' י'ד' ח'א'ר'ר' ד'ה'א'ד'ס ר'ס כ'א'ד'ס ח'ת'ן ו'ז'פ'ר'ש' ר'כ'ו' - ש'ל' כ'א'ד'ס ח'ת'ג'ו' ר'ו'ח' ג'ל' ח'ו'ת' ו'ח' - ח'ז'ר'ע' ח'ו'ת'ו'ת' ד'ש'
 ר'ו'ר' ש'ח'א'ל' ג'ן ש' ח'ס' ו'כ'ו'ן ד'ח'ר' ק'ד'ש' ר'ח'ל'א' ח'ו'ס'ו'ת' א'ד' ד'ל' - ש'ס' ח'ס'כ'ר'א ח'ו'ת' ה' ק'ש'ר'ו'ס' ח'ח' ש' כ'א'ו'ת' ח'
 ד'ש' כ'ו'ר' ש'ח'א'ל' ח'א'ש'פ'ר' ל'ר'ו'ת' ע'ט'ר' ח'ח'ר' ח'ת'ג'ל' ש'ח'ל' ח'ו' ח'י'ח' ח'ו'ת'ו'ת' ו'ד' כ'ת' י'ז'א'ר' י'ח'ת' - ח'ג'ד' ח'ת'ן
 ח' ח'ס' ש'ח'א'ל' כ'ט'ו' ו'ח'ל'ו' ו'ח'ל' ו'ח' ל'ג'י'ל'כ' כ' כ'ו'ן ש'ס'ר' י'ז'ק'ט'ר' ח'ח'ל'א' ח'ח'ר' ו'ד'ק'ט'ר' כ'א'ו'ת' י'ח'ל' - ח'ל' - ש'כ'ר'

תקונא שתא ושתין

בניה

לח

משם. והוא דאתמר ביה וייצור יי אלקים את האדם עפר מן הארמה .
 דלא הוה כדאי למהוי בנגתא דאורייתא . כיון דלא נסיר בה עין תדעת
 טוב ורע באיסור ותרע ועבר על מימרא דמאריה . דאם הוה נסיר דלא
 עבר על מימרא דמאריה ולקח גם מעין החיים דאתמר בה תורת חכם
 מקור חיים לסוד ממוקשי מות. עין חיים היא למחויסים בה ודא איהו
 ולקח גם מעין החיים ואכל וחי לעולם. גם ירבות נוקבא אבא דאילנא
 פרי צדיק. ועוד הן האדם הנה באחד ממנו אמרו מלאכין קדישין בנין
 למהוי איהו באחד מינגא כמה דאמר חויה והייתם באלקים יודעי טוב
 ורע. ודא איהו לרעת טוב ורע דא גרים ליה מותא . דאם ובה למיכר
 טאילנא דחיי דאיהו עין חיים היא למחויסים בה כתיב בה ולקח גם מעין
 החיים וגו . אמר ר"ש ווי לון . לאינגן דמניחין לאשתדלא באורייתא
 דאתמר בה ולקח גם מעין החיים ובפקורין דיגה דאינגן אבא דאילנא
 דאתמר ביה ואכל וחי לעולם . ואזין בתר איין דמפתי לון מסטרא
 דנחש הקדמוני דאמרי לון השתדלון במלאכיא דממנן על כוכביא
 ושמשא וסיהרא . ועל אלן דממנן על רוחין ושדין . למהוי באלקים
 אמר המניה ר"ש לקח משמעות העין
 מבטק אחד שהוא במלכות ב"ב וכן
 גשה למטה באמרו ולא שמעו לקול
 נביאי נחמה ;
 ומעלמא דאתי. ודא איהו כי ביום אכרה ממנו מות תמות. מות בעלמא
 דין. ותמות בעלמא דאתי. והובא דא גרים חרבן בי מקדישא וגרות
 ישראל בין אומין דערימא ואתהטילו מעיהו . דכל חד הוה מוכח ומסטר
 והוה נחתין תילין דיעריא וכד הנה נביא מעטר לון מה כתיב בהון ולא

אפשר שהיה כול לריחוי ולאכל ויהיה ש שיהא כסיר רחוי לאשתדלא כדור תא דלחזק כד ויקח ש
 חפץ רק ש שיהא עין רח ש סוד דתבירתי ויראת אבא ש ש כות ש ער ש כסוד ים שיר חלוק כמ וס
 ח כה גסירתי אש ל ג ג שיהא כסיר ובפקודין דליה חילן ח כה דלי ח דלחזק כה ואלכל ויעלם
 שמעו

שקעו לסוד נביא וחזקה. וכמה. הוה מסוד לון נביא. הוה אומר להון
 דיהון תורין בתובתא ואי לאו ועצר את השמים ולא יהיה קטר
 והארמה לא תתן את יבולה. ואינן הון מזולין ביה והון אמרין לון
 אוינין לאלין דממנן על מסרא ובפינן לחין לנתתא מסרא. וכב"ה
 אחריף להון לממנן בשליחותיהו בניניהו. ומטיל לון ותיב בן
 מקדשא בניניהו ונלו ישראל בין אומין דלמא ודא איהו חבא דאדם
 דגרם ליה הויא מתת ליה ולא תתיה דפתי לון כהווא איקנא תה"ד כי
 ידע אלמים וכו'. ובגין דא מני סב"ה לכר נש במה. שהורשת התבונן
 אין דך עסק בנסתרות:

אמר רבי אלעזר כמה הון נחתין אלין חילין אל ברין. מה את חשיב
 דהון נחתין ודא הא רזא דאיקנא דעין הרעת טוב ודע דקא עתיד
 קביה לגלייא ליה מפורסם לעמא אלא בני חבדיא עד דיותי דךא
 דמלכא משיחא. אל כיון דאיהו אתגליא בני חבדיא מאי ניהו. אל
 בני ממראה מתניו ומעלה הוה טוב ממראה מתניו ומטה הוה רע.
 נבוכדנצר הוה ידע ביה והכי עבד צלמא דיליה וביה אשתמדע
 איקנא דטוב ודע. הה"ד רישיה די דהב טב חרזי ודרועותי די בסף
 עד הקא הוה מסמרא דטוב ובגין דא אמר די דהב טב. ממראה מתניו
 ולמטה רע הה"ד מעוהו נירכתיה די נחש מסמרא דנחש הקדמוני.
 ומקאי איקנא נחתין נשבתין דערב רב דאינון דערבוביא דטוב ודע
 וכמה נימין תליין מקאי איקנא דאינון צבא השמים די ממנן על בוכביא
 ומקאי. וכלהו מעורבים טוב ודע והו ענפין תליין מקאי סמרא ומקאי
 סמרא אלין ממותין. ואלין מחיין. אלין טדים כסמרא דשמאלא ואלין
 מלאכים מסמרא דימינא והו ידעין כך גונין דענפין דאיקנא דאינון
 מזלות וכוכבים והו לקטין עשבין בנונא דאיקין גונין. והו עברין

פרוש ואכל אותם אל כל שרואם אליו הסמאר כל יד והוא הקרא אל נח דם ובגין דא מן קב ד
 לכר נש חמר שרואם הסבוק אן לך עסק בנסתרות פרוש ממחז דאלו דעו ב ספרות שם למעיה כעו על
 חכמה ו ד עסק ומסוה כחשנם ש כול. להגל מן הפרעות ויה גרם לרס אלא מן העולם לכן זור לפסס כ.
 ארץ כמה שורשם הסבוק אן לך עסק בנסתרות כד שלא סה ד עס וו לך למשול מזה אחשכ דהו מתן
 ודא פירוש אן יורדים ממש אלף מורידין כמות הם כחשכר שלסם ערס מחשכ. ומסונן כסם ומדמי זר לסוד
 דייקנין

דיוקנין כפום יהוא מזד דהו קעאן לנהתא ליה. כנון מלה או שוד או בתולד או תאומים דאיהו צורת אדם דו'פרצופין דאיהו דיוקנא דנומבא או סרמן או אריה או מאזנים או עקרב או קשת או גדי או דלי או דגים והו מסטרין לון בארין עשבין בכל גוון. לכל חד כפום גוון דיריה לעילא ודכי הו עברין דיוקנין דצורת חמד ולקנה ושבעה כוכבי לכת. והו מקטרין לכל צורה דהו בעאן לנהתא לעלמא ובג"ר אתמד עלייהו בה אמר יי למקטרים ולמזובחים לכוכבים ולמזלות ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר רא צויתי. א"ל מאי למזבחים א"ל לכל דיוקנא הו עברין דנטלין בעירן או עופין כפום ההוא מזל והו דבחין עלייהו ודא איהו למזבחים. והו נחתין לון וממללין עמהון והו עברי רעותיהון והו סגדין לון ורמנין בהון א"ל במאי הו נחתין לון. א"ל ברי הו ידעין קל שמהן דשמא מפרש והו משביעין לון ולבתר עארין שקא מפרש בפומיהון דאילין דיוקנין. והו ממללין. ודא איהו דיא דמרא והוצאתי את ברעו מפיו נפל שקא מפרש ומיד נפלת צלמא על אנפיהו. א"ל דבי אלעזר וכי איך הוה שקא דסב"ה מליך בהון. א"ל ברי על האי אתמר לא תיקא את שם יי אלקיה לשוא כי לא ינחה וכו'. א"ל וכי יביר בר גיש לאולוף שמא דסב"ה למגנא. א"ל אין ובגוונא דא באן דאפיק מרשות יהודי ואעיר ברשות דרבים. או דאפיק זרע מציה

א ל ט, רעמט שוב ורג דיא רה רקלקול שלו חיש ולא רה אדר כ עולה ליקוס על ין שפנס צו ולח ד ר מור רשליצית ורבר וכס ייקוס בור ליקוס תחתן ד דה מחש מ אלא כל דבר ס נאצרו בדרך משל זמון ולון והלר ור ר דר רכל רוח בלור מחשב ודיו צורת אדם ו פרצופין דא ר דוק ד וקא פירוס לורמאוס זכר ש ש בו שן פרצופין דחד ת ריו א ר דוק א דנוקבא דבת עא, שחא תפיש בשחטון דאל דיוקנין כ ריו טחטן, שם רישורש על קוף או כ ר וק ולא וחובן, אומו כפר של הפילוף ומשבע, חת רפר ררוח לדבר דבר ס שאחר ס לו לדבר, דשם רישורש שחמת כפו עות, כח רדבור כפר רהוא לדבר ע" הרשנבש משבע ען חוטו וית ש בנתיב בנחמס סבוראן אדם כסכר לרה שא א ירם לדבר שום דבור רחס אן שוש ס רשנבש בשם רחבוש כ חס בורא, ל טונט סיכונ בלבס בל דוף אומו ושמות ריקוש אמר לה ו כ כל בר נש לאילף שחא דקבר רלח נח כ ריוס זה שהו משביע בשם מפרש מוכנה שלמד סודו תחלה ונחמס צו וריר לו דבר ו כ נה להסג סודו על אמ חוטו וכו', שו דע רקב"ר שז לית סוד שם מוכנס כד לעשות בו מפסס אז ס שא ברעו רש ס אר תפקרא נתן לו לב מבן לרשג סודו ור מן הראו שחא קרא חפלים ממנו וסחיו שג"ר במו וחממו שלא וכל לרבו ולרעמט אומו וסב לו דרדשות נסויר תן השם כדבר ס אלו להסג כל אדם יר ש ילה להסג ואל, השער ננעל כפנו כדי שר ר בור סכר וגונס וחמר לו דוגמא לור שהארס חפיל ורגו כזונה או שחמס או דר ומן הראו שלא סה נקיש רועה הרוא כרחס רישר ולא לטויר ימנו שוכר

פאת

(ב)

באות ברית קדש ואעיל ברשות נוקבא כאלו האי נמע אילנא דמוב
 ורע ובגין דאי בר דנמע כוזנה או שפחה או נויה או נדה אתמר לא
 תעשה לה פסל. ועל בריתא דאתעבדת בנונא דא אתקריאת מסכה.
 ועלייהו אתמר ארור האי ש אשר יעשה פסל ומסכה וגו' ושם בסתר .
 מאי בסתר בסתרו דעיקרא . ובגין דא אמר סב"ה לא תעשו אתי
 אלמי כסף ואלמי זהב. והכי אוסמוהו חכרייא לא תעשו אתי כרמות
 שקמי שמשמשין אותי (נ"א לפני) כמרום רציירא בסתר דילי שום
 ציור או דמיון . דכל מאן דצייר לעיל לסב"ה בסתר ודאיהי שכינתיה
 כילא מעשר ספיראן. שום ציור וצלם ודמות כנונא דמצירין
 בשמשין דיליה נשמתיה אתלבשת בהוא צלקא כד נפקת מהאי
 עלקא קלא נפקת לגבה לצלמא תוסרון בנונא. ובג"ד אמר סב"ה ואל
 מי תדמינו ואשה יאמר קדוש . ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו
 לו . וברי ודאי כל מאן דאפיס מרשות הרבים ואעיל ברשות היחיד או
 מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים כאלו ערב שמא דסב"ה בע"ז
 ועביר אילנא דמוב ורע. ודא הוא דא דתנה גפוס בלעז מפיו דביה
 הנה אמר צלקא דנבוכדנצר אנכי יי אסוף ובג"ד לא תשא את שם יי
 אלקוף לשוא. ועתיד הסב"ה לאעקרא האי אילנא מעלקא ולאןקרא ליה
 בניהנם הה"ד ותיה החסון לנערת וגו' . א"ל ר' אלעזר א"ב אמר לעמא
 לאשתמשא בשום מלאך ודא בשמא בעלמא בתר דאית ערכוביא. א"ל
 ברי . לא הכי דהא אמר סב"ה לאדם מכל עין הנן אכול תאכל ומעין
 חרעת מוב ורע לא תאכל. א"ל ר' אלעזר האי הנה קדם דהאב בתר דחב
 ונחית מאתריה אתערב באילנא דמוב ורע. א"ל ודאי הכי הוא ובזמנא
 דישדאל אינון בגלותא כאלו הוו מעורבין באילנא דמוב ורע. ובג"ד
 אוקמוהו קרמאין ישראל בגלותא עוברין ע"ז במהרה הם . אבל ארין

ועב"ז מלך י' ונגשה עובד שך גור הקב"ה ככעז שכרז כולס ש עשר פוליו ככל אופן ש רר כד שבו
 ה ה שר ועונש ולע כסתר מא כסתר כסחרי של עולס ש רוס כלמות רת לו של אותות עולס כ המ'ו
 כסתר כחוק אותות רפסוט והינו חס חזל עולס כזה ע"ן ו"ו למ ד מ ס חזל רמלי לבדו אותות דמ וניס,
 כתיב בור כ' מה ש כ בעולס החתוק היה דמ וג' למר ש ש בעולמות הצי וג' ס ולק חלור ששעה חלרס כעולס
 רחמון כדכר ס גשמיס כמו שופי' וילב וסוכה וכיללל ש של כהס חיקון כעולמות רעלוגס כין שדכריס
 דירען

דידעין איקנא דקב"ה דאיהו עין תחיים נטוע בגן דיליה דאיהו שכינתא
 דיליה דאתמר בה לא יגורף רע יבלין לנתתא חילא מתמן דגבי
 שכינתיה בלא ערבוביא בלל. בקר פקודא ופקודא איהו עין פרי עושה
 פרי למינו נטוע בגן בלא ערבוביא בלל. ובגין דא אמר למינו אבל עין
 הדעת טוב ורע לא אתמר ביה למינו אבל מעורב מין דלא במיניה .
 ובגיניה אתמר שדף לא תודע בלאים וכו' שעטנו לא יעלה ענקה .
 זבאה איהו מאן דסליק אמונה דקב"ה דאיהו שכינתיה כדילא מעשר
 אמין במתשבתא תרא ברעותא תרא בלא ערבוביא בלל. דבר ספירה
 וספירה נטועה ביה ואיהו גן. דקלחו ספירן בה אינן חד. ובל חד עביר
 בה פרי למינו. איהו מין דכל חד וחד לא נפיש מיניה זרעין לבר . הכי
 צריך בר נש דלא אפיש זרעא לבר מבת זוגיה דאיהו מין דיליה . יחודא
 דיליה ובההוא זמנא דצריך בר נש ליחדא לסב"ה בשכינתיה צריך
 דהפשיט מיניה קל מחשבין דאינן סליפין . דאתמר בהון רבות
 מחשבות בלב איש. ולסלקא שכינתיה לגביה במחשבתא תרא. הה"ד
 ועצת יי היא תמום. בנונא דבר נש דמתחד בבת זוגיה ואתפשט
 מ"בושוי למתוי עמה חד . הה"ד והיו לבשר אחד . הכי צוד לאפשטא
 מיניה קל מחשבין אתרנין בומנא דמיחד לסב"ה בכל יומא תרין זמנין
 שמע ישראל יי אלמינו יי אחד :

תמונא שתין ושבעה ליום כ"ד

כראשית בקרא אלמים דא מטמורין דברא ייה קב"ה קדמון וראשית
 לבל זבא השמים דרתתא. ודא איהו אדם דקמן דמב"ה
 עבר ליה בדיוקנא וצירא דלעיקא בלא ערבוביא. ועליה אתמר תוצא

דמתחו ס' קרס דתו ס' יריס רגלו ס' וכו' לרביך אס תגא כרס לתגה פונס 1 י"ב כגדן לתעלה חזו וסס
 כסתר כסליו של גולס 2 דתרגום שרס רחום כילוי של שולס ולכן יזכר כאן אחו פסוק ואל ת תמוג
 ואס ר אחי קחש ואל ת פרוגו אל ותר דתס פערט יו דס"יק אמור דקבר דאלי שכנתיה כל לא
 ילשר אתן כרוב כסיוכר סס אר שרס שכני זכוו כ כשס רוס שרוא כולו ס סר נו קולו של ויד
 כתר וי"ד עלמס חכמר וסו א רלשו ס כ ר וואו סס קליות חיס כר סו א לחיונה סליבות ואתכו במחשבתא
 חיא כרעולא חודא ככל סדנר ס כ כרך סס כמות כוה רל ש טין סס רוס ס ו"ר סס אלני כחוק סל לחיונה
 וכסוד וס לחר כמחשבתא חודא ורב סכוו סס סו ר וסס אלני כשלוו וכענד ור אמר כרעותא חודא
 ועליה אתמר סולא דרין כפס סר לת ר פיוס כ מ"ס כחלה נוכו סר דס מוכ סו הארן ואלו כ כספר

הארן

הארין נפש היה למינה ואיהו עין פרי עושה פרי למינו. כנונא דלעילא
 וי מאן דעביר עדכוביא לעילא ולתתא דהאי איילנא דעדכוביא.
 עדכוביא מאילנא דמותא. בנין דא אתמרי ממה דאתהפך לנחש
 דארקא ביה לחיביא. ומאן אידו דאפיד ליה קב"ה דשליש עליה והא
 אנכמה. א"ל ר' איעזר אבא בין דקב"ה היה ידע דאיילנא דא היה
 עתיד לנרמא מיתה לאדם. (ולכך דרין דעתידין למהוי אבתריה) (נת"י
 אסאי ברא ליה א"ל וא כ) אמאי ברא ליה לאדם דעתיד ימחוי קמיה. א"ל
 ברי. דיוקנא דלעילא לא הוה שלים עד דברא לאדם. דהכי הוה אדם
 דלעילא (כ"י לגבי אדם דלתתא) כנונא דנשמתא לנבי גופא וכמה דלא
 אית עובדא לנשמתא בלא גופא הכי הוה צריך למעבר דיוקנא יתתא
 לאפקא ביה עובדא. וכלא כנונא (כ"י כעובדא) דלעילא. אד"ם איהו
 לחשבן ועיר דהנו"ד ט נמודין פעולה דיליה שכינתא בלילא בכל (כ"י
 סכ) מתון דאזרייתא וכלא כנונא דלעילא אדם דלעילא לא היה
 שלים ברא נוקבא תה"ד זכר ונקבה בראם וימרא את שמם אדם. אדם
 דבר ואדם נוקבא. ובר אתברי אדם דלתתא דאיהו נוקבא תה"ד ויברא
 אלקים את האדם בצלמו איטלים דיוקנא דלעילא. ודא איהו רזא
 כי לא המטיר יי אלמים וכו'. ואמאי בנין דאדם אין. ובג"ד מוכרח הוה
 אדם למברי ליה לאשתלים ביה דיוקנא דלעילא ונוקבא בהאי אדם

לאש ולק אמר עליר אתמר שראין הלו תולא גש חס כ נוטו חשב כג"ך פש ט' ג. אדם וקר לה חס
 כ גשאר חי ואמר למינר ר"ל ל' שר כ תחלו - ר אדם מין גשר רחין שרוח אדניה בגין דא חתק
 מטס דאתרפך למש כ דוש על א"ל דערביב א קא - דאתק מטר דאתרפך לגש ומ רוא רמסך אומ
 רקב ר רוא המסך אומ ועג' דה פוך דור רוא דש' ע על ר דבר גש ור ט שור רמסה שרוח א לנא דערבוב א
 שולט כזה האדם ודור ענין רהפוך שלו שמתרפך למש אדם ארו ימסך זע ר תמוך ג קודן פירוש חשבון
 מספר קטן נקדא על סס חנוך שקורן אותו מספר דחנך וכלן רכ קאמר אותו אדם כחשבן וער דח וך
 ד"ל במספר קטן של חנוך שולר מספרו כמנין תשער קודן כ אותה אדם ג' שרס כגדר תשעה קודן
 כ תשעה מינ מקודות ש ולא ומר פעולה ד"ר שכינתא כלילא מכל אמותו דאיר תא פירוש כל פעולה
 דל ר ה' על ד הפולר שר א כלויה מכל אמותו דאיר תא כ דוע שרמות ות סס סוד סשכ נה ולכן כל
 הפעולות גשס על דה אדם דלע לא לא ריה של ס בלא נוקבא פירוש אדם דלע לא הוא אדם דבר אה
 ולכן הכ א על זה פסוק זכר ונקבה בראם דנקט ברו לשון בר אר משום דקא על אדם דבר אה וכד אתבר
 אדם דארו נוקבא פירוש כל החסון נקדא נוקבא בערך סעלון ממו אע"פ שרוח בעלמו נמוקמו רוא זכר
 מפני שכל החסון מעולם מין אל אותו שנמלטה ממנו וכל מעלר מ' הוא בסוד וקבא ומלא שרעלון אשתלים
 דוקס בחסותו ודבר זה הנהג בכל רעולמות מעולם לעולם ולכן ארר ד שרוח בעולם החסותו רסה בריאה
 שלו מוכרחת כדי להשיל סו דוקבא דלעילא מה כ בעולם שנמלטה משו"ו ונוקבא מהא אדם נה אוס חד
 ב

בה הנה הדר. הה"ד כי אהד קראתיו וגו'. ודא רזא דנשמתא. לבתר
אמר לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. דא נופא דאיהו
עבד שפחה כליל מטוב ורע. בגין למחוי ליה אנרא ועונשא ובניהו
אמר דאה נתתי לפניך היום את החיים ואת המוות ואת תרע
וא"ל ובחרת בחיים דאם לא יתבה בידיה לא הנה ליה אנרא ועונשא
ותהו כבעירא זעים כל דא אהוי סב"ה ליה כי מה דאירע ליה אם הנה
מטה כלפי הסד. דהוא כלפי זכו או אם הנה מטה בה כלפי הזכה.
דאי קב"ה בעא במיתתיה. לא הנה אהוי ליה תיין אורחין דליה דאינון
מות וחיים ביר לשון. ואהוי ליה דלא הנה מערב טוב ברע דאפריש
לון סב"ה. כמה דאת אמר ויברל אלמים בין האור ובין ההסך. והוא
דמקה והברילה הפרוכת לקם. והכי עבר קב"ה בנופא דבר נש
טרפשא דאפריש בין דרגין דאינא דטוב. ובין דרגין דאינא דרע.
ומני לון דלא לערבא טוב עם רע. כמה דאת אמר ומען תדעת טוב
ורע לא תאכל ממנו. קב"ה מני ליה לאסתמרא מיניה. ולכתר אמר
איהו האשה אשר נתת עמדי וגו'. אורחוי הא סבא חר אודמן ליה.
ואמר ד ר' חא חזינא קרא דאמר באורייתא אדם כי ימות באהל.
והא אורייתא קדם דאתברי עלמא הות. וחזינא דעלמא אמדים לאדם
דבר עלמא וצרכוי אתבריו קדם דאתברי אדם. אי הכי מאי תקותא
אית הבא. א"ל סבא והא כתיב דניטכותין דצדיקתיא אתבריו קדם
דאתברי עלמא כד"א בראשית ברא אלמים. ולית ראשית אלא נשמה
דאתמר ביה גר יי נשמת אדם איהו נשמתא דאדם דלעילא. אלא אית
קדם ואית אדם. אית אדם דאיהו אדם דנשמתא. ולית אדם דנופא

הד ד כי אחד קראתו פרוש סוכר הוה אחד ע רטוקבא שלו כ"י ש כ אחד קראתו לאכריה שרוא רה ש
סוכר ע כ אכ. כסו בשאר ר קראת ברבר ואלכירו בר כ אן ברברני תלו ר כמון בו של אדם אלא ברבר
אשמו ולקר אחר קראתו ואחיו לה דלא חור מעובד. טוב ברע דאפריש לון קבר פרוש. א"ל ר' רוב
רע מעובד כמו מעובות לח ביה דלו ר' ר' יוצרת ש חטא יחד מעובות ריע אלף בלאת אפר ש לון קבר
שעשאם כמו מעובות כש צבש דרר למדר קא והא לחה ר קא ויזאל חס מלא אדם רוא רתעריב לוחס
כ דים שמכיים מול בקודש ולבתר אמר אר ר' ראשא אפר נחת עיזו וכו פרוש פועג דבלאת ריקר
ספר ש צן טוב לרע כדלחמן ע"ז אדר ר בא בעטער כוזבא שאמר ראשך אשך נחת עמד וכו כזכות לומר
אחה גרית ל וכאלמה לא זק בעטער וז כ סקס ה ס קן הסכר ברפרשת רמעובות טור ולא ה"ר מוכח
לנשות אחר דברי אשמו וא"ת אדם דנופא דאתמר ביה אדם לטבל דמר ונראה ר"ל דכ"י נכ סל זכ כסוק

דאתמר ביה אדם לתקל דקח ועליה אתמר אדם כי ימות באהר.
 ועליה אתמר אהור הנבר אשר יבטח באדם. ושם בשר זרעו ודא
 סמא"ל אדם בליעל איש און ואיה תרין נוסבין בישן. ועלייהו
 אתמר על כל נפשות מר. לא ובא לאביו ולאמו לא יטמא. ולית
 אביו אלא קב"ה. ולית אמו אלא שביתתא. ובי לא אתמר בסב"ה
 ובשביתתיה ולא בה דברי באש נאם יי. מה איש אינו מקבל טומאה.
 הכי איהו לא מקבל טומאה. א ל והא כתיב את מסדש יי סמא ודא
 שביתתיה. א"ל ודא דסב"ה ושביתתיה לא מקבל טומאה. אכל כל מאן
 דסאיב אהר דאיהו שריא ביה. אתחשיב ליה כאלו עביד ליה. ובגין
 דא לאביו ולאמו לא יטמא ולית אביו אלא סב"ה ולית אמו אלא
 שביתתא ודא איהו דאן מאן דאעיל מרשות הרבים לרשות היחיד
 ובגין דא אמר ולא תחללו את שם קדשי. ודא אדם דאיהו רשות
 היחיד דאיהו יקו"ם יתירו דעלקא ודא איהו אדם. ובגין דא לאביו
 ולאמו לא יטמא. ודא איהו דאן מאן דאעיל מרשות הרבים לרשות
 היחיד. ובגין דא אמר) אדם כי ימות באהל דא אדם בליעל ומסמרא
 דא בר גש רשע קרוי מת מעיקרא מקמי דאתברי עלמא. אבי לא
 אתמר על אדם דאיהו מסמרא דמורטא. וכמה מפשין אינון
 בעלקא דאמריין. הא מב"ד גור על בר גט ד מות הה"ל אדם כי ימות.
 ואיך אמריין דלא היא מיתה מיניה וי לון דטב לון דלא אתבריאו בעלקא
 ראין אינון דגון לון שיון ראדם דאתסרי ישראל. ולאדם בליעל.

א"כ דזוט בארי לידוש בארי בדביל שאם מוסף מסבר אחד רגלי על א' רר ד ולם בשר זרעו ודא
 ס"ת רכונר ש, שאלתם של וסס ה' במקום סתך וכליו כתב וסס בשר זרעו וי' נו ס' זר' ס' מ' ס' ס' ס'
 ברוך שר שראו רר זרעו איתום עוזרו שבועה בו לבקש עיר מתי וטנג סכסוב כך אזר בטמ בלדס
 כל' ג' יחסים בטמו שראו סס של סחל' ה' סתוך ש' שראו עוזרו ז' ח' ל' ס' ל' אדם כל' ג' מ' נוקב, ד' ש' ו'
 ב'ס ל' ל' ויתיל ש'ס רכס ס' זו ל' ו' סחלו וכל' ר'ו אחזר על' ל' כמות מת לא בא ר' ל' נפשות אלו
 שתי נוקבן ד' ש' ר' ו' ש'ס נפשו של מת רוא פלו' אדם כל' על' לא בא הכהן להדבק בדם ולרעמא ב'ס
 ל'אב' ו' ולאלו לא יטמא ל' אב' ו' אית קב'ה י' ס' אמו אלא שכנא כ'רוש אכלו כעבור לק' ס' מלות אב'ו
 ולאו ססס קברו לא יטמא באלו נוקבן, ד' ש'ן ש'ס נקרא' ס' כנשות מ'סד'ה ט' מ'סחק מ'ן רעומאה ד' ל'רן אכ'
 כשכל קיום מלות אב'ו ולאו ש'ס קבר'ו. ו'לא אור' ד'ארו כשות סימד ד'ארו ר'ו"ה כ'רוש ש'ס חל' " רוא
 כשות של ח'סד הוא ש'ס ר'ו' ס' נקרא' יתיר שהוא חורו דעליח' כ' כל' שמות קרוש'ס נמלאים בדב'ס ס' אחר' ס'
 כ'טן ש'ס אל'כ'ס קראו בו ד'ד' ג'ס זכ'ולא זכ'ן ש'ס חל' זכ'ן ש'ס אור' נלחז' על אדם ג'כ' זכ'ן ש'ס אר' ר' ס'ס
 ואמריין

(צח ע"ב) עם פי' תקונא שבע ושתי ותמניא ושתי בניהו מב

ואמרין כאדם טוב כחוטא כולחון שוין יהיו כמזין לפני רוח אליו
חיוביא דאמרי הכי ומלאך ה' דוחה מנייהו. דאית אדם דאיהו ישראל
ואית אדם דאיהו מלאך ודא מטטרוין. ואית אדם בדיוקנא דקב"ה
דאיהו אצילותיה ודא יוד" ק"א וא"ו ס"א. ולית ליה בריאה ויצירה
ועשיה אלא אצילותא ובאתר דא לית חטא וקא מות. הה"ד לא
יורה רע. ועל האי אדם בלעל מני סב"ה דלא למיכל מיניה. ודלא
לעדקא ליה עם טוב. דהאי איהו כמאן דעריב כספא עם עופרת. ודא
גרים בלבולא בפמליא דלעילא וערב השוקא בנהורא. מה
דאפריש סב"ה בקח דאת אמר. ויברל אלקים בין האור ובין החושך.
וקא עוד אלא מאן דאעיל זרעיה בנדה או שפחה או גייה או זונה. כאלו
מערב מה דאפריש סב"ה דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים. דאינון מי
נדה למי דביא דדא אסור ודא מותר ודא כשר ודא פסול דא טומאה
ודא מהרה. אליו אינון שית סדרין דאתהיבת (בהון משנה) (ס"א למשה)
לאפרישא בין טוב לרע דערב לון אדם ודרין דאתו אבתריה :

תקונא חמניא ושתי

בראשית ברא אלמים. גא אלקים. לרנח החרב המתהפכת לשמור
את דרך עץ החיים. מטה האלמים ודאי ודא מטטרוין. והא
אוקימנא ליה דאתהפך מדינא לרנמי וביה אשתניו (נ"א אסתבתו) כל
דיוקניו דלא דמו דא לדא. כד אתהפך מימינא לשמאלא אחזי
פרצופא דטור. וכד אתהפך משמאלא לימינא אחזי פרצופא דאריה.
וכד אתהפך מתרניידיו למערב אחזיד אנפיו ואתהפך לנשר. (נ"א לאדם)
וכד אתהפך מתרנייהו למזרח דאיהו באמצעיותא אתהפך לאדם (נ"א
לגור) מלמטה לנשר לית דיוקנא בעלמא דלא אשתמודע ביה. י"ב
מזרות אתחזיון ביה וכל דיוקניו דמלאכיא ודיוקניו דנשקתין ודיוקניו
דכ"י מה דאתברי בשמיא ובארעא. וקא איהו דיוקנא דאדם שלים

ש די נאמר כישן בני אדם אבל סר רי ר רוח חד חודו דעלמא דלא חסרבי ביה אלא רקביה לבדו ולכן
נקרא שם העלם ושם חלמי נקרא רשות של שם רי ר ען כ שם רייה א ח לקיושו כחמבו אלא נקרא בשם
חדלי ולכן נחשב רשות סיו ובאתר דא ל ס חטא ול ס מוס כיוס כאל לוס לא ר ס חטא דסיינו חסרון
בחו ב ול ס מוס דו ר ס שרר כאשר ה ר נשכסה מלכס דמלכו בלכן חודס נשכ רסס נאמר בגשון מיס

בכ"א

בכלא תקונין אלא אם הוא (נ"א כלא הוה) כליד, בשמיא ואדעא ושמשא
 וסיהרא וכבביא ומוליא וכרסיא ומלאכים וכן עדן וניהנם, מסמךא
 דתרווייהו אתיהיב יצה"ם ויצה"ד ג"ע קצא אשה קצא טוב, גיהנם ומוצא
 אני מר ממנת את האשה, ותרויהו בלבא לב חכם לימינו ולב כסיל
 לשמארו :

תקונא שתין והשעה ליום ל"ה

בראשית ב' תרין חבמה ותבונה ובינה) תליחא ודאת יי ראשית
 דעת, ובהאי דעת אתמר והאדם ידע את הוה אשתו
 דלית זוג אלא בדעת דאיהו עמוךא דאמצעיחא, יחודא דאבא
 ואימא, הכי איהו לתתא צדיק יחודא דעמוךא דאמצעיחא ושכינתא
 דלתתא, ונוף וברית עלייהו אתמר כי אל דעות יי ונו, ותרווייהו
 עדות, דלית עדות פחות מתרין, והאי בן איהו יחוד דאבא ואימא,
 איהו עמוד סביל כלא כנוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון דערמא על
 חד פמכא מיימא, כד"א וצדיק יסוד עולם הכי אבא ואימא פמכין
 על עמוךא דאמצעיחא ואיהו יחוד בין אם וכת כנוונא דא קו"ק וביה
 אתעבידו ה"ה אחר אחר, י"ג הקא וי"ג הקא ואידו ו' יחוד דתרי אחיות
 כנוונא דא וי"צד יי, דא דא דא' י' לעילא ו' לתתא ו באמצעיחא
 יחודא דתרווייהו ברה ותמותה (ה' מן אלקים ו) (נ"א ה"י מן אלקים
 ו' מרא) כללא דתרווייהו, ה"ה אמא וברתא, ו' בין תרווייהו לעילא לית
 ערה ובאתר דא אמר לא תדמה ליוצריה לתתא, בר מאתריה
 אמר לא תקרבו לגירות והא אוקימנא לעיל ועוד אטבתנא
 דא עקאה ערה עד זה, כד ו' בין ער דאיהו רע אתעביד עור
 הה"ד נעש יי אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, ועלייהו
 אתמר ולפני עור לא תתן מכשול דהא רע מן עור איהו ערה דאפריש
 בין ו"ה דאינון אח ואחות כד אתלבט אילנא דחיי באילנא דטוב ורע
 הה"ד ועין החיים בתוך הגן עין הרעת טוב ורע, בזמנא דאיהי (ס"א

בן עדן מלא אשה מלא טוב דריש בן במ ק עשר כ ט ו ומגלף גימ' ו' במ ק והוא כמין אשה במ ק טוב
 הכלל שפולר עשר ועדן במ ק י ח כמקט טוב עם הכללי ולכן על בן עדן נרמז מלא אשה מלא טוב דאם זכס לגן

תקונא תשע ושתין

דהאי' ער בין ברא זברתא לא תקרבו יגלות ערוה לא תקרבו ו' לה
 דלא אתגליא רע בנייהו דאיהו אתר דעליה אתמר וסוד אחר אל תגד
 עריה תעור משה ער יה רע בזמנא דאיהו בין י"מ. הווא רע לא
 תקרב ו' בה. והאי איהו מליפה דערקה עיר מן ערלה רע. אדם בהאי
 האב כנה ראומוה מארי מתגיתין אדם הראשון מושך בעלתו הוה.
 ורא גרים עריין בעלמא. ובגין דא עריה תעור קשתה. תעור איהו
 ערות בהפוך אהוון. באן אתר משתה דאיהו משת דברית דעליה
 אתמר יתלד רחל ותלד ותלד בתהה תמ"ש איהו מש"ת (והוא דמרה
 בעצם תלדי כנים) ומתמן אמרה הנה אשר מש"ת רוח אנכי ודא
 רזא את קטתי נתתי בענן. ואוממוהו חבריאי מלך דאקיש לי. מושש
 כתיב ביה דביה הוה מוקש לאדם מדמאה. כמה דאוקמוהו ארד"ר
 מושך בעלתו הוה. ומה דנמיר איהו ליה ברקש בשותפועמי בדיוקנא
 דילי עקה אתמר ויברא אלסים את האדם בצלמו בגין דמאן דנמיר
 ברית זכה למלכות. הרי איהו כהמש לי בשותפו עמי ואם לא נמיר
 ליה אתחזר ק"ש קשה ליה משה לראת ה'. ועל דאי מש אתמר ובית עשו
 למש. ואיהו למ"ש בהפוך אתון שקל ואיהו שקל לצדיקים דנמירין

יזכה נכ לגן שגמנו טוב דאיהו קשה דבר ה דגלר אחמר וטלר חל ומקש בידמר מקש אר קשת כ יזש
 דרש מקש דגב יחל גל קשה דבר ה מפני דרמל הקוש סיה ש גלר פשר זש. דלומו חיק ריחו דשכך בר עקב
 אער רב זה דאמרי ער ר יצירך חות שלה רוצר יתמו לבנין. עבר ונתלא ריקוש ס"ר באל לר זנד קשת הכר ה
 דבעלר דא ר ד ר ב דר דא רוחא ולכן דרש מקש דבת ב דרמל רוא אמת ומ קשה שרוא מן קשה דבר ה דבער
 נולד לר ריקוש הוה עמר וכן דרש יתס מהנה קשת רוח א כ נ כ ריזוד רוח א כ ב דר קשת דבר ה דבעלה
 וכונה למר אנ ש ל מר שלך אר ות בעבור רע בור כ מלאך אנ מן יוח דשכך ב קשה דבר ה דבעל
 ודא רוא את קשה חתי בען. ואמרו חכר א חלר דא קש ל פרוש דרשו מתי ס מ ש חת קשה מה בע
 עטער רס מן בקשה שלא בא מכול עוד ולמר עשה רס מן של זר בקשה ר נו ייכנ כ אע כ שדור ריבי
 חטלו דכמה מיני עבדות מר שר ר קש לפי רוא חטול פנס קשה דבר ה שרו משח ס ורעס שקלי' זר שקללו
 באר דברית רר קשה לפי ומר מן כל טעות ובעבור קלול זר דבאת רמבול עירס לך רכין של מ. גמ
 כ דה רמבול מכל. ואלך עש תו בקשה ואמר עוד יוקש כח ב דר דר רור יוקש לאדם קדוחר ר טו מתן. עס
 למר חכר רחשם ש נמוז בקשה מפני כ קשת לשון יוקש דבור רכר רור יוקש יאדם קדוחר שקל' חכר
 זר כח ש ארר ר מושך בעריתו ריה וק ריש עוד טעם אחר שנקרא חכר זר בשם קשת ורוא כ קשת לשון רקש
 וישווה ור כ מאן דטר לר לאכר דבר ה רור ארו ברקש ובשופי עמ ש רר יו דמן יפ"ט קדוש
 של ספ דות דקדושה דגלר אחמר וברל אלרם את רחם בלמוז בללם וואו שרוא ר סוד ריקוש ר קרא אית
 ריקוש שרוא בסוד וואו כן דמאן דער בר ה זכה למלכות רר ארו בר קש ל בשופי עמ ורכונו אומרו
 זכה למלכות כלומר ווכר להפע ע במלכות כמו שאנ משפ ע במלכות ומא כ בור ק גל פסוק ויער טולס נ ק ס
 בריח (כב)

ברית שקד הקדש. ווי למאן דלא נפיר ליה וינאיה איהו מאן דנפיר ליה. ומאן דנפיר ברית האי איהו עד עליה. ע' מן שמע. ד' מן אחר. ואי לא נפיר ברית פרת מניה קוצא מן ד מן אחר ואשתאר אחר
 (ער ער): כאן מסר

והארם ידע וכו'. קם סבא פתח ואמר. ר. ר'. ועד הקא לא הנה ידע אדם לאנתתיה. אריא בזמנא דהאב אסתלק שכינתא מאתריה. וקבי אוקמהו מארי מתניתין דבזמנא דלית שכינתא באתרה אסור בתשמיש המטה. בגין דעלה אתמר וישתחו ישראל על ראש המטה. ומאן אתר אסתלקת מימינא ומשמאלא דתמן הנה ודא הוא דנא דעבור (ס"א ויעבור) ע"ב ר"ז הסד גבורה. ולא למנא אוקמהו מארי מתניתין הנותן מטתו בין צפון לדרום הוין ליה בניס זכרים. ואיתו גרים דאכתלק הריא מטה מתמן קבי אסתלים איהו מתשמיש המטה. וקתר דמביל עונשיה אתחור מטה לאתרהא בההוא זמנא והארם ידע את חנה אשתו. ועוד והארם ידע את חנה אשתו. אית ידיעה לטב. ואית ידיעה לבייש. בגון וידעו כי ערומים הם. ובגון ואת ערום ועריה ערום מאורייתא דבכתב ועריה מאורייתא דבער פה. ועוד והארם ידע. בגון ומרדכי ידע את כל אשר געשה. קבי אדם ידע דגרים אפרשותא בין סב"ה ובין שכינתיה דאדם חאב במחשבה ותנה האבת במעשה בההוא אתר דאתמר ביה. ישראל עקה במחשבה בההוא

לעולם ישו ארן וכו' רב ו ראל ז"ל כוננו בשער חאמר רשבי לך נא רחא ונעם לך וכו' עובן רדכר הוס כלא שחיר יאן ד גר בר זכה למטע וימאן אחר אסתלק מ מ נא ומשמאלא דתמן רוס כירוס מלפון ומדרוס כ דרוס חסד ולפון יבירה ולכן ריפון יעשו בן לפון לדרוס ורן לר כנס זכרים כ רע כור יחך מן שבע אור השכר החו כ נכון וכדרוס של התגר כ ע כור רוא ע"כ ד ו שהוא מספר חסד כנכור ורס דרגן אשר אש ויאשו אחוס כהס כ ראש כ רוא חסד כסוד ר מן ויאשו גבורה כסוד רשמאל ואשר יזרעת סחיר יאדם וכו' יאן אחר רוסן מלפון נפון לדרוס רקדס הלפון שלל אמר בן דרוס לפפון רינו לירדות שראשן ה לפפון וכו' ר לדרוס וכו' דראש-לכון שרוא דרגא דאשר אז ה מורעת סחיר כראשונה וראש לבסוף ולכן ורן לר כ וזכר ס אתחור" מר לאתמירא כירוא וינאל והאלדס דע את רוס אשתו כרוס כטב והאלדס כירוסכת ראש אחר חתיר ואלדס כ ריזו כמות ראש על אור השכיר שחר לכרות על מטעו נס אחר והארם וס אדם כ וס לפון שחור וכהשפחת שכה שחור ע"רם יחורו אחר דכסב וע"ר יחורו האי דכע פ פ ערוס לפון זכר לראש נקבר והארם דע כגון ומרדכי דע אח כ"א אשר נעשר פרוס כמו דע דכח ב כמרדכי שטיסה דעוה שדע מה ששעה למיגיר בשתס כתש דול כן הא דע דארס הכונה שדע רקלקול שנטעה למעיה ג' דו בההוא אחר דאסתי-בר גדלי ג"ה כמחשבר פרוס מ ש אדם חאב כמחשבר ה טו א"ר

תקונא תשע ושתי

אתר דאנתמיל נשמתיה בארעא אצילות תמן האב. ותוה במעשה
 דיליה ד'אהי בח דיליה ב"ח אתון ומעשה בראשית וכלא חכמ"ה ב"ח
 מ"ה. ועוד והאדם ידע. ידע חובא דיליה במאי. במקו. כמה דאת
 אמר ותהר ותלך את מין. בנין דעליה אתמר [ג] כי משרש נחש יצא
 צפע. דאיהו ז'המא דאטיל נחש בתוה. ותוה ידע ז'המא דיליה
 דאתפשט עד סני חתן משה. וכד חמא גלגולא ותיובתא דיליה תמן
 אמר קניתי איש את יי. בען ידענא ליה דקניתי ליה במקני הין משה
 ויחונא ליה תמן ובנין דא אתמר קניתי איש את יי. ודא איהו קזא
 ובכך ראיתי רשעים סבורים וכו' אמר ליה ר' שמעון סבא סבא
 ואמאי מרת סב"ה בהון לאיתאה לון בגלגולא. אי' בנין יקרא
 דצדיקיא לאעברא חובא מבניהו. דער דמין תב בתיובתא פנימו
 דאדם לא אשתלים ובנין דא ליקרא דיליה מרת קב"ה בקון. והכי
 בכל רשיעיא דאינון בני צדיקיא. אי' ומאי איהו ז'המא דאטיל נחש
 בתוה. אי' דא לילי"ת טפה סרוחה איהו ז'המא. ואיהו שאור שבועיה
 דאתמר עלה מי מעכב שאור שבועיה ואיהו איבא דסמ"ל דאתמר
 ביה ותקח מפריו ותאכר דא מו"ת דאתמר רגליה יורדות מות.
 ואיהו מפה בישא ז'המא דאל אתר סם המות. ז'המא וערלה דאינא
 דמותא. ובנינה אוקמוה מארי מתניתין. אדם מושד בעדתו הוה.
 ותוסף ללדת את אחיו את הבל. פתח (אמר תוסף רוחם יגעון וא'ל
 עפרם ישובו). הכא רמזו גלגולא דצדיקיא ואתו ליה קב"ה גלגולא דיליה

בריו אתר דאתמר בר שאל עלה כמחשבה וחווה כמעשה ד'ה פירוש בתלמוד שרס המעשר וד'ל
 בתלמוד דיהוא אתר דתאב כ'ה אדם כלומר בלוחו עולם ולו' ח במעשה ד'ר כ"ה לחון דתשע בראש ח
 פירוש פסוק כדלשיח ברא חלשים את השמים ואת הארץ ש בו כ"ח אופיות ורמלנות ר' סוד ראות כגדג
 וכלא חכמה כח מה שנס המלכות נקראת מה בסוד מד לש ב' ידע חובר ד'ר צמח בק' פ' פרוש רכחוב
 אורי והאדם דע את חור אשתו וק' רבותו בלוחות ריגלו ה'אש' ש' חוב כ חור בתלמוד כ"ר ח ו'ו
 ד' אש רמלו רשותך ל'אות והפסוק של חור סט אותות א' ואש ח'ילאס כוד ו'ר אלף ו'ר עולר מסכסר
 עס כולל ראות והפסוק א'אות והפסוק של חור סט אותות א' פרוש אמר רכחוב שור רוא מאלמר חור
 ולא ק' אמר על אדם א"ל דא ל'ס ספר סיפור ק' לה סיפור כ' ר' ריכל ר'ינח' של בעל' שרוא
 רוח דעל ה' אחירי ואלה רוח הטומאה אש' י'ן הארץ כל נקבא ה' ר'כל לבעלר ומסכר ר'כל רוא ס'רוח ח
 כחוק ס'ה אופיות רוח סטוא בעלר ריקרא רוח רעוואר כ' כל ו'ר נקרא רוח ר'ר עשר אללס לירוק סיפור
 שהוא מעוכבת רוח כחוק סר שהוא מספר ר'כל ואיהו שאור שבע סה דאתר' עלר שאור שבע סה כ' דוע

בבל

בכל ד'א וד'א. אך הנה א'זיל מצד'ים לצד'ים עד שתין רבוא. עד דמ'י ל'הוא דאתמר ביה בשגם הוא בש'ר. בשגם זה ד'בל. ואוקמוה דרמ'א בשגם דא משה. ומ'ר דהק'א דעתידה אורייתא לאתייב'א על ידיה אוסיפת בגיניה כמה קרבנין למכ"ה וכמה צלותין וכעדותין. וד'א איהו ותוסף ל'דת ובגין דא אתמר ביה דור דולך ודור בא. ולית דור פחות מששים רבוא. ולעילא דור דולך דא ו דסלי' רבוא בשית ספירן. והארץ לעולם עומדת דא שכינתא דאיהי עומדת ליה. ואיהו שעתא דמיימא ליה ובגינה אתמר ליה מ'ל יומא גרים אלא מ'ל שעתא גרים. ולית ל'בל בר ג'ט מיימא שעתא. דהא אית בר ג'ט צד'ים דלא מיימא ליה שעתא. ד'א מיימא שעתא אלא לבעלה והאי שעתא מינה בני היי ומזוני לבר ג'ט ובגין דא אוסמוה מ'ארי מדגיתין. בני היי ומזוני לאו בזבוקא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא. באי מזלא ריבה בעלה וגב'לה לית מ'ל כמה דאומימנא אין מ'ל לישראל. ואף ע"י גב דכלא תליא במ'לא אפילו ספר תורה שבהיכל. היבר שכינתא תתאה ספר תורה צד'ים. ותריסר מ'לות אינון. ואינון ו'ו (דאשתכח ו' ג"ס דאשתכחו) ומאת א'. ודא ד'א דואו. וא' תמן ו' על'אה דאיהו מ'לא עראה דסלי' במחשבה. דאיהו א' תמן ו' דאמ'עיתא דאת א' איהו מ'לא דכ'א דסלי' באת י עראה דאיהו ברי'שא דאת א'. וכד סלי'. במחשבה אתמר ישראל על'ה במחשבה דאיהו ו' דעל רי'שא דא. ובגין דא לית מ'ל לישראל. (דהא במחשבה סרי' וכד מ'לא איהו ממנא ע"י שעתא מ"ב מ'לות) דאיהו מ'לא דבלא וכל מ'לות מניה תרין דאינון ו' ו'. די ממנן על תריסר שעת דאינון ה"א ה"א. זב'אה איהו מ'אן דמיימא ליה שעתא דאיהו ולג'ל דכל'ה דא י דאיהו ג'ל'ל. ועם ו' אתעביד ג'ל'ל. דאיהו ב'קא דס'ו. מן יסוד דאתמר ביה כל הנפש הבאה ליעמב מצדיקה ששים ו'שש. לאתערוהא דעמודא דאמ'עיתא ששים. לאתערוהא דצדיק ו'שש.

יבג ם נקרא בשם אור כמו ם רי'ל ע ם ו קרא אלרי ם לאור וס ואס מעיב עמו לסי ם סהא ם כ לר ג' ם' אז סר לרוק שאור כ ם עס אור רוא שאור ורו שאור שבעימה וכל זורמא של תלוה רעה בלא מן פלגת וכלא

תקונת תשע ושתי

ובלא אתרמיז בצדים דביה גלגול. ועוד יסוד תמן ז"ד דאתגריל ביה
 וְגַם ביה ככל גלגלין דאתגריל. ובגין דא ויכל אלמים ביום השביעי
 מראבתו אשר עשה. ואות ו' דגלגול ביה קלים צדים לשתין רבוא.
 בצדיק אינן שית. ובעמודא דאמצעיתא סלים ישתין. ובבית עלאה
 דאיהו א' סליק לשתין רבוא. ודא איהו דור הולך ודור בא. אל' ר'
 שמעון והא סבא אמר דאיהו גלגול ציסוד איהו. ותמן ו' דמתגריל
 ביה ושריא עליה ונת ביה מההוא מרהא דגלגולא דמרה בשית וימי
 דספסן לשית באתו' ולשתין ב' שית זמנן עשר ולשית לפני כסף
 ולשתין רבוא בבית עלאה ודא איהו דור הולך ודור בא והארין
 לעולם עומדת ובכל זמנא דאתי ואזיל שעתא סיימא ליה הה"ד והארין
 לעולם עומדת. דלחא בת זוגיה קיימא ליה בכל אחר ובכל גלגולא
 ובכל שעתא אף ער גב דאזיל ואתי בכמה גלגלין. האי איהו צדים
 ומוב לו. ולמאן דשעתא דיליה לא סיימא ליה אלא שעתא אתרא
 דלאו בת זוגיה קיימא ליה. והאי איהו צדים ודע לו. כמה דאוקמה
 קארי מתניתין כל מי שדחה את השעה. השעה דוחתהו. אל' ר'
 אלעזר והא ר פרת צדיק גמור הוה ואמאי לא נפ"ר בשעתא דיליה
 דאיהו בת זוגיה בן גילו. אל' כרי אי' גלגולא דמתייב ליה הנפיל
 במזירה דאיהו בן גילו דאתנד ביה ארין אשר לא במסכנות תאכל
 קה לחם. דאיהו שעתא דמוזני ושעתא דהוי ובני ואית גלגולא
 דמתייב ליה דלא נפיל בשעתא דמוזני. דאיהו בת גילו אף על גב

רעקבא דקי וכו' ע רב ט האר. ו' כשער הסוקס וקלפת סוכר מה ס לפיר חליר אבל י"ב. ושנים. פ קיס
 מ' רוכב וקי' פיר וקי' פיר רעקבא לפל' א' הם ותמן ו' דחיתילל בר ושרא פיר ונת בר' מלח' קס
 מ' א' ח' ס' כגד' ח' ק' ס' של ו' ד' סלרן הסופר לכו' ככה בת אום ו' ד' וקרי הסופר עקרו' דא ר' ש
 כאלרס ותמנל' בר' כשכרות דר' טו' ס' זמנן עשר ושרא עליה באלים. דא ר' טו' ס' אלפ. ונת ביר כספן
 רבוא ודא א' ר' דוכ רולך ודוכ כל' פרוש דוכ ז' ס' סוד שנקל' דוכ שכו' ד' ר' ש' דהו' ט' אל' כ' הו'
 ראש ביקרו' כשלה מחוטוט שס' כה' וראש כשלה ראשוטט שרס הכ"ד שזולר עד רדעס שכו' ראש כשלה
 מחתא לע' א' וסוד רכטוב דוכ סוח ס' סוד רולך 'העלות אור מ' מלמטר לתעיל' ודור' בא לרב' א' שפ' מ' ד'
 מלמעלה למר. ודא ר' רמלכו' יעיל' עירוס' לרעיו' זמנה אורוס' מ' ולרב' א' לר' שפ' רעלון' יל' א' ככל זמנא
 דאח' ואל' בסוד רעיל' ור' דה' כאלוס' כ' אר' שמת' ד' המלכות' ק' מח' ל' טו' ממנר ולכתיב' לה
 ודוניס' זה' ה' השמער באל' כשור' ככל גלגול ונגלול וכן דומנס' ז' רוח' ה' אל'ס' כירוחונו' עם' אששו' ולמאן
 דשמת' ד' ל' א' ק' מ' ר' ל' פירוס' ראש' נקראת' שעה' כשלה' כ' ר' א' פוני' כשלה' ובעלה' פוני' א' ל' והוא

דעביד

(בג)

דעביד כמה זכון בעלמא. ובגין דא אוקמה סארי מתניתין בני חיי
 ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא. אלא במקרא תליא מלתא. דגלגולא
 גרים ליה כאלו במקרא תליא מלתא. ומה דאמר אי בעית דאחריב
 לעלמא וחדר אבריה ואפטר הנפלת בשעתא דמוזני הכי שמענא
 בנדאי דבר צדים וצדיק יש לו עולם בפני עצמו דא גופא דבר נש
 דאתמרי עולם סמן. ובגין כך אתמר. אי בעית דאחריב לעלמא
 ואייתי ליה בגלגולא אחרא ואולי הנפלת בשעתא דמוזני אדהכי
 הא סבא דסבין עתיקא דעתיקן קא נחית לנביה ואמר. עולם
 דבר צדיק דא שכינתא בר אסתלם מינה עמודא דאמצעייתא
 ואיטתאדך חריבה. ובגינה אתמר תבעי דאחריב עלמא דכל ספידה
 וספידה אתמריאת נדלר. ועם ו' איהו גלגול. ושית ספירן באתון סלסין
 ס' רבוא דהא איהו דור תולך דור בא. ולית דור פחות משתין רבוא
 והארץ לעולם עומדת דא שכינתא דאיהו אתמריאת אולי ועלה אתמר
 בולי האי ואולי דוכי לישעתא דמוזני. ועלה אתמר על אובל אוי

מלשון אל קן ואל מחסו לא שעה שרוא ר ל לא פני וכו' שוואן מושל שפרש שהיה פני ימ' וסמאל' וא' חוש ע
 ויהי ששחאל ד' לה כלומר אשה בה זנו לא לקח אלא לקח אהמל דלאו בת זנו ר דא' א' ח' ל' ק' יע' לו דאשפר
 ד' ר' קוברו ומר דאקמור מארי מז' סין כ' מ' שדוק א'ת רשפר ש'וקח א'שה ש'ה בה זנו רשפר דוקח'ז ש'ר א'
 חקברט' ש' מוש קודם ממיר ועוד ל' ששחאל לא קח על אשר אלא על מזל שער שטלד בשער שא' ה'ראו ר' לו מן
 רשמים אלא לדפו אמו קודם זמנו ע'י הס'בה עקרה שגרה לו לנאח מרחם אמו שלל בשעתו ר' א'רו ל'דק
 ורע לו ש'ה לו בעינה וכיואל' ר' מ' והקשר לו מ' ר' א' כן פדה סה' ר' י'ו לער ע'ות מאל' דל'ס דבכך ל'ך
 לומר שלל טלד בשעתו רדאו' ר' לו מן השמש והמל' קר' לו כך דריה מן רדאו' ש'ר' ע'לו רשגחה מן שמיים
 ש'היר טלד בשעתו רדאו' ר' בד' שלל מאל' וסור' כאלו ורשיב לו מר שקר' ל' לער ויסור' לא ר' ר' חזחה
 קד' מה רשפר שטלד בד' אלא כך ראו' ל'רו לו לחקן דבר ש'ר' לו דגלגול' רקודם וחזחה' כן מתגלגל' שולד
 בשעה שמור' לסבול לער ע'נו ע'ת ונמ' ש' ר'בו ר'ארי' ז'ל על דמב"ד במאחד' ד' לו צקק חיוב' ד'ג'לגולא' נר'ס
 לה כאלו בחולל' ת' א' לחא' פ'י'וש סהכרה הוא מסכס' רגלגול' הוא מסכס' רגלגול' הוא מסכס' רגלגול' הוא מסכס'
 א'ר' שרס' נמ' מ'זונ' ר'ן ל'גוב' ה'ן ל'רשך' א'ך לעכ' הדוא' נ'אר' כאלו בחולל' ת' א' לחמל' ב'י'וד' כאלו
 ר'יזול' הוא ר'ימ' ב' צכך' ע'ל'ם דכל' ל'ך ד'א' שכ'נח' כד' אסתלק' מ'ר' עמוד' ד'א'יזע' הוא' כ'ר'וש' כל'ש'ר' חס'ת'ק'
 ממיר' שפ'ע' הספ'אר'ם הנקרא' עמוד' ד'א'יזע' הוא' ל'ך' שרלד' ק' רחמ'ן' שפ'ע' צ'ר' צ'מק'ס' הס'פ'אר'ה' ויב'ט' ש' צ'ור'ק'
 על פ'ט'ק' ועמך' כולס' ע'ל' ק'ס' ל'גוולס' י'שו' א'ר'ן' וב'ר' ד'כ'ר' ר'ב'ט' ר'א'ר' ז'ל' בש'ר' ח'א'ר'ת' ד'ש'ב' ע'ש' ו'ל'ק'
 ד'א' נקד'ח'ט' עולס' של' ר'ד'ק' ש' ו'ל'י' א' לו' נח'א' ל'ך' ד'א'ח'כ'ר' ל'עלמ'א' פ'י'וש' ש'אל' ע'ר'ש'כ'ט' רשכ'ט' מ'ן' ר'ח'כ'אר'ת'
 ל'מל'מ'ת' כ'די' ש'ת'ר' א'ח'ר' ת'ש'פ'ע' ל'מל'מ'ת' ב'מק'וס' ר'ח'פ'אר'ים' וע'כ' ח'ש'פ'ש'ר' וב'ל' ז'ר' ק'ח' על' ח'ל'ק' רשכ'ר' ש'רוא'
 כ'שכ'וס' של' ר' א'ן' פ'דה' ועל' ז'ר' א'מר' וב'נ' ו'נ' א'ח'מר' ס'כ'ע' ד'א'ח'כ'ר' ע'י'מ'אל' ד'כל' ס'ר' ס'ה' ו'ס'פ'ר' ר'ר' א'ח'ק'ר' א'ת' נ'ל'ל'
 נ'ר'ח'ל' ד'א' ק' א'ז'ר' י'ר'כ'ס' א'לו' ע'ם' ד'כ'ס' ש'ק'רו' א'ל'א' ש' כ'א'ן' ר'יש'ת'ת' ד'כ'ס' ש'ש'פ'שו' כ'ה'ש'ת'ק' ו'ד'כ'ר' ש' א'ל'ל'
 ק'א' על' ר'ו' ד'א' ש'כ'נח' א'ת' א'ול' . ב' ד'א'ח'ק'ר'י'א'ם' כן' כ'ש'כ'ר' ש'ז'ק'ח'ת' ב'י'וד'ים' מ'ן' א' ס'מ'י'

דכבר אתחייב קדם דייתי לעלמא דאידי שכינתא תתאה. הא אתחייב
 בספירה דאידי לעילא מגיה עד דאתתקן להווא אתר דאתנפיל בר
 ניש נשמתיה לית ליה תכנה בשכינתא תתאה דאידי שעתא דכרהו
 ובגין דא שעתא לא מיימא ליה. ואם תליא במולא עיקאה. אפילו
 דיעביד במה זכוון לאו בזכותא תליא מלתא דהא מתחייב איהו מלעילא.
 אמר ר' שמעון. מהכא משמע גלגולא דתליא בשכינתא דאידי במניה.
 אבל אם אחרת יקה לו אם יהוא רוחא ייתי בנופא אחרא דהא לאו
 איהו מגיה מה כתיב ביה מיימא ליה שעתא תמן. ואידי בת זוגיה
 אמר ודאי מיימא ליה שעתא דאידי בת זוגיה דאתגלגל עמיה. אם
 לא מיימא ביה שארית בשותה ועונתה לא יגרע. שארית דא גלגליא
 דרמאה שאר בשרו. בשותה כי היא כשותה לבדה היא שמלתו לעורו
 דא גלגולא תגינא. ועונתה אדם יחודא דימיה דאידי גלגולא תליתאה.

רקאות ומעלד אוחס ליוס שהוא לו כ"כ מ פיניו וח טו. גם הוא סוד ששה שכל א כלולה מששה דרי לו
 ולכן נקראת אולי שהוא אוחס מ' א' ו' ששעלה ביורוס של י' א' לז' וזכו ויון דברי המגד אילו סולאט
 ממלס א' לו עשה בהם שפע א' לו עשר בלא הם וכן בכלורו וכן דריוו עש בכחא ש קראח אולי דכל
 הסכות והשפטים נמשים על דה כח ש רבינו האל ז' כביאור עבר מכות דכבר אחת ב קול ה' ת
 לעלמא דאר שכתא אחתא פירוש אם נחמיב בגלגול רקודס בעבור חסרון שהניע לספרה מן הספר רוח ש הוא
 ה' מכה נחם ססי ימעי' ית רייסית דה' שכתא חתאר דע"כ גי'ס רחסרון גם כמלכות שה' א סופא דכלתו
 לכך כל זמן שלא שלס חסרון אוחס שהספר ששה א' חסר דאחשגילם בשום מ נה לית ליה חקנחא בשכינתא
 חתאר א' רחלכות שר' א שעתא דכלרו ר' ל' ה' סופא דכל דרגין שנקדחם כן ומושב לכלתו שפרוח דלע לא
 מ' נ' ואם א' ח' ביחילא עלתא אס' לו ד עבד כחה זכוון לאו בזכותא חל' א מלחא דחא מחו ב אירוי מלעילא פ' רוח
 אס חסרון עשיר תלו כחולא עלאר א' לו דללה בזכותא אלא עד ש שלס רחסרון ביסורן השייכס לאותו חסרון
 דמלכות ו' ית ייכות דתיכות ו'ל' כ' אלו חתאר חסמט גלגולא דהל' א בשכ נחא דל' רו כח ניה פ' רוח כון דלחסיקן
 דככל שפיר' ש סוד גלגול שכל אדם גלגול שלו כספר' שה' א בחי סו ורוח אחו כה על כן מה ששמע בחי'ס
 חתאר שאריר י' גלגל חל' א בשכ נחא א' הסוכר על כל גלגול וכלגוי' של כל אדם אלא זה דוקא ע' אדם שהוא
 מכה נה רשכ ד שר' חמלכות ש' ש שרוח מן חסד דמ'כות וכלגולו הוא שס' ו' ש מספארית דמלכות ויס מן סוד
 דמלכות ו' ית ייכות דתיכות ו'ל' כ' חתאר חסמט גלגולא בשכ נחא, א' ש ב סוד שנה ו' ש כספארית שנה סוד
 עיר ד' ו' ש י' א' רו כח - ל' כ' יחיד בשכ ג' א שה' א כח נמו אס כחסד שבר וחס כחכרית שכה וחס ב סוד שנה
 אכל' א חסר' קח' לו וכו' יחיד רלשון מוגר'ב ויהוסקן וקר' ל'ל' אר' ש מר'כא חסמט גלגולא דהל' א בשכ נחא
 דל' י' א' נ' ו' א' בת' ג' - חיד וק' ית' א' ש'חא דל' ס' בת' זוג' דאחשגיל' י' י' ק' מ' ח' ל' ש'חא
 ית' א'ל' ית' כ' ב' א' חסר' דל' לו אס רחוי' רוחא כ' ביוטא חסר' דר' א' י' א' ס' מ' י' א' ח' ל' א' ית' א' ל' א'
 ב' ר' אר'ר' כספ' - ג' מ' א' - ג' ו' כ' כ' ש' א' סר' - רלשון ו' א' חספס' אפ' לו מ' בר' אחת חל' ו'ל' גרע' ל' י'ס
 ית' ר'כסוב אכ' לו מ' בר' אחת וק' סרית' רלשון, כסדר נכון ו' בא' החששות נכון, שאר'ה דל' גלגולא קדמיה
 ש'ל' כס'רו כסופ' כ' ר' א' כסופ' וכו' כ' י'ס א'ל'ג דקעור רוח יחיד' א' ר'כס' ג' ב' ד'ג'ל'ה ונח'ס כ'י'ס חל'
 חדיר' ג' ה' לשכ' ולק' ש'ר' - סריוו על ר'כס' דה' ב' ש'ר' כס'רו יחיד' א' ר'כס' ג' ע' י' ג'ל'ג'ל' קד'ח'ה וכו'ס'ר' דק' א'
 אבר

אמר ר' שמעון קבא קבא פתח מלין יתיר דהא סתימן מלין דילך.
אמר ליה יהוא קבא שארה דא מוזנא מסטרא דימינא דמתמן כל
מוזנא קא אתיא. הה"ד פותח את ידך ומשביע לכל מי רצון. כמותה
מסטרא דשמאלא דאיהו כמות עינים דמתמן עריין לשמאלא בגין
דסטרא שמאלא תמן פנימו הה"ד מצפון תפתח הדעה ובגין דא אתמר
ביצתם ויהי כי זקן יצחק ותבדין עיניו מראות ותמן צריך כסוייא.
וגמשה בההוא אתמר ביה ויסתר משה פניו כי ירא פהביט אל
האלים. ובגין דא ציצית ותפילין אינון כסוייא דילה. הדא הוא דתיב
כי היא כמותה לבדה היא שמלתו לעזרו (ובעור דתפילין כמותה
לבדה היא שמלתו לעזרו) בעור דתפילין, כסתה. על ר' כנפות כמותה
אשר תכסה בה. ועונתה כסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו ישראל.
שמע ישראל לתמן יהודא דילה. הה"ד ואם טרש אלה לא תעשה לה
ויצאה חנם אין כסף. דהן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר
אבא דאיהו חכמה באלין תלת נחית בגלגול זהא כתיב באדם וחוה
דסלסין במטה טנים וירדו: אמר ודאי הכי איהו. דאינון אדם וחוה
קין ותאומהו הקל ותרין תאומתיו. וקין בגין דהו לחבל כל תאומות
וליה לא הוה אלא חר כגוי להביל ודא ורים ליה כי שבע יפול צדיק וקם.
דחב בשכינתא דאיהו בת שבע. ובג"ד נפר בשבע דאתתא נרים לה
מיתה ודא ירדה דיליה דנחיתת שכינתא תתאה מאתרהא. ולבתר
דאשתרש בה (נ"א דאשתכש כדא) אילנא ונחית תמן נביעו למעבר
אבא דאיהו פריה ורביה. דא גרים אדם דאתברי בדיוקניה דאסתלק
נביעו משכינתא תתאה ומשבע דרגין דילה. לבתר דנחיתו תמן כלא
קרים לאתריה וקזא איהו וקם. ומאי תנה נביעו דאסתלק מניה ו' דאסתלק
עד אין סוף דאיהו מזלא עלאה דנחית ליה ו' דאיהו אבא לאתריה ולבתר
קרים אבא כל בריה לאתריה נ"א דנחית קון דאיהו אבא לבריה ולבתר סיק

על רש"י דק"ב כ"ה כסותו לבדה ר"ל שגמלו לשורו מפרש ליה על גלגולה הני גז' אך כעונתה הוסיף ו' ו'
דכתיב ושנתי דלות ו' ו' רומז לקי רחמנא שנקרא עמודא דחמנא ח' ש' ד' ה' הפלאים ש"ס ח'ס' ו'רו' של ש'
כשכסה חמנא ו' לבך מפרש ושנתי על גלגולה תל חסא ואמר לי רשב' כחמ מ' ל' מ' דהא סמ' מ' תילין ד' לך

אבו מבניה לאחריה) (כל וד מוסר) דאדו שעתיא דקיימא ליה. וְכֵּן אֵיהּ
 מָאן דקיימא ליה וְלֹא דחיקא ליה שעתיא כְּמָה דאוסמוה קל הדוקס
 אֵת הַשְּׁעִיהַ הַשְּׁעֵר דחֻקְתּוּ. וְהָא ר' פְּדָת דדחיקא ליה שעתיא א"ל
 סב"ה אי בעית דאֲחֵרֵיב עֲלֵמָא וּפְשִׁיר דנְפִלַת כשעתא דמוזני. א"ל
 כוֹזְנֵא קְרִישָׁא בּוֹדִי הָאִי אָמַי. א"ל דאֲרָא דְכֻרְבָּא. שְׁמַעְנָא דְכֻר נִשׁ
 דָּאִתִּי בְּנִגְלוֹא וּאֲתַחֲיִיב לְמַאֲרִיה סָרַם דִּיתִי לְעֲלֵמָא אַע"ג דִּיעֲבִיד
 כְּמָה זְבוּן לָאו כּוֹזְנֵתִיה תְּלִיָא מִלְתָּא דְהָא מְזִלִּיה גְרִים לִיה וְמָה דָּאֲמַר
 אי בעית דאֲחֵרֵיב לְעֲלֵמָא וּפְשִׁיר דנְפִלַת כשעתא דמוזני. כוֹדָאִי הֲכִי
 שְׁמַעְנָא דְכֻר צְדִיקָא וְצְדִיקָא אִיהּ לִיה עוֹלָם כְּפָנִי עֲצֻמוֹ. וְדָא גּוֹפָא
 דב"נ דִּאֲתַקְרִי עוֹלָם קָמֵן. וּבג"ד אֲמַר אי בעית דאֲחֵרֵיב לְעֲלֵמָא וּאִיתִי
 לִיה כְּגוֹפָא אֲחֵרָא וּפְשִׁיר דנְפִלַת כשעתא דמוזני. א"ל הָא בְּתִיב
 אִם אֲחֵרַת יִסָּה לֹו שְׁאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָה לֹא יִרְעֵ. וְהָן כֻּל אֵלֶּה
 יַפְעֵל אֵל וְכוּ וְאִם שְׁלֵשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיִּצְאָה הֵנָּה אֵין כְּסָף.
 א"ל וְדָא אֲתַגְלִי הָכָא רָזָא עֲלֵיָה כְּמָה דאוקמוהוּ מְאָדִי מִתְנִיתִין אִשְׁתּוּ
 כְּגוֹפּוֹ דְכֻיָּא. וְאִשְׁתַּכַּח דִּאִיתּוּ דִּיִּים דִּילִיה הֵה"ד רֵאָה דִּיִּים עִם אִשָּׁה
 אֲשֶׁר אֶהְבַּת. עֵץ דִּיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים כֶּה וְאִיתּוּ פְּרִנְסָה דִּילִיה.
 הֵה"ד אֲרִין אֲשֶׁר לֹא כְּמַסְכְּנֹת תֹּאבֵל כֶּה לְתָם וְכוּ וּמִיָּה בְּנֵי
 חַיִּי וּמוֹזְנֵי. וְלִקְבֵּל אֲרִין גְּלַגְלוּן יִטְנִי מְסוּם וְשִׁנּוּי הַשֵּׁם וְשִׁנּוּי מַעֲשֶׂה.
 שְׁנַיִי מְסוּם כְּגוֹנָא דְקַב"ה דִּאֲתַמַּר בֵּיה הֵה י"י יוֹצֵא מִמְסוּמוֹ.
 וְכֻד גְּפִיִס אִשְׁתַּנִּי מְדִינָא לְרַחֲמֵי וּמְדַחֲמֵי לְדִינָא כְּמָה דאוקמוהוּ
 מְאָדִי מִתְנִיתִין לֹא כְּשָׂאֵנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא כְּעוֹלָם תְּבָא דִּאִיהּ
 אֲתַרְדִּיה נִכְתָּב בִּיקוּסִים וּנְקִרָא בִּיטוּסִים כְּעוֹלָם הוּא נִכְתָּב בִּיטוּסִים
 וּנְקִרָא כְּאֲרִי דָא שְׁנַיִי מְסוּם לְכֻר מֵאֲתַרְדִּיה דִּאִיהּ עֲלֵמָא דִּאִתִּי.
 עֲלֵמָא דִּאִתִּי לִית בֵּיה שְׁנַיִא הֵה"ד אֲנִי י"י דֹּא שְׁנִיתִי נִכְתָּב כְּשֵׁם

כלומר אין הרמז ששם כ בשארר כסוסה ועונתה מפורש ה טז לען) הדרש כ נראה כנגדל פורח בלור וכדכרס
 הקלוס כשפעה ולכן חזר ועשר את הרמז של שירה כסוטר ועונתה שיש ברס שלר מורגות שכזה רמח על
 שלשה מורגות של גלגל כחופן אחר והוא שירה דא מונח דא רי מספרא דמ כל וכו' כסוסה מספרא דשטאל
 דא טו כסוס ע כס דתיין לר כסו א ומאל בור רביאוב דמפרש שירה וכסוסה על ספרא דית אל וספרא דשטאל
 יש כאן כ' מורגות זו למעלה מזו כ ה מ ודא משכ ראשון והשטאל שג ואחר שפירש שירה וכסוסר על ימ
 יקיק (כר)

יבוס ונסקא בשם יק"ק אתמרי יק"ק רתמי. לבר מאתריה אשתי
 ואתמרי אדני ואתמרי דין ודא רזא עומד מכסא רחמים ויושב
 על כסא דין. שני השם דא מצפ"ן דאיהו באת בש יק"ס. שני
 מעשה דא שבת דצריך קל בלאחר יד כל דאיהו צדים אחר יד
 דאיהו שכינתא דא שני מעשה. ובזמנא דאיהו בלאחר יד ליה
 תמן סגידו דאתמר ביה קל הבורע בורע בברוך תעלא בעידניה
 סגיד ליה בזמנא דאיהו בלאחר יד אתעביד זנב ועב"ד דאמר
 תעלא בעידניה סגיד ליה באתריה אכל חוץ מאתריה היו זנב לאריות
 ואי תהו ראש לשועלים דהא צדים זמור אע"ג דהחית מדרנה ואתעביד
 זנב לאריות עליה אתמד לא ראיתי צדיק נשקב מאי זנב דליה הריא
 חוצא דאת ד מן אק"ד דאיהו זעיקא שכינתא תתאה עליה אתמר
 כי שבע יפול צדים וקם. ת"ח גלגל דאת ו' איהו דפיק בשעתיה
 דעליה אתמר מזל שעה גורם כמה דאוקמוהו אן מזל זום גורם אלא
 מזל שעה גורם באברקום מה כתיב ביה בר אתיא בגלגלא וישכם
 אברקום בכסר אל המסום ובנין לאסדמא לה. יצחק מה כתיב ביה
 בגלגלא ויצא יצחק לשוה בשדה לפנות ערב נפס רנבה לחלא

ושמאל סהס חסד ונבירה פירש ועונתה תמטיא דעזודא דחמל פא סהוא הספא"ס סהוא עי"ד 3 חסד ונביר
 ודיש זה כלן מכח תוספת וא"י רכת ב ועונתה דאוס ואל ריוו לגיזודא דחמלע פא סהוא הספא"ס שינוי מעשה
 דא שבת דלך קל כללחר ד ליל כפת כל סרר וכך ליל דלך כללחר ד כלומר ש טי מעשה סהוטר כפת
 תן סהורה ס לך ש ה ס עשה כללחר ד זכח חס ב ש ו יוטר מן סהורה וחד דשה על ד ל לאחר ד
 רחמור כסלכות שבת, ואלמר כל דא רי דיק אחר ד דא ה שגנא דא ש ט מעשר, פרוש מחלק ת כפת בלאחר
 לשתי ת כות וקר דה כל אחר דה ט כל סהוא רמוז אחר אותות ד כ אחר אותות ד ש אותות כר שס
 תמשה חס"ס שכל אחד כלול תחמשה ררי ס כ ר זכר ד ש גמלא רס כ"ר וכה שטולה מספר כולס כל ויכ
 ה סוד נקרא כל וידוע י"ש רבינו ה"ה" ויל (שער הכוונות דף סג ע ג) בגנן מחוס שבת דכל העולמות נגס
 בשבת ככתב נה ז' ו' ו ס שאלו קור, את השבת שבע וטן כ כת, כל השכלות ס פ סוד כטעד לכן אומר ס
 התלכס אותות רש - המחלל החרת והאמורי וכו כ כת פ רשבעות דשבת כולס סס ס סוד נקרא ח
 העולמות ס ע, ולכן בש גוי מעשר שדוטר בשבת דגן כללחר ד גיחו היסוד נקרא כל שרמוז אחר אותות ד
 וה ט כל אחר ד וכאמור א"ל"ו דש ק בשגטה דעל ר אחר מול שער גורס פרוש כל סוד קרא מו' ב
 דזכר בן דנוקבא ע' ש שמו' מ ד לו מן ולכן סוד דכתיב נקרא מול וס סוד דנוקבא נקרא יז' שפה
 וקדושת השמה הוהד ויעלמרת תלו בקדושת ראש וסרת, ראב ויכ אחרו א, יז' וס סהוא סוד דזכר גורס
 א"ל מול שער סהוא סוד דנוקבא גורס ולכן ראוי ש דבק יסוד הוסי' וזל הירד בשעתה דה ט, בזול שגה
 השייכה לו דה ט אשתי שיה א כננה וכת זוגי וכל סווג ס של מעלת קרא אותס בשם גלגלא לן, נס זוג א ש
 טס אשתי לשה זה נקרא נמ גלגלי ולו א באכררס מה כת ב כה כד אחיא בגליא כשא לסקן בזוג ששפה

בנין דאתמר ביה מי יתני במדבר מלון אויחיים חר אמריב
 לפשפשא בה בצפרא ותנינא יפשאפשא בה ברמשא. יעסב
 מה בתיב ביה ויפגע במקום פגע בה זבאה איהו מאן דפגע כגון
 יעקב דעליה אתמר וילן שם ותהוא לינה ההוא לזיה מיד דאיערע
 בה ויפגעו בו מראבי אלמים. ועבד דפגע בה הנה נמיר לה ולא
 אתאחד עמה עד דאתא בעלה ודא איהו וילן שם פי בא השמש
 דבגניה ויזח לו השמש דאיהו משה דאתא ביה בגלגולא רחיה דמשה
 ובנין דא יעסב ומשה הו סיימי ברנא תדא בעמורא דאמצעי'תא
 אבל דא בנופא ודא בנשמתא ובגיד לית שעתיא מיימא לכל בני דאיהו
 שכינתא בלא בעלה ובגיד בר דחיסת ליה שעתיא לר' פדת ואמר אי
 בעית דאחריביה לעמא ואפשר דנפלת בשעתא דמוזני ואולי דנפלת
 מאי ואולי אלא ואולי אי בעי סב"ה דנפלת בשעתא דמוזני דהא אתתיה
 עביד ואולי אי בעי בעלה דהוי מיימא מה דאיהו עבידת בלא רשותא
 דבעלה ובנונא דא לית שעתיא מיימא דאיהו שכינתא דהוא בר גש
 אלא אם ייתי בגלגולא בההוא בר גש דההיא שעתיא ורזא דמלה בזאת
 יבא אהרן אל הקדש ובלא בעלה אתמר ואל יבא בכל עת אל הקדש
 והקר הקרב יומת ולית מיתה אלא עניותא והאי זר לאו בזר אחרא
 דמוז זר אלא זר מבעלה זבאה מאן דאיערע בשעתא דאתברי מי ימי
 בראשית דגד נשמתא אית לה עת זמן בגלגולא. כמה דאמר קהלת

עם אשתי לנשמות שבאו ולא נתקטו ועשה רועה לתקום פי" זוג עלו ולא הוויגם שכתפלה קורא לוחם ג"כ
 בשם גלגולא ואחר כהוי ציה וסכס אכרסם בכקר אל המקום שקדמה הסכ נה איי ועשה הוויגם כתפלה ו למת
 מה כת ב דה בגלגולא פירוש כזה הת קון שנעשה כוויג א ז עם אשתי שנקרא בשם גלגולא ולא יתקן לשוח בשדה
 ששכנה הקדמתו כשכא להספיל ולעשות הוויג של ת קון הנשמות כתפלה ואחרת ב דה מי מנג במדבר מלון
 אורחים במדבר זו רתפלה שהיא בדבור והא בסוג אורח שהת קון הנעשה בה אינו מלריך אלא כמו אורח כן זה
 שחר ת ומדא ברמשא זו הפלת מנחה ואחר עוד יעקב מה כת ב דה ופגע במקום זבאה איהו מאן דפגע פירוש
 אכרסם ויתקן עשו הכונה גדולות להתקרב אליה אבל עקב אע"פ לא עשה רבות אלא פגע בה שלא בטובה
 הת קון מסתלק אחר התפלה ואחר מלון אורחם לטון רבם דשח תפלות של עם דה ריש רבוא ל נר הירוא לור
 שהשכנה יקדימתו והימתו לטון עם ולא לר זה בדעתו מע קרא כי אם אחר שטבר אחר אשכר עבדת על מקום
 שהתפללו עם אבות ולא רתפילתי והשכנה עוברה איתו בכקר ע ב את השמש ואחר רבוא ל נר הירוא לור
 פירוש באותה לנה נמלוה עמה שנגשה מרכבך אליה כדכתיב ורנה ר נכב עלו אלא אם ת בגלגולא כההוא
 בר נש דההוא שמתא פירוש אלא כ בלא זה הולך לעולם מוויג א ש עם אשתי שהא בת זוג ור א משיבו ור א
 עלו הפאיו ה אלו והוא רלו לר אבל אם הן האשה בת זוגי של איתו הא ש וא ר ש כר לו אלא ר א גדולה יתנו

לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים ודא שבניתא תתאה דתאה דאיהו זמן
ועידן לכל ספירה וספירה ולכל גלגל וגלגל ואיהו עידן ועדנין ופלג
עידן דכל עדנין שפיר מאי ופלג עידן אלא כנון פלג דמנחה בשמאלא
אתפרינת לדינא ובימינא רחמי בעמודא דאמצעייתא אשתלימת.
וכד אתפריגה בימינא ושמאלא אתמר בה לאסתר בה בקשתך עד
חצי דמלכות ותעש ואיהו כ"ח יחוס פריגה דילה יר ימין. ופלג דילה
יד שמאל ולקבל תרנייהו אדכר קהלת בה כ"ח ימנין עת. הה"ד עת
לקרת ועת למות עת לפעת וכו' ואינן י"ד י"ד. יד ימינא רחמי לקרת
קטעה. הרפוא לבנות לשהוק לרקוד כנוס אבנים לחכום לבקש לשמור
לתפור לחבר לאהוב שרום. יד שמאלא דינא למדן למות לעמוד
לפרוץ לפרוץ לבכות לספור להשליך אבנים לרחום לאבר להשליך
לקרוע לחשות לשנא מלחמה. יד ימינא איהו פשוטה לקבל שבים
דכתיב ובני ישראל יוצאים ביר רמה ימינה ין נאדרי בבח. יד ימינא
רחמי. יד שמאלא דינא. דכתיב הנה יד יי' הויה. יד יי' היתה כם
להקם ובגין דא אית עת רצון. ואתמר בה בזאת יבא אהרן אל הקדש
ואית עת דינא דאתמר בה ואל יבא בכל עת אל הקדש ובגין
דא אינן כ"ח יומי דסיגרא י"ד יומין אידי שלימתא וי"ד חסרה. ומאן
דאתיליד ביומי ילימותא איהו שלים בכנין בחיי ובעותקא כמוזני
בחדה בשלוה בבניינא בכל י"ד עתות טב. ומאן דאתיליד בזמנא
דאיהו חסרה. בכל י"ד יומין אלין. איהו חסר בקלהו. איהו עניא מסכנא
בלא מוזני ובקא בני. ובלא דויי. מאן דאתיליד באמצעייתא יהא בינוני.
וכל דא מאן גרים דאתיליד ברשע או בטיפא או באמצעייתא דא גלגול
דיליה דמחיליה. (ומאן גרסא דאתיליד תמן. בגין דמזליה גרים דאתרביב
מלעיילא). קדם דאתינא לעלמא ובגין דא אמר ררבי פדת דאי בעי

או רוא גדול ממני ל פ עמא קיימא להטול כר רטול מוזני כזה דכל כשמחא א פ לה עת וזמן כנגלגל
פ רוב כוזב רחמון של איס ואסרו אשר גם הוא נקרא בשם כנגלגל ש לשמה עת דוע וקלוב חזון דוע וקלוב
שחבא כו לעוסי פ האוזב רחמון של א ש ואסקי זה ינו זמן על הפנה ועל סחודש דר ינו כשנה פ' כחודש פ'
וסעה על הימים וסעוטה דהינו וס פ שעה פ' ומאן דאח לד כומי שלמותא או של ס בכנין בחיי וכעמורא
כבר כמתה כמ"ח כס דכל זה א רי כל דל הנשמות ולאו בלידת סופוס וכזה חולון כמה קוס ות ש פגני
דארדי

ד' אַתְּרִיב לַעֲלָמָא וְכוּ'. וְזָמָן דַּאֲתִינְלִיד בְּתַכְרֻזָא דְּסִיְהָרָא בְּכָל יוֹד יוֹמִין
 אִיהוּ חֲסֵד דְּמִלְוִיָּה גְרִים. וְלֵהָאֵי בְּרַ נֶשׁ מִשִּׁין לֹא מוֹזֻנְתִּין כְּסָרְעֵת יִם
 סָרְפָה) לֹא אִפְשָׁר דְּנִכְלֵת בְּטַעְמָא דְּמוֹנִי דְּלֵהָאֵי בְּרַ נֶשׁ דַּאֲת יוֹד ב' ד' שְׂמַא"א קִשִּׁין
 מוֹזֻנְתִּין כְּקָרְעֵת יִם סָרְפָה. דְּמוֹנָא דְּנִשְׁמַתָּא אִדְרִיָּהָ מוֹזֻנָא דְּנוֹפָא נַחְמָא בִּין בְּהָאֵי
 וּבִין בְּהָאֵי קִטִּין מוֹזֻנְתִּין) בְּנִין דַּאֲיִנּוּן נִסְמַרָא דְּרִינָא דַּאֲתִבְרִי בְּרִינָא דַּאֲיִהוּ
 אֲדִנְיָ. וְזָמָן דַּאֲתִבְרִי בְּרַחֲמֵי דַּאֲיִהוּ יוֹמִים לֹא אֲיִנּוּן קִשִּׁין מוֹזֻנְתִּין.
 זְמוֹנָא דְּנִשְׁמַתָּא אִדְרִיָּהָ מוֹזֻנָא דְּנוֹפָא נַחְמָא מַחֲמֶשֶׁת הַמִּינִין וְזָמָן
 דַּאֲיִהוּ מִסְמַרָא דַּאֲדָם דַּאֲיִהוּ יוֹד קָא וְאִו סָא אַתְּמַר בֵּיהּ וַיִּרְדּוּ בְּרַגְת
 תִּים וְכוּ' בְּכֹלָא טְלִיט כְּמַה דַּאֲתִבְרִי בְּשִׁמְיָא וּבְאַרְעָא וּבְיַמָּא וְעִלְיָה
 אַתְּמַר מַה יְטַהֵרָא כְּבַר הוּא מַה טַּהֵרָא מִדָּם דִּיִּי יְהָאֵי עֲלִקְמָא. בְּמַה
 דַּאֲת אַמַר אִין כֹּל הַרְשׁ תַּתָּה הַשְּׁמֵשׁ. כְּבַר הוּא מַהֲזִיב לְמַהוּ בְּהָאֵי
 עֲלָמָא. כְּמַה דַּאֲת אָמַר בְּטִים אַצְרָה בְּנִטִּין יַדְעִתָּהּ. וְאַשְׁרֵי לְהוֹת
 כְּבַר הִיד. וְאַשְׁרֵי אִיהוּ לְמַהוּ בְּהָאֵי עֲלָמָא כְּבַר הוּא כַּהֲזִיב לְמַהוּ קְדָם
 דִּיִּרְתִּי לַעֲלָמָא הַכָּא בְּגִלְגּוּלָא וְהָאֲלִקִּים יִבְקִשׁ אֶת נַרְדָּף. זֶה הַבֵּל דַּאֲיִהוּ
 נַרְדָּף מִקִּין וְקָם מִין וְסַטְרֵל לִיה. דִּיִּרְדִּי וַיִּקָּם מִן אֵל הַבֵּל אֵהוּ וַיִּדְרַגְדּוּ
 וַיִּקָּם וְדַאֲי בְּתוֹה הַבֵּל עֲלִיה. וְכִסּ מִן וַיַּהֲרֹגְהוּ. קִין אַתְּכִרִי עַל שֵׁם דְּקִנִּי
 עַל אָחוּה בְּנִין דְּקִין יִמְרִיה וְתוֹסַפִּיה לְעִילָא. דְּסַרְבְּנִיה אִסְתַּלַּם לְאַתְר
 דְּעִתִּיק יוֹמִין דַּאֲתִמַר בֵּיהּ וְעֵתִים יוֹמִין יִתִּיב וְכוּ'. וְסַרְבְּנִיה הָהּ מִכְּבוֹרוֹת
 צַאנּוּ. וְאַתְּכַבֵּל לִיה בְּרַעְיָא. א"ל אִם כֵּן דְּסַרְבְּנָא דִּילִיה אַתְּכִבֵּר אַמַּאי
 אַתְּיִהוּב חִילָא לְקִין לְמַקְסָרִיה (בְּנִין דַּאֲ יִשׁ הַבֵּל אַכֵּר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ
 וְכוּ'. אַמַּאי) א"ל הַכָּא וְדַאֲי הוּא עֲלָהּ. דַּאֲיִהוּ הוּוּ דְּנָא דַּעֲן הַרְעַת
 מִזִּב וְקַע דְּהָאֵכ בֵּיהּ. וּבְמַה דְּהָאֵכ בֵּיהּ סַבִּיל עֲנִשְׁתִּיה בְּהָאֵי עֲלָמָא.
 זְבַהֲהוּא לְרַבְנָא דַּאֲתַכְבִּיל מִינִיה. אִשְׁתִּיב מַעֲנֶשָׁא דְּהָהוּא עֲלִקְמָא
 דְּרַתִּי עֲנִשִׁי הָהּ מַחֲזִיב חַד לְעִילָא וְחַד לְתַתָּא הַה"ד כִּי בִּזְמַן אֲקִלָּה
 מִקְּמֵן מוֹת תְּמוֹת א"ל וְהוּא אָדָם הוּוּ דְּחָאב בְּהָאֵי אִילָנָא א"ל עֲזַבְרָא
 דַּאֲבִנָּה הוּוּ לִיה זְמַת. א"ל כִּי בִּזְמַן אֲקִלָּה מִקְּמֵן כְּתִיב. א"ל בְּתַהוּא

ז' וַיִּקָּם וְדַאֲי דִּירוּ רַבֵּי עֲלִירִיקִים קִין וְרַגְדּוּ כְּרוֹם כְּמַשׁ דִּי אִסְתַּלַּר רִבֵּי רַבֵּל וְכוּ' עַל קִין וְרַגְדּוּ סַמְרוּ
 וְאִלֵּךְ כִּי רַשִׁיאוּ קִין בְּגַלְרִי כְּעַרְרִי וְעַזְבוּ וְחַד וְקָם עַל וְסַרְבְּנֵי וְזַם קִין אֲחִיקֵל עַל שֵׁם דְּקִין לְאִחוּה לֵאלֹהֵי דְרַשׁ
 (בְּתֵי)
 * קב ע"א

יום הציץ ומת. אמר ר שמעון בגין דא כתיב יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם במעשה הרשעים וכו'. והיא אתרמז צדים ורע לו רשע וטוב לו. צדים ורע לו הבא אתרמזו יש צדיקים שמגיע אליהם במעשה הרשעים ודא הוא דצדים דאערע ליה במעשה הרשעים. לא דאדו רשע. ולא בן רשע. אלא במעשה הרשעים דחב בעובדא דחייבא דאינון סמא"ל ונחש. אירע ליה זבדא דרחון. והאי איהו הוא פוקד עון אבות על בנים בגין דמעשה אבותיהם בידיהם. דא גרים להבל מיתה ומת בלא בן. ובגיד אויר בגלגולא. שון דמשה איהו ש"ת. מתמן רוח ש"ן (ס"א ש"ת) דה"ד בי שת לי אכוס זרע אחד תחת הבל כי תרגו מן תחת הבל ודאי דהבל כביב עליה ואתעביד שת הרקבה ליה. ואדו סומא דאלפא ביתא. ובגיד תחת הבר. הבר הלב. ועלית אתמר הלב הוא ואיהו ה' ממשד. ודלב איהו לשמאלא דאיהו אלפים. הלב מבין ואיהו סתיד בניינא ונפלת בניניה. ובגין דא ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלפים. בגין דתמן הוה חבב באלפים דאיהו אלפים דעובדא דבראשית ודא איהו דחב במעשה רבת אש ברתיא דמרכא דחב ביה ואתבניש בסי ליה בריליה (ס"א בחיליה) בשת. ומה דתהו שת אתחבר עמיה ב' ואתעביד בשת. ודא איהו יד"א בש"ת. ועוד שת בא"ת ב"ש אינון א"ב. ש"ת לבתר רזבה באת יוד' בראשית ואיהו יוד' דאדאתמר ביה יי' מנני ראשית דרבו. דאיהו עשדה דורות ותב לה לאתרה. אתמרי בראשית. ומתמן זכה לאוריייתא דאתיהיבת על ידיה. והאי י' איהו מיעכב וי' מישרא"י מאדני י' מיקוק. ש"ן ממשד איהו משת תמן רוח לה. ובר אור רשם רוח תמן תרין אתון ש"ם. ובר אור י' דורות

שמעון קן לשון קולא ודאי וד א"ה וד תגב וד תשרא' וד מוזג וד מזור פרוש וד של ישראל אר' כנגד וירדו ה' שר' א' ביהש רש' ויב' ישראל הוא אופוס וד לראש ר' ל' וד של רכאש אר' וד של עקב ר' א כנגד וד דס' אלני' שמזוח עקב ונסוף רש' וכו' פרש' כס"ד ותקן ר' לראש ויא ל' ב' שמוס' שמד לשם שר' דר' וי' שור' א' וד של ראש דר' ויא מקרא' כס' עקב ש' וד שור' ר' א' וד של עקב כס' דר' ו' היינו וכו' ר' עקב ושוף והמור' כליר' כו"ס בעשר' הדברות הכתוב' על רוחות ואר' ל' כלי לוח כחוב עשר' הדברות וים עד זר' ומור' הס' כתוב' ה' ד' ו' דכחות כנגד ד' ודן דס' הוי"ס וס' אלני' ושראל' ועקב ולו"א ויסתן זכר' יאיר' סא דלס' ס' על' ר' ור' א' ר' מעקב וכו' ובר' חל' יוד' עד

באברהם דאירו לימינא. ואמא ביצהק דאיהו לשמאלא יעסב בגין דאיהו כליד תרווייהו אבא ואמא אתמר ביה ישראל עלה במחשבה בכתר עליון דאיהו מחשבה סתימא. וכד אהא אדם אצטרף באברהם ואחפשטמו ירשוי בארעא ורזא דמלה מצרף לבסוף וכור לזחב מצרף לבסוף נא אברהם וכור לזחב דא יצחק. וכוהן לבות ה' נא יעסב לית ספירה דלא אתניגרי אדם עלאה דאיהו יוד כה ואו סא כ"ה מ"ה. הקבא ונאי בגין לצרפא וללבנא לאדם דברא בדיוקניה להתא ואציר ביה אצירותיה. וכל טרחה דלעילא לא הוה באדם אלא בגין אצירות האדם דלעילא. דדא נכא תליא. אמר ר' אלעזר אם כו מאי וישוב יומי עליוני (נ"א ובג"ד ישראל עלה במחשבה. אמר ליה מנן דאברהם הן במחשבה א"ל לאו ימנא תמינ מאר בתניתין חרצה להחכים ידים דאיהו הכמה ואיהו מחשבה באברהם אתלבן אדם וביצדק אצטרף ורזא דמלה מצרף לבסוף וכור לזחב מצרף לבסוף דא אברהם וכור לזחב דא יצחק. וכוהן לבות יי דא יעקב כ"י א"ה יפעל אל פ"מים ג"לט עם גבר א"ל א"כ מאי וישוב יומי עליוני? א"ל לאירנא דהנה קשייט יומין ואתיבשו ענפין דלילה. קציצו ליה. ואצמה כשרשוי דהמו בנייה ענפין הדתין במדמיתא כגונא דהוה בעולמוי. ודא איהו וישוב יומי ערומוי. ודא הוה תלמא דהוה נבוכדנצר בהרמיה אילנא רבא ותקופ. ובסוף הרמיה הוה אמר גרו אילנא וקציצו ענפוהי ויבתר אמר ברם עיבר ירשתי בארעא טבוכו. ולית אילן הבא אלא אדם עילאה דאתמר ביה כי האדם עין השדה והאי אילנא כב"ה אנטיע ליה בכמה דין ונא אציה עד הנגע יציה בארעא דשראל וארכיב ליה בתרת אבהו ואציה תמן. ובגין דא הן כל אדה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.

מיד ראציה תמן ואודר תמן אחפשטמו שרשויפעל ארעא דאיהו שכנתא ואסתלקו ענפיה בכל רקיעין ובכ"י מרכבין דנשמתי ומלאכיא וחיון ושרפם ואופנים עד ראתחוד בקרמיתא (ס' ע"ז פ"ז ס"ה) ודא אוקמוה עין החיים מהלך תן שנה רבא אילנא ותקף זרומיה ימני לשמאל וחזותיה לבסוף כל ארעא תחתיה תפלה כל חיות ברא

ומעשר כדס טרזי בלבק ורסוף של תמסגר וכו' והאי אילנא קבר חנני' ר' כנמה דר' ולא אללה עד דלע לם כהנא דלמלא, אן ימסכו סו דעלים דבר ור' ח'ו' תכרך תר קרא שחשכ שלח ולא אללה ובענפיהו

תקונא תשע ושתי

בניהו

נא

זבענפוי יד רון צפרי שמיא דאינון נשמתין קדישין ומיניה יתון כל בשרא וארכיב
 ליה עד אַרְף דור . כגוונא דשכינתא דאיהו סלימת לאַרְף דור בעשר
 ספירן רברון סליקא עשר זמנין מאה עד דכלימת בהון לאַרְף דור ומיד
 דאצלה אילנא בארעא. נחית אילנא מלעילא שרשוי בארעא דאיהו
 שכינתא ואתדביאו תמן ענפוי ער אין כוף ואתפשטו כה שרשוי עד
 אין תכלית בהווא זמנא אתרבי אילנא במלקדמין הה"ד רבא אילנא
 ורומיה מפי לשמיא ותזוניה לסוף כל ארעא ומיניה יתון כל בשרא כל
 בני אדם דלתתא. בהווא זמנא אתרבי אילנא במלקדמין הה"ד רבא
 אילנא ותסוףוכו חיות ברא ארין חיות הקרש צפרי שמיא ארין נשמתין
 ומיניה יתון כל בשרא לתתא דבזמנא רחב אדם ודוה מקצין בנפיעוה.
 כביבול בארו אעקר חיון ומלאכים ושרפים ואופנים מאתריהון וקא הוה
 מאן דממכל צלותין דאתמר בהון כי עוף השמים יליך את הקול
 ובעל כנפים יגיד דבר. מאי יגיד דבר בצלותין וזבון דישראל. א"י ר'
 ארעור. בודאי עלאין ותתאין הון תליין באדם קדמאה. ולאו למנא
 אוסמוה קארי מתניתין לעולם יראה האדם על עצמו כאילו כל העולם
 תלוי עליו אבל בר נש דטרח עליה מב"ה בגלגולא ולאו אצלה באתריה.
 אעקר ליה מאתריה ושוי ליה באתר אחרא ושני ליה אתר. וקא דמלה
 ועקר אחר יקח וקח את הבית ודא שנוי מקום (כל) חסר ויזא במ קונ י"ח דף כ ח

ט) אם אצלה מוטב ואם לא אצלה אעקר ליה מתמן וארכיב ליה
 באתר אחרא וטני שמיא ודא שנוי השם. אם אצלה מוטב. ואי לא
 אצלה אעקר ליה מתמן. ודא ונתין את הבית את אבניו ואת עציו
 ונטע ליה באתר אחרא ושני עובדוי מכל מה דהוה בקדמיתא ומכל
 ציורין דיליה משנה פניו ותשלחחו. והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש
 עם נגר קרקע דנטע ליה תמן ואצלה ומתפשט ענפוי ושרטוי עד
 אַרְף דור דא שכינתא ודא שנוי מעשה. ועד כמה זמנין עד אַרְף כמה
 דאת אמר דבר צנה לאַרְף דור. ועליה אתמר האַרְף דף שלמה ואינון
 אלל וזא יע קרא ודכ די ונטע בחמ"ס במקום דלא אלל לטובת רחל מדרך המגבלה סה ש"ס י"ד ע"ר
 גטולה סה חזר ונגלגה וכן עושר כמה פעמים וזוה נגבלת פה פה וכן הפגן ככ כול רישע וכי וזא
 (כז)

אַרְף עֲלֵמִין דְּנִפְע לִיה עַד דְּאַצְלַח. וְאַרְכִיב לִיה תַּמָּן. וְרָזָא דַמְלָח
 וְעֵשֶׂה תַסַר לְאַלְפִים. לְמָאן. לְאַתְבָּו וּלְשִׁמְרֵי מִצּוֹתָיו לְאַרְף דָּד. אִלּוּ
 וְדַרְשֵׁינָא מָא. דְּהָא כְּתִיב וּבִכְן רְאִיתִי רְשָׁעִים מְבוֹרִים וְכָאוּ וְכוּ
 מַה תִּימָא בְּהוּן. אִלּוּ שְׁמַעְנָא בְּהוּן רָזָא. יְפוּל מַצְדָּה אֲרָף וְגו. הָבִי
 אֲמַרוּ לִי כְרִמְיָא אִלּוּ אִי הָבִי מָא אֲשֶׁר קוּמְמוּ וְדָא עַת וְגו. אִלּוּ
 אֲלִין תִּשְׁעֵי מַאָה וּשְׁבַעִים וְאַרְבַּעָה רִדִין דְּאַתְקַמְמוּ וְאַתְלַמְּדוּ קָרַם
 זְכַנְיָהוּ וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁר קוּמְמוּ בְּלֵא עַת דְּאַתְלַמְּדוּ קָרַם זְכַנְיָהוּ וְזָרִים
 רִזִין סְבִיָּה עַל כָּל דְּרָא וְדָרָא דָא אִיהוּ נְדָר יִצְעַס יְסוּדָס וְדָא אִיהוּ רָזָא
 דְּאִין בְּן רִזִין בָּא עַד שִׁיכְלוּ כָּל הַנְּשֻׁמוֹת שְׁבַנְגָּה. וְכַדִין תְּרַתִין עֲתִידִין
 לְמִיתִי. אֲרַהֲבִי אַתְלַמְּדֵס סְבָא. אֲמַר ר' שְׁמַעוֹן לְתַבְרִיָא. תְּבַרְיָא וְדָא
 הָאִי סְבָא דְסָבִין אָדָם עֲלָהָה. זְכַאָה דְרָא דְהָאִי רָזָא אֲתַנְלִיָא בִיה:

(ג"א וז"ל ותוא מבי')

עֵיבְרָא הוּא רַחֵד בְּנֵי תַנְר כְּלָא רַגְלִין אֲשַׁכְּחַ לְתִרִין חֲכִימִין רַא הוּו כְּבַל רַאָ חֲכִימִין
 כִּוְתִיחֵו אַעֲרַע בְּהוּ הֵהוּא תַנְר אִלּוּ שְׁלַמָּא עֲלִיכּוּ רַבְנִין (שְׁמַעְנָא עֲלִיכּוּ דַאֲתוּן חֲכִימִי
 דְרָא) אָנָה אֲתוּן אֲוִלִין אִלּוּ כְּהַךְ פִּלְן. עֲשֵׂה תוּה אִלּוּ אָף עֲלֵג דַּאֲתוּן רִכִּיבִין בְּבַעֲרִין
 דְרַחֲפִי סְנִי וְאַנָה תַנְר כְּלָא רַגְלִין אִי אֲתוּן כַּעַת אָנָה אֲמַדְס לְכוּ לְתַקְנָא לְכוּ שְׁכַתָּא
 תּוּוּוּ אִלּוּ וְהָא אֲתַנְר וְאִךְ אֲתִי כִיל לְאַקְרַמָּא לְבַעֲרִין דְּהִיפִי מִבָּא. אִלּוּ שְׁמָא רַמ"ב
 אֲתוּן וְדִלִּג הֵן תִּיָּה פִרְס בְּרַנְעָא תְרָא. אֲשַׁכְּחוּ גְרַמִּיָּהוּ לְפִוּס מַעֲרַתָּא תְרָא וּפְתוּרָא
 לְשַׁמְלָאָה בְּכַר מַעֲרַנִי עַלְמָא מְלִיָא וּמְנַרְתָּא לְחִדּוּם בּוּ גִרִין עֲלָה וּמַמָּה דְכַסְפָּא
 וְדַהֲבָא וְאַכְנִין יְקִירִין לְמַעֲרִב בִּין צַפּוֹן דְּדִדּוּם וְכַרְסִיָא מְזוּרָה וְתִלִּת מַאָה תַלְמִידִין עַל
 הַתּוּא פְתוּרָא בְּתִר דְּאַכְלוּ כְּלָהוּ וְאַיְנוּן חֲכִימִי עַמְהוּן קָם הֵהוּא תַנְר וּפְשַׁשׁ גְרַמִּיָּה מַהֲתוּא
 גּוּפָא בְּלָא רַגְלִין וְאַתְלַבֵּשׁ בְּגוּפָא רַאנְפִי זְהִירִין כּוּזְרָא דַאֲתַמְר כִּיָּה וְהַמְשַׁכְּלִים יוֹהֲדוּ
 וְכוּ וְאַנְפִי תַלְמִידִי גְזִירִין כְּכַבְּבִים לְעוֹלָם וְעַד וְהוּו פְתַחִין סְפָרָא דְקַהֲלַת וְקִרְיִין
 בִּיָּה הַבֵּל הַבְרִים אֲמַר קַהֲלַת וְכוּ וְהוּו חוּרִין כְּמָה זְמִינִן. אֲמַרוּ לִיה אִינּוּן חֲכִימִי דְרָא

בו א"ש שמענא כוון רזא פול מנך אלף, פ"י ישכח מנך אלף ורבעה מ, מ, שיהי הכעס נפרד ס חלק ס
 דק ס כמו אפר תחת רגלי רזיק ס ש היו מספר רבעה זוכנ ס מימין ומספר אלף משמאל וזור ואלף יזי הכ מא
 דכתיב אשר קיומו ככל גת דים יס על הס נטר ולן סודס דישמע ש ש להס חקקה של מר מסוד הנסכר וש ריו
 פרטפס כס פ אלף וז קלי פ"י אוםס דאחלקו קודס ומי יכו ש ש עליהס סגרי. א סובס לומר א לא אחלקיו
 קודס זמנס ריו ככסס וז ולך יס להס חקקה וז ונסי ולן סודס משאל חק ס עוררירס אפר הלן ק ס בחלקס

וכי שלמה לא עבד קרא אתרא במהלת. עאל ליה התוא דאתחזי חגר בארחא לז היכלין
מכספא ודהבא ואבנין יקרין. וכוהנלא ו' כרסין דד' חזון ויונה חמן דכספא ועמרה
דהבא על רישה וכתוב בה כל מאן דלא ידע באיין הבלים עליה כתיב והורו הקרב
זמת. אינון חביסי דרא מיד דחזו הכי דהוה כתיב בהוויא עשרה חורו לאתורא אמר
קח התוא דאתחזי עלייהו כחגר וכי עלייכו אתמר דאתון חביסי דרא לית אתון אלא
שפשי דרא. ולא חזיתון ככל (למודייכו):

(ג"א)

למודייכו כי כי חשק עד אורך ימים אשביעהו לעלמא דכלא אריך אלין חכביב
דקהלת. אינון כרזא דשכע שמהן דבהו מ"ב אתון לקכר ו' יומי דבראשית דאית כהו
עשר אמירן וז"ב אלקים. ואינון מ"ב תעלייהו לב דאתמר בהו אלקים האלקים והיינו
וגכוהים עליהם אלין שבע תיבין אבגית"ן עלייהו אתמר שרפים וגו' והאי שמא איהו
מגולתא דיליה לכמאה דנשמתא כד מליקת לעילא בכל ליליא. לאסתרא על עוכדין
טבין דבר נש ממלאכי הכלה ומכל מזיקין ורוחין ולידין ושדין ובהן פרתת לעילא בב
אתון מכל שם חכמה אנפאה מנהן ובב' אתון חכמה רגלחא ובכ' אתון פרתת
לעילא ואוף הכי לרחא ואוף הכי לנפשא ואית שם ב' מ"ב בצורת חותמא דשעיה
נכתב ואית שם מ"ב בציר דיוקנא דמלכא חקיק על חותמא ואית שם מ"ב דאיהו
דיוקניה ממש שם מ"ב דאיהו דיוקניה איהו יקו"ק יוד קא ואו קא י' ואי' דל"ת ת"א
ארף ואי' אלף ואי' ה"א ארף שם מ"ב דאיהו חותמא איהו אהיה אשר אהיה. צו"ד
מ"ב בשעיה דא אבגית"ן. ורשיעייא נשמתהון משרין וממזיקין ולא פועלין בהון אלא
כישוף ועוכדי שדין כותייהו בגין דרשיעיא כל שמהן וכל חוין דקביה וכל מלאכים
שנאין הון ובג"כ לא מועיל לא מטיע ודא שמהן קדישין ודא מלאכיא דלא חפים אלא
מין כמינו ובגין דא לא תורע כרמך כלאים דאתמר בהון כי כרם יי, גבאות וגומר
צבאות נקודה דיליה יקנך עליה אתמר רק כאבותך חש"ק חולם שבא ממין ואינון
ודע אברהם יצחק ויעקב דנא דהון חסד כהנא רבא גבורה לוי ישראל עמרא
דאמצעיתא בגין דהלים כתר על תפארת. קמין חכמה על חסד וביה תרצה דההים
ידים ובחכמה אשרי המחכה לתחיית המתים חכמה מחב"ה קמו כלהו ואשתמחו

קמיה וכי:

פְתַח כְּמַלְאָכֵימִין וְאָמַר יֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ וכו'. ת"ח

דעןבדא תוה בתד ב"נ מאינון בעלי מבין רתוה אויל בארתא אערע
 בתרין חבימין מארי דרדא מארי דהכמתא דאורייתא. א"ל ט"מא עליכו
 רבנן שמענא עליכו דאתון תכימי דרא לאן אתר אזירתון א"ל רדוך
 פלן וע"ש הנה. אמר לון אנא אזילנא תמן (אזיל) ואתמין לבו אתר
 בי מותביכו אי אתון בעיתון. א"ל ודא אנן בסססון ואת בלא רגלין
 איך יתבן למתווי האי א"ל אע"ג דאתון רכיבין בכערי דרהיטי סגי.
 ונאנא הנה בלא רגלין. אי אתון בעיתו אנא אמדם לתקנא לכון שבתא.
 תוודו אדהבי אחורו רישיהו לנביה וקמו ליה דהוה רהיש כשרביטא
 דככבא עבד לון כפיצה ואשכחו נרמיהו לפוס מערתא כהרף עין.
 (סא אמר לון שמא דמ"ב אתון דליג לון ה'ק כרסי ברנעא חדא אשכחו ומי)

אמר לון. רבנן עולו עארו אבתריה מערתא גו מערתא עד דעאלו לחד
 פרסא. ויהוה תמן ההוא בעל הבין מהפשט מההוא גופא ויהוה מתלבש
 בגופא אורא. דאנפו הוה נהרין כשמשא ויהוה יתיב על קרביא
 דמלכותא ותלת מאה תלמידו' תחות קרביא לרגליו. יהוה מראן הבר

דקס כמו אשר תחת רגלם אערע בתרן חבין מארי דררא זארי דהכמתא דלור תא פרוש מאר דררא
 בחיק רגלם הלטה ואגדו מאר דהכמתא בחלק רסוד אמר לרו שליא ע"י יכו רבנן ר"ת שער רמו לדבר
 זו רשע לה לך קס בולו בו לך רחמס נקרא ס זקי רשע עבד לון קס לר ואשכחו גימ ר' אפוס מערתא
 הנה מן הלשון נראה דחרי רחוי איהו רר ע כשרביטא דככבא גשס להס קקס לה כ במתלר ריאה אומס כמו
 צד ר' הגולה אל ס רימול בלא ר. לים וזו עמד במקום רחוק מרס וכשקרנו אלנו עשר לים הקס לה ע כוונת
 כי דוע ס לו בשס מ ס ע"ד דעאלו לחד פדס סא נחאר זיה הפדס קרקע יו ר א מכל' קרקע ג ע דר נו ממד
 ודל כ ג ע הוא גדול מאד שכל רישו ע' עוה"י הוא אחד משס ס ממט וכו' נגמרח זב ארס בסר ק ג
 הו ע דקרקע ג ע בשס רוא עומד סא ט לוקח יקוס זקרקע עוה ז ע ד שריו ע' מוקס ארין וכוכו ס בשס
 רס עומד דא טס מן רמרד וכן רעגו בקרקע ג ע וענין דפדס ס הנו' רוא דרס ס תן רשות וטוס ללד ק ס
 שרס בסוד בעל קבן רנו' לחדס אשר פגורס פירס ס סניבוס ג ע וקרקע סס מווככס כיוו קרקע ג ע כגון
 תוספת ממול על ריקודס כדרך שנתן כח ללד ק ס לביא כמר דבר ס בשפד לרר ולכן אמר סא ש הקודס לחמס ס
 ברה קרא עבד ג' כ' כנ נא דר דישמע לא רר הפדס ררוא זגשר סמ ס ילא סן רשות זו אלא ללד ק ס
 שרס כסוד כח בעל קבן וזה סא ש הקודס רוא ס ה ס אחד מהס שגשר וז קן הפדס ררוא אשר שגשר ס
 מעוה ס וסיהס נפשו ונפס תלמד ר ס כ ככר נפטרס מחלביס בגוס ס שלמים המא ריס ושס חיר קבע י' בחס
 בתורה וסודותיה וזה ס לזומו פדס ס פסח מן משרי חסר ס ה ס ככלל קרקע עוה ז ודך סס ככנסן וולן א"ל ודע
 דלע נ דכס וכו' בעוה עס הסכמיס סה ילובס בנעק בעל קבן וחסר סכנס לזומו כרדס פשט אזוהו סרף
 ונהלבס בנוק זך המא ר כשמש הנה ודא גס אזוהו סרף סנתרלה בו לחכמיס כעוה"י אנו חזירי וזו לר נרן
 איכילר וסיהס ופשוט ודהוה ס ע על סורס א דמלכותא נחאר קראו כרס א דילנותא חסנ שכל אלו בעל קבן
 סס כסוד סהלגוט ופלה זאה תלמד ר תחות סורס א לרגליו נראה ר ס שלס מואוס כמנן סס מלען ר ורו קראן
 הכל בעל ס ארס קהלמ ר"ת פסוק זכ סא ק א כמנן אלץץ ביזולאו וסיו קראן הא קרא זמנן בלא טוסגנל

הבגדים אמר קהלת. והזנבמראן האי סרא זמנין ברא הושבנא. אמרו
 ליה אינון חכימין מארי דדרא מאי האי וכי לית קרא אחרא בספר
 סולת. מיד קם ההא מארי מבין דתיה יתיב על קרסניא ואחיד בידהון
 ואעיל לון לו' היקדין זכבל היקלא והיכלא תיה כתיב הבל הבגדים
 זכהיקלא שביעאה תיה נשרא ועטרה בפומיה ורמות יונה בהדיא
 עטרה ודוה כתיב בעטרה כל מאן דלא דע בארין הבגדים זכרוא
 דיהון עליה אתמר והוד הקרב יזמת מיד אתהודו אינון לאחוקא אמר
 לון ההוא בעל מבין אתון חכימין מארי דדרא דאולית אבתריכו עד
 כען רגנדע ית תבכתייכו ובודאי לאו אתון חכימין. דודאי בהאי קרא
 עבידנא כל בניא דא זכיה הוינא טס עלמא בטיקה קרא. ובזמנא
 בתרין. ובזמנא בתרת. ובזמנא בארבע. ובזמנא בהמשא. ובזמנא
 בשית. ובזמנא בשבע. ואנן בהאי ארעא כלהו אזלינן בעלי מבין
 והאי סרא יריתנא מאבא ואבא מאבוי עד דרא דא לכלהו יהב לון מזמנא
 סניא וטוי לון באתריהו כהרף עין ונגד' יש הבל אשר נעשה על
 הארץ. אמרו ליה חכמיא רבי אימא לן שום רמזא בהאי סרא דלא

כרוש הו' אומרו חסרו כתר פגת ס בלא חספ' גר'אה דבכל פעם הו' יתנו ס בו פרוש אחר ומשמעות כן
 מר כנס ס אומרו ל כ רסור וכל אלו הפרוש ס למדו זרובס אך אי ראו זלנות רפ רוש ס של הסוד לפני אותס
 מחמס ורק ר' חזק' ס הפסוק כפס ויחזקוסי רפ רוש ס בלבס זבד'יבלא שנ עאה הור נשרא ועטרי
 בפומיא נכאר מן רישן. שרה לוח נשר קבר מפנ דאלו בעל קב, רס מנה נה הטקבל ולכן נקבה אות וז
 ר' קב, זבן דמוה ור' קבר בררא לגרר ור' שר ס יו' חשיניה שרוא רחמנ וחס בות הוגר ריא שא'ר
 נוקת למ' אחר' זמ ס בהא קרא גב ד א כל ב נא דא פרוש כסוד טס מ'ר רדמוו כהאי קרא שהו' גכ
 נקרא טס החפושם זב'יה רונא טס עמלא כל סא מרא נראה מ'ס רז' ל מ כאל טס רעולס בט סא מרא זבנר א
 נשת ס ואל רו זכר לזוב כארבע זסו ל אחר' שפרס רבנו האר' זיל בשער מאמר רו' ל סוכס ה סו בענין
 ארבער סודות ורס א כנס לס ס ע טס החפושם, אך כאל' יו' ע' י טס החפושם שהו' טס בן מ'ס ס ג סבע
 שמוט ואס מחתפס בשס רראשן, שרוא שרשו אב'נ ית'ן לס כל רעולס כל סר מרא ואס משתמש בשס רב' בללס
 שהו' ואס קר'ו ל טס, יו' טס רעולס זכר, ואס שמתס בשס השליס בלנד שרוא נד ר כס לס כחית וכד
 עהד זאזינן כהא ארעא כולרו אולק, בעל קבין, כרוש ברל ארעא שהו' סכ בות ע ור א תכלל קרקע ג ע
 ש כמר פרדס ס שהס כולס עשו ס כנוס וטעו'ס כמו פרדס זה שראו' וס בכל אחר' ז' הבלות כנגד' שמוט
 כל טס מ כלאשר יראו נאחור רפרדס, הנה כולס רס כח נה בעל קב, ורל קרא שבו רחוס סודות טס בן מ'ס
 בכל שרע רשמות שבו ר הנה תחבא מ'בא' ומכל אוחס רדירות שקריו לו' ס לכל אחר פרדס עשו כמו זה
 וס בו לרק ס שרס תלד'ס יוד הנדק בעל פרדס אשר בנד וסכלל כל בן, הפרדס זגנו והכלו והוא אחר
 מרס אך כולס ככר נפטרס מוה'י' והלאו מן קוק נפסח וחס זוכס לכל רכבוד הוה כפ'ימות לה וחס כח נה בעלי
 קב, יד'יב לון ממויל סנא אפשר וקירבו לחל' שלא מן להס חיוון כסף חובכ חלל מרס להס סודות על ויסי
 זריסודות מחנה חומס בשס חיונא סא וכו'ו שר'יטו כמשל ריככה ר'מ' בשס ממון דכס' עושר זבנר ר'ן

שיבא ס'מין קמין לימינא קול יי על תמים. וכד רוחא אחיד ביה דאיהו
 חלים אתמר ביה ורוח אלקים מרחפת על פני תמים. שב"א איהו באש.
 וכד אחיד ביה רוח. איהו רוח חזק מפרה הרים ומטבר סלעים מספרא
 דגבורה דאיהו תקיף. כד אחיד ביה רוחא דאיהו חלים בין סמין
 שב"א דאינון מ'א ואשא דאינון תרין רועין דאית בהון יד ימין יד
 שמאל דאינון כ"ה פרוסין אתמר בהו קול ה' בכת. כד האי רוחא אחיד
 בעמודא דאמצעי'תא אתמר ביה קול יי בהדר. כד אחד בתרין שוקין
 דאינון צרי אתמר בהון קול יי יחולל אילות. דאינון תרי עוזרי דאילתא
 תרין אחים איש באחיהו ידובמו וקבא רוא ריבום דאם יפול אחיו הא
 תננינא ריזכים ליה ורוא רבלה נתנני שוממה כל היום דר'יה. ודא
 הו"ד דאתמר ביה כי נגע בכף ירך יעמב בכף ריגיה שכינתא קוה
 איהו בגלותא בגין דפרח מיניה ירך דאיהו מן ה. ואשתאדת איהו
 ד דיקה. קול יי יחיל מדבך דא חירי ק ודא צדיק. כד רוח אחיד ביה
 איהו יחיל מדבך. שבע קרין קסבל שבע שמקן אבגיתין וכד רוח
 סלים באיך דאיהו כתר עלאה אויך קדמון אש סלים לגבי ה' דאיהו
 אימא ואתעביד אשה מים סלים לגבי יי ואתעביד ימים ודא חכמה
 והבי נחתין לגבי נצה והוד יסוד. מלכות מאנא דכלהו. ואיהו עפר
 כליקא מכלהו. ואיהו כללא דבג אתון דאינון מאנא למגדין ועל אלין
 ז' קלין אתמר וכד העם רואים את המולות. ועל תלת גניזין אמר מול
 דברים אתם שומעים. בת מול דכלהו שכינתא תתאה. תא חזי ג
 נמדון אינון חירק חלם שרק חלם מוצא די לעילא איהו חלם קוצא
 דאת י' לתתא איהו חירם לנו באמצעי'תא איהו שורם. כד אינון תלת
 כדרא אינון סגולתא ואינון טלשלת ואינון שר"ם ואינון סגול"ל כתר על
 חכמה ובינה איהו סגולת"א חלים על צר"י. סגול"ל איהו נסודה תחות
 צר"י תסוד גבורה תפארת לתתא. נצח הוד יסוד באמצעי'תא איהו שרם
 והבי כד תפארת באמצעי'תא איהו שלשלת. שב"א איהו תרין נמדון.

מים סוף וטלש אש הוא קי דאום ח' איש מחלקי הכי רוחא דא ר' ו אחד במא טלקס של ש טלש סוף ל'
 כי כל אחים הא שישור של ש כנדע ואחד נמי בשאל טלקס של ש אש סוף ק דר אשכר קול ולק ממלא

כד אתגבר מיא על אשא או אשא על מיא או כד אינון יסוד על
 מלכות כל ספירה דא על גבי דא בכל אתה איהו שב"א. ורוא דמלה
 את המאוד הגדול ואת המאוד הקטן. כד אינון שוין חוץ צר"י את שני
 המאורות הגדולים. וכל נמורין אינון רבוד ואתוון תבל דבלים דתליין
 מן ה"ה. ואינון אתוון רברבן ואתוון זעירן. (נקודין מי. בת כול ודאי
 סלין אינון מן ו' ואינון אתוון ונסודין ופעמי כרילין בהו) (ג"א נקודין מתלבשין
 כמא בימינא דאתמר הרוצה לדחבים ידרם) אתוון מן ה"ה נמורין מן י'.
 פעמי מן ו' נמורין מתלבשו במיא בימינא דאתמר בית הרוצה להחכים
 ידרים. אתוון מתלבשין באשא בשמאלא ועליהו אתמר סול ה' הולב
 דהבות אש דאינון תבלים. פעמי מתלבשן באורא באמצעיותא ופעמי
 אינון מסמרא דבתר ונקודין מסמרא דחכמה. ואתוון מסמרא י"ב נה.
 (רבינינה) ומתלבשין במיא אשא ורוחא דאינון הסר גבורה הפארת.
 וחכי מתלבשין בנצח הוד יסוד מלכות קאנא דכיהו כלילא מכלהו
 איהו פה דמינת הבלים נפקין וכלין ודבורין כדו אתכלילין בת. ואיהו
 לב דקלתו בת אתכלילין ומינת נפקין דפיכו דרוחא לכל ערסין דרוועא.
 כד רוחא דפיכו במיא ראהו לימינא אתמר ביה סול דודי דופכ פתחי לי
 אחותי. להריא דאתמר בה אמור לחכמה אחותי את. וכד דפיכ
 לשמאלא דאיהו אשא אתמר בה רעיתי דביה אתוחד כבמה רשפי"ם
 דאינון שרפים דאתמר בהו רשפי"ה רשפי אש ילחבת יה. מסמרא
 דעמודא ראמצעיותא יונתי תמתי. בגין דאיהו דרנא דיעקב דאתמר
 ביה ויעקב איש תם. ודפיכו דלית תמן במשקל לא סליס ולא
 נחית. די במיא נחית לגבי צדיק נביעו לגביה באריכו וסליס ביה
 באריכו דתמיעה. כאשא איהו דפיכו בשברים בתבירו. ובעמודא
 דאמצעיותא נחית (ג"א אחיר) בתרין יהו שלשלת. כינוני דא תרועה
 סול דקמה דמה לגבי עבינתא תתאה תמתי תם יהוה דפיכו בגין

רוח מוקד בשם שמים שאלו ל מה שיש אש וימי יר ו דלחד ביה א יאשא ואירי עד כד אחר כחא יר
 אתמר ביה קול ס' על רמס וכד אחר כחאש ותר אתמר כד קול ר חוכב לפנות אש וכד אחר כרוחא כליזר
 שזכר בו חלק הרוח ותר משאר חלקם א ריו רוח חזק ומו ש תר שו"ל דא יתח כ ריש חלית י"ב ר בעמודא
 רכב א
 (בת)

דְּהִבְיָאוּ לָהּ בְּחִשָּׁאֵי. וְכִד שְׂבִינְתָא אִידוּ בְּגִלְוָתָא. אַתְמַר כְּה אָנִי יִשְׁנָה
 וְלִבִּי עָר. כִּד אִידוּ יִשְׁנָה לִית כְּה דְפִימוּ. בְּגִין דְּמִבְּ"ה דִּיאָהוּ מִלֵּךְ דְּפִימוּ
 דִּלְה אַתְרַתְּסָם מִינָה הִה"ד נִאֲלַמְתִּי דוּמִיָּה הִתְשֵׁרִי מַעֲוֵב. לְמָה נִאֲלַמְתִּי
 מִ"ק דִּיאָהוּ דוּמִיָּה דִּאֲתֵרְמִיזוּ בְּאַלְקִים דִּיאָהוּ ל"ב אַלְקִים דְּמַעֲשָׂה
 בְּרֵאשִׁית דְּדָפִים רוּחָא דְמִוּדִישָׁא דִּאֲתַמַּר בִּיה וְרוּחַ אַלְקִים. בְּגִין
 דְּהִתְשֵׁרִי מַעֲוֵב דִּיאָהוּ סוּר. בְּהוּזָא זְמַנָּא אֲשֵׁתִּיאֲרַת בַּת יַחֲדִיא בְּקָא
 מִלֵּךְ. וּבְגִין דָּא לִית בַּת סוּר בְּגִלְוָתָא. וּבְגִין דְּלִית בַּת סוּר בְּגִלְוָתָא
 הִבְיָאוּ לָהּ בְּחִשָּׁאֵי. וּבְגִין דָּא צְלוּתָא אִידוּ בְּחִשָּׁאֵי. אָפַּע עַל גַּב דְּדִין
 מְגִיאִין אִית הִכָּא שְׂבַעִין אֲנַפִּין אִית לְאוּרִייתָא. וּבִהֲתוּזָא זְמַנָּא לִית לָהּ
 דְּפִימוּ דִּיאָהוּ בְּגוּזָא דְּנִקּוּדֵי דְּמִנְסֵרִין בְּדִפִּימוּ דְּאַצְבָּעָאן דִּיאִינוּן עֶשְׂרֵי.
 דְּבַחוּן מְנַסְרִין בְּדִפִּימוּ דְּרוּחָא וְאִינוּן מְנַסְרִין בְּנִימִין דְּכַנּוּר דְּרוּד.
 דְּפִימוּ אִיהוּ בְּגוּזָא דְּמִלָּא דְּקָרִיק בְּגוּזָא לְמַכְד עֶשְׂרֵה דְּפִימִין
 דִּאֲסַתְכֵּל אָסִיא בְּדִפִּימוּ עֶבֶד דְּוֹד עֶשְׂרֵה מִינֵי נְגוּנִים בְּתַלְמִים.
 אֲרַבְעָה אִינוּן אַחוּתֵי רַעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי לְקַבֵּל יוֹנָ"ם עֶשְׂרֵה דְּפִימִין
 יִקְבֵּל יוֹד סָא וְאִו סָא. דְּפִימוּ נְפִישׁ מְאֻדָּנָא שְׂמֵאֲלָא דְּלִבָּא וְדָא
 הוּא רוּחַ צְפוּנִי דְּהוּה מְנַשֵּׁב בְּכַנּוּר דְּוֹד דְּהוּה מְנַגֵּן טַאֲרִיו וְכָד עֶרְסִין
 וְזִרְדִי גּוֹפָא דִּיאִינוּן דְּפִסְתִּין. מְלִבָּא אִינוּן (נ"א הוּה) דְּפִסְתִּין. וְזוּרָא דְּמַלְהָ

דְּלִחְזַע תַּל מַת בְּתַרְוֵי רֵי שְׁלֵשָׁת גֵּרָאָה שְׁלֵשָׁת רוּחַ אוֹתוּם לִשְׁלֵשָׁת בְּהוּזָא זְמַנָּא אֲשֵׁתִּיאֲרַת בַּת חֵדָה בְּלֵא
 קוּל וּבַגְדֵי לֵח בַּת קוּל בְּלִיחָא פִּירוּשׁ בַּת קוּל ה"ס רִתְחִכְרִיוּת הַמַּלְכוּת שְׂנַקְרָאָה בַּת בְּחַפְזָרָה הַנִּקְרָא קוּל שֶׁהִם
 הוּ"ר אֲדִי"י וְזֵה אֲמַר עַל גִּלְטוּס דִּלְג לִיחְזַעֲרָא אֲחַד דְּכַבֵּה נַח בַּת קוּל וְזוּ הַכֵּה נַח שֶׁל מַלְכוּת דִּלְג לִיחְזַעֲרָא שֶׁר אֲחַד דְּ
 כְּסוּד בַּת קוּל אֲנַח בְּכַסוּד רְגֵלוֹת שְׂרָזוּ לְכָל מְקוּס שְׁלֵטוּ שְׂכֵנֵר שְׂעַמְהָס כְּאוּר שְׂכֵנֵר שְׂעַמְהָס בְּגֵלוֹת אֲנוּ כְּסוּד
 בַּת קוּל שְׂרָזָה בַּת תִּיבּוֹת דִּלְג לִיחְזַעֲרָא רִחוּ מִבַּח נַח מִלִּיבּוֹד דְּבִ"ע שֶׁסָּגַל עֲשׂוּתָה אֲשֵׁתִּיאֲרַת בַּת חֵדָה בְּלֵא קוּל
 וְאֲמַר עוּד בְּגִין דְּלֵת בַּת קוּל י"ר בְּלִיחָא הִבְאוּ לָהּ בְּחִשָּׁאֵי פִירוּשׁ רַב זֵאוּ לֵב לְבַה קוּל שֶׁהִם תְּלִיבּוֹת דִּלְג לִיחְזַעֲרָא
 בְּחִשָּׁאֵי זֵה חוּד שֶׁל בְּשַׁמְלִי"י שְׂרָזָה חוּד רִיבּוֹת שְׂאוּמֵרָה אוֹתוּם בְּחִשָּׁאֵי וּבְגִין דָּא לִיחְזַעֲרָא אִיר בְּחִשָּׁאֵי שְׂרָזִין
 לְאוּרִיָּה בְּלַחַשׁ שְׁלֵט תְּקִיפּוּ בַּת רִחְזוּגָם לְקַבֵּל עֶשְׂרֵה דְּפִק וְדִאֲשַׁתְּכֵּל אֲחַד בְּדִפִּימוּ פִירוּשׁ שֶׁ עֶשְׂרֵה מִינֵי
 בְּדִכָּב שֶׁל רִאשׁוֹ שְׁכָל מִן דְּפִק יוּדָה עַל דְּבַר אַחַד וְגַתָּה הַרְוּסָא אֲנִי בַּת אֲנִי בְּעֶשְׂרִים אֲנִי לֵא לֵא בְּתַקְלָמָס
 שֶׁדַּעַם מִן הַדְּפִק אֲזֵה חִינְס יִזַּר יִקְרָחָה נַח וְדַעַם מִן רַדְפֵּק עֲבָדָה אֲחַס הִיא מְעוּבְדָה אוּ לֵא לֵא אֲחַל שֶׁאֵר
 חוּלָאִים חוּן מִזַּר יִקְרָחָה אֲנִי חִיכִירִים מִן הַדְּפִק וּבְכַוֵּנוּ מוֹהַרְמִי"ו לְבַעֲשֵׁר רוּחַ קִירוּעַ עַל רִבִּינוּ הַאֲרִי וְל
 שֶׁהִם וְדַעַם בַּת כִּי הַדְּכָב חוּלָא רִכְשָׁה כְּמוֹ שְׂאוּרָה וּבְכַוֵּנוּ חוּלָאִים הַבּוּסָה אֲחַד הַרְוּסָה וּבְכַוֵּנוּ רַעֲנָן הוּא כִּי
 וּנְקֻדָּה רַב בְּחִמְמָה וְחִינְסָא לְפַעֲמָה מְדֻכָּב נְקוּדָה אַחַת וְדוּפֵק נְקוּדָה כִּי בְּדַעַם וּסִי לִיר"י דוּפֵק נְקוּדָה אַחַת לְמַעֲלָה
 וּנְקֻדָּה בִּי אַחַת רִישׁ אֲנִי קְנוּדָה שֶׁבֶּה אֲנִי לְפַעֲמָה דוּפֵק קוּרָה אַחַת אֲרִיכּוּבָה וְרִישָׁהּ נְקוּדָה אַחַת בְּלִבּוֹד קְטַנָּה הוּא אֲנִי
 נְקוּדָה רַקְמִין וְכֵן עוּד לְכָל שֶׁאֵר נְקוּדָה עִישׁ וְזוּרָא דִּילְגֵר אֲלֵא אֲשֵׁר יִרֵר שְׂמַה הַרוּחַ לְלַכְתָּ לְכוּ כְּדִאֲרֵי דְרֵשׁ

עם ה'. ועל כן יעזב אייט אַת אַכיו ואת אמו וגוי ובגיד כד סליס ה' לגביי אתמר בה זאת תורת העולה היא העולה דהיא (נ"א דהוה) סייקת לגבי אבא וכד נחיתת לגבי ברא אתמר בה ואש המנבח תוקד בו אתוקד ביה בשלהובין דרחימו. והכי כד נחיתו לגבי ה' דיליה, וי סליס לגבי ה' דיליה בההוא זמנא והנה מלאכי אלסים עולים ויורדים בו. כל ארין דפיסין דישאר ערקין והכי אוממיהו סלסין תרין ונחתין תרין סלסין תרי י"ק דא לגבי דא. ונחתין תרי ו"ס דא לגבי דא. ועוד סלסין תרי ורחא ואשא דאינון קלין וסלסין בדפיסו. ונחתין תרי מ'א ועפרא. דאינון כבד'ין בדפיסו ואינון מיכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל רפא"ל מיכא"ל מ'א. גבריאל"ל אש"א. נוריא"ל רוחא. רפא"ל עפרא ו' בדישא. ה"ה בדין. ו' בנופא. ה"ה הבל סליס הבל נחית. הבל סליס דא ה' עלאה סליס לגבי י דאידו עשר אמירן. ובמאי סליס כסלא דאיהו ו'. והבל נחית. דא ה' תתאה דנחית לגביה ואתעבידת דבור סריבו דכל הבלים וקלא ודבורא איהו פ"ה דאיהו בחוטבן מיל"ה כליד כלא. איהו סריבו דאדם בעמודא דאמצעייתא. קרבן ליי ודא שכינתא תתאה. ואיהו (נ"א ואיהו) יחודא דאתוון יס"ק בצדיס דאיהו אות ברית וזכאה איהו מאן דקריב אתוון ארין בצלותין דאיהו קרבנא דכב"ה שכינתא דיליה בפומי. וזכאה איהו מאן דמיחד לון בקריאת שמע ובצלותיה. דכריבו דלהון ודאי בעמודא דאמצעייתא. יחודא דלהון בצדיס. ומאן איהו דמיחד ברא וזכרב כלא עלת העלות:

אדהי הא סבא כה אודמן ליה דהוה נהיר. עלמין דבי פנהס בן יאיר טמיה ואמר רבי רבי. ודאי סריבו דארבע אתוון ויחודא דלהון בעמודא דאמצעייתא. וסריבו ויחודא דלהון הכי הוא בצדיס. ובתרין דהנין מיחדין לון ישראל כמ"ש דערבית ושמרית ומקרבין לון בצלותא

יד כחומרו ענת ^למיד חזקת על חציר רוד לס רח וכן ולמר וכסר מכשרי כחוספת וד למחו דקא על חציר סול"ו עס סא איהו קר בו דחגד בעמודא דאמצעיתא פרוס ספס נריו בו חציר כח סס אנגי ססול רמילוס בעמודא דאמצעיתא ססול רחפאית יכ ש כפס שפר כחחילו ססול מספר סכינע סס סס אנגי וכלשון עיוד כלמנע ס ס ספסחרה עמודא דאמצעייתא דהוה נכיר עלמן רב פתח בן אר שר פרוס עלמן על ד' עולמות אב ע שממך להס אורוח ין ריחל' רע' ין ולכך אמר שסטו פנהס כלומר דוק כשמא שחמלא פנהס דשתייה

דיטתיות וערבית. ודא קרבן עולה ויורד. ה' עולה בעמודא דאמצעיתא
 ו יורד בצדיק אע"ג דכלא משמש. עולה ויורד ה' באת י. ה באת ו
 מיד דאמר מרין ארין פרת. אפר ר' שמעון להבריא זבאה חולקנא
 דעלאין ותתאין אינון באסקמותא לפייערן. תאי איהו דאוסמוהו מארי
 מתניתין דבר נש דאשתדל בפולחנא דמאריה. דכל ברין דעלמא
 אינון בסיעתא דידיה. כמה דאוקמוה כל העולם כלו לא נברא אלא
 לצוות לזה. ואפילו שרפים וחיית ואופנים לא אתבריוו אלא לביעיתיה
 וכד בר נש אפיק הכלים ודבורים בצלותיה כמה עופין פתהין נרפייהו
 ופומייהו קבלא לון. הה"ל כי עוף השמים ילדיך את הקול ובעל כנפים
 יניד דבר. ונמיל סב"ה ארין מרין וכני בהון גלמין דאתמר בהון
 בי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה.
 ורוא דמיה ואשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתהך לנטוע שמים
 ויריכוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה אל תסרי עמי אלא עמי
 בשותפו. ארהבי דא סבא סא נהות פתח ואמר אני ישנה ולבי ער אני
 ישנה ברחמימא דאתרחמני. ולבי ער כד אריא נבכי. לכבה דהות
 נשואה לתתו ואתרחם מינה נפלה בני מרעא ואתבנשו בר אסין לגבה
 ולא הו יכלין למנדע מרעא דילה. אסיא מרשנא הוה תקן דתתו
 אשתמוצט בדפיסו בעשרה מיני דפיקון דבעי לאסתכלא בהון אסיא
 לכבל עשר אצבעאן. ורא הו אשתמוצטאן במרעא דילה אלא הוא
 דכמה משכו, וריחין טבין מתפוחים דאתמר בהון וריח אפך כתפוחים.
 וכמה משכו מעטים רמונים הו משמין לה אסין אחרנין. ולא הו
 מתניין לה. עד דאתא (נ"א דהאי) אסיא מרשנא אסתכל בדפיסו דילה.

הוא רפ"ב טרוא סס ר"ר דילן ררן שעלה ב' ולו א רב פנחס ב' אר שר דיוק ר טכ ה' עריה
 בעמודא דלמענה תא ו' יורד לך פרוס ב' א חמורס שה ס מלכות שולר בעמודא דלמענה תא רתפלת שהו
 סוד ומו דשמא קד שה וגם רואו שר ס רתפלת ורד כלל ק שרוא ה סוד למת בו ה"ח ור ג אע"ג דכולא קסול
 שיר ורד ב' בלות ו' ר בלות ו' כרות אע פ שהרמו שרמוט עתה בעולר ורד רוא רמו אחת טכ ו' יס
 לריחו עוד בעולר ורד בלוס, אמר ריור ר סוד ב' ה' שולר כ' ד דשמא קד שא שר ס חכמה ורד אית ר' ראשונר
 שר ס כר בלות ו' א שרוא רתפלת אסיא קרעטא הור תמן קר לר קרעטא לרמוו כנמשל קרס נא או קטר
 נא ריור סוד סס אנכי כמלו חילואו שעולר נא אית ות כסוד ושטר גדל נא כח חרנ' וכנו סודו כשער רפסוק ס
 ע"ג כשקן יד ית, טכן יתפוסם נבלה זה רמו ללירות טה כ רתפוט משולש טעס ור ח ומלר ואתרו

ואיהו אשתמוצ'תא באמ'תא ואמרת סול דודי דופס ואיהו אמר פתחי לי.
 פתחי לאת י דאיהו עש'רה מיני דפיסו. סול דודי דופס דא ו' דפיס
 לת'ת'תא בשית (ס"א דפיסון) פרסון דרוועין והוא דמלה ידיו גליירי
 זהב ממלאים בתרשיש בתר"י שיש בתר דרוועין שית פרסון. ובלתו
 רמזיון במלת בראשית דאיהו בר"א שי"ת. ועל'יהו אתמר פתחי לי
 באת ב'. פתחו לי שערי צדק. שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
 עולם ויבא מלך הכבוד. ובג"ד פתחי לי באת ב' זה השער ליי.
 ודא את ב' מן בראשית. אחתי באת א' מן בראשית רעיתי באת ר'
 מן בראשית יונתי באת י' מבראשית תקתי באת ת' מן בראשית
 שראשי באת ש' מן בראשית נמלא מל רזא דמלה יכו"ס אח"ד דמליק
 לחשבן ט"ר. ר"א נמלא ט"ר בארסום זביה איהי מליא"ה. באן אתר
 פוזמא שבוע'תא דאיהו שתי'תא. ועל רישיה י' עמ'רה בל'תא
 מעשרת. י' איהי טפה דאתמשכת מן מוחא לגבי אפיקי מים ו' דהא
 דנפיק מאן שמאקא רזח צפונית דהוה נפיש מאן שמאקא דלבה והוה
 מנשב בכבוד דדוד והוה מנגן מאליו. ועליה אתמר סול דודי דופס.
 דבקרמ'תא אמרת ה' זעירא אני ישנה מן י"ס. עד דאתער ו' לגבי

משק מעסס רמוניס רמו לאורות הג'ת ואירי אשתמוצעס בלס א וחזית קול דוד דופס פרוס ראס א
 השל מר באורות חכ ד ג כ טסס שלסה ראשונות וכו'. עש ס עש ס פרוס ועל א חכר קול דוד דופס דוד
 ד ו' ורלס חכב"ר סול חכמה שסס סס ט"ב ס ס ב ד יוד, ונכסס בבאות דוד שרוח ר' ו' ועל סס ט"ב
 וס סיס בו ר' ו' ו' דרס פסוק פסח ל וכו בלומרו וליבו אמר פתחי ליאת ו' ד הוא אות שנכסס סס ר' ו'
 דעס וסס פסח ס סו רעס ו' ד וס ו' ד פסח ו' ד כגד שלשר ו' סל מליס דלאת ו' ד סס ר' ו'
 ר דפיס לסי'תא דסס פסח ל כרוס כללוס הד ס נה שסס פסוקי סרס שלשר בלזנע ועוד שלשר כנף
 חירע ורסמוך לכנף ועל'יהו אתמר פסח ל בלזנע ב' כרוס בלזנע ס סל כדלסס ס סל סל שלשר חל'ות
 מזרח דרוס מערב ולד רלפון פסוח פסחו י' עשר ל'ק הסוכר נקראס עשר כמ ס בגמרי' חכ' על דל ס דרסח
 וסרעח לדסס ס עביר לכן בלזנעס ברא סלס ס ר ס כב א שרוס עשר וגל כ מרש ס ביר עור פסוק שאו עשר ס
 רלס כס וכו ט עשר ס קא על חמשה חומש סויר סל חומש נקרא עשר ורלסס סל חמשה חומש סוכר עול ס
 מספר איה ס סס ס כנה הנקראס מלך הכבוד ולו א שאו עשר ס רלס כס ובל מלך הכבוד בלמלא ס בל'ס
 וס א ס ס מלסס, פרוס חסוק ועלו סס אלסס ריב על ד סל אותות של רור"ס עב ס ס מ ר ב ו
 וכן סינלס סס אלסס הארות אלו סו אותות אלרס אותות על אר אימ"ז בומא עב עשר דל ר'
 סס חלס פרוס וס השנעס סווא כסור סויר שרוח עס בספירות וכס ב'ז"מ וסס על ל' עב סכס רב. רלר
 זל כעטר הכוטה כרוצי' השכח א כמ סכ עאל דל רו ססס ס קא על ב' רשמוס סל וס סכס סנחב
 לשיעי וסנכב לו ס רש. וחלו זמן הר מסוק סס אלרס דסס ו' ר' וסס ס בורק על פלח זמן, לסיס דלס
 כפסחס ולו וס"ש ועל רסס ו' ד עסס כלל מועשר חוד לדבר בלזנע ו' שרס כסחיר עלו כפסוק קול
 דאירי

דאיהו רות. ומיד קול דודי דופס בשית אתון מן בראשית דאינון לקבל
 שית תיבין דיתודא ואינון לקבל שית זמני בראשית ועוד פתחי לי
 ביזמא קדמאה דאיהו ימינא דעליה אתמר פותח את ידך ומשיבוע
 לכל מי רצון. ידה וידך דא י' דאיהו לימינא. אחותי ביזמא תניינא
 דתמן ה'. יונתי ביזמא תליתאה דתמן ו'. שראשי נמלא מל ביזמא
 רביעאה (נ"א תליתאה) דאיהו כללא דיויד סא וא"ו דאיהו תושבן מ"ל
 ודא איהו ופא זכרית דתשביה חד בחשבן דאיהו וא"ו דסלים את"ד.
 ו' עלאה עמודא דאמצעייתא. ו' תתאה צדים. א אחזי על תרתייהו
 דאינון חד. מוצותיו אלין שית מצוות דאינון ה' שית פרוזן דכלילין
 בתרין שוכין דאינון יום תמישי ויום ששי ועליהו אתמר שוכיו עמודי
 שש. רסיבי ליקה דא שבינתא תתאה כלילא מיזר מא ואו סא.
 ואמאי אתסרייתא לילה דאיהו ליל שבת ליל שמורים דאיהו ודאי ליל.
 בהוציא אותם מארץ מצרים. ועוד אני ישנה במשנה ולכי ער
 באורייתא דאתמר בה התאנה חנפה פניה דאינון ת"ח כלב נתיבות
 פריאות חכמה בל"ב אלמים דעזבדא דבראשית. בל"ב דאיהו ב מן
 בראשית ל מן דעיני כל ישראל והגפנים סמדר נתנו ריח אלן בעלי
 מצות סומי לך רעיתי יפתי זככי לך. סומי לך באורייתא דבכתב יפתי
 ולכי לך בתלכה אורייתא דבע"פ ועוד אני ישנה בתלת מאה ושתין
 וחמש פסודיו דלא תעשה בחושבן אתון ישגיה. ולכי ער ברמ"ח
 פסודין דעשה בחשבן ולכי ור' מער קמו דאתיהיבו מימינא ומשקלא
 סאי ע' מן ער דאיהו בתוספת. דא עמודא דאמצעייתא דאתמר ביה
 עין יעמב. דאיהו עמודא דאמצעייתא דכליל פקודין דעשה ולית
 דאתיהיבו מימינא ומשמאלא ביה כלילין ועוד סול דודי דופס דא
 עמודא דאמצעייתא דאיהו תורה כליל תרי"א דאתיהיב מתרין דרועין

דוד דופס דא ואו ו' ש כדאשו נקוד כמו וד שמספיר עשרה ועוד כזה ל כומא קדמתי פרוש יום
 ראשון בשבת רוח הסוד ש"ס מ' ו קרא טוריה וס אחד ומספר א סוף אחד ונרמנו סג ודן ואוס ו בארבע
 ויא א' חקר דך אלף ודך ית"ש וגם כופא ח' טאה דתין ואו נראה כל מספר שלש עולר במספר
 רקודי ומספר שער רס ס' ל"ר דא שבתא סחאה כלייא וכו פרוש ללר סל ל"ג מספר סס ארז סה ס
 שכיחא סחאר ונשאר וד מספר עשרה כיד וד ה' ו' ו' ר' א שרס עשירי אום וז' ואמא אסקריאל ל"ג

דתמן אבא ואימא דאינון י"ס. ובהון אשתלים תורה דאיהו ו'. כליל
 תר"ג ה' תתאה אורייתא דבע"פ כלילא מכלהו אתון וכה אשתלים
 ימו"ס. ועוד אני ישנה שניה ודאי לחכמה דאיהו ו' כד אתרחס מיני
 דחימאי דאיהו ו'. ורוא דמלה י"י בחכמה יסר ארץ כונן שמים בתבונה
 בחכמה דאיהו אבא ו' יסר ברתא דאיהו ארץ ה' ועירא דארץ ודאי.
 כונן שמים דא ו בתבונה דא אימא עלאה. רכינה אתסריאת לעירא
 כד איהו עם בעקה. תבנה אתסריאת לתתא כד איהו עם ו דאיהו
 בן ו' ות' דאיהו תפארת אשתארת איהו ה' עמיה ובנהוא זמנא דאת
 י איהו עם אימא. ואיהו מרחס מינה אתמר כה אני ישנה (ואיהו שניה
 לה). ועוד ישנה בגלותא דלא דפיס כה. ובנהוא זמנא דיתני בעקה.
 קול דודי רופס. דאיהו ו רחמו דילה. רוח צפונית נפיש לנבה דשכיב
 בכנור דחדו ורוח דרומית מספרא דימינא ורוח ארקים מרחפת על פני
 המים דאינון מים מספרא דהסד דתמן חכמה ובזמנא דיתני פורקנא
 דפיסו מליס ונחית בנונא דקרבן עודה ויורד. מליס ה' עלאה לגבי
 י נחית ה תתאה לגבי ו'. ומה דהוה ימס"ו אתחזר ימו"ס אבא עם אימא
 כרא עם ברתא ובגין דא אמר נביאה כה אמר יי אל יתהלל חכם
 בחכמתו דאיהו לימינא בזמנא דמכ"ה מרחסא משכיניתיה. ואל יתהלל
 הגבור בגבורתו. דתמן גבורה בצפון ותמן עותרא. הה"ד מצפון ודב
 יאתה ובגין דא ואל יתהלל עשיר בעשרו. ותמן לצפון שנאמר מצפון
 זהב יאתה. בזמנא דאת ו' מרחסא מה דלית כי אם בזאת יתהלל
 המתהלל השכל וידוע אותי כי אני יי ונו. כד יהא יקו"ק ברסא
 יאות כל אות בחכרתה. הה"ד עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא
 אשה כי מאיש לקחה זאת על כן ישוב איש את אביו ואת אמו דא
 חכמה אביו ובינה אמו הה"ד כי אם לבינה תקרא. ודכס באשתו דא
 ו' בן ולקתר דאתרבס באתתיה דאיהו ה והוה לךשר א. ודא איהו

דא ה' לל שבת לל שמור ס' שרוס לל רס אותות ל לר וו ל רמו למוח, הנמשך מן, אות ו' ד קומי
 לך בזויר תא דככתב וס' ו סלך ל לקוס מקמי ס' סהוא אור תא שכתב גס קומ רוח קו מן, כ' מורה שכתב
 מצ גיר דלקי מ נפקא ולכ לך ברלכס כ' יכ לשון רלכס הוא ולכתר דמסובב בחלס דלחיר ס' וס' ו
 קרבן

קרבן עולה וזרד. קרבן קריבו דאתון דמתקרבין י עם ה ו עם ה
 ובגד קרבן לוי דאתקריבת אתהא לבעלה הה"ד אדם כי יקריב
 מקם קרבן לוי מאי אדם דא יוד סא ואו סא דאיהו קריבו דאתון.
 זמאן קריב לנבי אתון. דא עלת על כל העלות. בההא זמנא דפיקו
 נחית וסליס מארבע דפיסין לעשר. דפיקו בר אתון סליס באשא
 ורוחא ונחית במיא ועפרא ורוח דמלה והנה מלאכי אלמים עולים
 ויורדים בו. עולים תרי ויורדים תרי ואינון מים סמ"ץ. שב"א אט
 חל"ם רוח. שור"ס עפר מאנא דכדהו. בגין דקמ"ץ דאיהו מים
 י ביה סליס ה' דאיהו לשמאקא דאיהו שב"א אש. ואמאי סליס
 ה' בקמ"ץ. בגין דתמן י דאיהו חכמה. כגה דאוסמוהו הרזעה
 דהחכים ירדים ויהו י"ק בימינא. ה איה עם אבא. ואיה ארץ נחית
 לשמאקא דתמן רוחא דאיהו חל"ם דאיהו רוח דנשיב באון שקמאלא
 דלבא. ויהו ו"ס בשמאקא לקבל לבא. בההא זמנא אל אשר יהיה
 שמה הרוח ללכת ירכו. בר נביאיא מתנהגין אבתריה בערקין דלבא
 דמתנהגין ברהו בטר רוחא דלבא. ומאי ניהו שמי"ה דא מט"ה דאתמר
 ביה הולד אל דרום וסובב אל צפון וגו' ולבתר דסלקין תרין ונחתין
 תרין סלקין (ד) דפיסין לעשרה. כגוונא דא יוד סא ואו סא. באת י
 סליס ה. ובאת ו ה תנינא בא סליס י. דאיהו בעשר אצבעאן דרין
 ובי אצבעאן דתלין בר אתון סלקין בוא"ו דאיהו אח"ד כחשבן אר"ץ.
 דאיהו שכינתא סלימת לנקודי לחושבן ועיד דחנוך. קמ"ץ י"ד. פתח כ'
 צרי י"ב. שבא ו' סגול ח"י. חל"ם מ"ו חרס ו"א חירק ב' י"ב. שורק ו'. שורק
 עם ו' י"ב. (נ"א מאי ניהו שורק רא איהו ארין) לחטבן ועיר דחנך והאי איהו
 חשבן לכל נסודין לחשבן ועיר. א"ל והא אתון דיכו"ס דאינון קרבן
 עולה ויורד מאן סליס בקרמיתא זמאן נחית. ו' נחית בקרמיתא לנבי
 ה' ולבתר סליס י' לנבי ה' עלאה דהבי אוקמוהו מ"מ לא אבא בירושלם

לכשר אחד נראה אותות ו"ה עם סולל ב' אותיות עול ס מספר אחד מים קמן שכל אש, חלס רוח וכו
 נראה מים ג' ו' קמן הוא אותות קס' ו' ושכל אותות כלש חלס כמ ק ג' רוח כיו ק עם סולל ושורק עפר
 חלס דטולפו ור ע שורק אותיות קוסר שהוא חלסל וטולפו כי הכל מתעבר ס ונקשרים יד כור ע מספר
 של

של מעלה וכו'. לא ייעול י' בה עלאה דאיהו ירושלים דלעילא עד
 דייעול ו' בה דאיהו ירושלים דלתתא. אדחבי הא סבא דסבין מא
 נחית ואמר ר' ר' הא כלתה איהו בני מדעא מרחיקתא צריך לאתענדא
 ברפיקו דילתה יתיר דהא סול דודי רופס. סול דחומקא. רפיק לנבא
 בתמיפו סני לארבע סמרון. ההד כה אמר י' מארבע רוחות סאי
 הרוח מסמרא דאזיר סממאה דאיהו קרמון על כללא דפיסו דרוחא איהו
 לה. מסמרא דחכמה איהו קר. מסמרא דאימא איהו בתמימו סני.
 בגין דאזיר קדמאה נטיל בעמנדא דאמצעיתא ונטיל בצדדים וחכמה
 דאיהו קר נטיל סתקד ונצח. ואימא דאיהו חמימא נטילת בגבורה וחד
 ומסמרא דשכינתא תתאה איהו יבש. דאיהו ארץ דאתמר בה ויסרא
 אלסום לייבשה ארץ והא אינון ארבע וסלסין לעשר בנוונא דארבע
 אתוון דאינון ימו"ס דסלסין לעשר יוד סא ואו סא. ואתתא מיכאל
 גבריא"ל נריא"ל רפאל"ל אינון לבושיין לארבע רוחין דאתמר בהו
 רוח י' רוח חכמה ונינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת י'. רוח
 י' דא אזיר סממאה. רוח חכמה ונינה תרין ספירן אכתריה. רוח
 עצה וגבורה ימינא ושמאלא רוח דעת ויראת י' דא עמנדא דאמצעיתא
 ומלכות. והריחו ביראת י' דא ריח נחת. ומאי נהו ריח נחת דא צדיק
 דביה נתיחא ריח איש צדיק. אשה לוי דא נצח והוד עלייהו אתמר
 את קרבני לתמי לאשי. אשי י' אתמריאו עלייהו אתמר סמכוני
 באששיות על בן באורים כבדו י' וריח אפך כתפוחים תפוחי זהב
 במשכויות כסף ואינון תרי אופני המרקבה. תלת תרוין אינון שרפים
 וחיות ואופני קדש. שרפים תרין דרועין ימינא ושמאלא. חיות נופא
 זבירת. אופנים תרין שוסין. מרקבה דכלתה שכינה. בגין דאינון שית
 תמונין מסמרא דאת ו' דאיהו חתא סרשא (נ"א דמב"ה) דרפיק
 ומגשיב בכלהו. מלכות מרקבה דיקת כלילא מד רוחין ורא איהו קרא
 דו פרצופין דאינון עשרה דפיסין דאינון ה' דנפיק מלכא דאיהו הבל
 הר"ב ד' ארבע מתנות. ד חיות לכסא. ו' רגלי דאינון שש מעלות
 לכסא דמתקן כל נשמתין בארץ אצילות וקאו איהו האי כרסניא בארץ

בְּרִיאָה אֵלָא כְּאֵרָה אַצִּילוֹת. דְּשִׁכְנֵתָא עֲקָאָה אִיהוּ כְּבוֹד מְחֹס
 מְרֵאשׁוֹן דְּאִיהוּ מַלְכוּת וּבְחֹן יִסְקִיז סְמִיז וְסִיָּא הִתְוִי אֶתְלִבֵּשׁ בְּשִׂית
 סְפִירָן דְּאִינוּן שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסָּא. וְ אֶתְלִבֵּשׁ בְּחִכְמָה וּפְלִיט לַעֲשֻׂדָּה
 דְּאִינוּן וְנִגְלִילִים דְּכְרִמִּיא. אֲ לַעֲיָלָא דְּמֵת כְּמֵרָאָה אָדָם עֲלִיו מִלְּמַעְלָה
 וְדָא אִנִּיר קְרַמְזֵן ה' זַעֲרָא אִיהוּ לִימִנָא. וְחִכְמָה לִימִנָא נְמִיר לָהּ וּבְהֵאֵי
 אִתְר ה' בְּחִכְמָה יִסְר אֲרִיץ ה' לְשִׁמְאֵלָא אִשׁ עַל לְבָא וְ הִתָּא דְּנִשְׁיב
 לְנִבְהָ וּבְעֵי דְּחִמִּי מִינָה דְּלָא אִוְסִידֵת עֲלִמָא. כְּגִין דְּגִרְמִי לָהּ דְּאֶתְרַחֲמֵת
 מִכְּעֵלָה וּמְאֲרִיךְ רוּגְוָהָא. וְלִזְמִנֵּן דִּיתִי פּוֹרְסָנָא אֶתְמַר לְנִבִּי וְ דִּאִתּוּ
 דְּרִגָא דְּמִשָּׁה מִלְּיָךְ לִימִין מִשָּׁה. לְסַמָּא ה' דִּילִיָּה כִימִנָא וְדָא אִיהוּ
 חִי וְ שִׁכְבִּי עַד הַבֵּר. כְּסֵר דְּאֶבְרָהִם וְ אִוִּיל לְשִׁמְאֵא וּזְקוּף לָהּ דִּילִיָּה
 וְדָא אִיהוּ קְרַבֵּן עֲוֵלָה וְיִוֵּרד. וְהָא דְּמֵלָה יַעֲקֹב בְּהֵאֵי אֶתְר שִׁכַּל אֶת יָדִיו
 וְלִחְבִּיקָא כְּרַמְזָא אֶתְחֻדֵר וְ"ס לְשִׁמְאֵלָא דְּאִינוּן שְׁמוֹר וְ"ה לִימִנָא דְּאִינוּן
 זְכוֹר וְדָא אִיהוּ הָה שְׁמִי וְזֵה זְכוֹר וְ"ס עִם שְׁמִי שְׁמִי לְשִׁמְאֵלָא וְ"ס
 עִם זְכוֹר וְ"ה רַמְ"ה לִימִנָא. כְּפִסְחָ יְהוֹן וְ"ק לִימִנָא. בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה
 וְ"ק יִשְׁמָאֵלָא שְׁבוּעוֹת אֶחָיד בְּתַרְוִיָּהוּ. וְדָא עֲמוּדָא דְּאֶמְצְעִיתָא הִתְדִ
 מֵלָא שְׁבוּעָ זֹאת וְנִתְנָה לָךְ גַּם אֵת זֹאת בֵּיה אֲשֵׁתִים יְמוֹס וְעַם
 כָּל דְּאֵלָא יְהֵא שְׁלָם אֵלָא בְּבֵת זִוגִיה דְּאִיהוּ אֲרִנִי. וּבְאָן אֶתְר. כַּסֻּכָּה
 דְּאִיהוּ כִּי ה"ס דְּאִיהוּ יֶאֱמְרוּנְכוֹ. וְהָא דְּמֵלָה וְיָכָא יַעֲמֵב שְׁלָם בִּימוֹס
 מִיד וְיָכֵן לוֹ בֵּית דָּא סוּכָה כְּמָה דְּאֵת אָמֵד וְיַעֲמֵב גַּסְע סִכְתָּה וְיָכֵן לוֹ
 בֵּית בְּהֵוָה זְמָנָא מַה דְּתוּה אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלְוָתָא דְּאֶסְתַּלְּל דְּפִימוֹ דִּיקָה
 שְׁלִימוֹ דִּילָהּ בְּהֵוָה זְמָנָא אֶתְמַר בְּשִׁכְנֵתָא וְלִבִּי שֵׁר לֹאֲתַעְרוּתָא
 דְּפוֹרְסָנָא. וּבְהֵוָה זְמָנָא נְשִׁיב רוּחָא דְּמוֹדֵשָׁא בְּה דְּבִזְמָנָא דְּרוּחָא
 דְּמוֹדֵשָׁא לָא נְשִׁיב רוּחַ סַעְרָה נְשִׁיב כְּאֹדְנָא שְׁמָאֵלָא דְּלִבָּא וְיָכִיר
 לְמַטְעִי עֲלִמָא וְהֵאֵי אִיהוּ דְּאֶתְמַר בֵּיה וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן הַצִּפּוֹן
 דְּסַעֲרִי גּוֹפִיָה דְּבֵר נִשׁ דְּאֶתְמַר בֵּיה מִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה וּבְהֵוָה זְמָנָא
 שְׁלִמִין בְּעֲלִמָא כָּל רוּחִין וּשְׂדִין וּמְוִסִין בִּישִׁין דְּמִתְבְּלִין עֲלִמָא דְּאִינוּן
 מְלָאכִי חִבְלָה. וְדָא דְּפִיכוֹ דְּמַרְעָא הַסְלִים בְּאִשָּׁא דְּגִיהֵנִם דְּאִיהוּ מֵרָה
 וּמְחֹסִם לְגוֹפִיָה דְּבֵר נִשׁ וּבִיה וְיִמְרֵרוּ אֵת חִיָּהֶם. דְּאֶבְרִין דְּאִינוּן

ישראל בעבודה קשה לא כבר דאיהו כבר על ערסין (דמרה) דדמא
 בחמר ובלבנים לא ליהא חוורא דאיהו כבר על בר נש. ומינה יתון
 ליה כמה טרעין כישין דאינון מים הזדונים דמתגברין על אברין דיליה
 ובכל עבודה בשנה לא רפיכו דמא דאתמר ביה איש יודע ציד
 איש שנה. ומאי ניהו רפיכו דמא רוח סערה דאתגבר ביה דמא
 דערסין דכבר דאיהו עשוו הוא אחום דערסין דיליה כי רגליהם לרע
 ירצו וימהרו לשפוך דם. אשר עברו בהם בפרך דפיכו במרה אובמא
 דאיהו יבש ברמימא ובגין לא אתכד ביה בפרך. וכד אתעבר רוח
 סערה כד"א וזאת רוח הטומאה אעביר מן הארץ אתער דפיכו
 בהוא רחא. עליה אתמר בדבר יי שמים נעשו וברוח פיו כל
 צבאם. בהוא זמנא הבלים דצלותין פלמין ביה ברוחא דכודשא נבי
 עליא. ויתערו לנבייהו הבלים עליאין דאתמר בהו כי לא על הלחם
 לבדו יחיה האדם וכו דאיהו הכל דלכא דשכינתא קדישא להב המזבח
 ומיד דפליקת בהבלים דפומיהו דישראל בצלותין. מביה שאיל
 בנינה מי זאת עולה מן המדבר. מי בזאת עולה ודאי ובגין לא אית
 הבל ואית הבל. אית הבל דאתמר ביה ותוסף ללדת את אחיו את
 הבל. ואית הבל דצלותין ופולחנין טבין. ואית הבל דמלין במלין מלין
 ריבגין דאתמר בהון הבל המה מעשה תעוועים בעת פקודתם
 יאברו מאי בעת פקודתם אלא בזמנא דאתי פורקנא ופסידה לישראל
 יאברו מעלמא. הבל תעוועים דתועים לבני נשא ורוחא דכודשא
 שליט בעלמא דאיהו דפיכו דאתמר ביה סור דודי רופמ. דפיכו דסליס
 בגלגלי ימא. דספינה דאיהו לבא וכל גלייא עלייהו אתמר אל אקר
 יהיה שמה תרוח ללכת ילכו. ובהון החיות רצוא ושוב רצוא תרין
 ושוב תרין אינון ויכו"ס דאתמר בהון כד אמר יי מארבע רוחות באי
 הרוח. שכינתא עליה אתמר אשר שמתי חול גבול לים. ואיהו תחומא
 דכרהו בנינא דתחום שקת. וכד רצין גלין בד' רוחין מיד דחויין
 שכינתא דאיהו חול לב (נ"א לים) דאיהו חול דאסתר לימא. אתמר
 בהון ושוב. חוראן לאתרייהו. ואלין ד' רוחין כד נפכי מן לבא תנעיה

דלהו איהו לדי סטרין דספינה. תרין בתרין כנפי ריאה. והרין בתרי
 בתי לבא והננעה דדפיסו דרוחא עכיד תנועתיה ודפיס בנמודה אהת
 או תרין או תלת ואתחוד לאתריה. ובנמודין דדפיס אשתמודע
 דפיסו לזמנין דפיס זמנא חדא ואתחוד לאתריה. ודפיסו דא אשתמודע
 בנמודין דאורייתא. בההוא זמנא דדפיס בנמודה חדא לתתא איהו
 חיר"ס. ואם היא לעילא איהו חל"ס (ס"א מוצא דאת יוד). כד איהו
 באמצעייתא איהו שור"ס. אם היא לעילא אחויה דאתנבר אשא
 דאיהו חס ויבש ואיהו סר דעליה אתמר זאת תורת העולה. ואם היא
 דפיס נמודה לתתא איהו חר"ס ונהית במיא דאיהו סר ולח ואיהו כבד
 ואי דפיס נמודה באמצעייתא שר"ס הנשיב (נ"א דנחית) ברוחא על
 מיא ואחיד בתריווידו ואיהו חס ולח. והאי איהו הנקיד קנא
 חדא לעילא ואסתלק דפיסו. או דפיס זמנא חדא לתתא ואסתלק
 דפיסו או דפיס זמנא חדא באמצעייתא ואסתלק דפיסו. ואם
 דפיס תרי זמני דא בתר ואסתלק דפיסו הא אינון צר"י דדפיסו
 דלהו שוין. אבל דפיס נמודה חדא לעילא ובנמודה חדא לתתא
 דא בתר דא אינון שב"א. ותרין נמודין. אינון איש זמין לזמנין דא
 קליס ודא נחית. קנון את הקאור הגדול (לממשלה היום) ואת
 הקאור הקטן (לממשלה הלילה) ולזמנין אינון שוין ואינון שמים איש
 זמין ולזמנין דפיס תלת דפיסין חד לעילא ובתריה תניינא באמצעייתא
 ובתריה תליתאה לתתא הא תלת יסודין יתערין ביה דאינון איש זמין
 ורוח באמצעייתא ודא שר"ס. ואם דפיס תרין דפיסין שוין דא בתר דא
 ובנמודה בתר תרין לתתא הא אינון סג"ל דאינון מים ואש ורוח לתתא.
 ולזמנין דפיסו בפותיא באריכו דא פת"ח. ולזמנין דפיס באריכו ונקיד
 נמודה אבתריה דא קמין באריכו אחויה רחמי אם זכו דפיסו דפיס בארין
 נמודין תשע שכינתא מאנא לכלהו. עשירית לון בגין דבה כלילין כל
 ארתון. ואתון אינון לגבי נמודין כגופא לגבי רוחא ובין כל דפיסו ודפיסו
 (י' שעוריה דאיהו שיעור מומה) ו שעוריה דאיהו שיעור מומה יוכר
 נמודין דפסין ביה אינון דפסין כלהו דפיסין בניחא ברחמי. וכד בית

תמן ודפסין במחירו ואנן דינן דפיסין דדחתקא בטר דחתקא. ואנן עת
צרה היא ליעסב ומסנה ינשע. וקאנא דנסודין איהו נפש. נשמתא
איהו בטר על בלתי זמנה בטרין דאינן מעמי. תנועה דנסודין ואתון.
ואיהו תליא במחשבתא. ונסודין תליין באמירה. אתון בעשיה. ודא
איהו אומר ועושה. מספרא דימינא אמירה. מספרא דשמאלא עשיה.
עמודא דאמצעייתא כליל תדוידו אומר ועושה ונכמא אומר ועושה
בתניה דאתמר בה יהי אור יהי אור. יהי אור יהי אור. ואתעביד
אזיר. דאחיד בתריויהו בעמודא דאמצעייתא ואיה דפיסו העץ תדעת
מזב ורע דמקאי אתר יצר המזב ויצר הרע. ואיהו קנא דלחמ החרב
דמזהפנת דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה דפיקו דיצד המזב
אחוי בריאותא ואסותא דקר אברין. ודפיסו דיצר הרע אחוי מרעא
דקר אברין דגופא וכל מאן דאלים גבר. אי מתגברין זכוון אתהפך
מנחש למטה ומיד מטה כלפי חסד וכל גופא אתסי. ואם מתגברין
חובין אתהפך ממטה לנחש ונשך כל אברין בכמה נשיכין דכאבין
זמרעין בההוא זמנא אתמר בדפיקו אין סור ענות גבורה ואין סור
ענות חלושה סור ענות אנכי שמע. סור דעננא סור דדפיסו דבי מרעא
דגלותא אנכי שמע. ואיה דפיסו מאילנא דאיהו ביש לית ביה טב כלל
דמניה נפיש רוח סערה דאסעיר ביה גופיה דבר נש ואתמר ביה רוח
חוק מפרס הרים. דאנן גרמין דגופא ומשבר סלעים דאנן צלעות דגופא
דאנן כנוונא דסלעים. והאי איהו נפיש בודון ולית ליה משקל ושעור. וביה
והאניה דאיהו גופא חשבה להשבר. והאי דפיסו סלים ונחית בגלי
ימא דאינן עטר בתרין תתאין כנוונא דאיהו מלכות כדישא הכי איהו
מלכות חייבא. כנוונא דמילה הכי איהו ערלה דתמן סמא"ל ערל.
זבת זוגיה ערלה נחש ואיטת זנונים. יסבר תרי ירכי ששזט מספרא
דמקאבו תאומיא"ל תומיא"ל ולמבלייהו אתמר תדומות יכסימו ירוו
במצולות כמו אבן. קסבר עמודא דאמצעייתא איהו עוגיא"ל דמתמו
עוג מלך הבשן מספרא דתרין דרועין אינן (אנגיא"ל) עזיא"ל. אנגיא"ל
כתמן אנג וביה כי נאה נאה סוס ורוכבו קמה בים. עזיא"ל. מתמן

עזאזל . ומתמן עזיא ועזאל . ואיהו חוריא לראיכרסמנה חזיר מעור
ועליה אתמר ועל חרבה תחיה . ואיהו שעריא ל דמתמן רוח סערה
ואיהו עשו איש שעיר . ומתמן שער באשה ערוה . ועליה אתקף ההוא
דאתמר ביה עזי וחמת יה ויהי לי רישועה . יי איש מ"חמה יי שמו
וגו' . לקבל בנה דאתמר בה ארף בנה אלין אלופי עשו לקבל חבמה
אדם ברעל איש און . לעילא כתרוא ל (נ"א כתיא"ר) לקבל בטר עליון
ומתמן ברת לקר ארין דעברין על אורייתא ואינן בתרין תתאין אינן
מליפין לעשר ספירן . ועשר ספירן מוחא בנייהו . ואלין מליפין
אינן מחיזה בין ישראל ל אביהם שבשמים . באלין קריפין מתלבש
מב"ה ושכינתיה למיימא בשכינתיה ומלכותו בכל משלה . ולמיימא
ביה כי מרד על כל הארץ אלקים . אקר לעילא באתריה אתמר לא
יגורף רע . אלא מליפין דליה לעילא אינן לבושין סבמה גוונן שפירין
דנהורא דמנהון אתפשט קב"ה בגלותא ואתלבש באלין אחרנין בגין
לנפרא לישראל דאינן מתלבשין באלין מליפין . ודא איהו בכל צרתם
לו צר וכו' . בקדמיתא יהב לון בידא דשליח דאיהו נבריא ולא הוה מזונא
לסמאל ולמשרין דיריה אלא על ידי שליחא ובנין חובין דישראל
אתלבש הוא בהון וכביכול אתי ליה על ידי רבב"ה וקאי אם ישראל
אזלין בארע מישר ומקיימין אורייתא ופמודין דיריה ואם ה"ו לא מקיימין
אורייתא ופקודין דיריה יהיב עשר בתרין בידוי דסמאל וקא צרד
מזונא לא מידא דסב"ה כל שכן משליחא דיריה . ודא לפרעה דאמר
לי יאורי ואני עשיתני בגין דהוא בתרין נוכראין בידא דסמאל
דבמדמיתא כד הוו בתרין תתאין בידא דסב"ה מה כתיב בישראל וראו
כל עמי הארץ כי שם ה נקרא עליך ובזמנא דאינן בתרין נוכראין
בידא דסמאל לא דחלין אומין דעלמא מישראל ועבדין בהו כרעותיהו
עד שעתיא דפורמנא דיתקנים בהו ואת רוח המזמאה אעביר וכו' דאלין
מליפין גרמין אפרשותא בין סב"ה ובין ישראל . ודא איהו הוא כי אם
ענותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלסיכם ועתיד קב"ה לאעברא
אלין קריפין ולא תחזאה לישראל במוחא מנאו הה"ד ולא יכנף עוד

חירת רבויין אי' שמענא דתלת רבויין אין, אינון תלת מפין דאורדיקו מאדם קדמאה. (כ ה קדמא- דלחמך כיון מלי) א"ל והא אגא שמענא אלה תלרות השמים והארץ תמן תהיו. א"ל ודאי הכי הוא דמתמן הוה קין יסודיה ועקריה קדם דתא לעלמא. אכר ודאי רוא עלאה אתגלייא דלא שמענא עד השתא אי' אם בן אלן מפין דאתוספו

הכא מאי נגדו. אמר ודאי על אלן נ' מפין שריין תרת חכמות. חד איהו חכמת

המחשבה. ותניינא חכמת הדבור. ותגיתאה חכמת המעשה. ואינון תלת עלמין סתימין. תלת מפין דחליין מן מוחא עלאה סני " מרינן ליה ואית תלת עלאין עליהו דחליין ממוחא סתימא דעתימא דעתיקין ואינון סגולתא תלת עלאין אתרימוזו ב' עלאה דאית לה קוצא לעיקא ומוצא לתתא וגו' באמצעיתא ותלת מפין תניינין דאינון סגול מן י תתאה ודוא דמלה בראשית תלת מאדם קדמאה ותלת מאדם תתאה. ובאלין תלת נקודין אתמר אני ראשון ואני אחרן, ומבלעדי אין אלקים. ואלין אינון ג' גנולין דאדם קדמאה דתלת מפין דאורדיקו בתלת אבהן דבהון יברכך " יאד " ישא " ותלת תניינין כבדית ותרין סמכי קשוש תנח שם ויפת מתמן הוה דאתמר ביה נח איש צדיק מספרא דצדיק חי עלמין שם ויפת מספרא דתרין סמכי קט"ט ודוא דמלה הכא מה שמ ומה שם בנו כי תדע. מהשמו באימא עלאה דתמן חכמה ומה שם בנו באימא תתאה אשתמורעא אבל תלת גנולין בתלת אבהן ותלת בתלת סמכין דתתא ואלין שית הוה עתידין למהוי תלת בשת ותלת בהבלי אלא דפריה י משת דאיהי נקדה וכו' :

ועוד ותוסף לקדרת את אחיו את הבל, רבי יוסי ורבי אלעאי הוה אזלי בארחה. אזדמן ר' אלעזר עמהון אָמרו. ודאי עקך אתמר ויפגע במקום דאָערענא בשכינתא אמר לון. עָזייכו אתמר ויפגעו בו מלאכי אַלמים. קָא מלאכי אַלמים. אלן דאתמר בהון עושה מלאכין רוחות דרוחין דילכון מרוחא דסב"ה (נ"א דכורשא) חדו כלוהו באַרחא אָמר ר' יוסי לר' אלעזר קָא ותוסף לקדרת את אחיו את הבל. ועוד קָא אַתא לרבנות ותוסף ותרין אַתין אַת אחיו אַת הבל. א"ל ודאי ותוסף דא תוספת רוחא דקודשא ראי'ו עמודא דאמצעיתא מתמן אתוסף ליה רוחא דכודשא. תרין אתין לרבנות ביה נשמתא ונפשא משכינתא עלאה ותתאה. וקָא הוה תוספת על רוחא דא חכמה מאדם

עֲלֵאָה אָמַד ר' יוֹסֵי שְׁמַעְנָא דתְלַת רבוּיין אֲרִיין. אִינוּן תְּלַת טַפִּין
 דְּאוּדְרִיכוּ מִמוּחָא סְתִימָא דְבִי סְתִימִין. וְאֲרִין אִינוּן ג' גִּלְגוּלִין. וְאֲרִין
 ג' טַפִּין שְׁמַעְנָא דְּאִינוּן לְקַבֵּל תְּלַת נְשִׁים דְּאִתְמַר כְּהוּן חֲכָמוֹת נְשִׁים
 בְּנֵתָה בֵּיתָה. דְּהוּ אִזְפָּה וְחַד עוֹרְבַת וְחַד מַסְמָפַת לְהֵזִיא דְּאִתְמַר
 בַּה רֵאשִׁית עֵרִיסוֹתִיכֶם חֵלְהָ. וְדָא חֵלְהָ דְּפִסַּח דְּאִיהִי סְגוּלַת"א. אִיהִי
 טַפָּה מְדַמָּא וּמִינָה אוּדְרִיכוּ תְּלַת טַפִּין. וְאִינוּן ג' יוּדִין י"י י"י דְּאִינוּן
 סְגוּלַת"א וְדָא י. וְאִינוּן י' יְבִרְכָה י' יֵאֵר י' יֵשָׁא. וּבְאֵן אֲתַד אוּדְרִיכוּ
 בְּתַלְתָּ אֲבָהוּן דְּתַמְן נַחִית אֲדָם בְּתַלְתָּ גִלְגוּלִין וּמֵאֵן אֲתַר אוּדְרִיכוּ.
 מַהֲהוּא דְּנַחִית בְּהוּן וְדָא יְה"א מִסְמָרָא דְּחֲכָמָה עֲלֵאָה (וְלִסְבֵּל ג' טַפִּין
 אֲרִין תְּקִינוּ תְּלַת מְצוֹת בְּפִסַּח. חַד מְצָה דְּלַעֲיָא לְבִרְכָא כְּהָ הַמוּצִיא.
 ב' לַחַם מִשְׁנֵה ג' לַחַם עוֹנֵי בְּרָא מִלְּחָא. דְּהָא אִתְמַר עַל כָּל סְרַבְנַךְ
 תְּסַרְיֵב מִלְּתָ. בְּנִין דְּאִיזִי מְצָה פְרוּסָה. כְּנוּנָא דְּפִרְס פְּרִיסַת מְלִבְנֵתְךָ
 עַד דְּתַהָא שְׁלִימָה לָא צְרִיךְ לְסַרְבָּא עֲלָה מְלַח דְּאִיהוּ חֲלָם. וּמֵאֵי
 נִיהוּ חֲלָם אֲמַצְעֵי דְּכִלְהוּ תְּלַת) טַפִּין עֲלֵאֵן אִינוּן סְגוּלַת"א דְּתַרְיִין
 מִמוּחָא סְתִימָא עֲתִיבָא דְּעֵתִיכִין תְּלַת טַפִּין אוּדְרִיכוּ כְּנוּלְגַלְתָּא מִמוּחָא
 תְּנִינָא וְאִינוּן סְגוּלָּה. בְּאֵן אוּדְרִיכוּ. בְּתַרִי סְמְכֵי מְשׁוּמָ וּבְרִית. דְּאִינוּן
 רְקַבְלִיָּהוּ נַח שֵׁם וְיִפַת. נַח אוּדְרִיכֵי בְּצִדִים הַה"ד נַח אִישׁ צִדִים. שֵׁם
 וְיִפַת בְּתַרִי סְמְכֵי מְשׁוּמָ. וְעֲלִיָּהוּ אִתְמַר בְּרָא שֵׁת. תְּלַת טַפִּין עֲלֵאֵן
 דְּאִינוּן סְגוּלַת"א דְּאוּדְרִיכוּ מִמוּחָא סְתִימָא. אִינוּן מוּצִיא דָּאָת י' לַעֲיָא
 וּמוּצִיא דִּילָה לְתַתָּא. וְגוּ בְּאֲמַצְעֵיתָא דִּילָה. מוּחָא דְּאוּדְרִיכוּ תְּלַת טַפִּין
 אֲרִין מִינָה אִיהִי י'. וְדָא י' דְּאִיהִי לַעֲיָא מֵאֵת א' י' לְתַתָּא מִן א' מוּחָא
 תְּנִינָא וְתַרִת טַפִּין דְּאוּדְרִיכוּ מִינָה אִינוּן סְגוּלָּה. תְּלַת טַפִּין דְּאָדָם
 מְדַמָּאָה דְּאִינוּן תְּלַת גִּלְגוּלִים. וְתַלְתָּ דְּאָדָם תְּנִינָא תְּלַת גִּלְגוּלִין. מֵאֵן
 אָדָם עֲרֵאָה וְאָדָם תְּנִינָא אֲלֵא מַה שְׁמוּ וְמַה שֵׁם בְּנוּ. מַה שְׁמוּ אָדָם
 עֲרֵאָה. מַה שֵׁם בְּנוּ אָדָם תְּתָאָה. וְתַרְוֵיהוּ אִתְרַמְיוּ בְּתַהוּא קְרָא דְּאָמַר

לְהַת שְׂרָר זֶה יְהִי רַב שְׁמוֹת חֲדָשִׁים. לְמַעְנָא דְּאֵלֵינוּן לְקַבֵּל נַח שֵׁם גֵּרָאָר קִרְבָּא ג' נַח שֵׁם כ' רַס בַּח נַח
 יִקְבָּא י' ב' קִלֵּם לְעַן לְעַל א' מ' ס' וְחַד לְחִבְרִי חֲתִיב וְחַד עֵרְכָם ב' נְרוּחַד יִקְלַפְסָא דְּעַת שְׁמַחְלָק לְחַר וְעַתְרָן
 כְּמַשׁ חֲרִיסִךְ ז' י' וְעֲרִיָּהוּ אֲחִירִי בִּיאָ שֵׁם. כִּרְוֹשׁ שֵׁם י' פ' סָס פַּת וְאוֹת פ' שִׁיר מִסְפָּר יֵאֵשׁ יֵאֵשׁ עַס
 מִשְׁד

משה ואמר לו מה שמו מה אמר. תלת טפין חד אופה במוחא דאיהו לקבל ימינא דאיהו אופה דאיהו שר האופים. וחד עורכת דא מוחא דאיהו מסטרא דשמאלא דאתגר בה אף ערכה שלחנה. והא אוממוהו שרתן בצפון לקבל לבא. וחד מקטפת לקבל מוחא דאיהו לאחורא כלפי כתר. ולקבל אלן תלת טפין אינון תלת יודין דאינון ביו"ד כ"י וא"י כ"י דקעידין על עלת כל העלות דעליה אתמר אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים דאיהו ראשון ואחרון ומבלעדי אין אלהים ומשית תמונין אלן בעא מב"ה למברי לשת למדוי שמייה שית. למדוי ביה ג' גלגלין דאדם וג' דהכל אלא דפרח'י משת דאיהו גמורה אכן שתיה דמתמן היושבת עלמא. ובהאי"י הב יוסף דה"ד ותשב באיתן משתו ויפזו זרועי ידיו. מאי ויפזו דאזדריכת טפה דאיהו"י בן עשר אצבעאן ואתפליגת לי ניצוצין דאזדריכו מקשת דאיהו ברית.

זבאן אתר אזדריכו בעשרה הרוגי מלכות. אל"י והא שמענא דעשרה הרוגי מלכות בני יעקב הון. אל"י ח"ו. אלא בדימנייהו הון אל"י זבאן גרים דאזדריכו תמן. אל"י דיוקנא דאבוה דאזדמן לגביה דהוה דיוקנא דאדם דרמאה. דא גרים דאזדריכו לון ונעין צפרניו בקרמק וברח גרמיה ולא אזדריכו (בההיא זונה דאי לאו דאתחזיאת ליה דיוקנא דאבוה לא הוה אזדריכו הכי ודיוקנא דאבוה גרם דההיא טפה ויגם ויצא החוצה. ולאו בעבירה. וכשבר ויגם) (ג א בהאי זונה דאי היה זריק לון בהאי זונה הוה ישראל טבעין בימא וכו' לכגא אוקמה קדמאן בשכר ויגם) היום ראה ויגם. ואי לא. לא הוה נפקין ישראל מן ימא. ואיהו קביל ענשיה בארין עשרה הרוגי מלכות. דהוה עתידין למיפס מניה עשרה שבטין ובגיד

הכולל שגור מ גרם דהר א טפה וכס ולא רחוקה ולא בעב כה אל מחשוב דכוונתו לומר אם לא אחשו אם ל ד דיוקנא דאבוה סוד וזק לון כהסא אחת מו אלא רכונד דאם לא אזדמנת לר דיוקנא דאבוה דאזדריכו לון ע מגבורת רכורו וזה נחשב כעב כון דלאו ע רירור אך עמר דאחשו אם לר דיוקנא דאבוה נחלק ההרבור ממנו לגמרי אמנם, ראה לו אור קדושר גדולה כרא מ פ, אכו רקדוש ונעשה לו פחד ויורא מכוב מוקף אור רקדושה שגרה אליו פחאוס ומרוב הפחד מודעשו אכר וע' יעושו אכר ו אודר קו אומס טפן ומלא סולאם הטיפין מנשו לא רימה ע' ררבור שהוא נחשב לו לעב כה אלל ע פחד ומורא ער לו ממראה הקדושר שמדעשו אכריו ואזדריכו הטיפין ועכ' ו כון דאודר קו מיג' עריך לקבל טובס כד להמר ר דכר עלן ענשה דכוונתו למקושו ומ' ואל אזדריכו כרסיה וזה כלומר לא אודר קו ברכור ער מלומר וזכר דלי סוד זק לון ע

הוּ עֶשְׂרֵה רְרוּנֵי מַלְכוּת כְּנוּנָא דְעֶשְׂרֵה שְׁבַטִין דְּהוּ עֶתִידִין לְטִיפִס
 מְנִיה וְהוּ חֲטָבִין חֲבַרְיָא דְעֶשְׂרֵה בְנֵי יַעֲקֹב הוּן. א"ל אַם כֵּן מָאן יְהִיב
 רָזָא דֵא בְּשֵׁת. (א"ל נִשְׁמַתְהוּן דְּצַדִּיקִיא אַתְּבְּרִיאוּ מְדָם דֵּאֲתַבְּרִי עֲלֵמָא
 כְּמֹה דֵאֲקֻמוּדְהוּ מְדֻבְּאִין). (נֵא א"ל בְּרֵאשִׁית אִין רֵאשִׁית אֵלָא נִשְׁמַח וְכִי ע. לִקְסוּן)
 א"ל בְּנִין דֵּא אֲמַר מְרָא. מְצִיד מְרֵאשִׁית אֲחֵרִית וּבְנִין דֵּא שֵׁת אִידוּ
 סִימָא דֵּאֲתוּן. וּמִינֵיהוּ אֲשַׁתְּמוּדְעֵן רִישָׁא דֵּאֲתוּן דֵּאִירוּ א"ב כֵּא"ת
 ב"ש. וְעוֹד שֵׁת. ש דִּירָה אִינּוּן גַּ עֲנֵפִי אֵילָנָא דְעֵילָא. וְאִידוּ שְׂרַשׁ
 לְהֵתָא. וְאֲחִיו בְּהוּן תְּלַת גִּלְגּוּלִין דְעֵילָא וְתַלְתָּ לְהֵתָא. ת' תַּפְאֲרַת
 שְׁלוֹם כְּלִיל שִׁית סַטְרִין. וְדָא דְרָנָא דְמִשָּׁה כְּלִיל תְּלַת אֲבָהּן וְתִית
 דְּרִגִין תְּחֻמֵיהוּ וְאִינּוּן גִּלְגּוּלָא דֵאֲרַם שֵׁת אֲגוּסַת הַבֵּל. נַח שֵׁם יִפְתָּ.
 וּמִשֵּׁת וְאַנְשׁ אֲתִיבְכוּ כֹל דְרִין. הַה"ד אֲזֵ הַדְּרָל לְמֵרָא בְּשֵׁם ה'.
 אֲזֵ הַהוּא דֵּאֲתַמְרַ בִּיה (כִּי מִן הַמִּים מִשִּׁיתְהוּ) אֲזֵ הַדְּרָל לְמִיתִי בְּגִלְגּוּלָא
 הַהוּא דֵּאֲתַמְרַ בִּיה אֲזֵ יִשִׁיר מִשֵּׁת. וּבְנִין דֵּא שֵׁת מִתְמָן הַוְשִׁתָּת עֲלֵמָא.
 וּבְנִין דֵּא כִי שֵׁת לִי אֲלֵמִים זִרְעֵ אַחַד תַּחַת הַבֵּל. דֵּאֲתַמְרַ בִּיה בְּשֵׁם
 זֵה הַבֵּל. וְאִיזִב עֵרִיה אֲמַר מִי שֵׁת בְּטוֹחֹת חַכְבָּה. חַכְבָּה מִי"ם
 עֲדוּזִינִים מִתְמָן אֲתַמְשֵׁד. וּבְנִין דֵּא כִי מִן הַמִּים מִשִּׁיתְהוּ. שֵׁתִיתְהוּ. שֵׁתִיתְהוּ אֲבָהּן.
 וְדָא מ"ט מִן מוֹשֵׁה. ה' שְׁבִינְתָא תַּתְאָת. הַבֵּל ה' ל"ב. וְכַפֵּל שְׁמִיה תְּרִין
 זְמַנִין מִשָּׁה מוֹשֵׁה. לֵאחֲדָא בְּתִרִין הַדְּרִין ה' עֲלָאָה ה' תַּתְאָה. וְלֵאחֲדָא
 בְּתַלְתָּ עֲנַפִין וּבְתַלְתָּ שְׂרַשִׁין דֵּאִינּוּן שִׁית. תְּרִי זְמַנִין מ"ה מוֹשֵׁה אִידוּ
 אֲחִיו רָזָא מַה שְׁכוּ וְמַה שֵׁם בְּנוּ. דְּבַתְלַת אֲבָהּן אֲתַלְבַּשׁ מ"ה דְלְעֵילָא.
 וּבְתַלְתָּ דְרִגִין דְלְתַתָּא מ"ה דְלְתַתָּא. וּמִשָּׁה כְּלִיל תְּרוּיְהוּ. אִידוּ
 מוֹרְכַבְתָּא שְׁלִיקְתָּא עֲלָאָה וְתַתְאָה כְּנוּנָא דֵּא שֵׁ מִן מוֹשֵׁה תַלַח אֲבָהּן
 דֵּאֲתַמְרַ וּפְנֵי אֲרִיה אֲלֵ הַיָּמִין וּפְנֵי שׁוּר וּפְנֵי נֶשֶׁר וְכו'. מ"ה דְמִשָּׁה
 וְדַמּוּת פְּנִידִם פְּנֵי אֲדָרִים וּבְנִין דֵּאִידוּ מוֹרְכַבָּה דְעֵילָא וְתַתְאָה. אֲמַר וְאֲמַרו
 לִי בִיה שְׁכוּ מַה אֲמַר אֲלֵיְתִם. אֲחֵבְכִי דֵּא ר' יַצְחָק וְר' יוֹדָאי וְר' יְהוּדָא
 וְשָׂאֵר חֲבַרְיָא קֵאָתוּ. אֲמַר לְהוּ ר' שְׁמַעוֹן בְּמֵאֵי עַסְמִיתוּ. אֲמַרו לִיה

רְדוּדוּ לְאוּסַר וְזִכְרֵי רֵוּ שְׂרַחֵל לְבַעַן בְּמַח דְלֵא הוּא רֵו וְזִמְחָא לְלוּגוּ עַל רֵו אֲלֵ אִיכ מוֹלֵן רַב רֵוּחַ
 דֵּא רֵשׁ אֵל וְכו' בְּלֵן עַ חֲסִירוּ דְכֵר עַ כְּנֵרְחֵא יִפְרַעֵן עַשְׁמִטוּ דְכֵר עַ מַחֲלֵן וּלְכֵן אֵן קַ שׁוּר לְהַא דְחֵל בְּנִין
 שְׁמַעֲנָא

שמענא כך ואתינא לנבר. רשאי לנא עלך לכל חבריא וקא אשכחנא
 מאן דאודע לן מינך עד דאערענא ברי יוסי ור' אלעאי ור' ארעור דתו
 מתעסקין ברזא דהכל בכל גלגלין דריית. אמר ר' שמעון ור' עובדא
 דצדיסיה לעלא תליא ותמן אשתמדע כלא ואתערותא דלתתא גרים
 אתערותא דלעלא. בנרא קזא דגלגלא באתר חד אידו וקר גלגלים
 אינון בנונא דגלגלים דסלסין ונחתין ונלגד חד אידו סביע באמצעיתא
 בינייהו ואידו לא מתגעגעא הקא והבא והא דמלה הא אנסמה דוד
 הולד ודור בא והארץ לעולם עומדת דאידו מביעא בינייהו
 (בנונא דא נפש אידו בסביעו דנופא. ודוחא סלקא ונחתא
 בנופא ומתפשטת בכל וירי דלכא כבר אמרנא דגלגלים אינון
 בנונא דגלגלים. דסלסין ונחתין בגלגל חד) בנונא דא נפש
 אידו בסביעו דנופא ודוחא נחתא וסלקא בנופא ומתפשטא בכל
 וירי דלכא דמתגעגעין. הה"ד אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת
 ולכו אכל נפשא מביעא ברבא. כאתתא דאידו סביעא בביתא. הה"ד
 בושיבי עקרת הבית ובעקה ויצא ויצא ושוב תבי דוד הולך ודור בא
 דא עמודא דאמצעיתא. אידו אור ואתי בגלגלא. אכל שכינתא לעולם
 עומדת. אידו לא אולא בגלגלא. וקא אתרכיבת באתר אחרא. ובגין
 דא אתמר בה אשתך כנפן פריה. מה גפן לא סבילת תרכבה ממין
 אחרא מכל אילנא דעלמא תבי שכינתא לא סבילת עליה תרכבה
 אחרא בעלמא. אלא מבעלה:

קמו ברהו חבריא ואשתתחו קמיה ואמרו אלו לא אתינא לעלמא אלא
 למשמע דא רי. פתח ואמר ודח השמש ובא השמש ונרח
 השמש דא עמודא דאמצעיתא דאידו משה ברוסגניה. ודח הה"ד

דא אמר קרא מג ד מלאש פ אחיית וכו ואלן לדבר ס אלו הכנה עם הקודם וכו ש ש דיליך א טן ג' וכו'
 זה דרש כפי עלמו ואנו סוס דכר ס דלכל ובעלה ואל הוא ושוב הכי דור הולך ודור בא פרוש בעלר
 דנפש הוא הרוח וקר ל ס עמודא דאמצעיתא כ הוא נמשך מן עמודא דאמצעיתא כדורג ועל ס אחר דור הולך
 ודור בא ונמו כחות דור שמספר דור עם האופיות וכולל התלה עולה דוח הבי שכינתא לא קבלת עליה
 תרכבה אחרא בעלמא פירוש לחקק הנפש קורא אנו בשם שני ס כי כל נפש שורשה בשכינה שהיא בחנת
 התלכות שנקראת בשם שכנה וה"ה סוד ר מסנ בא ורח משער לנו פרוש משער עס ג, נקודות לרי

י"י מסיני בא וזרח משעיר למז. וזבא השמש כד אתכניש משה ועם
 כל דא דאתכניש. אל מסומו שואף וזרח הוא שם ודא יתושע דתורה
 בנונא דסינרא דאיהו שכינתא. ועוד וזרח השמש דא משה כד יייתי
 בגלגולא בצדדים גמור. וכד לא איהו בצדדים גמור וזבא השמש. אתכניש
 מניה ואזל ואתי בגלגולא עד דאשכח אתריה ובגין דא אל מסומו
 שואף וזרח הוא שם. ועוד וזרח השמש דא כב"ה. באן אתר. בכר נש
 דשכינתא עמיד. כ"א בכר המסום אשר אזכיר את שמי וגו'.
 ותרגם אנגלוס באתר דתשרי שכינתיה תמן. ואי לית שכינתא תמן
 וזבא השמש. אתכניש מניה כב"ה ואשתאר בתשואבא ושלמין עליה
 כמה מתברקן וכמה יסורין בישין דלאו אינון יסורין של אהבה ההיר
 על כי אין אלרי בכרבי מצאנו הרעות האלה. דאלן רעות ממון
 על כל עתין ורגעין דעלייתו אתמר ותפסדנו לבקרים לרנעים
 תבתנו וזהו שאמר רוד בידה עתותי וגו'. ומאן גרים דלא שריא
 שכינתא עליה ולא נהיר שמשא עליה בגין הכל דשקרא ומלון
 דשקרא דנפסין מפומי ובגין דא יש הקר אשר נעשה על
 הארץ. אית הקר ואית הקר. אית הקר ממארי דשקרא דאתמר
 בהון הכל מעשה תעותועים דאינון תועים בעובדא דשקרא.
 ויש הבר דאתמר ביה כי על כל מוצא פי ייחיה האדם ודא
 הבר דאורייתא דאיהו ה' חומשי תורה מן ב' דבראשית עד ל' לעיני
 כל ישראל ודא הוא הב"ל. והא שית אינון עם זה ספר. אלא דא ו'
 דאיהו סוף דסלים בהבר דאיהו ה' וזבא איהו מאן דמתבר לון בתרא
 ואפ"ם לון מפומי ברחימו ורחילו ד"ם. ובגין דא יש הקר וכולי. אשר

שרם עשרים עולה מספר שמה ולו א זרח משעיר כלומר זרח שמה ועוד זרח שמה דא קבר כי הקב"ה
 נקרא בשם שמה דכב"ש שמה ומגן ה' נבאות וזבא אלל לדיק שמה שמה דהיינו שם ש' כ' השכינה נמוה נבאות ש'
 כטודע ולו א' באחר דשכנא שריא אתכניש מנר קבר וואשתאר בתשכא ד' פ' השמש עולה מספר מרגו ה'
 ואם מסר ירום מספר שר שמהו שר של הקב"ה ישאר על א' כמנין בתשכא דהא ש' א' טן פס זה ספר פ' רוב
 מקצי א' ד' חמשה ה' של רכל רם חמשה חומש תורה והלא הם ששה חומשי תורה כון דכב"ש זה ספר ש' מ
 מכלן נחשב ספר כפ' ע' ויחל מן בראשית עד זה ספר הוא ספר כפ' ע' והרי נעשו ששה ספרים וא' ד' חמשה רותו
 אותם כמות ה' ותן ד' חשבון זה ש' ששה ספרים יש לו רמו כפ' ע' נבאות ה' של הכל עקר חמה במלואה כזה ה"א
 שטולה מספר ששה ועוד דלות א' דלנו ה' א' ה' הוא סוד וד'ו דליו קול כ' א' חספיו חמד שריא ג' כרגן
 ש'

יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים. אמרו ליה חבריא ד ר' אי הכי דאינון צדימין אמאי מגיע אליהם כמעשה הרשעים אמר לון גלגלא גרים לון דיתיי לון בעובדא דרשיעין. כאלו הוו רשיעין הכי ייתי לון יסורין ודחסין. והאי אינון דנשמתין דיהון מסטרא דארם והבל. דרא האב במחשבה ועובדא. ובגין דא אמר עליהו סרא בשגם זה הבל גם לרבות אדם. אמרו ליה ידענא דמחשבה איהו אדם קדמא מ"ה דלעיקא מ"ה שכו עובדא כ"ה דלית. כ"ה אתון דעובדא דבראשית ברא וכו' ובלא חכמה כח מה. א"כ בטאי הו' יבלי למחטי הקא. אמר לון בנדא כל מאן דחב בנופיה דתמן עובדא ובנשמתייהו דתמן מחשבה. כאלו האב ברהוא דאתברי איהו בדיומניה הה"ד ויברא אלמים את האדם בצלמו וכו'. ויש רשעים שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים דאית לון עותרא ושרם ואריכו דיומין בהאי עלמא. אמר ליה בתר דאינון רשעים אמאי אית לון כל האי יקר. א"ל האי טובה דלתן איהו הבל ורעות רוח. דגלגלא דלון גרים לון דהוו רשעים גמורים ועברו זכוון כמה מנייהו ואתמצרו במצרות שנין ולא אשתלים לון כמה מיני מין אייתי רון מ"ה בגלגלא לאשלמא לון אנרייהו בהאי עלמא הה"ד ומשלם לשונאיו אל פניו וכו' ועליהו אתמר ובכן ראיתי רשעים מבורים וקאו וכו' :

אדחכי הא ר פנתם קא נחית מכותיכתא עלאה ואתחזי תחות טולא דרבי שמעון ואמר ליה מאי הבל אשר נעשה על הארץ. וכו' על הארץ אתעביד הבל אלא כד"א ואד יעלה מן הארץ. דאית הבל אשר נעשה על הארץ. הבל דצלותין והבל דאורייתא אתעביד על ארעא דכב"ה דאידו שכינתיה דאתמר בה והארץ הרום רגלי ומאי ניהו הבל דאתעביד עליה. אלא הפוך הבל ותשכחיה הלב. ומניה נפיש הבל. ודא נפש וביה סליה דבור. דוקא נפיש מאודנא שמאלא דקבא ומיניה נפיש קלא. ומלא איהו אילנא דאתפלג לכמה סלון דאינון ענפין דאילנא. ואיבא דילית דבור ותרויהו עין פרי ואינון גוף וברית

דא עין ו' ודא פריי' את הברית. ה' תתאה שרשא דאילנא דאית ביה
 תלת ווי"ץ לקבל ג ענפין דש. ה עלאה תלת ענפין ואינון תלת ווי"ץ מן
 ויסקע ויבא זיט. דאי איהו עין החיים דאעמר ענפוי דקצין בגטיות
 ואסתלק אבא. ואתמר באילנא גרו אילנא וקצעו ענפיהו וכו כרם
 עקר שרשוהו בארעא שכמו דאיהו ה' רתאה אסתלק הוי' ואסתאר
 ה. ובגין דא שלש משמרות הוי' תליה. ובכל משמר ומשמר יטב
 הסב"ה ושואג בארי וכו. ה תתליה ענה סב"ה שואג בשרש
 משמרות דתמן הוי'. תמן הוי' איהו ודאי. ומ"ל דאעמר אדם
 אילנא ואבא וענפין דיגיה ולא אשתאר תמן אלא שרשא דאיהו
 ה תתאה. ה"ד ויאמר לו איכה. כגונא דאיכה דאתמר ביה איכה
 ישבה בך איד ה' ישבה בך בגין דא אתגידל אדם בתלת אבהן
 דאינון ענפין דאילנא וגופא ואבא דאילנא ואתתמן מה דאעמר נחית
 באברם ונפע ביה ה' דאיהו ענפין דאילנא. נחית ביצחם ועביד אבא
 דאיהו מן יצחם. נחית ביצמב ונפע ביה ו דאיהו אילנא דאתמר
 ביה יאדוי יעסוב. לבתר אתא משה דאתמר ביה בשגם הוא בשד
 שגם זה הבל ונחית ד' חוקטי תורה דאיהו שרשא דאילנא ואשלים
 אילנא בשמא דימו"ס. ובגין דא אשתלים ביה שם יס"ב. כד"א
 ואמר לי מה שמו מה אמר אריתם. כי יאמרו לא נראה אליה יוס
 דלא אבהן לא אתגלי לון בגין דלא הוה שלים שמא באבהן. לא אתגליא
 לון ה"ד ושמי יי לא נודעתי לדם במה דהב אדם אתתמן. ובמה
 דהב הבל אתתמן ואתחור כלא בתמוניה בענפוי בשרטוי כגופיה
 באביה וכלא אשתלים בב"ר דאיהו משה ב"ר. מן בראשית. מה דהיה
 שת נחית תמן י' ואתעביד ש"ת. ומתחיל בב דאיהו ברקה לאפסא
 ארעא מלוקטא דאתמר בה ארורה האדמה בעבודה. ולבתר נחית
 ר' ערה דאיהו ראשית חכמה. וכד מריב לטורא דסיני נחית א' מן
 בראשית דאיהו אנכי. ונחית ערה כתר דאינון אתון דעשר אמין

ואו שעור ג כגון אחד ואחרון טולא כתיב ר בע פי כשרשו כגופר בלכר רעיר נק"ד טורא
 אלו כנגד ד' אוס וס סוי ה וכנגד ד' גולמוס אכ"ע עטסו כנגד ר"א אחרגור גסר שרשו כנגד וזו וזר
 ואשת"ס

ואשתלים איקנא בכל תקונין דיליה. אמרו ליה ר' ר' הא איקנא שלים
 ביסוס אמאי נחית א' מן בראשית. אלא בנין דאיהו נביעו לאשקאה
 איקנא. דמתמן אלסיים מליא"ה מקל תשע ספיראן דאינון בבראשית
 שית. אינון שית ספיראן. ברא תלת ספיראן עלאן. אלסיים איהו
 עשיראה מליאה מכלהו תשע. שלימו דכלהו. ובנין דא בראשית ברא
 אלסיים. בראשית ברא עם אלסיים את השמים ואת הארץ אתו לבשם
 ליה פרח לעילא :

אמר ר' שמעון חבריא בודאי כב"ה אסתבם עמנא עלאין וסתאין למתוי
 בהאי חבורא. וקאה דךא דהאי אתגלייא ביה. דעתיד פוליי האי
 לאתדרטא על ידא רמשה בסוף יומיא בדרך בתראת. למימא סךא
 סה שיהיה הוא שיהיה. וביה ימכון שבתו השנית. אשרי העם
 שכב"ה לו בנימטריא משה אשרי העם שויי אלמיו. דעליה אתמר דוד
 הולך ודוד בא ולית דוד פחות מששים רבוא. ועליה אתמר דבר צוה
 לאלק דוד. ואתפשטותיה הוא בכל דךא ודךא בכל צדים וחכם
 דמתעסק באורייתא עד שתין רבוא לאשקמא לכדהו מפנימו דלתון.
 ודךא רמלה והוא מחולל מפשעינו דאיהו שמיל לכלהו כמה דאוסמוה
 קאדי מתניתין אשה אחת גרדה ששים רבוא ומנו משה דשקיל כששים
 רבוא. ובנין דא אתמר על ה דוד תולד (וודור בא) לתהוא עלמא. ודוד
 בא איהו ייתי כמלקרמין. ועוד כי שת יי אלסיים ודע אהר. שת
 אתפשטותיה הוה עד יעסב. דפרח ביה י' מן שית ואשתאר שת.
 ואשתאר יעסב עסב. דיעסב דיומניה דארם סרמאה הוה. כמה
 דאוסמוה שופריה דיעסב כעין שופריה דארם הראשון. ובנין האי י'
 אתמר אבן מאסו חבונים דאינון אכרם וצחק. דאתמר בה לגבי
 ארם הוא ישופך דאי ואתה תשופנו עסב. דתו ידעין דתוה עתיקה
 לאלקאה מחוייא. ובנין דא אתמר בה אבן מאסו חבונים. אמרו ליה
 חבריא והא אמר ר' פנתם דאת י' איהו ביצחק. אמר ודאי י' עקאה

נכר כגד יד ואל יתי וביה תתקן סמי רצת י' ת תס יס ית ות דלוג תס ככנו סר"י ולי ס"פ
 ותלח תן כ"ב סהה כרפס ס גילי' ת כ"כ ודוג רחולס כחוקס ולי י' וכן ת סה ט ות עילר לתדר דכר

איהו מן חקמה והאי איהו י ועידא. ובנין דא אתמר בה עסק. ההד
 ואתה תשופנו עמך ודא כף ירך יעמך דאתמר בה וינע בכף ירכו.
 ואתמר ביה והוא צלע על ירכו. ודא י מן ארני. ואיהו י מן סמי.
 דבה וימטר משה פניו כי ירא מהביט לאתר דהב כדסרמיתא סדס
 דיתי בגלגולא. כיון דאתא יעלב תמן מיד ויעמך נסע סכתה ויבן
 לו בית בת י. מיד אשתלים י בעמך ואתעביד יעמך ודא איהו דאמר
 סדא ויבא יעמך שלם ולבתר אתא משה. והפך סמי מדינא לרתי.
 ואתחוד יוס. ודא איהו דא אבן מאסו הבונים. כההוא זמנא אמרו
 בלחו מאת י היתה זאת וכו' :

ויהי מקץ ימים ויבא מן מפרי הארץ מנחה ליי מאן אתר אייתי
 ליה. מקץ ימים משירין דילה. בגון בר נש דאיהו בסוף ימיו
 תור בתיובתא בר לא אית ליה חילא למעבר טב וכיש. ובעולמו
 בתוספיה לא תב כמא דאוסמיהו מפני שיבה תסום ובנין דא ואל קין
 ואל מנתתו לא שעה. אכל הכל מבכורות צאא אייתי ליה מרבנא
 משפירו דילה ובנין דא וישע יי אל הכל ועוד אל מן ואל מנתתו לא
 שעה. בנין דמרבנא דיליה תנה מההוא אתר דאמרי שונה ומאי
 תנה פשתים דאתמר ביה נעשה להם מכנסי בר לכסות בשר
 שונה. אמר ליה רבי אלעזר דאתכסי ביה בשר ערוה טב איהו
 אמר ליה ברי לאו כל ערויות שוין. האי לא מריב מרבנא דא
 אלא לכרבא שונה דיליה לה דאתמר ביה איש איש אי כל
 שאר בשרו לא תמרבנו לגלות שונה אני ה ומאי ערוה דיליה וזהמא
 בישא ערלה נוסבא דעולה. התיא דאתמר בה אדם הראשון מושד
 בערלתו הוה. ומאי ניהו אימא דערבוביא בישא אבא דאילנא דמוב
 ודע דאתמר בה ותקה מפריו ותתן גם לאישה עמה. ומאי ניהו לילית

טו אלף דור. יאהו כסיד מערר ה ס כו די גליליס של דקס גדלס ורס רל וסח וס סן ס כס
 רכט סלרי וז עפ כ דמסן כסס ויס חלחא מן כס. ולדק נחיר בר לקס - ווס כדריג ר דכ- סס ללף
 דור דכר רוא די ככ מרגס סגולד ד דקס סקלחס בר לקס ס טר ססיס סרי ס אלף דור אלף לסן
 ליווד סדיס מלמד סוכר ככל דור דור ודא דו מן אר דכר וסר עס כ ו זריכ ס ליל- ד ס חכס
 די' אמר לס כרי ללו ס ערוס סו, פרוס זר סקלר גל אכר חסחס כיר אן חסחסס ס ערוס

מתמן מא אתיין ערב רב דאינון מעורבין בישראל דאתמר בהון הוי
 גוי חומא. דאינון ורע מרעים בגנים משחיתים וכו' ואמדו אלה אלמך
 ישראל לעקא. ובגין דא ואל סין ואר מנתתו לא שעיה. והא מב"ה
 אתמר ביה ורחמינו על כל מעשיו ואתמר ביה כי לא אחפין במות
 המה וסביל לון כל שבן קרבנא דמין. אלא דהוה רעותיה לבייש כמה
 דאתמר. אבל תבל הוה רעותיה בקרבנא דיליה לקרבא שכינתא
 להווא דאתמר ביה ועתים זמין יתיב לכושיה כתרנג חוור ושער רישיה
 בעמר נסי במאי בהווא דקריב מבבורות צאנו ומחלבהן. ובגין דא
 נישע יי' אל תבל והא אתמר. ומיד דלא אתמבל קרבנא דמין. ויחר
 לסיין מאד. ויאמר יי' למיין למה הרה לך דלא מתמבל קרבנא. אם
 תשיב עובדך בנגולא שאת לד בעלמא ותתקבל בתיובתא ואם לאו
 לפתח חמאת רובין. אמר ר' אלעזר הקבא לא צריך לאתכסאי קזא
 מאי שאת. ולא אתינא לדרקא בהאי קרא אלא דהא שאת משא איהו
 לבהפוד אתון שאת איהו א"ת הכארמי דעבר עד נא אשת עמיתך לא
 תתן טבנתך וכו' דאתא על תאומתו של תבל ודא איהו ויקם סין אל
 תבל. קם על תאומתו. ולבתר קטיי דבעלה כוונא דמגרי וקזא דמלה
 ויפן כה וכה. ואמרנו מדמאין מאי ויפן כה וכה אלא ראה מה עשה
 בבית ומה עשה בשדה. ולית שדה אלא אשה. כמה דאת אמר כי
 בשדה מצאה. הה"ד יהי בהיותם בשדה. ויפן כה וכה אסתכל אם
 הוה ביה מסטרא דטוב דלזמין יתפריט טוב מן רע ומתמן אינון גרים
 ובגין אסתכל מכי סטרא עד שתין רבוא ולא הוא תמן גיורא דנפיק
 מיניה. ויד את המצרי ולבתר מה כתיב ואם לא תיטיב אל תקרי ואם
 אלא ואם. דאיהו יתר שאת ויתר עין. לפתח חמאת רבין. מאי רובין.
 אלא כי תראה חמור שונאך רובין וכו'. דאיהו לא יכיל למסבל על
 כתפוי המרא דאורייתא. לא יכיר ימסבל עליה עול מלכות בגלותא.

אנאמר בו סוף כ ש משמעות שקרא ערוי בעבור שגורג ב'אר של א'סרין של קרבותן של א'אר ב'אר
 של נכרם דנשנו ו'ש משמעות ש קרא עליו שם ג'רום בעצור רעלה שבו קודם שנמול דהוהמא דנחם נקראת
 ערוי וס'א כנסר ומומת בער'א של אכר רשת'ם ורוא בקרבנו סקריב אוחס' סוס'אלא שבעלה לסטרא
 דקדושה שכיין לכך ועל כן ר'יה כשת'ם סהוא אוח'ם ש'ס ה'ף ו'ה ז'ה ו'ף ח' פ'יג'ם שמה' מספר ה'ף כי
 וד'לית

והדרת מעוזב לו. הָבָא אַחֲזִי לְסוּן דְּעֵתִידִין לְמַתְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרוּחָא בְּגֵלוּתָא עֵינִי וְרוּכְבִּי עַל חֲמוֹר דִּירוּן כְּחֲמוֹר מִשְׁאֲוֵי עַל כְּתַפּוּי מַעוֹל הַמָּס בְּגֵלוּתָא וּמְבוּכָד דְּמִלְאַכְתָּהּ. וְדָא אִירוּ רֹבִץ תַּחַת מִשְׁאֲוֵי בְּגֵלוּתָא. וּבְנֵי דְסוּן דְּהוּוּ עֵתִידִין וְתִקְפִין כְּמַלְכִים בְּתוּכְפָא סְנִיא. וּבְגִין דָּא אָמַר הָלֵא אִם תְּטִיב שְׂאֵת. הָלֵא אִם תְּטִיב לְתַתֵּי שְׂאֵת לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל דְּאִינִן כְּבָדִים כְּמִשְׁאָ כְּבֵד וְיִכְבְּדוּ מִמֵּנִי. אֲנָא אֲסִבִּיל לְבְרִיד מַעֲלָמָא וּמְאַרְיִךְ עַלִּירוּ. וְאִם לָאוּ. לְפִתַּח חֲסָאֵת רוּבִץ לְתַרְעָא דְנִידָנָם אֲתַפְתַּחַת לְנַמְלָא נִוּסָמָא מִגְד וּמְבָרַךְ. אָמַר ר' שְׁמַעוֹן בְּרִיד בְּרִי לְעֵתִים יוֹמִין. דְּהָא רוּחַ מְדִישָׁא אֲתַעַר לְגַבְךָ לְנִלְאָה הָבָא חֲדוּשִׁים. דְּלֵא אֲשַׁתְּמוּדְעוּ גַד תַּנְתָּא. אָמַר וְדָאֵי דָא אִיהוּ סוּל דְּמִי אַחְדָּה צוּעָמִים אִרִי. אִינִן דְּמִים דִּישְׂרָאֵל דְּעֵתִידִין לְמַנּוּל לֹון בְּנֵי דְסוּן עָרְכִי רַב לְשִׁיעִינָא חֵיבִינָא בְּגֵלוּתָא. וְדָא אִיהוּ כִי מְלָאָה הָאָרֶץ חֲמַס מִפְנֵיהֶם וְדָא הוּא סְמוּלָא דְסוּן דְּלִבְרִי דְעֵינִי חֲשׁוּב כְּמַת :

וְיָדֵי מַקְצֵימִים וְגו'. פְּהַח ר' שְׁמַעוֹן וְאָמַר מֵאִי מַקְצֵי יָמִים. אֵלֵא מֵהָהוּא אַתְרֵי דְעֵתִידִי לְמִימְרֵי בִיה סָן כֵּל בְּשַׁד בָּא לְפָנֵי סָן שָׁם לְחַשְׁד וְתַרְגַּם יוֹנָתָן בֶּן עֲזוּיָאֵל סָן כֵּל בְּשַׁר. חֲבִילוֹ דְכֵל בְּשַׁר מְלֵאכֵי תַבְלָה תְּמָא דְעֵתִידִין לְכִיפִסָּה מְנִיָּה מְחַבְרִים כְּרַמִּים דְּאִינִן יִשְׂרָאֵל דְּאֲתַמַּר בְּהוּן כִּי כְרָם יי' צִבְאוֹהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּגִין כֵּךְ וְאֵל סָן וְאֵל מְנַחֲתוֹ לֹא שְׁעָה. וְחֲמָא דְעֵתִידִין לְמִיפִסָּה מְדַבֵּל כְּמָה צְדִיקָא. בְּגִין דָּא וְיִשְׁע יי' אֵל הַבֵּר וְאֵל מְנַחֲתוֹ. וְהָא בְּשַׁעֲתָא דְאֲתִיְלִיד לֹון אֲתַמַּר בִּיה מְנִיָּה אִישׁ אֵת יי'. וְלֹא תְהוּ הֵבִי מִשּׁוּם דְּלֵא אֲתַבְסַּמַּת. וְחוּיָא תְּקִיפָא אָמִיל בַּה זֹוֶחְקָא דְדִינָא מְשִׁיא וּבְגִין דָּא לֹא תְהוּ אֲתַבְסַּמַּת. וְכֵד לֹון מְסַמְרָא דְנוּסְבָא נֶפֶס תְּקִיפָא מְשִׁיא בְּדִינוּי. בִּינִן דְנֶפֶס דָּא אֲתַחֲלִשַׁת אִיהִי וְאֲתַבְסַּמַּת כְּתֵר דָּא וְאֲפִיסַת אַחְרָא בְּסִימָא יִתִיר. וְסִלִיק סְרַמְאָה דְהוּא תְּקִיף מְשִׁיא עַל אַחְרָא. דְהָא כֵּל דִּינִין אֲתַעֲרוּ עִמֵּיהּ. תַּא חֲזִי מָה כְּתִיב וְיָחִי בְּהוּתֵם בְּשַׁדָּה. בְּשַׁדָּה דְאֲשַׁתְּמוּדְעֵי יַעֲיָלָא. בְּשַׁדָּה דְאֲקָרִי שַׁדָּה עַל תְּפּוּחִים. וְנִצַּח הָאִי דִינָא לְאֲחֵי מִשּׁוּם דְּהוּא מְשִׁיא מְנִיָּה וְאֲכַפְיָה וְאֲטַמְרָה תַּחוּתוֹי עַד דְּאֲתַעֲרֵר כְּהָאִי סְבִיָּה וְאֲעַבְרִיהּ מִקְבִּיָּה וְשַׁמְעִיהּ

בנוקמא דתהומא רבא. ובדיל לאחוי בשקועא דימא רבא דמבסס
 דמעין עלאין. ומנהון נחתין נשמתין לעלמא אינש בפום ארחה. ואף
 על גב דממדין אינון. מתפשטן דא ברא ואתעברו חר גופא. ומדאי
 גופא. נחתין נשמתהון דרשעיא תקיפי רוחא מתרזיהון סלקא דעתך
 כתרא. לא. אלא חד לסמרוי וחד לסמרוי וקאין אינון צדקניא. דמשלפי
 נשמתיהון מהאי ופא מדישא דאמרי אדם. דבליל בלא. אתר דבתרין
 ועמדין מדיטין מתהברין תמן בעוררא דאתכלא:

ויאמר יי למה אי תבל אחך וכו' אמר ר' שמעון. וכו' לא הוה ידע
 קב"ה אן הוה תבל דשאל ליה והא לא אתכסי מיניה מדה בקה
 דאת אמר אם יסתר איש במסתרים וכו' אלא נוי לון לבני נשא מפשיא
 אפימין לבא סתימי עינא דעליהו אתמר עינים להם ולא ידאו בנהורא
 דאורייתא אלין אינון בעירן דלא מסתכלין ולא ידעין אקא כתבנא
 דאורייתא דאיהו סליפה מלבר ומין דילה דאתמר ברו מין ותבן פטורים
 מן המעשה דהכימין דאורייתא מארי דרין ודמי תבנא ומין דלבר. ואכלין
 חסה דאורייתא דאיהו מלנאו. ב"ב אתון דאורייתא דסלסין לחשבן חסה. תא
 חזי אלין בעירן השבין דשאל ליה סב"ה א"י תבל אחך במאן דלא ידע
 אן הוא. אלא א"י איהו דאסתלק מן ארני דאירו' אר"ס אימא
 עלאה אנבי יימורק דמלים עמה לבדן לבין בנין דא בר אסתלס א"י
 מן ארני אסתאר דין. ובנין דא א"י תבל אחך ויאמר לא ידעתי
 השומר אחי אנבי. לא ידענא דשכינתא דאיהו אנבי עמה תמן. א"י
 דאסתלס אימא וברא לגבי חכמה למיטל נוקמא מניה ואמאי לגבי
 חכמה טיין דאירו אדם עלאה דאתברי אדם תתאה. בדיוסניה. ויאמר
 סול דמי אחך צועסים אלי מאי דמי דם מבעי ליה אלא מאי דמי דין
 כחשבן דמי. ודא איהו דן אנבי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול ועוד
 מאי סול דמי דם מבעי ליה. אלא תרגם אונסלוס קל דרעין דעתידין
 למיפס מן אחך אינון שתינ רבוא דשתדין למיפס מהכל כההוא
 דאתמר ביה בשגם זה תבל כלהו צוודין מן ארעא תבא רמיז ענוי
 דדין ועוותהדין ותקם וסוד ושבך דשתדין בני דמין למעבד לבני

דמכ"ה. וְהָא אִיהוּ סוּל דְּמִי אַחֲדָה. אַחֲדָה אַתְּמַרְי מַסְמַרְא דַּאִינוּן דַּאֲתַמְר
 בְּהוּן תְּרַגּוּ אִישׁ אֶת אַחִיו. אָמַר ר' אֲלֵעָזָר א"ב אֲשַׁתְּמוּדַע דְּבָל עֵאסוּ
 דָּא יָדָא בְּגִלְוָתָא בְּתַרְוָה אָמַרְי אַתְּמַר קִנִּיתִי אִישׁ אֶת י"י. אִי תִּימָא
 בְּנִין מְנִי דְנַפְשִׁים מִיְנִיה וְדַעָא מַעְלִיא בְּתַר דִּיתְכַנְשִׁי אִיהוּ. יַתְעֲרוּן בְּנֵי
 דְּבִין לְחַרְבָּא עֲלֵמָא. וּמִיְנִייהוּ סוּל דְּמִי אַחֲדָה צוּעִסִים. הַהִיד מְשׁוּד
 עֲנִיִּים מֵאֲנַמַּת אֲבִינִים וְכוּ' אִיל ר' שְׁמַעוֹן בְּרִי. מִן מַסְמַרְא דַּאִילְגָּא
 דְּמִזְבֵּי דַע הָהוּ וְאֲתַפְשְׁמוּתָא דְּמִזְבֵּי הָהוּ בְּגִלְוָתָא עַד מְנִי חוּתֵן מִשְׁתָּה.
 מִתְּמָן וְאִילְרֵךְ אֲתַפְשְׁמוּתָא דַּע וּבְנִין דַּאֲחִיו לִית מְכַ"ה סָה דַּעֲתִירִין
 לְמַעְבַּד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַל דְּרָא וְדָרָא דְּכִבְרָא אֲחִיו לִית. אָמַר גְּדוּל
 עֲנִי מְנַשׁוּא. וּמֵנָּה לֵן דַּאֲחִיו לִית גִּלְוָתָא דְּלִית בְּכַל דְּרָא וְדָרָא. הַהִיד
 הֵן גִּרְשַׁת אֹתִי הַיּוֹם מַעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנִיָּה אַסְתֵּר וְהִיִּיתִי גַע וְגַד
 בְּאֶרֶץ. גַּע וְגַד וְדָא. הָבָא רְמִזוּ גִלְוָתָא דְּלִית וּבְנֵי. הַהִיד וּבְכַן
 קִאִיתִי רְשָׁעִים סְבֻרִים וְכָאוּ וְהָא אוֹסִימָנָא לֵן וּמְשַׁלֵּם לְשׁוֹנְאֵי וְכוּ' הֵן
 גִּרְשַׁת אֹתִי דָּא גִלְוָתָא סְדֻמָּאָה. הַיּוֹם כְּהָהָא דַּאֲתַמְר בֵּית הַיּוֹם אִם
 בְּסוּלוּ תִשְׁמַעוּ זִהְיִיתִי גַע וְגַד ב גִּלְוָתִין אַחֲרֵינוּן אַסְתֵּר. הָבָא
 רְמִזוּ וַיֹּאמֶר אַסְתֵּרָה פְּנֵי מַרְם וְכוּ'. וְהֵן כָּל אֵלֵה יַבְעַל אֵל פְּעַמִּים
 לְשַׁלֵּט עִם גְּבַר. וְעַלִּיהוּ אַתְּמַר עַל שְׁלֹשָׁה פְּשַׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבַּעַה
 לָא אֲשִׁיבֵנוּ דִּלָּא אַהֲדָר לֵן בְּנוּפָא רְבִיעָאָה וְלָאוּ בְּפּוֹרְמָנָא רְבִיעָאָה.
 אִילָא אַתְּמַר בִּישְׂרָאֵל י' בְּדָד יִתְלוּ וְאִין עֵמֹא אֵל גְּבַר. בְּנִין דָּא אוֹסְמוּה
 כּוֹאֲרִי מִתְּנִיתִין אִין מִכְּבָרִים גְּרִים לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ (א"ל כ"ג ע"ד וְאֲמַר א' רַבֵּל
 סַבְרָא אֲלֵיכֶם וְיִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר בְּיָמֵיכֶם טוֹטֵיף וְעוֹד אִי הִבֵּל אַחֲדָה תָּא חַזִּי תְרִין אֲתוּן
 אִילִין שְׁמַעְנָא דִּדְאֲתַר עֲלָאָה הוּוּ סְלִקִין א"י א אִינּוּן מִיִּשְׂרָאֵל וּמְכֻבָּה. י'
 מִחְשְׁבָה. דְּכֵהָא אַתְר חֲאֲבוּ אָדָם וְהִבֵּל. וְאֲתַמְר דַּאִינוּן א בְּתַר עֲלִיוֹן
 י מִחְשְׁבָה. לַעֲיָא לַעֲיָא אַסְתֵּרָה הָא חֲבָא. אִיל ר' אֲלֵעָזָר אָבָא וְהָא
 כְּמָה מִחְשְׁבוֹת אִינוּן. שְׁבִינְתָא אִתְּמַרְי מִחְשְׁבָה וְאִתִּי מִן אֲרָנִי.
 וְחֲכָמָה מִחְשְׁבָה. וְכֵתֵר דַּאִתִּי א מִן אֲרָנִי מִחְשְׁבָה וְכְמָה מִחְשְׁבִין אִינוּן
 דָּא לַעֲיָא מִן דָּא. וְדָא עַל גַּב דָּא. הַהִיד כִּי גְבַה מַעַל גְּבַה שׁוּמְר
 וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם וְלַעֲיָא מְבִיחָה מִחְשְׁבָה סְתִימָא דְּכַל סְתִימִין עֲלָאָה עַל

כל עדיין. דלית מחשבה אתרא לעילא מיניה. וכמה מהשבין אינן
 לבושין דא דא. ואיהו אשתמודע דלא האב אלא במחשבה דאיהו
 לבושא. הוה' וארא כי עירום אנכי ואתנא אתמר באדם ואתנא
 ואתמר במשה ויסתר משה פניו. אמר ר' שמעון ברי. בודאי נכלא
 האב אדם. במחשבה דאדי לבושא ובמחשבה דאיהו מלנא. ובגין
 דא אמר למשה בזמנא דאמר הראני נא את כבודך אמר כי לא
 יראני האדם ותי. דאם זכה שיראני ותי לעולם. ובגין דא אמר ליה לא
 תוכל לראות את פני. ולא אינן פנים הקא אלא פנים דלא נראין.
 באמר דאשתמודע עלת העלות ובאמר דאתנא ויהיב דאדם גרים
 דא יכיל משה לאסתכלא ביה. כל שכן אתרא. דעלת העלות אסתלק
 ממחשבה דהאב בה אדם. ובגין דא עין לא תשוררו ומחשבה לא
 תבילדו. לא יכיל לאשנא ליה דאיהו הי הדינים. ובאמר דאיהו שריא
 לית מיתה תמן. ומחשבה דאסתלק מניה בודאי איהו תכמה לבושא
 לתכמה סתימא בודאי ביה האב אדם. ובגין דא אתמר ביה ואיך
 כי עירום אנכי ואתנא. אמר ר' אלעזר והא מהכא משמע דלא האב
 במחשבה עלאה אלא בהדיא דאיהו לבושא מינה ואשתאר איהו
 בהדיא דאיהו מלנא. במוחא בלא פרספתא ובגיד ואיך.
 דאודעועא מחיה דלנו מן מחשבה סתימא דאיהו עלת העלות
 א"ר ר' שמעון ברי במחשבה דאיהו מוחא אוף הכי תב דורעא מתמן
 נפיה. דאיהו נביעו דאילנא דהיי דאיהו אוד קדמון ואור צה וגור
 מצוהצה תלת מפין דאתרמיוזו כי עלאה. מוצא דלעילא ומוצא דלתתא
 ונוי באמצעייתא וערב תמן השך דאפסיס בין עלת העלות למוחא
 סתימא. ובגין דא כי יא יראני האדם ותי עד דההוא השך אתעבר
 מתמן ודא איהו קא כי אם עזותיכם היו מבדילים ביניכם ובין
 אלוכם. ובגין ההוא השך לית מחשבה יכילא לאשנא תמן כל שכן
 עין עד דאתעבר מתמן ההוא השך. ובנונא דיליה לחתא אית ענגא
 חשוכא דאתמר בה סכתה בענן לך וכו. אודעוע ר' אלעזר וכלהו
 תבריא ואודעועו שבין סארי דמתיבתא. אמר ר' אלעזר עד גענו לא

ידענא דחובא דאדם הכי הוה עלאה דנטא לאתר עלאה דכל עלאין
אמר אבא. דב לי רשו למשאר אף על גב דלא אתידידי רשו לכל בר
גי למטאל כל שכן למנדע. אמר ליה אימא ברי. דהא רעוא אשתבח
ורשותא אתידידי לגלאה כל מה דיכירנא למנדע. אמר ליה אבא
אשתמודע בנין הדוא חשד דאפסיק בן עלת העלות למחשבה סתימא
דעלת על כל העלות לא אשתתף בשום מחשבה סתימא כל שכן
גליא ולאו בטום אור גניו וממיר ומדמון וצח ומצוהצח. אמר ודאי
הכי רוא דאם אלין נהורין וימחשבין הוו בניה לא הוה יכול חשד
לאפרשא אבך עלת על כל העלות איהו על כל נהורין גניין וסתימין
כנשפתא בגופא. ואור קדמון אף על גב דאיהו סתים וגניו ואיהו
מדמון לכל ספקין ולכל אתון וגסודי ומעמי הכי איהו יגבי עלת על
כל העלות. בגופא גבי נשמתא. דבעלת העלות לית ביה גזון. ולא
צורה ולא דיוסנא ולא שותפו. ובאתר דעין לא לליט. מאן יכיל
למעבד דמון בתר דהדרר תשובה אדם לתתא. הדרא לבושא לגבי
מוקא דאיהו אבא סרספתא דתפלי ואתחבר מוחא דאיהו הכמה
באימא מיר ויעש יי אלסים לאדם ולאשתו בתנות עור וילבישם
ואיגון תפלין דאיגון מעור. כההוא זמנא סמת תשובה דאיהו
אימא סרספתא דתפלי עם אדם לאננא עליה ולבטיא עליה
דהוה ערום. כנונא דאיהו כסי על מוקא עלאה. וברי כל מאן דאנח
תפלין כאלו כסי על מוקא עלאה. ובגין דא שכנתא עלאה לא זזה
מינה. ורזא דמלה אם עונות תשמור יה ימוס מי יעמוד. מי יעמוד
ודאי דאיהו אימא עלאה תשובה הא סמת בארץ עלאה. ושכנתא
דאיהו תפלה של יד באדם תתאה שכנתא עלאה נחתת
עם אדם ויכניתא תתאה עם הבל. ועם כל (דא) מארי
דכיו דקא אתון מנייהו ובנין דא ותלכנה שתין. מיד
דחאבו ישראל בעובדא דעגלא מה כתיב ובפשעיעם שלחה
אמכם דאתמר בה כי אם לבניה תמרא אשתלחת (נ"א ואסתלמת)
מנייהו ותרים מעל הארץ דלא נחתת עליהו אלא בשבתות ויומן

טבין. ואשתארת שכינתא תתאה יהודא לתתא. ושכינתא עלאה יהודא לעילא והא אוקמוה איבה ישנה בך. דבסדמיתא לא הנת שכינתא עלאה וזה מנייהו כגוונא דשכינתא תתאה זכאן אינון מארי דתיובתא דנחתא לה עלייהו בכל זמא ושעתא ורגעא וזא וזת מנייהו בכל אתר דעלייהו אתמר בהתהלכך תנחה אותך וכו' ולא אית לה עלייהו זמא ידיע כגוונא דאחרנין דלא נחתת עלייהו אלא בשבתות ויומין טבין. אבל מארי תיובתא לא וזת מנייהו לעולם. ובגין דא ברי. א"י הכל אחיד. אי יכלינן למימר אי מן אס"ס אימא עלאה. ואשתארו ה ה'. ואתמר עלייהו ותלכנה סתיהו. הקא האב אבל אדם חב ב"ו מן יסוס ואסתלם י"ו ואתעביד ו"י. אמר רבי אלעזר והא י"ו אינון "לעילא ו' לתתא. מאי ו"י אמר רבי יהוה ודאי דחובה דא איהו לעילא באת א דאסתירמת במחשבה דאיהו י' עלאה דתמן עלת העולות ואשתארו ו"י כגוונא דא א ועל י' עלאה אתמר כי ידע שמי. שם י. ימראני ואענהו ופאה איהו מאן דנחית ליה במחשבתיה לאתריה. דהא מחשבה עלת אתמר זאת התורה לעולה למנחה ולחמאת ולאשם ולמזואים ולזבח השלמים. ואמאי אתמר באת י' כי ידע שמי אלא. כמה דלית באת י' שותפו דאת אחרא. הכי לית ביה שותפו דאיהו אחד ואין שני לו. אחד בלא חשבון הוא ברא בלא ולית בורא עליה. וכו' אית דביביל למברי אפילו יתוש זעיר אלא הוא. אלא. מים אית דון חילא למברי אינון ועשבין. ואינון אתבריאו אבל בורא עלמין ברא ולית עייה מאן דברא ליה ולחבימא ברמיוא דבאתר דא לית לגראת יתיר אמר רבי אלעזר מהבא מטיע דאית בורא בשותפו דאתון. בגין ב' מן בראשית דא הי אימא ר' מן ראשית דאיהו חכמה.

ל' ס חדר ולו א מאן ערוה דלס זוריא ב סא טוקבא דלכלר וכו' ומא כס ללס וכו' דלית בלוס 'סופו דלות אחרא פרוש כל אות נורטר מורכבת דר ו כס בל לכסוב אוטר עושא סחיר דמוס אות אחרס וחס כ משלס נורטר של אות וו סרולר כס דר נו כס בל לכסוב אות א סחלר כוסב לורס י' וחס כ לורס , וחס כ לורס י' ולו עששו טי'ס לורס א וק אות ב סחיר כוסב לורס י' סעוס וחס כ לורס י' עומד ולח כ לורס י' סוכב ולו עשס ב וק הע , כשאר אות ות חסא כ אות י' חלג סלך ססופר לכוסבר כסלס קולן ס סכוס

ו מן בורא דאיהו עמוּדא דאמצעייתא. א מן בראשית דאיהו קתר. שיי"ת שית ספירן. הא בלהו עשר. אם חסר חד לא אשתלים בריאה. אבל עלת על כל העלות איהו ברא בלא בלא שותפנו בלא. א"ר אלעזר. ובי הא שמענא דקעשר ספירן לא אתמר תמן אלא אצילות ולא בריאה. א"ר שמעון ומאן אמר דאית בהון בריאה אלא כלהו עשר בשותפנו דא עם דא עבדין בריאה בעלמא. ואנא אימא דאם הוה חסר חד מן בנינא לא אשתלים ההיא בריאה אבל עלת על כל העלות איהו בורא בלא שותפנו אתרא דאיהו חד בלא שותפנו כלל לא לעילא ולא לתתא ולא באמצעייתא ולא מכל סמרא בלא. אמר ודאי בען אתגליא מה דקא אתמסר לנגאה אפילו מלכא לפומא. ורוא דא צריך לאתכסיא מכל בר נש. דלאו כל מוחא יכיר למסבל האי אלא אלון דידעין בריון אלון דחכמתא דלחון פלים על כל נביאיא ותכימיא א"ר אלעזר אבא. הא אזגליא א ברה עלאה כד אשתלים עלת העלות באתי ואשתאר וי אלא מאי אי. אמר ליה (א עלאה) (נ"א אית א) לעילא מן א דאית אי מאתון רברבן. ואית א מאתון זוטון. ואית א מאתון בינונים (נ"א זכר דקדוש ס"א) ועוד נעשה אדם) אינון אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשייה ועלייהו אתמר כי גבוה מעל גבוה שומר ואית תלת עלאין עלייהו כארח אצילות. ועליהם אתמר וגבוהים עליהם. ואינון דבריאה אינון לבושין לאינון דאצילות והאי איהו אור לבוש עליון. ואינון עשר מתלבשין בעשר. ואלין דאצילות אמרו לאינון דבריאה דמתלבשין בהון. נעשה אדם בצלמנו כדמותינו. כל ספירה יחיד ביה חולסיה מלגאו ומלכר. ואם חסר חד מעשר ספירן דלא הוה יחיד ביה חולסיה לא הוה אשתלים בנינא דאדם. ובזמנא דחב אדם כל ספירה וספירה נטיל חולסיה מניה ואשתאר אין. ורוא דמלה ומותר האדם מן דבהמה אין. ובג"ד אמרו מארי מתניתין ואדם ביסר כל יין נמשל כבהמות נדמו. אדם דבוה לן ביקר דלעילא ולא נטיר ליה. נמשל כבהמות דמות דילה דאינון ניות הקדש אבל עלת העלות כד ברא ליה כד"א

(נ א ה"ד) ויברא אלמים את האדם בצלמו איהו נמייל בלא מניה
 ויהיב ביה בלא שותפו דאתרא דאבא ואימא עברו ליה כציונייהו
 בתרין ציונין. ה"ד וייצר יי' אלמים וייצר בתרין ציונין. ציונא דאבא
 דאיהו יכו"ק וציונא דאלמים דאיהו אימא. דא איהו וייצר יי' אלקים.
 ולבתר עבר ליה מאנא ה"ד עפר מן האדמה. מן האדמה לא כתיב
 אלא עפר מן האדמה ודא שכינתא תתאה דאתמר בה. ואדם על
 עפר ישוב דאיהו גנולי דלילה. אמר ר' אלעזר אבא. בתר דרעוא
 אשתכח צריך למפתח מלין באתגלייא מאי אדם דברא עלת העלות
 בדיוקניה. דהא כתיב דלית ביה דמות א"ל ברי דכא לא אמר בצלמנו
 דאית ביה דיוקנא. אלא בצלמו רוצה לומר כגונא דאיהו רואה ואינו
 נראה דהא איהו הכי וכגונא דלית ביה דיוקנא דהא איהו הכי וכגונא
 דלית קדמון עליה דהא איהו הכי. וכגונא דאירו עלת העלות חר
 בלא שותפו ובלא חשבן דהא אירו הכי. בלא כגונא דלילה. ואית
 אדם דברואה ויצירה ועשיה כגונא אתרא בלבושין וגופא (דלבר) (נ"א
 בלבר) דבאציות הא אתמר דלית ביה כריאה ויצירה ועשיה כלל.
 אית כריאה דברא הוא לתתא בדיוקניה. אבל לא דאתברי איהו. ותא
 חזי אף על גב דאתמר בספירן כריאה בלבושא מלבר איהו. ולאו איהו
 מלגאו. ובג"ך כתיב ויברא אלקים את האדם בצלמו הכא קרא אתרא
 כגופא. אית ספירן דכריאה. ואית ספירן דאציות ובגין דא ויברא
 אלמים את האדם דא עמודא דאמצעייתא דאתמר ביה כתפארת אדם
 לטבת בית. בצלמו שכינתא תתאה בצלם אלמים שכינתא עלאה.
 וייצר יי' אלמים את האדם דא צדיק חי עלמין. יצרו בייצירה עלאה
 וביצירה תתאה דאינון יי' מן א. ו מן וייצר איהו ו באמצעייתא דאיהו
 בתרין יודין באת א ותרין יודין עלייהו אתמר חכמות נשים בנתה ביתה.
 ואינון חכמה קדומה וחכמה תתאה ואדם מסטרא דאות ברית י'
 אתגיד מהול. ה"ד ותרא אותו כי טוב הוא אמרו צדיק כי טוב. דתמן
 לאו מליפה דערלה כלל. ודא דאתמר אדם הראשון מושד בערלתו
 הוה. דא אדם דעשיה ומאי ניהו דא מליפה דאתלבשא ביה (נ"א

דא תיבשת בה לשלמאָה על בלא הה"ד ומלכותו בכל משלה. ובגין דא אתמר בה נעשה אדם בצלמנו כדמותנו לאתלבשא בכל דיוקנן וקריפין. ועור אתמר בה בשכינתא תתאה. נעשה אדם בצלמנו כדמותנו דתקא כליא מבד ספין. דכל עשר ספין יהיבו בה כל חד חולמיה ומאי חולמיה. אלא כל ספירד יהיב בה עשור דיליה. דכל ספירד כלים לעשרה. ויהבו ליה כל חד וחד עשור דיליה. אשתאר אינו תשע תשע. וכל חד וחד אשתלים בה לעשרה ובגין דא מעשרין חד מעשרה ובגין דאיהו כליא מכלהו אתמר בה אהבת כלולותך כליא מכלא ולבתר דאתכלילת מעלאין אתמר בה ורדו בדת חים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ. אתכלילת בתהאין ואפיו בכל מליפין דמטרא אחרא אתלבשת לסימא בה ומלכותו בכל מטלה ובכל מה דאתלבשת אתכלילת (נ"א אתמריאת) בשמה. הא הכא אדם דעשה ויצירה. אדם דבריא אוסניהו על תפארת מאי בצלמו בלם. תרין דיומני דליה לעילא אלא (ס"א אליו) אינו ואין ב ויין אינו ב דיומני דא. דאיהו אדם דאמצעיתא דשכינתא עלאה איהו דמות אדם עלאה דאיהו חכמה עלאה ושכינתא תתאה דמות אדם דאיהו עמודא דאמצעיתא ועוד עמודא דאמצעיתא כדיומנא דבתר. ודא אדם דבריא. ואדם דיצירה. צדיק כדיומנא דחכמה ובגין דא וי נתן חכמה לשלמה דאיהו צדיק ברית שלום שלם ה. ושכינתא תתאה אדם דעשה דמות דשכינתא עלאה וכלא סטוט ושבניתא ודאי אתכלילת בכלא. ובגין דא זמנין אתמריאת נטר. זמנין היה זמנין זנה. זמנין צפור בכל מה דטלימא אתמריאת בשמיה. ובעטבין אתמריאת שושנה. עין פרו עושה פרו. וכד שלמא על ארעא אתמריאת ארץ. וכד שלמא על ימא אתמריאת ים על שמיה. וכד שלמא על טורין אתמריאת סלע. לית בריה בעלמא דשלמא עליה דלא אתמריאת בשמיה אבל עם כל דא דשלמא על כלא עבידת אפרשותא בין רגין דאינו מוחא ואבא למליפין דמטרא אחרא דאינו כקליפין דאנוא דמכסין על מוחא. וזוהי המלה ויבדל. אלסים בין האור

ובין החשך. וזו ליה למאן דמערב מליפין דסמרא אחרא עם דרגין

דסמרא דדכיו: (כאן מסר)

* (אמר רבנן זי סלטין מלמאי בספר אחר)

בראשית לית ראשית אלא נשמה. א"ל מהכא אשתמודע דבהאי אית
דברית מילה האב אדם וכל דרין דאתי אבתריה ודא איהו
דאמר טרא פוקר עון אבות על בנים בגין דמעשה אבותיהם בידיהם.
א"ל אשתכח דשת איהו גלגולא דאדם והבל דאתמר ביה בשות הוא
בשר בשגם זה הבר' והוא דמלה אז הוהל לקרוא בשם יסוס, ואדען, בשם.
אז. ההוא דאתמר ביה אז ישיר משה, בשם יי ואדעך בשם. בתרין
שמהן מה שמו ומה שם בנו ואתמר ביה הוהל דמתמן הושתת, עלמא:
ארתכי הא רבי שמעון ורבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודי ושאר חבריא
פגעו ברכי אלעזר והכרוי דהוו עמיה. אמר לין כמה עסקיתו.
אמרו ליה כהוה גלגולא דאדם והבל. אמר ודאי כהוה עלאה דהוינא
משתדלין. הויתון אתון משתדלין:

פתח כמלדמין ואמר יש חבר אשר נעשה על הארץ וכו'. דא אדם
והבל. במחשבה ובמעשה האבו. כמה דאוקימנא לעילא. ומאי
ניהו מהשבה ומעשה. אבא ואימא חכמה ובניה עלייהו אתמר בלם
בחכמה עשית דרי עשיה בגין דתמן כח מה. דא חכמה דאתפלג לתרין
סמרין. מ"ה איהו אדם כחשבה השב מ"ה. מ"ה אדם. תשכח דאיהו
אדם מחשבה. בינה. תמן יד אבא ואימא ובנייהו עמוד דסמך לון.
ההוא דאתמר ביה בשגם הוא בשר בשגם זה הבר' דאיהו משה. מתמן
הוה והבי אוקמוהו דרמאין בשגם זה משה. הבר' אתמרי על שם כ'
מן בראשית. ל לעני כל ישראל. ה חמשה חומשי תורה דעתיד
לאתייבא על ידיה ודא איהו הבר' דאתמר ביה כי על כל מוצא פי יי
יהיה האדם ואית הבר' דסמרא אחרא דאתמר ביה הבר' הבה מעשה
תעוועים ודא הוא הבר' דנבלות הפה ופתגמין במלין דלית בהו תועלת
כ"ה. ובגין דא יש הבר' וכו' שמגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש הבר'
אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים. מאי הרשעים דא סמא"ל ונחש ש

דמשה איהו תלת ענפין דשרשא דאילנא ודא ש מן שת. מ"ה מן משה
 דא אדם. דאיהו בריוקנא דאדם דלעילא. ודא איהו מה שמו ומה שם
 בנו והאי מ"ה נה' תורת יי תמימה ה' חמשה חומשי תורה דאתיהבו ליה
 במ' יודין ומ' לילון דלחם לא אכל ומים לא שתה. ובגין דעסר שדאיהו
 שרשא דאילנא מאתרה ואתעבדת תלת ענפין דאינון ג' זיינין כנונא
 דא. * דורע דאיהו יורה בחץ. אתעבדו. דתלת טפין אתפשמו ואתעבדו
 שרביטין. ובגין דא עסר לון מאתרייהו ומה דהוה שרשא חדא עקרא
 חדא. אתפלגו לתתא הכי איהו אודריק בתלת גלגולין. חד בנת. ותרין
 בשם ויפת. ובגין דכד אתא נח לא בעא רחמי על אליו גוברין דמופנא
 אתבייש לבתר יאמר ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת ושם לאו
 למנא הוה קבע מדרשות. ויפת אתמר ביה יפת אלמים ליפת וישכון
 באהלי שם בארץ תלת הוה בעי לאשתרשא בשרשוי חמא דלא אצלה.
 אעסר ליה מתמן ונמע ליה לבתר יחידאה. אבל אדם אתנמע בתלת
 אבהן ואצטרוף ואתלבן בהון ואשתרש בשרשוי ואצלה. מיד אתא משה
 דאיהו בריה דאדם ויהיב קב"ה אורייתא על ידיו לאשקאה אילנא
 לאתגדלא בשרשוי וענפוי בהווא זמנא אתתמן אילנא דעסר. חובא
 דחאב באילנא הכא תסין בלא. לבתר דאתכניש משה מעלמא אתמר
 ביה זורח השמש ובא השמש ואתמר ביה הולך אל דרום וסובב אל
 צפון סובב סובב הולך הרוח תלת זמנין סובב למבל תלת גלגולין דרוחיה
 אסתיר תמן. מיד דאשכח תמן לשריא. מה כתיב ועל סביבותיו שב
 הרוח א"ל רבי אלעזר אשתמודע הכא הוא עלאה. מרוחא דמודשא
 דלעילא דאיהו בן י"ם דאסתר לימינא ושמאלא ועמודא דאמצעיתהא
 ולבתר לתלת תתאין דאינון צדיק ותרי סמכי משומי. והכי אדם עלאה
 אוף הכי בשית סמריין. ודא הוא דבראשית. ברא שית לעילא. ברא שית
 לתתא. * דפרת לון שת איהו י דיעקב דפרה י מיניה ואשתאד עקב.
 ודא איהו הוא דהוא ישופך ראש ואתה תשופנו עסב. ובגין דא כד פרת
 י מן שת מה כתיב ביה כי שת לי אלמים זרע אתר אתר גרים דאתאבד
 י דאיהו זרע מן שת. ודא דשת כל שתה תחת גלגליו כל ודא דאיהו

זרע אות ברית קדש. בההוא זמנא אתא משה בתרין לוחין דאינון ב מן
 בראשית וכסי על שת ואתעביד בשת. ובאן אתר כסי ב' על שת בזמנא
 דאמר ויסתר משה פניו ואתי איהי תמונת יי. בשכר ויסתר משה פניו
 כי ירא מרבימי. ותמונת יי' יביט ואשתלמי שת. והיינו בראשית ברא
 אשתלים כשית שת סיומא דאלפא ביתא. אב רישא דאלפא ביתא. ודא
 הוא רזא דא"ת ב"ש. הכא אתתקן אב עם בן תרווייהו דא על גב דא.
 בכל אתר דאזלו לא אתפרשו דא מן דא. בראשית תמן א"ת ב"ש. א"ב
 ש"ת. אשתאר ר' מן בראשית עליה אתמר וירא ראשית לו דאיהו
 ראשית הכמה יראת יי' כגוונא דא בן בנו אבא יירא ראשית לו מתמן
 ירית לו נשמתא ואתקרי ראשית לו בשמיה. ואתקרי אדם בשמיה בתלת
 אבתן דאינון =. אתא אדם במטה. ובמטה כליל כללא. ובגין דא ש מן
 מטה שקול ש לתלת אבתן מ"ה דיליה כגוונא דאדם קרמאה מרכבתא
 שרימטא הות במטה ברחוהי. כמה דהוה בתלת אבתן. ואדם עלאה
 הוה במטה. תלת ענפין דש אריה. שור נטר. מ"ה ודמות פניהם פני
 אדם. ואתמר ביה משה משה תרי זמנין יקיימא ביה מה שהיה הוא
 שיריה ואשר ליהוה כבר היה. דא אדם הראשון. אשתמחו כלתו סמיה
 ואמרו זכאה חורקנא דאערענא כך למנדע רזין עלאין ממירין דעתים
 יומין. אמר ר' ארעזר אשתמודע מהכא דמשה מאתווי משמע דאיהו
 הבל ואיהו שת ואיהו מטה. ואתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא ובכר
 צדיק וצדיק. ואיהו אויל בתלת תלת. ובכל תלת דאירו רכיב אתמר
 בהון לאאימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרעך. מהכא אשתמודע
 דאיהו לא אשתבת א"א באתר דאית ביה אורייתא. ובג"ד זכרו תורת
 מטה עברי אמר ליה ר' יהודה אתפשטותא דליה בבני נשא אית ליה
 שעורא. א"ל אין. עד שתין רבוא ורזא דמלה חור הולך ודור בא.
 ואוקמוה קרמאין דלית חור פחות מיטשים רבוא. ובגין דא אתמר ביה
 אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא בכיס א' ומנו דא משה דאיהו
 ששור כששים רבוא מישראל א"ר ר"ש בריך ברי לעתים יומין:

ויהי מסין ימים ויבא סין מאי מלן ימים אלא מההוא דעתיד לאתמר

ביה סין כל בשר ביי לפני ובגין דא ואל סין ואל מנחתו לא שעה. ועוד
 מכן ימים ולא אמר מראש ימים. אלא משורין דליה ולא משפירו.
 כבר נש דאטי מסכנא לתרעיה ובוסנא דאיהו תאיב למיכל. ובגין דלא
 למיהב ליה משפירו דמאכל. לא בעי למיהב ליה מדי בתר דאכיל שפירו
 מכלא. כניף החוא דאיהו בסופא ויהיב למסכנא דא דאטיאש מניה.
 אמר ליה סכ"ה לכלבא תרמון ליה. ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא
 שעה. אבל דבל לא אכריב אלא משפירו דכלא הר"ד. והבל הביא גם
 הוא מבכורות צאנו ומלרביהן לא סריב לגביה שורין. ובגין דא וישעי יי
 אל הבל ואל מנחתו ואל סין ואל מנחתו לא שעה. ויאמר י יכין למה
 חרה לך ולמה נפלו פניך. הלא אם תטיב שאת. א"ל אם אנת תטיב
 עובדך. שאת יסתלק סרבנך (גא קרבנך חסלקס חסלקים י.ך. וו טאם חסלקס חסין)
 (ס א סליק חסין) ואם לא תטיב עובדך לפתח חמאת רובין דיתפרע מינך.
 אתמר הבא רובין ובאתר אחרא כתיב כי תראה חמור שנאך רובין
 תחת מטאו וכו לא תראה את חמור אחיך דא קין דאיהו רביץ מכובר
 עונוי. ואי לא בעי לאהדרא בתיובתא. והדלת מעוזב לו דלא עביד
 עובדי דאחוך. ואי הדר בתיובתא עויב תעוזב עמו מה עבד הבל סם
 עליה ואפליה לארעא ולבתר סם סין וקמליה דכן כתיב ויסם קין אל
 הבל אחיו ויהרגו ובגין דא אמר בן סירא טב לבייט לא תעביד ובישא
 לא משי לך. ויאמר יי אל סין אי הבל אחיך. אמר רבי שמעון וכו לא
 הוה ידע קב"ה אי הבל ד"וה שאיל אי הבל אחיך וכו איהו לא הוה ידע
 דקב"ה לית מלה דיתכסי מניה אפילו מחשבה דלכא כל שבן מלה דעלמא.
 דאמר לא ידעתי השומר אחי אנכי. אאווי לון רטפשיין אטימין דלכא ועיינין
 לין ולא מסתכלין אלא בתבן למיכל מניה כבעירין. דחכיטין דידעין בחטה
 דאורייתא דאיהו כ"ב אתון כתישבן חטה. אלין זרסין תכנא מדאורייתא
 ואכלין חטה דאורייתא מלגו. תו אחיו לבון רזין טמדין בהאי טרא
 בזמנא דמטל סין להבל סליק א"י מן אדני ואשתאר דין. א' איהו אנכי
 אימא עלאה י' יס"ח דודין אבא דסליכו למתבע דינא על בנייתו

דאיהו הבל. ובגין דא אמר קב"ה אי הבל אחך. כההוא זמנא אמר איהו לא' ידעתי השמר אחי אנכי חמא סב"ה דלא אדכיר י. אלא א' דאיהו אנכי. א"ל סול דמי אחך צועקים אלי. דם אחך מבעי ליה. מאי דמי. אלא דא דם י. ועוד דמי איהו ד"ן כחושבן דאשתאר מן אדני. ובלא משופ. דתלת שמחן בלילן בתהוא שמא. אבא ואימא וברתא. ראנן יסר"ס אסי"ס אדני. בגין דהבל הוה דיומנא דאדם (ג"א דאת) דלעילא דאיהו עמודא דאמצעייתא ואיהו סול דאתמר ביה סול דמי אחך ואית הוא אחרא. סול דמי. סול דם מבעי ליה. אלא תרגם אונקלוס סל דם זרעין דעתידין לטיפס מן אחך. ואנן שהין רבוא כההוא זמנא החמא דחובא דא באתר עלאה הוא תליא הרהר בתיובתא ואמר גדול עוני מנשוא הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ וכו' הכא אתרמיז גלגולא דדשיעיא דאתמר בהון ובבן ראיתי רשע ס סבורים ובאו וכו'. ודא איהו הן גרשת אותי היום דא גלגולא קדמאה והייתי נע דא גלגולא תניינא. ונד דא גלגולא תליתאה. דא איהו רוא על שלשה פלעי ישראל אם תב בתיובתא בתלת גלגולין שפיר ואם לא בתיב ביה ועל ארבעה לא אשיבנך. לא אהדר ליה כגופא אחרא. אלא יד ליד לא ינסה רע והבי אזיל נע ונד ער שתין רבוא. ולכך חד כפים חלילה (סא חכיר) דההוא דקמיל. הכי נשיר סב"ה נוקמא

מניה עכ בס"א

בנף זח סח כל שמא דא רי מן סרן אסון עד וסרית לכס לס סך כן סאן

** (אסר רמנא עוד מלאת כסא זכ ה'סן)

והאדם ידע את הוה אמתו וכו'. וכי לא אשתמודע בה עד הוה זמנא. אלא מיומא דאתחרב בי מוסרשא קב"ה לא אתיחד בשכינתיה ביומין דחול. ולא הוה ישראל אשתמודען תוספיה ביומין דחול בגין דממטלה יעבד ושפתה בהון. בתר דיתעברון מעלמא מיר זידע ארם

קולא חד נע לא וקולא חד באמלעיתא וקולא לתסא וכת ס בווסר (ו קרא דף "א) גני אלז קולן א כס דונתא לאוס אתרס ואל קרא ס כסס אום אתרס אלא כל הסיס קולן סרס כסס וד קרא ס ואל כרס ליר סל אום אתרס יז א דל ס באוס י שוספו באום אתרס. כ"ד ד סגרין משלמא מר ודע ארס. ג"א דר ס פטוק וסאלס דר רכ ו ס ס ון כסרו כקאר ארס סריוזו ל דיוס אלו זגבנון קל סן זסי"א ו-ג א"ס אום חור אסנו

עד

עוד את אשתו ובהדיא זמנא כי מלאה הארץ דעה את יי ובהדיא
 זמנא אתמיום סרא כי כלם ידעו אותי למקסמם ועד גדולם זכים
 תהוא יתה יי אחר ושמו אחר. דבר אחר והארם ידע את תנה אשתו
 ותהר ותלד את קין. ידע ונדאי כגון וקדכי ידע. אית ידיעה לפב
 ואית ידיעה לבייש. קומנא דאולידת למין ידע את כל אשר נעשה
 תהוא וזהמא ועד תהוא אתר דמטי ואתפשט תהוא וזהמא בכל דין
 ותלת גלגלי עליהו אתמר הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם
 גבר בתר דיתנבר ביצירה דלא עביד תמאה. והאי ידיעה למין איהו
 דאתגלי ליה עד תהוא אתר דאתפשט. דעליה אתמר כי משרש
 נחש יצא צפע. בגין דאיהו משרש נחש דאמיל וזהמא בתנה מלאך
 תמות דגרים מינה לאדם ובכל דין דיליה. וכי האי דרכיה לממא.
 ובגין דא קמיל דהבל ותאי וזהמא דאתגמיל מניה איהו ליליית אימא
 דערב רב עלה אתמר רגליה יורדות מות וכי דאיהו סם מות דאל
 אחר דאיהו סמאל ויהי אבא דיליה. גם לרבות אל אחר. נחש
 בגינה אתמר ותקח מפריו ותאכל הכא רוא רחוק ותתן גם לאישה
 עמה ויאכל גם לרבות. ויקתר תוא ליה דאתקרט במה דאת אמר
 גדול עוני משוא. ובגין דא סניתי איש את יי. תבא רמיו סני
 חותן משה. דעתיד לאהררא בתשובה ולמבלא את ברית הה"ד וישם
 יי למין אות. אות ברית מילה לאגנא עליה ובגין דא ותוסף ללדת את
 אהיו את דבל. מאי ותוסף ארא רוא דמלה ולא יסף עוד דעיתה בגין
 תהוא וזהמא דנפיק מיניה. וזהמא אתפשטותיה בכל דרא. כיון דתמא
 להבי דאתפשטותיה בכל דרא לסב. אמר ותוסף ילדת אוסיפת איהו
 כמה סרבנין וכמה תחוננין וכמו. בבין בגיניה כיון דאיהו הוה עתיד
 דרכאה וזהמא דירייה מעימא והא סהית אמר יש הכל אשר נעשה
 על הארץ אשר יש גדיסים אשר מניע אליהם כמעשה דרשעים.
 תבא אתגלי צדים ורע לו רשע וטוב לו אית תבל ואית תבל. ועלייהו
 אתמר רב הקם ימינו ורב בסיר'ישמאלו. בשגם זה תכל. והא אוסמורו

בשנים זה משה. משה זה שת. ואיהו שם. ואיהו תכל והן כל
 אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר וקרא דמלה איה השם בכרוב.
 דאיהו מה שמו. וקרא אדם דאיהו רב עאה. ובגניה אתמר ועל
 ארבעה לא אשיבנו. לא אשיבנו בגלגולא יתיר. כיון דנה ביה אבוי
 דאיהו אדם. בההוא זמנא אשתמדע מה שמו ומד טם בנו כי
 תדע. וקרא איהו קרא מה שמו מה אומר איהם. ודא איהו מרכבתא
 שקימא. ש תלת היין דרכיב עליהו מ"ה ועלידו אתמר הן כל אלה
 יפעל אל פעמים שלש עם גבר. קס ר שמעון ואמר ותוסף לקדה את
 אהו את הבל. ווי קעמא דאית לון ציינין ולא הזאן. אודנין ולא
 שמעין ברין דאורייתא ואזלין בתר בצעין דהאי גלמא. תא חוי סין
 איהו יצר הרע. הבל יצר המזב. הבל איהו הלב ואינן תרי בתי לבא.
 הה"ד לב חכם לימינו ולב כסיר לשמאלו. לב חכם לימינו דא הבל
 דאתמר ביה ותוסף לקדה את אהו את הבל איהו תוספת רוח הקדש
 סין איהו רוח הטומאה דאיהו רע ולא אוסוף. סין גופא סין לתרווייהו
 ובגניה אתמר אל תכתבל בסמך אלא במה דאית ביה. ודאי סין איהו
 לבא דאיהו מליפא דאנווא. לאו הדא דלעיקא דאיהו איבא דאילנא
 דתי. ובגין דהאי סין אית ביה טב וביט. אתמר ביה ומעין הדעה
 טוב ורע לא תאכל ממנו. עד דאתעבר הדיא מליפה מניה דאנווא
 אבא אתמרי. מיתה ותי. אור והשך. הבל טב ותכל ביט. הבל
 דאורייתא דאיהו להב עלה אתגר סור יי תצב לתבות אש. וקרא
 ה' משה ממש"ה שש"ת דאתמר ביה כי סין חמים משיתיהו י
 שם ולא למנא הוה טם כובע מדרטות באורייתא. ותיה שת סיקמא
 דאלפא ביתא. שת בגין כל שתה תחת רגליו והבל מסמרא דימינא
 איהו בריל ד' הבלים ואינן אבנית"ן וכו. שית סמין דאינן לתבים
 בשית עזמאן דמנה. והבל דפה שביעאה. ולמבלייהו אקר חד שבע
 מלין דהבו לין בני אלים. ועל ארין שבע אתמר כי לא על הלחם

משהו סם ואו סם ואירו הכל נראה לכן רכא על ור רחוב פתח סלג עם נכר נ בר וירתיק נקרא
 צר לקצה וקרא אדם דאיה רב עאה פרוש רב פי במרכבז אור ארס נכר ארס הבל סליק צר עלאס
 לבו

לכדו יתיה האדם כי על קד מוצא פי יי יתיה האדם. ואלין ז סלן
 סלקין בו רסעין. ואית ז דשכאלא דנחתין בשבעה ארעו. ועלייהו
 אמר מהלת כי מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה וכו'.
 שבעה הקלים טבין אליו אינון ז שני השבע. ולמבלייהו אתרנין לקבל
 שבע טני הרעב. אלן הקלים דחיי ואלין הקלים דמיתה. ובגין דא
 יש הקל. ויש הקלים ה לב. ד ארבע חינון דכרסניא. וי שית דרנין
 דכרסניא. ועלייהו שדין עשר אמירן דאינון י. וי דנפיש מהבל איהו
 סול דאיהו פורת באייר דאיהו אור תמיט אור ודאי אינון ה עלאה
 י דבור ואמירה ואינון הקלים. הכל סלים בה עלאה. והכל נחית
 בה תתאה נחית דבור ובאלין הקלים סלים בהר קלא סלים
 ובדא נחית. בה תתאה סלים קלא דאיהו ו בה עלאה נחית
 דבור דאיהו י. והקלים סלמן ונחתין בלבא והנה מלאכי אלסים
 סלמן ונחתין תקן ואינון יו. ה' תתאה מוצב ארצה וראשו מגיע
 דשמימיה דא ה' עלאה דאתקרי השמימה. ואם לא סלמן במתקבה
 דאיהו יוד מא ואו מא לא מסתכלין בצלותין. אלין הקלים דלאו אינון
 מסמרא דיתודא. והקלים אתרנין אינון בפרודא וסלמן במחשבה בישא
 ובגין דאית תקן פרודא אתמר במחשבה דלהון בחשבה בישא מצטרפא
 למעשה. (והבלים דלית בהון פרודא. מהלבה דלהון מצטרפא ימעשה).
 ועקר דד אתון וי אתון איהו מלכותא דאיהו בלייא מקד נטר
 ספירן. וביה צריך בלא לאכללא. דכל מאן דנטיל מלכות בלא ט
 ספירן איהו מקצין בנטיען וכל מאן דנטיל ט ספירן ברא מלכות איהו
 כופר בעיקר הקלים דסמרא אתרא עלייהו אתמר הכל הקה מעשה
 תעותועים דאינון הקלים סלמן בנביות הפה ובשכרות. וכלהו סלמן
 לגבי מוחא. אית הקה ולבנא ובכביא ומזליא ברסעין דאינון מליפין.
 העלייהו אתגר הוי מושגי העון בחבלי השוא. ועלייהו אתמר כי
 שמים כעשן נמלחו וחפרה הלבנה ובושה החמה וכו'. וכמה הקלים
 אית לון דכלהו מליין שמר ושוא. וכל מאן דאפיש מלין דשקרא כמה

מלאכי תכלה פתחין גרפיייהו למבליהון הה"ד כי עוף השמים זליך את
הקול וכו'. ואלין מולדין אינון בגין כמה בניינין :

אמר רמנ ס זה תקון מלאך רז תסחר ויתפורד ויזעעס וירכבר עמלק וטרחת לרג סו ולסכר רדכר ס ג
אוסרס ובתקומות ממנו כתבתי סדכר ס פעמים מפנ חלוף הטסחאות
(אמר רמנ ס לאר עוד זר מלאך)

ותוסף ללדת את אחיו את הכל. תא חזי הבר איהו הגב. ואית ב
בתים בלכא לב חבם לימינו הבר. לב בסיל לשמאלו דא הבר.
קין איהו יניק מתרבייהו ואיהו עין טוב ודע. וקין איהו זוקמא דנחש
דאמיל בתוה ועליה אתמר כי משרש נחש יצא צפע. מה אחיה
דהויא לממלך כך דא ממא ולבתר אתחלמ. ובג"ד וישם יי לקין אות.
אות ברית מילה. ובגין דא אמר מניתי איט את יי. ואף על גב דסין
איהו זוקמא יכיל למעבר נמ" בגין יתרו דאתמר ביה ובני סני הותן
משה. והיא דמרה הבר דברים אמר מהלת ואמרו קדמאין אית הבר
ואית הבר. ייט צדיקים שמגיע אליהם במעשה הרשעים אמרתי
ישגם גמ הבר. הבר דימינא ה כרסייא. ויש מעלות לכסא ד' ארבע
חיוון. אלין הרים אינון יבושא לתפארת ומלכות דאינון ו"ק. י"ם
כליין באור ה' תתאה דבור דסליק בהבר וכלא אתכריל בשמא
דבר נש דצלי צרותא או דעסיק באורייתא אכל הברלין אחרנין
דאתעבידן בארעא סלקין באויר דהאי ע"מא בקול דדבור החול.
וישראל מצלין בהון המכריל בין קדש לחול. ואית אחרנין דאתמר
בהון הבר המד מעשה תלתועים ואינון הברלין וכול דדבור הנבלות
הפה אינון מספרא דאליקים אהדים מסנן דטאר עמן דאינון סמא"ל
ונהט. ערייהו אתמר בהבדליה ובין ישראל לעמים. כל חד כפום עוקדוי
כד בני בניינא. דזה לעמת זה עשה האלמים :

ותא חזי מאן דבנינא דידיה לעינא בספרא דדכיו בער איין הברלין
דאורייתא ועליותא. עייה אמר קדא ואשים דברי בפך וכו' ויאמר
לציון עמי אתה והא אוכמחה אי תכרי עמי אלא עמי. מה אגא במלוא
דילי עבדית שמיא וארעא כמה דאת אמר בדבר ה' שמים נעשו. כד

אנת בשותפנו עמי תעביד במלולא. אכל אחרנין דמפסין מפומייהו
 תבליס דשבוועה. עליוהו אתמר כי רבים תבליס הפיזה וארין
 אתמריאו תבליס דמחללין שם יי. ונפקין תבליס מפומייהו וקלא
 ודבורא לשקרא ואוקאז לשקרא. ודכרין שמייה למגנא וישקרא בההוא
 שטא ונפסין לבמלא ולשקרא. כגין לון בניינין דכמלין לון מעלמא.
 הה"ד לשוא הביתי את בניכם. ווי לון לבני נשא דנפקין מפומייהו
 מלולין ואוקאזין דשקרא. טב לון דלא ייתון לעלמא. כמו חברייה כלהו
 ואמרו רחמנא לשבון דחמנא לשבון. אמר ר' שמעון רבנן כל ארין
 בניינין תלויין במחשבה. כמה דאשכחנא כמין והכל. מן היה עובד
 אדמה ומייתי בקרבנא פשתים מהווא סמרא דערוה הוה מחשבה.
 לקרבא קמי מבי"ה ערוה. ומנין דפשתים איהו מסמרא דערוה שנא ועשה
 להם מקנסי כד לבסות בשר ערוה הכל הוה רעה צאן. קריב סרבנא
 מבכורות צאנו. הה"ד והכל הכי גם הוא מבכורות צאנו מחשבתיה
 הוה כההוא אתר דאתמר ביה ועתים זמין יתיב לבושיה כתיב תויר
 ושער ראשה בעמר נמא ומכ"ה מהשבתיה טבא צרפא למעשה ובגין
 דא סביל ליה ומחשבה רעה לא מצרפה למעשה. ודא הוא קרבנא
 דמין ובגין דא חרה לו. מיד ויאמר יי למין למה חרה לך וכו' הלא אם
 תטיב שאת. אם תטיב עובדך שאת. אנא מאריד לך ואמול ממולד
 עלי ומנא קן דשאת ממולא דחובין הוא דכתיב גלאתי נשוא. ואם
 לא תטיב עובדך לפתח תמאת רובץ. ודא פתח דגיהנם דתמן חובין
 דילך שלמין ערך. ואם תטיב עובדך אתה תמשול בו. רשיעייה יא
 שליט בהון מוסר אלא נמרין דבבו כגוונא העשו וישמם עשו את
 יעקב ועקב כגוונא דהכל. ועשו כגוונא דמין. ויאמר מה עשית
 וכו'. תובא דא דממלת לאחד לא עברת ליה אלא לשמא דאתקרי
 מ"ה. מה אעידך ואסחיד עקד ואידי תבעה לד ולא עוד אלא
 מ"ה דאילו אדם דעביד דר. גרם דא דאפ"ס מלאך המות כד לעלמא
 ודא איהו פוסר עון אבות על בנים. והא אתמר אם אוחזין מעשה

אבותיהם בנדיהם אלא כד תעה. עובדי אבנה הנה בניה. על סבה
 דאשה הוה. כמה דאתמר ויהי בהותם בשדה ואין שדה אלא אתתא.
 אתתא גרמת מיתה לאדם. וגרמת מיתה להכלל. כמה דאתמר בעמב
 עם מכנא דעשו ויאבם איש עמו. כגוונא דא הוה מין והכל ונצח
 הכל למין ואיהו מסטרא דרחמי דהייס עלוי ולא בעא למסטליה. וסם
 הוא ומטליה. ואתתא גרמא דא עלה אתמר גליה זרדות מות. ובסנאה
 דליה מטיל ליה. ויאמר קול דמי אחיה צועסים אלי מן הארמה אנת
 הוא בריה דחויא דגם מיתה לאדם דאתמר ביה ארור אתה מכל
 דבהמה כך אית קד יירתא בניה דעובדא דליה בידך. בנין דא ארור
 אתה מן הארמה אשר פצתה את פיה דא הוה ארעא דליים לה מביה
 תשע לוום. לייט למין חד לאשלמא לעשרה. ובנין דא ארור אתה
 מן הארמה וכי. כי תעבוד את הארמה וכי. דתהא תשש הליה לאבך
 ולא יפסון מינד מלכין ושלמיין נעונד תדיה בארין. דאנא אמרית לאדם
 וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה דאינון בני נשא דתליין במולות
 דרמיין לחיוון ובעידן ועופות. כללו אורו לבד למטלא לד ואנת תזיל
 נע ונד מקדמאי. נ"ע ונ"ד. עוין דין. ועוד נע ונד בנין דאנת עוין
 דנך"ה ובגדה אתעבדת דאידי וזהא דדטייל נחש להוה בנין דא נע
 ונד תדיה. ועוד נע. בנין דאנת מסטרא דסמאל. נד. בנין דאנת
 מסטרא דנקיש נע בעלמא דין נד בעלמא דאתי. דאינון שכינתא
 עלאה ושכינתא תתאה. דנגלין תרויידו נקמא מינד. ובנין דא כד
 שמע דבאתר עלאה דא הוה תריא הכלל. מיד ויאמר מין אל יי
 גדול עוני כנשווא. הבא תב בתובתא ואתתרט. בנין דא וישם יי
 למין אות. הבא רמו אות ברית מילה דמביל יתרו דאתמר ביה ובני
 קני חותן משה שנפרד מקין. (גל וחבר רקג נפיד מקו) וביתרו אתתקן מין
 מחוביה. ועוד בההוא זמנא מביל ליה בנין דאחוי ליה בנוי דכני חותן
 משה דהו עתידין למתוי בלשכת הגזית. אמר וכי לחיבא מביל קב"ה
 בתשובה על אחת כמה וכמה לצדקניא מיד ויצא מין מלפני יי בהאי

נפס מן דינא ומכיל עליה כל מה דאתגוד ביה דכתיב וישב בארץ נוד. מה דא"ל נר שזי עליה ו ואתעביד נוד. וקא איהו דאתמר ביה וישם יי לקין אות לכלתי תכות אותו. דאם הנה נר. אתמר ביה ודיה כל מוצאי ירגני. ובגין דתב בתויבתא וקביל עליה אות ברית שזי עליה אות ו לשזבא ליה. ולא עוד אלא דשזי ליה כדמות עדן. דבגניה זקת לין עדן:

נדע סין את אשתו ותדר ותלד את חנוה. כל אליה תולדין מנעין ליה לאתרעא בהון ואינן חנוך ועירד ומחויאק ומתושאל ולמך ולמד נטיל ב נשין עדה וצלה עדה חנוך למב. חנוך לגער על פי דרכו. צלה חנוקא דביש ודא נלאך דמות דמחנך לבר נש בהנכותן בישין. עירד דבתר אעיל רעדה בבר נש באקרין דליה. ולבתר דאפיל לבר נש בחובין, אלשין עליה. ואחוי לאל כל מה דגביה. וקא איהו מחויאק מהוי אל. ולבתר נהית ותשש חליה ומטיל ליה וקא איהו מתושאל דתמן מנת שאל. ואין מות אלא ענייה. ולבתר אמליד עליה דא איהו למד. אתהפך עליה למלד ותרין נשין דיליה חד עדה דמעיד על חובין דבר נש. ותנינא צלה דאזיל עליה כצל כד"א כי צל ימינו עלי ארץ ובתיב ימיו כצל עזבר :

ותלד עדה את יבל בתר דמטיל ליה בעניותא ושלמין עליה עדה וצלה. יבל כנונא דשמיא וארעא דאתמר בהון כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה. ויבל איהו אבי יושב אהל וממנה דכניש ממונא ולבתר אתמר ביה. לא יועיל הון והא אתמר דשליט עליה עניותא דאיהו מות. ולית עניותא סמי סב"ה בעניותא דאורייתא ולית מות כאינן דעברין על פתגמי אורייתא דאתסריאו מתים. ובג"ד אמר מרא שזבו ודיו. ואחוי יבל הנה יובל אבי קל תופש כפור וענב המנגנין ככל מיני נוגנין ובר נש דחדי בהו ואשתרל בהבלי עלמא. עליה אמר סודלת שמת בחור בידותה וכו'. ולבתר מה אמר ליה ודע כי על כל אלה וביאה הארמים כמשפס דעלייהו אמרו מארי מהגיתין ומרא

בביתא דרבא בביתא. אלא ושמתתם לפני יי' אלסיבם כנונא (דודר)
דאתמר (ביה) והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יי':

וצלה גם היא ילדה את תובל קין לישש כל חרש נחשת וברזל. דא יצר
הרע דאתמר ביה אם יצרך מתנבר עלך משכחז לבית המדרש
וכו' ואחות תנבר סין נעמ"ה דא אימן של שדים. וקמד בשעתא דשלימ
על בר נש ואיהו ביה תקיף באבנא וכפרוזא ולא עסיס באורייתא.
שליש עליה וקמיל ליה ועבד ליה פצע וחבורה כד"א כי איש הרגתי
לפצעי וילד לחבורתי בהוא זמנא עתיד לנטלא סב"ה נוסמא
מתווייהו הה"ד כי שבועתים יקום סין ולמן שבועים ושבעה הה"ד
בלע תקות לצות: וידע אדם עוד את אשתו ותלך בן ותסרא את
שמו ש"ת סומא דא"ב ועליה אמר איוב מי שת במזוזות חכמה מאי
חכמה דא דחסר מניה י דבה הוה טית דאיהו ברא שית ואיהו ראשית
והוה אתמר ביה מניד מראשית אחרית הנה משמש שת באתך
דהכל ובגין דחסר מניה י אתמרו אחר בגין דכד חב אדם פרח מניה
י ועבד שת בלא י דאידי חכמה ובגין דא שירותא הוה מן ח דאינון
ח יומי דברית מילה כמה דאת אמר. או הוחל למרא בשם י. ומתמן
עברו ברית מילה. ואעברו מניה ערלה ופרעעה למעלה בר ולא בח'
דשירותא דח איהו בינה למנצח על השמינית. ועלה אתמר או הוחל
לישנא דצלותא כמה דאת אמר אז תסרא וי' יענה דא הוא נמורא
טבא. דאף על גב דהכל קמיל ליה סין דמניה הוה נפיש מאן דנוקים
ליה הה"ד אז ישיר משה. רועה נוסים לרועה ודבתר אז אהפוך
אל עמים שפה ברודה למרא כלם בשם י' אבל כד עמלק דאינון
בכורי מצרים ערב רב מעורבים בישראל עלייהו אתמר תמחה את
זכר עמלק דלא אשתאר מנהון שריד דאלין אינון ערבוביא מכל
אומין ואפילו מקין ובעד דיתמחון מעמקא אז הוחל למרא בשם י':

ובהל מ"ח כה מחאה בור מוכן כ אליהם שופט זה שפ"ו וזה ר"ס, זה ר"ס וזה ר"ס של למסו מ"ח כה"א
מחאה וזה"ל ה"א ר"ס למרו סלק בה"א עלאר אלא ושמתתם לפני ר' חלר כס כנונא דאתמר ויה כנגן
רזנגן וכו' זו נכסא הנטער ולא כדגרים כנונא דוד דלמיר בה כ כסוק הנו חזור בלא עט בראשית

בראשית ברא שית ודא מטטרון אות בצבא דיליה. ובגנינה אתמר
 וישם ה' למיו אות לאננא עליה ומה דהיה אזיל גע ונד
 בנגולא אתעביר נוד מיד וישב בארץ נוד סדמת עין ודא אות
 דברית מיקה דמנייה עליה באחיה בנין דנונד מהול ובאן אתר זכי
 ליה בסני בנין דחור תמן בתובתא ונפכו בניו מניה דעאלו לנן עין.
 ובניו דא וישב בארץ נוד סדמת עין לבתר עביד תולרין מספרא
 דרע ואתפשמו בנגולין בעלמא ועלייהו אתמר. וידע מן את אשתו
 ותהר ותלד את חנוך. חנוך מספרא דמין ודא יצר הרע הנוקא לביש
 ואית חנוך מספרא ראנוש דאיתו יצר המזכ הנוקא למב ואתמר ביה
 ויתהלך חנוך את האלמים ואיננו כי למסח אותו אלמים ודא חנוך
 דאתהפך בשריה ללפיד אש ותלתא אינון. אדם שת אנוש אנוש
 דמתמן אתיתכו כל דרין. הה"ד אז הוחד לקרוא בשם ה. מתמן
 נתפשמו כל נרגולין דצדקיא חנוך דנפיה מאנוש איהו מטטרון
 דנהפך בשורו ללפיד אש ואיתו נוריא"ל ועל תרנייהו אתמר ותחיות
 רצוא ושוב רצוא דא נוריא"ל ושוב דא מטטרון הכי סמין בחושבן
 במרא"ה הבז"ס. אלא איהו במראה הקשת אשר יהיה בענין דאתמר

כרא שח ודא מטטרון אח בצבא דלר פרוש שיו ששה אותות וורו אות בצבא ד' ה שהוא כלרר שרם
 ששה קצוות נס אותות שיו עם הטולל מספר י"ה וורו אות בצבא ד' ה כ' צבא ד' ה הוא סוד י"ה ובגני
 אתמר וסס ה לקן אח לאננא עליה ורנו איה ואזי ור מטל סרווא בן ששה אותות וגם הוא ביזרר שהא
 ששה קצוות חנה נר ומה דהיה אזיל גע ונד כנל ולא אתעביר נוד חנה ונד הספכה לגוד ומד וישב בארץ נוד
 ודא אות כרה מלה דקכ בהחיה בנין דנונד מרול פרוש סב' ולד תחיל ולקן ירע"ר שרה נלגול הבלג כ
 נונד מרול דכח ב תירא אוחו כ טוב רוא ואזי"ל שנונד חסול כ הכרית נקרא אות והוא לוב כלא עירלה לבן
 פמה כה קון שנתפטר בגזירה או של נג ונד פת ש שב בארץ נוד כה אות ווא ועמד כחך נד ועשה הספיה
 ש שב בארץ נוד ובאן אתר זכי פרוש בזה נלגול הוגל וכה נלגולו וכה ב נלגול קך ר"ל כתיב
 הנוך מטטרא דקן ודא לר חנוכה י"ב ש פירוש קן מלך הבזרר ואותות נוריוזים לחיק הבזרכה כ פא
 ד כס דמנלך חתולקיס לחתשר וכל חיק הוא נור ולכן חך אותות כ חנ מטטרא דקן ואלא חתך מטטרא
 דאטס דהו אל"ט חנוכה לטכ הכונה ש פ מ ט רכ נו ראר' זל בשער חואמר רשב" כיו ש ש פ"ר ד כס דמנלך
 וכן יש פ"ר חסד ס כמין ורב חסד ותחלקו ג"כ לחמשה וחלו נדמוס בחנוך מטכאל לגב ויה נו חתך רוא
 וכן כו כ החסדים רס מלך שר"ה שסמרו כו ולוא מטטרא דאטס אותות שח כו ש"ל לטון
 כס אות לגו הוא חלק מן חמשה חיקים ואל"ל תריוו חואמר וכהו רטוא ושוב רטוא דה גר חל ושוב דה
 מ"ל יראר נוד אל רוא סוד אש כ טר רוא אש וטבע באש חרה על חו כתרונה וחו רטוא לטון מרין נס
 נוד חל עולה מספר רטוא ויחר ושוב דה מטט דאמר כנמרא חן ש כס נלמלכ ס ימעלה וקכ למע"ל חת ס כ
 רשות לישב כסוכוב וכוו שרא' וכוו דחן ש כס ליתגלה אה יק למע"ש לכך אחר ושוב דה חמ"ל ויחר סבי
 בר

ביה. וְהָיָה בְּעֵנְי עֵינָי עַל הָאָרֶץ וּנְרָאָהָּ הַקִּשְׁתָּהּ בְּעֵינָי וּבְנִינְיָהּ
 אֲתָמֵר וְלֹא יִהְיֶה לְשַׁחַת כָּל בִּשְׂרַב בְּגִין דִּאתְהַפֵּד בְּשִׂרְךָ לְלִפְיָד
 אִישׁ וּכְל מְלֹאכִין דְּמִמְנָן עַל נִשְׁמַתִּין דְּגַלְגּוּלִין מִתְּמָן הוּוּ.
 וְעוּד כְּמִרְאָה הַקִּשְׁתָּה עֲלֵיהּ אֲתָמֵר לְמִשָּׁה וְרֵאָה וְעֵשָׂה בְּתַבְנִיתָם
 אֲשֶׁר אֲתָה מִרְאָה בְּהָד כְּמִרְאָה אֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת מִשָּׁה בִּן עֵשָׂה
 אֶת הַמְּנֹרָה וְדָא מִסְטְרוּן מ' דִּילֵיהּ מְנֹרָה נוֹרֵיא ל' נוֹר דִּילֵיהּ וְהוּא
 ט"ט וְהוּוּ לְמַטְפּוֹת בֵּין עֵינֵיהּ וּכְלָא אֲהַפְשִׁט מְאֹנֵשׁ וּבְגִיד אֶז הַחֲלִי
 כְּמִרְאָה בִּשְׁם י"י:

כְּדִאשִׁית בְּרָא שִׁית. וְאִינוּן שִׁית הַיְקָלִין אִימָא עֲלָאָה טְבִיעָהָ. וְכִאֲרִין
 שִׁית וְיִדַע אֲדָם עוּד אֶת אֲשֶׁתוֹ וְתִלְד בִּן וְתִמְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת
 וְכו' שֵׁת סִימָא דְאֲתָנוּן תַּחַת הַבֵּל הַה"ד כֹּל שֵׁתָה תַּחַת הַיְקָלִין אֲבִתְלָם י'
 מִן שִׁית וְנִחְוִית בִּיהּ ה' מִן הַיְקָל וְאֲתַעְבִּיד שֵׁתָה כֹּל שֵׁתָה תַּחַת הַיְקָלִין.
 וְעוּד שֵׁת עַל שֵׁם כִּי מִן הַמִּים מְטִיתִיהּ. וְעוּד שֵׁת עֲלֵיהּ אֲמַד אִיזֵב מִי
 שֵׁת בְּטוּחֹת תְּכֵמָה. וְדָא י' רַבָּה רוּחַ שִׁית. אִז כִּי נָתַן לְשָׁכוּי בִּינָה
 דָּא ה' מִן הַבֵּל. וְשֵׁת אִיהּ גַּלְגּוּלָא כְּמִרְאָה דְּהַבֵּל לְהֵוּא דִּאתְמֵד בִּיהּ בְּשִׁנָּם
 זֶה הַיְקָל בְּשִׁנָּם זֶה מִשָּׁה. וְהָא אוֹסִימָא דְּהוּא דִּאתְמֵד בִּיהּ אִז יִטִּיר מִשָּׁה
 וּבְגִיד אֶז הַחֲלִי לְקִרְוֹא בִּשְׁם י"י. הַחֲלִי תְּמָן דִּתְחִלָּה דְּגַלְגּוּלָא קְרִמָּאָה
 וְאֲתַפְשִׁטוּתָא דְּאֶת י' לְעִילָא מִשֵׁת וְנ"א מִשִׁית) אֲהַפְשִׁמַת עַד סְפִירָה

סֵלֶן. כְּמוֹתֵךְ כְּמִרְאָה הַבּוֹק כ' חֲטִין טוֹר אֶל עוֹלָם מְסַפֵּר שֶׁ אֶל כְּמוֹן כְּמִרְאָה רִבּוֹק ע' - בְּגִין דִּאתְמֵד
 כְּשִׂרְו לְלַפֵּד אִשׁ לֵקֵן נְקִרָא קִשָּׁה כ' כְּשִׂר אִשׁ הוּוּ מְסַפֵּר אֲתָנָן מְנָן קִשָּׁה עִם רֵאוּתוֹת וְדָא יִמְטוּרִין מ'
 דְּלָר מְנֹרָה, פִּירִישׁ מ'ס שֶׁל מַטְט רִמּוֹת לְמַטְטֵר וְאוֹתוֹת רוּן שֶׁל מַטְט רִמּוֹס הַלְטֵר שֶׁל
 נוֹרֵיא ל' וְנִשְׁאֵל ט"ל רִמּוֹס עֲלוּ עֲלֵמוֹ שֶׁנִּשְׁאֵר דְּכַסֵּב וְאֵנּוּ כ' לִקַּח אוֹתוֹ אֶרֶם וְתַרְנֵם אוֹנְקֵלָם
 דִּלָּא אֲמִיתָה ה' וְרִייעַ טַט עוֹלָם מְסַפֵּר אֶז וְלֹא הוּוּ לְטַטְפּוֹת בֵּין עֵינֵי כ' טַט שֶׁל לְטַטְפּוֹת נִמ
 ג' ה' וְהַמַּגַּת תְּפִלָּן וּכְהֵי לְחִים דְּכַפִּיָּה עֲלֵרֵם תּוֹי כְּמִשׁ כְּנִמְרָא (מִנְמוֹת) וְכִרְאָ אֲהַפְשִׁט מְאֹנֵשׁ וּבְגִיד אֶז
 הַחֲלִי לְקִרְוֹא כְּשִׂר פִּירִישׁ כְּמוֹס עַן דְּכַסֵּב הַמִּס נְקֵט כִּרְשָׁא אֲרִם שֶׁתֵּל אֲלוֹשׁ הַכֹּשֵׁר כִּבֵּא אֶת קִיבֵס קִדֹם
 זֶה וְתַלְתָּא אִינוּן אֲרִם שֶׁתֵּל וְהִכָּה וְאוּ וְאוּ דִּלְטוֹשׁ אֶז וְלֹא כְּמַכְטָא וּמְלֹא אֲרִם שֶׁתֵּל אֲלוֹשׁ הַמִּס' אוֹתוֹת וְהִכָּה אֲלוֹשׁ
 מְסִילִים מ' אוֹתוֹת מְסַפֵּר אִז וְלֹא אִז הַחֲלִי לְקִרְוֹא בִּשְׁם ה' בְּרִיא שֶׁתֵּל וְאוּ טֵין שִׁית רַבֵּל אֶז מִחַל עֲלֵאִשׁ שֶׁכְּעִיר
 פִּירִישׁ שֶׁ הַכֹּלֵת הִם מְגִ'ס נְהִי'ם וְאוּ מִחַל עֲלֵאִשׁ כ' נִהֵא אֶז שֶׁכְּעִיר מִמְחֵל לֵעֲלֹא כ' רַק כְּמִכֵּב מְגִ'ס נְהִי' הִם
 סְפִירָתָא שֶׁ כְּסִס נְקִדוֹת וְיַמְלִכּוֹת עוֹמְדִים אַחֵר רִיטוּד וְאוּ כֵּה נְקִדוֹת לֵבֵן אִשׁ מְמַנֵּה מְלַמְפֵּה לְמַעַס מִן ה' סוּד
 סִרְרִי הַכֵּנֵה שְׂבִיעַת וְכִאֲרִין שֶׁתֵּל וְיִדַע אֲרִם עוּד אִשׁ אֲשֶׁתוֹ וְתִלְד בִּן וְתִמְרָא שְׁמוֹ שֵׁת שֶׁתֵּל סוּמָא דִּאֲשׁוּן
 פִּירִישׁ שֶׁתֵּל סוּס אוֹתוֹת אֲלֵפָא כ' כִּתְּלֵאִשׁ כְּנֵץ ת'ס (שְׁעַר רִרְח) כ' כ' אוֹתוֹת הַטּוּרִיר הִם אֲלוֹשׁ שְׂבִיעַת
 כֹּל הַכֹּרֵס ה' הִם טוּד אֲלֵבִיטִים שְׁמַסֵּס כְּנֵה הַבֵּית וְכ' כ' אוֹתוֹת נְרַמֵּן כ' כוּד הַכֹּרֵס כְּמִשׁ וְשִׁכְּב כְּמִקּוּס אִיא וְיִשׁ

שתיתא דרניה דיעמב. ודא אבן השתיה. דמתמן הושתת עלמא דאתמר בה. משם הועה אבן ישראל. ואכתריה אז ודא משה דמברין ליה בכתר יעמב ובגין דא אז החל לקרוא בשם יי. מתמן ואיך אז תקרא יי יענה ובגין דא שנתה בכתר שת הי. ואינון י"ס. י מן שת הי מן הבל ואינון אבא ואימא. שית וי ברא באמצעיתא. ותלתא אתון אתקליו ביעמב. כד אהא משה בכתר יעמב אשתלים ביה הי בתראה ושדיא עליה יקו ואשתלים ביה יס"ס. ובגין דא ושמי יי לא נודעתי דהם. אבל למשה. ואמרו ל"י מ"ה שמו"י ב"ה אומר אליהם. בגין דאשתלים יקו"ס במשה אפר אז החל לקרוא בשם יקוק. דבסדמיתא ושמי יי לא נודעתי דהם. ובכתר דאשתלים במשה יקוק שריא עליה יוד"מ וא"ו מ"א ואתקרי מ"ה. בההוא זמנא מה דאסתלם בסדמיתא אהוד ליה לאתריה ואתתקן כלא. ולא עוד אלא תרין זמני אתמר בהאי סרא מה. הה"ד ואמרו יי מה שמו מה אומר אליהם. דבלא הוד לאתריה מה דרעילא מה דלתתא. דאינון מה שמו זמה עם בנו. וחור כלא על תקוניה ועלת העלות נחית על כלא בההוא זמנא דהרר אמנה (ס"א ממונה) לאתרה אפר משה שמע ישראל יי אלמינו יי אחר. דהא כלא ביהודא תרא לית תקן סוצין ופרוד. ואי האב אבוי ואנא (ס"א וחור) ועבירנא הפרשה. הא מבירנא עונשא והורנא כלא לאתריה ביהודא שרים בלא סוצין ופרוד :

ועוד בראשית ברא אלמים. ברא"שית שית היקלין אימא עלאה היקלא שבעארתנא חוי שבע היקלין אינון דבנינא דלהון בשבע שקהן אבגיתין וכו :

היקלא קרמאה מרמא בקל מה דאית ביומא סדמאה דבראשית. א' מן אבגיתין איהו בכתר אמון מופלא ומכוסה את ב איהו ב'

כז אוחות ויחם הסיפס ונאה כלולה מן כז אחיות פ פ ולכן אמר וכלי'ן סימ וידע ארס עוד אח אשמו ותגר כן והרמא אחון אחכל לו בעקב רחם לדבר בה שראל שלשים לכן זכה עקב אפיר לשלשה שמו ישרא יעקב יסורין וכל עם ראשו וד במלואר עשר ס סך טלס עולה עשים ועם כללות שלשה יודין כר ס'ג לכן נחמדן כן ס'ג עם וכל זה הוא ממנו ד' ה ו' עם כולל האחות וכולל הכא ששנר ס'ג כר אחא משה כתר עקב אשחלים כ' ה כרראה ושריא עליה ירו ואשהלים כ' ה כ' ה כרלה לכן אל וחסא אמרת ידעמך אלפים (מא) * קכ ע"א * דמברין

אלפים יום רָהוּ אוֹרֵייתָא טַמְרָא כְּחִיטֵי שַׁעֲשׁוּעִים יוֹם יוֹם ג' גּוֹמְלֵת
 וּמְגַדֵּלֵת וְאִיהִי אֵימָא עֲלָאָה גּוֹמְלֵת חֶסֶד עִם סְפִירָה רַבִּיעָאָה דְּאִיהִי
 ד' ית"ץ ו' חֲכָמָה ת' תַּפְאֲרֵת צ' צְדִיקָה. וּמֵאֵן אִיהוּ חֲכָמָה י' הַבֵּא דָא
 חֲכָמָת שְׁלֵמָה. א אָמֹן מוּפְלָא רְסִים וְצִייר צִיורָא כְּדִבְכָלָא דְאַרְם
 קְדָמָאָה דְבָל מְדוּמִים דְּאִית אָדָם וְאִית אָדָם. אִית אָדָם דְּלִית סְפִירָה
 דְּלָא אַתְסְרִיאת אָדָם. אֲבָל אָדָם מְרַמָּאָה עֲלָאָה דְבִלְהוּ כְּתֵר עֲלִיזָן
 סְתִים וּמְמִיר סְתִים דְבָל סְתִימוּ עֲלֵת הַעֲלוֹת מְרַמֵּן לְבַל מְדוּמִים בְּגִין
 הָא אָדָם מְרַמֵּן אַתְמֵר בַּעֲלֵת הַעֲלוֹת וְאִתְּהָ אֲצִילוּ אָמֹן. וְלֵהוּוּא מְרַמֵּן
 אָמֵר. נַעֲשָׂה אָדָם בְּצִיטְנוּ כְּמִוְתָנוּ. אַנְתָּ יְהִיב קָל צִיורֵן וְכָל דִּיּוֹסְנֵן
 וְכָל תְּקוּנֵן סְתִימוּן וְכָל אֲבָרֵן דְבַל מִינֵן. וְאַנְתָּ (נ"א וְאַנְתָּ) יְהִיב חִיקָא
 כִּיָּה דְאַשְׁתְּמוּדְעָנָא (ר' שְׁתַּמּוּדֵע) בִּיה דְאֵם קָא יְהִיב לִיה שְׁכָל הָא לָא
 יְכִיל לְמַנְדַּע אָמוּנָה דִּילִי. וְכִדָּא יְהֵא שְׁלִיט עַל כָּל חִילֵי שְׁמַיָא וְאַרְעָא
 וְיִטָּא הַה"ד וְיִרְדוּ בְרַגְתָּ הֵימֵן וְגו'. וּמֵאֵי נִיהוּ הָא אָדָם דְאָמֵר עֲלִיה
 נַעֲשָׂה אָדָם. דָּא חֲכָמָה עֲלָאָה דְאִיהִי בְּדִיּוֹקְנָא דְבְּתֵר. וְעוּד נַעֲשָׂה אָדָם.
 דָּא עַמּוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא. בְּצִיטְנוּ דָּא חֲכָמָה. כְּמִוְתָנוּ דָּא אֵימָא עֲלָאָה.
 דְכָמָה דְאִיהוּ אָדָם רְבִירָאָה אָדָם דִּיעִירָה אָדָם דַּעֲשִׂיה בְּדִיּוֹקְנָא דְבְּתֵר
 עֲלִיזָן חֲכָמָה וּבִינָה. הִכִּי אִיהוּ בְּדִיּוֹקְנָא דַּעֲמוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא וְצְדִיק
 וְשִׁבְינְתָא תַּתְּאָה רַבִּסְפִּירָן כְּלָא אִיהוּ אֲצִילִית. וְעוּד נַעֲשָׂה אָדָם עֲלֵת
 הַעֲלוֹת לְמֵאֵן אָמֵר הָא אֲלָא עֲלֵת הַעֲלוֹת אָמֵר לִיּוּד לִיָּא וְאִי ס"א
 דְאִיהוּ לְגוּ מַעֲשֵׂר סְפִירָן וּמֵאֵי נִיהוּ עֵשֶׂר סְפִירָן אֲרִיף ס"א יו"ד ס"א.
 וְהוּוּא דְאָמֵר נַעֲשָׂה אָדָם אִיהוּ יו"ד ס"י וְאִי ק"י. אֲנִי דְאַשּׁוּן וְאַנִּי
 אַחְרוּן וּמְבַלְעֵדִי אֵין אֲלֵרְסִים. תֵּלֵת יוֹרֵין. מַעֲדִין עֲרִיה דְרִית לַעֲרִיא

כֶּסֶם כְּלוּמֵר דַּעֲתָךְ בְּכֶסֶם רַו ה' דַּשְׁתַּלִּים כִּן וְלוֹ א' אַחַס הַמִּיּוֹת לְרַחֲוֵת אַחַס עֲבָדֵךְ ז' אַחַס הַמַּסַּה קְרִי בַּס אַחַס
 ד' ר' ל' אַחַס ה' רַחֲלוֹת לְרַחֲוֵת אַחַס עֲבָדֵךְ דַּשְׁתַּלִּים כ' ר' כַּמְרָאֵר בְּצִיטְנוּ דָּא חֲכָמָה פְּרוּשׁ לְלֵס הוּוּא לֵל
 מִיָּם וְאוּת הַעוּמֵד כֻּלֵּל אוּת מ' בְּאַלְפָּא כ' הָא הוּוּא לְמַד אַשְׁרׁ כְּמִלּוּלֵוּ עוּלֵה מַסְפֵּר חֲכָמָה עִם הַכּוּלֵל וְלוֹ א'
 בְּלִמְנוּ דָּא חֲכָמָה רַמּוּחַ בְּלֵס כְּהוּוּ לֵל מִיָּם וּבְדוּמָתוֹ דָּא ב' כ' כ' דְּמוּתוֹ הוּוּא אוּת ו' ד' ס' וּתְכִיזוּ וְרִינֵי כ'
 אַחַס אֲשֵׁר כִּרְשׁוּ עוּלֵר דָּס הוּוּא בְּבִיר גַּם ג' מְלוּאִים שֵׁל אַחַס ה' ד' ו', וְאַלְפָּא וְהָרֵן עִם הַכּוּלֵל הַס מְכוּ
 סִרְיָת וְרִין מַעֲדִין עַל ה' רַחֲוֵת לַע לֵל מִיָּם וְלִית לְחַתֵּם מִיָּם וְלֵלֵו כְּאַרְבַּעִיָּה נְרָאֵס הַכּוּנֵס דְּרוּת י' דַּשְׁמַח
 קִדְּשָׁא שְׁמוּמֵס כְּרַחֲסֵי ה' א' כֶּסֶם ג' יוֹרֵן רַבֵּן שְׁלֵשׁ הַלְקוּת א' כְּרַחֲסֵי וְא' בְּאַחְמַע וְא' בְּכּוּף כַּתֵּס כּוּוֵה ק'
 דִּפ' וְקִרְא' וְל' וְעַל דָּא מֵאֵן רַבִּיעִי לְמַכְחַב שְׁמַח קִדְּשָׁא יו"ד בְּקוּמִיָּה קוּלָּא חַר לַע לֵל וְקוּלָּא חַר כְּאַרְבַּעִיָּה חַח

מניה ולית לתתא מניה ולא באמצעייתא. לית אלה בכל צד בר מניה. בהאי שמא אשתמודע הוא בלא חושבן. ועיורא דתאי היבד אינון עשר ספירן דמתלבשן בי דברים דאתבריוו ביזמא דמקמא ואינון שמים וארץ אור וחשך תהו ובהו רוחזמים מדת יום ומדת לילה. שמים אית לעילא מן שמים דאיהו שמי השמים העליונים. ואית אור לעילא רעילא דאתמרי אור הגנוה לצדימייא לעלמא דאתי רעינא לא שריט עליה. ואית חשך סתים דאתמר ביה ישת חשך סתרו. ואית תהו ובהו לעילא דאתמר בהון מו תהו ואבני בהו. ואית רוחא דמודשא דאתמר ביה רוחו הקדוש המרחפת על אנפי מיא דאורייתא. מדת יום ומדת לילה. מדת יום שבינתא עקאה מאי יום עמודא דאמצעייתא דכניה יומין ארוכין. הה"ד ארד ימים בימינה. הה"ד יומם יצוה יי חסדו. יומין ועירין מסקרא דועיר אנפין צדים. מדת לילה אימא תתאה עד הבא א' מן אבני. מאי בי (כינה) בה אשתמודעין דו פרצופין דאדם עלאה. ג תלת דיוקנין בגוונא דאדם דבריאה. ואדם דיצירה. ואדם דעשיה. ג' אית לה רישא וגופא וזנבא. רישא דא י. גופא פרצופא סוצא דלתתא זנב. ובגין דא אמרו מארי מתניתין אדם הראשון עשה לו פרצוף. ולבסוף זנב. זנב עליה אתמר ויגדל היגד ויגמל עד דיתעביר פרצוף ועוד אבגיתין א' איהי מורה עד אל מסתתר מעיני כל חי ונעדם מכל תיצורים כלם. אדירידין עליה אתמר קוקה אדיד ירון ואית ממנא תחות ידיה דאתמרי אדירי אדירים. ותחות ממשלתיה אתני"ם ואיהו נפיים מהאי פסוק איתין מושבך ושים בסלע סנה. תמן איתן ואיהו תני"א קי סנה.

וקולא חד לפתח ע"ג, ובאר סודו ריבוי האר זיל בשטר מאמר רכ"ז ע"ג ולאלו תלת קולין קר לכו כאן סלה ודין וכפ מקום שלטת נקט עדותם סהס בראש ובאלמע ולמטה ודר ע שלח חלוקות אלו בפסוק אזי ראשון ואז אחרון ומבלעד אין אלים דגכ נקוט שלח חלוקות אז ראשון רומז על עדות לע"א ואז אחרון רומז על עדות ולפתח ומבלעד א' אלרים רומז על עדות ובאלמע תא, ועל זר קאמר כאן, דר וד אשר נבמבר בשלשד חלוקות סהס א בראש וא' בסוף וא למטה היא תעדת סהסי ע הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדו א' אלהים באלמע ואחר עוד דשלשד חלוקות של וד גכ מעידן דלית אלוו בכל דר בר מנר וגם בזה ע ג חלוקות חלוקר הא למטה וחלוקה כ"י למטה וחלוקר השליש ע סהס ארבער מדן עטולס כללס בחלוקה אחת בהאי שמה אשתמודע רוח כלל חשבון ונורא פירוש ביהא שחא דכו"ה שאני לקרא בפס' נדע בוד דא כו חד ולא קבר

מנה חכמה מנה בינה יי קנני ראשית דדכו. לעילא מכלא קדם
 מפעליו מאז. מעולם נכתי מראש מקדמי ארץ. מאי מראש אלא
 הכי אמרת אורייתא דאיהו ראשית אנא אסר סת למהוי רישא לעלם.
 ב' ביהדרון (נ"א ביהדרין) כי ביה יסוס צור עולמים ואיהו ב'
 ברנך. וסימן ברנך ראשי אתון ר' ראש. ו' ומסור. ד' קל. ב' ברכות
 דדא הוא ראש ומקור לכל הברכות ובגין דא ב' איהו חכמה ומורה
 על הכתר דאיהו רישא ומבועא דכל ברכאן (ובג"ד ב תרין
 לחשבנא. ג גיהדרין ואיהו תליתאה ודא שכינתא ספירה תליתאה.
 ובגין דא ב' איהו חכמה ומורה על הכתר דאיהו רישא דמבועא דכל
 ברכאן) נעקה אתמר כל גיא יגשא. ואיהו ומטריאות פרפראות
 לחכמה ועוד ברוד ב אחוי תרין. שכינתא עלאה ותתאה. ר' ראשית
 חכמה. ו אחוי שית ספירן. ד' אחוי על בתר עלאה ודא איהו רזא
 כל הכורע כורע בברוך מעילא לתתאה למכרע ביה ליהוא (נ"א
 ולמנדע ביה כהוא) דכל מבועין ומסורין דברכאן ביריה דאיהו עלת
 העלות. וכל הזוסף זוסף בשם צריך לוספא ליה ביו"ד ס"א וא"ו ס"א
 דאיהו מלגא דיי ספירן דאיהו עלאה וזוסף על ברא ולית אלוס לעיל
 מניה. ובגין דא ב' אחוי על הכריעה דכל הכורע כורע בברוך דאתמר
 ביה וברוד אל עליון. ג' אחוי על הזוספה דאיהו נאה גאה על כלא
 ולית מאן דיתגאה עליה. ובמאי אתגאה על כלא באת י' מן אכנית"ן
 ודא ינבי"ה. ועוד אשכנתא בנזנא אחרא י"ג כה"ה (נ"א ינביהיה).
 ואתון דיריה נבי היה (נ"א נבוה היה) עלאה דכל עלאי. ת' תלמי"ה
 ת' תל שתכל פונים בו דתמן איהו ההוא דכל עיינין ומחשבתין פלמין
 לגביה בגין דא ת' תורה כדושה דכל סודמין. תורת חכם סודר חיים.
 תורת יי' תמימה. ועוד תלמי"ה תלמי"ה ריה נחת גרודיה וגו'. בדאי שגא
 אתעביד יגא תלמים תלמים. ועוד תלמי"ה דא אורייתא דתלמין מינה כמה
 תלי תרין דהלכות פסוקות דקיה לזן חושבן. צ' (צתני"ה צתני"ה דא

כחשנן וגם ורה זה שאן לליירו בשום צור ולכן נעלם בפנינו גם רוככת אותה ואלל מוזכר ס אותי כה לנו
 שהיא סס אלך שעולה חספר היכל ודא סכ נחא ספ רה תל סאה פירוש סכ נחא עלאה סה א כינה וריח ספ ריה
 צדיק

צדיק עמוד סביל כדא זביה אשתמודע מאן דאיהו לעילא מבלא בגין
 הצדיק איהו כליף כל ספירין זביה מתיחדין בלהו ואתעבידו אנגדה אמת
 איהו ללב אנד דכלהו ספירין. ואת צי ביה מצויירין כל ציורין דהיקרין
 דסחרין לגנתא דעין דיעילא בכמה ציורין דכל עזבדא דבראשית
 דרתין לון צדיקיא. וביה נקודין כל נמודין דאורייתא דאינן נמודין
 בהיבלא דאיהו שכינתא תתאה. ונתרין בלהו על ציורין. כאבנין מרגלאן
 דנתרין על רישא דכתרא וכנונא דככביא נהרין ברמיעא. ונגין דכל
 נמודין דככביא ביה אתמר ויתן אותם אלמים ברמיע השמים להאיר
 על הארץ דא שכינתא תתאה. ס"א דא נשמתהון דצדיקיא דמשתדלין
 באורייתא להוציא יאר כל תעלמה ההד והמשכיים ויהיו כזה הרקיע (גו);

דיבלא תנינא. מרכמא מכמה ציורין גלדין במיא. אבנין מרגלי. בלהו
 מליין מיא. ואינון אבני שיש מהוד דהיבלא תנינא בניהו.
 מנייהו איהו בני בשמא דא סר"ע שמי"ן ואיהו דסיע. קרע דביה
 קרע ימא ואפריש מתמן השמן דאיהו מין מסאבין. ובגין דא יהי
 דסיע בתוך המים ויהי מבריל בין מים למים. דא הוא שמא דעמר שמן
 מן ימא דאורייתא ואפריש ליה מתמן. בגין דאיהו עמר האמונה דישרא
 עלמא דבר עלאין. (ס"א מצאתי סמך דישרא וביומא תנינא לית תמן טוב
 בגין דביה אתברי גיהנם) (לז דבר)

זה ספר תולדות אדם פתה ד שמעון ואמר סליקנא ידן למאן דברא
 עלמא דיגלי לן רוין עלאין סתימין גניזין ממירין למימר קמו שכינתא
 ושתין רבוא החיילין דיליה דמלאכין מדישין דלעילא ושתין רבוא
 דמלאכין מדישין דלתתא דלא איעוד בבסופא קדמך :

פתה ואמר זה ספר תולדות אדם. זה ודאי כליף תרין עשר מולות
 דאדם דלעילא דאתמר עליותו שבטי יה עדות לישראל זה ודאי

של מה יעיל לתהא ובגין דה' ב' א' חכמ דמורה על רכמ כ חכמה הא ספירה שנת שהא ב' וגם מורה
 על רכמ כ ר"א חום וד דשאר קדשה אשר רכמ דמו בקון שלר העליון ומקור הכרית רוח ככחזר ואות
 כ ר"א נכר אבנין מרגלי ס רום יראתם כזכרה המכילה וה שהוא הכנולח שקורן לולו הנמלא ס בים
 ס סליקנא ד, לחא, דברא עלמא גרלה כד ס כף ומחפה אלכשות שרס סו סרקס כמנן סס ס שבו ברא
 רקבדי את השולם וכחיס כ ס' ה' ליר סליק ס ולק כנשלות דו מנו, כסס ס שבו, ככרול השולמים דגל ין
 אינון (מב) * קא ד"א

איני ארבע אנפין דאריה ארבע אנפין דשור ארבע אנפין דנשר .
 דבהון אשתמודעין פרצופן דבני נשא . וכלהו אנפין אינון
 רשימין בארבע אתוון דאינון יו"ס . קאי אדם יד קא ואו
 מא ועליה אתמר כתפארת אדם לשבת בית . מאן בית דיליה דא
 שכינתא דאתכריית דמות אדם דכל דמיזנין ופרצופין דבני נשא כה
 אשתמודעו וכל ציורין דעלאין ותתאין ובגנייה אתמר וביד ה"ביאים
 אנמה :

אמר רמז ראה בן אדם קודם שכתב עליו וי לרוד כך באר שטמיד על ידך על כחות האמו ר רחמה ח
 ותקנת חז במקום נאמ , כן יפסוך רעו וס וזוג ס וגלו דכר ס על לבבך וי' , יזר עילאי חז"ל ביהאסך
 בת קון זר ש דוכב בו זשערה ומלחא ויודין , ולאך , ושאר א כר ס ישמ ס השמר אל חכן אל חן , יחס לחאי
 לגלחר על כל עלאן סת חז על כל סת מ , שמן דכר חזר אכ יו ברררוד כ לעיל רבליה ל מ מחשך חכ סר בר
 כל ל ס כה יא דוקן ולא דמו , ולא חזר יא אכר ס נשח ס ו ית לר שס דע חכ' רוא חזיל כל שרן
 ורוא של מו דכלרו יאר גס ראר חז שכתב רח א ראלק ר' שמעון בן וחס כשר' ללות סמר התירה באדרא
 פסח וחמר חזרי רח ש אשר עשה פסל ויסכר ווד לרס ר מיב כל ריע ניס כל דבר עק ס מו כש'ו
 ופי' ועברו מחשבו ללבב מוקו ודברו ברע מלחר שר ר יוד' ידבר מרלע וע' , ואלן , ושאר אכר איש ס ר ר
 ירח שאל עטו לח ס לחאר לבורח חכךך גוף ומחזר וישר אמר כ לא רח חס כל מחזר וישע' חזר
 ואל מ חומין א' ויר דמות חשבו יו ו' מ חמנו ו ואשור חזר קדוש ודור ס ג' דון , ג' דון , ש'ן , ד'ון
 כ ו ח' ו כ' ג' מ'ד' ע'פ'ס' והסב ח א'א ס שר'כ' ס שבו ס ג'ס ס כ'ס מ'ס י'כ'ר ס ג' ו'ס ס סח'ס וסח'ס
 ש'ן כ' רש'ל' שב'א'ס כול י'ה'ס ו'א'ן , ש'ח ו'א' , ש' יו י'ר'ב'ס וק'ר' מ'ע' ד'ע'ו י'ר'ת' י'מ'ק'ס ו'א' , י'ש'א'
 ל'כ'נ'ס ר'א'ס , ב' , ר'כ'ר ס ר'כ'ס י'א' ר'ס כ'ע'ל ר'ק'ל'ר אש' ר'ע'ז' קו ר'י'ח' בו ד'ב'ר י'ס' , ג' , ד'ד'ו'ס ר'ז' ר'ק' מ'ע'
 ר'חו' ולא דמו מ ר'ח'ס כ'ן עובד פ'ס'ס ש'ר ק'ו'ת ו'א'ר ס ח'ו ק'ר' ע'כ'ב ס ח'ר'בו נ'ו'מ'ל'כו'בו'ר א'ר ס י'ג'ג' ח'ס
 ק'ך נ'א ר'א'ר ח'ר ש'כ'ב ע'י ו'ר ר' ו'ס'ף ב'ן ג'ק' ל' א' ברקד'ח' ש'ר א'ור'ה ו'כ'ר' , ש'כ'ב כ'ע'ל ח'ס ו'ך ברקד'ח'ו
 לכ ר'וש ר'חוד'ר ו'ס'א'ל'ך ב' י'מ'ח'ס ח'ר ק'א'ט ז' ב'פ'י'ש'ת' ו'ח כ'כ'ס'ו'כ' ב'ן ש'וד'ת ו'ס'ף ו'כ'ר' ש'כ'ב ר' , ר'וד'ר
 ח ל כ'פ'רו'ס מ'ע'ר'כ'ת ח'א'י'ק'ו'ת (ד'ך ל'ד') ח'ל ס'ו'ף ד'ב'ר כ'ל ח'ק'ו'ס ש'מ'ר'א'ר ש'ד'ב'רו כ'ע'ל , ח'ס'פ'ר'י'ו'ת ד'כ'ר ס ש'א' ,
 ר'מ'ו ל'א'ח'ר'ס כ'בו'ר'א' ח'ב' , כ'ע'ן ש'בו'ר ו'ק'ומ'ר ו'י'וד'ו'ס ל'י'ס ר'כ'ל , ח'א'ז'ר ע'ל ר'כ'ב ר'י'ו'ת ו'כ'ס'פ'י'א'ר ש'ד'כ'רו ע'ל ד'ר'ך
 ש'כ'ת ו'י'וד'א'ר ח'כ'ל נ'א'מ'ר ע'י ח'בו'ר' ש'כ'ו'בו' ו'כ' כ'ח'ו'ד' ל'ר'כ'ן , א' , ד'ב'ר , ש'כ'ב ל'י' , ו'ל' , כ'ן , א' , י'ו'מ'ר כ'בו'ר'א' י'ת א'
 י'מ' , ו'ל'א' ש'מ'אל ו'ל'א' פ'ס' ו'ח'ו'ר' ו'ע'ל'ר ו'י'ש'ר ו'כו' , ג' , ע'וד ח'כ'ב (ב'ד'ך ל'ר'ב') א' ח'א'פ' , ש'ע'ו'ר' ק'ו'י'ר
 מ'ס'פ'ר'ס'א'ו'ת ר'וא כ'בו'ר'א' ו'ל'א' כ'בו'ר'א' א'פ'לו ר'כ'ן , א' , ל'ח'ו'ב ח'י'א'ה' ש'פ'י'ס'א'ו'ת ר'לו י'ס ש'ע'ר' כ'חו'ת א'ל'א' י'ס מ'ל'
 פ'י'ס' ס'ת מ'ל'כו'ך ו'כל ר'כ'ר'ס'א'ו'ת י'ל'יו' ש'כ'ש'ע'ו'ר ק'ו'י'ר ר'ס או'תו'ת ש'ל' א'ח'ת , ק'ר'א'ה' פ'י'ס'ר ע'י ל' ח'מ'בו' מ'יר'ס ,
 כ'א'כ'ס ס נ'מ'ח'ס ס ח'ז'ר'ר ו'א'ח'ר ש'כ'בו ר'פ'י'ס'א'ו'ת ש'י'כ'ר , כ'א'ל'ן , ר'ו'ז'ו' ל' י'ז'ו'ת ח'י'ח'ס'ל'ע'ו'ת י'ר'כ'א'ה' ר'ג'ו'ס כ'ק'ו'ר'ג'ס ,
 ו'ר'ס ח'ס'מו'ת ר'ע'נ'ס ח'מ'בו'ר ח'א'ו'ת ו'ר'י'ז'ו'ס ס ר'ע'ש ח'י'ר'א'י'א' פ'א'ת ס'ו'ת ר'ב' , ל'ר'ר ש'מ'ע'ר'ס כ'ר'או ד'ר'כ'ר ס ו'כו' ו'א'ס
 ח'וק'ק'ר ר'כ'ב כ'ד'כ'ר ר'כ'ב ש'מ'ע'ן כ'ע'נ'ין ו'ר ח'כ'ב' ו'מ'ד'ע' כ' ד'כ'ר ר'כ'ב ה'וד'ה ח'ל ז' , ו'א'ש'ר כ'מ'ס'ח'ו' י'כ'ו'ן , י'ס
 כ'חו'ס ל'מ'כ'ן ו'ש'ר'ס י'מ'ול'א' ד'ע'ת ו'ל'א' ע'כ'ט'ו'ן ח'י'חו'ת ר'ס

**פתח ואמר ואתה תתה מכל העם אנשי חיי יראי אלקים אנשי אמת
 שונאי בצע. אנשי חיל מסמךא דחסד דתמן י ובגנייה אתמר**

ר'ו , עלא , סת מ , ג' ז'ן ג'מ' , דע שנס כחלק רסוד ש פדוס ולכן חזר סת מ , כדך הפסג ג' , כדך
 כהמו ועמ' , כדך דרש ור' , ע'יא , רוא רסוד סכסוד ואי' מלאך , ק'סן דלע' יא' חס מעולס ר' ל'ה' שסס
 ק כ א ע ב

הרופעה להחכים ידריים. יראי אלמים מספרא דגבנרה דתמן ה' זכה
אתמר הרופעה להעשיר יצפין. אנשי אמת מספרא דעסודא דאמצעיאתא
דתמן ו'. ותמן אמת שונאי בצע מספרא דמלכות דתמן ה'. הא ה'א
ד' תקונן דאינון פרצופין רבני נשא אלין אינון מראה (ס"א מראין).
ואית ארבע דמתלבשו בהו דאינון דמיון. ואינון אדני ועלייהו אתמר
ושמת עידיהם שרי אלפים מספרא דא'. שרי מאות מספרא דאת ד'
דאיהו ד' מאות דאשתעבידו ישראל במצדים בגין דבה האכו דאתמר
ביה ארבע מאות שטר כסף. ושרי המשים מספרא דאתנ' ושרי
עשרות מספרא דאת י'. אשתארו עשר תקונן. עלייהו אתמר ואתה
תהוה מכל העם. בשערא. בגוונן דיליה באריכו דיליה בקמיטו דיליה.
במצהא. בקמיטו דמצהא. באריכו דמצהא. בפותיא דמצהא בשרמטין
דמצהא. באודנין. ובס"א באודנין שערא דנחיה ערייהו או אחותיהו. בארין
אדרין דאודנין. בשערא דתחות אודנין. באנפין בדיסנין דאנפין
בפרצופא דאנפין. בעיינן בגננין דעינין. בכריצין דעל עיינין בחוטמא
באריכו דילה. בפותיא דילה. בקמיטו דילה בפומא. בפתיהו דילה
בגירי דילה. בצואר באריכו דילה בקמיטו דילה. בדין בשרמטין
דיין. בפתיהו דלהון. בסתימו דלהון. בגופא. בסומא דיליה. באריכו
דיליה. בסמיטו דיליה. בשערא. בגוונן דשערא שערא חורא איהו
מארין אנשי חיל דאתמר ביה ועתיס יומין יתיב לבושיה בתלג חוור
זיער ראשה בעמר נמא שערא סוממא מארין דאתקריאו יראי אלמים.
שערא דוקא מארין דאתקריאו אנשי אמת ואינון מספרא דיעמב
דאתמר ביה תתן אמת ליעקב ותלת גוונן ערייהו אתמר תתן אמת

רוח תהיה עליה התלבוש ויחלב. קדשן דלהתא הם זמולס דלשר אנשי מ' זמולס דחסד דתמן וד
כיום חסדו יקח מן החכר כ שחוד בקו י' תתם החכר דלר יוד יתחא קדשן וד רמו זר בלוחות ת
דהבת מ' חסד זה חכר וזאת ל' של חל רומו לש'ש וד דנקוד סגול שירא קול רחסד שגס בסגול
ש יתו לזות י - דזות וד ריא - קולן שרס י' וד ר שאל גופא וז בל' אנשי' אמת זמולס דעזולא דתיגה תא
דתיק ויא וסין אמת כרוב ו במסכר רקנד רוא כ'א כען. דהר שרוא סוד אמת כ'זוג כ כ'א כענת
א - אמת דמא סכא אריכו תקו י' אן שריש דב. שא כ'רוב ס' סל כר ר אקר ת קונא כ'ת ש כפת חר
אלסו זמר יגב א'ת רוא דאשת גשר תקו יקרן לו גשר ספרן וסנד ד תקו י' קו י' ש'ס כפרלוק סלסס
ס ס ט ל ס וז'ס כ' - וזר סרן ע' ס חכיה אי ס ב' חלס תפארת ופ' זלמט ורס כנגד ד'

ליעמב תסר לאברהם. תליתאה פתח יצחק גון אוכמא מספרא דההוא
 דאתמר בה שחררה אני ונאזה. מספרא דארין דאתמריאו שונאי
 בצע. ואידי שערא דיקה אוכמא. ואידי שערא דאתון דאורייתא.
 כל נימא ונימא אית ליה. דאתמר עליהו מווצותיו תלתלים שחרות כעורב.
 וכל נימא אית ליה מבוטא דאידי ו' ונימא שערא דאת ו'. שערא
 סמימא ברא דח' זעירא דנטלת מאת י' שערא אריקא מספרא דה עלאה
 דנטלת מאתו עשר תקונין אין כל תקונא ותקונא אית ליה (ג"י ביה) ארבע
 שעורין דסלמין לעשר כנונא דרשות היהוד דרחבו ארבעה ונכתו עשרה.
 ארבעה יסומו. עשרה יוד מא ואו קא. ליר נימא דשערא דקא אחוי עדמא
 עלאה סתימא דעליהו אתמר ועלמות אין מספר. כל ארין עלמין תליין
 מכתרא דרישא כנונא דאבנין ומרגלן דנהרין בכתרא דס"ת או
 בעמרא דמלכא. והכי אינון נהרין ככבכניא ברסוגא. וביה סבוועין.
 והכי תליין צבא השמים מימינא ומשמאלא דמב"ה. כנונא דשערא
 דתליין בעל אודנין מימינא ומשמאלא. הה"ד וכל צבא השמים
 עומד עלין מימינו ומשמאלו ובנין דא צריר יבערא שערא מגר וס"א

אותו שם ו' ואלן אלקין בשם מראה ואל פ' ד' אהון דיתלבשן ברין ואל ע' ד' אהון דשם אלן. דלקרין דרין
 ואידי ש' טורא דאהון דאור חל פ' ש' ש' אותות גדולות ואותות כטן ואותות זג' ר' כ' כ' ש' ש'
 ניוס ר' וכל כמ' ו' מ' אל ל' מצועא דאר ו' ד' יאר לבקדאח גיח צרוא אותות אהן ו' ד' כ' כ'
 אהן הוא כמו ו' אהן אה דסר שדרטו י' ל' ש' מ' אהר י' אהן אהן ו' כ' כל ש' רוא אהן י'
 ו' ד' ד' א' מ' ו' ד' ר' ו' ב' ג' ד' ל' ז' א' ש' א' ש' א' א' ד' א' י' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 ובאריא ווא אהר כוה ל' ח' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 ש' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 ו' ש' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 ש' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 ו' ז' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' א' א' A'
 א' א' א' A'
 א' א' A'
 א' A'

מגו אודנין דלא יהוו סתימין תרעין דשמייעה דצלותא. דבתון שמע צלותין ההוא דאתמר ביה שומע תפלה עדוך כל בשר יכאן. דארבע תסונן אינן ראיה. שמייעה. ריחא. דבור. ראיה איהו למזרח ונ"א דרוח) ועליה אתמר ואתה תהיה מכל העם אנשי היל. וכמה נטורי תרעין תמן דארסריאו עיני יי. ועליהו אתמר פמה עיניה וראה שוממותינו שמייעה יראי אלמים. ועליה אתמר הטה יי אונה ושמע ותמו דחילו ופחד יצחק. ה"ד יי שמעתי שמעך ידאתי. ומאן די מטתמע תמן קליה בין באורייתא בין בצלותא בין בצעקה בלא דחילו מיד וישמע יי ויחר אפו ותבער בם אש יי. וכמה נטורי תרעין תמן דאתסריאו אונן יי ריחא תמן אנשי אמת. ותמן סלסין כל ריחון ונטוריין ועשנין דקרבנין וצלותין דאתחשבו כסרבנין. ואם לא קלים לון בר נש בדחילו ודחילו מה כתיב ביה כי אז יעשו אף יי וסנאתו

שנך להעבר שער מן ראו, ומ"ס חמות אודנא יכו ר על מר שראו חוך עקב ראו, שראו יקוס רתחון חלון וגם קאי על שערות רוממן על ראל ה של האון, שראו חתם ראו, ורר שם לקחן יזרש רלגם חסוס לרעב ד כוחות רדן, ממקום זר והוא קרוב ללעס שאלר יכו נו ראר זל כשער גמ רתטה (פרשה קדוש) חמה בא ש לרין גלגל ולרעב ד שערות רדאש יזשאיכ באשר שלא תניח אלא רק דורר שלא לגיחוס וכולא בור א חל לקמ, (דף קד ה"ג) שאלר וסתתא בני, דאר מסגרא דשאלא יא יך למה לא בר שריא דלא ישתמדוען כל מאר דדנא על דע דמוט על כל ר ש ס ולא תל ו ש זמן, לרות ארש שערות בלחן ש"ר ובינו מפני שהא מסגרא דשאלא ודנא קשא אן ראי שגנלי בר שערות בתקוס ריר אך יראש דרבי ירה חכובר וכבר הא מוריה שלא לגיחוס לח לן בר אכל באשם אנתל רואן ש ריבר ש ש ל"ס שערות בשרך האון וגם על ראוון מסכב וגם על ראל ר של ראוון ו ש ס כו ר"ר ש א, לרש שום שער בשרך ראוון, ולא על האון כלל וכדא אוחס שרדכס לרות לרס שערות בלוון, ירך ש גברו לוחס ליכות פלס אחת חמודש וא, בזה חש חסוס לא לבס נבר דלאו לרתנאוח עבר דע דאש ש לט ליתיד יליש רה קו ס בלן דאמר ל"ך לאעברא שערות מעל אורנין דלא רין סתמן סרע, וכו וגם ילשן ארית אשאר רול שר ארש רתחון וזה להעביר רשער מעל אוננו חש אן רוכני על רשער שומח בלוון, אלא קא על שערות רפלוש שלא רונסחי ותלן על פתח האון, אלא דמר אוחס לגד אחר או קו, יחורין ש"רס וכו, מור, ביר סת' לדחוס ארבי האון, מיהו נספר השנ פ דברים כאן בת קוים ונכ כ לרין ליגרא שגרא זינו אודי, יזשער דיוזבי שערות חוך האון והס רלומח, בלוון פלמו וחפשי נמי לפרש על שערות רפלוש דקאייר שלא כגם סוף רשערות חוך ראוון ואך שהה לך ררש ליוזבר לדחוס שערות הפלוש אחר האון ולא ריו סורח, וגתשכ, על האון כלל דברון שער ללותן רירוהו דאחר בר שומע תפיר ערך כל גבר בולו גירר כסד סכד סכד חסד חסד ר ס מההא לעילא סריה הכר חשע ודוע שער תפיר רוא כב כר ודמויה כר"ה שיעע תכלר ערך ית חשע וכוון רתשחשע חמן קליר כן בלוור חל בן בלוחא וכו ארע דחשע ליוחא קא על תפלת ס וו דא לך שחריה בלחם נדאר כאן קא על תפלת ח של חורש שן דאויתיר כקו יקארי כאן עירך לרשמע קולו בדתו ונראה השמש דקדע טע על המעוררות ראר בשמשע קול הו חסוס כ בשמינת קול אה לך חשדא שאמרו א, זה חלמין ש שטע הקב ה בלחם חו וכמ ש רזיל השמשע קולו בתפלתו רוממוסר אינה ולכן באש

באיש ההוא. דבור קִבְּל שׁוֹנֵא בְּצַע. תָּמַן סִלְמִין סִלְיִן וּדְבוּרִין דְּאוּרִייתָא וְצִלְחָא. אֵלֶּין דְּאַתְמַר עֲלֵיהוּ כִּי עֲזַף תְּשֻׁמִּים יִזְלִיךְ אֶת תְּקוּל וְבַעַל כְּנָפַיִם יַגִּיד דְּכָר. לֹא אִית תְּקוּנָא מֵאֲלִין אַרְבַּע דְּלִית תָּמַן יְסוּכָא. וְאִיהוּ יֵאֱסָתְבַּל ה' וְשִׁמְעוּ וְזִמְרִיתָ ה' וּמְמַלְרֵי בְּאֲלִין אַרְבַּע תְּקוּנִין אֲרִיה דָּא רֵאִיה וְאַתְמַר בֵּית וּפְנֵי אֲרִיה אֵל תִּימִין לְאַרְבַּעַתָּם. בְּכָל אֶתְר אַרְבַּעַתָּם דָּא יְסוּכָא אַרְבַּע אֲתוּן דִּילִיה דְּשִׁלְמִין עַל כִּלְא. וְהַפּוֹךְ אֲרִיה וְתִשְׁבַּת לִיה רֵאִיה. וְאִיהוּ לִימִינָא דְחֶסֶד דְּאִיהוּ יוֹמָא קְרִמָּאָה דְּתָמַן א' (נ"א י) אִוֵּר. רְאוּבֵן דְּאִיהוּ לִימִינָא עַל שְׁמִיה אֲתִסְרֵי אִוֵּר בֵּן. שְׁמִיעָה לְשִׁמְעָאָה וְעִידָה אֲתִמַּר וּפְנֵי טוֹר מְהִשְׁמַל נֶשֶׁר רִיקָא בְּאַמְצֻעִיתָא עִידָה אֲתִמַּר מִי אָסַף רוּחַ בְּחַפְזֵי. דֵּאִינֵן תְּרִין נֹסְבִין דְּחוּסְמָא: פּוּמָא דְּבוּרָא דָּא אָדָם כְּלִיל אַרְבַּע אֲתוּן וְכְלִיל עֶשֶׂר אֲתוּן וְדָא שְׁבִינְתָא. בְּאֲלִין אַרְבַּע תִּסְ בֵּן אִמֵּר לְמִשָּׁה וְאַתָּה תְּחֻזָּה מִכָּל תְּהָעִם וְגו' . וְצִרִד לְאַחֲרָא עֲלֵיהוּ:

וְאַתָּה תְּחֻזָּה. בְּשַׁעֲרָא עִידָה אֲתִמַּר רְאוּבֵן כְּתִים פּוּ דָּא כְּתֵר עֲקָאָה. וּמִלְּנָאוּ מוּחָא דְּמִנְיָה נְפֻטִין מְבוּעִין לְכָל סַפְרָא לְאַשְׁמָאָה לְכָל נִימָא וְנִימָא דְּאִיהוּ עֲלִמָּא סְתִימָאָה. וְכֵל מְבוּנָא אֲתַעְבִּיד נִיצוּץ וְכֵל נִימָא אֲתַגְבִּיד שְׂרָבִיט. מוּחָא סְתִימָא אֲתִסְרֵי אִין סוּף דְּאַתְפְּלַג לְתַלְתָּ מוּחִין דֵּאִינֵן י' י' דְּאַתְרִמִּזוּ בְּהָא שְׁמָא (פֶּה חֶסֶד לֵל ז') (יוד סא ואו סא . (נ"א יז"ר ק"י ו"א ק"י). כֶּסֶם כְּבָא דְּסִבִּין עֲתִיקָא דְּעֲתִיכִין וְאַמֵּר טוּצִינָא קְרִישָׁא וְכָאִי שְׁמָא דְּאַתְרִמִּזוּ תַלְתָּ יוּדִין דָּא) יוּד מִי וְאוּ מִי וְדָא אִיהוּ מִלְּנָאוּ. אֲכָר שְׁמָא דְּאִיהוּ יוּד כָּא וְאוּ סָא אִיהוּ כְּלִיל תַלְתָּ אֲרִפִּין א' א' אִינֵן תַלְתָּ אִוֵּרִין דְּמִתְרִבִּישֵׁן בְּרִין תַלְתָּ מוּחִין י' י' שְׁמָא חֵד אִיהוּ נֹקָא וְשְׁמָא תְּנִינָא מוּחָא. דָּא מִלְּנָאוּ וְדָא מִלְּבֵר. תַלְתָּ יוּן אִית בְּהָאִי שְׁמָא דֵּאִינֵן שְׂרָבִיטִין. שַׁעֲרָא אֲתִסְרֵי עַל שֵׁם שַׁעֲרָא מוּסְתִיָּה דְּכִבְיָהּ. וְכֵל נִימָא וְנִימָא אֲתִסְרֵי נִשְׁמָתָא וְאִית נִימִין דְּאַתְסְרִיאוּ מִלְּאַכְתָּן. וְכֵל נִיצוּץ אֲתִסְרֵי אִפְסֵן. וְאַתְסְרֵי גִלְגֵּל. וְאִית מְנִיָּה דֵּאִינֵן נִימִין מֵאַשָּׁא חוּרָא

כך יקשורר חוסה שעה ברור שנגלו בו סמנים של רחוק כד שאל מן הסוד סוד דא חוס וכלל די חסון וכלל עשר חסון כיוס חוס רוח מספר סוד דא'ס , אשר פשוטו ארבע חוסות ומ לואו עשר שער

בלתו רחמי. ואית מנייהו דאינן נימין דאינן מאשא סוממא ובלתו דין.
 ואית נימין בלתו ירוסין מאשא ירוסא. ואית נימין בלתו מאשא
 אונכמא אלין אתמריאו שעור דמב"ה. כל ניצוץ שעור מה"ך דיליה
 עשור ארפין וכל נימא איהו שעורא דאצבעא דמב"ה. וכל אצבעא איהו
 פרסה זעירא. וכל פרסה אית בה תלת מיל דמקבל תלת פרסין דאצבעא.
 וכל מיל איהו עשרת אלפים. אבל מיל דפרסה עלאה איהו עשרת
 אלפים רבוא. והכי דרועא תשכח בה תלת פרסין. וכל פרס איהו י'
 וכל אמה איהו ו'. אבל אצבע ואמה. דא שעוריה זעיר מסמרא דזעיר
 אנפין. ודא שעוריה רב מסמרא דאר"ד אנפין. ונבל אבר ואבר איהו
 יסוק. ואיהו שעורא דכל אבר ואבר בנבהא בארבא עילא ותתא
 דארבע סמין ואיהו בין כל אבר ואבר לית אתר פנוי מניה בנשמתא
 דאשתבתת בכל אבר ואבר דנופא ואית אבר עלאה דאתקרי יסוק
 על שמיה דשלמנותיה באתר ידיעא הה"ד וזיה יי' למלך על כל הארץ
 ואית תרין אברין עלאין מניה דאתמריאו יסוק אלמים דשלמנותהון
 בשמיה ובארעא הה"ד כי יסוק הוא הארקים בשמים ממעל ועל הארץ
 סתתת אין עוד. ואית אבר דאתקרי אלמים ושלמנותיה דכל ארעא.
 הה"ד מלך כל הארץ אלמים. ואית אחרא דשלמנותיה איהו בתרין
 אברין במוחא ובלבא. ועריה אתמר כי יי' הוא האלמים אין עוד
 מלברו. ואף על גב דהא קרא על מב"ה אתמר דאין עוד מלברו.

אתקרי גל גס ש עור קויות ה דקב ה ס רוב ה קב ה קא על התפירת דקרי ל ה גס קב ה ככזה חקומות ובלאש
 כחבנו לגל גס סו ה ס דע ב רן דסג רן דתיר בתיואס רס עשר אותות ולתלו קר יי' קויר ודוע ב
 ש ר ו ה דאלטן שוא עשר אותות רוא התפארת ר קרא כס קב ר ושגרי ברשך חמון עשר גס יוד
 התפארת רוא סרעף שלס מן גשר ספירות וכן קחמר כל שער שרוא גשר רוא ש עיר קויות ר דקר דס ט
 קומת סרעף התפארת שרוא שלס ב ס וכל נחא ג מל אתקרי שמתא פירוש אות ו ד ר חא סתחלף
 כס כל ב ל ב ס שרוא י"ס כ מ ואות א' דנחא סתחלף ביות ר א בלחכ ע ה' יחא רס אותות שער א ס
 ג מן דאתקריאו מלחכן כראה אות ט ו נחא סתחלף בלח"ד בנעלנת ר וות ו ד ר חא סתחלף כדך ב כ ק
 הר נחא אותות מלאך א נח מין עם סבולל עולם וילאבין וכל גון אתקרי אופן ואתקרי גילל כראה רח
 לדבר סרעך חן דסרר חן - ת אופן גילל נטון ואת חמיה דשיגות ר א סו בתר חבין ביותא וכלכל
 ועל ס אתמר כ ס רוא האלהים פרוש מוחא חכמה ב נר לבא וס ר חכמה ואל ר חכמה וס אר ס א ס
 ואל סו כלכל וכת"ש כפת חל אלו וזכור לטוב וכמ ס כח ק"ס (לקמן בדף קנ"ג ע"ח) י' ו א כ' ה' דא רי כמוחא
 הסוכר כלא שיה"ס חכמה עכ"ו הכא ש' ירש"ס ד קרא חן עוד מלכלו ועל שס אלר ס שר ס ברי דאר דיוק א
 סא האלה ס דא סו כלכל ואת"ע וקא קרא על קב ר חמיר דא עוד מלכלו עם כל דא רכא כוא דד קא עלמס

עם כל דא קבא ר'א דדיוקנא עלאה דיליה לאתוואה בכל אבר ואבר
 דגופיה שלמנותיה לאשתמודעא לבר נש איך אתנהיג עלמא וינדע
 למקרי ליה בכל אבר ברמא יאות ליה. ואיך אשתני שמייה לפום ההוא
 אבר ואית אבר דאתמרי ביה ימוס רחמי. ואית אבר דאתמרי ביה
 אלסים. ואית אבר דאתמרי ביה אסיס. ואית אבר דאתמרי ביה
 עקאות ואית אבר דאתמרי ביה אל. ואית אבר דאתמרי ביה שני.
 ואית אבר דאתמרי ביה אדני. ימוס ממנא על קלא הה"ד מול יי
 בכת. אסיס על הויה וחבל דלבא דהוא דרכיב על קלא דימוס איהו
 עלת על כל העלות פתים ושמוד ולא אתגלייא ואידו רכיב ושליש על
 כלא. אסיס אהוי על ערת העלות דאיהו הנה דנה ויהיה ואיהו הכל
 דסלים עד אין סוף וביה רכיב עלת על כל העלות. אל אחוי על
 אלקות דעלת; לך קד העלות ועליה אמר איוב אני אודוש אל אד
 ארמו האלמים וכד רכיב על אד אשתמודעין ליה כל אסיס ומודעועין
 מיניה. וכל מלאכיא דאתמריאו בהאי אל בנון מיבא"ל גבריאל"ל קדחו
 מודעועין מהאי אל דאיהו ארכי האלסים. ומאן דמרא לון ביה מיד
 עונין ליה בכל שעתא והכי בר מראכיא דאתמריאו קרין בשמא דימוס
 בר מאן דמרא לון ביסוק בעלת על בר העלות מיד עונין ליה במקליה.
 דעלת על בר העלות איהו חד בכל שמקן ולא אשתני בכלהו. דשניין
 בשמקן אינון ולא ביה. דאיהו בכלהו כנשממא בכל אבר ואבר. אית
 אבר דשמע ביה בנון אודעין. ואית אבר דמסתבל מניה (נ"א ביה)
 על עלמא. ואית אבר דארח ביה כל ריחין ובוסמין דצלותין וריחין

ד ליר פ רוס אע נ דרא חן עוד מלכוד קא על קביה שראו ס רי ה דרכ קאמר כ ר הוי ראה ס ואל עוד מלכודו
 חוור גל קביה שראו ס רי רע"אר דס רי ה שר ס תכמה כ חכיר ונ ר כדל נכקן וכחוח שר ו גלו רחממר
 נכאר בכ נר וכן רואנ לו ריח נכאר כלב כ הלב רוא דוקא דיומא דתי"ה ממנא גל קלא ריה ד קיל ה ככ פ'
 ס רי ר בת לואו ומלו מ לואו גולה כח נתלא קא ריחו לשס רי ר וקירא אמר קול ר רוא בשס רי ר שווא כל"א אוח וס
 ועוד ש ריחו ליר שסס רי ר לש קוט של ו ד הוא חתטר פירושן שכל פרטון ש בו שס רי ר ונמלא רוא חמשה
 שווח הו"ר שגולס ק"ל הכ נריו בור דכו ר ממנא על קיל אהיה על סו ר ורבל דלכא נראה ודא ד ש
 שווח דנדוס ונראה הנרסא כן אר ה גל הכיל דלכא או מריו הנרסא כן אה ה ורו ה על רבל דלכא ולפ
 נרסא זו סב שמקנת מ"ר ריכובר כן דר ט ש יוב אה ה ויט ה אשכ ש גלוב יו ה"ס ב נה כנדוט א סו ממנא
 על הגל דלכא כ רלב רוא בר כח ש כפה חת אל ריזכובר לטוב בינר לבא וכן אמר אח ז (נדף קכ"ג) בינה לבא
 ובה הגב מכן דהוא דרכב על קלא ורו ה ארי עלת של כל רעלות וכו' סגר מדעמ ש גלע ל רשב' נחמר ס

מבין. דהבנים דנפסין מאורייתא מפומא דבני נשא ודא דיקא דהושמא
 ואית אבר דמליל ביה. ובארין אברין אית שנייא אבר ביה לית
 שנייאי. ואית אבר דממנא על דבנרא ודא אדני. ואבר דממנא על
 מהשבה ואברין אלן בלהו בספירן. רישא כתר עליון. מוחא
 חכמה. בינה לבא ובה לב מבין. תרין דרועין חסד נבורה גופא
 עמודא דאמצעייתא תרין שומין נצח והוד יסוד אמה. שכינתא אות
 דליה. כתר אתמרי אל עליון סונה הכל. (חכמה ובניה). אלקיני
 בינה. ואלמי אבותינו חכמה. ואיהו אלמי אברהם אלמי יצחק ואלמי
 יעקב. האל הגדול מסמרא הגדולה. והגבור מסמרא הגבורה ודנורא
 מסמרא דעמודא דאמצעייתא:

ארכבי הא אליהו קא נהית ואמר ר' בוצינא קדישא. שמענא לעילא
 תקנא דילך בטימון דכבה ובצלוחתא דליה. הזור כך דאת
 צריד יתקנא שמהו דכבה כדמא יאות דקא בלהו אלון בתלת תלת.
 מסמרא דרמתי אתמריאו יסוק יסוק יסוק תלת אבהו ואינון אש דלא
 איהו שורף. ואתמריאו בתלת שבהן אקים אקים והאי איהו אש
 דאיהו שורף וקא אכיר. ואית טמון דאתמריאו אדני אדני אדני ודא
 אש דאיהו שורף ואכיר ושגי בלא הה"ד ותאכל על המזבח את
 העולה ואת החלבים. א' איהו כתר על בלהו טמון. ואיהו אתמרי אל
 אקים אדני ארסום. אלמי אלוס אלקיני איה איה ונורא דמלך אל
 אקים אדני דבר ויסרא ארין) י' ביה אתמרי יס יסו יסוק יסו יסוק. בלהו
 שמהן דפתחין בהיותו ב' עקרא דלהוין בהכמה. ובלהו טמון דפתחין
 בא עקרא דלהוין איבא עלאה. וכמא דעמודא דאמצעייתא דאיהו כריד
 מימינא ובשמאלא הכי כתר עלאה. כליד תרין טמון אלן דאבא
 ואימא. ואיהו כתר על רישיהו. ואשכחנא תקנא כנוונא דא. אמרי

דא ס נקרא עלת פי כל העלות אבל דכתיב נקרא עלה רגלות ודכתיב מוכן בלן חן טריך יפרש ואידהו חסוק
 אל אחיה אדני אלר ס אלר אלר אלר נו אה אור רר מ ס אר אור חן לור יאשמעות וזוחק לפרש על אר
 מקום כדחיו להסגד לו ועל אהו למשכ לו וכל כס ד דלל ארו ס ארו כ ס ש שמוס אלו שמוס סל רקב ד רס
 וס ט אהו ס ימוו כרית אה השמים ואת הארץ וס ארץ רמוו ר ס ועלל אה רשית ס ולל ר ס כולדו שמיין
 דפתחין כהו ויל כויד עיקרא דילסון במתמס פרוס ס ס לוב ססוא רוס ס קודס ללות ס אר ס דס ט אר סירי ס
 כתר

כתר עלאה. ימוס עמודא דאמצעייתא. אדני שכינתא תתאה. ומסמרא
 דבתר אתסריאו תלת ספין אסיס אשר אסיס. חסד אל. גבורה
 אריסיס. עמודא דאמצעייתא יו"ס. ודוא דמלה אל אלוסיס ימוס דבר
 ויקרא ארין. נצה והוד צבאות. צדיק שדי. מלכות אדני. ובצלותא
 ברוך אתה יי. כל הבורע בורע בברוך. ודא צדיק חי עלמין. ועליה
 אתמר והמלך שלמה ברך. אתה את ה' ועירא בה צריך לנחמא
 ברכאן. וכל הזקוף וזקף בשם דא ימוס עמודא דאמצעייתא.
 אלמינו אימא עלאה. ואלסי אבותינו אבא האל הגדול חסד.
 הגבור גבורה. והנורא עמודא דאמצעייתא דביה אתברלין מתתא
 לעילא ומעילא לתתא כל ספראן בעמודא דאמצעייתא. ובנין דא צריד
 לאכילא ביה תתאין בהכרעה ולבתר עלאין בויספה. אל עליון גמול
 חסדים טובים סונה הכל וזכר חסדי אבות דא כתר עליון על כלהו.
 ומביא נואר לבני בניהם דאבהן ארין נצה והוד. למען שמו באהבה
 דא שכינתא תתאה. ועמודא דאמצעייתא איהו בריל תלת ברכאן
 דקמאין דאינון אבהן וגבורות וקדושת השם ואיהו בריל תלת בתראין
 בעבודה. ואיהו בריל אמצעייתא לסימא ביה אני ראשון ואני אחרון
 ומכלגדי אין אלוסיס. ובאה איהו טאן דינע לצלאה למב"ה בכר
 תמונין דיליה כדמא יאות ולמשאל מניה בכר דרגא ודרגא כדמא יאות.
 הבימין בדהו אינון רשימין דיוקניהון בחכמה. ונבנין רשימין דיוקניהון
 בבניה. ומארי גמירות חסדים דיוקניהון רשימין בחסד. ונברין
 ביצריהון בידו רשימין בגבורה. ומארי תורה בדהו רשימין דיוקניהון
 בעמודא דאמצעייתא ונביאים בדהו רשימין דיוקניהון בנצה והוד דאינון
 תרי סמכי ששום. וצדיקים נטרי ברית בדהו רשימין דיוקניהון בצדיק
 ומארי מלכותא בדהו רשימין במלכות. ומארי יחודא בדהו רשימין

זה שלוב הוא בחכמה כן חכונס בו כה כח נדחילו שהוא חכמה אך ש שלוב שלום וזה אה"ר קודין
 יחיותו הו"ה כוס א"ר ר' א"ר זר רוא ככר ב חכונס בו כה כח רחמי שרוא כה א חמא עללר ונברין
 ב לרין כולו חמ כדבור פרוש נכר ב לרין אלו בעל חכונה סוכסן א חמ ילס כה א אורו גבור רכוס
 אה לר א ת נברין ב ריהק סכא לים דבר עבר ונלחו ב נכס ונללו חזנה וכמו זר כלום ות גבורה
 חס איות בו ריג ש בו חיות קרנ סוכנו אה ר לה ר כמ"ש ולב חלל בקרב ומארי מולא כולו רש מן

בכתר עלאה דאיהו מחשבה דתמן צריך לסלקא יחודא במחשבה
 סתימא. וזכרדו תקונין אליו צריך לשבתא לעלת על כל העלות
 דאיהו מלגאו כנשמתא כנופא. ובני דבני נשא רשימין בארין דיומנין
 אמר למשה ואתה תחזה וכו' :

ואתה תחזה בשערא או אריך או ממוט או עגור שערא שעיע אריך
 ארמא מתפלג ביה לבמה אורחין. עלה אתמר הנותן בים דיד.
 וארחין אתרנין דמתפרשין מינה אינון נתיבין הה"ד ובמים עזים
 נתיבה תלתין ותרין שבילין מתפרשין מתאי ארתא ארתא הא אליהו
 אתי לגביה וא"ל והא דיומנין אליו צריך לתסנא לון באתר דלהן אמר
 ר"ש בנדאי אע"ג דבעלמא דפירודא דיומנין אית קניאין דאבחסין עובדא
 דבראשית דלאו אינון ארמא מישור ואינון משוכין. מנו משוכא אשתמודע
 נחרא דיומנין דגנתא דאנחרן כצירא דעובדא דבראשית מרמא
 בכמה גגין נהירין ואינון כללו בכו ובמדה זאלין דעלמא דפירודא
 אינון בקליפין דאנוא לגבייהו דאינון מוחא מלגאו ועב"ד מנו משוכא
 אשתמודע נחרא ומנו ארין מליפין דאינון דיומנין משוכין אשתמודען
 ציורין דגנתא דעין דלתתא דאינון דיומנין דמאני משוכא. אמר ודאי
 הכי הוא פתח ואמר שערא שעיע אריך איהו רחמי מסטרא דארד
 אנפין דאיהו א תרין אנפין דיליה ו ד כנונא דא ואנא א בינייהו. ואיהו
 סבא דסבין עתים דעתלין ואיהו (נ"א ואתרין) ארך אפים. שערא
 סמימא ולא שעיע אלא סמיט ותרין (נ"א ותרין) איהו דיןא דא רחמי
 ודא דיןא דא ארד אנפין מסטרא דו'. ודא זעיר אנפין מסטרא דו'.
 שערא לא סמיט ולא אריך איהו בינוני. ואיהו שערא דארד אנפין
 כנונא דתסעעה וסמיט ותרין (נ"א וארד) כנונא דשכרין וו'. לא
 ארד ולא סמיט איהו כנונא דתרעעה שלשלת דתרין איהו שערא
 בעגורא כליל כלא ואיהו כמין ביפה דרסיעא דאסחד כלא כנונא דא
 יסוד דא מלכותא קדישא אנשי חיל שערא שעיע אריך יראי אלסים
 שערא תרין (נ"א אריך) וסמיט. אנשי אמת שערא לא ארד ולא סמיט
 שלשלת דכלהו שונאי בצע שערא בעגורא :

רעמוּדָא דאַמְצֵיעִיתָא צְרִיד דְרָא יְהֵא לָא אָרִיד וְלָא קָצֵר. וְוִי לִיה לְמָאן
 דְשֵׁנִי בֵיה סְדְרֵי בְרֵאשִׁית. שְׁעָרָא אוּכְמָא וְעֵינִין אוּכְמִין וְאַנְפִי אוּכְמִין
 וְגוֹפִיה אוּכְמָא. אִם הוּא זְכָאה. אִיהוּ מִסְפָּרָא דְשִׁבְעִיתָא דֵאֲתֵמֵר בַּה
 שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֵאֱוָה דְקָל גּוֹזֵן דְסִמְרָא דְרַבִּי הֲבִי אֵינִן כְּנוֹנָא רָא. וְאִם
 הוּא הֵיבָא הוּא מִסְפָּרָא דְשִׁבְתָּא פְתִיא אוּכְמָא מִצֵּד נִקְבָא דְמִלִּיפָה
 דְהִתְּן כָּל סְמִין דְעוֹרְבִין אוּכְמִין וְעוֹפִין אוּכְמִין מִסְפָּרָא דְמִסְאָבוּ דֵאִית
 עֲלֵיהוּ בְמָה מִמֶּנּוּ דֵאֲתִסְרִיאוּ לִילוּת. דְעֲלִייתוּ אֲמֵר דוּד אָף לִילוּת
 יִסְרַנִי בְלִיּוּתִי מִפְּחַד בְּלִילוּת וְכִלְהוּ נְחִתִין רַחֲוִת גְּדַפּוּ דְעוֹרְבִין וְאַחֲזִי
 לִזֵּן בְּתַנּוּעָה דְלִהוּן כְּמָה דֵינִין דְנִתְתִין עַל עֲלְמָא. וְאִית אֲהֲרִנִין דְמִסְמֵן
 עַל מְלִין דְלִהוּן וְצוּחִין קְלָא בְּתֵר קְלָא בְּלִהוּן בְּשִׁבְרִים לֵאחֲזוּאָה תְּבִירוּ
 עַל בְּנֵי נִשְׂא וְלִזְמִנִין צוּחִין בְּתַלְתִּת סִימְנִין דֵּאֵינִין סִר'ס דֵּאִיהוּ תְּסִיעָה
 תְּרִנּוּעָה תְּסִיעָה לֵאחֲזוּאָה דֵּינָא רְפִיא בְּרִישָׁא וּבְסִיפָא. וּבְאַמְצֵיעִיתָא
 תְּבִירָא סְגִי בְּתִרְנּוּעָה דְחָקָא בְּתֵר דְחָקָא בְּמַהֲרִין. וְדִיא דְמַלְתָּה וּבְחֻדְרֵי
 מוּשְׁכַבְךָ אֵל תְּקַלֵּךְ עֲשִׂיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹרִיד אֶת הַקֶּזֶר נְחֹשׁ תְּכִיב
 עַל קְלָא דְעוֹרְבָא אִל אַחַד בַּת וְגִיָּה מְקָם סָם תְּמוֹת רַבָּה אֲשֵׁתִלִּים
 כְּמַא'ר אֵל אַחֵר. רְכִיבַת אִיהוּ עַל תְּנֻעִין דְגּוֹפָא דְעוֹרְבִי. וְאִיהוּ תְּנֻעָה
 דְכִלְהוּ דְנִפְקַת לֵאסְמָאָה לְבְנֵי נִשְׂא בְּפָרְשַׁת אִוְרַחִין תְּנֻעָה דִּילָה
 בְּרִישָׁא דְעוֹרְבָא וּבּוֹנְבָא וּבְנֻפָא וּבְגֵדְפִין דְעוֹרְבָא נְחֹשׁ שְׂרִיא בְּסִרְיָה
 וְאַמְיָה וְכִלָּא וְרַבּוּר דְעוֹרְבָא. וּבֵאֵינִן תְּנֻעִין שְׂרִיין כָּל הַלֵּל עַל גְּהוּן

וְלִרְיָן שְׂטִין הֵאֲרַם שְׂהוּ וּגְמַת ז' וְשְׂהוּ מִסְפָּר שְׁעֵר רַחֲוִי לֵה וְסָם דְנָס מִקָּפּ וּבְכִרַע מ שְׂהוּ תְּשׁוּבָה ק'
 דְנָא תַק פֵּא וְאַמְנַס נֻדַע כִּי בְשִׁעֲרוֹת רַחֲוִי ש' בַּח' עֶשֶׂר סְפִירוֹת וְהַמְלִכּוֹת שְׁבַעס הֵא הַקְּרִיאַת פִּתּוּחַ הַרְאָה כִּי
 לְשׁוֹלֵם כִּי פִּתּוּחַ הֵא בְּמַלְכוּת וְיָבִין פִּתּוּחַ ג' אֵלֶּה ס' וְהַעֲבִין כִּי דֵר כֵּן הֵס לְיֹרֵךְ גְּבוּה וְרִים מְכַלֵּל ק' וְס' הַעוֹלָם וְרוֹגוֹלָם
 לִרְךָ לִרְס וְלִבְן א'ן רַחֲוִי לְהַעֲבִיר אֶת כּוֹלָם וְלִבְן מִשְׁ ר'ן רַחֲוִי ש' הֵא רַחֲוִי אֶבֶל
 רַחֲוִי רַחֲוִי הַרְאָשׁוֹת א'ן רַחֲוִי ש' רַחֲוִי בְרַס ד' כֵּן עַבְל' וְלִפּ דְבִרֵי רַבּוּ וְז' הַנּוּ' מִשְׁמַע וְאֵל כַּף דֵּא גְּבוּלָה אִם
 וְלֵא רַחֲוִי ש' מְנַדֵּל שְׁעֵר רַחֲוִי וְאֵם ז' וְכַאֵן בַּת קוּנִס קֵאמֵר שְׁעֵרָא דְעַמּוּדָא רַחֲמַנְשִׁיחַ לִרְךָ לֵלָה הֵא לֵא חֵרֵךְ
 וְלֵא קֶזֶר עַבְל' וּמְכַרַח לְגַלְחוּ שֵׁחַס לֵא גְּלַחֵס נְמַלֵּל הוּא מְנַדְלוּ וְלִיבָא קֶזֶר דֵּא בְּמַנְדְלוּ מִירוּ אִם שְׂוִירָב כֵּן גִּיּוּת
 לְגַלְחוּ פִּתּוּחַ מַשְׁלִיִּים וְס' לִית לֵן בַּה וְלֵא מַח בְּכֵן לֵה לְגַלְחוּ כֵּל וְס' כְּמוֹ כְּהִי' אֵלָה אֵל כֵּן א' לְשַׁלֵּם ס' שְׂרוּא ש' עוּר
 כְּהֵן הִירוּת וְהַעוֹלָם נוֹרִיס לְגַלְחוּ פִּתּוּחַ א' בְּשִׁעוֹת דֵר נוּ עַמְרֵב שְׁבַת לְעַרְבִי שְׁבַת אֶבֶל אִם שְׂוִירָב וְתֵר לְגַלְחוּ פִּתּוּחַ
 א' בְּחֻדַּשׁ לֵת לֵן כֵּה כִּי בִרְס מוּעֵט ס' שְׂהוּ פִּתּוּחַ מְחֻדַּשׁ לֵא חֵשׁ ב' מְנַדֵּל וְא'ן לְהַקְפִּיד בּוּר' וְז' לְמַלְחָא דִשְׁ
 בִּי סוּר בְּרַחֲוִי ש' פִּתּוּחַ אִם הַאֲשֵׁר עֲגַלְחָא שְׁעֵר רַחֲוִי וְהֵא ש' מְנַדֵּל שְׁעֵר רַחֲוִי וְס' מְנַלְחֵי הִרִי וְזֵחַשׁ ב' גִּיּוּת
 סוּרֵי בְרֵאשִׁית בְּתַלְתִּת סְמִינִין דֵּאֵינִין ק' ק' וְדִאִירוּ קִיעֵר תְּרוּעָה תְּקִיעָה פִּירוּס הַעוֹף לֹוֹחַ ק' ק' כִּךְ נִשְׁמַע
 מִקָּר אִשׁ וְכַמֵּ'ס בְּגַמְרָא עַל עוֹף הַקְּרִיאַת רַחֲוִי דְעַבְר' שְׂרַקְרַק כְּלוֹמֵר שְׁמַעַת מַמְנוּ שְׁלֻעַת ק' ק' וְוִי הַשְׁמִיעַת שֵׁל
 וְכֵל

וְכֵן הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע מִסְפָּרָא דְמִסְפָּרָא. וְכֵן יִדְעִין כְּוִי הָאֵל. בְּגִין
 דְּסִמְלָא וְנִחַש טַמְנָן עַל חוֹבִין רַבְנֵי נִשְׂא דְאִתְדַנּוּ מִסְפָּרָא דְשִׁמְלָא.
 דְאִיהוּ גְבוּרָה. וְכֵן בְּרַשׁ גְּבוּרַת חוֹבִין כְּפֹסֵם הֵוָה בְּרַשׁ הַבִּי
 קָלִים חוֹבִיהָ לְחַתֵּר דְאִתְגַּוֵּר נִשְׁמַתִּיהָ. וְלֹא זֶן מִתַּמֵּן הֵוָה חוֹבָא.
 עַד דְאִתְפְּרַע מִהָהוּא בְּרַשׁ. וְאִם בְּרַשׁ אִיהוּ נִשְׁמַתִּיהָ
 בְּאִרְחָ אֲצִילוֹת. אִם הָאֵב חוֹבִיהָ קָמֵי עַד סְפִירָן. וְעוֹנֵשָׂא
 אִיהוּ קָמֵי כְפֹסֵם דְרַגְוִיהָ אָמַר רַבִּי אֲלֵעֶזֶר אָבָא וְכֵן חוֹבָא אִיהוּ
 בְּכַר נִשׁ דְתִלְקָא נִשְׁמַתִּיהָ מִהָהוּא אַתְרָא. וְכֵן אִיתְרָא לִיהָ חוֹבִין וְהָאֵב כְּתִיב
 לֹא יֵאוּנָה לְצַדִּיקִים כֹּל אֲוֵן. אִ"ל אֵין חַח"ד כִּי אִם עוֹנֵוֹתִיכֶם הִיז
 מְבַדִּילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהִיכֶם. מָאֵי מְבַדִּילִים. אָגָא דְסָלִיק הֵוָה
 נִשְׁמַתָּא דְאֲצִילוֹתָא מִנְהָ וְאִתְפְּרַשׁ מִנְהָ זִדְוָא דְמִלְהָ וְיֵאמַר אֱלֹהִים יִקְוּ
 הַמִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֵל מָסוּם אַחַד וְתִרְאֶה הַיְבֻשָׁה וְגו'. אִסְתַּלְקָא
 נִשְׁמַתִּיהָ מִנְהָ וְאִשְׁתְּאַר גּוֹפָא יְבֻשָׁה. קָמֵן גּוֹפָא הָבָא דָא נִשְׁמַתָּא
 דְבְרַסְיָא יִקְרָא (נ"א דְסִבָּה יו"ט) דְאִשְׁתְּאַרְתָּ יְבֻשָׁה בְּגִין דְאִסְתַּלְקָא
 בְּנִיָה נִשְׁמַתָּא בְּאִרְחָ אֲצִילוֹת דְהָאֵי נִשְׁמַתָּא אִיהוּ גּוֹפָא לְנִשְׁמַתָּא עֲלֵהָ
 וְאֵי בְעֵי דְתַחֲזוּר לְנִבִי הֵוָה נִשְׁמַתָּא לִית לָהּ רִשׁוֹ לְאִתְחַרְקָא לְגַבִּיהָ עַד
 דְהֵוָה חוֹבָא אִתְעַבְרַת מִנְהָ. וְזִדְוָא דְמִלְהָ שׁוֹבֵב אֱלִי וְאִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם.
 אִ"ל ר' אֲלֵעֶזֶר לְר' שְׁמַעוֹן אָבִי. אָבָא אֲרִין תְּנוּעִין דְעוֹרְבָא. מָאֵי
 לְאִשְׁתְּמוּדְעָ בְהוּ בְרַשׁ בְּגִין דְיַחֲזוּר בְּתוֹבָתָא: אִ"ל בְּרִי. וְדָא אִסְדֵּי
 לְאִסְתַּבְלָא בְהוּן לְעָמָא מְרִישָׁא חַח"ד כִּי לֹא נִחַש בִּיעֲסֵב וְלֹא מָסֵם
 בִּישְׁרָאֵל. אֲבַל אִם יוֹדְמָן לְבַר נִשׁ לְפֹסֵם שְׁעֵתָא וִידְעָ בְהוּן יִסְתַּבְּר

קר"ק רשעטע ממנו הא רומות לקישר חרופה תקשה ואם בר נש אהו שמתה בחרח אלנות אס חכ
 חובר מל עד ספרן פירוש קא על אליות דמחלג הגשמות שגם במחלג רישותם ש אפי ע וידוע כ אליות
 דמחלג רישות גיזר סיון למחלג הספרות ולא י"ל עד ספרן רוא מחלג רשפרות והו י
 עד ולא עד בכלל אך עכו בון דהוא סיון וקייב למחלג הספרות שגם רשגם שס הוא
 עלוס ורב יחל אל"ן תוענ דעורכא מל לאשתמודע ברו בר נש ענ, דיחור בה וכתחא פ
 לפטף ותטות שועה העורכ שיה לראשונים כהם סימנס לדע מסס עת דות ומקלות הוין
 ואפשר שגל ד רישות אלו שידע וזכו בה קן נפשו והאור לעשות תשובה בודעו אחריתו וסופו וב ודעו מה
 ופשו לבא עלו אס ש כזה א סור משום דבה ב חזם הה פ עם ה' ארן וסג ב לו דורא חסור לכר ישראל
 לבקש ולחקור ולדורס בעלמם אלו אך אס ודך מקרה כאל יאיוו וגמלוו לכגד ע. ו לפ שעה ורוא מכר ודע

בהון גנין דיתחור מ'חובי בתיובתא והאי לבר נש דבר (ס"א דלא)
 עובדי בעמב וכישראל דבר ג' דיעביד עובדי דיעקב דאתמר
 ביה ויעקב איש תם מה כתיב ביה לא כאלה הלקו יעקב .
 דמספרא דיעקב וישראל . בגא בלעם חייבא לאסתכלא בנחשו
 ובסמיו . ולא אשכח אתר לאעלא לגביה ובגין דא אמר כי לא נחש
 בעמב ולא קסם בישראל אמר ליה ד' ארעור והא בלכו כתיב
 נחשתי ויברכני יי' בגללה אם בן אפאי אערב ביה . אמר . ברי הקא
 קא עלאה דלומנן שושנה אשתבתת בין סוצים והבא קא
 הגלגלא . אל ידעא . ועם קי דא ברי . אף על גב דאתמר כי לא
 נחש בעקב . ולא קסם בישראל . בר נש צריך למנדע כלא ואפילו
 תרשין בטה דאוסמוהו מארי מתניתין לא תלמד לעשות אכל
 אתה למד להבין ולהורות ובגין דא תנועין דעורבא אית תנועה
 דמלים ברבי"ע ואחוי דחובא . דיליה תליא לעירא בעלמא דאתי .
 ואית תנועה דנחית לה בתביר בשברים ואחוי דחובא דיליה
 נחית לתתא בעלמא דין לקתי ליה תבירו בניניה . וקר אלן
 סימנן איהו אחוי באדקא . כנונא דעמלק דאמר בניניה אשר
 קרה בדרך . דסטרין אחרנין אינו כלסטים דנפקין בארחין .
 ובגין דא עורבין חיקא דהון בארחין . ואינו דמולתון תליא בשבתא"
 אינו עציבין ואינו דחסק רגלי שכינתא בגדותא דבומנא דאלן
 אתפשמו בעלמא אתמר ברנלי שכינתא ויאסוף רגליו אד המטה .
 אתכנישת לגבי זרעה דיעמב מטה שלימה . ובגין דא וישכון ישראל
 במת בדר עין יעמב . דלא זזת שכינתא מניהו בגלותא בגין דלית
 בהו פסולא . וישבתא" אית ליה תרין בתין . חד שפל ראש . ותנינא
 בלית הסדר דאסירי מלכא אסירין תמן בגלותא ואינו דתמן שכינתא
 וישראל (נ"א שעתא לישראל) בגלותא . ובשפל ראש ישראל אינו
 שפלין לתתא . ומקאי כקבא ייתי כפנא ועניותא לישראל . וקאן
 דקעי לאסתמרא מניה צריך לשנויי שמיה ולשנויי אתריה ולשנויי

כס מן סס ובהלכות סס פ' ע'לו לנדע מר רס מודיע'לומן ד ס כד סקר ר' ד עמו ס כס לחזור בתשובה בהסתלקותו
 בת קון נפשו ומלו ססרנותו לשנויי סת ס נשטו סקר ר' וישנוי עובדי גרסה שלטר סלר ר' ס תמש סרוא
 עובדי

עובדוי ודא איהו שניי מקום שניי השם ושניי מעשה והא אוכמוה
 הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם נבר. יערא חוורא ועינוי
 חוורין ואנפוי חורין וגנפא חוורא אי אית ביה עובדין טבין דא איהו
 מסטרא דימינא מסטרא רחוימו דאיהו ואהבת עולם אהבתך
 על כו משכתיך הסד שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפין חוורין וגנפא
 חוורא. דלית ביה גמילות תקדים ברחימו דאהבה. האי הוא רמאי
 מסטרא דלבן הארמי אסתמר מניה. בהרת לבנה היא וליליית היא בהרת
 לבנה אוכבא סומכא ירוסא הה"ד ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו
 ועמוס אין מראה מן העור. בהרת שחורה ושפלה אינה מן העור
 והיא כהה תרין גונון תניינין אינון ידמרא או אדמרא בלדו מתהפכין
 עינוי בבקא לחורו ואוכמו וסופמו וירוסא. וקר דא במאי אשתמודע
 דלית בר נש דלא אתכליין ביה אליו ארבע גונון. אלא ההוא גוון
 דשליש על קלה אחרנין ביה אתמרי וביה אשתמודע לאתמרי חוור
 או אוכב או סומכ או ירוס ואלין ארבע גונון בישיין אינון ארבע סליפין
 דאגוא, תחו ובלו וחשד ותהום. ואלין אינון נחש שרף ועקרב וצמאון
 נחש גוון חוור בהרת לבנה שרף ועקרב אדמראם שרף או ירוסא עקרב.
 וצמאון שחורה. אין אינון ארבע גונון דאשא דניהנם ואתהא בישא מתמן
 סא אתיא עלה אתמר ותין את הבית את אבניו ואת עציו בעניותא דלא
 אשתאר בביתא ובגין דא הכמות נסים בנתה ביתה ואולה בידיה
 תהרסנו. אלין אינון ד גונון דאשא דהיהנם דמסתלמו בעיינין באנפין

משם מקום שם רמו שם באלו ממשות לבשות פועל טוב וכו' וכן כסד רמו אס הר דחק בקלס רשם
 משם קבץ ס אלריך ומס יקח מש ס ר ח מקום שם מעשה ובגמיל (כ ר דף ט"ו) חיול ד וכר ס מקרע
 גור דנו של ארס חיו הן דוקר נקור גונו השם ולף לשו רשם דתב וזרח ס אל אכרס שר אשך לא
 חקרא את שרם שרי כ שרם שר ולבסוף זכרית אחר וגם נתפז ממנו וכו' פ' ש ומכא נראה מי שחאר סר
 הכר וזרות הכרס לר בת ליה עשר שיע רשם וגם שטו מקום וגם שטו מעשם דהויו שחורג בת
 דחם דוחא בשלם או ארבע עג נים בדברים שהם מריר ס שנעשם כלי' וס ולא כן בלחו לדר לפרקס הא
 ארו רמא מסטרא לבן הארמ פרוש לין ס ס מראה עלמו לפי העולם כמשמעות שם רעשם שלו שהוא לבן
 לשון לבן ירוסא על הסוד אך בלחם טובו רע שהוא ימא כמשמעות שם מקומו כ ארמ כספוך אהון רמא
 וכן זה הארס אהה רואה מראה לבן וזן כו גת וס המרר יורה שרוא רמא שדומה ללבן הארמ והסמר
 ממש אינון ד גוון דאשא דג הסד דמסתלק בע' כן בלחפן כשערא פרוש כל דר' גוון עולן ונרא' כע' נס
 כטעם וגם כפס ס פשם נראה קר ופשם קר וגם כשערו ש שער מרריו קר וס מראה קר וכל ר' ס פס
 בשערא

בשערא. ומאן אתר מסתלמי בקרה אוכמא דמתול. ומקרה סוממא דכבד ומקרה ירוקא מקרה. ומקרה חנורא דרואה. אין אננד גוננין חשוכין דמלאבי תבדה. וכלהו בליין בליית סם תקעת מאדיים איהו בקרא אדוקה למוטפד קמא ואיהו מכת חרב וקרת ואבדן. וקבי שכינתא אשתמודעת בארבע גוננין שפירין נהירין. גון חנור. מסטרא דתקד. סוממא מסטרא דוכורה ירום מסטרא דעמודא דאמצעיתא. אוכמ מסטרא דאימא עלאה דאתמר בה שמע בני מוסר אביה ואל תמוט תורת אמה. ואתמר בה שחורה אני ונאמה. אימא תתאה נטילת גון מאימא עלאה. שוקא ימינא. נטיל גון מדרועא ימינא הה"ד נעימות בימינה נצת. שוקא שמאלא נטיל גון מדרועא שמאלא. אות ברית נטיל גון מגופא עמודא דאמצעיתא נטיל חכמה אדם דרכיב על כלא. עליה אתמר חכמת אדם תאיר פניו. ועליה אתמר יי כלם בחכמה עשיה. בתר עלאה איהו סתים לא אשתמודע ביה גוין כולל לעלא ובעמודא דאמצעיתא אהוי כל גוננין. הא הקא רוא דשערא דביה אשתמודעאן אנשי חיל בגון חנור. יראי אלמים בגון סוממא. אנשי אמת בגון ירום. יונאי בצע בגון אוכמ. ארבע אתון מתלבשין בארבע גונן ארין. י בגון חנור ה' בגון סוממא. ו' בגון ירום. ה' בגון אוכמ. דאי שמא איהו דרסים גוננין בכל אתר ואיהו דצייר שרטוטין במצתא כגונא דא ירום ואיננו ד רשימין דשרטוטין עוקמ רום ועוקמ תחת ועוקמ מורה ועוקמ בערב. שרטוטין יעירין דסריצין דעינא מסטרא דאת. שרטוטין באורכא בפותיא. בגבא. מסטרא דתלת אתון דאינו מוכ בלהון אשתמודעין בשעור סוממא דבר נש. באורכא מסטרא דארין סוממא דאינו חיל בפותיא קצר סוממא ורחבה רבוקה ואינו יראי אלמים. בגבא גבה סוממא ואינו אנשי אמת ועירין בעגולא שונאי בצע מסטרא דאתי ורוד מסטרא דאת י אתמר ביה ורוד הוא תקמן. ואלין אינו שונאי בצע שרטוטין ארין בארת מישר. כשרטוטין דגש פטורין דצריד שרטוטין או ארין דמתייבא אנרייתא. ועל ארין

שערות עגס רוח פשע עמודא דאמלע חיל. לל חסיד אדם דרעב על כולא פרוש סתמיס רוח ביה יי שרטוטין (מב)

שרטוטין אתמר כל ארחות יי' חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותו
 שרטוטין באריכו מספרא דרבי'ע כנונא דתסעיה. ואלין אינון אריכו
 דקומה מספרא דימינא ארד אפים אריכו בקלא בצלותין באורייתא
 אריכו כרוגא אריכו בשערא בעיינין באנפין בחוטמא. בשפון
 בדיסקא בנופא ברועין ברגלין באצבעין. דשימו דלתון תנור. ווי לון
 לאלין דמכחישין דיומגיהון לעילא כאלו מכחישין סדרי בראשית
 וכאלו ממעמין את הדמות. דאיהו שעור סומה דלעילא דאלין
 דשרטוטין אריכו וסומה דלתון ואברים דלתון צריכו לקהוי מארי
 דחסד אריכו דרוגא. מארי דחיימו ההוא דאתמר ביה זרע אברהם
 אוקבי. שרטוטין ברחבא כנונא דשברים תנועה דלתון תביר. ואינון
 רחבים וקצרים דסומה ואנפין רחבין וקצרין. ועינוי רחבים וחוטמין
 רחבים ושפון רחבים. אלין אינון ידאי אלסין מארי דיראה מספרא
 דיעקב. ווי למאן דאכחיש סומתיה בעוכרוי ביטן דירית נשמתא
 בישא דרכיב על דיומגיה דאכחיש פמליא לעילא. שרטוטין גבוהין.
 ואנפין גבוהין ועינוי גבוהין וחוטמא ושפון גבוהין. גופא גבוה. אלין
 אינון מארי דשטופ זרע אמת מדהוא דאתמר ביה תתן אמת לעקב
 ואלין אינון אדני' א אריך אנפין. ועליה שריא יד ד רחבא דאנפין
 ועליה שריא ה' ג גובה דאנפין ועליה שריא ו'. רחבא דאנפין ועליה
 שריא ה'. שרטוטין ועירין מספרא דתרועה כעגולא בדיוקנא דאת י'
 שונאי בצע מספרא דדוד דאתמר ביה. ודוד הוא הקטן. ואינון עיינין
 ועירין שפירין בעגולא. אנפין ועירין בעגולא שפירין. חוטמא ועירא
 פומא ועירא. גופא דיריה זעירא שפיר בכלא ועליה שריא ה' שרטוטין
 גבוהין מספרא דתרועה טרשלא' דתקיעה ושברים. דא סריס
 קלא דתרועה ודא תבר ק' בשברים ודא בינוני בקליה שלשלאה
 דתסיעה ושברים לא אריך וקא קצר מאן דאיהו בדיוקנא דאת
 י איהו כול דממה דכה ודא מדה דכל אברין דאנפין לעילא מתתא

היה מספר אדם ווי לון יאלי' דתקעין דוק רון לעילא סריס גורן ודשמן דאכא בדוקרין סירין
 על כתיבת אונות ה' ה' ה' כתיבת ריבית ספק יד שורר בדיוקנא וליק כאלו סם ממשן סריס כאלו ס
 לעילא

לְעִילָא אִיהוּ מְדָה לְכָל סְפִידָה וּסְפִידָה מְעַשֵׁד סְפִידָאן. וְכֵה סְלִיקַת
כָּל סְפִידָה לְעִשְׂוֹת אֲלָפִים רַבִּי רַבְכוּת. וְי' שְׁעוּרֵיהּ בְּכָל סְפִידָה
וּסְפִידָה שְׁשֹׁת אֲלָפִים רַבִּי רַבְכוּת. ה' ה' אִינוּן מְהַלֵּךְ בְּכָל סְפִידָה
וּסְפִידָה ה' אֲלָפִים רַבִּי רַבְכוּת מְעִילָא לְתַתָּא. וּמִתַּתָּא לְעִילָא. שְׂדֵטוּמִין
עֲקִימִין דְּלֵאוּ אִינוּן רְשִׁימִין בִּארַח מִישַׁד אִינוּן רְשִׁימִין הִנְהֵשׁ עֲמָתָן.
דְּשְׂדֵטוּמִין כְּשִׁלְשָׁלָאָה כְּנוּנָא דָא -- (אִינוּן מְהַלֵּךְ דְּנוּנִין דִּימָא "נ"א מְהַלֵּךְ
דְּהוּן כְּנוּנִין בִּימָא) דִּיאִינוּן כְּנוּנָא דְתַלְמִידֵי חֲבָטִים דְּמִתְרַבִּין בִּימָא
וְאִינוּן דְּזָא דְתַרְנֵעָה וְשִׁלְשֶׁת (הַכִּי מְהַלֵּךְ דְּנִינָא. כְּנוּנָא דְתַרְנֵעָה
וְאִינוּן דְּרִנָּא לְתַתָּא. שִׁלְשֶׁת לְעִילָא כְּנוּנָא דְקְדוּשָׁה הַכִּי אִינוּן
רְשִׁימִין מְסִטְרָא וּמְקַאָבוּ דְהַכִּי אֲוִקְמוּהוּ מֵאִרֵי מִתְנִיתִין זֶה לְעַמְתָּ
זֶה עֲשָׂה הָאֲלָמִים. שְׂדֵטוּמִין אִינוּן כְּנוּנָא דְדוֹלֵב. דִּאתְמַד בֵּיהּ נִפְרִצוּ
עֲלִיו פְסוּל. הַכִּי שְׂדֵטוּמִין דִּאתִּית בְּהוּ פְרִידוּ וּפְרִיצוּ דָא אַחוּי בְּנִלְגָלָא
דִּילִידָה קְדָם דִּאתִּיא לְעֵלְמָא דְהֵהוּ מְמַצֵּץ בְּנִטְוִיעוּת וְעֵבִיד פְרוּדָא
בְּאִילָנָא דְחַי בְּאַתְרֵי דִּאתְנִירַת נִשְׁמַתִּיהּ וּבְמֵאֵי אִשְׁתְּמוּדְעָ. אִלָּא
שְׂדֵטוּמִין דִּיאִינוּן אֲרִיבִין כְּנוּנָא דָא -- ("נ"א C) לִית בְּהוּ פִסְקֵי שְׁלִמִין אִינוּן
הָאִי בְרִי נִשְׁלָא אַכְחִישׁ דִּיוֹכְנִיהּ. וְלֵא עֵבֵר פְרוּדָא בְּאִילָנָא דְחַי. וְאִם
אִית בְּהוּ פִסְקֵי כְּנוּנָא דָא -- ("נ"א C) דָּאִי בְרִי נִשְׁ אַכְחִישׁ דִּיוֹכְנִיהּ
וְעֵבֵר פִּגְם וּמוֹם. בְּהֵוֹא פִגְם שְׂרִיא מוֹם בְּפוּם מוֹם דְסִיהִירָא. פְּרִיץ
אִיהוּ מַצַּח אִשָּׁה וּזְנֵה שְׂרִיא בֵּיהּ פְרִיצוּ בְּמַצְחוּ מִהֵוֹא אֲתֵר אִיהוּ פִגְם
וְצִדִיק לְכַסְפָּאָה מַצְחוּ דְלֵא יִתְגַּלִּי עֲרִיתִיהּ לְמֵאֲרֵי דְרִנָּא. וְאִם הוּד
בְּתוֹבְתָא יִהְיֵה פִגְמוּ דִּילִיהּ נְחִית לְתַתָּא לְקַבֵּל בְּהָ עֲנִישָׁא. וְאִם לֹא
אִיהוּ חוּד בְּתוֹבְתָא. מִסְתַּלְכַת לְעִילָא לְתַבְעָא לִיהּ דִּינָא בְּעֵלְמָא

כ תה שוכר בדוקרין רוא מסרי בראש סך רב בע דבורא סתרי חסדא מ בראש ס ויא א ס כיון
כסך דא בר נש אהש ס דוקר כ כיוש ילכד רסח ס שס כדוק רין על רפעויר ריאו ס ירוס כל דס
ככ נחסס ושרסס וכג מוים וכלסס רב עוד ש סמ ס אחרס שמונ, אס זר רלדס אהש ס דוקר או
ללו ואס חור בתוכמא א פתי ד דר חס יתמא לקבל בר ש א כיוש ע ישר וקויו נגו כד עוגו
וב, אחר ס סך רעסך דה רעס שברא יתגשו רוא יודל יתגר ויתג א עלו פרעוט וסור, ורר על יוד, ו
גר ס יתגוש עוש כ ע ש וגל קלמ סור, בעור ז אלוטו נלח ואס לא חור בתוכמא או חוסס סחוט רשט
שברלו ין עונות מתעורר ס להרע יו כותר שא, כול ס להרע יו בעוריו אלא חובס עלו ד א ש קבל עו שו
כעוס כ שרוא, נח וד נא קא חבע כן שבער על ד ס שרס, נח ס כדן, רוא ס קבל עו כו ב יתונו א להכעל

דאָתי בַּהוּא אַתְר דְּפָנִים. עֲלִיה אַתְמַר מַעַם מִזְבְּחֵי תַקְתְּנוּ לְמוֹת.
 וְלֹא לְמִנְנָא אִמְרו סְדַמְאִין בְּמָקוּם שְׁאִמְרוּ לְהֶאָרִיד אִינוּ רְשָׁאֵי לְמַצְר.
 לְמַצְר אִינוּ רְשָׁאֵי לְהֶאָרִיד. דְּלֹא יִכְתִּישׁ דְּיוֹמְנִיה וְיַעֲבֹד פְּרִיצוּ בְּדִיוֹקְנָא
 דְּלַעֲקָא בְּאוֹרֵייתָא דְּלַעֲקָא. מָאן דְּרָשִׁים וְצִיר אֲרִין שְׂרַמְטוּיִן.
 אִיהוּ אִמּוֹן מוּפְלָא וּמְכוּסָה. מָאן דְּאַסְתְּכַל בְּשַׁפְּוֵלֵי מִשְׁבַּנָּא
 אִסְתְּמַרְע בְּאֲרִין רְשִׁימִין וְצִירִין דְּאַתְמַר בְּהוּן רְקַמְתִּי בְּתַתְּתִיזוֹת
 אֲרִין צִירָא דְּאַרְבַּע שְׂרַמְטוּיִן אֲרִין. אִינוּן אַרְיָה שׁוּר נָשֵׁר אָדָם
 בְּכַדְהוּ אַרְבַּע רְשִׁימִין הִי"ד וּפְנֵי אַרְיָה אֵל תִּימִין לְאַרְבַּעְתָּם. וְדָא
 מִיכָא"ל שׁוּר הַחֶסֶד לִימִינָא. וּפְנֵי שׁוּר מְהַשְׁמַל לְאַרְבַּעְתָּם
 דָּא נְבַרְיָא"ל שׁוּר הַגְּבוּרָה. וּפְנֵי נָשֵׁר לְאַרְבַּעְתָּם דָּא נוֹרִיא"ל (נ"א
 אוֹרִיא"ל) שׁוּר שְׁלוֹם עֲמוּדָא דְּאַמְצִיעִיתָא וְדְמוֹת פְּנִיהֶם פְּנֵי אָדָם רַפָּא"
 שׁוּר שְׂכִינְתָא דְּתַמּוּן פֶּאָר דְּאַתְמַר כְּהַ פֶּאָרָה חֲבוּשׁ עֲלֵיקָה. מָאן דְּלֹא
 אִתְהוּזִין שְׂרַמְטוּיִן בִּיה לִית לִיה דְּיוֹקְנָא כְּלָל לַעֲקָא זְכוּתָהּ נַחִית
 לְתַתָּא. עֲלִיה אַתְמַר יִמְחוּ מִסְפַּר הַיִּים. אֲלֵא אִם תֵּב בְּתִיּוּבְתָא דְּדָא
 אִשְׁתַּבַּח דְּרִית לִיה בְּמָה דִּיתִי בְּגִלְגּוּקָא. מָאן דְּשְׂרַמְטוּיִן דִּילִיה רַבִּיבִין
 כְּנוּנָא דָּא // (נ"א 11) דָּא אַחוּי דְּכֹא אִתְנָא בְּגִלְגּוּקָא חָדָא וְאִם תְּרִין
 שְׂרַמְטוּיִן מוֹרְבִבִין כְּנוּנָא דָּא ⊕ (נ"א 12) אַחוּי תְּרִין גִּלְגּוּלִין. וְאִם תְּלַת
 שְׂרַמְטוּיִן בְּמַצְחִיה מוֹרְבִבִין הֵא אֲשֵׁרִים הֵן כָּל אֵלֵה יַפְעֵל אֵל פְּעַמִּים
 יִשְׂרָיִשׁ עִם נְבַר. וְאִם לִית רִית שְׂרַמְטוּיִן בְּמַצְחִיה. וְאִית שְׂרַמְטוּיִן עִר
 סְרִיצִין דְּעִינִין דָּא אַחוּי עִר אַרְבַּעַה לֹא אִשְׁיבְנוּ. שְׂרַמְטוּיִן אִינוּן
 בְּאַתְוֹן דְּאִינוּן יְכוּס צִירִין בְּנַמְוִרִין דְּאִינוּן יוֹד ק וְאוּ סִי. וְצִירִין אִינוּן

לֹא דָּלָא בְּגִימָא דְּהַא בְּרִיוּת חֶסֶד דְּכִּס עִיר כִּירוּשׁ יִיר שְׁחִיב דְּו יִקֵּם יוֹרֵן בְּגִימָא דְּהַא מִכּ
 שְׂרָא כִּס בְּיוֹקִים אִי וְרִי כִּכ עֵדֵךְ רִיוּת חֶסֶד דְּפִיס עִיר וְרִי אִימִילָא אִתְרוּ קִדְוָא, תַּקּוּס שְׁחִיבִי
 לְהֶאָרִיד אֵל וְרִשָּׁא לְקִיר לְקִיר אֵל וְרִשָּׁא לְהֶאָרִיד, רִיחָר עֵבֵא דְּו יְהוּנָר עִל גַּל, דְּמַשְׁע כְּרִי שְׁבַמְקוּס
 עִישׁ גַּבֵּר יֶאָרֶךְ עַשׂוּ שֵׁל הַיְהוּעָא חֲמַתָּ שְׁבַנִּס בְּמָקוּס עִלֵּן חֵטוּ דְּשָׂא רִיחָ, לִבְשֵׁי יִיר חֵטוּ וְשׁוּטֵן
 עִלֵּן בְּעִירֵי אֵלֵי הַתִּיר וְלֹא כִּי אִם יִקְרֵר בְּגִימָא רִוּחָ לִילֵי רִיךְ שְׁבַנִּס דְּו יֶרְבָּא עִלֵּן טוּגֵשׁ, כְּעוּר ב
 שְׂרָא מָקוּס חֶסֶד וְנֹלָא כִּד שְׁכַד עִלֵּן גַּשְׁוּ וּבְמָקוּס שְׁשׁ עֵר חֲסַפְקָא יִידֵה כְּעוּר מִדֵּל לְקִיר גַּשְׁוּ שֵׁל וְר
 לִבְשֵׁי עִלֵּן בְּעוּסִין שְׁאֵטוּ הַתִּיר וְלֹא אֵל וְרִשָּׁא דְּרִיחָן חֶסֶד וְרִשָּׁא לְהֶאָרִיד לְקִירֵי שִׁיב אֵלֵּן רַעוּנֵן בְּעוּלֵן
 הַנֵּלָא לִילֵי חֶבֶד לִבְשֵׁי אִם עִלֵּן בְּעוּרֵי שְׁאֵטוּ נֹלָא וְרִבָּא בְּגִלְגּוּקָא רִיחָרֵי הִיבֵס וְו יִישׁוּס דְּהַא כְּהַ דְּכֵר הַדּוּמָא לֵל
 שְׂמַרְבֵּי בִּי בְּגֵל הַיְחָרֵי מָאן דְּאַסְתְּכַל בְּשַׁפְּוֵל מִשְׁכַּח אִשְׁחַדְעַת בְּחָלִי, רַשׁ מְוֹלֵד, פְּרוּס שַׁפְּוֵל מִשְׁכַּח
 רִוּחַ עוּלֵס רַעֲשֵׁר שְׂרָא סוּף דְּעוּלִימוֹת הַעִי וְגַם שְׁהַס מַשְׁקֵי מַגְלֵר דַּע בְּאַלְן רַשׁ מְוֹלֵד, חֶסֶד כִּי סוּד
 כְּעִינִין

בעיניו. באדניו. באנפין. בנומבין דחוטמא כפומא קמ"ץ שרטוט
וציור שרטוט לעילא ונמודה לתתא. דא אהוי על גנגלא מדמאה דכא
נחית לתתא ניצוץ איהו תיה תחות רמיע הה"ד ורמיע על ראשי תתיה רקיע
דסיע ודאי על רישא דתיה איהו קמ"ץ ניצוץ תיה. רסיע לעילא מינה
ניצוץ איהו י קלים באת ו דאיהו רמיע. שית זמנין עשר ואתעבירת
ס ובה סמך יי לכל הגופלים. ותיה איהו סמך נ"א איהו י סמך
לדסיע רמיע עם ניצוץ איהו גנגול. רסיע בלא ניצוץ איהו גנגול. כמה
דאוסמיהו גנגול הוא שחוד בעולם. דאחזיר לעלמא ודא פת"ח ולא
אית ליה הרקבה בגנגול. דלית ליה תיה דרכיב עדה. ודא שרביט
הקבב דאזמר ביה דרד ככב מיצמב דרך בין שתי מיות דאינון
צר"י ואתעביר וייצר ובהון קא אתיא בתרין גלגולין. ודא אדם דיצירה.
דקמ"ץ איהו אדם דבריא. וכד אהא בהלת גלגולין דאינון סגול אתעביר
שרש"ית משולש ברין ודא אדם דעשיה ותכי איהו שרביט דכבב כד איהו
עובר בין שתי אופנים דאינון שג"א. אתעביר שור"ס דרנ"א. ואינון
טר ל"ת לעילא בסגול בסגולתא. דרנ"א לתתא בשור"ס שג"א צר"י.
הלם כד אסתרים בצר"י אתעביר סגולת"א. הר"ק דנחתא בצר"י
אתעביר סגול. וכד קאל בשג"א אתעביר טרם וכלא נקדה תדא.
חל"ם איהו לעילא בסגולת"א. תר"ס איהו לתתא בסגול. שורס איהו
באמצעיתא. כנונא דא ו. הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר
אהוי גנגולא קרמאה יהוה אהוי גנגולא תנינא יהוה (נ א ויה ויה) אהוי
גנגולא תליתאה יקווקו (נ"א אתג"א ואהוי גנגולא קרמאה יק"ס גנגולא תנינא
תלת י"י) הרקבה דכזהו תלת אדני. ודא דא י י"י חל"ם חר"ס
שור"ס תלת יודין. אמן מופלא אמן נסתר אמן מכוסה דאתרמיזו
בהאי טמא יוד קי ואו סי אמן מופלא דאשתמנדע בקלהו. הד שריא
בנפש הזכרון. ותנינא בנפש המהשבה ותליתאה בנפש המצוייר.
דאינון תלת מוחין י י ריחמא דסחיר לון כנונא דא איהו מרמפתא
דתפלין. שרטוטיו כנונא דא יקום יי בהון מרד. הא הכא שרטוטין
דמצמא. עיינין בהון ואתה תחזה מכל העם אנשי מיל בגוון חורר יראי

אלקים בנונו סומס. אנשי אמת בנונו ירום. שונאי בצע כבת עין דאיהו
 אובמא ודא רזא דשבת ש ג' ענפי תלת גונון דעינא ב"ת דשבת דא
 בת עין נעלייהו אתמר ושמו בני ישראל אַת השבת וכו'. והא אובמיהו
 דאינון תרין שבתות אימא עלאה בתלת דרגין ואימא תתאה
 בתלת דרגין עמודא דאמצעייתא כליל שית סמדין דאינון שית
 דרגין. עיינין דמכתבלין בארה מישר בהורו ארין אינון עיינין
 דרחימו. ובהון שבינתא איהו יפה כלכנה דלית בה פגמו
 דאתמר כה הנך יפה רעיתי הנך יפה עינד יונים. ואית עיינין
 דההיא חויה איהו כרוד בהון נחש הקדמוני לאו מסתבלין בארה מישר
 ככל מה דאסתכל אתלמא עינא איהו בגלגל גוון חוור כגומא דיסא
 דאסחר כל עלמא ותנינא כגוונא דארעא. תליתאה כגוונא דארעא
 דישראל. נמורה ועידא דבת עין איהו כגוונא דגוון דא חי נמורה
 דעלמא דבתמן הישתת עלמא. ואית בר דגוון דיליה תכלת דאיהו
 דומה לרסיע כמה דאוסמוה מארי מתניתין תכלת דומה לים וים דומה
 לרסיע ורסיע דומה לכסא הכבוד. ותלת גונון אינון בעינא חוור אובם
 תכלת לקבל אש דלאו איהו שורף. ואט דאיהו שורף ולא אכיל.
 תליתאה דאיהו תכלת לקבל אט דאיהו שורף ואכיל. לציגאה לבת אט
 ודא שבינתא בת עין נעדה אתמר. ירא מלאך יי' אריו כלבת אש
 מתוך הסנה דא בת עין. ירא והנה הסנה בוער באש דא גוון דעל
 בת עין דאיהו גוון תנינא והסנה אינון אכל גוון תליתאה ויאמר
 משה אסורה נא ואראה וגו' גוון חוור דשרגא עלאה. ובתלת גונון
 ארין אתאחדת (נ"א אתחברת) בת עין דאיהו שבינתא ובהוון סלקא
 בתלת צלותיו סדס יי' הה"ד ואת תורת העולה וגו' ואת תורת
 דא בת עין שבינתא דסלקא בתלת אכהו דתקיט תלת צלותיו. ובגין
 דא ואת תורת העולה וכו' ואת תורת העולה בימינא דאיהו אט דלא
 שורף דתמן חכמה דאיהו מבוטא דמיא דאתמר ביה הרוצה להחכים
 ידרים דתש חילא דאשא. דאיהו גוון חוור דשרגא דלא יחא שורף
 ונקודא דלית סמיץ דאתמר ביה וקסין תכלו וכהנא איהו לימינא.

קמ"ץ נמודה דאת י' מסמרא דימינא לא אתחייב נסודה אנתרא. היא העולה. גזון תנינא דאתאחד בצלותא דמנחה. ביה סלקא ברתא לגבי שמאלא דתמן ה' עלאה וכת הרוצה להעשיר יצפין. ובגין דאתתא מתמן אמרו מארי מתניתין אומרנן נשיבנו כי חיבי דתתערתון. בגין דמצפון אינון ומצפון זהב יאתה. ונסודה דאיהו מהיבא לאת ה' מסמרא דשמאלא שב"א ועליה אתמר כי באש י' נשפט. על מוסדה על המזבח כל הליקה עד הבקר. דא גזון תבלת דאיהו אחד בצלותא דערבית וביה סלקא שבינא לגבי עמודא דאמצעייתא. וצלותא דערבית לקבל אמורין ופדרין. דמתאבלין כל הליקה ובגין דא תבלת דומה דרסע דאתמר יהי רסע בתוך המים דאפריש מחלוקת בו ימינא ושמאלא ונסודא דרסע חלם וכאן רקיע דא ו' דאיהו כגזונא דא א רסיע וההוא נצוץ חלם עליה והאי נמודה איהו מחייבת לאת ו' וקרא דנסודה יסוס וקרא דמלה ירם באבותיה חשם י'. כי כי חש"ק וצפלתו. כי ב"י קרא דשמא דאדבעים ותרין כי ב"י ירבו ימיה וגומר. ואית מאן דאיהו ספרש אליו תלת גזוניו ברסעא. דאינון תוור ואוכלם ותבלת חד תוור לעילא מן שתנא וחד תבלת לתתא אוכלם באמצעייתא אפריש בתרניהו וקא אשתמודעו במדרותא דליה. וקרא דא מארי מתניתין אוקמוהו כגזונא דא מאמתי סורין את שמע בשחרית כדי שיכיר בין תבלת ללגן. מיד דאתעבר כדדוקא דשמאי דאתמר בה ארביש שמים מדרות מיד נהיר שמאי. ואשתמודע איהו בין תבלת ללגן ואשתמודע הקא. תבלת מסמרא דשמאלא. לבו מסמרא דימינא. עמודא דאמצעייתא אהוד בתרניהו. וביה קורין קריאת שמע בשחרית דאיהו שבינתא בת עין. והבי סריאת שמע דערבית צריכין ליתקרא לה בעמודא דאמצעייתא. ככה דתקינן מארי מתניתין לקרות מריאת שמע כככבים דאינון כגונים (כנייים). דהכי אוקמוהו לא מן הככבים הנראים כיום ולא מן הככבים הנראים ברילה אלא מן הבינונים דאינון מסמרא דעמודא דאמצעייתא. הא הקא תלת גזונין בשדנא. שכינתא נר דאתאחדת בתון כי נר מצוה ותורה אור. אור דא אורייתא דבכתב

דאיהו נשמת אדם רנהינת על נר . על תרנייהו אתמר את המאור
 הנדור לממשלת היום. ואת המאור הקמן לממשלת הלילה. גנון חנור
 ביה אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות גנון תכלת
 כרסניא דרין. דאינון אימא עלאה אימא תתאה. אסמך אדני מלך
 דאחיד בתרנייהו יסוּם יסוּם. עליה אתמר מה שמו ומה שם בנו כי
 תדע. ואינון חכמה ועמודא דאמצעייתא מסמךא דרין אמר מב"ה
 אני אמית. ומסמךא דכרסניא דרחמי אמר מב"ה ואחיה ובנין דא
 תלמידי רחמים כד הוּו מסתכלין בגנון תכלת דעינא הוּו מענישין ביה.
 כמה דאזמורו מארי מתניתין בכל מסוּם שנתנו רחמים עיניהם או
 מיתה או עוני. דבגנון חנור מתלבש אל מן מיכאל' שר החסד ותחותיה
 נחש ופוצרין גדר ישכנו נחש בגנון סומק אתלבש גבריאל' שר הגבורה
 ותחותיה שרף. בגנון ירום אתלבש אוריאל' נוריא' שר שלום
 ותחותיה עקרב. בגנון אוכם אתלבש רפאל' שר דלבינתא ותחותיה
 צמאון. ובכל אתר דהוּו מסתכלין בגנון חנור הוּו מהיי ובוזמנא דאסתלם
 יסוּם מברסניא דרין. ומברסניא דרחמי לית תמן עונשא ולא אנרא. ובגין
 דימוק אסתלק במזלא מדישא עלאה דאיהו כתר עלאה בהוּו זמנא בני'
 חיי ומוזני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא. ובהוּו
 זמנא הכל תלוי במגד. ואפילו ספר תורה בתיבול. מה דהוּו קרוב
 ה' לכל מוראיו בהוּו זמנא אתמר ביה רחום מה שהיה ועמס עמס מי
 ימצאנו. לית מאן דאשיג ליה אלא בחכמה ובבינה ובגין דא כד
 אסתלק ליהוּו אתר לא משיגין ליה בכל ספירן אלא בחכמה ובבינה
 דאינון י"ם י' חכמה ס' בינה ובגין דא רחום מה שהיה ועמס עמס מי
 ימצאנו. ורוּא דמלתא קרובים אל ה' אלהינו. וכד אסתכל דוד ברוחא
 דקודשא. והוּו דאסתלם לאיין בגלותא בתראה אמר עלייהו אשא
 עיני אל תהרים מאין יבא עזרי. איין א כתר עלאה י' חכמהו בניה חוּא
 דלא הוּו משיגין ליה אלא בתלת צלותין דתמינו אבהו דאתמריאו דרי
 יקום אמר עלייהו אשא עיני אל תהרים מאין יבא עזרי עזרי מעם יי'
 דא מלך יושב על כסא רחמים. וכסא דין אסתלק מתמן ודא יסוּם

דאיהו מלגנאו דכ"י ספירה וספירה עליה אתמר לך ה' תגדלה ותגבורה
 וגו'. בעשר ספירי שבת ליה דור בגין דאירו לגו מבלבבו ואיהו מלכר
 דכל ספירה וספירה ואיהו בין כל ספירה וספירה. איהו לא אשתני
 בכל אתר. אית עיינין מבמה גוננין בגון ארגמן רגמין. ר' רפאל ג'
 גבריא"ר מ' מיכאל"ר נ' נוריא"ר וקנא מלכה מרכבו ארגמן א' אור דגדור
 באליו ארבע גוננין א' אורפניאל ואיהו בממרון אור פניאל ונגד
 אתקרי שר הפנים ואיהו רזיא"ר ואיהו אוריא"ר דהכי סלים להושבן
 רזיא"ל ואיהו סלים לחשבן רמ"ה פקודין דאורייתא בחשבן אברה"ם
 וקא מלאך הקסד דמתמן אורייתא אתייתבת הה"ד מימינו אש
 דת למו ואיהו ממונה על רזי אורייתא והוא גלי עמיסקא ומסתרתא
 ידע מה בהשובא בגין דחשך איהו לבושא ראור וביה אלי דאתמר ביה
 זר אלי ואנוהו אור דוא ר"ו. וכל מאן דידע ביה. עליה אתמר וכל
 קז לא אניס לך ואיהו נהד בגון חנור דעינא דאיהו נוריא"ל נור דלים
 מסמרא רשמאלא רתמן ר"ו נבורה ומתמן פסודין דלא תעשה.
 כרסיא דרומי לימינא כרסיא דדינא לשקאלא עמודא דאמצעייתא
 כליל תרוייהו וביה יסוס דכפל שמה תרוי זמנין י"י ומשה דאתאחד
 ביה כפל שמה משה משה ובנין דא ואדעך ב' ש"ם בתרין שמהן
 עיינין מרסמן נסרין בנסודין חוורין בגון נסודין דל' לול"א אסתמר
 מניה רסאי איהו. ומאי דאיהו בנסודין סומסין אושיר דמא איהו. בנסודין
 ירוסין. כעסן איהו מסמרא דקרה. בנסודין אוכמין גולן איהו נגב בר
 ביטין דעלמא אית ביה. עיינין עמיסין אית בתון עומס טוב ועומס רע.
 דאי לא ידע בר נש לביה. יביה עמוס עמוס מו ימצאנו אם הוא עומס
 טוב לא יכיל בר נש למנדע חכמתיה. ואם הוא עם הארץ כמה עמוסין
 מהטבתין דלית כישין. האי איהו מבר פתוח. הה"ד קבר פתוח
 גרונם וכו' לטונם עקר ואזו. אסתמד מעינא דא בכל מה ראסתכל
 אתלמיא. איהו מסתכל לתתא למחשב כל מחשביו בישין לית סופא
 לרשיעותיה עיינין גבהנין בהפוכא עלייהו אתמר ונביהן וגבה להם
 ויראה להם וגבותם מלאות עינים וגו'. כמה העייניו עמיסין אינון דינא

ומותא. תבי עיינין גבהנין אינון חיי ורחמי. ואי עיינין גבהנין מסטרא
 דהתא דאתמר ביה כי גאה גאה סוס ורוכבו דמה בים. ואי מנהון
 דאתחזין גביה (ג'א דאחיוין על גבי) רחא. ואתחזין דאתסריאו גאונים
 באורייתא ובלהו אית לון עמרא לעילא. ובנין דא ונביהו וגבה להם
 ויראה להם. מסטרא דהתא דאתמר ביה כי גבה מער גבה שמר.
 ודא מרכבה לעילא מן מרכבה וגבליהם עליהם תה"ד משא גיא
 חזון מה לך איפה כי עלית כולד לגנות ואין אינון דרכבין על מרכבות
 ועוד ונביהו ארין אינון אופנים דא גון כנונא דאתון. וגבה להם ארין
 אינון שרפים. דאינון לקבל פעמי דלעילא כתרין על אתיון. וגבותם
 מלאות עינים. ארין גמורין דאתון מלאות עינים מניהו כמה דאת
 אמר. עיני יי המה משושמזות בכך הארץ. מאי לארבעתם ארין תלת
 חיוון אינון דאתסריאו בשמא דיכום תלת זמנין בג"ד יבוק יכום יבוק. ארין
 אנון ארבע אנפין לקבל סטר לכל חיה וגבותם מלאות עינים כנונא דא הא
 הא שבעין ותרון עיינין דאינון לקבל שבעים סנהדרין ומשה ואהרן ער
 ארין אינון ונביהו וגבה להם כנונא דא הא חמש וארבעין עיינין
 כחשבון אדם ואינון יכו סוי וסי. ועוד ונביהו דא שכינתא. דאיהו על גבי
 חיוון ומשריין בלהו תה"ד ומלכותו בכל משלה וגבה להם דא
 עמודא דאמצעיתא דשכינתא איהו על גבי אופנים. ועמודא דאמצעיתא
 דאיהו כליל שית ספירן על גבי חיוון דאיהו כליל לון מטטרוין. ודא
 איהו כי גבוה מעל גבוה שאמר וגבוהים עליהם ארין אינון אבא ואימא
 כתרא על ראשיתו דאינון על גבי שרפים דתרוין מברסטיא. ועוד
 ונביהו דא אימא עלאה דאיהו על גבי ספירן דאינון תחותה דמיה כל

דשמן ולורן חלוס בעסה ואחריין דחקרלו גלוס כחוס. רחא דא יאו על דיר גלוס ס קאר
 חלא רחא לטון דתרוחמוס כמו וענה גלוס. סחלי כפ ו (אוסע ס' ה) סחא לטון עליה גלוס סבור אכרס
 וכן אס גלוס סודס וחס גלוס ירש'ס סרב (רח'ס ג) וכן יאון כי לצ (שג' - כג) גליה רגוס וכן גלוס
 דחקרלו גבוסס ורסס כחוסס וגבירין דא סג'חא פרוס דרוס גבן יב' ר' סחא ר'ס סוד סוד יח
 גס תא דאר מליכוס שודוס אחר'ס דא א גתלס ס' א ככ ס' י' גב'ל'לס דא גמור' דאחל'סל
 כחא דר'ס גכס גכ'ס כ גמור' דאחל'סל תא רחא ו'ו דחא קד סא וסחא עינד כחוסס רס גכ'ס ל'ס ר' א חוס
 ונכר ל'ס גכ'ר ל'ס דא שודוס דאחל'סל תא וגד' דר'ס ג' אחר'ו ונכ'ר' ל'ס דא חכיה כ רחכ'ר'ס ו'ר
 דשמל קד סא ושמדס כחוסס רסס גכ'ר' א ר'א ר'א ו'ר'א דר'ס ג'ר' ונכ'ר' דא א מל'ר' כחא' דר'ס

אתיון

אתון. וגבה להם. דא חכמה דמתמן נקודין ויראה להם דא כתר
 דמתן טעמי וגבותם מלאות עינים אינון אור צח אור מצוחצת אור
 מרמון וכמה נהורין דתקין מניהו דנהרין מלגו כנשמטא בנופא ועוד
 וגביהו ארין אינון שבעה גרדי עינא דאינון דא על גב דא בגרדי בצלים
 וגבה להם דא עינא דאיהו בריל בר גונון וגבותם מלאות עינים ארין
 כנפי עינא ועפעפי וברזבי עינא דארבע גונון אית בעינא לקבל ארבע
 אנפין דכל חיה. ותרין כנפי עינא דאינון עפעפים. ותרין כרזבי עינא.
 אינון לקבל ארבע גרפין דכל חיה. ובארין ארבע גונון דעינא נהרין
 ד אתון יסום. ובארבע כנפי עינא נהיר ארני. דא איהו כי גבוה מעל
 גבוה שומר וגבוהים עליהם ארין אינון יקוק אהים אבא ואימא ועוד
 עיינין גבוהין מסטרא דמינא ועיינין עמיסין מסטרא רשמאלא דאענו ודא
 ביישן מסטרא אחרא דא גם רוח ודא עז פנים כרזבי עינא ועפעפי עינא
 עליהו אתמר והיו הכרזבים פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם
 על הכפורת דא כפורתא דעינא. תלת גונון דעינא. אינון אסי"ם
 יסום ארני. בלל ופרט וכלל. ואינון יהודא ברבה סרושה. וסימן יעננו
 ביום קראנו. דהכי סליח חשבון תלת שמהן ארין בחשבון יב"ס.
 אסי"ק בתר עלאה. יקו"ם עמודא דאמציעתא. ארני שכינתא
 תתאה ארניי (ג"א יקו"ם) בלל אסי"ם פרט. יס"ם (ג"א ארני)

וגברן אותות ויג בליה כ א מתא עילא הא כנה והא סירה ג' בשלשה ראשונות ש"ס כח ב ארין א טון
 שבער ילדי גיח דא טון דא ג' נב דא כנלר כליים הנה רחושא היזוכק הקדמון מרר להלן זל כחכ כספרי
 (אזלי סח ס דף ס) ש לען כח כורה שס ערות וקרא י"ה שעות לבי או א מרס כלשום ע ש אמנס רחכס
 וזכיק בלי ספר הכר ס ו¹ (חומר ז פרק ג) כחכ כל ע, כט ומירכב משכנה ערות שלשה מהס גדול ס
 עד שחכס כלי רע, או ריב רע, ושלשה האחר ס הס קל ס מאלרי ורשכ ע קטן מלר או נו מכסה אלל נקב
 ר,ו, הנקרא א טון, לכן לא חשבושו חכמי היופא ס ככ ע אלל ש מ שחכב אותו לעיר כפי' ע ש שס הוא
 קרא י"ה שעות בלשן ועוד שעות כס לזכות ע ש ומפרש שס דלוי השכנה ערות סס זה מחז זה והחיק
 ריככב אחיר העין הוא ותר לב יתחלק ריככב אח פנ ר,ו, כ ותר דמתקרב אלל הא שן יותר ריח מתקדק
 ע ש וכוז יוככ ס דבר רת קו ס כן דקר לשבער ערות שכנה נלר ע נל ואחר א טון, דא עי גב דא כנלרי
 כלל ס וכאשר משורס כספר הכר ס הנו ש"ס זה החס זה ונמלא הס כנלר כלי ס דהחיקן הוא עב ותק, ועפי'²
 אחרס כס ד וכו הטעם דלרזל כגמרי' דמכ כ ד נקרא ס כס עינס ע, כ הע נס כני ס ויורככ ס משכנה
 ערות וכן הס כולל ילאו מדוד רעי' סה ר שכי ע כחוס השכט של הורה שניסנה לו המלטת, מלא רס נכט
 שבער דורות ולכ ד כרז ז' ה'ז שגור השכ עי הוא קטן מלר או נו מכסה אלל נקב הלן הנקרא א טון, לכן
 גלמר דור השכ ע. וגלמר ודוד הוא רקלן וכוז מוכן כס ד שפ"ר מ ש דוד סה ס שמרכ כל שן כח עין מפנ
 וכלל

וכלל. ועוד עינא כנונא הנופא תרין כרובי דיליה כנונא דתרין
 שומין. תרין עפעפי עינא לכבל תרין דוועין אלין מסככין ואלין
 פרהין. ואית כרובי עינא כרובין ועינא זעירא. ואית כרובי עינא
 זעירין ועינא כרובא בג"ד אמר לאתרן ולבש הכהן מרו גד ואוממיהו
 קארי מהניתין מאי מרו כמרתו הכי צדיבין לבושי עינא דאינן כרובי
 עינא דאינן דו פרצופין בתנות עור דיהו כמדה דעינא ובגין דא לא
 יהיה לה בביתה אכו ואכו איפה ואיפה גדולה וסמנה. דגנדל איהו מדה
 לעייניו דחוטמא לשפון דאודניו דפומא. האי איהו מרד דכרא. ובגין
 דא אמר כרא מדה אחת לכל הדיעות. ועל כנפי עינא אתמר
 עושה מלאכיו רוחות. משרתיו אש לזרם אלן אינן גונו עינא.
 ולמבל תרין כנפי עינא אינן תרין שפון דפתחו וקגרין
 ולמבריהו תרין כנפי ריאה ועינא לכבל לכא דאיהו אש
 לזרם ובכנפי ריאה רוחא דנשיב בהן עלייהו אתמר. עושה
 מלאכיו רוחות וכל אבר ואבר כרא ליה סב"ה במדה במשמל.
 ואם תשבח עייניו חד זעיר וחד כרובא. לאו איהו דא במשקל ובמדה
 שסרן איהו אסתמר מניה. או אם עייניו כרובין ופומא זעירא וחוטמא
 אריבא ואנפין זעירין (נ"א עמימין) דרא אזלין בלדון במדה עיינין
 וחוטמא ואנפין ופומא. עולין איהו דא ובגין לא תעשו עול במשפט
 במדה וגו'. במדה דא בדה דשיעור מומה דכר מאן דרא איהו בעל
 כחות אכהיש שעור מומה דלעילא ולא אחנמיל מתמו. דעשר ספירן
 דלעילא כללהו אזלין במדה מסכרא דאת י. ומשמל מסמרא דאת ו'
 תרי מאזני השקל אינן ה"ה. מדה אחת. תא חזי י' איהו רישא ואיהו
 מדה דעייניו דאודניו דאנפין דתרין נוסבין דחוטמא מדה דפומא שקל
 הקדש דא ו' שקל דגופא. כנפי הישקל ה' אצבעאן דימינא וה' דשמאל

שרוא כנגד עור הקטן שאו נו מכסר אלף קב רען דנקרא אשון ודוק רעב ואית כרוב ענא כרובין וע א
 זערא ואית כרוב ענא זעיר. וענא כרובא פרוש כרוב ענא רוא אשון בת ען שקורן בערב (א י"ד)
 ודוע מן מרדן כאלו רחם לך שרר שער אשון בת ען שער שלם כדלוי שלם סה רחב וחר מרס
 שראו לו נווק ראוס כרא ר כ ע כ כנס בו אור גדול ואם לר מנד ש שורו רדלו לו לא ראר לא כמקום
 אור גדול ואם לאו לא ראר ולכן אמר כלן את כרוב ע א כרובין מש עור כדלו לרס וענא ז' ראל לנד דרין

זבגין דשקלא דיקוק איהו מדה ושעור ומשקל אמר כרא לא תעשו
 עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. ובגוונא דא לא יתה לה
 בכיסה אבן ואבן גדולה וכפנה. מאי כים תבא דא פומא ארתבי הא
 סבא עקאה אודמן לנביה ואמר והא אם עיינין שמילין הא אינון בפדה
 אכל אם אינון עיינין רברבן ושפון ועידין לא אכחיל כדה אלא אם
 עיינין דא רב ודא קצר דא עב ודא כחוש או אנפין דא ארד ודא
 קצר. דא עב ודא כחוש. אלא בתר דזיוגין שמילין כל חד למניה ודאי
 לא אכחיש עוקרא דבראשית ב' בתוספת תרין כיסות פומא ולבא.
 דהכי אוממוהו מארי מתניתין עלייהו. מי שאין תוכו כפרו אל יבנם
 לבית המדרש דודאי איהו מאילנא דטוב ורע. דאיהו ימא חד בלב
 וחד בפה. קא דאיהו מאילנא רחוי אירו תוכו כפרו פומא ולבא
 שוים ועלייהו אתמר ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם אבל
 אדרא דאין תוכו כפרו דלאו פומיה ולביה שוין עליה אתמר ומעין
 הדעת טוב ורע לא תאכל טעמו דודאי דא איהו ערבוביא בישא
 דמשקר מונימא דמלקא. דמערב כספא בעופרת ודא הוה הטא חנה
 דהטיל בה נחש זזהקא. דאיהו עופרת דאתערב בטפה (נ"א בכספא)
 חורא כספא מוזסה. ולא אתרבי זזהמא מניה. עד דאתא אבררם
 ועאל בגורא ואהלבו כספא ונפיש עופרת לבר דאיהו ימקא. ואתמר
 באדם מושד בערלתו הוה. אתערב ערבוביא כדהקא אצטרף ביצחם
 ואפיש זזהמא לבר ורא עיטו ביצחם נח ואשתרש ואפיש תולדין ואתרבי
 עין החיים בענפיו ושרשוי. עייניו בענגלא מסמרא דאת י. באריבו
 מסמרא דאת ו'. כנפי עינא אינוה ה"ה. בארבע אתון אלין איהו עינא
 במדה במשקל ובמשורה והכי כל אבר ואבר ביה תשבת יסוס. דאזיל
 במדה ובמשקל. ואיהו במדה ובמשקל. דדבורא קלא איהו שקל
 מדה דבור כנפי תכלא תרין תבלין דאינון אמירה ובריאה. גוונן דעינא
 חוור לבנה. סומא מאדריים. ירוס חמה. אוכם שבתאי. תכלת צדקי.
 ואינון כגוונא דחסד גבורה תפארת יסוד ומלכות. תרי כרבי עינא

וא ת לרפך ודוע ת ש המלודור דכח ט קקרא א שון סגלר דו טרת א ש קטן וזוח ט ו דא שון מורר על קטן
 (ממ)

נצח והודו למבלייהו נז"ה כב"ב כנוונא מסטרא דכ"ז תבי אינון מסטרא
 אחרא. שבקעה בכבי לקת אינון שבקע כפולות בג"ד כפר"ת כנוונא דא
 ב בניג דה כב כפולות ת דינא רפי"א ודינא משנ"א. ובהון והחיות
 רצוא וטוב. רצוא בדג"ש וטוב ברפ"א. ואינון דינא ורחמי. והבי
 אינון מסטרא אחרא. שבקע כפולות למבלייהו שבקע רסיען שבקע איעין
 ואינון שבקעה ושבקעה מוצקות. והבי אינון שבקע תרעין דניהגם.
 ושבקע תיקלין מלין נחשים ועמרים וחשוכא. דמתמן הוה
 מתנבא ברעם חיבא. ועלייהו אתמר כי שמים כעשן נמלחו והארץ
 כבנדר תבלה. וכוכביא דרחון עלייהו אתמר ונמקו כל צבא השמים
 המה יאבדו ואתה תעמוד ובאבורא דרחון. ישמחו השמים ותגל
 הארץ. דאתבראו בשמא דימוס. אנפן אינון בארבע גוננין. אית
 בר נש דאנפוי חורין מסטרא דאנשי חיל. ואית בר נש דאנפוי
 סוכמא מסטרא דיראי אלמים דאית בר נש דאנפוי ירוסין
 מסטרא דאנשי אמת. ואית בר נש דאנפוי אוכמין. מסטרא דשונאי
 בצע. למבלייהו ארבע אתרנין מסטרא דמסאכנו כלהו חטובין אנפין
 מסטרא דימינא בישא עופרת דמתרבין מליחה חוורא אינון עבים
 וגסים ועינוי נסים ועבים. וגופיה עב וגס. מסטרא דימינא מוחא חוורא
 ככספא זרע אברתם אוהבי. וקאן דאיתו אנפוי וגופיה וקל אברין
 דלילה נסין ועבים איהו עצי כבד השוך. ומסטרא דהאי ליחה אתמר
 באברתם ותירדקה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה
 נפלת עליו. והאי ליחה איהו זיהמא דהטיל נהיט בחוה ומסטרא דלילה
 תכבד העבודה. ומסטראה ורא שמעו אל משה מקצת רוח
 ומעבודה קשה ומסטראה ויכבד לב פרעה ואיהו מוכר המס וכובר

תמלאכה:

אנפין ירוסין אינון מסטרא דמרה ירוסין חטובין. והאי בר נש איהו קר
 בתפוכא דליחה דאיהו כברה האי קר והאי כבד. האי פתי לביש
 והאי פסחא רביש האי מזקין במהירו ואמדים בסביבו והאי טשיש בסביבו
 ואיהו מאוקר בסביבו האי אתעביד פתי למפתי בני נשא ברמאות. בנין

דאיהו מסטרא נחש הקדמוני דמפתי לבני נשא אסתמר מניה וקאי ירוקא פסוקא לביש. קאי קל מה דאית בלביה שפיך דקר. וקאי גניז לזן לגאו קאי קל עוברוי בעכובא וקא קל עוברוי במהירו ואיהו יבש גופא ואנפין וקל אברין דיליה בהפוקא דאחרא בניז דגיהנם דאיהו מרה ירוקא אוסיד ביה דאיהו בעס כעסן איהו ודאי דאוסיד ביה נקרא לפום שעתא ומיד שביד קכי כל עוברוי בעי למעבד במהירו ואחרא דאיהו כבר בנתת דא בהפוקא דקא דא נחש וקא שרף דא מיא וקא אשא מיא דמי טופנא דתביל כל בשרא האי אחרא מיניה נפרית ואש:

אנפין סוקסין מסטרא אחרא. האי אתחזי בנינוי לא נס ולא יבש האי אתאדם מסטרא דמאדים אושיר דמא איהו אסתמר מניה. ותרין אינון בהפוקא סוקס ואוקס. דא בנינוי במתכלא. דא בהפוקא ומסטרא אחרא. דא שמחו וקא עציב שמחן מסטרא דים שחוס הכסיל ודא עציב מסטרא דמרה אוכבא דא גזיר שפיך דמא ואיהו וותרן. וקא כניש סובין על יד. מסטרא דכיוו בהפוקא. אנשי חיה. אנפין חוורין מסטרא דמוחא. יראי אלסים מסטרא דלבא אנשי אמת מסטרא דפומא. שונאי בצע מסטרא דגופא והא אוקמות. אנשי חיל יראי אלסים אנשי אמת שונאי בצע מסטרא דאדני. שעור ומדה דלהן יקום מלגאו ומלבר. ואתלבש באנשי חיל וקא מוחא דתמן חכמה. ה' ביראי אלסים דאיהו לבא ותמן דחילו ורחימו. דאינון יס בימינא ובשמאלא ואינון נסתרות במוחא ובלבא ו' אתלבש בפומא. מסטרא דאלין אנשי אמת. ה' אתלבש בנושא מסטרא דאלין שונאי בצע. ואינון תורה ומצוה ועלייהו אסתמר והנגלות:

אנפין עגולין מסטרא דגמורי. דאינון סמוך פתח צרי סגור יטבא חלם חרם שרם שורם. מלכות עגולא דכלהו. תא חוי תשע זמני יקום בכל ספירה וספירה נקודה דיליה ואיהו יסוק במלכות בלא נמודה ואלין אינון נסודין דמחייבין כל ספירה וספירה תשע נקודין אינון חד יסוק בסמוך. תניינא יסוק בפתח. תליקאה יסוק בצר. רביעאה יסוק בסגור. חמישאה יסוק בשבא. ששתאה יסוק בחלם. שביעאה יסוק

בהירק. תמינאה יסוס בג' נסודות. תשיעאה יסוס בטורס. מלכות
 יקוס כליקא מבלהו. קמין אתקרי בנסודה דא ד' מנסרא דבתי עלאה
 דאיהו סתים כקמין. דאיהו סתים במחשבה דא ידע בר גש מה דאית
 בניהו ומאז דאיהו לנו סתים במחשבה עלת דעלות קרינן ליה ואתקרי
 פתה בנסודה דא ד' מסטרא דחכמה דכה אתפתה ואתגלייא מהשבה
 סתימא בנונא דא. לעילא כדיוכנא דא א. לתתא כדיוכנא דא א. ותרין
 נסודין אתגליאו באימא בבתיא עלאה סתימין אנוז ואתעבידו צרי יסוס
 עליהו אתמר וייצר יי. כי ביה יי צור עולמים צייר תריז עולמין עקמא דיו.
 ועלמא דאתי. סגול. דא חכר ביה שכינתא איהו כנולתא לעילא סגול לתתא
 . סגולתא ורחימא מסטרא דימינא שבא בנונא דא : מסטרא
 דשמאלא כי בא"ש יי נשפט ותפול שבא ותקחם שבה עמדי.
 דאיהו שכינתא דאתקרי יבא מסטרא דשמאלא. ואתקרי הלם בנונא
 דא . מסטרא דעמודא דאמצעיתא. מטס רועה אבן ישראל. אבן
 מאכו דבונים היתה לראש פנה. כל מרגליתא יסריא איהו בחלם הה"ד
 לשם שבו ואחלמה. וביה ונחלקיה חלום. חרס אתקרי מסטרא
 דטוקא ימינא בנונא דא. ביה תקירה חסר אלום תמצא ואיהו
 כרה הגורא כרה מהרוא נורא דאיהו עמודא דאמצעיתא שרס הוד
 אתקרי בנונא דא יסוס. מתמן אתקריאת שכינתא שרס. קטר
 המרכבה. ואיהו הוד דמשך ביה אשתלימו חמשה בריחים למדשי
 צלע המטבן כחושבו ה' היירה אשתאר ו"ד רו פרצופין עליה אתמר
 עטר אמות ארד הכדשי. קרטי מטר. שורס יסומוסו דא צדיק דאיהו
 קוטר המרכבה דאיהו שכינתא עם סב"ה הה"ד כי כר בשמים
 ובארץ. ודא דמתרנמין דאחיד בשמיא ובארעא. ועליה אתמר ואנכי
 נטעתיך שורס כל"ה זרע אמת. זרע אמת הוא ודאי דאתמר ביה תתן
 אמת לייעבב איהו זרע ושכינתא עור הה"ד אעשה לו עור כנגדו. כי אין
 נסודין אחדינו בשמא (נ"א אחחייב שמא) קדישא מסטרא דתשע
 ספירן ומלכות כליקא דקלהו אהבת כלולתיך. הא הקא אנפין עגולין
 דלעילא נסודין בנסודין. ואית אנפי כרכי ואנפי זמרי. אנפין דתמי

ואנפין העם. דברון ואל זועם בכל זום. ונגין לא אמר למשה המתו
 לי עד שעברו פנים שר זעם ומיד ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי אל
 רחום ותנון דאינון בקרא דאת וא"ו תלת עשר סכילין א' רבאמלע תא
 דא"ו ארד אפים מאי אפים דיליה וא"ו. דברון מארד אנפיה על
 חיבוא ומרתם על עקמא ועליהו אתמר יאר יי פניו אלקה ויחנך.
 ישא יי פניו אריה. ד ה' אינון גוננין דאנפין חורד וסומס. חוץמא
 איהו אריך אנפין. " פוקא כרלא דתלת דרגין " הוסי בעגלא. ו
 לטון ד' כרלא דדי תקוניו שפון ושנים וחד וגרוז תא חזי אתמר באדם
 משנה פניו ותשלחיו זמא גרים ליה שנויא דאנפין לשנאה ליה
 דלא ישתכחודין ביה כארי דדינא האי איהו שנוי מקום שנוי השם
 שנוי מעשה. ועוד נסודין אינון סגולין נמרון (נ"א בהדין) נסודה דאנרייתא
 ואינון נענועין דאתון. לקבל פרסין ערסין דאינון נענועין דאברין דגופא
 ואתמריאו בארין טמון סדומיא"ר (נ"א קדמאל) (ס"א סמאל) מלביא"ר
 צוריא"ר הא קמין באהוי פדאל תומיא"ר הסדיא"ר הא פתת. צוריא"ר
 דזיא"ר ופיא"ר הא צרי. סמטורי"ה גזריא"ר (נ"א גבריא"ר) וענא"ר
 רמוא"ר הא סגל טמעיא"ר ברביא"ר אהניא"ר הא שבא. תניא"ר
 דהריא"ר (נ"א דהריא"ר) מתיאל הא חלם. חזיא"ר דהיא"ר מרשיא"ר
 (נ"א קרושיא"ר) הא חרם. טמועא"ר רעמיא"ר מניא"ר הא שרם.
 שמישא"ר רפא"ר מרשיא"ר הא שרם. הא תמניא ועשרין שמהן דאתמר
 ברוז כה מעשיו הגיד לעמו זכאין אנפין דנהרין בהון ארין שמקן ואינון
 לקבל יד פרסין דיד ימינא. ולקבל יד פרסין דיד שמאלא. יסום
 אלמינו יסום בוז' במוכס'ז כוון עליהו אתמר. לא יתיה לה אלסום
 אתרים על פני. ואם לאו ערייהו אתמר יד ליד לא יקמה רע. חוץמא
 אריבא דא הוא בר נש דאית ביה רחמי. חוץמא סמיטא מארי דרגזא
 איהו חוץמא עמיטא. מספרא דחויא איהו. בכל אבר דתב בר נש
 תהוא חויא איהו כריקא תקן ועמים ליה בין באודנין בין בעינין בין
 בחוץמא בין בפוקא ועליה אתמר מעות לא יוכל לתסו וגו'. וכל
 כאכז דבני נשא דאינון תקיפין דאתמר בהון ותלאים רעים ונאמנים

הוא דנשיד לון ההוא חוץ אבא בכהו נשיבין בההוא אבא דחב. עד
 דאתפרע מההוא חובא. ובניהו אתמר אפילו נחש כרוך על עקבו לא
 יפסיק. לא יפסיק ביהודא בציותיה והא כתיב בכל שקורין וחי בהם
 ולא שימנת בהם. אמר לון בנין דא אמרו אבא עשרב פוסס בנין דקטיל
 תא חזי בחושמא אית תרין נוסבין מחד נפיש רוחא. ומחד נפיש תננא.
 הה"ד כי אז יעשן אף יי ומנאתו באיש ההוא. ברוחא קריר אמר
 וברוח אפיה נערמו מים בתננא דקלים כעשן אמר גשפת ברוחא
 ככמו ים :

אורנין אית בהון אדרין ואבסדרין ועליהו אמר דוד שיר למעלות
 דאינון כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם. אי אינון אמימיז
 אורנין לתתא הכי אינון אמימיז תרעין דשמיעה לעילא לגבייהו ואינון
 תרעין דאתמר בהון שומע תפלה שמע ישראל מתמן צדיק לכונא
 בשמיעה אל רי אקעור אבא והא שמיעה באו אתר הליא לעילא אל
 ברי יאיה הוא כסא למזרח דמתמן נתורא נפיש לעולם. כמה דאוסמוה
 מארי מתניתין מזרח משם האר יוצא לעולם. יהודה איהו למזרח
 ואתמר ביה גור אריה יהודה מערב דא פומא דתמן ערוב דכלא ותמן
 מתערבין כל חילין וכל דרגין. ומחנה אפרים למערב. ומטה למערב
 בין צפון דדרום שמיעה לקבל שרתן בצפון ותמן דחילו הה"ד יי
 שמעתי שמעה יראתי ומחנה דן לצפון ואון דמות אל"ף דאתמר ביה
 אלה בינה דאיהו גמי עוז לצפון ריחא דדרום. ריח ניתח ליי. ואית
 לחושמא תרין נוסבין כליין מדינא ורחמי. ואינון יי. חושמא ו'
 באמצעיתא תרין צנורות אינון דיליה ואתמר לגבי מחנה ראובן דדרום
 דא בן. תרין נוסבין דחושמא אינון לקבל לאה ורחל. חושמא באר

וכרובין לשון רבא שטול לר קטן אורנין אית בהון אדרין ואבסדרין ועליהו אמר דוד שר למעלות גרר
 און הם בינה וטורה מבנה נפקא ויא אודן אית צרון אדרין ואבסדרין דהו תורר שכתב ותורר שגב
 א מג אדר, חלק הסוד אבסדרין, חלק רנלה ועליהו אמר דוד שר למעלות דהו ינו ככלהו כתב רמב"ם וכל
 אמר למעלות כלמ ד כילמ ד לשון לימוד בו רמון עסק רמורה 'יהודה' אהו למזרח ואממר בר גור אל ר יהודה
 גדלה גם ד גרמי אריה אלת ויא שטיא חלו ס בלור וחמן דתלו דהו ה' שמעתי שמעך רחם פרוש
 ספירות חת נה שסט מחס הכנה רחיס מן ספרת הכנה שטיא למעלה ירס ועוד דבנה נבורות מחסר מ. מה
 לכן חמן דמילו ואין דמות אלף דלמחר ביר אלף בינה פרוש בסוף רלון ש. ש. עולם קטנס שטול זוגית
 מישר

מישר בנייהו דא יעקב . א"ר ר"א אבא מנא לך דאימא (ס"א דבניהו)
 איזו לצפון ובה תליא שמיעה . א"ל ברי חמשין תרעין אינו דבניהו ובה
 מיחדין כ"ה ב"ה אתון תרין זמנין בקל יומא . וישאל איזו בן י"ס .
 בניהו ודאי בללא דתלת אתון אבא ואימא וברא ובנין דא שמיעה בה
 תליא . לית תקנא מאליו זרבע אתון דלא אתכלילן בה עשר ספרין
 דאינו יוד מא ואי סא . וארבע אתון דאינו יקוק איזו לא אשתני בקל
 אמר איזו שמע דשמואלא לישאל ואסתכל בימינא עליהו וברדום
 איזו מרחק עליהו הה"ד ורוח ארסיס מרחפת על פני הקיס . ובמערב
 איזו ממלך עמרוז שגוזן אינון בקאני דגופא אבך לית שנוניא
 כדל . דה"ד אני י"י לא שניתי . ובקל אבך ואבך וראיהו גרא דכל פמודא
 בעי בר נש לאמלבא לכב"ה ולתמונא ליה אתר דכיא ונקיאי לשריא
 ליה תמן . ובג"ד צריך בר נש לבשרא מיניה מכל אבך ואבך . כל
 מחשבין וכל רהורין בישין דמנופא דאינון מליפין וצריך לאמרא לון
 בקל פקודין כשרים דשריין על כל אבך ואבך דאינון נרות דכל פמודא
 גר אתמריאת הה"ד כי גר מצוה גר י"י נשמת אדם . ובה צריך
 לקהוי חופש כל חררי גמן ולבשרא מינייהו שאור וחמץ . מוץ ותבן .
 שאור וחמץ מן העסה (נ"א הטפה) מוץ ותבן מן החטה לשריא תמן
 י"ה . ו בעסה דאיזי טפה . ה' בהטה דאיזי לבשרא חט מן ה דאשתארת
 סלת נקוה . דכל פקודא דשריא על כל אבך ואבך אית לה שם ידיע .

ש וד דטרס א והלא ה תלו ב הס ה"א כעד אום ו' על א לבשרא מ גר מכל אבך ואבך כל
 מחשב ויררוס קסה כל המחשבות רס במוח ויררוס הס בלב אכל כשאר אברים ה' נגל ס ונקשרים מחשבות
 ויררוס ס ונראר רכונה כח' הוא על המחשב ויררוס במוחו ולבו לפחות רעה בענין לראות ערוס או להרח
 בולמוס בשס סל גירור או לשמוע בולמוס שמע רע או לדבר כפו דבור רע או לטן בכל תו עולוס רעות או
 לגשות בדו יעס ס רע ס או ללכת בדגלו למקום רע וכ ואל כזה הנה חוטס המחשבות שחשב במוחו ולבו על
 כל אבר ואבר מאלו דאכל ס שוכרט נדבס ס אוחס מחשבות רעות בלחות האברים בכל אבר ואבך אשר חושב
 עלו להרע ועל אלו המחשבות רעות קאחר כח' לבשרא מינה מכל אבר ואבך כל מחשבות וכל הרוריים ב שן
 ולבשרא מ רז שאור וחמץ מן ותבן יריאר שאור וחמץ סוכ לע סר שרומוס למלות ושאור ריו לחתכות
 רעות שכות וחמץ רמו לריהור ס רעס שכ"ב אף מן ותבן שיכ למתיס שרומוס למור סנקרלח כסס חמר
 ותבולה ויוון רמו לחתכות רעות שכות נדבס ותבן רמו לריהור ס רעס סגלב וסכונה ש ה' למוד הסורה נקי מן
 יחשבוה ויררוס ס רעס שרס מן ותבן וכן רמולת נכ רז נקס מן מחשבות ויררוס ס רעס שסס שאור
 וחמץ וארכער כנו ס אלו רש"כ לתורר ולמלות ס מן שלחס משח ס ריו לנכ"ר רגולל יסחקה מ"כי המעשירי
 חסר ורמח ס וסדבס כסס , קירא איש משח בת רק חתח ס ושיאל חמר רוח לא ש משח ס אומיוס רמבטא
 ובר

וְכִלְיָן וּמִשְׁרָיִין דְּמִלְאָבִין דְּתַלְיִין מִיְנֵיהּ כִּדְרֵי אֲתַכְנִשׁוּ לְהֵוּא אֲבָר
 וְנִמְרִין לִיהּ מִכָּל מַרְעֵין בִּישׁוּן. וּמֵאֵן דְּתַלְיִין לֹוֹן אִוּ קָרָא לֹוֹן בְּאֲבָר דְּלֵאוּ
 דְּלֵוֹן וְלֵאוּ אִינֵן מִמֶּנּוּן עֲלִייהוּ אִיהוּ אֲבֹדִישׁ סוֹרָא דְּעוֹבְדָא דְּבִרְאשִׁית
 וְלֵאוּ מִתְכַּנְשִׁין לְנִבְיָהּ לְמַלְכָא דְּשׁוּי מִמֶּנּוּן עַל מְלָכוּתֵיהּ וְפִלַּת לֹוֹן עַל כָּל
 אֲתֵר וְאֲתֵר. וְאֲמַר לֹוֹן אֲנִת תְּהָא מִמֶּנָּא עַל אֲתֵר כָּד וְכָךְ וְאֲנִת כָּד וְכָךְ
 אֲלֵקל חַד שׁוּי לִיהּ בְּאֲתֵר יְדִיעַ וּבִמְלָה יְדִיעַ. לִית לִיהּ חֲלוֹף בְּאֲתֵר
 אֲחֵרָא אֲבָר סוֹרְשָׁא בְּרִיד הוּא דְּשִׁלְמִנְתֵּיהּ בְּכָל אֲתֵר. כְּנִשְׁמָתָא
 דְּשִׁלְמִנְתֵּיהּ עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר. מֵלֵא כֵּל הָאֲרִין כְּבוֹדוֹ בְּכָל אֲתֵר דְּקָרִי
 לִיהּ כֵּר נִשׁ עֲנִי לִיהּ. אֲלֵא אִם תְּהוּא אֲתֵר דְּהֵוּא אֲבָר אִיהוּ פְּגוּם
 כְּחֻזְא דְּעֵבִיד כֵּר נִשׁ. סְבִיָּה לֹא שְׂרִיא בְּהֵוּא אֲבָר דְּעֲלִיהּ אֲתֵמַר
 כָּל אֲשֵׁר בּוּ מוֹם לֹא יִסְרֵב. וְאֲבָרִין דְּכֵר נִשׁ כִּדְרֵי אִינֵן מִסְּקִרִין
 עַל סוֹרֵי בְּרֵאשִׁית. וּבִנְן דָּא אֲחֵמְרִי כֵּר נִשׁ עוֹלָם קָמֵן. וְכֵאֵן
 דְּאֲמִלִּיד לְמִכְבִּיָּה עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר. כֵּאֵלֹו אֲמִלִּיד לִיהּ עַל כָּל
 עֲלִמָא וְאֲנָרָא דְּכֵר נִשׁ דְּאֲמִלִּיד לִיהּ. עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר לֹא אֲתִיחִיב
 רִשׁוֹ לְנִלְאָה דְּאֲלִין אִינֵן טַעְמֵי מִצּוֹת דְּלֹא אֲתִיחִיבוּ לְנִלְאָה. בְּנִן דְּלֹא
 יֵהֵא כֵּר נִשׁ עוֹבְדֵי לְמִכְבִּיָּה עַל מִנַּת לְקַבֵּל פְּרִס. אֲבַל כֵּרִי מִדִּין אֲרִין
 דְּלֹא צְרִיכִין לְאֲתִנְלִיא יֵהוּן מִמּוֹרִין בְּלִכְד עֲלִייהוּ אֲתֵמַר לֵאכּוֹל
 לְשִׁבְעָה וְלְמִכְסָה עֵתִיס. מִלִּין עֵתִיסִין דְּלֹא אֲתֵמַסְרוּ לְנִלְאָה יֵהוּן
 מִמּוֹרִין בְּלִכְד. תָּא חֲזִי כֵּר כֵּר נִשׁ מִתְעַטֵּף בְּעִטּוֹפָא דְּמִצְוָה. וְכֵנָה תְּפִלִּין
 וְקָרָא לִיהּ כְּסִיאת שְׁמַע. הֵא הִסִּין לִיהּ כְּרִסְיָא בְּעִטּוֹפָא דְּמִצְוָה וְהֵא
 אִוְקִמּוּהוּ וְהוּבִן בְּחֶסֶד כְּסָא. וּבִתְפִלִּין אִיהוּ מַעְטֵר לִיהּ הַהִיד פֵּאֵרָה
 תְּבוּשׁ עֲלִיהּ וְקָרָא לִיהּ לְשִׁרְיָא עַל כְּרִסְיָא דְּתַמְקִין לִיהּ בְּקָרָא דְּשִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל.
 הִכִּי סְבִיָּה מִתְּמֵן לִיהּ בְּתֵהוּא עֲלִמָא כְּרִסְיָא וְעִמְרָה. וּכְמָה דֵּאִיהוּ נְחִית
 לִיהּ תְּמֵן וְיִמּוּם כְּרִסְיָא בְּנִינְיָה וְאֲמִלִּיד לִיהּ. עַל כָּד מִלְּאָבִין (נ"א חִיירִין)
 וּמִשְׁרָיִין דְּתַמְן הַהִיד וְיִרְדּוּ בְּדִנַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגו'. וְהוּא דְּמָלְהָ כִּי
 מִכְּבִידֵי אֲכַבֵּד וּבּוֹזִי יִמְלֹו וּכְמָה דְּנַחִית (ס"א דְּנִגְנִין) לִיהּ בְּכִמְהָ נְגוּזִין
 דְּשִׁיחֹת תִּשְׁקַחְתוּת וְהוֹרְדָאוֹת. הִכִּי כֵּר סְלִיס לְעִיקָא כִּדְרֵי חִיוּן דְּמִרְכַּבּוֹת
 וּמִשְׁרָיִין דְּמִלְאָבִין מְדִישִׁין דְּחִיוֹת וְאוּפְנִים. וְשִׁרְפִים. פְּתִחִין לִיהּ (ס"א

פרישן גרפיייהו בחדוהו בנגנא לקבלה ליה. הא הָבָא אָנָּה דצלותא
 ותקאין דיקה דאיהו פקודא הרא. פקודא דברית מילה. בניו דערלה
 ופריגה בקה דאיהו אעבר מדהוא אבר קד ארין מליפין דאלסים
 אחרים ותמין ביה אתר לשריא ביה שכינתא דאיהו אות מילה. הבי
 סב"ה כד נשכתייה סליכת לעילא הה"ד מי יערה לנו השמימה
 סב"ה אעבר מניה כל מלאכי חבלה ומקמרגין. דלא יקרבו לגביה בגין
 דשמא דיי' טרייא עליה דתשבח ליה באין תבין מי יעלה לנו השמימה
 ראשי תיבות מילה. וכפי תיבות יסוס בשמיה סלים לעילא נשמתיה
 ובהוא זמנא יתמיום ביה. וראו כל עמי הארץ כי שם יי נקרא
 גליה ויראו מקד. וכמה דאיהו טקבל עליה קל פסודין דעשה בדחילו
 ורחימו. הבי אמליבין ליה לעילא תיידין ומשריין על ארץ עלמין דתסין
 ליה סב"ה לעילא ומסבדין ליה עלייהו בדחילו ורחימו דמאריהון.
 ובזמנא דכר נש אשתדל באורייתא דאיהו אור ובמצוה דאיהו נר.
 כאלו נהיר עמודא דענא ביממא קדם יי ועמודא דאשתא בליליא.
 הבי כגונא דא כד אזיל להווא עלמא מה כתיב ביה ויי הולך
 לפניך יום בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר
 להם. למאן דנשקמה ורוחא ונפשא דיליה דאינו למבל בהן לוי וישראל.
 ובלא בזבו אורייתא דאיהו אור ונר. וקד מאן דנטיר שבת ואוסר ליה
 ומענג ליה בנין יקרא דסב"ה. הבי סב"ה יהיב ליה אתר לעילא בנייתא
 דלא מרח ביה ונה תמן מכל מרחא דהא עלמא דמרח בכמה גרגולין
 ועזבדין. ברי תא חזי קל פסודין ארין תלין בדיומנא דמלכא. ואית
 פקודין דאינו על מנת למבל פדס ותליין מדיומנא דהווא נער דלעילא

משח וברא צביו דאורי חל וליה אור ונר נראה כפי' הסנה דכתיב נר מלוה וסורה אור נמלא מכנה עסק
 התורר בשם אור ומפני המטה בשם נר ועב' מראה שנעסק התורה שרוא אור מקום האדם מפשה רמז
 דכתיב זאת התורה לשולה כל ריבויא כפרשת שולה מאלו הקריב שולה וכו' וכן הוא בכל המטות חס האדם לומר
 חורה שלרם נחשב לו כאלו קיס אוסם במעשה נמלא התורה אורי אור ונר דאסעניד בה אור זה בלימוד ונר זה
 מעשה רמזות ולכן כל של הלומות נקרא ארין ש ש בו חות ות אור ו ש בו חות ות נר יחייב ליה אתר לעלא
 כן חל ולא טרח ביר ונח חתן יכל טרחא דהאי עלמא ש מקום גבוה ועלן למעלה שהוא מקום שושן
 הגשמות שהם ראו ש לבא לעוה' בסוד ע בור ולקיים כמה מלות שאין ללס טורח בכל מנינים הגשמיים של עוה' ו
 כי נודע דהבאים בסוד הגגולו' הם סובלים לער מכל דברים הטבעיים של עוה' משא' כ הבלים בסוד הטעוור

זריך

(נא)

קלא ע"א

וצריך לפרשא כל פסודין דאינון בדיוקנא דמלכא. אית (ארין) דתלין
 מרישא. ואית (וארין) דתלין בעינין. וכמה מלאכין ומשרין עלאן
 דאינון עיני יי ממנן עלייהו. ואית פסודין דתלין מן אורין. וכמה
 מלאכין דאתסריאו אזני יי ממנן עלייהו ואית פסודין דתלין מאנפין
 וכמה מלאכין דאתסריאו פני יי ממנן עלייהו דאתמר בהון וארבעה
 פנים לאחד. ואית פסודין דתלין מן חוץמא. וכמה מלאכין דאתמר
 בהון עושה מלאכין דחיות ממן עלייהו. ואית פסודין דתלין מפומא
 וכמה מלאכין דממנן על קרין דאורייתא. ועל דבורין דאתמר בהון
 כי עוף השמים זליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר. ואית פסודין
 דתלין מדיו דמלכא וכמה מלאכין ממנו עלייהו דאתסריאו דיין.
 הה"ד וירי אדם מתחת כנפיהם. ואית פסודין דתלין מנופא בענבין
 דאתבלקא. א"ל ר' אלעזר אבא. והא לעילא הא אוסמיה דלית גוף
 ולית נויה. א"ל ברי. לעלמא דא"ת אתמר דאיהו אימא עקאה אבר
 לתתא אית גופא בעלמא דין דאיהו שכנתא תתאה. וגופא איהו
 אורייתא דמינה תלין כל פסודין. ואית פסודין דתלין מאות ברית.
 וכמה מלאכין ממנן עלייהו. דאתקריאו מארי דאותות דאתמר בהון
 והיו לאותות ועלייהו אתמר למשה. וזה לה האות. והאי איהו אות
 דכל צבא השמים ממנן עליה. ואית פסודין דתלין בגרין. וכמה
 מלאכין ממנן עלייהו דאתמר בהון והחיות רצוא ושוב. ואתמר בהון
 ותליתם גלגל ישרה. והכי תלין בלהו מנופא בשערא דתלויא מרישא
 וכל נימא ונימא אחיו דאיהו מלאך דתלויא מרישא. וכל מאן דפשע
 בפסודא. כארו פשע בדיוקנא דמלכא וזבאה נשמתא דאיהו ונ"א
 בדיוקנא דמלכא. וזבאה נשמתא דאיהו בדיוקנא דמאריה דממנים
 פסודין ארין דמינה תלין כל מלאכין ארין דאתסריאו עיני יי אזני יי
 וכל תמוגין וחילין ומשרין דנופא דלעילא וכל פלמת נשמתא כל ארין
 תילין סלסין עמה. וכל נחתא כל ארין תילין נחתין עמה איהו סלס
 ותנה מלאכין ארמים סלסין ונחתין בה. בה ממש. וכד סלקא קלא
 נחית בדומי רמיעין לכל תילין ומשרין. הבו יקרא לדיוקנא דמלכא.

מצוה דכל פסוקא ביה שריא יסוב, הוא אשתכח בכל אבר ואבר הוא
 אשתכח בר' גזונין דשערא ובר' גזונין דעינא, ובר' אדרין דאודנא,
 ובר' גזונין דאנפין, ובקלא ובדבורא ובמריאה ואמירה ובכעשה דידין,
 ובכל אבר ואבר דנופא, איהו יסוב ממנא על כל מצוה ומצוה רביה
 מצוה באת בש"מ צ"ה פ"ן ו"ה הא מצוה יקום מצפין, יסוב בא"ת
 בש"ש מצפין, וברי כל אברין אתסריאו בניין לשמא דיסוב, וכל מלאבין
 דתליין מההוא אבר בלהו סלסו ונחתין בשליחותיה וכל מאן דקרא
 למלאבין ולכנייין, ולא בההוא אבר דממנא עליה לית קלים פעולה
 ביה, רישא איהו כנייאי דשם אסוב, וכל מלאבין וממנן דתניית מהקא
 תליין וביה שאליו מלאבין איה מסום כבודו להעריצו אים רשים
 באסוב, ותמן היה רכלים בחושבן כ' דאיהו כתר, איהו רשים בא"ב
 ג"ד היו ז"ה מ"י (אקום) ארף סא יוד סא איהו קוא דעשר אתון
 מעילא לתתא האי איהו כתר בריש בלהו שמחן, ולעילא מיניה יוד
 סו ואו (נ"א ו"ו) סו ארף דלת גון יוד, לעילא מיניה יוד קא ואו סא,
 וקלהו סלקין לארבעין ותרין אתון, ואליו אינון אתון דאתבריאו בהון
 שמיא עלאין וארצות החיים דאליו אתבריאו שמי השמים ומאן דקרא
 בהון בלא אוקמא דכלא עלת העלות מתעלה על כלא הוא בריך
 דכלא, ולעילא מכל ברכאן הה"ד ומרומם על כל ברכה ותהלה, ולא
 צריד איהו ברכאן מאתרא דלית עליה מאן דאשפע ליה, ברי את
 פקודין דתליין ברנליין, דאתמד בהון ורגליהם רגל ישרה על ארבעת
 רבעיהם בלכתם ולכו דא מאדנ"י דעליה אתמר צדס לפניו יתלך
 וישם לדרך פעמיו ואינון מאת אננים למאת הכבר דנחתין למאה
 ברכאו ודא ס' מן צדסה דאיהו צלותא, צ' תשעים אמנים, ד' ארבע
 סדושות ס' מאה ברכות ה' תמשה חומשי תורה, והאי צדסה איהו
 אימא עלאה צדס אימא תתאה, דאתמר בה צדס לפניו יתלך צדק
 ימראהו רגלו דא דינא ודא דחמי, צדס אימא תתאה, צדסה אימא

וכמ"ש בשער הגלגול ס' באורך רישא איהו כנו"א דסס אה"ס פ' רוב רישא ד' א' סהוא הכתר כי הכתיב דסס
 אה"ס כי נודע דסס אה"ס ר"ח ככתר ד' א' ומספר שלו אף, ואזכ"ל אף הוא הכתר סהוא אלוטו של עולם דסס ר'
 עלאי

על־אֵה. כל פקודין דתליקה תליין ברנליין. כגון תליקה לבי בנישתא תליקה לכרית מילה תליקה לטת מצנה או לכל תליקה דמצנה. והאי פקודא דכרית מילה תליא בצדיק, וצדקה בידין. מן נתן תתן. כל פקודין אינון משולבין אלין עם אלון הה"ד כישולכות וכו' וכו' תפרין תליין ברישא ובידא שקאלא. ציצית על כתפא מצות ללמוד וללמד בפומא. וכן צלותין תליין בפומא. והבי מצות שופר ברוחא דנשיב ביה בפומא ויהוא דחא אתעביד קלא וכן קרבנין דאינון ריח נחת ליי תליין בחוממא ואעי בוסמין דאברלתא וכן דינין תליין בדבדא וכן בעיינין כמה דאוסמוהו מארי מתניתין. אין לדיין אלא מה שעניו ראות. ואית פקודין תליין בשמיעה כגון סריאת שמע או פקודין אתרנין. דאתמר בהון אם השמיע לאינו יצא. ודא תסיעת שופר סוף סוף באלין אכרין תליין כל פקודין אלא פקודא דיראה ואתבה אלן. תליין בכוחא ולבא וכל פקודין דעשיה כגון סוכה ולוגב תליין בידין ובאלין תקונין (ס"א פקודין) צריך בר גש לאשתמודעא כל מלאכיא דאתמריאו עיני יי' אינו יי'. ואינו דאתמר בהון עושה מלאכין דוחות (משרתיו אש לודם) דתליין בחוממא. ומלאכין דאתמר בהון כי עוף השמים ילדיך את תקול דתליין בסלא. ובעל כנפים יגיד דבר. דתליין בדבדא ומלאכים דתליין בעשיה כגון וידי אדם ומלאכין דאתמריאו אותות דתליין מצדיק דאתמר בהון ומאותות השמים אל תחתו. ומלאכין דתליין בדגליו דאתמר בהון ותחיות רצוא ושוב. ונענעא דקדשו יום וצריך למנרע גמודה דיליה בכל יאבר ואבר נסודה דאתחייב למלאכה דאירו (אור) מים ולמלאכה דאיהו אש. ולמלאכה דאיהו רוח דכל נמודין אינון אשא ודחא ומיא. מלכות עפר מאנא דבלתו עלאין דתליין סספירו ולתתא הבי אית מלאכין דתליין מכסא ומלאך ואופו דמתקו נשקבה ורחא ונפשא. גופא מאנא דבלתו מיכאל איהו מיא ואיהו תמונה על ימא. ובגין דא כד אעבר משה ליערואר בימא ביה שבח לקביה הה"ד מי כמוד

יניו וואו ב' הוא כמר בסוד הכונה על כי מאחר ס"א מנותחם אין לדין אלף מה שמיניו רואות פרוש יי

בְּאֵלֵינוּ יי' גְּבִירָא ל' מְמוֹנָה עַל אַשָּׁא. אֹדִיא ל' עַל רִחָא. דְּפִא ל' עַל
 עֲפָרָא מֵאֲלֵין תְּלִין כְּמָה רַבִּי רַבְּנֵן דְּמִלְאכְיָא דְתַלְיִין מִיְנִיחֵנוּ. בְּרִי
 אֲנָרָא דֵאלֵין פְּקֻדֵיו דְתַלְיִין בְּאֲלֵין אֲבָרִים. הוּא דְמָאן דְמִיחֵד
 לְקַב"ה בִּשְׁבִינְתִיה בְּהָא עֲלָמָא סְב"ה מְזוּזָה יֵיה בְּת זִוְגִיה לְהֵוֹא
 עֲלָמָא. וְמָאן דְקָרַב לֵיה לְשְׁבִינְתִיה קְרַבָּנָא. קַב"ה מְסַדַּב לֵיה
 בְּת זִוְגִיה. וְמָאן דְעָבִיד לֵיה בִּי מְסַדְשָׁא הַה"ד וְעָשׂוּ לִי מְסַדְשָׁא.
 סְב"ה עָבִיד לֵיה בְּהֵוֹא עֲלָמָא בֵּית דִּי יִידָא תְמוֹ דֵאִיהוּ קֹדֶשׁ
 קְדִישׁוֹ וְמָאן דְעָבִיד לֵיה מְבָה סְב"ה מְסַדַּב עֲלֵיה בְּהֵוֹא עֲלָמָא וְאִינוּ
 עֲלִיה מְבַל מְלָאכֵי חֲבָלָה כְּד נְפִים מְהָא עֲלָמָא וְאִילוּ לְהֵוֹא עֲלָמָא.
 וְכַל מָאן דְמְכַרְךְ לְקַב"ה וּמְסַדְשָׁא לֵיה בְּצִלּוֹתִיה בְּהָא עֲלָמָא. סְב"ה
 מְכַרְד לֵיה בְּהֵוֹא עֲלָמָא וּמְסַדְשָׁא לֵיה וְלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת מְעֻשְׂרָה אֹנָה
 וְכִי עָבִיד לֵיה סְב"ה עֲשֵׂרָה חוּפּוֹת בְּגו עֵדוּ. דְמְרוּשִׁין דְקַב"ה עִם
 שְׁבִינְתִיה אִינוּ סְס"ס. וְשִׁבְעַ בְּרַכָּאוּ דִלִּיה אִינוּ בְּסְרִיָּת שְׁמַע.
 בְּשִׁחַר שְׁתִּים לְפָנֵיה וְאַחַת לְאַחֲרֵיה וּבְעֵרַב שְׁתִּים לְפָנֵיה וְשְׁתִּים
 לְאַחֲרֵיה הָא שְׁבַע וְיַחְדוּ דִלִּיה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְהִבִּי סְב"ה מְכַרְד לֵיה וְלַכְלָה
 דִּלִּיה וּמְסַדְשָׁא לֵיה עֵמָה בְּכַרוּשָׁה וּמִיחֵד תְּרוּיָהוּ וְכֹלָא מְרָה בְּנַגַּד
 מְדָה סוּף סוּף בְּכַל מַה דֵאשְׁתַּדַּל בְּר נֶשׁ בְּפֻקְדוּי דְסְב"ה בְּנִינָה וּבְנִי
 שְׁבִינְתִיה הִבִּי אֲשִׁתַּדַּל סְב"ה בְּגִין בְּר נֶשׁ וְכַת זִוְגִיה בְּהֵוֹא עֲלָמָא
 וְכֹאָה חוֹלְמִיה מָאן דִּישְׁתַּדַּל לְמַעַבְד רְעוּתִיה דְלִית פּוּמָא וְכִיל לְמִימַר
 אֲנָרָא דִלִּיה בְּהֵוֹא עֲלָמָא דֵאִיהוּ לְרִי רִי. בְּר נֶשׁ עָבִיד לְסְב"ה
 רְעוּתִיה דֵאִיהוּ לְפּוּם שְׁעָתָא בְּהָא עֲלָמָא וְכִנִּי לֵיה בְּנִינָא בִיה. סְב"ה
 כְּנִי לֵיה לְבַר נֶשׁ בְּעֲלָמָא דִלִּיה בְּנִינָא דְרִי רִי וְכֹאָה מָאן דְשְׂרִיא
 לֵיה בְּכַל אֲבָר יֹאבֵד ר לֵיה לְמַעַבְד לֵיה אֲתַר לִישְׂרִיא תְמוֹ וְלֵאמֹרָא
 לֵיה בְּכַל אֲבָר וְאֲבַר דְלֵא יֵהא בִיה אֲבָר פְּגִי מְנִיה דֵאִם חֲסַר אֲבָר חַד
 דְלֵא שְׂרִיא עֲלֵיה קַב"ה בְּנִי הֵוֹא אֲבָר אֲתַחְזֹר לְעֲלָמָא בְּנִלְגּוּלָא. עַד
 דֵאשְׁתַּלִּים בְּאֲבָרֵין דִּלִּיה. לְמַתּוּי כְּלָהוּ שְׁלִמּוֹ בְּדִיּוּקָנָא דְסְב"ה דֵאִם
 חֲסַר חַד לָאו אִיהוּ בְּצִלְמוֹ דְסְב"ה. פּוּמָא עִמּוּקָא לָא שְׂרִיא בִיה סְב"ה

כזה ב' משמעות א' על פ' רחוקיה וא על הסכלה וכל מהן דמכרך לקב"ה ומקום ל' בללות ר' כ' מכרך
 ראורי (גב)

דאזו מום קל שכן אם דבדא דיליה עמים עליה אתמר מעות לא
 יוכל לתמון. פומא ולבא אינון לקבל אורייתא דבכתב. ואורייתא דבעל
 פה. קלא ודבור דגפים מתריוהו איהו ו"ה צריר לאפקא ליה בדחילו ורחימו
 דיק. ואם לאו לא שריא תמו יסוס. שפון אריבין מסטרא דאנשי חיל
 רחבין מסטרא דראי אלמים. שפון בינונים. מסטרא דאנשי אמת ועין
 בענגלא מסטרא דשונאי בצע במה קלון ודבורין נפסין מפומא מיד
 דנפסין מפומי. כמה מלאכים דאתקראו עופין. נטרין מרלין דפומא.
 חמש תמונין אינון בפומא דאתמר בספר יצירה אח"ע בומ"ה ניב"ס
 דמלג'ת. וסטר"ץ. ובהון אבנים שלמות תבנה לקב"ה בכמה צלותין
 ופולחנין ועליוהו אמר יעקב וישכב במקום ההוא. וישכב ויש כ"ב
 אתון במקום ההוא. יש להחיל אלהי יש. כ"ב בה יכרך ישראל.
 בה בטחו אבותינו כי בה ארין גוד. ובה בחר יי. אשר נשבעת
 להם קד. בתון ברוד ק'בוד יי ממסומו. דימנא בספר בן סירא מליל
 דקן. סורטמן. עב דקן. איהו ברביא דליחא דלחוטא דיליה ובנין דא
 איהו פתרא שמיא. (אמר ר' שמעון) מאן דלית ליה דימנא באנפוי
 ובפומי אלא זעיר. הוא פקחא (נ"א פסיעא). דמרה ירוקא איהו אתגברת
 עליה. ולית ביה לחוטא כלל. דימנא בינונית דא איהו איש תם דעתיה
 שלימ. מאן דלית ליה דימנא באנפוי כלל מדה סרירא ויבשתא
 אתגברת עריו לית ביה לחות וחמימות כלל מארי דעציבו איהו עוקדוי
 כאתתא. תא חוי אית בני נשא דממל'ן בנענעא דעיינין ואחרנין
 בנענעא דידין ואחרנין בנענעא דרישא ואחרנין בנענעא דגופא
 ואחרנין בנענעא דנגרין. דא א'הו דבכל אתר דנשמתי ביה תמן.
 עכיד נענעא יתיר בתהוא אתר. א"ל ר' אלעזר. אבא. וכי נשמתי
 לא איהו באתר דיעא בלבא. ואתפשטותה בכל אברין דלבא. א"ל
 ברי והא קתיב בה ותגל מרגלותיו ותשכב. כפום עוקדוי דב"ג הכי
 נפיש לה מאתרהא ונהית ייה לבר מאתרהא כוונא דשכינתא דאתמר

כח' ברייתא ס' רגז דר וקודם ל' סקודס קד שך ונער ק' ס' לא ולבא א' ו' לקבל אורייתא דבכתב ואורייתא
 דבא כ' כירוש סורר שכתב דלאר וסופר לב ולק' א"ל ר' לקבל אורייתא דבכתב וס' לקבל אורייתא דבכתב

כה זבפשעיקם שלחה אמכם. ותיזבתא שלימתא מאן דאתיב לה
 לאתראה דהות בקדמיתא. דבוקמא דנשמתא איהי בלכא אתמריאת
 מטרוניתא כד נפמת מלכא לא אתמריאת מטרוניתא. כפום חזבוי
 דבר נש. הכי נחית לה מדרגא דרגא ומאבר לאבר ער דנחית לה
 לרגלוי. וכפום זכונן דיליה. הכי סליסת עד דסליסת לאתרה. ונגין
 דא בקל אתר דנחתת תמן. עכדת תנעה יתירה בדהוא אבר יתיר
 מאחרנין :

שרטוטין דידין אשבתנא ראינון כענפין דאילנא. מנהון אריכין. מנהון
 קצרון מנהון משלכין מנהון בעגולא זעירין :

אשבתנא ברוזא דמתניתא. דטורין רמאין עמיסין. גו סוספיתא סונטרא
 ספרא דסטרין תמן תנה חר אוכמא בלא רגלין. מפכפכ

הפוכין גוף טריף. כד תנה יתיב אזיל כד תנה אזיל יתיב. כד תנה
 אזיל מחפד טורין. כד תנה יתיב מעקר טריף. מאן דאשרע ביה. טריף
 ליה. וקטיל ליה ולא אהני. וקאה איהו מאן דאסתמר מניה כל דיומנין
 דבני עדמא ביה רשימין. כל ציורין ביה מצויירין. כל גונון ביה מרסקין
 דסטרין אחרנין. כמה ענפין תליין מניה דשרכיטין דנורא מלחמא
 דזרים. כמה גלגלין סחרין ליה כלהו מליין עיינין דגומרון דנורא
 מלחמין. מנהון מזרעזעאן. תילין ומשריין. לית בהון רחמנותא כלה.
 זכאה איהו מאן דאסתמר מניה. ביה רשומין דיומנין דחיוון בישין
 דאינון מזל אריה מזל שור מוער. מזל נשר. מזל אדם. כל נוגי ימא
 מסאבין. ביה מצויירין. ועופין וחווון דסטרא דמסאבין ביה רשימין
 ומצויירין. דכלהו מועדין לקלקל כמה שרביטין וניצוצין אודריכו מניה
 על בני נשא ואינון נשמתין דחייביא דמא מרכיבין על בני נשא מנהון
 דכורין מנהון נוקבין דומנין מרכיבין נומכין על דכורין. דומניו דכורין
 על נוקבין. כד אודריכו לא אודריכו לאתר ידיעא. אלא בר חד באתר
 דלא מיניה. וי לוז דאינון טיפין דאינון נצוצין ושרביטין אערעו ביניהו

שומדים אוסר מן המדבר כס כפר כ דבר ס שבע כ א ח רשאי ללמדס בכסס ואס תשכל וקר סמלא ת ש א לו
 וזור לעוב כ נס לכא ודוע מורר מכ נס נקפא וכן עטר תפיר שהס כפס רס ככר, נס מספר פס כה פ' אלף

ארין שפיו דלא מסתמין גרמיהו בוזא דלהון מרכיבין לון בהון.
 ואתעביד אילנא דעין הדעת טוב ורע. נוסבא אית ליה דאתמריאת
 להט התרב המתהפכת. דכל גלגולין הנשמתי ביה מתהפכין. לזמני
 מטה לנחש. לזמני נחש למטה. והכי מתהפכין דכורא לנוסבא. נוסבא
 לדכורא וארין דהפכין לשלחנם גרמיו הפוכיו ארין הפכפך דכלהו להט
 התרב המתהפכת מרע לטוב ומטב לביש. והכא הוא דצדוק ורע לז
 קשע וטוב לז ודא איהו גולל אור מפני חשך והשך מפני אור. מאן
 דארים גבר. כד ארים נוסבא על דכורא בגלגולא דידיה לית
 ליה דיסנא עקר הוא. עובדיו כבעיקרא תועבה אירו. והכי אינו
 מתהפכין דגני מדינא רחמי ומרחמי לדינא כגונא דסטרא דדכיו.
 הכי מתהפכין מסטרא דמסאבו. אם ארים גבר. והוא יהיה פרא
 אדם ידו ככל. ואם ארימא נוסבא יד כל בו. אית שלמנותא לביש
 ואית שלמנותא לטב אית שלמנותא דעליה דא על דא ואית שלמנותא
 דניאופיו. כד שליט (נ"א סליט) זונה עליה. כלהו בעיקון אתיו עליה
 כמה דאיטכחנא בנבוכדנאצר דאתמר ביה ומבני אינשא טריד ועשכא
 כתוריו ליה יטעמו. עד דשבעה ענין יחלפון עלוהי. דאינון שכעה בוכבי
 דיליה יתחלפון עלוהי מדכורין לנוסבין. ובגין דא כד גלגולא דנוסבא
 קא רכיבת עליה עובדיו איהו באתתא כד מילי מילי בפתיחו דידין
 ומליה ודבוריה וכל עובדיו באתתא. תועבה איהו. ובגין דא מברכין
 ישראל עמא מרישא ברוד אתר יי אלהינו מדרך העולם שלא עשני
 אשת. א"ל ר אלעזר אבא למענא דאית נפשא דמרכיבין לה בכלבא.
 ובגין דא אמר דוד הצילה מחרב נפטי מיד כלב יחודתי. מאי
 יחודתי דא נשמתא וכי נשמתא אתרכיבת בכלב א"ל בני אין.
 בההוא ערד נחש הקדמוני דפתי לחוה ולבני נשא דא איהו כלב ודא
 יצר הרע דאתא בתהוא ערמא מודקב עליה למבא עונשיה ואית
 נשמתין אחרנין דקא אתין בגלגולא בכמה היוון דאתכריאו מזל אריה
 מזל שור מזל נשר מזל בתוליה מזל עקרב מזל טדה מזל מאדים מזל
 נחש מזל דגים. כמה דאיטכחנא בתרי עשר שבטיו דאתמיליו לחיוון.

דא לאריה, גור אריה יהודה, יוסף בכור שורו, יששכר חמור גרם.
 יהי הן נהש עלי דרך, בנמינ ואב ישרף, וברי כי דא דא דגלגולא.
 דיצד הרע אית למאן דאיהו דמא לאריה ואית למאן דאיהו דמא
 לחויא, ואית למאן דאיהו דמו בחמור לכל ברין אשתני כפום
 עזבריהו וכפום שעקא דאתעבידו בה, ועם כל דא זכאה נשמתא
 דטליט עליה, ורכיב עליה כבר נש דרכיב על סוכיא או על חמריה
 ווי ליה למאן דהויא גריט עליה האי אתמרי רשע גמור, ומאן דאיהו
 שליט עליה איהו אתמרי צדיק גמור, ועריה אתמר ואתן אדם
 תחתה אדם בליעל איש און ולאנשים תחת נפשה, דכד בר גא איהו
 שריט על יצריה הני איהו שליט על בר שנאו, ואם יצריה שליט
 עליה, שנאו למין עליה וברי:

אשכחא במתניתין כדא דשרמוטין וציורין וגוונין, בסתרא דרזין
 טמירא דטמירן דאדם דבריאר דאיהו סרמוק לכל סרומים
 רכיב באריה טמא ימינא ועביד שרמוטין דאינן אירחין ושביין
 דימא, בגווא דאורייתא דעליהו אתמר הנותן בים דדר זכמים
 עזים נתיבה, אדם דיצירה רכיב בשור וקטא לשמאלא ונמיל אשא
 בפומיה וצויר ציורין, אדם דעטיה רכיב בגר ונמיל רחא כפומי
 וקטא למזרח, באנפוי ובר גוונין בעיינין באנפין, אל מן אדם
 דבריאה ויגידה ועטיה הבא, אל ברי האי איהו דאתמר ביה ואדם
 אין וכותר האדם בן הבהמה אין, ואיהו אדם דבריאה דבהאי ברא
 עלת העלות בר ברין אדם דיצירה הבהמה עליה אתמר והזכמה מאן
 תמצא דאיהו מאן, דביה צויר כל ציורין דעלמא, ביה צויר עיינין

כר רוח קסא כתיב, אר רמיה, וד גס טיה ד אותות רששו דשליש עלה ורכיב עליה ככר נש דרכב
 על סוכר או על חמריה, יאר קל חרה מל בדמין זה דתומ לה לרכ בר על סוס או חמור ור נו דאמר
 על ש פיה ורכב עלה דרכב על רסום או חמור דמל' סוכוס מסרת מרח בשלטה שטיט בסום וחמור
 ליולו כו לחקוס שרורי ורשוסו לחקוס שרורי ולשתש בו ש עור זין שרטה ואל הסוס והחמור וכל לעבור על רלון
 הרכוב כלל שאם בעטו כרו בחקלו וסב' אוקן הרכבה שרכב על שאן גופו של רוכב ואפ לו מלכות וטנעס
 בכשר רסום ורחמור אלף זית של סא אוקן עב שהרכוב ישב על האוקן וראוקן על הסוס שבעשה רסום משם ש
 דמשמים וכן משת האדם הגבו והלקן שרכבה על ה לה ר דמ לזה בחרת מרח מלג השליטה ששולפת ב לה"ר
 כמו של סת האדם על הסוס והחמור ורן אוקן רכ בהה ומשמה בו רוח נקוט ש ש חסך והבדל צויר לבין

וְחֻמְסָא. נֹסְכֵין דְחֻמְסָא נֹסְכֵין דְאֹדְנֵי וּפְסָא כֵּל נִסְדֵין וְצִיּוּרֵין
דְאִינֵן עֻקָא לְאֵת י'. וְאִיהֵי בֵרוֹן כְּאִבְנָא בְרִישׁ עֻקָא. אָדָם דְעִשְׂתָּה
דָא וְ סָאֵין. בִּינָה. אִיהוּ אִם כֵּל חֵי מְעֵשָׂה כְרֵאשִׁית בְּה אֲתַעְבְּדוּ כִי
עֻקְדֵין דְעֻקְבָא דְכְרֵאשִׁית וּגְוֹנֵין. אִרְיָה דְבִיה עֶבֶד שְרַטְוֵין דָא
חֶסֶד יִמְיָא. שׁוֹר דְבִיה צִיּוּרֵין דָא גְבוּרָה. נְשָׂר כְּאִמְצִיעִיתָא דְבִיה
אֲשַׁתְמוּדְעוּ כֵּל גְוֹנֵין וְדָא תַפְאָרַת שְפִירוֹ דְכֵלָא רַבֵּל גְוֹנֵין נְהֵרֵין בִּיה.
וְנִצְחָה הוּד יְסוּד אִינֵן לְסַבֵּל תְּלַת אֲבָהֵן כֵּל שְרַטְוֵין וְצִיּוּרֵין וְעוֹבְדֵין
אִינֵן אֲתַחְזִיין בְּשִׁבְיַתָא תְתָאָה. דְאִיהֵי רְמוּת אָדָם. וְעֵלָה אֲתַמְר.
וְכִיד חֲנִיבָאִים אָדָמָה. כֵּלָא אֲתַחְזִי בְה לְתַתָּאָה וְלִית כִּד נֶשׁ יְכִיר
לְמַנְדַּע. וְלֵאסְתַּכְלָא. בְּשְרַטְוֵין וְצִיּוּרֵין וּגְוֹנֵין דְלַעֲיָא אֱלָא בְּה וּבְגִינָה
אֲתַמְר וְקֵאִית אֵת אַחְוֵי. אֲבָל לַעֲיָא מִינָה וּפְגִי לֹא יִרְאוּ. דְלִית
בְרִיה דִּיבִירָא לֵאסְתַּכְלָא תַמֵּן בְּתַסִּיפּוֹ דְצַחְצוּחִים וְנִתְרָא דְגוֹנֵין
דְעִרְיָהוּ אֲתַמְר כִּי לֹא יִרְאֵי הָאָדָם וְחֵי וְכִי כְּאִנְפוֹי דְמִשָּׁה לֹא הוּוּ יִכְלוּן
לֵאסְתַּכְלָא. כֵּל שְׂבֵן כְּעַמּוּדָא דְאִמְצִיעִיתָא דְאִיהוּ כִּלִּיר כֵּל שְרַטְוֵין
וְצִיּוּרֵין וּגְוֹנֵין. וְבִיה גְוֵרֵין כֵּלָהוּ. וְאִיהוּ כִּלִּיר כֵּלָהוּ (נִיא כֵּלָד דְכֵלָה)
וְכִנֵּן דָא אֲתַמְרֵי שׁ. כִּלִּיר תְּלַת אֲנַפִּין דְאִינֵן תְּלַת אֲבָהֵן. וְדָא אִיהוּ רוּא
וְשִׁכְבַתִּי עִם אֲבוֹתֵי וְכִנֵּן דָא מְלַכּוּת אִיהוּ בִּית יְחִידָה. שְׁבִית דְבִיה
אֲתַגְלִיין כֵּל גְוֹנֵין וְשְרַטְוֵין וְצִיּוּרֵין לְבִנֵי נִשָּׂא. וְכֵה יְכִלוּן לְמַנְדַּע כֵּל
מַה דְלַעֲיָא וְלֹא בְּאֲתַר אַחְרָא דְאִיהוּ כְּוֹנָא דְאִסְפַּלְרִיָּאָה דָא שְׁתַּמּוּדַע
בְּה פְרַצוּפִין דְאֲנַפִּין שְרַטְוֵין דִּידֵין אִינֵן אִילְגָא דְחֵי כִּי אִינֵן פְתִיחָן
לְמַעְבַּד טִיבּוֹ כְּשׁוֹשְׁנָה דְאִיהֵי פְתִיחָא לְמַבְלָא וְזֵאִירָא רִיחָא מְבָא
וְאִית עֻקְדֵין טִיבּוֹ דְאִינֵן אִיבָא לְאִילְגָא כְּוֵן צְדָקָה. וְכֵמָה פְקוּדֵי
דְתַלְיֵין בִּידֵין לְמַעְבַּד בְּהוּן טִיבּוֹ יִדֵין דִּיא אֲתַחְזִיין בְּהוּן שְרַטְוֵין. לֹאֵו
אִיהוּ דִּיוֹמָנָא מֵאִילְגָא דְחֵי. וְאִית שְרַטְוֵין בְּאֵרְחַ מִישַׁר מִסְפָּרָא דִּיעֵרָא
מְבָא וְאֲתַרְנֵין מִסְפָּרָא דִּיעֵרָא בִישָׁא דְאִין פְתִיחֵין לְטִיבּוֹ וְאִין פְתִיחֵין לְכִיט
וְאִית דְמוֹרְכֵבִין אֵין בְּאִין. אִילְגָא דְטוֹב עִם קָע וְקָע עִם טוֹב. אִלִּין אִנֵּן
דִּיִּדְהוּן זְמַנֵּן עֶבְרֵין טָב. וּזְמַנֵּן עֶבְרֵין בִישׁ. יִדֵין דְעֶבְרֵין טִיבּוֹ כֵּל יוֹמֵי אִין
אִינֵן מֵאִילְגָא דְחֵי. וְאִלִּין דְעֶבְרֵין טוֹב וְקָע. אִלִּין אִינֵן מֵאִילְגָא דְטוֹב

ורע. וירין דכל יומי עבדין בהון עובדין בישינ דא איהו מאילנא
 דאתמר ביה ויסו לעשות ענבים ויעש באושים. ואית אילנא דלא
 עבד פירין. ואיהו עקר אלין אינוו דלית בהון עובדין סביו. ובגין דא
 אמרו מארי מתניתין לא תמיריש עיקר אלא המעשה הוא העיקר ובגין
 דא עקרא לשרטוטין וציורין וגוונין איהו עובדא. בת עין. איהו
 אספקלריא אף על גב דאיהו אובמא. בה אתחזיוו כל פרצופין וגוונין
 דאנפוי דבר גט. כד סתים בר גט עינא איהו מחשבה סתימא. א קמ"ן
 איהו. קמ"ן סתים עינא איהו " בעגולא ריליה ו' באורכא ריליה. כד
 אתפתח. אתפתח בה תתאה. כד נהיר בה' עקאה בתהוא
 זמנא דאתפתח בה' עלאה אתמר "בעינא נפתחו השמים וראה
 מראות אלמים דאינו תמט אור דעובדא דבראשית דבליקן בה עלאה
 תמט אור דנהרין בחמש גוונין. שבתא" פתא אובמא כל גוונין
 אתחטבאן ביה איהו גוון גחון דחויא דאתמר ביה על גחונה תלד
 ועפר תאכל כל ימי חייה. עפר איהו סר ויבש. הכי מחו"ר סר ויבש.
 ובגין דא ועפר תאכל כל ימי חייה. תא חיי לאו למנא אמרו סדמאין.
 איז הרוכב ספיה סוס. אלא הסיס מפלה לרוכב דסוס איהו נוסכא.
 לרוכב דאיהו אדם אם זכה אתמר ביה אעשה לו עזר ואם לאו בנגוד
 יצה"ד עליה אתמר. ומוצא אני מר ממות את האשה ודא מחול
 שבתא י. עזר דא שכינתא עלה אתמר מצא אשה מצא מוכ. ויפס
 דצווי פיי. ובגין דא הון אמרי מארי מתניתין מצא או מוצא לומניו
 תשכה סוסיא דאתנאה לאפילו לרוכבו תחותיה. דא אתתא בישא
 לומניו תשכה אדם רכיב על סוסיא לומניו איש לומניו
 עבד כגוונא דא תשכה לומניו דאית גוף דאיהו סוס שפיר.
 בכל תקונוי ועבד עובדין בישינ בגין דאית ליה ההוא נפש
 דרכיב עליה דאיהו אדם דע עבד ממזר ובגין דא אוסמיהו מארי
 מתניתין לא תמיריש הוא העקר. אלא המעשה הוא העקר. ולומניו
 תשכה סוסיא בישא דאיהו גופא דאית ליה דיוסנא בישא ומאן דרכיב
 עליה איהו מוכ וסמי ליה למעבר עובדיו סביו. ודא איהו מפה כלפי

תסד. ומאז דאית ליה דיוקנא שפירא ועוקרין סבין. דא צדיק וטוב לו. והכי איהו מאז דאיהו צדיק ונת זוגיה צדקת מאן דאיהו דיוקניה בישא. ואיהו שפיר בעוקרין דא צדיק ורע לו. והכי איהו מאן דאיהו צדיק ונת זוגיה בישא. ומאז דאיהו דיוקנא בישא ועוקרין בישין דא איהו רשע ורע לו. והכי איהו מאז דאיהו רע ואתתיה רעה. הָבָא אשתמודעין תלת גלגליון. רשע וטוב לו מאן דעוקרין בישין. ודיוקניה שפירא. ואתתיה צדקת שפירתא בעובריא דגלגולא גרים דא למחוי בר נש צדיק וטוב לו צדיק ורע לו. רשע וטוב לו. רשע ורע לו. דגופא בישא ואתתא בישא. לצדיק איהו עונשא דיליה דגלגולא מתייב ליה אמר ר אלעזר אבא אם כן מאי תמנניה למאן דאיהו צדיק ואית ליה אתתא בישא. א"ל בר. יעביד ליה שניי מסום ושניי השם ושניי מעשה ואי לא אתתמנת יתברך לך מיניה בגט ויתסי ואתנטע באתר אחרא. והן כל אלה יפעל אל. פעמים שלש עם גבר. עד הכא בשרטוטין דידיו: בסוקה בצואר פתח ר' שמעון ואמר אליהו אליהו. הא שכינתא הבא. וכלהו חברייא עמה נטרוי קך הבא. מול רשו מכב"ה לנחתא הָבָא ליקרא דמלכא מדישא אנת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ונתא עמך לתמנא שעור קומה דסב"ה בדקא יאות ליה אדהכי הא אליהו קא נחת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמיה וסב"ה על בלהו: פתח אליהו ואמר רבון עלמא יהא רעא דילך דאימא מלין בארה מישור בדקא יאות בלהו במדה במשמל בשעור מוקה דשבינתך:

פתח ואמר זאת סוקתך דמתה לתמר ושדיד לאשבלות. מאי לתמר יסר ר וזי נר נוגעת בסומתא הילך בעת שזר לה שרמש בו מאי לתמר אלף לריוו דאסמר בר זר ק כחמר פרח פירוק לתמר דמחא ליסוד שאעפ שרוא למגר ש לו כח לעיות ליעלר מן חג מ עד רדעת שש שרשו דלכן הלולב הוא למעלה מן הדרס וערכה שרס חג מ וטר ר וכן רמלכות מעלה לעמך ד ימקום נבדור וגלון וכח ש רבינו הסר" ז (בב אור לר ז דף מ ג עג) וז"ל והראש רעל זכס על שתי רין שר א האקראת ר שא דלא את דג היל למעלה מן המששה ספ רוח הנו ועמר נשלם ס לעשר ספ רוח נמוכות ורני בתנת רמלכות א סוכר ולא כמגליה כללו המששה ספירות השרשיות אמנס אחך נגלים המלכות מסוד הא ר שז עללר דלא את דע רשמוח למעלה מן המשער ספ רוח שרסו רנו וזכס סבן מעלה ונדולת רמלכות כ ה א עטיר בראש לר ק ס סה לראש ספס אשר לעמך ד סה ס גדולה מן רשמש והבן זה עכ"ל ולוה דר ש כאן זאת קומתך דמחר לתמר שרית סוד דלע פ שהא למסא יש לו כח לעלות למעלה מן חג מ עד סדעא שש שרשו כן המלכות אע פ שר א למסר אלמ

אֵלָא קְתָהוּא דִּאתְמַר בֵּיה צְדִיק כְּתָמַר יִפְרַח כֶּפֶת תְּמָרִים סוּמְתַד
 וְדַאי רְמִיָא לְלוֹלֵב דְלִית בֵּיה סְצוּץ וּפְרֻד וְלָאוּ לְמַנְנָא אוּסְמוּהוּ
 מֵאִרֵי מְתַנִּיתִין נִפְרֻצוּ עֲלֵיו פְּכוּל יוֹלֵב אִיהוּ דוּמָה יִשְׁדָּרְהָ לְנוּפָא רְאִיהוּ
 ו' סוּמָה דְבִלָּא וְאִיהוּ שִׁית בְּחֻטְבּוֹ וְחֻמְשׁ עֲנַפּוֹ מִתְפַּשְׁמוֹ בְּנִיָּה וְאִיהוּ
 נוּפָא דְאִילְנָא בְּאֲמָצְעָהּ וְה' עֲנַפּוֹ אִינוּ תְרִין מְדָאי סְמָרָא וְתֵלֶת מְדָאי
 סְמָרָא. וְעֲלִייהוּ אֲתָמַר וְעֵנַף עֵץ עֲבוֹת וְעֲרֹבֵי נַחֲלָה. עֵנַף לְשָׁבְאֵלָא
 עֲבוֹת לְמִינָא. עֵץ בְּאֲמָצְעֵיתָא עֲרֹבֵי נַחֲלָה תְרִין. עֲבוֹת ג' וְכִלְהוּ חֲמִשׁ
 וְאִינוּן לְקַבֵּל תְּרִין שׁוּסִין וְבֵרִית וְתִרְזוּ דְרוּעִין. אֲתֵרוּג לֵב בְּאֲמָצְעֵיתָא
 עֲקָרָא דְאִילְנָא וְעֲנַפּוֹ וְאִיהוּ אִיבָא דְאִילְנָא וְבִיה אִיהוּ עֵץ פְּרִי עוֹשֵׂה
 פְּרִי לְמִינוּ:

צִינָר עַל בְּלָהוּ אִימָא עֲקָהָ גִוְחָא אָבָא וְבִיה נְבִיעוּ דְאִילְנָא דְמִקּוּרָא
 דִּילִיה אֲתָקְרִי אִין סוּף עֲלִין דְאִילְנָא אִינוּן סוּצוּתוֹן עֲלִייהוּ אֲתָמַר רֵאשֵׁד
 עֲלִיד כְּכַרְמֵל. כִּדְהוּ יוֹסוּי דְהָבִי צְרִיבָא שְׁעָרָא דֵאֲתֵתָא דֵאִיהוּ בְּרֵתָא
 דְמִלְכָא לְמִהוּי יוֹסוּ. כִּטְבַעָה מִינֵי דְהָבָא וְאֲתֵרוּג אִיהוּ יוֹסָא. וְאֲסֵתֵר
 מִתְמוּן חֲנֹת יִרְמָרוּמֵת:

שְׁעוּרָא דְרִצְוֵיעִין דְתַפְרִינִין אִינוּ. עַד לְבָא וְהָבִי שְׁעֵרוּ לֹון מֵאִרֵי מְתַנִּיתִין
 וְהָבִי שְׁעוּרָא דְשְׁעָרָא דְבֵרֵתָא דְמִלְכָא עַד לְבָא וְכָל עֲנַפָּא
 וְעֲנַפָּא דְאִילְנָא דִיקָה דְאִינוּן כְּנֵי מְנוּרָה. בְּלָהוּ צְרִיבֵין בְּמֵדָה וְכַמְשִׁמֵּל
 וְכַמְדָּה תְּרָא רֵלָא יֵתָא דְרוּעָא תְּרָא אִרִיד מְחַבְרִיָּה וְלָא שׁוּמָא תְּרָא
 אִרִיד מְחַבְרִיָּה אֵלָא בְּלָהוּ בְּמֵדָה בְּמִשְׁמֵל דָּא בְּרָא וְהָבִי עֵינֵי דִילִיה
 שְׁמִלִין דָּא לְרָא וְהָבִי אֹדְרֵיהּ. וְהָבִי נוּמְבָא דְחוּטְמָא דִילָה וְהָבִי אֲנַפִּין
 דִילָה וְהָבִי שְׁפוּן דִיקָה לְרָא יֵתָא חַד אִרִיד וְחַד קְצֵר. אֵלָא בְּלָהוּ
 בְּשִׁקּוּלָא תְּרָא. מְבוּעָא דְמִיָּא הָבִי צִרִיד לְאֲשְׁקָה וְלְדָבָה לְכַל נוּפָא.
 וְכִלָּא אֲצִמְרִיד בְּמֵדָה וְכַמְשִׁמֵּל כְּמְבוּעָא דְמִיָּא. וְלְכַל אֲבַר וְאֲבַר דֵאִיהוּ
 עֲנַפָּא דְאִילְנָא. בְּמֵדָה וְכַמְשִׁמֵּל וְסִימָנָא מִי מֵדָד בְּשַׁעֲלוּ מִים וְשִׁמִּים
 בְּזֵרֵת תְּכֵן. וְמִים תְּכֵן בְּמֵדָה. מִי וְדַאי. מְדָה דְנִבְעִין כְּנוּנָא דָא ה. מִם
 בְּרַבּוּעָא נְכוּדָה בְּעִגּוּלָא (מְרוּבַעַת) בְּרַבּוּעָא וְרוּא דְמִסוּהָ אֲרַבְעִים סָאָה

כְּנוּנָא דֵא :: תשע נְמוּדִין לְכָל סַטְר. וּבְנִקְוֹדָה רַמְלָנָא בְּהַ
 אֶחְדִּימוּ :: לְעֵשֶׂד כָּל תְּשַׁעָה. עַד דְּאֶתְעִבְרִיזוּ אַרְבְּעִין.
 וְאֵלִין אִינּוּן :: אַרְבְּעִין סָאָה וְאִינּוּן סְ עֲלָאָה מִ תְּתַאָה דֵא
 בְּרַבּוּ עֵא :: ׀ וְדֵא בְּעַגּוּלָא י' נְבִיעִזוּ דְתַרְוִייהוּ וְרָזָא דֵא מִים
 חִים וְאִית :: עֲנַפּוּ עֲלֵאִין וְעֲנַפּוּ בִינְנִיִים וְעֲנַפּוּ תְתַאִין
 וְכִלְהוּ :: בְּמִדָּה בְּמִשְׁקַל דֵא כִדָּא עֲלֵאִין בְּמִשְׁקַל דֵא
 כִדָּא. בִּינְנִיִים בְּמִשְׁקַל דֵא כִדָּא תְתַאִין בְּמִשְׁקַל דֵא כִדָּא עֲלֵאִין אִינּוּן
 אֲבָהִן. בִּינְנִיִים מִמֶּנּוּ וְתְתַאִין שְׁלִיחוּ דְלַחוּ וְכִלְהוּ אִית לֹזוּ שְׁמִתָּן
 יִדְעָאן לֹאשְׁתַּמּוּדְעָאן שְׁלִיחֵן וְרֵאשִׁין וּמִמֶּנּוּ דְתַחֲוִייהוּ. וְכִלְ חַד אִית
 לִיה נְמוּדָה זֹכֶת אֶשְׁתַּמּוּדְעָא כָּל עֲנַפָּא וְעֲנַפָּא דֵאִיהוּ אֲבֵר דְנוּפָא רֵאשִׁין
 י'קֹוק מְרָךְ י'סוּס מְרָךְ י'סוּס יִמְלֵד נְמוּדָה דְלַחוּ יִמִּים מְלֵד י'סוּס מְלֵד
 י'סוּס יִמְלֵד. וְהָבִי אִינּוּן לְתַתָּא בְּתַרִין שׁוֹסִין וְאִמָּה. וּבְגִין דֵּא כְּפֵל לֹזוּ
 תַרִין זְמַנִין י' מְרָךְ י' מְרָךְ י' יִמְלֵד לְעוֹלָם וְעַד שְׂבִינְתָא וְנְמוּדָה רִיחָה
 י'סוּס. וְדֵא רָזָא כ"י ב"י חֶש"ס וְאַפְלַטְהוּ. רֵאשִׁין דְרֵאשִׁין (תִּיבִין) דֵאִינּוּן
 בְּתַר עֲלָאָה. חֲבֵמָה בִינְה. וְהָיָה י'סוּס לְמִלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם
 הַהוּא יִדְהָ י'סוּס יְאָחַד וְשְׂמוֹ אֶחָד. וְהָיָה י'סוּס יְאָכֵל וְאִמָּא יִדְהָ י'
 אֶחָד וְשְׂמוֹ אֶחָד בְּתַר עֲלָאָה. יִדְהָ אִינּוּן מִשְׁמִשִּׁין דְנוּפָא רַגְלִין שְׁלִיחֵן
 דְנוּפָא וְעֲלִייתוּ אֶתְמַד עוֹשָׂה מְלָאכִיו רֹחוֹת מִשְׁרִתּוֹ אִשׁ לְוַחַס
 וּמִשְׁמִשִּׁין דְנוּפָא תַרִין דְרוּעִין אִינּוּן ע"ב עֲנַפּוּ דְוִיסָה וְיָבֵא וִיסָה אֶרֶן
 אִינּוּן עֲנַפּוּ דֵאִלְנָא. שְׂרָשָׁא דֵאִלְנָא. אִינּוּן שְׁלִיחוּ וְאִינּוּן שְׂבַעִין וְתַרִין
 ע"ב עֲלֵאִין לְסַבֵּל שְׂבַעִין וְתַרִין תִּיבִין דֵאִינּוּן מִן וְהָיָה אִם שְׂמַע עַד
 וְשְׂמַתָּם וְשְׂבַעִים וְתַרִין אֶתְדַנִּין אִינּוּן דְפִדְשֵׁת גִּיְצִית דִּישָׂא דֵאִלְנָא
 מִשְׂמִטִין דִּילִיָּה דֵאִינּוּן שׁוֹפְטִים וְשׁוֹמְרִים אִינּוּן מ"ב תִּיבִין מִן וְאֶהֱבֵת
 עַד וְהָיָה גּוֹפָא (ס"א גּוֹפָא) דֵאִלְנָא מִמֶּנּוּ. וְשְׁלִיחָאן דִּילִיָּה חֲמִשִּׁין תִּיבִין
 דֵאִינּוּן מִן וְשְׂמַתָּם אֶת עַד וְיִאמֵר שְׂבַעִה שְׁמִתָּן דִּישָׂא דִּסְלָסִין לִמ"ב
 אִינּוּן אֲבַגְתִּין וְכו' רִסְעָא קְרָמָאָה אֲבַגְתִּין וְנְמוּדָה דִּילִיָּה י'סוּס דְנַפְסִין
 מֵאֶרֶן רֵאשִׁין תִּיבִין בְּרֵאשִׁית כִּדָּא אִלְסִים אָה. וְאִית תַּמָּן תַּמְנָא

סבוטין דנפסין מצנטרא דרא דאיהו רסיע ואינן תמניא נצוצין ורסיע.
 תנינא קרע שטן ונמודה דלהן ויאמר אלסים יהי רסיע ודא יקום
 תיתתאה ננדיכש נמודה דיליה ויאמר אלקים ימוו הימים ודא יקום
 רביעאה בטרצתג נמודה דיליה ויאמר אלסים יהי מארת ודא יקום
 המישאה חמקמנע נמודה דיליה ויאמר אלסים שרצו הימים ודא יקום
 שתיתאה יגלפום נמודה דיליה ויאמר אלסים תוצא הארץ ודא
 נמודה יקום שמוצית דא נמודה שביעאה קליל בזמא שתיתאה ויאמר
 אלסים הנה ניתי ודא יקום. תא חזי אית שטן דאורייתא דנפסין
 מרי שי תיבין דכל פאומא ופאומא דאורייתא ואית שטן דנפסין מסוף
 תיבין ואית דנפסין מאבצעיתא ודא דמלה (נא דבלא) אני ראשון
 ואני אחרון ומבלעדי אין אלסים. ואית שטן דנפסין מתרין אתון כל
 חד וחד ואית מתלת תלת ואית מארבע ואית מחמש עד עשרה אינן
 מעשר ספירא תליו. מתרין עשר אינו תלין מכתר עלאה כגון
 יואהצצבירין בראי שטא תקן אח תקן ציץ תקו אכיד תקן ירון דא
 שטא דתליא מכתרא עלאה כל שטא דאיהו מתרין עשר אתון אידו
 בראי דארץ דאיהו פל"א ועליה אתמר אודף על כי נקראות נפלאתי
 נפלאים מעשיה. ותרין עשר שטחו אינו. אהצצבירין (ס"א
 יואהצצבירין) (ס"א אהצצבירין) (נ"א אהה צב תירין) כל חד מתרין עשר
 אתון ואינו ממנו על תרין עשר צנורין דנפסין ממסור עלאה דלית
 ליה סוף ואינו מספרא דארץ אנפיו דאיהו וא"ו. ואינו ה"א ה"א יוד
 איהו כ' כתר ברישא דא (נ"א דא) דאיהו אךך אפים דאיהו וא"ו. א
 אידו אורייתא דאיהו אתייהיבת בתרין לוחי דאינו ו' ו. ואית כתר
 דועיר אנפיו דאתמר ביה כתר לי ועיר ואתך. וכמה כתרין אינו
 כתר תורה וכתר בהוגה וכתר מלכות. סאי אית בין כתר לעטרת.
 אלא כתר איהו מספרא דא דאיהו בריסנא דאת יוד דסליב כ' ודא אימן
 אמיס דאיהו כתר דארץ אנפין. א' מו: אדני כתר דועיר אנפיו. י' מו: יקום

פעלר למסד למפטר למעלה כנגד כח נה העל ונה שרשה שם אלא כתר א רי וספרא דאלף דא סו בדיוקנא
 דאות יוד דסלף כ' פרוש ס אלף כגור יוד שרא נקודה למעלהו בחלנע וי' למסע מנאל נרטי הוא אותות
 אדי

איהו עמרה על ספר תורה דאיהו וואת"ל לתתא ואיהו"י מו אדני דאיהו
עמרה ברשא דכל צדים לית ספירה דלא אית ליה עמרה עד רישא. וכתר
ועמרה דאיהו"י איהו עמרה דברית מילה דסלים למאה. עשר זמני
עשר מאה. ואיהו על כל פקודא ופקודא וכמה עלות אינון על עלות
דסלמיו על כל ברכאו ופמודיו. וכל ספירן סלמיו כל חד וחד למאה
באת"י ובאת"א' סלמין לעשרת אלפים. ואית לעילא מנייהו ההוא
דאתקרי עלת עד גד העלות דסלים על כל עלאין. ולית מאו דסלים
עליה. וכמה אתוןן אית באורייתא מעומרו ונכתרים ומאליו עלאיו
נתתיו ברכאו ונבועין לקל ספירה וספירה דאינון"א על גד ספירה
וספירה. ואינון"א"א מו יסו"ם אלמינו"י יסו"ם אה"ד בא' אתקרי אל
עליו. בי יסו"ם וכו' בא אתקרי אלמינו אסו"ם אלמינו אדני והא אוסמוהו
ועוד כתר עלאה. אף על גב דאיהו אור קדמו אור צה ואור מצוהצח
איהו אוכס קדם עלת העלות וכל תיליו דהליו מניה אתמר בהו
קוצותיו תלתלים שתורות בעודב. לית נדורא מימא קמי נהוריה
דבלהו נדוריו אתחשבאן סמיה. תא חזי כמה עלות סתימיו דאינון
מתלבשו ואינון מורכבין בספירה. וספירן מרובה לנבייהו דאינון
סמיריו מכהשבות בני אדם ועליו אתמר כי גבוה מעל גבוה שומר
וגבוהים עליהם. נדוריו מצוהצחין אליו על אלה. וארין דמסבליו אינון
כהשוכיו מאתניו דעלייהו דמסבלין מנייהו. ועלת על כל העלות לית
נדורא מימא קמיה. כל נהוריו מצוהצחין מתחשבאן סמיה. וכל נהורין
דאינון לעילא מנהוריו. אינון כתרין על רישיהו. ונזא דמלה ארף
סא יוד סא רא רזא דעשרה כתריו דאינון מורכביו על עשר ספירן. ורא
איהו כי גבוה מעל גבוה שומר. וגבוהים עליהם יוד סא ואו סא. יוד
סו ואו סי. אלה על אלו עשר נהוריו בעשר הה"ד עשרה עשרה
הבף בשמל הקודש. לעילא על כהו עלת העלות דרכיב על כלא
ישליט על כלא. וכלהו שמהו אינון מרובה ליה. ולית דרכיב עליה

י ד מלאה שעולה מספר עשר ס ואת ות עשר ס הס מספר כתר וכתר ועסרה דליה ו ד א ה עסרה דכר ת
מינה דסלק למאה גבה מלמד שעולה חשבון מאה כ"ד שסספיה עשר ועשר פתמ ס עשר הוא מאר טוד
דליה

דלית לעילא מניה. ובגין דא אתקרי עלת על כל עלאיה. ושמהן אליו
 אינו צנורין ושמהן לעלייהו מבעין דנחתין לצנורין וכל צנורין אינון
 באברין דשעור סוקת דאזלין בשעור ובמדה ובתכלא. הה"ד וזים
 תכן במדה. והא אומדוהו כל חד איהו ממכלל כפי שעוריה וכפי מדה
 דליה. ואית נביעין לעילא דלית ליה מדה ושעור ומשמל והא אומדוהו.
 לא תעשו עול במשפט במדה במשמל ובמשורה. במדה בחמיש
 תקונין דה' עלאה. במשקל דא ו'. במשורה דא ה' משפט דכלא דא י'.
 הה"ד ויגבה יי צבאות במשפט. דאיהו גבוה מעל גבוה שומר.
 חמש. ומנין כנוונא דא אאאאא וסימן פתוחי חתם א"ר ר' אלעזר ודא
 קבא שור"ס בנקודה תדא בפתוחי חותם והקא בתלת נקודין באתריה
 א"ר באתר דאית ו' איהו שור"ס בנקודא תדא באתר דלית ו' איהו
 שור"ס בתלת נקודין באתריה. עלאה ואמצעיתא ותתאה חמיש נקודין
 אינון אלמים כנוונא דא א א א א א א תכניא נצוצין אינון תכניא יודין
 דפסקין תמנין רקיע דאיהו דיוקנא ה' איהו רמזא בקמין. הא פ"ו
 כחשבו אלמים. ואלין נקודין עלייהו אתמר פתוחי חותם. פתוחי
 דאימא עלאה דאיהו חותם. בלהו פתוחין בה וכלהו מצויירין בה
 ובתגלפאן בה. ואיהו חותם דכלהו תשע נקודין אינון גילפין בה.
 תמניא ניצוצות ורמיע. ואיהו עשירית לון. תשע נקודין עד צדיק
 ואיהו חותם דכלהו כד"א וצאצאיו חתם באות ברית קדש. ודני אינון
 תשע מרתא לעילא. ואימא עלאה חותם לכלהו בתר על כללהו בה
 נהרין כמרגלאן דנהרין בכתרא. ומסמרא דאלין נקודין אתקריאת
 שכינתא שיחה דכ"א. שיחה דמלאבי השרת. שיחת דקלים. שיחת

מחל כלן רמו למאה בר כ כר עשכר יוד אתקריאת שכ תח ש חל דכלא נראה נקב כלן ש שיה חות
 כ שיה דכלא קא על השמות ש רדים למטה ומתלכשים כנופן ומגידים עת דוח ושפרות וחס מלאכי השרה
 היינו נמ שורדס למטה ומגידים עתידות וכספרות וש חת דקלס מפורשת כמשניות הגאונים (ס ל ד) ובשלאס
 שיחה דקלים אמרו כ וס שאין בו נשינה הרוח וכשאלה פורש סרן א נס מהענגות והודע עומד בין כ דקלס
 שרס קרובים ול ו רוחה ארץ יטע ול"ו יש לו בו ס מן שמכיר בהם כמה דבר ס ולמרו כ מהר ר אנכרס קבאסי
 ול ג גאון שהיה בשנת אלף ק מ לשפרות רה מבר כש חת דקלס ס והר מור ל פלאות גדולות שמכירן בהם האמת
 בני אדם עכל והכאחי דבר משובה סנו כסה ק בני חידש (מס סוכה דף כ ח) על עולמך שאלמרו על ר כ"ו
 שהיה מבר כשיחה וקלים וכמה שס שהעיד רבינו יצחק ו ז ל שנס יבינו האר י ז"ה היה מבר כש חת דקלים
 דביותח
 (נה)

הרוחות שיחת עופין. שיחת כל ברין העלמא. אלמים בלא נסודין
אתקרי אלם. ודא הוא דמלה או מי ישום אלם. או מי. מי ודא. אימא
עלאה. מאן שוי אלם לאימא עלאה עלת העלות דחילא דכלא ביריה:
דבר אחר זה ספר תולדות אדם. זה ספר דהא כמת ספרין אינון.
ספרא רב המנונא סבא. ספרא דתנוד. ספרא דר' כרופרא.
תא הוי זמא חד אערעא באתר דר' כרופרא אגא וחכרייא. ותקינת
ין אמיה דר' כרופרא מניתא בשבעה בוצינן ואפקת ספרא דרבי
כרופרא. דכי הוה קראו בספרא דא. הכי הוה נחתי חילא דמלאכיא
לסתרא לזו כבני נשא דמתקבצו לחופה במזומין תתן ובלה וסב"ה
הנה זה ת בקר משריין ריזיה למשמע מלזי מההוא ספרא. ואבוי דר'
כרופרא הנה נחית ליה סב"ה עמיה למשמע מלזי דבריה ר'
כרופרא ויליא דא ליל דשבעות הוה והכי הוה חדי סב"ה בארין
מלזי כזמא דאטייהיבת אורייתא בסורא דעני. ליליא דא אודמן לז'
למהוי אושפזין בבית אמיה דר' כרופרא. ותקינת לן פתורא ומרתא
והוה ר' כרופרא אתכנש ליהוה עלמא אמרת אמיה רבנו ודא לא
הייתן שריין לפתורא דא בלא אורייתא קאי אשתני זמנא דא משאר
זמנין. אמנא לתכריא נפתח במילי דאורייתא דלא ייתי תמלה דהא
עניה על ידנא. דאם ידעת דברה איהו מת ייתי תמלה על ידנא
ותמות קדם זמנה אפתחו באורייתא:

פתח ואמר בראשית ברא אלמים דא נשמתא דך נפיש ממעי אמיה

ר' אריה מן שרת דת עת דהוה ספרות למטה וסחם הרווחת גם או עני נר ינדת נסמרות למטה כ
אריבע רוחות תשבות בכל וסחם תגרת תזרחת נפונם וככל חד אבא כיה מרינות רוחות דאחו
חמיה ר' הורקן בחכר או פורסן עלת קל שער הדוב יסם ומעז דם אוהו בן לדר העולם כפ סדר
האוב ס רדום לנס וברת שול רבלת בקרנותו קן גופלה קן לגולה רשו דבר ס נספר ס בלאר כרו
כס חת דקל ס ה' וס חת גופות רוח כשסו סהגופות מלפנש ומג דם עת דות וס חת כל בר' דעלמא קלי
על תן האדם שרם חוקות סמיק גטאה כפ סס וגם רשום ככלל וכן מן בהיס בלאר ידע אוהו ערב מנע ת
הפדה על חרב כרמק ועל דת סחס ס בל ככא ור' יך שס חג ס חות ש ס למטה ירוע. ספרות
ואלו רס כיוען בם קלי סס א ואלר חאור רש. סן חלו רש חות נמשכ' וכל חת שפע אור רשכ נס
וכח מן חס ואכסר סס כנגד שס סס סל שס סס וילנו כשס הפסוק ס (כפסוק הירוש כסוסנס) ס
שכב כוסר כרסו פסוק זר וחורו ררוהו כוס. ס כש סס סל שס סס נס רמו על שס סן ס כפסוק
וספלת לך סכב ס כמות ס. ס סכב ס' ס סכב ספס ס וכו' ע. ס. וסס חס יקורס בלות ס. ונאלמי שס סן

אתמר בה וְהָאֲרִיץ הִיחָה תַּחוּ וְכַהֵן וְחָשְׁדָּה עַל פְּנֵי תְּרוּם דְּנִפְסִים
עֵינֵי סְתִימֵי אַפְתָּח עֵינֵי מִיד וְיֵאמֵר אֲדָמִים יְדֵי אֹר וְיָדוּ אֹר . בְּתַר
דְּאֵתְכֵינֵשׁ סָהָא עֲלִמָּא נִשְׁמַתִּיה מַה בְּתִיב בֵּיה וְיֵאמֵר אֲלִים יִקְוּ הַסִּים
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל קְסוּם אֲחִיד וְתִרְאָה הִיבְשָׁה . כִּיּוֹן דְּאֵתְלִמֵּת נִשְׁמַתָּא
מִנְיָה גּוּפָא אֲשֶׁתְּאֲרַת יִבְשָׁה . אִל . רְבִנּוּ מִלִּין אֲלִין לֵאמֹר אִינוּ אֵלָא
מִהָהוּא עֲלִמָּא . אֲזִילַת וְהָהוּא שְׂרָנָא רִתְנָה לָּהּ סִימָנָא בֵּיה דְּכֵד רַבִּי
בְּרוּסְפָּדָא תָּהּ חֵי תָּהּ שְׂרָנָא מִתְנַעֲנְעָא וְנִרְאָא בְּכַמָּה נִתְרִין מְרַסְמוֹ .
חֻזְתָּה לְתִירָא דְאֵתְחַשְׁבַּת מִיד אֲמַרַת רְבִנּוּ רְבִנּוּ אֲכִידָה מָא אֵתְאֲבִירַת
לִי וְאֵנָּא בְּעֵינָא לְמִיזַל לְפִשְׁפִּשָׁא בְּנִינָה . אֲמַרו וְדָאֵי הָא אֲשֶׁתְּמוּדֵעַת
לָּהּ . אֲזִילוּ לְאַרְחִיזְהוּ . וְאִיהִי נִפְסַת לְפִרְשַׁת אֹרְחִין וְאֵשְׁכַחַת זִנְהָ גּוּכְבָּא
אֲמַרַת לָּהּ זִנְהָ זִנְהָ אַתְּ דְּחֹת שְׁלִיחָא מְהִימָנָא ? מֵאֲרֵךְ הַחַד
וְיִשְׁלַח אֵת הַזִּנְהָ מֵאֵתֵי וְאֵתְמַר בְּךָ וְתִשָּׁב אֲלֵיו הַזִּנְהָ לְעַת עֲרִב .
תְּבַת לִיה בְּשִׁלְחָתָהּ כְּאוּמָאָה עֲלֵךְ בְּהָדָא זִנְהָ בְּהָדָא שְׂמָא מְדִישָׁא
דְּתִזַּל בְּשִׁלְחָתָהּ דִּילִי וְתִדְעֵי אֵי בְּרִי הִי אֵי מַת . מִיד לְעִידָה רְמִישָׁא חֻזְדָּה
בְּשִׁלְחָתָהּ דְּחֵי חֻזְדָּה לְנַח לְעַת עֲרִב הַחַד וְתִבָּא אֲלֵיו הַזִּנְהָ לְעַת
עֲרִב . וְחֵת מְמַרְסַת גְּדַפְהָא וְחִפְרָת כּוּכָא . מִיד יְדִיכַת מְלָא וְאֵתְכַנְשַׁת
לְהָהוּא עֲלִמָּא . לְבַתַּר דְּהָו אֲזִילוּ בְּאַרְתָּא ר' שְׁמַעוֹן וְתִבְדִּילוּ שְׂאִילֵיו לִיה
אֲמָא כֵּד נִפְסִי יִנְקָא מִמַּעַי אֲמִיה אִיהוּ עֵינֵי סְתִימֵין אִלִּי וְדָאֵי דָא
אִיהוּ תָּהּ וְתַבְתּוּ עֵינֵי מְרָאוֹת בְּאֵלֵיו מְרָאוֹת דְּאֲחֻזְיָא לִיה בְּמַעַי אֲמִיה
כְּסוּהָ נִתְרִין כְּמַה דְּחָסָא יְחֻזְמָאֵל בְּמִרְבְּבָא לְבַל יִנְקָא אֲחֻזְיָא לִיה כְּסוּם
דְּרַגְזָה אֲחֻזְיָא לִיה סְאֵתֵר דְּאִיהוּ נִשְׁמַתִּיה דָּא יִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִיחָא
וּכְפִסְמוֹדִין דִּינְהוּר הָהוּא אֲתֵר דְּאֵתְנַסְיִלַת נִשְׁמַתִּיה בְּכַמָּה נִשְׁמַתִּיה וְאִיד
נִחַתִּי בְּנִינָה כְּמַה מְרַבְּבַת וְאֵלִפִּי לִיה כָּל אוּרִיחָא וְאֵי אֲשֶׁתְדַל בְּת
אֲרַבִּיר לִיה כָּל מַה דְּהָו אֵלִפִּי לִיה בְּמַעַי אֲמִיה . לְבַתַּר אֲחֻזְיָא לִיה
גִּיהָנִם דָּאִם . עֲבַר עַל פִּקּוּדֵי אוּרִיחָא מְהוּ עֹזְנִשָׁא דִּילִיה כְּמַה דְּאֲחֻזְיָא
לִיה אֲנִרְיָה . לְבַתַּר דְּנִפְסִים מִמַּעַי אֲמִיה סְתִים עֵינֵי מְכָל אִינוּ נִתְרִין
כְּמַה דְּאֵתְמַר וְתַבְתּוּ עֵינֵי מְרָאוֹת . וְאֵלִיו תַּחוּ וְכַהֵן הַחַד וְהָאֲרִיץ

כספ' בתי' חלולת כנור עשה דער סט' עסס כמלכות בענינה תחלה וכלר' עסס סוף ד' ח' ו' עסס וס' עס
* קלו ע"ב * קלו ע"א

היתה להו ובהו והשד וכו והכי איתו מאן דלא אשתדל באורייתא
 עינוי סתים מעלמא דאתי. כתר דאשתדל באורייתא מיד ויאמר אלמים
 ידו אור ויהי אור דנתרין ליה בנתורא דההוא עלמא מיד דאזיל לההוא
 עלמא מיד ימוז המים מתחת השמים אל סמום אהד אתכנסת נשמתא
 לאתר חד דלא הוא דכתיב והרות תשוב אל האלמים אשר נתנה
 וגפא אשתאר יבשה דלא הוא דכתיב ותראה תיבשה לקתר
 דאתכנסת נשמתיה מב"ה ימא לשכינתא תוצא הארץ נפש חיה
 למינה. מאן חיה אלין חיות הקדש ונתרין ליה דנתרין ליה לקבלא
 ליה הה"ד על כפים ישאננה וכו. ועוד תוצא הארץ נפש חיה לקבלא
 ליה. למינה דא בת זוגיה דאתייהובת ליה ביהוא עלמא בהמה ונמש
 וחיתו ארץ למינה כמה חיליו ובשריו לימריה. ולקתר אפים ליה
 אילגיו ועשבו בגנתא דערן הה"ד ויאמר אלמים תדשא הארץ וכו כל
 מה דאתברי בשית ימי בראשית כלהו מוזמן ליה בדהוא עלמא בנן ערו
 עלאה ותתאה ד"א זה ספר תולדות אדם דא ספרא דתנוד נער דעליה
 אתמר ויתהלך חנוך את האלמים ואינו כי למח אותו אלמים. ואמאי
 קארי ליה תולדות אדם. אלא הבא הוא דגלגולא תולדות אדם אתמרי
 דמינה נפס. ואיהו הנה תולדה דיליה. ואמאי אתמרי נער. אלא הבא
 הוא ישוב לימי עלומיו. כמה דתהו במרמיתא לעילא. ולקתר נחית
 בההוא דאתמר ביה והוא נער את בני בלחה ואת בני זלפה נשי
 אביו. ויבא יוסף את דבתם רעה מאי דבתם רעה אלא דהו מנועא
 דארין דאמרו מה אנש כי הזכרנו וכן אדם כי תפקדנו ותחסדנו
 מעט מאלמים דיהבת ליה כל גנזי שמאי וכל מפתחו דיליה בדייה
 ואשלמיה בכל דיליה כנונא דמלכא דאמר ליוסף דם הכסא אנדר
 מסך. א"ל והא עז"א ועז"ל הו אלן א"ל והא אתרנין הו מתכנשן
 עמיה. אמר ליה רבי אלעזר והא מב"ה עד דאתייעין בתילין דידיה
 דא הו עביד לאדם דאמר נעשה אדם א"ל דאילפא דרך ארץ לבני
 נשא הנטיל דברבא עצה מדועיר מינה. ולא עוד אלא הוא אתרא אית
 הבא למלכא דתהו ליה שליחא מהימנא ונהו בעי למיחב ליה אנריה.

אמר לחילוי אנא בעינא לשלמא האי שליחא דיי עליכו בגין דהוא מהימנא. אי אית מאן דידע ביה מלך אחרא ימא. בוסמא דלא אשבת ממטרנא עליה אמר נעשה אדם. ותו נעשה בעינא אדם דיעבדי פקודי אורייתא וישתדל באורייתא לעבדה ולשמרה ויהא ליה אנרא סבא ושלמנו עליכו ודא איהו נצר ממעי מעשה ידי להתפאר דהא מלאכי עלאי אף על גב דאינון גבורי בת עושי דברו לא עבדי גבורה בפולתנא דמביה דאינון פרחו בהבת. ולית לון ערובא דכשרא ויצרא בישא ובנין דא נעשה אדם ושלום בנו הח"ד וירדו ברגת הים ובעוף השמים וגו'. ותו נעשה אדם אנא זחיב ביה נשמתא דכתיב בצלקנו וכתיב אד בצלם יתהלך איש ואתנו יהבו ביה רוחא ונפשא וארעא ארבע יסודין וירמה לכלא עלאין ותתאין ומה דרעינא דלקוי טריש וממנא עליכו אצדיקו דינא דילי ויהא ברעו דלכון. דאנא אשרי שבי עליה וחוקמא דילי בידיה דאיהו תותם הברית. מלאכינא דסמרא ימינא ברכו ליה ואמרו נעשה ונשמע הח"ר ברכו יי' מלאכיו גברי בת עשי דברו לשמוע כמור דברו ודא ממטרון לכבליה זוסף לתתא. ותו אחרניו דהו שנאין ליה ואמרו מה אנש כי תזכרנו ובניו דא ניבא זוסף את דבתם רעה ויטנאו אתו ולא יכלו דברו לשלום ולאו דאינו אליו עז"א ועז"ל. אלא אינו אחרנין דאתבנשו (ס"א דאתכללו) עמהון:

*המר רמז ד זס מללס כס א וטוב לשמו כלן

ד"א זה ספר תולדות אדם וכו' זה תרין עשר אנפין דאתמר בהון ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור וגו' ופני נשר וגו' כיום ברא אלמים אדם היה רביעאה. וצריך לאסתכלא בהון כאנפין. כארבע גוונין לנהרין ברוו ארבע חיות דאתמר בהון פנים בפנים דבר יי' עמכם וכמשה נאמר ודבר יי' אל משה פנים אל פנים. בתר דאהדרו לאתורא סב"ה הדר לון אחורוי ורא איהו וראית את אחורי ופני לא יראו. וארין אינון פנים דנראין. ופנים דאינון נראין. אנפין חיוורין בענוה אינון אנשי חיל. אנפין סוממין בבשת דאית לון כסופא מן שמיא אינון יראי אלמים. אנפין ירוכזין באורייתא אינון אנשי אמת. אנפין אוכמין במצוה דאיהו

תפלה ריר ותפליז במשכא אוכמא אינוו שונאי בצע. אבל אנפין בלא
ענוה ובלא בשת ובלא תורה ומצוה אינוו תהו ובהו ותשך. ורזא דאתמר
בהו ויהארץ היתה תהו ובהו וכו' ראיוו אחורין עלמא לתהו ובהו. אנשי
חיל מזרעא דאברהם. רביה שכינתא תתאה ר'א אלמים מזרעא דיצחק.
רביה שכינתא עלאה ר'היא אונרא לתבמה. אנשי אמת מזרעא דייעקב
דאתמר ביה תתן אמת ליעקב וביה'ו ר'היה תפארת שנאי בצע מסטרא
דדוד ר'היה רגלא רביעאה. וביה'ו דאתמר ביה בנינה ודוד הוא הקמן.
האי איהו שמא קמו"ו ובנונא אחרא אתפריש לזמנין קוס"י שכינתא
עלאה ותתאה עמודא ראמצעייתא בניידו ובנונא אחרא יס"ס מסטרא
(רמשה) דמטפריז' גונוו מתהפכין לשית סרי בשכינתא כד איהו צריכא
לתתאיו. ודא איהו דאמרו מארי מתניתין. דבר נש דצריך לבריות אנפיו
משתנים ככרום דאתהפר לכמה גונון ואית הפוכא דגונון למב דנהרין
בנהורא. ואינוו מרסמו מכמה גונון וכל האי בגופא בנונא (נ"א דגנתא)
דעדי דאתברי בשמא ריסקו כל גונוו וציורין דאלין גופין. ואינוו בנונא
דנובלת אורה דלעלא גלגל המה ועלייהו אתמר פני משה כפני תמה
ופני יהושע כפני לבנה. וכך ר'וקנא אית ליה ד' גונון ראית גוונא חזירא
סוממא ירוקא אוכמא. נימן אינוו ככבים ומלאכיא וממנן דתליז מאנפין
כחושבן נימן וכלהו מטמשי לאנפין. פומא פה אל פה ארבר בו ומראה
ולא בחירות פה איהו ברזא דכרוכים דאתמר בהון והיו הכרוכים פרשי
כנפים למעלה אלץ שפווו כד אתפתחו אתפתחו באדני (יס"ס אד' ל"ג)
כמה דאת אמר. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. ואמרו מארי
מתניתין כל הבורע. בורע בכרוך וכל הזוקף זוקף בשם יהוה. כד איהו
בורע כרוכים סוככים בכנפיהם. ודא איהו סוכך רסוכה דאיהו כ"ו ה"ס.
וסימנ' יסוס אדני פרשי כנפים למעלה איהו יס"ח כל הז סף זוקף בשם
בתרין שמהו דאינון אלמים יסוק. וסימנא י"א י"א יס"ס אלקינו יסוק
אחר תכמה ובינה עלייהו אתמר. והיו הכרוכים פרשי כנפים למעלה
יס"ס אחד. עלייהו אתמר סככים בכנפיהם על הכפורת ואינה ר"ח. ר"א
והיו הכרוכים אינוו צורת אדם ר'היה יוד סא ואו סא פודשי כנפים

למעלה י"ם. סבכים בכנפיהם ו"ם דאינון ארבע גרפין ועלייהו אתמר
 ואשא אתכם על כנפי נשרים וכוזבים תרין שפון על נם היו עומדים
 דא לייטנא וישמע את הסור ס"א דנפיש מגרוו וידבר אליו דבור דפומא.
 ומלא ודבור תפארת ומלכות. ועשר אמות ארך הכרש ועליה אתמר
 תורת אמת היתה בפיהו דא פומא היכל ועליה אתמר אדני שפתי
 תפתח. מלגא מניה קדש: הקדשים ודא לבא. כדוכים כנפי ריאה.
 עליירו אתמר והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על
 הכפרת דא כפרת הלב דתמן נר י"י נשמת אדם. ופניהם איש אל אחיו
 ב כליון בלבא דאיהו קדש הקדשים אית תרי בתי בחד סם חיים ובחד
 סם מות דאיהו איש. כהנא רבא דעאל למרש הקדשים. אם זכה סם
 חיים הוה נפסא מהמו ונהירא באנפיו ומלא ודבור הוה נפיש מתמן
 מסכ"ה ושכינתיה ואם לא זכה סם מות הוה נפיש מספרא דשמאלא
 והוה סט"ל ליה ומאי ניהו כהנא בנופא. אלא נשמה ורוח ונפש אינון
 למבל כהנים לויים וישראלים תלת צלותין למבל תלת סרבגין ואינון
 כואבלין דמכ"ה ושכינתיה אם הוה עאל בשכינתא דאיהו סם חיים. סם
 חיים הוה נפיש יסדמותיה ואם לאו הא סם המות לסכליה דאיהו מרה
 אוכמא ומינה ימות בר נש בעניות ואיהו לספרא שמאלא דלבא ודא
 מחול. בני אהרן רוח ונפש דאתן איהו נשמה. תרי כני נצח והוד אם
 יעלון סרבנא כדמא יאות הא סם חיים ואם לאו הא סם מות דאיהו מרה
 איש זרה אוסיד לון דכתיב ויסריבו לפני יי' איש זרה וגו ותצא איש וגו'
 אינון מליכו לה מאתרהא ועאלו לה סמי מלבא ללבא ולא הוה להו רשו
 למיעאל לתמן בה סכ"ה נטיל דינא בהו. שפון עסימן לית רשו לכהנא
 יסרבא בהו סרבנא דעאל סדם יי' דעלייהו אתמר בעות לא יוכל
 לתסו וכו"ל. וכו עיינא עסימו פמורין מז דראיה. דנחש עמלתו תמן
 דאיהו נטיל נהוריהו. לפומא אסימא אתקרי מוסטום ואנדרונינום אדו
 דיומנא דזכר ונסבת. כגונא דא איהו בר נש דמליה ודבוריה כגוסכא
 ומאן דאיהו חציו עבר וחציו בן תוריה. חציו עבר דיצר הרע וחציו בן
 תורה דיצר הטוב כל אליו פמורין מז הראיה. בזמנא דנפסקו מז נופא

נפשא דאיהי בגוונא דא לית לה רשו לאסתכלא בשכינתא ולא תתוייא
 קדמחא בשעת פטירתה מן גופא פומא דאמינא בדבור. אכן דאיהו
 יצר הרע שליט עליה. ואתכרי מומטום בגיזא פפור מן הראיה. דנשמתא
 ורוחא ונפשא בגין דא ייתון בגלגולא עד דאתחורזו שלמין דאתרייהו
 כמה דאתייהובו כמה דאת אמר ודרוח תשוב אל האלמים אשר נתנה
 ומינה אוליפנא מל וחומר באחרנין דאינון נשמתא ונפשא ודא עוד אלא
 קרא אסודר עלייהו הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ומאן
 דייתי בגלגולא זמנא קדמאה. אם ייתי חוזר אתקיים ביה קרא אם ידו
 חמאיכם בשנים כשלגן ילבינו ובמה יתידע בר נש דאיהו בגלגולא
 קדמאה אם הוא קליה בשברים או כתרועה ונפיה ואנפוי חורדין. אם
 הוא קליה בשברים איהו מזמנא קדמאה. ואם קליה כתרועה. איהו
 מזמנא תניינא. ואם נופיה ירוקא ואנפוי ירוקן וקליה תסיעה איהו מזמנא
 תליתאה. ואם הדר לגוניה קליה כתסיעה ונפיה חוזר ואנפוי חורדין דא
 איהו בגוניה קדמאה כמה דאוקמוהו ביין דהחמיין דחור לגוניה קדמאה.
 בגוונא דא בהפוכא למב. וכו' אנפוי סומסוי וקליה בשברים. ואנפוי
 ירוקן וקליה תרועה הא אתתמן. ועוד אשבתנא בר נש דכל ציורי
 דיליה בארע מישד 'שמידי' בתמלא ולזמנין שפון אינו עבים ונפסין
 מתמונא דציוריו ודיוקניו אחרנין או אינו ארוכין או אינו קצרים תא
 חזי ואתה תחזה מכל העם הכא אוסימנא למנדע תמונא ארין אנשי
 חיל עיינין. יראי אלמים אודניו תה"ד יי' טמעת' שמעך יראתי. אנשי
 אמת חוסמא שונאי בצע פומא. אם חוסמא לאו איהו בשוה עם תמונין
 אחרניו דעייניו אריבין ואנפיה אריבין. ואודנין אריבין ופומא אריבא
 וחוסמא עבה תמן אתגלייא גלגולא דנפש ועם עייניו לא בשוה מאחרנין.
 תמן אתגלייא גלגולא דנשמתא. ואם אודנין לאו בשוה תמן אתגלייא
 גלגולא דרוחא. פומא בגיזא דאיהי כללא דכלא. אם לאו איהו בשוה הא
 אתמר ביה פחד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. גואם על
 ארבע גלגולין לא אתתמנת אתמר בההיא שעתא ועל ארבעה לא
 אשיבנו. וכל נשמתין דאתיין תלת זמנין ולא מתתמנין אתמריאו פושעי

ישראל ערב רב, אבל צדיקיא דבבר זמנא דיתון מתתמניו ייתון עד ארבעה אפילו עד שיתין דוד, ודא איהו דוד הולך דוד בא, ודא נשמתא דאיהו משה רבינו בלילא משתין רבוא ושכינתא עלאה דאיהו נשמת הים כד שרייא במשה אתחשב ליה כאלו אתא בשתין רבוא ובגנייה אתמר אשה אחת ילדה ששים רבוא בכרס אחר, ואינון מרעין דבני נשא דאתמר בהון וחלאים רעים, רפאות תהי לשרך כד אינון ברישא דצדיקיא, אבל כד אינון ברישא דרשיעיא, כנסת ישראל אמרת לגבייהו, אל תראוני שאני שזדזרת דארין שריין לון לפתאה לבני נשא, במה דהון מפתו לישראל בעגלא בשית שעתין, הה"ד וירא העם כי בשש משה הא אוסמוה בשית שעתין עכדו ית עגלא בין שש לשבע אפרישו בין עמודא דאמצעיתא לשבע, הגופא ושכינתא ובגין דא מני סב"ה לאפרשא לון משבע הה"ד אך ביום הראשון אך חלם בין שית לשבע בגין דא אמרה כנסת ישראל ששזפתני השמש שש זפתני השמש דאסתלם מני ו' דאיהו השמש דנהיד בשית תובין דאינון שמע ישראל יי אדהינו יי אחד ודא אתמר, ד"א זה ספר תולדות אדם ר שמעון זה ספר רא צדיק חי עלמין דאיהו אפיק תולדין זה ספר ודא ולא אחרא ואינון תולדות אדם ההוא דאתמר ביה כתפארת אדם לשבת בית גאון בית דיליה דא שכינתא ורעיא מהימנא אנת הוא כדומניה, ולך חילא לאסתכלא כדומנין דבני נשא בציורין דההוא דאתמר ביה כדמות אלמים ברא אותו דכל ציורין דבני נשא אינון רשימין בכרסיא ובגין דכל כרסיא ומרכבתא דאנת זמיסא, אנת אית לך חילא לאסתכלא בגין כך ואתה תחזה מכל העם וכו' : ע"כ רסגרב

ויהי אדם שלשים זמאת שנה ויגד כדמותו בצלמו ויקרא את שמו שות, ש תלת חיוון דמרכבתא, ת איהו נר יי נשמת אדם דאתמר כה ודמות פני אדם ודא איהו ויגד כדמותו בצלמו, ויהו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ימות, אלא כל ימין דהוה חי תהו תשע מאות ותלתין שנים ושאר שנים בתוספת תהו מית, ושבעין דחסרו מארה יתב לך דוד משנתי בגין דתהו עתיד לאשקלא לון

ביה. והבא הוא דפורקנא. עשר דרין הוה מארם ועד נח. ויהי לסקה
 שתים ולשמינים שנה ומאת שנה וילך בו. ויקרא את שמו נח לאמר זה
 יתמנו ממעשינו ומעצבון דינו ואמאי. רבמרמיהא הוה מרחין בגלגולין
 עד דאתא נח דאיהו שקת וביה גתו בלהו וביה אתיישבו ואפיק לון
 לעלם. אמר רבי אלעזר אמאי הוה מרמאיז חיון זמין בניהן כגון ארם
 דאתמר ביה ויהי ארם תשע מאות שנה ושלושים שנה ונח תשע
 מאות ותשעים שנה ובו בלהו דרין עד נח הוה חיון שניו בניהן.
 ומאברהם (נ"א ומנת) ואילך הוה מתמעמין בשני א"ל כרי. רבוי שנין
 ואריכו דזמן אינון מאריך אנפין. ומעוסא דזמן ושנין מעיר אנפין
 ובגד באברהם אתמר אלה תולדות השמים והארץ בתבראם בה
 זעירא. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

ארני דינא כד שליט יסוס על ארני יאסדונס"י רחמי איהו. וכד שליט
 ארני על יסוס איהנו"ה דינא איהו. וקא דמלה. ארני יקום בתום יבא
 בתסיפו דינא. וכרא עסידה ריצחק דאתעמד קמי אבוי. ומסר גרמיה
 קמיתה בגין דישזבא משיח וישראל דלא ימותון ולא עוד אלא דאפילו
 אי ישראל קהו עברין בגלותא על שפיכות דמים וגרמי עריות ועבודה
 זרה זכות אבהן יגן עליהון משרפה דרנ ותנס. בגין דאברהם נתנסה
 בגורא ויצחק בסכניא ויעקב בגלותא זכות אבהן ידא מגין עליהון.
 ועוד נסוינא דתלת אבהו מעידין. דלא עבר אדם דאיהו ישראל על
 תלת פקודין אקין דמני לון (נ"א ליה) סב"ה הה"ד ויצו יי אלמים על
 האדם ויצו דא עבודה זרה לאמר דא גרמי עריות על האדם דא שפיכות
 דמים. דנשמתא דאדם עאלת בגלגלא דאברהם. ואם איהו עבר עבודה
 זרה כד עאל בגורא הנה אתוסד הה"ד פסלי אלסיהם תשדפו כאש
 דאש אית ליה תלת גוננין. חנור. ורוס. ואובס. ורביעאה תבלת ואינן
 דכמו בגלגלת דאיהו סומקא הא תמשה כחטבן ה (חמש). דאיהו
 אמונה דכב"ה דאיהו ו דאתלכש בתמש גוננין ונהיר בהו וביה סלמין
 גונניו דאינן ברילין בה. והוא סלימת בהו לגבי ו'. הה"ד היא העולה
 וכד סלמין תרין דאינן ו ה' בקרבנא נחתין תרין מלעילא דאינן ים
 ומתקרבין אתונו ומתלידין ומתשרין דא כדא. ודא איהו רוא דקרבנא.
 וקא דמלה והנה מלאכי אלמים עורים ויורדים בו. סלמין תרין באשא
 ונחתין תרין ואשתזב אברהם בשמא דיסוס. דאף על גב דאית ארבע
 מלאכים דאינו ממני שמא מדישא לא בעא סב"ה לאשתדלא באברהם
 לשזבא ליה אקא איהו ממש בגין דמני על שמיה וביה אתלבו אדם
 דראשון דאיהו ישראל דלא עבר על ויצו דאיהו ע"ז. לבתר אתלביט
 ביצחק ואצטרף ואמר אל תעש לו מאומה דהוא דאצטרף ביה לא
 עבר מדעם דלא עבר על שפיכות דמים. וכו ועקב אתגלגל ביה כד
 נתת לגלותא דמצרים. (י"מ רחוצה לארין) דחיל דלא תהו קלים.

אלס ס בלנד ירחס לו הסה לעולה דאפילו ה שראל ליו עברין בגלותא על סד ע ז ג ע זכות אבהן גן
 סניקון זכ רמו לזכר שלשה המה מס ב לעד שלשה האבות מס כי מוטות ערס ס שלסס לעד שהוא ר ס לו
 * קלט ע"ב

בתחילת זמנא א"ל סב"ה אל תירא מדרה מצרימה וגו. אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה:

תמונת הליתאה

(זרו מקו כ ד)

בראשית תמו אר"י דקרבא דנהה נחת בקרבנא בדיומנא דארי.
 אב"ל סרבנין ודא איהו מדקמה לחיוון דהו אבלי סרבנין. א"ל ר'
 לעזר ואמאי הו נחתין חיון למיכל קרבנין. א"ל ברי ארבע חיון אנון בקרבנא
 אריה שור נשר אדם ובנופא רבר נש ארבע יסודי דממנ עלייהו ארבע
 חיון הנפש ברילא בהון. ובגין דא פרנסה דנפשא מאלין ארבע. כד
 האב בר נש בארבע יסודי דיליה כאלו האב בנפשא. הה"ד מאסר
 חסא על הנפש ובההוא זמנא אתפרש מיא מאשא. ודחא מעפרא.
 דמעפרא נפסין זרעין דאינון פרנסא דאדם ונמוא חיון דאינון
 פרנסה דארי ומאשא בעידיו דאינון פרנסה דשור ומרוחא עופין דאינון
 פרנסה דנשר. וכד חב בהן אתפרשין יסודין ואית בהון מחלוקת דאיהו
 פרודא וקליח שם יי מנייהו ועאל יצר הרע דאיהו סמא"ל שפן. רי
 לא שריא בפרודא ודא דמלה הלכ לבם עתה. יאשמו. ובג"ד צריך
 קרבנא מאלין מיניו דחב בהון. לקרבא בהון אינון. ארבע יסודין דאית
 בהון פרודא ובההוא זמנא דמתרכיבין יסודין דא לגבי דא. מיד נחת
 סב"ה עלייהו וברח שמו. ואי לא ברת. הא אשא דקרבנא אוסר ליה
 תה"ד והאש על המזבח תוסד בו. ודא דקרבניו עור וקשר תלביטיני
 ובעצמות וגידיים תסוככני. עור איהו לבושא דאדם תה"ד ויעש יי'
 אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם. אם זכה כתנות אור
 מרמזן מפקודין דעשה דאגרא דלהו קעלמא דאתי דאיהו אור הננו
 לצדיקיא. ואם לא זכה משכא דתויה דכ"ל ארבע יסודין דתמו
 רשימין פקודין דלא תעשה דעבר בר נש עלייהו. ובגין דא אוקמהו
 קארי מתניתין עונותיו של אדם חסומים לו על עצמותיו. ומריבו דמטבא
 דאדם. פקודין דעשה. דאינון מריבו דאתוון דשקא דכב"ה ועלייהו

ער וס דס וידוע י"ג בנמלה ח' ז' אלא ע' שגאחר כ' ר"ק עם אחר לו א"כ זכה כחגם א"ר זיקת
 חסוקו, דעשה כ' ב' חסוד נקרא בשם אור כעוד ופקוד, דעשר הס כסוד חסודים כעוד פקודין דעשה
 האמר
 (נח)

אתמר אדם כי סריב מכם קרבן. מכם ודאי. לאפסא משבא דחויא
 דביה קרמין פקודין דלא תעשה ואדם דעבר עליהו אתמר ביה אדם
 לתבר דמה ימוז בצל עובר אדם כי ימות באהל. כי ימות ודאי. ודא
 איהו סריבו דסרבנא רעשו יצה"ר דאתמר ביה יסום אבי ויאכל מציד
 בנו. בשר איהו שבר מן שברים ואיהו סומס מסמרא דחיה
 דאיהו שור בשר חי בשר מהור ואית אחרא דבשר בשדה
 מריפה דשריא ביה רות הטומאה מלאך תמות דרכיב על קרני
 שור מועד בשר סמא. עצם אית עצם סמא ואית עצם מהור ובשר
 דרכיב ועצם דרכיב עליהו אתמר עצם מעצמי ובשר מבשרי ועצם
 איהו ארית. גידים איהו נטר נטר נשרא דרכיב וגשרא דמסאבו. עצם
 ובשר וגידים עליהו שריא ברכה ומדושה ויחד דאינון כהן לוי
 וישראל. בעצם בד שריא ברכה ביה מיר ותמרכו עצמות עצם אל
 עצמו. מתמרכין ומתמרכין דא ברא בסרבנא. ומיר נחית עליהו
 משחא ושריא עליהו ברכה. בשר שריא עריה סדושה דאיהו מסמרא
 דלויים הה"ד ומדשת את הלויים. מיר מתקרבין ערסין דדמא לגבי
 לבא. דמרכאן מכתני אינון הה"ד דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
 תברכו גידים בישראל. ואינון יהודא ומדושה ומשורא הנרמין ובשרא
 וכד מתמרכין בתרוייהו אתמריאו יהוד. ויהוד איהו בישראל הה"ד
 שמע ישראל יסום ארמינו יסום אהר. משבא איהו דמות אדם. מלכות
 קל דיוכנן אתחווין בה ואידו ביליא מבשרא וגידיו וגרמין. ואיהו
 תמונת כל. ואיהו ברכה ומדושה ויחד. בתנים דוים וישראלים.
 דאינון קשירו בתלת אבהן דאתמר בהן האבות הן הו המרכבה בבשר
 בד מתמדשא נחית עריה דם מהור וגידים בד מתייחדין נחית עליהו
 רוחא קדישא נרמין נחית עליהו מין דרכיב דא איהו הוא דסרבניו
 קרא רבי אלעזר וחדו הברייתא ואמרי איהו לא אתינא להאי עלמא אלא
 למשמע דא די אמר רבי שמעון ברי. ועוד ברוך דסרבניו. לבא איהו

דאן קרב דלחין יש ח דקרב כב וי יא אסוס סס רי כ כ תן נח ס ב ס ה"ה ועל רי אסחר
 אלו ס קרב חס קרב חס ואל כ כ ס רי ר בתי אלפן חר מספר אדם וחו מכם ואל

מוזבז רביה דם דמרבנין. ועל דא אתגד וזכחת עליו. אם זכו אריה
 הוה נחית למיכל מדבנא ואי לא בלבא נחית. ובאז אתר בכבד. דתמן
 מרה גיהנם דאיהי עלוקה דאית לה תרי בנות הב הב. בר"א לעלוקה
 וכו ובלבא בהון צווח. הב הב. ומרה איהי גיהנם חרבא דמלאד המות
 דאית לה תרי פיות. כנונא דגיהנם דאתמר בה לעלוקה שתי בנות
 הב הב. כנונא דא אתמד בחרבא ואחריתה מרה בלענה חדה כחרב
 פיות. וכבד איהו סמאל. מרה סם מות דידיה כד שלמא מרה על
 ערסין דייה ומתגברא בחובין אתמד בפרסין דכבד ומרה ויבאו מרתה
 ולא יבלו לשתות מים מקרה כי מרים הם. בהתוא זמנא אינון ערסין דלבא
 ברוחבא. ומתטמרין בלבא. כנונא דנח ואתתיה זבטי וחיון ובעירין
 ועופין דמתטמרין בתיבתה. ולבא איהו ברוחבא בהון. דאם מרה מלא
 דלבא מיד ימות בר נש. ומרה לא מתגברא על ישראל דאינון לבא
 אלא בחובין. אי חורין בתובתא דאיהי נשמת חיים שבינתא עלאה.
 הא אפוקתא תהא ללבא ולערסין דילה ואתמר בהון וימתכו המים
 ואתסין ערסין (גופא) ואברים דידיה. מהו"ל דא לילית אימא דערב
 רב שחוס הכסיל קאן כסיל דא אל אחר סמאל. וערב רב אינון בנהא
 דאינון מעורבין בישראי רשעים גמורים. ועלייהו אתמר אם דאית רשע
 שחשעה משחקת לו אל תתגרה בו. עלייהו אתמר למה תכיש
 בוגדים תחריש בבלע רשע צדים ממנו דשע דא כסיל. ערב רב בגלותא
 אינון רשעים בבלע צדים ממנו דא ישראל. ומאן גרים דבלע לו בניו
 דלאו אינון צדיקים גמורים. כמה דאתמר צדים ממנו בולע אכל צדים
 גמור אינו בולע ומחול איהו לילית מארת ה' בבית רשע.
 ואיהי אסכרה לרביי דאינון חייביא חייבת בהון בעותרא בהאי
 עלמא זלבתר סמילת בהון. אמאי אתסריאו רביי בניו דלית
 בהון העת לאשתזבא מינה אכל לב מבין אשתזב מינה דתמו
 צדים. והוא דמלה טוב לפני האלמים ימלט ממנה וחוטא ילכד
 בה בליות אינון יועצות. אם זכו עאל בהון נבואה דאיהו נר יי
 נשמת אדם ואתעבדו נביאים ואינון זענים למב. ואית בהון עצה

והנשיה בנפי ריאה אם זכו שריא בהו רוח קודשא ואתמר בהו ונתה
עליו רוח יי רוח חכמה ובניה רוח עצה ובכורה רוח דעת ויראת יי
ועריהו אתמר והיו הכרובים פורשי כנפים הכרובים כגון צורת
אדם. פורשי כנפים לקבל תלות חיוון דפרשין גרפין לכבליה דאדם
ואמון ו' גרפין תרין לקבל תלות. מסטרא דשכינתא גרפין חיוון מדובעים
שית גרפין לקבל שיש מעלות לכסא. ארבע גרפין לקבל כרנא
מחובע פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת דא כפרת
דקא קדש חדשין ודא רבא. נפש חיה נטמה. בהו לוי וישראל בהו
איתו נשמת. אם זכה נר יי נר חיה נהיר ביה מלבא כשמש זרחת.
והקא דקודשא הנה נפיש מבני גרפין דרובין דאינון כנפי
ריאה והנה ממליל עמיה. ואם לא נורא ודי. נפש חיה דליס
ונפיה אשא מרבא ואסוד ליה. קרובא וסיבה. כד נאים
אתרי חיבה ישן ואית שינה למב ואית שינה לביש למב כגון
חיים דאיתו חיים (ניא כגון חלוס) דהוא יעמב זביה רביס קנה. ושית
עזבו דקנה איתו שית דרגין דנבואה. ופלסין לשתין נשמי דהו נאים
בהו דוד דחכי אוכמוה דוד הוה מתנמנם כסוס וסוס לא נאים אלא
שתין נשמי. ואית שינה לביש חלקא ביישא דאתמר ביה לגבי אברתם
והדרמה נפקה ער אברים והנר אימה השכה גדודה נפקת עליו.
וקא אוכמוה בארבע נפיות ובגין דחלוס ייתי בתרין דרגין אוכמוהו
קדמאין. כמה דאי אפשר לבר בריא תבן כד אי אפשר לחלקא בריא
דברים במלים בגין דייתי חלקא כאן על ידי מלאך כאן על ידי שר
בגין דחלקא איהו מסטרא דאיינא דטוב ורע. אכל מסטרא דאיינא
דחיי לא אתיא (עליה אלא דסיבה) אלא על ידי סיבה דסיבה דאיהו
שכינתא דיייה ולית תמן סיבה רע דאיהו שר. קרובין פוחין אי בר נש
זכאה איהו פוחנת מן לצדיקים דאינון אברים קדישין בפקודין דעשה.
ואי לא אולין בפקודין טבין מתפרנסין בלחם הקודש מוזנא מלה בקלון
ויעט שטו העם ולסמו שפין (ניא שטיין) לסמין בשטותא. וסתנו
ברתים ברוחא. אליי אינו מותנת בפומא או דכו במדוכה דא חך

ובשלו בפרוד דא אצטומקא ברי קזא עלאה הקא אם זכו ישראל הוה נחית
 לזן אזריתא מן שמיא בלא חתמא. ולא הוה צריכין לאלפא תר לחבריה
 ההיר הנגי מטטיר לקם קחם מן השמיב. דלית קחם אלא אזריתא.
 לא זכו בנין ערב רב דאינון שמיין. אתמר בהו שמו העם ולמטו דימרחון
 לאולפא דא דא לפרנקה כל חד בדוחמא ולחכימא ברמיזא אכל
 לעתיד לבא יתמחון ערב רב מעלמא ואתמר בהון ולא ילמדו עוד
 איש את אחיו וכו' ובגין דא וישמ איהו לביש ואירו למב. חזר וסומס
 דינא ורחמי וברי בודאי אינון שלוחיא דצבורא צריכין בר קראן ספר
 תורה. דיתבון כלין וקא יימרון קהון בהלעטה. כגוונא דערב רב.
 דאתמר ברון הבשר עודנו בין שנים והוה אכלין בהלעטה וכגוונא
 דעשו דאתמר ביה הלעיטני נא ולא הוה מתנין ליה אתמר בהון
 ואף יי' חרה בעם. הדרא דכנתא דא אירו נהש ברית. נחש עמלתון
 דזמינן צדיקא דמיכל ליה. ואית הלב טמא דאיהו נחש דאיהו אמיר
 למיכר עקא מדישא בגין דעליה אתמר ארוך אתה טבל הבהמה :

תמונת רביעאה ליום ל"ד

(ואסקין ל"ד)

בראשית תמן ויש להנחיל אותי יי' ואצרוניהם אכלא. ובגין דתמן
 אוצר דאיהו יראת יי' מניח אתכליא לצדיקא ואינון דחלין
 לקב"ה ורתין דאי יש וערבוביא בישא לא הוה דחלו לסב"ה אלא בגין
 עותרא וכו' מנסין ליה כגוונא דא הייט יי' בסרבנו אם אין. וכל אינו
 דמנסין לקב"ה ורתין ליה בעותרא ולא דחלו מניח בעניותא כמו
 בעותרא קאו אינו אלא ערבוביא בישא. דאית יראה ואית יראה. אית
 אהבה ואית אהבה. אית מאו דחיל לקב"ה בגין דיהו בני או דלא
 נהית לעניותא או דחיים ליה בגין דיהיב ליה עותרא. ומנסה ליה כגון
 נעביד האי פסודא הכי ונחוי תיש יי' בסרבנו ויהיב לן אנרא בגיניה
 אם אין. דאי לא יהיב ליה אנרא בנינא לא רחם ליה ולא יהיב ליה
 צדקה וקא יעביד פקודא ומנסו לקב"ה בכל פקודא ועובדא בודאי האי
 איהו מארו ערבוביא בישא דאתמד בהון תיש יי' בסרבנו אם אין. אלא
 דחיינו ודחילו לקב"ה שלים בכל פסודא ופקודא דעביד ביו דיהיב ליה

אנרא במיכו ביו דלא יהיב ליה. ובגיד מני באורייתא ואהבת את
 יי' אלמיה בכל לבנה ובכל נפשה ובכל מאדה ואוקמוהו מדמאין אם
 חביב עליה נפשה מממונה לכך נאמר בכל נפשה. ואם חביב עליה
 ממונה מנפשה לכך נאמר בכל מאדה דאית בר נש דצלי ואזיל בכל
 פקודין דלא יהיב עליהו אנרא ואם הוה יהיב אנרא עליהו לא הוה
 עבד לון. ודרא סניאין אינו מפני נשא דאינו עתדין בעותקא סניא ואנון
 חביבין עותקא דלהון יתד מנטמקא דלהון דעותרא דנפשא איתו פקודין
 מבין בעלמא דארי ועותרא דנופא ממזא ועדנא בערמא דין. ואינון
 דמחבבין ממזא מנפשא אם הון יתבין ליה כל אורייתא במקא וזין
 לא הון יתבין להו בגינה בני דממונא חביב עליהו מנפשא. ומה דחזיל
 דרחים ליה לא אירו אלא בנין ממזא. האי רשוי ממזא עקרא ואורייתא
 דרחים סבי"ה מפל. האי רחיטו ורחילו לא חשיב ליה סבי"ה אלא עקרא
 דרחמו ורחילו דסבי"ה דאע"ג דאיתו רחים קמוניה מנפשה דירחים
 ליה בקמוניה במה דאיהו השיב עליה ולא במפל דלית לכך נאמר
 בכל מאדה. וכן מאן דחשיב נפשה מקמוניה ומה יהיב כל ממזא
 דעלמא ולא הוה נזים אפילו באנרא ועקרא דאית ביה. לכך נאמר בכל
 נפשה במאי דרחים ליה:

תמונה חמישאה

(גרי קקון כו)

בראשית כי באש יי' נשפט. אלסם מארי דדינא ועליה אתמר
 אלסם לא תמלל בודאי כמה דלעילא אתמר כי אלסם
 שופט זך ישפיל וזה ירים. כד איהו צריך למהו דינא לתתא לרא
 ישפיר בדינא ולדא ידים בפום עוקרוי לרא מטה כלפי חסד. לרא כלפי
 נבירה. אמת באמצעיותא. ובגין דא אתסרי דין אמת. אלסם חכמ"א
 בחושבן. דתמו י"ס דאיהו חכמה ובינה. זה שמי עם י"ס שס"ה. מסטרא
 דשמאלא. ורא י"ה מן אלסם ה' עלי נוקבא. וכך דין איהו דן צדיד
 ימהוי איהו יתיב ובעלי דינא מיטין כנונא דלעילא דאתמר בסבי"ה
 ויכאו בני הארמים לתתעב על יי'. איהו יתיב ואינון מיטין למתבע
 דינא ובגין דשמו יעול בנייהו למתבע חוביהון דבני ישדאל אינון

במסולא עליה עד נתייה להון ודא איהו להתיצב על יי' ועוד להתיצב
 על יי' לשאלה ולסתבע דינא לנבי (נ"א סמי) סביה יסוים בד נהוג
 עלמא ברחמן ומסמנן ותבעין דינא ודא איהו להתיצב על יי'. ותו
 להתיצב על יי' יסוים עמודא דאמצעיתא רשעין ותבעין דינא מנבורה ביד
 רברבא דמייסא עד עמודא דאמצעיתא ודא הוא על יי'. עד דמסרבין דינן
 קדם נבורה אתמר בהון להתיצב על יי'. דאע"ג דבנייה אינון ישראל לית
 ליה רשו לאעברא על דינא. דאורייתא קדינא אתייהובת. ואומי
 ערה דלא יעבר עלת. וגבבי דינא. נבורה איהו באמצעיתא ותסד
 מימינא ועמודא דאמצעיתא משמאלא וכל דינן מהאי אתר תליין. וכל
 ספירא בלהו אתקריאו דינן נבורה ואפילו יסוים:

דינא סקמא חרא אתקרי ריו להון בתנש ואתמר לא תלין נבלתו על
 העין. אמר ליה אלעוד ברי הבא צריך לתרשא מזין אית עין ואת
 עין הה"ד כי האדם עין השדה ואית ארם דאיהו עין הדעת טוב ורע
 וחובא דאדם איהו נבלתו דארם סקמא דאיהו עין החיים לא צרד
 תליא ביה חובא דא הה"ד לא תלין נבלתו על העין דפאן דאכל
 מעין דלית דאיהו עין החיים אתמר ביה ואכל ותי לעולם:

ועוד לא תלין נבלתו על העין. עין דהבא דא תיה דאסתדל באורייתא
 דאיהו עין החיים הה"ד עין חיים היא למחוסים בת. לא תלין בו
 נבלתו דאיהו חובא דהב בזמא לא תלין עמיה בגילה דמיר ותוב
 בתחבתא כמה דאמסיה מארי מתניתן אם דאית תיה שחמא כיום
 אר תתרתר אחריו בגילה דודאי עשה תשובה (נ"א שטא עשה תשובה
 שטא סד אלא אימא ודא עשה תשובה):

ועוד לא תלין נבלתו על העין דא תיה. נביתו דא בת עם הארץ.
 דאיהו ריחמא דאם אנת תינא לה ביה או סוגרת או סוגרתו.
 ודא איהו כי סבור תקברנו. כי סבור הוא לה. או תמכנו איהו ליה.
 ואתתא דא לאו אקרי חונא ויהודא דליה אלא איהו במסולא תרייא
 עליה בתיה משיר על סולית. ובניד כי סולת ארקים תלוי דאיהו
 סולת דכסולת ליה או איתיה ליה לידי ענותא:

ד"א לא תלין נבלתו על העץ דא שבת דרית ביה ב"נ נשמה יתירה
 לא צדיד לאתחזיא קדמיהא נפשא דשלטא בב"נ בזמן דחול
 במקלאקה דאיהו אסורה בשבת אלא קבור תקברנו ביום ההוא דלא
 אתחזיא קדם זכור ושמור דשבת ובניהו אתמר של געקה מעל רגלה
 כי הקמום אשר אתה עומד עליו אדמת מדיש הוא. ולא תטמא את
 אדמתך דנשמתא יתירה איהו ארץ ישראל דלעילא אדמת קדש
 דאתמר בה קדש ישראל לוי :

ועוד לא תלין נבלתו על העץ דא בר נש דאיהו נבל עליה אתמר בר
 המעמיד תלמיד דלאו איהו הנן כאלו מעמיד אשרה ובג"ד לא
 תלין נבלתו על העץ דאיהו עץ החיים. ד"א לא תלין וגו' העץ אלין
 ישראל דאתמר בהו' כימי העץ ימי עמי. חובא דעברו עם נבל לא
 תהא תליא ליה בישראל דבר עברו ית עגלא חשיב מטא דישראל
 עברו ליה. ואמר קמה י"י יתרה אפה בעקה אל סב"ה דר רד כי
 שחת עמה מיד נחית ותוא עגל דיוכנא דשור ותמור. שאיל ליה מאן
 עבר דך. אמר תמור. ערב רב אשר בשר תמורים בשרם. שור אמר
 נמי תבי. טבעת דעלה מול שור. בזמנא דאתמר בערב רב ויתפרסו
 כל דעם את נומי הוהב אודמנת תקן וארמי כלא אהרו בגרא ונפקת
 עגלא דיוכנא דשור ותמור. בההוא זמנא צווחת רוח הקודש ואכרת
 דע שור סנהו ותמור אבוס בעליו ישראל לא דע עמי לא התבונן.
 ורשעיא מה חוו למעבר עגל. אלא ודאי אינן חוו מכשפין דפרעה
 יונ"ם וימברו"ם בני בלעם דאתמר בחון ויעשו בן התרומים בלמיהם
 וחוו דלא יהו ממשו בהון. אתחורו עמיה דמשה וקבילו ברית מילה.
 ומב"ה דדע גלויין וקתורין דהוה דע בהו דאינן מנועא בישא בר
 הוה נחתא שכנתא אתמר בה ויסע מלאך האלמים ההולך לפני
 מתנה ישראל ודא אמר לפני העם ובנין דא נמלו סנאה בלביהו ואמר
 מים עשה לנו אלמים אשר ילכו לפנינו. כגוונא דהוה אויל קדמיכו.
 ובנין דא עברו ית עגלא בחרשי דלהון ודא איהו דע שור סנהו וכו
 ישראל לא דע חרשין. עמי אהרו ומשה בני עמרם לא התבוננו. ודא

איהו לא תלין נבלתו על העץ חובא דא דעם נכל לא תלין נבלתו על העץ דאינון ישראל. ד"א לא תלין וכו דא גזירא דרא אתגזיר לשמא דקב"ה לא תליא ביה בישראל דאינון עץ כמה דאוקמה בימי העץ ימי עמי :

ועוד לא תלין נבלתו דא נבלות הפה על העץ דא לישנא בישא דחובא דא גרים דימות קדם זמניה, ודא איהו כי כבוד תמברנו. ד"א לא תלין נבלתו דא יצר הרע על העץ דא נשמת חיים. דמאן דחלל בה אתמר ביה, כי כבוד תמברנו. וימות בעלמא דין ובעלמא דאתי דא אידו דיניה בתנא מאן דעבר על דא :

תנינא דרג לגנב ולגזלן עונשא ובגין דא דממטכין לחבריה צריד למחוד ליה משכוניה בעידו דצריד ליה בין דלית ליה אחרא הה"ד השב תשיב לו את העבומ. ואתמר במקרא אחרא אם תכול תחבול שלמת רעה עד בא השמש תשיכנו לו. האי בנשמתא דבר נש ממלך. אם תכול תחבול נפשא ורוחא שלמת רעה דא נשמתא ואם תכול תחבול תפלין דיד ותפלין דרישא. שלמת רעה כסויא דמצוה עד בא השמש דאתמר ביה כי שמש ומגן יי אלקים. תשיכנו לו קדם דיתכניש מניה דעליה אתמר וזרהה לקם ידאי שמי שקיט צדקה ומרפא בכנפיה מאי צדקה גלותא. ומרפא בכנפיה כנפי מצוה דאינון תפלין כנפי זנה וכנפי מצות ציצית. היא שמקלת לעוזה משקא דתפלין ואם את לא תחזיר אליו כסוין ליה קדם דיתכניש מניה שמשא דאיהו מב"ה דאתמר ביה כי שמש ומגן יי אלקים הכי יתכניש מיגך נשמתא דאתמר בה כסאו בשמש נגדי מדה לקבל מדה. ובגין דא. עד בא השמש תשיכנו לו. לו לעני דאיהו צדיק ולשכינתא דאיהו ענייה בגלותא. כד ייתי ליליא דאידו גלותא. כמה ישכב שכינתא דודאי שמשא דאיהו ככ"ה לא נהיר לה בגלותא דאיהו ליליא ואשתארת בחשוכא. ובגין דא צריכו ישראל לאנהרא לה בגלותא באור נר דאיהו תורה ומצוה אוד נשמתא. נ"ד נפש רוחא דאינון סימן נ"ר. בתי דתפלי למשכב בהו שכינתא בגלותא. וכסויא דציצית

לאתעטפא ביה במשכבה. ובגין דא אי בר נש לא אנה תפלין
 וציצית במה ישכב אירי בגלותא. עדה אתמר אשרי משכיל
 אך דל ביום רעה ימלמוהו יי. ובזכות פקודין אליו ירתין בני
 נשא תלת סמרין דאינון נשמתא ורוחא ונפשא ובהו צריך לממרי
 לישראל עלאה דינחית לאנהרא בשכינתא בנהורא דפוקמא
 דאיהו שמש צרקה וטרפא בכנפיה לישראל דאינון בני מדעא
 בגלותא. וצדקה איהו שכינתא עלאה עדה אתמר מי ידעא דד
 ואיהו כ"ה ב"ה אתון דסריאת טמע ערבית ושחרית. וזה נתא
 לישראל למפרס שכינתא. אבל כימינא אומים זה ורתם עדה הה"ד
 ובחסד עולם רחמתי ובגין דא נשמתא. ורוחא. ונפשא. אינון
 משכבא דשכינתא קלותא ועלייתו אתמר ושכב בשלמתו וברכך
 ובגין פקודין אליו שריא שכינתא על בר נש ועל נשמתא אתמר
 משוכבת חיקה שמוך פתחי פיה. דלא תדוד אם לא תשלם הה"ד
 אם אין דל דשלם למה יקח משכבה מתחתיה. ואשתארו רוח
 ונפש יתומים. ואם נשמתא עברת על פמורי אורייתא ואנתת חובין בנושא
 דין איהו ליפרע מנכסי יתומים בפקודין דעשה דאשתאר לון משכמתא
 דבגין חובין נמליו מתייביא משכונא דאיהו נשמתא. ודא איהו אם
 תבול תחבול שלמת רעה ואי אית ליה חובין ואית ליה נקוה אתפרעו

ואם נשמתא עברת על פקוד אורייתא ואשכחתי חובין בנושא דין אירי לפרע מנכסי יתומים וכו' ב"ר ענן זה
 הוא דמוכח אפילו שם לארס נפש בלבד כולל בה רוח גשמית נכ ולכן אין לך ארס שאין לו גילין ודוע ב
 רמזות ל"ך שיקם הארס ארס נשמתא וברבור ובחשד דהוה יתום שיקים ריחמיה עשן נשמתא ועוד כל ריחמיה
 דברבור וגם כל ריחמיה נשמתא וכן הוא בלחין וכמשיש בשאר רמזות ודוע ב מה שלדין לקם ס ריחמיה
 נשמתא זה שידן לחלק הנשמה ומה שזך לקים נשמתא זה שידן לחלק רוח ומה שזך לקים נשמתא זה שידן
 לחלק הנפש ולע ד ריחמיה כן כאלו ארס חטא וגר ליקח מינו משטן ריחמיה שמתלקים ממנו חלק הנשמה נשמתא
 איהו נשמתא ומלא חלק הרוח וחלק הנפש נקראו יתומים אחר שילוק חלק הנשמה חסד כ לגשמיה על לחין ואחתי
 חובין בנושא דריחמיה כן כאלו ארס חטא וגר ליקח מינו משטן ריחמיה שמתלקים ממנו חלק הנשמה נשמתא
 אלו הרוח והנפש פקודין נשמה דאשתאר לון מן נשמתא דל מה שיש להם מן הנשמה נשמה של מטה עשה נשמתא ימו
 מן נשמתא הוה כים לנשמה ששאריו אלל רוח ונפש אחר שילוק הנשמה חסד מן כי בגין חובין. מלן מה ב א
 משכונא דאיהו נשמתא כליח המשטן שילוקים מן ריחמיה אחר חטאו הוא חלק הנשמה וכן כ ריחמיה שמתלקים
 ונשמתא כחוס המזכ של המטה אלל רוח ונפש אחר שילוק הנשמה חסד ואי אית ליה חובין ואית ליה וכוון אתפרעו
 חובין בנושא פרוס אם אחר שמתעטער הנשמה כשילוק מן הגוף ועשה הארס עוד משטים למטה ומלא דאיהו

חובו בכוון ואתמר וצא שפרו בהפסדו מיד חזרין ליה לנופא
 קדם דייתי שבשא. ורא איהו עד בא השמש תשיבנו לו. דבר נאים
 בר נש. נשמתא סלקא מניה ולא נחתת בנופא עד דפרעת כל חובין
 דעבד בר נש בההוא יומא ובג"ד ממשבן לה ההוא בי דינא דלעיקא
 בגין דמקטרגא מליה אבתרהא למתבע מניה דינא בארבע מיתות בית
 דין תרין דאתמר לעיל ותרין דאינון שרין על אינון דמנדין ערין
 דאירייתא. וקאם איהו סאן דנטיד לה בכל יומא. ובזמנא דחובין אינון
 רברבין ומלוה בר נש חובין על משבונא. אכד משבונא דאיהו נשמתא
 ולא חזרת לנביה. וכלא איהו ברין. דרן לה גבורה דאיהו בי דינא
 רברבא בכל ליליא בתרין עשר שעתין ובשבעין ותרין רגעין בחשבון
 חס"ד דאתמר ביה והובן בחקר כסא ורוא דמלה ותפסדנו לבסרים
 לרגעים תבחננו. ואית חובין דאינון בסתר ולא יכירין לאתרהא בהון
 מלאכין דאולין עם נשמתא דאתמר בה כו. מלאכין יצוה ל"ד. הא
 שבינתא סהדת עלייהו הה"ד אם יסתר איש במסתרים בגין
 דשבינתא על רישיה דאתמר בה דע מה למעלה ממד עין רואה ואין
 שומעת וכל מעשיה בספר נכתבים ולזמניו נשמתא לא תות מודה

לה חובין ואת לה וכוון כגודם או יחד מחזירן לו השכחה ותיב נשמח דרו לה נכורה ולא הו כד
 רכרכא בכל ללא בחרין עשר שעתין פ רוב לחפלה סום והיללה שון כ מות יום הוא כ שעות ומרה לילה
 כ שעות ורין סם חקר רק ים הפרס נראה כלל יור כן וס לל למתקף עם כ שעות דלילה טוד פ"כ רגע ס
 מן יב שעות דוס אשר כאלו רגע ס ון ד לא אך דרין שרן כאלו פ כ רגע ס הוא חסד כתיב פ"ב יען כי אלו
 משעות דמחא נינוה ונחלא כ שה יקר ים אחר כחלה י"ב שעות של וס רלזו נמרו כ שעות דלילה ור"ל אחר
 ט כ רגע ס של רחמים כ שעות של וס ש אלו פ"ב רגע ס מוג שרן כהס"ד מה נחשבים לם ואחר שילאו נחשב
 בקר שא הן בו דן כלל אך מוג ש"ס כאלה יין כ שעות דוס נחשבים מחא מחש ולכן שנ כח לט בקר ש אחד
 כנחשת פ כ רגעים סו וחי כילתה פ כ רגע ס סו ולכן אחר חקדט לכר ס חרין וסי ס לרגע ס מנחמט ללמד
 כ הומ פ ש כן שנ בקר אלו סס חשטן של רגעים סהס פ"ב ואל ת חובין דא טן כסחר ולא יכילן לאסדהא
 ברין מלאכין פ רוב רם כשעות רשות וסרהור ס רפ ס דלין התלכים מתיבין מה שבינת ויה שכלב שרילאו נחשב
 על הן וגם יר"ר שרוא רשטן חקדטני אלו יכול לחכות כגודם ועל אלו שבינתא קסדה על רו ולזמניו
 כשמחא לא רוח מורה כחובין ורובע עליה סה ר ומס ד לר כ ברא ואחי לנג כד ורן עליירו דן ר שבע ס
 הסס מחאר זר פלא לטן יקודח מטר נפסך אכ חובין אלו רם כמחשס הא חיכא מלאכין דסהן על רו וחס
 סה ברירור מחא רם הסטן לקסדנ כסה והלא ככר אמר קודם וס דחובין של כסחר שנ נחא חסדהא עלייהו
 ועד קסה מוכח איך הנשתי מנחשה אס החמה הוא כך כמו שאומר יר"ר רוחס איך החמה קד איך ל"ד חשב
 למחלה דבר כשקר ועד מה עטין חמירו חסדד לה ר כהא. ו ל כס ד דחובין איי סס על מנש ס סהס כשונג
 דסכהה איך שנה החומס כהס חמחא פסס ושה ס ושלוס וטלרו כשונג דסכהה רש על וס טענה כיון דחמחא פסס
 בחיבין

בחוֹבֵינו דְתַבַּע עֲלֵיהָ יָצַד הָרַע וְחָשִׁיד יָצַר הָרַע בְּהָאֵי וְאִזְרִיו לְגַבֵּי בֵי
 דִּינָא וְחָ עֲלִייתוּ דִּין הַנְּשַׁבְעִים. אֹמְרֵינָא נִשְׁמַתָּא עֲלֵיהוּ וְאַתְפְּסֶרְתָּ.
 וְאִם לֹא פִרְעַת. וְאִית חוֹבֵין דְאַתְמַר בְּהוּ זְבִיד קָל אָדָם יִתְחַם
 וּמְרָאִיו לָהּ חֲתִימַת יָדָהּ וְאִית חוֹבֵינו דְאִינוּ עַל תְּנַאי דְאַתְנִי עֲלֵיהָ
 לְפִרְעָא לֹא בְהָאֵי עֲקָמָא דְחוֹבֵינו דִּילִיה בְּאַתְרֵיהָ דְלֹא יִגְבַּהּ לֹא תוֹבַע

והם וכו' שלש פעמים אין שכר של זה חסד שנגב אלף חסד פושע ושל זה דין חסד שחב עלו וכו' ש
 נגמרא על אחוהו הלמיד שכתב ל'יח עירוב בערב יום ואחר לו שמואל בפעם רחשוני כמוך אר די ומותר לך
 לבשל אך אחר שכתב פעם שנת אחר לו פושע את ולא ועל לך ערוב של וכן כהן כון שחטא ב'פעם מחמת
 שכתה טועה ה'הר שאל לור דין שנגב אלף טועה ורגשמה טוענה הן אמה בשוכה שני פעמים חסדי כושע אך
 כהן הילך עשר לו המלאות לכלכל'בו כד לגרום לו רשכמר ולא בחר השכחה מאלר כפ טעוב של אדם
 אלף ל'ר לבבל לבור ורג'וד' להשכחו עוד פעם שנת ושלשת יאח בכריג' און לו דן פושע' חסד בתקום
 ולזמן' נשמח לא הית מודר בחובן דתבע על' ל'ר און רכור ש'להר אומה שחטאה וה' אומרת לא
 מחתא דוס א'אל לריות אלף הכור ש'להר תובע על מעשה השוגג שה' המחזר שכר ש'אל' זר שנגב שרה
 הכשמה פטורה עלו אלף זה חסד חוב גמור שראו פטיה' מחתר ששנה פנ'ס ושלש פעמים וישמחם אונר מודה
 בטענה זו שטוען ר'נר' כי אומרת רשכמה ה'ר' עשר אומרת כלכל' המות וטרדה הל' שסיבב לו השכחה
 ולכן און ל'בר ז'ס דן פשע'ר ולא נחשב לחובר ובחמת ר'ר'ר חסד ד'בד'ר זר שטוענת הנשמר כי כפ רד פחו
 שרודן אחר הא'ס ל'תע' או יש טעם למשור אחרו בכך ולא ב'יד של מעלר כאשר ד'ס וחלר' ד'ן ז'ה ש'כא לפנ'ס הן
 כון ש'רס אינ'ס מכ'ס ר'ס הכסמרות שכל'ב כן א'ס ר'ש'ת ל'בו ר'וא החי'ר ב'נכסרות' על' נגלו כל התלומות הן
 מוכר'ס ש'פסקו ר'ן כך שחמה ב' רשמה שכור'ר ל'רשבע א'ס אמה הד'ב'ר הזה שאומרת ש'יר'ר עשה כלכל'ב
 וערה כל'ב של'ה לגרום לה שכתה ש'תשכח ה'איכור ותכ'ס'בו ול'ו א' בת קו'ס ו'ן ה'כ'ד ע'לייהו ד'ן רשכ'ע'ס כ'ן
 ופענתו אלו ה'ס ד'כר'ס ש'מט'ס כל'ב ול'ו אומ'יאת נשמח' על יהו והשכחה ח'ה' כל'ב' מכ'ה הכל'כול ע'שמה
 לה ה'ל'ה' כל'בה ר'ע'י כ'נמ'אל לא נחשב'ה בז'ב ד'ן פושע' ו'תפטר'ת מעונ'ס חו'ג'ן אלו וא'ס לא ה'ר'ה' ל'שבע
 על ז'אה מפ'נ ש'אין הד'ב'ר ה'ז' כ'רור א'לה' ול'ר'כ חוששת מ'ן השבו'עה אז' הח'ב ב'חוב'ין אלו מ'ד'ן פושע' ו'פרעה
 בעונ'ן ש'תקבל בע'בור'ס ו'א'ר'ת' מ'ב'ן ד'ה'תמר ב'ר'ון ו'ב'ר כל א'דם ח'מו'ס י'מ'ר'ן ל'ה ח'ת'מ'ת ד'ר'א ל'כ'ן ד'א'כ'א
 ס'ר'ר ד'ס המ'ל'כ'י'ס ד'אל' ע'ס נשמח' כ'מ'ס לע'ל מ'ז'ר כ'מ'ס כ' מ'יל'כו ל'ו'ה ל'ך א'מ'ל ח'ת'מו'ס הג'ש'יה ב'ר'וד'א'ת'ר
 על ה'ס ו'ר'ל כ'ס ד'י המ'ל'כ'י'ס מ'ע'י'ן ע'ל ז'ר ש'ע'שה ב'ס ד'וק'א וה'שמה ח'ומ'ת'ת על מ'ר ש'נע'שה ב'ל'י'ר א'מ'ל
 המ'ל'כ'י'ס מ'ע'י'ן על ר'ע'שה ב'מע'שה וה'ג'מ'ר מ'ודה וה'ת'מ'ת על ה'נע'שה ב'ר'ור א'נ'מ ר'י'ל'כ'י'ס מ'ע'י'ן ב'ד'ב'ר'ס
 ש'ב'ין א'דם ל'מ'ק'ו'ס ד'וק'א וה'שמה ח'ומ'ת'ת על ד'כ'ר'ס ש'ב'ין א'דם ל'ח'ב'ר'ו ו'א'ר'ת' ח'וב'ן ד'א'ט'ן על ה'נ'ל ד'א'ת'י על ה'
 ל'פרע'ת ל'ון ב'ה'ל ע'למ'ל ו'ב'י' פ'רו'ס מ'שור'ש ב'ס'ר'ר ה'ר'א'ש'י'ס ז'ל' ד'מ'ש' ר'ול' א'ן ב'ר' של מע'לר מע'נ'ס א'ן ק'וד'ס
 כ'ן ע'ש'ר ס' ה'ינו ד'וק'א א'ס ד'ר'ס המ'ל'כ'י'ס מ'ע'י'ן ע'ל ז'ר ש'ע'שה ב'ס ר'ת'ו מ'ד'מ'ש'י' ש'ש'ס לא י'מ'נ'ש' א'חרו על ע'נו'ת ש'ש'פה
 ק'וד'ס ע'ש'ר'י'ס א'בל א'ס ד'ס א'חרו ב'ב'ר' של מע'לה כ'ע'ודו ח'י כ'ע'ו'ה ז'ש'נ'פ'רע'ן מ'ח'טו ב'י'ס'ר'י'ן על ע'נו'ת ש'ב'י'דו נ'ס
 כ'ב'ד' של מע'לה ש'ע'נ'י'ן א'חרו על ע'נו'ת ש'ע'שה ק'וד'ס ה'י'ו'ת כ'ן ע'ש'ר'י'ס ד'ה'י'נו מ'ז'י'ן י'ג'ש'נה ו'ס א'חר'כ'י'ן כ'י'ן ד'ה'ט'נ'ס
 ה'וא כ'ע'ו'ה ז'נ'ס כ'ב'ד' של מע'לה א'ול ב'ח'ר ד'י'ני א'ר'ס כ'ע'ו'ה ז'ש'מ'ח ב'י'ן א'ת' ה'א'ד'ס על ע'נו'תו י'ג'ש'נה י'ג' ו'ס א'חר
 ומ'ט'ל'ר' ח'ש'ו'י'ת ח'וב'ן ד'א'ט'ן על ה'נ'י' ד'א'ת'י ע'לי'ה ל'פרע'ת ל'ון ב'ה'ל ע'למ'ל ח'ון כ'כ'ו'נה ד'א'ת'י ק'ב'ה על ר'א'ד'ס
 ח'א'י מ'ח'ס ב'כך א'ל'ל הכ'ו'נה ר'ולה ל'ומר כ'אל'ו ר'ס על ת'נ'אי ז'ר כ'ל'ומר ד'ר'יו ל'ך ח'וב ש'הלו'ה ע'ש'ר ב'ו ת'נ'אי ע'ס ר'מ'לו'ה
 ש'א'פ'י'לו ר'י'ע'ז'מן ש'רע'ט'ן א'ינו כ'ול ל'ת'ב'עו ל'פרע'ו לו א'ל'ל ר'ק ב'א'ת'ר'י'ה ל'ג'ו'ה ו'כן ז'ס ש'רע'ט'ן ש'ל מ'וב'ן א'ו ע'ב'י'ד
 ב'ר נ'ס ע'ש'ר ס' כ'אל'ו נע'שה ב'ר'ס ת'נ'אי ש'אל י'ה'ה ש'רע'ט'ן ש'ל'ר'ס ב'י'ס'ר'י'ן א'ל'ל ר'ק כ'ע'ודו כ'ע'ו'ה ז'וא'ס
 ל'א ד'ט' א'חרו כ'בו'ס ח' בע'ה'י' ד'כ'ס כ'ע'ו'ה'י' א'ר'ק ש'נע'פ'ר א'ז' א'י'ן מ'ע'נ'ש'ס א'חרו על א'ר'ס ע'נו'ת ש'ע'שה ע'ד
 ה'י'ו'ת כ'ן ע'ש'ר ס' כ'ן ד'ע'ו'ת'ת א'לו ד'י'נ'ס ל'ה'י'ת ש'רע'ט'ן ש'ל'ה'ס כ'ע'ו'ה'י' ד'וק'א כ'ד'ן ר'מ'ת'נ'ס על ח'וב ש'ל'א י'ר'ה לו ש'רע'ט'ן

אֵלָּא באתְרֵיהּ. וארין אינון חובין דעשרין שניו. ואית חובין לתתא דאוקמוהו מדמאין דעד עשרין שניו מענישין לתתא ולא לעילא ואית חובין דמענישין לעילא ותבעין לון לעילא בי דינא רברבא. ובגניניהו מבשכניו נשמתא לעילא ולא מניחין לה לנתתא לתתא אכל בחובין דמענישין עליוהו לתתא לא מענישין לה לעילא ולא מעכבי לה תקון. ואית חובין דנשמתא. דנביז מנייהו בכל אתר כוון ומכלל אכיו ואמו דאתמר ביה מות ימא מבי דינא דלעילא ומבי דינא דלתתא. דאתנת בתרין דינין. וכגון חובא דא בכל אתר דאשכחין לה לעילא גבין מינה. ובכל אתר דאשכחין לה לתתא גבין מינה. ולית פקודא דלית לה רשו לאגנא עלה. דאית חובין דדיינין לה בדינים חמורים לנשמתא ויימי מצוה דאיהו מטרוניתא בגון מצות תפילין ואגיגת עליה ופר שת גדפקא עלה ולית רשו למקטרג לקרבא תקון. ואית חובין דמטרוניתא לית לה רשו לאגנא עליהו ח"ד מעם מזבחי תקחנה למות. אכל פקודיו אית דאינון שפחות מאלוי פקודיו דאינון על מנת למכל פרום אף על גב דיינתו לאגנא עלה (גמלי לון) מסטרנן תחות רשותיהו (ג"א נפטון לה מסטרנן מרשותיהו). ואית חובין אתרנין דאתסריאו הלגיו דייניו על חובין דחולמין בתו, מנהון מטה כלפי חסד ודיינין לה לנשמתא במסאן. דאיהו דינין סמונת. ואית אתרנין דחולמין עליוהו ואינון נוסין כלפי חובה למידן לה בדיני נפשות אם זכוון מתגברין על חובין דנין לה בדינין סמונות. וזכין מזכוון דאינון גמילות חסדים דלית. ואם חובין מתגברין. דיינין לה בדיני נפשות מסטרא דגבורה. וגבין בה נפש ורות. ולעילא לית משוא פנים בין זכאה לחייבא וכן צריך להשוות לתתא גבי דינא. זכאה עם חייבא מסטרא דאמת. עמודא דאמצעיתא. ולא יתא דינא רשאי למעבד משוא פנים לתד מנייהו בדינא. דבדינא דלעילא אתמר ביה לא ישא פנים ולא יקח שחד. ווי ליה דדינא לתתא דאשתני מדינא דלעילא דאכחיש עובדא דבראשית. ולא

אלא במקום פ' ואית חובין למסא דחוקטו קומלין דעד עשרין שניו מענישין למסא ולא למילא גיל דגדין ליגרום דלום חובין שדכרים אלו מיום דכרים שקדמו לם שאמר ולגן א גון חובין דמענין שנין וכל לפרס דכריו

תרחש ד'ימטור נדר ואף על גב דשכינתא איהו בגלותא לנבי בעלה
 כנדה. דאיהו יפריש ביו דם לדם ואתפתח מסורא דילה לדיכאה לה
 במים דאריותא מים חיים דלא פסקו. ואפריש מינה דם נדה דאיהו
 לילי"ת דלא אתמריבת בהדה דאיהו תובה דנשמתא דסאיבת לה ולית
 לה רשו לסלקא נשמתא לנבי בעלה יתתא אתר דאתיהיבת מתמן
 ואתרנת בין דין לדין בין דיני נפשות לדיני קמונות דאית מאו דפרע
 במקוניה ואית מאו דפרע בנפשיה. ובין נעע לנעע. כמה דאמסוה
 איבה ישבה בך דאיהו חטיבא שכינתא בגלותא במצודע. דאתמר
 ביה בך ישב מחוץ למחנה מחוץ ודאי דא גלותא דאיהו לבר
 מארעא דישראל דאיהו מותבא דאת ה' ואי מסורא לא יביי למפתח
 עד דיפתח ליה ההוא דקניר ליה. אגא מפייסנא ליה בנין יוד מא ואו
 מא דאיהו יתורא (דיחודיה תמן) ובנין לבושין דאתלבש מיד אתפתחת
 מסורא ואתדכיאת שכינתא. וקיא דמלה מקוה ישראל מושיעו בעת
 צרה. מושיעו ודאי ההוא דמסורא דמסוה בידה:

תקונא שתיתאה ליום מ"ה.

(171 סקן כ') (1)

בדאשית תמן תרי אש. ואליו אינו תרין אשין דאיוו ברא מאורי
 האש ועריהו אתמר סמכוני באשיטות בתרי איטות ואמאי
 אמר בהו סמכוני אלא בלי שבת נשמה יתירה מא נתא לסמכא
 שכינתא תתאה בגלותא דאתמר בה נפלה ולא תוסיף מום וכר אתא
 מוצאי שבת אכתלקת נשמתא יתירתא דכה ונפש. ונפש מיד דאיהו
 אסתלקת וי נפש דלית מאו דסמיד לה. בההוא זמנא איהו אמרת
 לישראל. סמכוני באשיטות דאינון מאורי האש. ומאי גיהו תרי תורות
 דאינון הצובות מאש דאירו אלמים מדת הגבוהה ומאי גיהו למודי יי
 תרין שפון דאקרוו להבות (ג"א דאוסדון בלהבות אש) ואינון תרין
 תפוחין דמנהון רוחא דמשיחא נפיש דאתמר ביה ונחה עליו רוח יי
 לבת מלך דהות בכי מדעא מרחימו דבעדה דאול בעדה איהו נפלת
 למשכבא צווחת ואמרת סמכוני באשיטות הא איהו בכי מרעא. היא

סעלו ת הנעס ס בשנח קודש ושנח למחר עלתא עריהך יומן עלה ס חזקום נבוה ועלון מחקרי דת ס אומרת

אמרת רפדוני. כמאי. בתפוחים דמתרבים בעצי דער ואלין אינון
עצי בשמים. קס סכא תליתאה ואמר ר' ר' ה' און בעצי בשמים
מבדילין והקא איהי לא אמרת אלא בתפוחים אלא און מברכין על
עצי בשמים בנין דאתמר בהון וריה אפד בתפוחים ולא עוד אא כל
מיני בשמים אינון טבאן לברכא על יהו. ואנן דעבדון בהרס בנין דאית
ביה תלת עלין דאתמריאו תלת הרסים דרמיוזין לתלת אבהן. אבל
תרון נוסבין דחוממא אינון לקבל תרון תפוחו דאינון תרי נביאי
סשוט. די ברוז עתיד לאפקא רוקא דמודשא דאירו רעיא מדימנא
דלעילא. דביה אתישבא נפשא דילה ובנין דא איהי אמרת רפדוני
בתפוחים כי חולת אהבה אני בליקיא דשבת אתמר קמתי אני לפתוח
לדוד בשבת. וכד נפיש שבת אתמר ודודי חסד עבר ובההוא זמנא
במשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני עד דאומינא דבזמנא דייתי
זמנא אתרא דאחיד בידיה ולא אשבמיניה למיזל ככהד אתמר אחותיו ולא
ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי דא בי מקדשא דלעילא ולא חדר
הזרתי דא בי מקדשא דלתתא ובזמנא דאחיד בידיה בפורקנא בתריתא
לא יהא לי כומניו אחרנין. דבכל פורקנא ופורקנא תנה אתי ולקתד
תנה פרח מנאי. אבל בפורקנא בתריתא אנה אחיד ביה ומשיר ליה
בכמה משירו דרחימו דלא יוזו מנאי לעלם ולעלמי עלמין. דבכל
גלותא ונלותא תנה אויל מנאי ודוינא שאיד עליה לכל עובר ושב הה"ד
כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי. וזמנין
לא הינא אשכח מאו דייקא לי מדי מינה והוינא אומי בניניה
לכל בני מרתא הה"ד השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו
את דודי מה תגידו לו שתולת אהבה אני וכמה זמנין על משכבי
בלילות דאינון גירות בקשתי את שאהבה נפשי ולא תנה מאן
דייקא לי עד דאיהו תנה אתי וקעזו בגלותא בתריתא כרח דודי ככעסא
סניא ושאינקא בניניה ולא אשכתנא מאן דייקא לי מדי. ובנין דא
אנה אומינא. דבזמנא דייתי ואחידנא בידי דלא יוזו מנאי ואנה אחותיו
ולא ארפנו. אחותיו כששודא דתפילין ריד ולא ארפנו בתפילין דרישא.

תקונא חמישאה

בגהו

סבג

תא חזי דקא כד ייתי לגבה. יימא יגבי תרין משדיון. נשכימא לקרמים
דאינון ישראל די בהון אתמר כי קרם יי צבאות בית ישראל. נראה
הפירוק הגנפן דאדרי שכינתא בהון הנצו הרמונים. ארין אינון דמליין
מצות קרמון.

קס ר' שמעון ואמר סבא סבא נשכימא לקרמים קא איה קרמים דלאו
אינון ישראל בנין דא שמוני (ס"א בגון דשמוני) נטרך את
הקרמים קרמי שלי לא נטרתי. ואינון ערכוביא דערב רב דאינון
מעורבין בהון קישראל בגלויא. ובגוי דא כד ייתי סב"ה לגבי שכינתא
איהו ייקא לגבה נשכימא לקרמים נראה אם פרחא הגנפן בהון
דאתמר בה כי קרם יי צבאות בית ישראל. הנצו הרמונים ארין
נראי אינון דמליין מצות קרמונים. עם אתו את דודי דה ארין
דאינון רחמיין דילד תמו יהיבנא לון דד. כי הגה הסתו עבר
שולמונו דגאר סמנן עמין. הנשם חרף חלד לו שפסנתא דערב
רב. בההוא זמנא ייקא לגבה שובי שובי השורמית בתרי בתים
דאינון בית ראשו ובית שני לתתא. שובי שובי בבית ראשו ושני
לעילא ונתוזה בד. דבר אתר שובי שובי ארבע זמנין בארבע אתון
דילה דאינון אדני ונתוזה בד בארבע אתון דילה דאינון ימוכ. אמר
סב"ה לגבי ישראל ארבע זמנין שובי בשכינתא בתיבתא ונתוזה בך
בארבע כוסות דפודקנא דאינון בפסח דתייבוי בית ישראל למשתי
ארבע כוסות כנונא דארבע נאולות. שובי שובי בארבע יחודין
(כס א יסודין) דילך ונתוזה בד בארבע תיוון ונתוזה בה בשמיא וארעא
זמיר ישמחו השמים והגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך. בההוא זמנא
הנצנים נראו בארץ אלן אבהו וכוון דלהון אתגלויאו על שכינתא דאיהו
ארץ החיים ועל בנהא דאתמר בהון ויהי זרעה כעפר הארץ. עת
הזמיר הגיע אז ישיר משה ובני ישראל. וכול התור נשמע בארצנו
כול צופיד נשאו כול יחדיו ינגנו כי עין בעין יראו בשוב יי ציון.
בההוא זמנא סב"ה משבח לה הה"ד ראשד עליד ככרמל דא תפילין
דרישא. ורצועין תליין מכאו ומכאן כומורות דאינון ככרמל דתליין

בְּנִיָּהּ. וְדָלִת רֹאשׁוֹ כְּאַרְגָּמָן דָּא תַּפְלָה דִּידָא. מַה דְּתוּה דְלִית בְּנִלְוֹתָא
 עֲנִיָּיה תַּה"ד תַּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲמֹק. תַּה"א לְבוּשָׁא כְּאַרְגָּמָן דְּאִיהוּ סוּד
 אִזְרִיאֵל ר"פֹּאֵל ג'בְּרִיאֵל מִיכָאֵל נִזְרִיאֵל מְלֻךְ אִסוּר בְּרַחֲמִים דָּא
 סָבֵא יְכוּב. דִּיהָ אִסוּר בְּאַרְבַּע בְּתִים דִּיקָה דְּאִינוּ אֲדִנִי אַרְבַּע רַחֲמִי
 מוֹחָא דִּיהָ אִסוּר בְּרַחֲמִים כְּנוּנָא דָּא יִאֲחֻדְנָס"י כִי שְׂמָךְ בָּךְ וְכָךְ שְׂמָךְ
 וְדָא אִיהוּ סוּד אִמּוּן בִּן אֲרַגְמוֹ. כְּכָר אַחֲרָא רֹאשׁוֹ עֲלִיד כְּכַרְמֵל דָּא
 רֹאשׁוֹ דְּבִרָה אֲמַת דְּלִית רֹאשׁוֹ כְּאַרְגָּמָן דָּא שְׂבִינְתָא. מְלֻךְ דָּא אֲבָרְהָם
 אִסוּר דָּא יִתְּנָה בְּעַקְבָּהּ בְּסִטְרָא דְתַנְלִין דְּרוּחָא שְׂמַיָּא בְּרַחֲמִים דָּא
 יַעֲבֹב בְּאַרְבַּע רַחֲמִי מוֹחָא דְתַפְלִין דְּרִישָׁא דְאַתְמָר בְּרַחֲמִים בְּשִׁקְלוֹת
 הַמִּיב. סָב רַבִּי שְׂמֵעוֹן וְאָמַר אֲתַכְנִשׁוּ מִיָּדוֹ מְרִישֵׁי עֵלְאִין וְתַתְּאִין
 יִמְחִטוּ בְּהַטְוִיָּהּ רַבִּיהָ דְּהָא חוּפָה מִתַּתְּקָא לְגַבָּה וְתַתְּן סָא יִמִּיל
 יְהִי תַמְן פְּתַח וְאָמַר אֲלֵהוּ אֲלֵהוּ אֲלֵהוּ נְחִית הֵבָא אֶת וְתִמְלִין דְּנִסְתָּהוּ
 דְּעִדְרִיא דְּנִתְיַבְתָּא עֵלְמָה וְתַתְּאָה לְסִטְרָא רַבְּכָה. מִיד הָא נְחִית אֲלֵהוּ
 כְּמַתָּה יִיְיָ דְּמִאֲבִין וְכַמָּה נִשְׁמַתִּין :

פְּתַח יִמְרָא רֹאשׁוֹ עֵרֶךְ כְּכַרְמֵל. כִּיה כְּמַה מִתַּתְּקָא רֹאשׁוֹ בְּתַפְלִין
 דְּאִיהוּ (נ"א דְּאִיָּן) פֹּאֵר עַל רֹאשׁוֹ דְּעִלְיָהוּ אֲתַמַּר פֹּאֵרָה תְּבוּשׁ
 עִידָה. וְרַחֲמֵי תַלְיִין מוֹחָא סִטְרָא וְמוֹחָא סִטְרָא. מַה דְּהוּוּ תַלְתִּילִים
 שְׁחִירִית כְּעוֹרֵב הָא אִינוּן יוֹסֵפִין כְּכַרְמֵל. כְּעִלְיִן יוֹסֵפִין דְּאִינוּן בְּנִפְגִין
 כְּכַרְמֵל וְמַה דְּתַתְּן בְּנִלְוֹתָא דְלִית תַּפְלָה לְעֵנִי וְדָא תַּפְלָה דִּיד דְּבָה
 הִיא מִתַּעֲמָפֹא עֵנִי בְּנִרְחָא (ס"א בְּעִלְוֹתָא) תַּה"ד תַּפְלָה לְעֵנִי כִי
 יַעֲמֹק. כְּעוֹן אֲתַמַּר בְּד וְדָלִית רֹאשׁוֹ כְּאַרְגָּמָן. מְלֻךְ אִסוּר בְּרַחֲמִים.
 אִרְוִי אַרְבַּע רַחֲמִי מוֹחָא אַרְבַּע בְּתִי דְתַפְלִין דְּאִינוּן אִסוּב וְכֵן בְּיָד.
 אִסוּב כְּחוּטְבֵי חַד וְעִשְׂרִין אִזְכָּרוֹת דְתַפְלִין דְּרִישָׁא וְכ"א אִזְכָּרוֹת
 דְתַפְלִין דִּיד וְסִיבֵי חֲחוּטְבֵי אִסוּב. אִסוּב הוּא מְלֻךְ אִסוּר בְּרַחֲמִים
 אִשְׁיָד אִסוּב וְאִיהוּ רֹאשׁוֹ. יוֹסֵפִין סִיבֵי לִיה אִסוּר בְּכַלְהוּ אִזְכָּרוֹת.
 ד"א רֹאשׁוֹ עֵרֶךְ כְּכַרְמֵל רִישָׁא דִּיקָךְ כִּיה עַל בְּלָהוּ תַיִרִין סִלְמָא.
 עַל יִשְׁשִׁים הֵמָּה מְלֻכוֹת דְּאִינוּן שְׁתֵּין סְדְרִי מִשְׁנָה וְסִלְמִין לְשִׁית מֵאָה

ולששים רבוא ושמונים פלגשים דהוו תמניו ספרי דאגרתא ועלמות
 אין מספר אינון תלכות דלית לון מספר וחושבן דאינון נימין דשערין
 דכלה דלית לון חושבנא. ואנת כלה סליסת על בלהו תהי' רבות
 בנות עשו חיל ואת עזית על כלנת. ד"א ראשך עליך בכרמר.
 שערך דייך כמה איהו מתתקנא בתלת עשר תקוניו דאינו תרי עשר
 מזלות וסידרא תלת עשר ונימין רי'ך אינון כוכביא ומזלי דלית לון
 חושבן. ודלת ראשך אנת (הוא) דהוית סידרא עניה תהות בלהו בכביא.
 מהדקא בין גניין. ה"ד ותגל מתגלותיו ותשכב. כען הא אנת רישא
 לכולהו. כארנקו דאיהו אמן יאמחונס". אנת ארני מ'ך דאיהו יסוס
 אסור קרהים רי'ך ארנמ"ו א"ודי' רפ"אל ג"בראל מ"יכא ג"זוראל
 ג"זי'ו מדישין שמעו. בד חנו דאיהו שמשא יי'ני לאגרתא לסידרא איהו
 אתמשטת בשערה דלה. מתתקנא בתלת עשר דמנין (תקונין)
 דאינון תריסר מזלות. שימשא (ל' וס'רה) והוא בחתן יצא מחפרו. ואיהו
 ישיש בגבור לרוץ אהיו ברסיעא. ישיש לנכה וראי ה"ד משיגיה
 מזו התמונת מציץ מזו התרבים לאסתכלא ינכה. ברסיעא דאיהו
 (ס"א דא איהו) ישיש מא' כגבור מה גבורה עביר בהאי. אלא תרין
 עשר משכופין אית ברסיע וכלהו תלין מכמרנין לגבייהו נפורי תרעין.
 שמשא מתעטרא באתון דתפלין דאיהו שם יס"ה ואתלבט בגבורה
 ה"ד יסוס כגבור יצא. ודא איהו ישיש כגבור לרוץ ארת. ובמע תמונת
 בלהו דרסיע ועביר תרין עשר איהוין כמה דעבר משה על ימא ודא
 איהו לרוץ ארת ובנין דנמיל בקדמיתא מגבורה שמשא נפיש סומכא.
 לבתר אתלבש בהסד דאיהו הנור וביה אשתכך רוגזה דשמשא. ירוס

ו. שמונים כלגס דהוו תמנין ספרי דאגרתא כיוס שרר לרס שזי. ספרס ש' א דר בחיק רסוד ו' ג
 ל' (דף ק'ו) על סכוק זי ספר תולדות ארס) שכתב ח' זי סכד דלא לזיר סכר' א ק ספרא י"ב ר' זי א
 סכא, ספרא דתנך ספרא דרב כרוסכדא וכו' ג' ונאורר כשאר מקויות יזכ' ער ספרס דקאמר בסכרא
 דשלמר מלכא, וכן באדרא מוכר בלגדוהא דרב בא סכא, ונורא כל' חוסס ד'ל' ס' שר' ל'רס עסק וד' ועס
 כל מוד ססוד ש' להס ספרס על שסס כיוס ש' ל'רב רתגול סכא וכן ל'ר' בא סכא, כן ש' ל'רב ספרא סכא
 ולרב שיע' א סכא ושאר תל' ס' ר' זכ' שסס כיוס ק ובוורר חד' זכ' וכן ספרס ל'נדול דרובוס שקדמו
 לתקא ס ירס מגדול הסופ' ס שרס עמ' אל' כן ק' ז' וכן ר'ו גדול ר' ז' א' ס' שר' ר' ל'רס עסק כמלק רסוד וק' ס
 ל'ו שר' סך שזוס ס ספרס סל אגוס רסוד כ'ז' אוד וקדל'ס כלגס כל' עס שרס אחוס ס כ'ל' ררס דרו' ס

הוד

הנה מסתרא דעמודא דאמנעיותא. וכד אתרביש (נ"א אתרבו) בתקד
 בנתורא חורא מניה יתא נהיר לסיקרא ממצה השמים מוצאו דא עמודא
 דאמנעיותא. קצה דילה צדיס. ותקפתו על מצותם תרי סמכי שושט
 וכתו איז נסתר מחמתו דא שכנתא עלאה דאיהו חסה. מו תמן
 יצטבע בגוון דוס דאידו רחמי. כההוא זמנא מסתבריו שפשא וסיקרא
 כתר. ואין נסתר מחמתו דאיהו חופה דילה. וכההוא זמנא נסתרת
 היא מתלת גוונין. לאתפארא קדמיה בתלת גוונין דעינא. דאינון
 תנור סומק ירוס. וברהוא זמנא איהו ימא לגבה הסבי עינד
 סגרי שרם הרהיבני מוסרו לי כטרובני דחמיסו דילך. ובוצינא
 סרשא תרין עיניו אפן תרין לוחיו יקדין דאורייתא דאתמר כהו
 לחות אבן כתובים באצבע אלסים כתובים משני עבריהם. ונרמאן
 מתרין עשר גוונין מהאי סגרא ומתרין עשר גוונין מהאי סגרא דאינון
 ארבעה ועשרין סגרין ועלייהו אתמר מזה ומזה הם כתובים. וזה
 וזה תרין זמנין ארבעה ועשרים סגריב. ואינון תרין עשר אנפין ותרי
 עשר גרפינ דחיוון. הת"ד ופני אריה אל דימין לארבעתם גוון תנור
 דעינא ופני שור מהשמאל לארבעתם גוון סומס דעינא. ופני נשך
 לארבעתם אינו גוון ירוס דעינא. דאתמר וארבעה פנים לאתד וגו
 וד' כנפים וגו' הא ארבעה ועשרים. גרפינ אינון כנפי עינא ועלייהו
 אתמר מזה ומזה הם כתבים. וחיוון כהן כתיב וקרא זה אל זה ואמר
 סמ"ס יי עבאות מלא כל הארץ כבורו זה אל זה וראי בגוונא דלוחיו
 דאורייתא דאתמר כהו כתובים משני עבריהם מזה ומזה הם
 כתובים לחות אבן כתובים וגומר לחות אבן מאי אכורא אבן השתיה
 שממנה הושתת העולם. והיא כת עינא. ערה אתמר על אבן
 אחת שבעה עינים. ואינון שבעה גלדי עינא. ועלייהו אתמר שבע
 ביום הללתי. ודא מלכותא סרשא דאתמר כה אבן מאסו הכונים
 היתה לראש פנת. מאי הכונים אליו אינון סארי מתניתיו דאינון כנאן

טעות אותיות י"ס טהס טוב ואינון טכסה גלדי ע"א עיין ט"ס לפ' על מאמר טכסה
 גלד ע"א דאתמר טס דאינון כנאן כנין דלמלא וסוסקי סלכות דמאסו כה בגלותא פרוש כס עין מפרש
 ליה על עסק ולידו של הסוד וזן ריטנה סחאטי דבר ס של רסוד חל לה אלא ריטור מאסו רססק על למוד
 כ"י

בניינין דעלמא ופוסמי הלכות דמאסו בה בנייתא. אתמר בה היתה
 לראש פנה בנין דאיהו הלכה למשה מסיני. מבילה למשה. ומה דהת
 בת עינא אובמא. מינה ובה יהא סב"ה נהור עלמא בנין דאיהו נהור
 בה. ועיינין דנהרו באורייתא עליהו אתמר עיני כל איהו ישברו ואתה
 נותן להם את אבילם בעתו. וצריך בר נש לאתעסקא בהון תדיר ערב ובקר
 וצהרים תמיד לאסתכלא בה סב"ה בעיני דר"ד תמיד עיני יי אלקיה
 בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. ואוליפנא תמיד מתמיד. תמיד
 דערב ובקר מתמיד (ס"א לתמיד) דתמיד עיני יי אלקיה בה והא תמיד
 דערב ובקר דמריאת שמע אידו אלא ככאן אוליפנא דמאן דמרי
 קריאת שמע ערב ובקר בקל-יום תמיד כאלו כוים והגית בו זמנס ולייה
 באורייתא. הה"ד לא ימוש ספר התורה הזה מפך והגית בו זמנס ולייה
 וספר תורה אידו עיו. תרי כנפי עינא תרי לוחי. ועליהו אתמר תמיד
 עיני יי אלקיה בה מראשית השנה ומהו בה. בבת עין דאיהו שכניתא
 וכנפי עינא עליהו אתמר פתחו לי שערי צדק תלת גונון כלל ופרט
 וכלל. ואינו אהיה אשר אהיה ראינו כלל בקר אורייתא. אהיה כלל
 אשר פרט אהיה וכלל. מריצין דעל עיינין עליהו אתמר תלתלים
 שהורות בעורב. וא גון תלי תלים מצתא העל עיינין בה ציץ גוך המדש
 מרוקם בגונון וציורו רבי מקדשא דלעילא וציורו דילה שרטוטין
 בפותיא ובאורבא. מנהו דמיוכי מנהון רבכין. ועליהו אתמר במסום
 שאמרו להאריד אינו רשאי למצר למצר אינו רשאי להאריך להאריך
 מסטרא דו' קמצר מסטרא דו' אנפוי דמטרוניתא אינו מ"ש אנפין מהור
 נהרו כשזשנה תודו וסמק נטרין מיכנא ושמאלא. גונון תודו קלבון
 דענה. סמק בשת דחילו. ירא כלשת כד אתחורו ירומוי הא תתו דילה
 אסתלם לגבי חמה דאיהו אימא עלאה. ומאלין תלת גונון דאנפין
 תלויין שקעין ותרין אנפין כחושכו חס"ד. ובהו יר"ו אתונו כחושכו גבורה

הרצ עם התלמיד ש שארזו אין ורשן | במסעה בראש ת בעקם ולא במרכבה כ ח ד אלא כ ר ר חסס ומנין מושטו
 וכן מפורס בחלמוד כמה חזירות בענין לימוד הסוד להעלימו ואין כל אדם רשא לעסקו בו וש כמה זכרם
 בחלמוד שמענו ל מוד אנהי של הסוד, הגה לעת ד לה ל מוד זה לראש פנה שיחשט לימוד זה בכל ישראל
 מגולס וער קענס שיחיקם כהס מחמר רחוב ומלאה הארץ דעה כמיס לים מכסיס שטלס א רו פזיהס בלימוד

וְדָא אִיהוּ קָוָא דְיַעֲבֹד יְיָ. קָוָא דְיַעֲבֹד נְהִיר כְּהוּ לְנַבִּי כְלָה בְּאַרְבַּע
 אַנְפִּין דְרָא הוּא דְכְתִיב וְאַרְבַּעַה פְּנִים לְאַחַת וְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אִיהוּ
 וְאִי עֵיבֹד הַשְּׁנָה דְאִית בְּהַ תְּלַת עֶשְׂרֵי יְרֵחִין. וְאִיהוּ בְּרָאשֵׁי תִיבִין וְהוּ
 אֲנִי וְהוּ זְבִיחָא אִיהוּ אֲשֶׁה עֹזְבֵרְהָ. סוּד הָעֵיבֹד יְסוּד. דְאִיהוּ יְסוּד מִפְּהַ
 דְּמִינָה אֲתַעֲבִידָת עֵיבֹד. דְאִיהוּ וְאִי דְהָא וְאִי בְלֵא מִפְּהַ לֵּית קָה עֵיבֹד
 וְדָא אִיהוּ מוֹחָא דְתַמּוֹן חֲבִמָה. וְאִי אִיהוּ חוֹמָמָא מִתְתַּקְנָא בְּאַנְפִּין
 עֲלִייהוּ אֲתַמַּר וְיִצֵר יְיָ אֱלֹהִים. וְנִזְרִין כְּחוּר וְסוּמָה. וְחוֹמָמָא דְאַזְלָא
 בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל אִיהוּ חוֹתֵם אֲמָת. וְאִם לָאו אִיהוּ בְּאַרְחַ שְׁשׁוּט לָאו אִיהוּ
 חוֹתֵמָא דְגוֹשְׁפִנְקָא דְמַלְכָא. וְכַנִּין דָּא צִינְרָא דְמַטְרוֹנִיתָא דְיוֹסְנָא דִילָה
 דְחוֹמָמָא מִתְתַּקְנָא בְּאַנְפִּין וְבְאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל עַל אַנְפִּין וְתִרְוּ נִסְכֵּין דְחוֹמָמָא
 תְּרִי נְבִיאֵי שְׁשׁוּט. פּוּקָא בְּרֵתָא דְמַלְכָא זְכָה לְשׁוֹן לְמוֹרִים דְאִיהוּ צְדִיק
 וְעֵלְהָ (נִיא וְעֲלִייהוּ) אֲתַמַּר כְּחוֹט הַשְּׁנִי שְׁפַתוֹתֶיךָ וּמְדַבֵּר נְאוּה
 בְּאוֹרֵייתָא פּוּקָא כְּלָלָא דְכְּרָא. מִינָה מוֹל וְדַבְּרֵי דְאִינוּ וְיִם מִינָה הַכֵּל
 דְאִידִי ה. פּוּקָא דְסִיקָא סְתִימָא בְּאוֹת י מִתְתַּמְנָא בְּשִׁקָא דִי וְכַנִּין
 דָּא כְּחוֹט הַשְּׁנִי שְׁפַתוֹתֶיךָ וּמְדַבֵּר נְאוּה. צִוְאַרְד כְּמַגְדֵּל הַשּׁוֹן דָּא
 יְרוּשָׁלַיִם עֵלְהָ אֲתַמַּר כְּמַגְדֵּל דוֹד צִוְאַרְד. תְּכַשִּׁימוּ דִילָה כְּתָנִים לוֹיִים
 יִשְׂרָאֵלִים. בְּנִי לְתַלְפִּיזָת דָּא צְדִיק דְאִיהוּ תֵל שְׁתַּכְּל פּוּנִים כו. פְּנוֹת
 דִילָה תְּרִין נְבִיאֵי שְׁשׁוּט. דְשְׂכִינְתָא נְרָא אִיהוּ יְרוּשָׁלַם. תְּכַשִּׁימוּ
 דִינָה תְּלַת אֲבָהוּ. תְּרוּזֵי דִילָה תְּרִי סְמְכֵי שְׁשׁוּט. דִיא צִוְאַרְד דָּא
 אוֹרִייתָא תְּכַשִּׁימוּ דִילָה רַמ"ח פְּקוּדִין דִילָה. תְּרוּזֵי וְסַמְעִין דִילָה אִינוּ
 מִמֵּנו עַל שִׁס"ה לָא תַעֲשֶׂה דְנִטְרִין לָה בְּחוּן וְכֵד אֲסַתְלַם צִוְאַר
 בְּתַכְשִׁימוּ דִילָה נְבִי הִתּוּ כְּמַה רִיחִין שְׂכִין פְּלִסִין בְּהַ הַה"ד מִי זֹאת
 עוֹלָה מִן הַמְּדַבֵּר דָּא מוֹרָא דְסִינֵי דְאִיהוּ צִוְאַר עֲלֵמָא מִסְפֵּרְתָּ מִד דָּא
 סְבִי"ה דְאֲתַמַּר בִּיה אֵלְד לִי אֶל הַר הַמּוֹר. וְלִבְנוֹה דָּא סִינְרָא מוֹדִישָׁא
 עֵלְהָ אֲתַמַּר וְאֶל נְבַעַת תְּלַבּוּנָה. מְכָל אֲבַמַּת רוּכַל דָּא צְדִיק דְאִיהוּ כָּל
 כְּלִיל בְּכָלָא. דִיא צִוְאַרְד דָּא אוֹרִייתָא דְבַעַל פַּה הִלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינֵי
 מִסּוּמְרַת מוֹר. אֲמַר מוֹד. וְלִבְנוֹה לְבוֹ הַהִלְכָה מְכָל אֲבַמַּת רוּכַל דָּא צְדִיק
 דְאִית בִּיה מְכָל מִינִים וְדָא נְהִיר לָה לְאוֹרִייתָא דְבַעַל פַּה. וְמִיד דְאִיהוּ

מתקשטא בכל מיני תכשיטין ירושלים דאיהו צואר עלמא. מב"ה
 אסתר לה הה"ד ואני אהיה לה נאם יי' תומת אש סביב ואיהו
 מתבס לה בתרין דרועין הךא הוא דכתיב שמאלו תחת לראשי
 וימינו תחבסני. וידיו דמטרוניתא בלה קרישא. אינה רשימין
 בלהו בשמא דיסוס בנונא דא (אמר סגני סלטון מוטער וכל סלטון קד) בכה
 י'. בתמש אצבעו ה' בדרועא דילה ו' בכתף דילה ה' בכה
 דילה מצוירין בכה שרמוטין בענפין דאינא דחיי רשמא ביה דאיהו
 עין חיים הה"ד עין חיים היא למחויקים בה ותמכיה מאשר. מימנא
 דייהא אתיהיבת אורייתא דבכתב. משמאלא דילה אורייתא דבעל
 פה. ובא אתיהיבו בתרין לחזין דאתמר בהו שני שרדך כגני עפרים
 תאמי צבנה ועוד. איהו אורייתא דבכתב דאתיהיבת בתרין דרועין
 דאינו שית פרסין. ובא אתיהיבת בתרין לחזין דאינו שני שרדך
 ואינו י' (ובהון צורת ה') ובהון צר הה"ד ויצר ואינו בתרין דעולמתא
 דאיהו אורייתא דבעל פה דאתמר בהו וישבר אותם תחת החר.
 תתן דילה ההוא דאמר לא נמצאו בתולים לנערה וענשו אותו מאה
 כסף ארין מאה ברבאן. ולו תהיה ראשה לא יוכל לשרחה בגדותא בר
 ימין. שבחא גופא זאת סומתך דמתה לתמר. ובאן דידע שעור סומה
 דילה איהו ירית עלמא דאתי. דאיהו ו' דאתמר ביה מסנה ישראל
 יסוב. מסנה דאיהו סומה דילה שעור דילה שעור סומה דא צדים
 דאתמר ביה צדים כתמר יפרת ועלה אתמר דמתה לתמר דאתמר
 בה ויבאו אלימה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים י"ב
 עינות ארין אינו תרין עשר פרסין דאינון שית בתרין דרועין ושית
 בתרין שומין. הה"ד ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש. מאי בתרשיש
 בתרי שש בתרין דרועין שית פרסין. וכן שית אתרניו בתרין שומין.
 שומין עמודי שש. ארין אינון י"ב עינות מים ושבעים תמרים די בהו
 צדים כתמר יפרת. הא אינון חמש אצבעאן ובהו תליסר פרסין אינון

הסודות ושני דברים הנסתרם והכנענמים אשר כסר אותם עסק ומי' הא אינון חמש אצבעאן ובהו תליסר
 פרקן דל' ח' קאם ד' פרקס ש כסס ועוד כון דחס 3 הפרקס אר' חס 3 עמיה חמש אצבעאן וס'א

ח"י. וכן ח"י כד ימין תתון ושית וכן ח"י ח"י בתרין תגלון הא ע"ב
 (אמר הסניס פיסס ב דפלקן ארכיסר וזך אמר פי סב) שבעין דלתון שבעין תמרון. תרין
 צדימי כתמר יפרחו כהו. ובהו כתיב מה יפו פעמך בנעלים בן
 גריב נעלים רלה נעילת התג ונעילת הפסת. ולא צריך לאתחזא קדם
 נעלים דחול ראינו שאור וחמץ ועליהו אמר למשה של נעלה מעל
 תגליה. רתומה וחולין בגונא רא. לא צריך לאתערבא תומה בקדש
 וכן מקאה דחול לא צריך לאתחזא קדם מלאכה קדש ראיהו
 מלאכת רבננים. וכן אט דחול לא צריך לאתחזא בשבת קדם אש
 קדש. דבלהו חול ואתרנין קדש. ובגין דא מני המכריל ביו סדש
 לחול. הא ציון דאיהו שבינתא נפשא בכד משומין דילה וכל ערמא
 מודין לה באצבע הה"ד חוה ציון קרית מועדנו וחתן נפיש מעומר
 קנבה. וכל ערמא אמרי צאנה וראנה בנות ציון במלך שלמה בעמרה
 שעמרה לו אמו ביום התגנתו וקיום שמחת לבו. תתנתו שבינתא עלאה
 שמחת לבו שבינתא תתאה. יום תתויהו עמודא דאמצעייתא. בוצינא
 קדישא הא בלה מתמשטא לגבי בעלה דאיהו יסוס ברא דמלכא:

"תקנא שביעאה

(תו תקן כ"ו)

רא איהו בראשית ברא אלמים. בראשית אבא ואימא. יסוס ארקיני.
 ברא יסוס ברא דאבא ואימא. אלמים ברתא. ועליהו אתמר איש
 אמו ואביו תיראו. כבד את אביה ואת אמה אביה דא סב"ה אמה דא
 שבינתא דחילו דילה כפקודין דלא תעשה אוסרו דילה בפקודין
 דעשה וכל אינון דמקיימי פקודי דעשה. עליהו אתמר כי מכבדי
 אבדי. ואינון דעבריו על לא תעשה עליהו אתמר וכו' יסוס אמר
 בוצינא קדישא ר' ר' ומה הוא אוסרו ובין לסב"ה בפקודין דעשה
 ודא תעשה. אלא בודאי כד שבינתא איהו בגלותא כל סאן דעבד

ספרקים הן סן האלבעות ונראה כוננו כי האלבעות שרשם כקף ויולין ממנו כלשר תדאר כעגך תך ארכבה
 האלבעות כלכד יולין מן ספק אכל שלש הגודל יולא ספק הסחון המחוכר סס ספק והוא כלכל ספק ולכן חשיב
 חתם האלבעות רוח השורש שלשם סכקף וצפיק רסחון של רגודל סהוא מחוכר כקף וסאר סריקס סאלבעות סספר
 י כ שלשה ספרקס יש ככל אלבע מן ארכברי אלבעות ובגודל יש ספק חמר כלכד סעלין כ סחחון הוא ככלל
 ספק סככס כחשון חרס אלבעות כלומר שרשם שלשם חרס נרשו סכינתי סילה סחחון לבו סכינתי סחח

מצוה לאקמא לה מן גלוקא כאילו אוסיר לסב"ה. למלכא דהנה ליה
 כמקד עם טמאונתא וארמא לה בן הקליה ואיה אלית לנבי שכינתא
 והלא כל קאן דמסבל לה בביתיה ואוקיר לה ודאי אוסיר למלכא
 ואעיר שלם בינהא ובין בעלה. הלא כל יקרא דעביר לה למלכא עביר.
 דאם מלכא כעס עלה זמנא הך א' תרין יתא ליה שלם עמה ויחזיר לה
 לביתה. ואיה שאיל לה מאן אוסיר לך א' מאן זינר בך. א' אם תריד
 לה למלכותא אהרא. כגוונא דא סב"ה תריד לה לשכינתא וארמי לה
 מבייתה הך דוא רכתיב ובפטיעיקם שלרה אמכם. והלא כל מאן
 דאוסיר לה בגלוקא לסב"ה אוסיר. א' קאן דגלול בה לסב"ה
 מזולז. ובנין דא כי מכבדי אכבד ובני יקלו דאף על גב דסב"ה ובין לה
 בחובין דכנהא בגלותא רביעאה. איהו נמיר לה ואיהו יפרוס לה. והוא
 דמלה וכי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.
 אלא תפוס בת חורין. בנין דגלותא כדמאה דלא הות לה בעלה דאיה
 אנרייתא הירו דלה לא נפסת לה בת חורין. ונפסת בחפזון כעבדא
 דברה מרבזניה ולא אית לה שטר חירו. אכל בפורקנא בתרייתא
 דאית לה בעלה דאיהו בן חורין לא תצא בחפזון ולא תצא בעבדין
 דאתמר בהון עבדים היינו לפרעה במצרים אלא תפוס בת חורין. ובנין
 דא וכי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים. ומנה לן
 דאנרייתא איהו הירות. ה"ד והמכתב כמכתב אלמים חרות על הלחה.
 ואיהו יתא לה בפורקנא בתרייתא הרות ממלאך המות דלא ימות
 קושיה בן אפרים הרות משעבוד מלכות דלא ישתעבדון בה
 ובנהא לעלם. ויהא לה חירו ולבנהא מכל פרעין בישון העלמא דאינן
 ערב רב וישראל דאינן מסמרא דהתוא גער או מברסאי מדישא אף
 על גב דהו מוהויבין בכמה חובין. כמה דאמרין אין בן דוד בא ער
 שיהיה דור שכלו זכאי או קלו חייב אתמר בהון אם רעה בעיני
 ארזניה אשר לא יעדה ועם כל דא והפרה בגלותא וקא ימשול

כ דוש שכ נתח עלאה לחר שהיא מלימח עלאר שה א תמות סתפארט ושכינתא סתאה רחל דאמרה לסתפארט סימני
 כחותם על לגך ומשמחה כאלרוס החוחן הגקלאים דחיים

למזכרה בגלותא בבגדו בה בגין דקגרו בעבודת זרה ועוד וכי ימכור
 איש את בתו לאמה לא נשמתא סדישא דמכר לה בגופא דאיהו אמה
 דילה. ואתמר ושפחה כי תירש גבירתה. כד תפוס מגופא לא תצא
 כצאת העבדים. דאינון גפשות דאינון משותפין עם גופא תתאה
 דתנאה דלהון לאו איהו לעלמא דאתי לאשתדלא באורייתא דאיהו
 תידו ממלאך המות. אלא לירתא לעלמא דין ובנ"ד. שמתא דאיהו
 אשתדלא באורייתא לא תצא כצאת העבדים מגופא בדוחקא כנשמתא
 דעם הארץ דאיהו עבר אלא תפוס בת תוריו ממלאך המות:

"תקונת תמינאה ליום כפר"

(דרי תקון כ ח)

בראשית דא באר (נ"א בא"ר ש"ת) ואינו תרין חד באר תפרוק
 שרים כרוה נדיבי העם. חד איהו באר דאתמר בה ניריבו
 גם עליה ותנינא באר אחרת ולא רבו עליה. באר דרבו עליה דא
 אורייתא דבעל פה. דאתמר בה ניריבו רועי נדר עם רועי יצחק
 לאמר לנו המים אליו מששין על אליו. ואליו חולקו על אליו. אליו
 מתירין ואליו מפתאין. אליו פוסלו ואליו מבשירין אליו אוסרין ואליו
 מתירין. בשית סמירין ואיוו בראשית בראשית:

תקונת תשיעאה

(דרי תקון כ ט)

בראשית בקרא שית סמירין דאסור ורתר כדסאמרן. (ואיהו תמינא ב"ח)
 ועליה אתמר ועתה יגדל נא כח יי ואיהו כ"ח אתון דעוקבדא
 דבראשית. בקאי (נ"א דאיהו) ב"ח תלמידי חכמים ויחפרו באר אחרת
 ולא רבו עליה. דאיהו הלכה למשה מסיני קבלה למשה מסיני. ומשה
 בנינה בומנא דאמר ליה סב"ה אין שלום בעירך אמר ועתה יגדל נא
 כח יי ואיהו תלמוד דאתמר למשה משה סבל תורה מסיני. משנה
 שפחה דילה. דא אתעביד להלכו דאיהו ברתא דמלכא לבושא.
 וברתא דמלכא איהו בת מול מלכו. וברייתא איהו שפחה לה מלכר
 ואלין תרין סמכין לה לברתא דמלכא בגלותא משנה וברייתא ואית
 שפחה ביטא דאתמריאת שמנה הח"ד ויקרא את שמה שפנה.
 אתתא דנחש דאיהו ששון ודא איהו מחלומת ומזיטא. ועלך אתמר

וימרו את חייקם בעבודה קשה. ונראי דא איהו מושגא. בתומך
 דא כ"ז דא נחש עמלתו מחלוסת. ומנא איהו קל בשעבודא דישגא בד
 חובין קלין עלייהו ומנא דאיהו חמור כבר. ומסמרא דיליה תכבד
 העבודה. ונחש איהו אזיל במושגא ומחלוסת כנונא דגלי ימא. כנונא
 דא בד השיב בר נש דאיהו במושגא ומחלוסת יתתא בסיפא דמתגי
 אשכח לה ברישא וכד השיב דאיהו ברישא אישכח לה בסיפא. ולבתר
 פליג באמצעיתא דמתניתין. ויחפרו באר אחרת דא פסקתא דתמן
 פסקי הלכה. ואיהו תרוץ ולא רבו עליה ניסרא שמה רחובות. ואלין
 פסקין ותרצין. אינון רבנים דאינון לבוה התלכה. ודא איהו זבדבנים.
 ובכל עבודה בשדה וראי דא ברייתא. דעלה אתמר כי בשדה
 מצאה וגו את כל עבודתם זו משנה שפחה תניינא לברייתא. אשר
 עבדו בהם בפרך הכל תלוי עד שיבא אליהו דא שפחה תליתאה דאיהו
 עקרא עבוד"ה (עיבוד ה):

קם ינוקא הךא פתח ואמר צעיר אני לרמים ואתם ישישים: כדלמי

תקונא עשיראה

(דו ה ז' ז')

בדאשית ברא אלסים דא כב"א (ודא תקונא תלתין) ואינון תלת כבי
 דאתרמיזו בתלת אנפי: בראשית בר"א אלסי"ם. ועלה
 אתמר ע"י קל דבר פשע על שור על חמור דא בבא מקא. על ששה על
 שלמה דא בבא מציעא. על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה דא בבא
 בתרא. ע"י שור ביה מתוכחים מארי מתניתין דא עס"דא. ואית שור
 ואית שור. שור תם ושור מועד ואית חמור ואית חמור. ועל אליו דסמרא
 דמסאבו אתמר בהון לא תחרוש בשור ובחמור יחרו ועסב בניייהו
 אמר ניהו לי שור וחמור צאן דא שיה דאתמר ביה על ששה. ועבד
 וטפחה דא איהו על כל אבדה ושור מועד ארבעה ועשרים תולדות
 דנויסין תלין מניה וקדחו תליו מארבע אבות דאינון קרן ושז וגנף ודגל.
 גניחה בקרן. שן דההו אביד בגול. רבצה בגופא על מאני ותבר לון ולית
 מאני אלא תלמידי חכמים וכו הויס ברגיו וכלהו במתניתין אתמר
 חמור איהו חמור בחומדא דמתניתין. ותלמיד תבם דשליש עלית

אתמר ביה עני וְחֹכֵב עַל חֲמוֹר וְסֹאֵי נִהוּ דְשִׁלִּים עֲלֵית חֲכָם
 מִזְפָּלָא וְדָב רִבְנָן דָּא שְׁלִים עֲלֵיהּ. אֲבָל אַחְרָא אִידוּ מִתְקַרָּא
 בְּתַרְיָה בְּחֻמְרָא דְמִתְנִיתִין. וְכוּ שׁוֹר נִגְחַת לִזוּ בְּמִשְׁאֵי וְנִשְׁדָּ
 לִזוּ וְרִבִּין עֲלֵיהוּ וְתִבְרַר לִזוּ וְדָא אִידוּ מִחֲלוּסַת. וְכֵן בְּרַגְלָא תִבְרַ
 קָאֵנִין. וְכֵנִי דָּא בְּשׁוֹר וְכִתְמוֹר דַּאֲיִנן כְּמִנְן דַּעֲשׂוּ וְיִשְׁמַעְאֵל
 יְתוֹן רִבִּיבִין עֲלֵיהוּ תְרִין מִשִּׁחִין וְשִׁלְמִין עֲלֵיהוּ. וְקֹאֲרִי מִתְנִיתִין
 שְׁלִמִין עֲלֵיהוּ. וְעֲלֵיהוּ אָמַר יַעֲקֹב וְיִהִי לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר דְשִׁלִּים עֲלֵיהוּ
 בְּתַלְמוּדָא וּבְמִדְרָשִׁים וּבְקִשְׁרֵיהּ דְתַפְלִין וְעִצִּית שְׁלִים עֲלֵיהוּ. דַּאֲיִנן
 מְעַדִּים לְקַרְסֵל דַּאֲתַמַּר בְּהוֹן וַיִּמְרוּ אֵת חֲיִיהֶם בְּעַבְדָּהּ קִשָּׁה בְּחֲמַר
 וּבְלִבְנִים :

מִיד נֶפֶס קָלָא וְאָמַר אֲנָחוּ לִיה רִינוּסָא וַיִּסְלַם רַאֲתַרְיָה. דְּהָא שִׁתִּין
 הַלְכוֹת דַּאֲיִנן שְׁשִׁים הַמָּה גְלִבוֹת תְּלִין בְּאִוְרָא וְאִידוּ אֲתִי לְפִקְסָא
 לִזוּ לְאֲתַרְיָהוּ. מִיד פִּרְחַ וְלָא חֲזוּ מִיָּדִי. אָמַר רַבִּי שְׂמִעוֹן וְדָא דָּא אִידוּ
 תִינוּס וְיִנְס מִשְׁדִּי אִמּוּ וְדָא גַּעַר דַּאֲיִדוּ אֲנָהִי אֲרִבִּין בְּמָא דַּאֲיִנן
 תְּלַמִּידִי חֲכָמִים דַּאֲזִילוּ בְּמָא דַּאֲרִייתָא בְּאַרְבַּע רִוחֵיהּ דִּי בְּהוֹן אֲתַמַּר
 כֹּה אָמַר יי מְאַרְבַּע רִוחוֹת בְּאִי הַרוּחַ. וְאִית אֲרַבַּע רִוחֵין אֲתַרְיָה
 מִסְּמָרָא דְשִׁמְן דַּאֲתִין בְּמִשְׁאֵי וּמְחֻלוּסַת וְטַבְעִין סְפִינֹת דַּאֲיִנן תְּלַמִּידִי
 חֲכָמִים בְּמָא דַּאֲרִייתָא וְלָא יִבְלִין לְנַפְקָא מִתְּמִן. וְגַלְגְּלִין סְלַמִּין
 וְנִתְחִין בְּהוֹן :

אֲדַהְבִי הָא יְנוּסָא קָא נְחִית. פִּתַח וְאָמַר בּוֹצִינָא מִדִּישָׁא פִּתַח פִּה
 בְּאִוְרִיתָא דְהָא פּוֹמֵד אִידוּ סִינִי סְלִין וְהַכְלִין דְּנַפְסִין מִפּוֹמֵד
 עֲלֵיהוּ אֲתַמַּר וְכֵל הָעַם רִאִים אֵת הַמְּלוֹת וְאֵת הַלְּפִידִים וְגו'. וְכֵלְהוּ
 צִייתִין לְמַדְוָד עֲקָאִין וְהַתְּאִוּן. דַּאֲיִנן שְׁתִין רַבּוּא דְמִתְיַבְתָּא עֲלָאָה.
 וְשְׁתִין רַבּוּא דְמִתְיַבְתָּא תַתְּאָה. וְאֵת אִידוּ בְּדִיּוּסָא דְמִאֲרָד דְבוּמָנָא
 דְפִתַח בְּאִנְכֵי שׁוֹר לֹא נִגְחַת אֲרִיָּה לֹא שָׁאָנ עוֹף דַּאֲיִדוּ נִשְׁרָא לֹא פִרַח.
 וְכֵל תִּלְיִין דְתִלְיִין מְנִיחֵיהּ בְּכַרְסִיָּא יִקְרָא וְאֲרִים לְשַׁבְתָּ עַל כְּרִסִּיא
 דַּאֲיִדוּ מְבִיָּה. אִידוּ צִייתָא לְמִלִּין דִּילְךָ בְּגִין דְמִשְׁרוּזְנִיתָא דִּילְךָ דַּאֲיִדוּ
 אֲרִייתָא מְדִישָׁא סְלִים בְּפּוֹמֵד. מ"ד

(יד תיקון תלמוד)

מִדְּפִתָּהּ וְאָמַר בְּרֵאשִׁית בְּרָא שֵׁית וְאֵינֶנּוּ שֵׁית יְשִׁים. בְּרָא אֱלֹהִים.
 מֵאֵי אֱלֹהִים יִמָּא שְׁבַעֲמָא. (וְדָא תְמונָא תְלָתִין) וְהָא דְמִלָּה קֵל
 הַתְּלִים הַזֵּלִכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מְרָא. עֲלֵאִין שְׁמַעֵנּוּ נִנְיִן דְּרִחְשִׁין
 בְּיָמָא דְאֹרִייתָא עֲלֵה אַתְמָר שֵׁם רְמֵשׁ וְאֵין מִסְפֵּר הַזֵּוֹת קַמְנוֹת עִם
 גְּדֻלּוֹת וּכְלֵהוּ שְׁאֵינֶן עַל מְרַפִּין וּשְׁבַעֲמָא אַתְמָר קֵה וְתִתֵּן מְרַפֵּה
 לְבֵיתָהּ וְחַם לְנַעֲרוֹתֶיהָ. קֵל הַתְּלִים דְאֹלִין לְיָמָא הָא שְׁבַע אֵינֶנּוּ וְאֵינֶנּוּ
 שְׁבַע נַעֲרוֹת הַרְאוּת לְתַת לָהּ לְאִימָא מְדִישָׁא דְאִידֵי בַת שְׁבַע. יָם
 אֹמְרִינֵנוּם כְּלִילָא מִשְׁבַּע יָמִים. וְאִמָּא אַתְמָרִית אֹמְרִינֵנוּם. בְּנִז דְקֵל
 מִינֵי מֵאָ וְנִנְיִן וְרִחְשִׁין דְלָאו אֵינֶנּוּ דִילָה וְתִתֵּן לְאֵעֲלָא קֵה אִידֵי מְסִיא
 לֶזַן. וְתִתֵּן הֵם שְׁבִים לְלֵבָת. כְּנֻנָא דְתִיבַת נַח דְלָא הוּא מְסַבְלָא
 מִמִּינָא אַתְרָא. אֶלָּא מֵאֲלִין דְמִנֵּי מִדְּשָׂא בְרִיד הוּא. וּבְגִין דָּא קֵל הַתְּלִים
 דְאֵינֶנּוּ תְלִמְרֵי תְכָמִים. קֵלְהוּ מִשְׁתַּדְלֵי בְּאֹרִייתָא הַזֵּלִכִים אֶל נַעֲם
 וּבְעֵאן לְאֵעֲלָא לְשְׁבַעֲמָא. וְאִידֵי לָא מְסַבְלָא לֶזַן כְּנֻנָא אֶלָּא לְאֲלִין
 דְמִנֵּי מִדְּשָׂא בְרִיד הוּא לְאֵעֲלָא קֵנְבָה (נִיָּא בְנוּהָ). דְאֵינֶנּוּ שְׁבַע הַזֵּעִים
 וְלְשַׁבְטֵיהוּ דְנַפְסַח מְנִיְהוּ. וְקֵל דְאֲתִין מִסְטַרְיֵיהוּ וְיִתְעַרְבוּן בְּהִין יִמָּא
 סְבִילַת לֶזַן וְיִתְעַרְבוּן בְּנוּהָ. אֶבְל לְאֲתַרְנֵי לָא סְבִילַת לֶזַן. וְתִתֵּן לֶזַן
 שְׁבִין לְלֵבָת. דְוְדָא אִידֵי ה' יָמָא. נַחַל דִילָה ו'. קֵל אֵינֶנּוּ דִירִיתִין
 נַשְׁמַתֵּיהּ מִן יָמָא וְנַחַל דִילָה בְּדַחֲלֵהוּ וְרַחֲמוּ דִיִּס. אִידֵי סְבִילַת לֶזַן
 וְאֲתַרְנֵי דְלָאו אֵינֶנּוּ תְלָם ו'. אִידֵי לָא סְבִילַת לֶזַן. וְנַחֲמָא לֶזַן מִתְּמָן.
 וְתִתֵּן הֵם שְׁבִים לְלֵבָת. קַמֵּן קֵלְהוּ וְקָרִיכוּ לִיה וְאִמְרוּ. פּוֹמָא דְשְׁבַעֲמָא
 סִינֵי סִינֵי. וְכֵאִין אֹדְנִין דְשְׁמַעִין מִלִּין אֲלִין מִפּוֹמָד:

(בכ"ז תיקון ל"א בראשית ברא שתי וכו' כמ"ש לעיל בתיקון ל"א):